BOLŞEVİK PARTİZAN

Devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz

PARTİZAN'IN KIŞKIRTICILIĞINI MAHKUM EDELİM!

İşçi arkadaşlar,
Devrimciler,
Devrimci örgütler,

Biz Bolşevik Partizanlar bu bildiri ile sizleri, Partizan siyasetinin bizlere karşı yönelttiği kışkırtıcı eylemler konusunda uyarıyor; sadece Partizan'a ve Bolşevik Partizan'a değil, bir bütün olarak devrimci harekete zarar verebilecek bir takım olayların şimdiden engellenmesi için tavır takınmaya çağırıyoruz.

AYRILIK NASIL OLDU?

Bugün bütün kamuoyuna yansıdığı gibi, Partizan siyaseti içinde Mao Zedung, Çin devrimi, Modern revizyonizme karşı mücadelenin sorunları, içinde bulunduğumuz durum ve görevler üzerine, vb. yürütülen tartışmalarda iki çizgi ortaya çıkmıştı.Bu iki çizgi arasındaki mücadelede yurtdışındaki Partizan kadrolarının temsil ettiği çizgi revizyonist-trockist kırması çizgi olarak nitelendirilmişti. Yurtdışındaki Partizan kadroları iki çizgi mücadelesinin kamuoyuna açık bir şekilde yürütülmesini talep etmiş; bu talebi kabul edilmemesine rağmen, henüz görüşlerinin Partizan kadrolarının bütünü içinde bile yaygınlaşmadığını gözönüne alarak ayrılığı gündeme getirmemişti. Yurtdışındaki Partizan kadroları, görüşlerinin Türkiye'deki Partizan kadroları arasında da yaygınlaşmasını ve tartışmanın daha da olgunlaşmasını uygun görmüştü. Ancak yurtdışındaki Partizanların siyasi görüşlerini siyasi olarak mahkûm edemeyeceğini anlayan ve temel zaafı İbrahim Kaypakkaya'nın ayan beyan hatalarını bağnazca savunmak olan diğer çizginin savunucuları, Şubat ayının ortalarından itibaren biz Bolşevik Partizanlara karşı bir tasfiye hareketine giriştiler.

Partizancılar bu tasfiye hareketini bir taraftan dedikodu ve karalama, diğer taraftan eşyaları gasp etme eylemleriyle birleştirerek yoğun bir karşı devrimci kampanyaya dönüştürdüler.

DEDİKODU, İFTİRA VE YALANCILIK

Onlar bu kampanya süreci içinde Bolşevik Partizanların yurtdışında yürüttüğü faaliyetin olumsuz olduğunu, onların bürokrat, mülteci revizyonist, kavga kaçkını, koltuk düşkünü, kariyeristler olduklarını, işçilerin paralarını yediklerini, kat satınaldıklarını, vs. çığlıklarını attılar. Önder arkadaşları isim vererek teşhir ettiler. Örgütsel sırları ulu-orta tartıştılar.

Onlar, yurtdışında Bolşevik Partizanların uzun senelerdir önderlik ettiği mücadele sonucu yaratılan değerleri "malları güvence altına alıyoruz" diye - rek, korsan eylemleriyle gaspettiler. Onlar bu gasp eylemlerini kişisel malları ve demokratik dernekle rin demirbaşlarını gaspetmeye kadar vardırdılar.

Bolşevik Partizanlar, kendisine ML siyaset diyen bu siyasetin hiçbir siyasi gerekçeye dayandırmaksızın yürüttüğü bu tasfiye hareketine karşı bayrak açtı ve örgütsel ayrılığı gündeme getirdi. Bu örgütsel ayrılık ilk aşamada siyasi farklılıkları bilen ve tartışmalara katılan sınırlı çevredeki kadroların % 85' inin Bolşevik, % 15' inin Partizan saflarında; siyasi farklılıklardan haberi olmayan, tartışmaya katılmayıpta Partizan siyasetinin resmi görüşü ile eğitilen sempatizan kitlenin % 35' inin Bolşevik Partizan, % 65' inin de Partizan saflarında kalmasıyla sonuçlandı.

Partizan siyaseti örgütsel ayrılıktan sonra da dedikodu kampanyasını devam ettirdi. Onlar akılları sıra Bolşevik Partizanların hizipçiliğini mahkûmet meye yönelik tek taraflı toplantılar düzenlediler. Bolşevik Partizanlar kendilerine karşı bir dizi eşitsizliğe rağmen bu toplantılara katılarak Partizan siyasetinin tasfiyeci yüzünü açığa çıkardılar ve tartışmaları dedikodu düzeyinden siyasi bir platforma çekmeye çalıştılar.

Gerek bu toplantılarda ve gerekse tek tek tartışmalarda Partizancıların dedikodu ve karalamaları açığa çıkıp, Bolşevik Partizanların siyasetinin doğruluğu kavranıldıkça, örgütsel ayrılıkta Partizan saflarında yer alan arkadaşlar Bolşevik Partizan saflarına geçmeye başladılar. Bu durum Partizancıları daha da azgınlaştırdı. Çünkü bu saf değiştirmeler bir taraftan Partizan saflarında karışıklığı getiriyor, diğer taraftan saf değiştiren arkadaşlar şahit oldukları tasfiye hareketinin rezilliğini açıklıyorlar ve gaspedilen malları Bolşevik Partizan'a iade ediyorlardı.

BİR PROVOKASYON EYLEMİ DAHA

Partizancılar saflarındaki dağılmayı engellemek ve sempatizanlarını Bolşevik Partizanlara karşı kışkırtmak için 15 Haziran'a kadar bütün malları istiyor. Eğer Bolşevik Partizanlar 15 Haziran'a kadar bütün malları Partizancılara teslim etmezlerse "elerini kollarını bağlamayacaklarını", "mallarını Bolşevik Partizanlara kullandırtmayacaklarını", "kan akacağını", "kan dökületeceğini" söylüyorlar. Bundan bir hafta kadar önce de, sonradan Bolşevik Partizan saflarına geçen bir arkadaşın evini sabahın kö ründe beş Partizancı örgütlü bir şekilde basarak tehdit ettiler, evini aradılar ve zorbalıkla arkadaşa "eşyaları 15 Haziran'a kadar vereceğim" diye yazı yazdırdılar. Bu metot faşist işkencecilerin dev rimcilere uyguladığı bir metottur. Bütün samimi dev rimciler bu alçaklığı mahkûm etmelidirler.
Arkadaşlar,
Partizan siyasetinin Bolşevik Partizan'a karşı bu tehditleri ve en son ev basma eylemleri provokas - yon eylemleridir. Partizan siyaseti bu davranışıyla 15 Haziran'dan itibaren devrimci hareket içinde şiddet eylemlerini gündeme getirmeye niyetlidir.

Partizan siyasetinin bu şiddet eylemlerini gündeme getirmesi, dedikodularının, karalamalarının iflas ettiği, saman alevinin sönmeye başladığı, rezillik lerinin açığa çıktığı ve siyasi tartışmaların gündeme geldiği, önce dedikodu ve karalama düzeyinde saf tutanların şimdi siyasi tavır takınmaya başladığı döneme denk gelmesi bir tesadüf değildir. Onlar sempatizan kitlenin siyasi tartışmadan etkilenmesini engellemek ve onların gözüne perde çekmek için ne gerekirse onu yapmayı mübah görüyorlar.

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH VAKFI

PARTİZAN SİYASETİNİN, BOLŞEVİK PARTİZAN'IN DENETİMİNDEKİ MALLAR ÜZERİNDE HİÇBİR HAKKI YOKTUR.

Değerli arkadaşlar,
Bolşevik Partizanlar ayrılık dönemine kadar yurtdışında Partizan siyasetinin temel kadroları idi.Partizan siyaseti eğer yurtdışında binlerce kitleyi eylemlere seferber eden en güçlü siyaset idiyse ve bunca büyük maddi değerler yarattıysa, bu bugün Bolşevik Partizan olarak ayrılan kadroların fedakârca ve olumlu çabaları sonucu olmuştur. Eğer Bolşevik Partizanlar olmasalardı, bu değerler de olmazdı.Onlar Bolşevik Partizanların "bir avuç" kaldığını, kitlenin "ezici çoğunluğunun" kendileriyle birlikte olduğu palavraları keserek, mal talebini bu palavralara dayandırıyorlar. Onlar bu palavralarıyla aynı zamanda kitlenin bu değerleri kendiliğinden yaratabileceklerini varsayıyorlar. Kaldı ki Bolşevik Partizanlar tek başlarına da ayrılmadılar, örgütsel ayrılıkta bu değerleri yaratan kitlenin önemli bir bölümü de Bolşevik Partizanları izledi. Ayrıca herşeyden önemlisi, Bolşevik Partizanlar ve sempatizanları Partizan siyasetinin yanlış olduğunu ve bu siyasi çizgi ile devrimin mümkün olmayacağını gördükleri için ayrıldılar, onlar devrim yapmak için mücadele ediyorlar. Bu mücadelede bu mallara ihtiyaçları vardır. Bunlardan ötürü Bolşevik Partizanlar bu malları kesinlikle vermeyeceklerdir. Ve Bolşevik Partizanlar bunu daha önce Partizan temsilcilerine defalarca belirtmişlerdir.

Kaldı ki Partizancılar tasfiye hareketi sırasında malların çok büyük bir bölümünü gaspetmişlerdir. Bolşevik Partizanlar siyasi tartışmanın üstü örtülmesin, ortada Partizan siyasetine sempatizan kitle ile Bolşevik Partizanlar arasında düşmanlık körükleyecek sebepler kalmasın diye, bu gaspedilen eşyaları talep etmiyor. Ama buna rağmen Partizan geri kalan eşyaların hepsini istiyor. Bolşevikler vermezse şiddet kullanacaklar. Partizan siyaseti gaspetme eylemleri sırasında gözleri dönmüş bir şekilde demokratik derneklerin ve kişilerin eşyalarını da gaspetmiş, sözlü olarak çeşitli yerlerde bunun özeleştirisini yapmış, geri vereceğini söylemiş ama hala vermemiştir. Bolşevik Partizanlar siyasi tartışmanın önü kararmasın diye sorunu bunun üzerinde yoğunlaştırmamıştır. Kendisine Marksist-Leninistim diyen bir siyaset bu dernek eşyalarını ve kişisel eşyaları sahiplerine teslim edip siyasi tartışma ortamı hazırlayacak yerde, bunu yapmadığı gibi üstüne mal talep ediyor. Bolşevikler vermezlerse "kan akıtacaklar".

Bolşevik Partizanların devrimci sorumluluğunu bir an için unutup "peki öyleyse, haydi, hodri meydan" demesi çatışmanın başlaması için yeter de artar bile.

Ama bu ne Partizan için, ne de Bolşevik Partizan için iyi olmayacaktır. Böyle bir karşılıklı şiddet uygulama sadece Partizan ve Bolşevik Partizan'ı değil, tüm devrimci hareketi etkileyecektir.

PARTİZAN SİYASETİ TEHDİT VE BASKINLARLA KIŞKIRTICILIK YAPMAYA SON VERMELİDİR.

Biz Bolşevik Partizanlar Partizan siyasetinin tehdit ve baskınlarından korkmadığımızı söylemeye gerek bile duymuyoruz. Biz şu ana kadar eğer Partizan siyasetinin tehditlerine ve baskınlarına cevap vermediysek, bu bizim korktuğumuza yorumlanmamalı,tersine devrimci sorumluluğumuza yorumlanmalıdır. Biz Partizancı arkadaşları kamuoyu önünde tekrar açıkça uyarıyoruz. Kışkırtıcılık yapmayın. Daha önce de söz verdiğiniz gibi, tek tek arkadaşların ve demokratik derneklerin eşyalarını sahiplerine teslim edin. Tehdit ve ev baskınları eylemlerini sürdürdüğünüz ve hele şiddet eylemlerine yöneldiğiniz zaman sonunun ne olacağını biraz düşünün.

HK, DHB, VB, SİYASETLER BU BÖLÜNMEDEN KENDİ HESAPLARI İÇİN YARARLANMAYA ÇALIŞMA YERİNE, ÖNCE DEVRİMCİ BİR SORUMLULUKLA PARTİZAN SİYASETİNİN KIŞKIRTICI TEHDİT VE EYLEMLERİNE KARŞI TAVIR TAKINSINLAR!

Değerli arkadaşlar,
Bizler geçmişte bir dizi devrimci siyasetin gerek kendi içlerindeki bölünmelerinin sonucu, ve gerekse iki ayrı teşkilatın birbirleriyle bölüşemedikleri mallar yüzünden çatışmalarına tanık olduk. Bu çatışmaronlarca devrimcinin canına ve kanına malolmakla kalmadı, aynı zamanda devrim sempatizanlarının da sadece şu veya bu siyasete karşı değil bütün devrimcilere karşı güvensizliğini de beraberinde getirdi.

Devrimciler arasındaki bu çatışmalardan hakim sınıflar alabildiğine yararlandılar. Partizan ve Bolşevik Partizan arasındaki çıkabilecek olaylar da aynı şekilde bütün devrim sempatizanlarını derin şekilde etkileyecek, hakim sınıflar bu olaylardan ellerinden geldiğince yararlanacaklardır.

Özellikle faşist cuntaya karşı güçlerimizi birleştirmemiz gereken bir dönemde devrim saflarında şiddet uygulamaya yönelik tehdit ve eylemler kesinlikle hoş karşılanamaz. Tüm devrimciler ve devrimci siyasetler soruna bu şekilde yaklaşmalıdır. Ama biz son dönemlerde HK ve DHB'nin tavrını hiçte bu sorumlulukla bağdaşır görmüyoruz. Onlar, gaspetme,elkoyma, dedikodu ve karalama temelinde yürütülen kampanyanın devrimci harekete getireceği sorunlar ile ilgilenecekleri yerde, tam bir bezirgân tavrıyla "acaba bunların içinden kimleri koparabilirim" sorunuyla ilgileniyorlar. Yayın organlarında sorunu sanki mücadele siyasi bir temele sahip değil de, kariyer içinmiş gibi tavır takınıyor, "bırakın biribirlerini yesinler" anlayışıyla hareket ediyorlar.

Onların bu tavrı devrimci sorumluluktan uzak,küçük burjuva tavrıdır. Onlar Partizan siyasetinin bölünmesinden kendilerine övgü çıkarıyorlar ve siyasi olarak doğru yolda olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar. Ama Bolşevik Partizanlar onları parmaklarına dolayıp Partizan siyasetinin şimdiye kadar yerine getiremediği hesaplaşma görevine girdiği zaman kimin siyasetinin doğru olduğunu daha iyi izleyecektir. Yeterki tüm devrimci siyasetler arasında gerçekten bir tartışma ortamı sağlanabilsin. Tüm devrimci siyasetler kendilerini eğer bir siyasi akım olarak değerlendiriyorlarsa, düşmanlık değil tartışma ortamı sağlamaya çalışsınlar.

TARTIŞMA TOPLANTILARINI TEK YANLI DEĞİL, GÜNDEMİ VE TARİHİYLE BİRLİKTE ORTAKLAŞA TERTİPLEYELİM.

Partizan siyaseti; bizlere 10 Haziran'da bir mektup ve bir bildiri göndererek, 14 Haziran'da Essen' de ayrılık noktaları üzerine bir toplantı tertiplediklerini bildirdiler. Bizleri eşit söz hakkı temelinde "savunmaya" çağırıyorlar.

Ancak Partizan siyasetinin bu çağrısı göz boyamaktan öte bir şey değildir. Çünkü:
Bolşevik Partizanlar toplantıdan ancak dört gün öncesinden haberdar olabildiler. Toplantının gidişatı konusunda bilgileri olmadığı gibi, bir dizi eylemler ve işlerinden dolayı örgütsel alanda da toplantıya hazırlıklı değiller. Ayrıca onlar bir taraftan tek yanlı bir şekilde bu toplantıları tertiplerken, diğer taraftan sempatizan çevreyi Bolşevik Partizanlara karşı şartlandırmaya çalışmaktadır. Bir de Partizan siyasetinin daha önce tertiplediği toplantılarda eşit söz hakkı vaad etmesine rağmen bu sözünü tutmadığını, üçkağıtçı bir şekilde son söz hakkını kendilerine ayırdıklarını, bu son konuşmalarında iki saat tartışma konularının dışında yeni suçlamalar getirerek toplantıyı kapadıklarını gördük. Partizan siyaseti siyasetler arasındaki tartışma toplantılarının nasıl düzenlendiğini unutmadıysa, bize resmen başvurması gerektiğini, toplantının tarihi ve gündemi konusunda bizim onayımızı alması gerektiğini bilir. Biz siyasi tartışmanın verimli olabilmesi için toplantının tarihinin ve gündeminin birlikte tespit edilmesini gerekli görüyoruz. Partizan siyaseti eğer gözboyamak istemiyor da gerçekten Bolşevik Partizanlarla tartışmak istiyorsa, ATİF YK'nun her ikimize yaptığı çağırıya olumlu cevap verir. Yok ATİF YK'nun önerdiği gündemi ve tarihi uygun görmüyorsa o zaman biz yeni bir tarih veya gündem için Partizan siyasetiyle anlaşmaya hazırız.

Sonuç olarak:
Partizan siyaseti dedikodu, karalama, tehdit, ev baskını ve Bolşeviklerin denetimindeki eşyaları istemekten vazgeçmeli, kışkırtıcılık yapmamalıdır.

Partizan siyaseti siyasi ayrılık noktalarının kitle önünde açıkça tartışılması için toplantıların gündemi ve tarihini bizimle birlikte tespit etmeli toplantının birlikte örgütlenmesi prensibini kabul etmelidir.

DEDİKODU, KARALAMA VE KIŞKIRTICILIK
MARKSİZM-LENİNİZMİN ZAFERİNİ ENGELLEYEMEYECEKTİR!

V.i.S.d.P.: Walter Hofmann, Homburger Landstrasse 52, 6000 Frankfurt/Main

MLPD'nin mücadele programı

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞ

Almanya Marxist-Leninist Partisi

MLPD'nin mücadele programı

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

Almanya Marxist-Leninist Partisi

Bu mücadele programı,
MLPD'nin 1982
Haziran ayında yapılan I inci parti genel
kurul toplantısında kararlaştırılmıştır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Almanya Marksist-Leninist Partisi (MLPD)
merkez komitesi tarafından yayınlanmıştır
1982 Ağustos

Yayınevi: Verlag Neuer Weg GmbH,
7000 Stuttgart 1, Postfach 3080

Yapımın tümü: Repro + Druck GmbH,
5657 Haan

Fiatı 1,00 DM

Ufak meselelerde bir proleter hareket birliği kurarak önemli meselelerde bir birlik cephesi sağlıyabilmek ve devrimci sınıf çatışmasını geliştirebilmek için MLPD, aşağidaki taleplerde bulunmakla şu parolaları öne sürecektir:

İşçi sınıfının toplumsal durumunun düzelmesi ve bütün emekçilerin iş gücü, hayat ve sağlığının kanunlarla daha tesirli şekilde korunması yolunda:

1. Kapitalist rasyonalizasyonun zararlı etkilerine karşı!
   Dolgun ücretle haftada 35 saat çalışma!
   Ücretlerin tekeller ve devlet tarafından sökümüne son!
   Daha yüksek ücret ve maaşlar!
   Fazla mesai vardiyalı çalışma, işbaşında aceleci baskı ve sıhhate tehlikeli çalışma şartlarının kaldırılması!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Vardiyalı çalışma ile Cumartesi, Pazar ve tatil günleri çalışmaları ile ilgili şartların düzelmesi!
En az altı hafta izin!

2. Halkın çoğunluğunu ilgilendiren vergilerin indirilmesi!
Dolaylı vergilerin kaldırılması!
Bütün büyük kazançlılara artırımlı gelir vergisi!
Sosyal sigorta ödentilerinin tüm olarak kapitalistler tarafından ödenmesi!

3. Emekçi kadına toplumsal, ekonomik ve kültürel eşitlik!
Çalışan ananın kanun tarafından daha iyi şekilde korunması!
Çalışan gençliğin her türlü mağduriyetine karşı!
Çalışan gençliği koruyan kanunları muhafaza ve genişletilmesi!
Yabancı işçi ve müstahdemlere Almanlarla ekonomik ve toplumsal eşitlik!
Aynı işe aynı ücret!

4. Bütün öğrenim ve eğitim kurullarına serbestçe girebilme ve bunlardan parasızca faydalanabilme!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Uygun yardımlarla, yalnız imtiyazlı kimselerin tahsil sahibi olabilmelerinin önlenmesi!
Çocuk yuvasından yüksek tahsile kadar tek tip okul sistemi!
Esaslı meslek öğrenimi!
Devlet yardımıyla, yetişkin yaştaki emekçilerin, meslek edinme ve okumaya devam edebilmelerinin kolaylaştırılması!

5. Çalışan emekçi halk için esaslı ve parasız doktor tedavisi, önleyici tedavi ve bakım!
Hastaların, çıkış verilmelerine karşı kanunca daha iyi bir şekilde korunmaları, ücretlerinin ödenmesine sonsuzca devam edilmesi!

6. Yeterli ve ucuz meskan yapılması!
Fahiş kira ve toprak vurgunculuğuna karşı sıkı tedbirler!
Kiracıları koruma kanunlarını kuvvetlendirme!

7. Şehir civarı ve yakın şehirler parasındaki kamu taşıtlarının artılması ve ücretsiz olarak kullanılması!
Radyo ve televizyonun ücrete tabi tutulmaması!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

8. Devletçe toplumsal spor yerlerinin yapılması!
   Spor ve kültür tesislerinin, sıhhate yararlı tesislerin geliştirilmesi ve kullanılmalarının tamamen ücretsiz olması!

9. İşsizlik parasının arttırılması ve işsizlik müddetince devamlı ödenmesi!
   Sosyal yardımın arttırılması!
   Aylığın azalmaması şartıyla emeklilik yaşının indirilmesi!
   Asgarî bir emeklilik aylığının tesbiti!

10. Çevrenin tesirli bir şekilde korunması. Çevreyi kirleten endüstri sahiplerinin sıkı kontrol altına alınması — Meydana gelen bütün zararlar için sorumlulardan hesap sorulması! Atom enerjisinin sırf barış maksadıyla ve halkın güvenliği sağlanması şartıyla araştırılması ve kullanılması!

Demokratik yurttaş hak ve hürriyetlerinin savunması ve genişletilmesi yolunda:

1. Antifaşist esas üzerine sınırsız dernek kurma hakkı!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Tam ve her taraflı kanuni grev hakkı!
İşyerinde serbest politik ve sendikal faaliyet!
Antifaşist esas üzerinde sınırsız toplantı ve nümayiş hakkı!
Sahsî fikir hürriyetinin sınırlandırılmasına karşı!
Demokratik, antifaşist ve komünist unsurlara karşı her türlü sansürün yasaklanması!
Siyasî sebeplerden dolayı kovuşturulan demokrat, antifaşist ve komünistlere sınırsız sığınma hakkı!
Batı Almanya'da bulunan demokrat, antifaşist ve komünist yabancı işçilere ve ailelerine her türlü ayırım ve baskı yapılmasına karşı!

2. Sıkıyönetim kanunlarıyla tamamlayıcı kanunların kaldırılması!
Sıkıyönetimi gerektiren olağanüstü durum talimleriyle iç savaş hazırlığına son!
Polis tarafından gözetleme ve yıldırma sistemine karşı!
Şahsî verilerin, demokratlar, antifaşistler ve komünistlerin takibi için suistimal edilmesine karşı tesirli korunma kanunları!
Herkesin, kendi şahsıyla ilgili bütün elektronik beyinlere verilen verileri kontrol edebilme hakkına sahip olabilmesi!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

3. Din işlerinin devlet işlerinden ayrılması!

4. Bütün faşist örgütlerinin ve faşist fikirlerinin yayılmasının yasaklanması!
   Okullarla, gazete, radyo ve televizyon gibi kitle haber araçlarının antifaşist eğitim ve aydınlatmaya mecbur edilmeleri!

5. Yüzde 5 sınırının ve diğer seçim engellerinin kaldırılması!
   Seçim kampanyası masraflarının kamu parasıyla karşılanmasına son!
   Partilerin, paralarını kamu tarafından sağlamalarına son!

6. Herkesin, kitle haber araçlarında, bilhassa radyo ve televizyonda fikrini serbestçe söyleyebilmesi!

Emperiyalist savaşlara karşı, uluslar arasında dostluk yolunda!

1. Batı Almanya'nın atom silâhlanmasına karşı!
   Bütün hükümetlerin atom, biyolojik ve kimyasal silâhları, hiç bir zaman ilk olarak kullanmıyacaklarını taahhüt etmeleri!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Avrupa'da, Atlas Okyanusundan Ural dağlarına kadar, tüm atom silâhlarının kaldırılması!
Bütün atom, biyolojik ve kimyasal silâhların yasaklanması ve yok edilmesi!
Gerek Batı, gerek Doğu Almanya'dan bütün yabancı orduların çekilmesi!
NATO ile Varşova paktlarının dağılması!
Yurt dışına hiç Alman askerinin gönderilmemesi!
Batı Almanya hükümetinin, bütün ulusların kendi kaderini kendilerinin tâyin etme haklarına ve onların toprak bütünlüğüne saygı göstermesi!

2. Devletin ve toplumun askerileştirilmesine karşı!
Gençliğin militarist tahrik ve teşvikine karşı!
Batı Alman ordusunda serbestçe siyasal ve sendikal faaliyette bulunabilme!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TUSTAV

MLPD, teknik mesleklerde çalışan aydınların, öğretmenlerin ve sosyal alanda çalışanların, sanatkârların, doktorların ve ufak burjuvazinin diğer aydın gruplarının ilerici ve haklı menfaatlerini tekellerin hâkimiyetine karşı destekler. İşçi sınıfıyla ufak burjuvazi aydınları zümresinin bazı grupları arasında devrimci bir birliğin kurulmasını hazırlayabilmek için, aşağıdaki taleplerde bulunmakla şu parolaları öne sürecektir:

1. Tekelci burjuvazi hâkimiyetinin küçük burjuva tipi aydınların ekonomik olarak mahvetmesine karşı!
   Kapitalist rasyonalizasyonunun endüstride, ticaret ve idarede çalışan küçük burjuva tipi aydınların sırtından taşınmasına, devamlı olarak bu iş yerlerinin yokedilmesine ve ücretlerin gittikçe düşürülmesine karşı!
   Kamu bütçeleri dağıtımının, eğitim, öğretim, sosyal ve sağlık işlerinde çalışanların menfaatlerina aykırı şekilde değiştirilmesinden doğan neticelere karşı.

2. Öğrenim sırasında ve meslek hayatında serbestçe politik ve sendikal faaliyette bulunabilme!

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMALARI

3. Bilim ve araştırmanın, tekellerin menfaatleri kölesi durumunda tutulmalarına karşı!

4. Modern bilim ve tekniğin, insan düşmanı şeklinde uygulanmasına karşı!

5. Devletin, okul ve yüksek okullarda, sağlık işlerinde, sosyal alanda, kültür ve kitle haber araçlarında tatbik ettiği bütün savaşa hazırlık tedbirlerine karşı!

Büyük ortaklıkların, banka ve devlet organlarının kırıcı rekabeti ve fiat diktasına karşı yaptıkları mücadelede ve adliye, polis ve ordunun baskısına karşı ufak ve orta çiftçiler, küçük esnaf ve perakendeciler, işçi sınıfının yardımını ararlar. Bu zümrelerle ileride devrimci bir birlik kurabilmek için MLPD, aşağıdaki taleplerde bulunmakla şu parolaları öne sürer:

1. Yoksul köylü, küçük esnaf ve küçük perakendecilerin, büyük arazi sahipleri, büyük endüstri ve büyük tüccarlar tarafından sefilleştirilmelerine karşı!

2. Devlet tekelciliğinin, büyük çiftçi, büyük arazi sahipleri ve büyük endüstri ortaklıkları lehine güttüğü para yardımları siyasetine karşı!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

3. Küçük ve orta çiftçilerin, mukaveleci tarım tarafından sömürülüp köleleştirilmesine karşı!

4. Avrupa Ekonomik Topluluğun gümrük ve ekonomik siyasetine ve az gelişmiş ülkeler tarımının zararına, yurt içindeki küçük çiftçiliğin zararına yağma edilmesine karşı!

5. Büyük çapta kullanılan ihtiyaç ve gereçler üzerinde dolaylı vergilerin kaldırılması için!

6. Küçük çiftçilerle orta sınıfın, tekeller ve büyük arazi sahiplerine karşı kendi ekonomik ve siyasî menfaatlerini savunabilmek için örgütlenme hakkı!

7. Tarımsal yararlı alanın, çevreyi kirleten endüstri sahipleri tarafından tahrip edilmesine karşı!

8. Emperyalist atom programı lehine topraklara el konulmasına karşı!

9. Tarımsal yararlı alan üzerinde askerî manevralara son!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

MLPD'nin ilkeleri ve hedefleri programı

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞ

Almanya Marxist-Leninist Partisi

MLPD'nin ilkeleri ve hedefleri programı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Almanya Marxist-Leninist Partisi

Bu esas programı,
MLPD'nin 1982
Haziran ayında yapılan I inci parti genel
kurul toplantısında kararlaştırılmıştır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Almanya Marksist-Leninist Partisi (MLPD)
merkez komitesi tarafından yayınlanmıştır
1982 Ağustos

Yayınevi: Verlag Neuer Weg GmbH,
7000 Stuttgart 1, Postfach 3080

Yapımın tümü: Repro + Druck GmbH,
5657 Haan

Fiatı 1,00 DM

A

1. Toplumsal üretim ve şahsî edinim, kapitalizmin gelişimini belirleyen esas çelişkidir.

2. Geçen yüzyılın Almanya'sında kapitalizmin gelişmesi, ülkenin bir sürü ufak feodal devletlere bölünmüş olmasından dolayı, uzun müddet engellenmekteydi.

1848 burjuva devrimi sırasında burjuvazi, işçi sınıfının mücadelesinden korktuğu için, galip gelme fırsatını kaçırdı ve tekrar feodal sınıfın boyunduruğunu kabul etti. Sonra da, feodal derebeylerle bir ittifak kurdu.

Anamalın birikimi ve merkezleşmesi neticesinde endüstri ve banka tekelleri kurulup bunların da birleşmesiyle finans anamlı meydana gelmiş oldu.

Bu şekilde 19 uncu yüzyılın sonunda Alman emperiyalizmi doğmuş oldu. Bu, kapitalistlerin feodal kuvvetlerle birlik olduğu için son derece gerici ve saldırgan şekilde kendini gösterdi.

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

3. Modern tekniği ve daha iyi örgütleme usulleri ile Alman emperiyalizmi çok hızlı gelişti.

Lâkin bu gelişmesi, diğer emperiyalist kuvvetlere nazaran daha geç başladığından, dünyanın paylaşımından pek o kadar istifade edememişti. Bu sebepten dünyanın yeniden paylaşılması için ısrar etti ve bu şekilde iki dünya savaşının çıkmasına sebep oldu.

Bu dünya savaşları, sütün ilerlemiş kapitalist devletlerde tekelci kapitalizmden, tekelci devlet kapitalizmine geçilmesine yardımcı oldu.

4. İkinci dünya savaşının sonunda Hitler aleyhtarı ittifak, faşist diktatörlüğü bozguna uğrattı. Alman emperyalistleri ilkin devrilerek tekelci baylar, konzernlerin yönetiminden çekilmeğe mecbur edildiler.

Lâkin ABD'nin emperyalist Almanya siyaseti değiştikten sonra batılı işgal kuvvetleri az sonra, Alman tekelci kapitalistleri Batı Almanya'da tekrar başa getirdiler.

Bunu başarmak için de, Potsdam anlaşmasını bozdular, Almanya'yı ikiye böldüler ve Federal Almanya Cumhuriyetinde Alman emperyalizmi yeniden yükselmesine önayak oldular.

Bu Alman emperyalizmi, daha o zamanlarda sosyalist olan Sovyetler Birliği'ne karşı ve Doğu

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

Avrupa ülkeleriyle Doğu Almanya'da sosyalizmin kurulmasına karşı kullanılacaktı.

5. İkinci dünya savaşının neticesi olarak doğan dünya çapındaki aranım dolayısıyla ve son derece makineleşme, otomasyon ve devlet yardımıyla, o zamana kadar görülmemiş ve uzun süren bir ekonomik kalkınma başgösterdi.

Birdenbire gelişen üretici kuvvetler, yeni Alman emperyalizminin süratle, büyük nüfuz sahibi bir ekonomik, politik ve askerî faktör olarak yükselişini hızlandırdı.

6. Federal Almanya Cumhuriyeti, tekelci devlet kapitalizminin en mükemmel şekilde gelişmesiyle belirlenir.

Tekelci kapital, devleti tamamen boyunduruğu altına almış bulunmaktadır. Adamları da, devlet mekanizmasının vazifelileriyle kaynaşmış durumdadır. Bu şekilde, her tarafa doğru yönelen hakimiyetini, bütün toplumun üzerine kurmuştur.

İşte bu sebeplerden dolayıdır ki yeni Batı Alman emperyalizmi Batı Almanya'daki bütün emekçilerin baş düşmanıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

B

1. Lâkin emperyalizmin kuvveti, hernekadar yenilemez gibi görünse de, hakikatte son derece denksizdir.

a) Kapitalist üretim şekli, işçi sınıfını meydana getirmekle kendi mezarını kazacak olanları doğurmuş oldu.

Üretim toplumlaşmasının büyük adımlarla gelişmesiyle, ufak üretim gerilemeğe mecbur ediliyor.

İşçi sınıfı, üretim usulünün gelişmesiyle bilgi ve kabiliyetini devamlı surette arttırmaya mecbur kalmakla kapitalist üretim sürecin başından sonuna kadar hakim olabilme gücünü kazanıyor.

Buna rağmen işçi sınıfının serbestçe gelişmesine engel olunmaktadır. İlerliyen üretimle devamlı surette artan maddî ve kültürel ihtiyaçlarının kapsamlı bir şekilde tatmin edilmesine engel olunmaktadır. Çünkü kapitalist sınıf, toplumsal üretimin ürününü, şahsî olarak kendine mal edinmektedir.

b) Üretimin ölçüsüz olarak genişletilmesi, pazarın devamlı daralması arasındaki çelişki gitgide büyümektedir. Bu çelişki kapitalist kâr ekonominde çözülemez bir çelişki olup ekonomi ka-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

nunlarına uygun şekilde başgösteren devresel aşırı üretim bunalımlarına yol verir ve bu arada her seferinde daha fazla üretim güçleriyle ürün tahrip edilir.

c) Tabiattan ve tabiat kanunlarından faydalanmadaki bilimsel ilerleme, sırf derhal kendini belli ettirecek etkiyi arıyan »kârın haddini alabildiğine yükseltme« kanununu ile birlikte, tabiî çevrenin düşüncesizce yağma edilmesine yol açar. Havanın, suyun ve toprağın uğradığı şekil bozumu ve zehirlenmeleri insanlar, hayvanlar ve bitkiler için gitgide daha tehlikeli derecede artmaktadır.

d) Sürüm pazarları, hammedeler kazandıracak bölgeler ve nüfuz alanları elde etmek için emperyalistlerin aralarında giriştikleri rekabet mücadelesi onları, sömürü ve baskıyı arttırmaya mecbur ediyor.

Bu da, tabiatiyle işçi sınıfının ve eslen halkların direnişini doğurmaktadır.

e) Bütün bunlar, kapitalizmin birinci dünya savaşı ve Ekim devrimiyle başlıyan genel bunalımını şiddetlendirip yaşadığımız devrin kapitalizmle sosyalizm arasındaki esas çelişkiye bir çözüm bulunması gereğinin kaçinilmazlığını gösteriyor.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

2. Büyük ekonomik artışın 1970'ten sonra sona varmasıyla tekelci kapitalistler, genişletme yatırımlarını gitgide azaltıp rasyonalizasyon (teknikmakinalaştırma) yatırımlarını arttırdılar.

1973'ten bu yana kapitalistler, aynı zamanda var kuvvetleriyle rasyonalizasyon, sermaye ihracı ve sermaye merkezleşmesi tedbirlerini uygulayıp işçi sınıfıyla diğer çalişan zümrelerin sömürüsünü şiddetlendirdiler.

Tekniğin ve bilhassa mikroelektronik tekniğin dev adımlarla ilerlemesi, duran sermayenin daha çabuk yenilenmesine ve merkezleşmesine yol açıyor.

Gerekli yatırımlar, bazı tekelci kapitalistlerin maddî imkânları dışında kalıyor.

Onun için de, yatırım faaliyetlerini millî gelirin devlet tarafından başka şekilde dağıtımına ve kamunun kendi yararlarına ve bütün toplumun yararı aleyhinde gitgide daha fazla borçlanması yoluyla ayarlamayı devamlı surette arttırmaktadırlar.

Yalnız üretim değil, yatırımların büyük kısmı da, toplumsal karakter taşır.

Fakat bu şekilde genişletilmiş yeniden üretim süreci, varabileceği en yüksek haddine erişmiş bulunuyor: Birikimin toplumlaşması. Çünkü

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

toplumlaşan bu birikimin getirdiği kazanç, kapitalist yoldan özel kişilerin şahsî malı olmakta.

Bu da, eskiden beri bilinen bunalım devresinin görünüşünü değiştiren yeni bir durum meydana getiriyor: Ekonomik bunalım başlamadan önce, dengesiz bir durgunluk safhasına varılıyor.

Bunun da işçi sınıfı için doğurduğu maddî neticeler, devamlı bir durum arzeden milyonlarca işsizler ordusu, fiat vurgunculuğu ile işçi ücretlerinin değersizlendirilmesi, işbaşında aceleciliğin arttırılması, devletin sosyal alandaki başarılarının teker teker ortadan kaldırılması ve vergilerin devamlı artışıdır.

Tekelci burjuvazi, başgösteren bunalımın neticelerini, tekelci olmıyan burjuvaziye de yüklemekte. Bunun neticesi olarak ta, yıldan yıla binlerce küçük üretici mahvolmakta, diğer taraftan ise konzernlerin yoğunlaşması ve merkezleşmesi alabildiğine artmaktadır.

İç pazarın daralmasını tekelci kapitalistler, sermaye ve mal ihracını arttırmakla gidermeğe uğraşıyorlar.

Lâkin bütün emperyalist ülkeler aynı tedbirlere başvurduklarından, dünya piyasasında az çok bir sürüm fazlalığı meydana gelmektedir.

TÜRKİYE SOSYALİZM İHTİYAÇ ARŞİVİ

Alman endüstrisinin ihracata olan bağımlılığının artması iç ekonominin bunalımlara karşı olan zafiyetini de arttırıyor.

Ekonomik bunalım, devletin aldığı tedbirlerle geciktiriliyorsada, önlenmesine imkân yoktur.

3. Tekelci kapitalistler, burjuvazinin küçücük bir zümresi olmakla beraber devlet mekanizmasını ellerinde tuttukları için hâkimiyetlerini sürdürmeye ve sömürülen kitleleri altta bulundurmaya yarıyan imkânlara sahiptirler. Yeni Alman emperyalizminin ekonomik ve siyasî yükselişi için burjuva demokrasisi idare sistemi en uygun sistemdir. Tekelci kapitalistler burjuva parlâmentarizmini, mutlak hâkimiyetlerini gizlemek için kullanmaktadırlar.

Esas destekleri olan SPD (Sosyaldemokrat), CDU/CSU (hıristiyan demokrat ve hıristiyan sosyal) ve FDP (liberal) burjuva partilerini ellerindeki aldatma mekanizmasının yardımıyla halk kitlelerini tekelci kapitalist sistemine bağlamaya çalışıyorlar.

Burjuva demokrasisi halk kitleleri için en başta bir aldatmadır. Fakat, devlet mekanizmasının faşistlemesinden de anlaşıldığı gibi, aynı zamanda bir korkutma âleti de oluyor.

TÜRKİYE SOSYALİSTLERİ ARAŞTIRMA VAKFI

Süregelen yüksek ekonomik gelişme sırasında yeni Alman emperyalizminin ilerlemesini iş mücadeleleriyle tehlikeye düşürmemek için tekelci kapitalistler, bilhassa sosyal demokrat partisinin ve sendikaların sağcı yöneticileri ve kapitalist birliklerle işbirliği politikasını güttüler. Bu »yukarıdan reform« politikası, işçi sınıfının devrimcileşmesini önleyen bir zehirdi.

Milletlerarası işçi hareketinin tarihi bize şunu gösteriyor: Tekelci kapitalistler, işçi sınıfının devrimci hamlesi ve kendi hâkimiyetinin sarsılmasıyla burjuva demokrasisi sınırları içinde hâkimiyetini devam ettirmenin mümkün olmadığını görünce, burjuva demokrasisinin son kalıntılarını yok ederek açık tedhişçi diktatörlük hükümet sistemini kurmaya çalışacaktır.

4. Dünya hâkimiyetini elde etmek arzusu, emperyalizmin esas politik mahiyetidir.

Emperyalizmin engel tanımıyan hâkimiyeti genişletme siyaseti, ekonominin, devletin ve toplumun askerileşmesini gerektiriyor.

Tekelci devlet kapitalizmi, askerî-endüstriyel blokunun teşekkülüyle kendi hâkimiyetini dışarıya ve içeriye doğru garantileştirmeğe uğraşacaktır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Batı Alman emperyalizmi kendi ekonomik ve askerî kuvvetine dayanarak Avrupa Birliği (EG) içinde ilerigelen bir güç olup dünyayı yeniden bölüşme mücadelesinde bu durumundan faydalanmaktadır.

Tekelci sermayenin azamî kârı gittikçe arttırmak ve garantileştirmek yolundaki beynelmilel çapta yayilma çabaları, çokuluslu konzernlerin meydana gelme sürecini hızlandıran yüksek basamaklı bir rekabet mücadelesini doğurmaktadır.

Bu konzernler ise hammadde, sürüm pazarları ve sermaye yatırma imkânlarını temin eden bölgeleri ele geçirmek için halkların sırtı üzerinden, aralarında amansız bir mücadeleye girişmiş bulunuyor.

Bu emperyalist hedefleri elde etmek maksadıyla girişilen mücadele, askerî çatişmalar doğurup üçüncü bir dünya atom savaşına yol açabilir. Bu da, ancak dünyanın ezilen halkları tarafından ve uluslararası işçi sınıfının mücadelesinin önderliği altında önlenebilir.

Emperyalizm var olduğu müdetce savaş tehlikesi ve savaşlar kaçınılmazdır.

TÜRKİYE SOSYALİST KÜLTÜR KİTAPLIĞI VAKFI

C

1. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 1956 yılının Şubat ayında yapılan yirminci genel toplantısında, soysuzlaşmış bir bürokrasi, hâkimiyeti elinegeçirdikten ve modern revizyonizmi açıkça destekledikten sonra, Sovyetler Birliğinde yavaş yavaş kapitalizmin bürokratik bir tekelci kapitalizm şeklinde, yeniden kurulmasına geçildi.

Bu yeni tipteki devletçi tekel kapitalizmi esası üzerinde Sovyetler Birliğinde sosyal emperyalizm doğmuştur.

2. Sosyal emperyalizm, revizyonist yaltakçıların yardımıyla Doğu Almanya'yı ve diğer eski sosyalist topluluğu ülkelerinin çoğunu, kapitalizm yolunu tutmaya zorladı ve karşılıklı ekonomik yardım birliğini (RGW) kapitalist bir teşekküle dönüştürerek bu ülkeleri Sovyetler Birliği'nin yeni sömürgeci egemenliğine bağımlı bir duruma soktu.

3. Sosyalist ülkelerin saldırgan ve antikomünist NATO askerî paktına karşı kendilerini korumaları ve sosyalist kalkınmanın savunulması için kurulan Varşova paktını Sovyetler Birliği aynı

TÜRKİYE SOSYALİSTLERİ TARİH ARAŞTIRMA DERGİSİ

derecede saldırgan bir askerî ittifaka çevirmiş bulunuyor.

Bu kökünden dönüşme, dünyayı yeniden bölüşme kavgasının bugün esasında iki süper güç ABD ve Sovyetler Birliği başta olmak üzere, iki büyük emperyalist blok arasında sürülmesine yol açmış bulunuyor.

Bu iki süper güç arasındaki rekabet bugün, 3 üncü dünya savaşının asıl sebep ve tehlikesini teşkil etmektedir.

4. İkinci dünya savaşından en güçlü emperyalist haydut olarak çıkan ABD, o zamandan beri, baskı altında bulunan milletlerin ve sınıfların millî ve toplumsal kurtuluş mücadelelerine karşı dünya jandarması rolünü oynamaya kalkıştı.

Amerika Birleşik Devletleri emperyalizminin, güneydoğu Asya, Afrika ve Lâtin Amerika'da ve bilhassa İran'da uğradığı yenilgilerden faydalanan Sovyetler Birliği, bir yıldırım harekâtıyla Afganistan'a saldırmıştır.

Dünya devrimci hareketinin dayanağı olarak hemen hemen 40 yıl süreyle bütün dünya proletaryası ve baskı altında ezilen milletlerin örneği olan ve onları bu yolda teşvik eden Sovyetler Birliği bugün, ABD'nin yanısıra, dünya çapındaki

TÜRKİYE SOSYALİST FİKİR ARAŞTIRMA VAKFI

gericiliğin, sömürücülüğün ve emperyalizm savaş hazırlığı yuvasına dönmüştür.

5. Polonya'da işçi sınıfının, seksen yılları başlarında sömürü ve baskıya karşı giriştiği yiğitçe mücadeleye karşı tepki olarak sosyal-faşist bir diktatörlüğün kurulması, yeni bir çeşit emperyalizm yaratarak ona itibar kazandırmak ve onu batmaktan kurtarmak isteyen revizyonizmin, halkı aldatma yolundaki çabalarının nasıl iflâs ettiğini gösteriyor.

6. Çin Komünist Partisi'nin, Mao Tse Tung'un ölümünden sonra soysuzlaşmasıyla Çin Halk Cumhuriyetinde de, kapitalizm yeniden kurulmuş oldu.

Çin sosyal emperyalizminin doğuşu iki koca güç arasındaki rekabeti ve üçüncü bir dünya atom savaşının tehlikesini oldukça arttırdı ve eninde sonunda da, emperyalizmin sonunu hızlandıracaktır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

D

1. İşçi sınıfının özünü, endüstri proletaryası teşkil eder. Bu sınıf Federal Almanya Cumhuriyetinde, sömürücülüğün ve baskının asıl yükünü taşıyan sınıftır.

Bu sınıf, tekelci sermayeye karşıt olup hiçbir zaman onunla bağdaşamaz.

İşçi sınıfını, ilerici üretim biçimini yürüten sınıf olduğundan, yegâne devrimci sınıftır.

Kitle halinde toptan üretimde çalıştırılmakla, sınıf çatışmasında önderliği üzerine almasına yardım edebilecek bir sınıfsal disiplini öğrenmektedir.

Sömürücülük ve kanunsuzluk altında en fazla zarar gören işçi gençlik, işçi sınıfının geleceğini büyük ölçüde temsil eder.

2. İşçi sınıfı, kapitalist sınıfın hâkimiyetine son verme mücadelesinde tarihsel görevini ancak, önderlik durumunu bilinçlediği takdirde yerine getirebilir.

3. İşçilerin bilinci, tekelci devlet kapitalizmi ile aynı oranda gelişememiştir. Bunun özel sebepleri vardır. Oniki yıl süren Hitler diktatörlüğü ve aynı zamanda Alman işçi hareketinin tah-

TÜRKİYE SOSYALİSTLERİ ARAŞTIRMA VAKFI

rip edilişi dolayısıyla sınıf bilinci, savaş sonrasının ilk yıllarında zayıf kalmıştır.

İşçi hareketi, Alman emperyalizminin yeniden yükselmesine ve yeniden askerîleşmeye karşı yapılan mücadelede kendini toparlayıp ilerledi.

Lâkin Alman Komünist Partisi'nin (KPD) revizyonist yolda soysuzlaşması (ki bu da, partinin yasaklanmasıyla daha da kolaylaşmış oldu), işçi sınıfını devrimci bir önderden mahrum etmiş oldu.

4. Aynı zamanda işçi hareketinde başlayan reformizm, görülmemiş ilerleme kaydetti.

Sınıf çatışmasını ilerletip kapitalist hâkimiyeti düşürmeye çalışacağına reformizm, sınıfları, kapitalizmi kurtarmak için, birbirine bağdaştırmaya çalışmakla işçi sınıfının mücadele arzusuna ket vuruyor.

Revizyonizm kendisini marksist maske altında gizler ve hakikatte marksizm-leninizmin ilkelerini inkâr ve tahrif ederek fiilen oportünizmi yaymaktadır.

Federal Almanya'da revizyonizmin asıl yürütücüsü DKP ile yardımcı örgütleridir.

5. Kitleleri etkileme bakımından reformizm ve ideolojik etki bakımından revizyonizm, işçi hareketini tehdit eden tehlikelerdir. Sağcı oportü-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

nizmin karşıtı da, emekçi kitleleri sosyalizmden korkutan sol ötesi sekterliktir.

6. Federal Almanya'da kapitalizmin az çok sabit kararlı bir durumda bulunması, sınıf çatışmasını, devrimci durumu olmıyan uzun süreli bir safhaya sokmuştur: Tekelci sermayenin hâkimiyeti az çok sarsılamaz bir durumda bulunuyor. Buna karşılık işçi sınıfının mücadeleleri daha gelişmemiş olup en fazla ekonomik alanda ve sendikacılık alanında cereyan eder ve politik alandaki hedefleri pek seyrek olarak dile getirir.

Stratejik bakımdan işçi sınıfı daha pasif savunma durumundadır.

Sınıf çatişmasının bu safhası, devrimin hazırlanmasına yarar.

7. Ekonomik bunalımın şartları altında tekeller, işçileri hareketsiz durumda tutmaya çalışacaklar ve bu yoldaki çabalarını alabildiğine kuvvetlendireceklerdir. Aldatma yolları yanısıra, devletin baskı âletlerini, mücadele eden işçilere karşı hep daha tesirli bir şekilde kullanacaklardır. İşçilerin mücadeleleri gitgide daha bağımsız ve siyasî bir karakter taşıyacak ve onun için de bütün sertliğiyle yürütülmelidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

8. Lâkin devrimci bir partinin önderliği olmadan işçi sınıfı başarılı bir şekilde, tekelci devlet kapitalizmine karşı hücuma geçemiyecektir.

E

1. Modern tekniğin gelişmesi, üretimin toplumsallaşmasını son dereceye ulaştırmakta olup üretimlerini, sömürü ilişkisine dokunmadan hep daha plânlı bir şekilde biçimlendirmeğe mecbur olan ve devamlı surette büyüyen koca işyerleri gerektiriyor.

Böylece tekelci devlet kapitalizmi, sosyalizmin bütün maddî koşullarını yaratırken tekeller egemenliği toplumsal ilerlemeye karşı çok önemli bir engel olmaktadır.

2. Ancak kapitalist hâkimiyetin yıkılmasıyla ve sosyalist toplum düzeninin kurulmasıyladır ki, emekçi halk kitlelerinin sömürüsü ve zulüm ortadan kalkacak, ekonomik bunalımlar giderilecek ve üretici güçler kapitalizmin boyunduruğundan kurtulabilecektir.

İki Alman devletinde de sosyalist devrim gerçekleştikten sonra işçi sınıfı, Alman milletinin

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ikiye bölünmüş olma durumunu da ortadan kaldıracaktır.

3. İşçi sınıfı, tekelci kapitalistlerin diktatörlüğünü yıktıktan ve devlet içinde hâkimiyeti eline geçirdikten sonra, proletarya diktatörlüğünü kurmalı ve üretim araçlarını bütün çalışan halkın müşterek malına çevirmelidir.

4. Ekonominin toplumcu devrimiyle ve modern büyük üretimin bütün faydalı taraflarının bilinçli şekilde uygulanmasıyla, en ileri tekniğin temeli üzerinde üretim ve üretici güçler durdurulamaz bir şekilde gelişebilir.

Toplumun devamlı surette artan maddî ve kültürel ihtiyaçları hep daha iyi bir şekilde tatmin edilebilecektir.

5. Bu da ancak, işçi sınıfının ve müttefiklerinin bilinçli bir kitle harekâtıyla elde edilebilir ve hiçbir zaman sosyalist toplumun idare makamları tarafından çıkacak kararnameleriyle başarılamaz.

İşçi kitleleri, komünist partisinin önderliği altında üretimin ve toplumun sevk ve idaresini ellerine almalıdırlar.

Emekçi halkın menfaati icabı, bilinçli ve gönüllü disiplin ve en üstün yaratıcı önceciliği geliş-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

tirmeli ve burjuva ahlâkının son kalıntılarının tümünü yenmelidirler.

6. Bunun için, eski üretim biçimi kökünden değişmelidir.

Herkes kabiliyetine göre toplumsal çalışmaya katılmalı ve emeğine göre toplumsal zenginlikten payını almalıdır.

7. Ama sosyalizmde de, kapitalist toplumun kötü kalıtları bugünden yarına bertaraf edilemez.

8. Komünist hedeflerine varabilmek için işçi sınıfı, proletarya diktatörlüğüyle sosyalizm içinde sınıf çatışmasını organize eder. Proletarya diktatörlüğünün esas vazifesi, kapitalistlerin sınıf olarak ezilmeleri ve ortadan kaldırılmalarıdır.

Buna göre politik ve askerî mücadele sekilleri daha uzun müddet ön plânda kalacaktır. Tabiî ki, bu arada ideolojik mücadele en önemli etmen olacaktır.

9. Komünizme eriştikten sonra bile, yani dünya devriminin zaferinden sonra, proletarya diktatörlüğü daha bir müddet devam edecektir. Yalnız ki, görevleri ve mücadele şekilleri değişmiş olacaktır. Bu durumda proletarya diktatörlü-

TÜRKİYE SOSYAL ARŞİV ARAŞTIRMA VAKFI

ğünün esas vazifesi, sınıfların yavaş yavaş tamamiyle ortadan kalkmasıdır.

Burjuva ideolojisinin geleneği tesirini daha devam ettirmektedir.

Burjuva ideolojisine karşı ve kitlelerin toplumcu sosyalist bilincinin sağlamlaştırılması için yapılacak sürekli ideolojik mücadele, nihaî safhasına varmıştır.

Ancak burjuva ideolojisi tamamiyle yenildikten sonradır ki, sınıflar ve devlet yavaş yavaş ortadan kalkıp sınıfsız toplum başlar.

Artık çalışma, insanın en baştaki hayatî ihtiyacı olmuştur, çünkü herkese, kendi bedenî ve aklî kabiliyetlerini sağlamlaştırıp alabildiğine geliştirme ve bu kabiliyetleri toplum için kullanma fırsat ve imkânını veriyor.

Kol ve kafa işiyle şehir ve köy arasındaki ayırım ortadan kalkmış, toplumsal üretimin şimdi bolluk olan ürünleri artık, sosyalizmde olduğu gibi emeğe göre değil insanın ihtiyaçlarına göre dağıtılmaktadır.

10. Sosyalizmin Sovyetler Birliğinde ve Çin Halk Cumhuriyetinde onyıllarca süren kuruluşu, onu takip eden kapitalizmin yeniden kuruluşu ve komünist ve işçi partilerinin çoğunun revizyonizmle soysuzlaşması dünyada çok derin değişik-

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMALAR VAKFI

likler meydana getirmiştir. Bütün bunlar görgümüzü arttıran, sosyalizmin zaferi için pahası biçilmez acı dersler olmuştur.

Ne yıkılan sömürücü sınıflar, ne de emperyalist güçlerin müdahalesi sosyalist sistemi yıkamamışlardır. Daha doğrusu parti, devlet ve ekonomideki bürokrasinin soysuzlaşıp küçük burjuvaziye dönüşmesine yol açıp partiyi revizyonist yola sevkeden ve bu şekilde yeni bir burjuvazinin doğmasına sebep olan, emekçi halk kitlelerinin ve parti üyelerinin sosyalist bilincinin daha o kadar sağlam şekilde yerleşememişliği, devrimci uyanıklığın yetersizliği ve sorumlu önderlerin üzerindeki demokratik kontrolün zayıflığıdır.

11. Mao Tse Tung, kapitalizmin yeniden kurulmasını kesin olarak önleyebilecek barajın, milyonlarca işçi, köylü ve devrimci aydının, ideolojik ve politik yolda harekete getirmekten ibaret olduğunu anlamıştı.

Böylece sosyalizmin içinde sınıf çatışmasının en üstün şekli olan Büyük Proleter Kültür Devrimi fikrini geliştirdi.

Büyük Proleter Kültür Devrimi, halk kitlelerinin sosyalist bilincini birdenbire geliştirerek ve proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırarak re-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

vizyonizmin başa geçmesi tehlikesine karşı kesin olarak kullanılması gereken usülü temsil eder.

12. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Tse Tung'un öğretileri ve Büyük Proleter Kültür Devrimi fikrinin savunulması, yeni ve dünya çapında bir komünist hareketinin doğması yolunda en önemli esastır.

Dünya çapındaki oportünizme ve tasfiyecilerine karşı mücadeleyi fiilen yürütmek için MLPD, proleter-enternasyonalist mükellefiyetlerine uygun olarak elinden geleni yapacaktır.

Bu şekilde uluslararası komünist ve işçi hareketinin birliği ve dünya devriminin yeniden canlanması için kendine düşen vazifeyi yapacaktır.

F

1. Politik iktidarı eline geçirmek, işçi sınıfının sınıf çatışması içindeki stratejik hedefidir.

2. MLPD'nin vazifesi, işçi sınıfının kaplamlı bir çoğunluğunu kazanıp mücadelelerini, tekelci sermaye ve onun politik hâkimiyet âleti olan devletine karşı yönelmiş bir mücadele olarak geliştirmektir.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Bunun için de parti, sistemli ve sebatlı bir küçük ölçüde çalışmayla işçi sınıfını, ufak meselelerde bir hareket birliği kurarak bütün önemli meselelerde birlik cephesini kurabilmeye yardım etmektir.

3. İşyerinde ve sendikada işçi sınıfının, günlük isteklerini gerçekleştirecek mücadeleleri hazırlaması ve geliştirmesinde etkin olmak ve bunların sınıf çatışmasına gelişmeleri için çaba sarfetmek, her komünistin vazifesidir.

4. MLPD'nin devrimci taktiği, ekonomik mücadeleyi politik mücadele ile birleştirmek, yani ekonomik mücadeleyi politik mücadeleye çevirmek ve sınıf çatışmasını sosyalist hedefe doğru yöneltmekten ibarettir.

5. Proleter birlik cephesini yaratmakla MLPD, medenî ve demokratik hakların genişletilmesi ve savunması için ve devletin faşistlemesiyle devlet ve toplumun askerîleşmesine karşı sürülecek mücadeleyi örgütler.

Bunun yanısıra, halkın geniş tabakalarının faşizm, emperyalist savaş ve savaş tehlikesine karşı olan mücadelesinde işçi sınıfının önderliğini gerçekleşmelidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

6. MLPD reformizm ve revizyonizme karşı azimli bir mücadele yürütmeli ve işçi sınıfını ve diğer çalışan zümreleri, bilimsel sosyalizmin izinde yetiştirmelidir.

Bu arada devamlı olarak ekonomik ve politik durumla sınıf çatışmasının durumunu göz önünde bulundurmalıdır.

Aksi takdirde sol ötesi sekterliği tehlikesi başgösterebilir. Bu da, emekçi kitleleri sosyalizmden yıldırır ve partiyi tecrit eder.

7. İşçi sınıfının gitgide büyüyen mücadelelerinde MLPD, alabildiğine halk kitlelerinin partisi olmalıdır.

Bunun için de, bilimsel sosyalizmle silâhlanmış, çok büyük görgü sahibi ve sınıf çatışmasında tecrübe sahibi olmalı, Alman proletaryasının devrimci geleneğiyle Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg ve Ernst Thälmann gibi önderlerinin izini devam ettirmeli ve işçi sınıfına, tekeller hâkimiyetine karşı olan mücadelesinde önderlik etmektir.

8. Hâkim sınıf öyle derin bir bunalım içinde bulunup artık eski şekilde idare edemezse, çalışan halkın büyük bir kısmı artık eski şekilde yaşamak istemezse ve mücadeleler devrimci bir hız

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

alıyorsa işçi sınıfı, partisinin önderliği altında, silâhlanıp ayaklanmalıdır.

Emperyalizmin yıkılması ve burjuva devlet mekanizmasının parçalanmasıyla, proletaryanın sınıf çatışması en üstün şekline varmış olur.

9. Önce kendi memleketindeki burjuvaziyi mağlup etmek zorunda olduğundan proletaryanın sınıf çatışması önceleri hep millî bir şekil alır sa da, çatışmanın özü daima enternasyonalistir.

Enternasyonalist proletarya, artık hiç memleket sınırları tanımayan sınıfsız toplumun yaratılmasını temin eden güçtür.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

G

1. Devleti ele geçirmek ve sosyalizmi inşa etmek için işçi sınıfının müttefiklere ihtiyacı vardır.

2. Küçük burjuva zümreleri geçinimlerini kapitalist üretim ilişkilerine dayattıklarından tekelci sermayenin geniş kitleli temelini teşkil ederler.

Tekeller hâkimiyetinin desteği olduklarına göre, işçi sınıfına, bağdaşamaz şekilde karşıttırlar.

3. Tekelci kapitalistlerin yürüttüğü öldürücü rekabet, devamlı surette küçük burjuva zümrelerinin her seferinde daha büyük kısımlarını iflâsa sürüklüyor.

Bu şekilde objektif olarak, tekelci burjuvaziye karşı aşılamaz bir karşıtlık doğuyor.

4. İkinci dünya savaşından sonra tekelci devlet kapitalizminin gelişmesiyle toplumların sınıfsal içyapısı değişmiştir.

Ücret bağımlısı aydınların sayısı ve toplumsal önemi epeyce büyüdüğü halde, çiftçilerin sayısı çok gerilemiş bulunuyor. Bu şekilde küçük burjuva aydınları, işçi sınıfının esas müttefikleri olmuştur.

5. Tarımın devamlı şekilde endüstrileşmesiyle ticaret ve zanaattaki sermaye merkezleşmesi, geçinimlerini müstakil olarak temin eden birçok kişiyi kütle halinde iflâsa sürüklemektedir. Bu şekilde işçi sınıfı, küçük ve orta çiftçiler, zanaatkârlar ve küçük esnaf arasında da müttefikler bulacaktır.

6. İşçi sınıfı, sınıf mücadelesinin büyümesiyle ve MLPD'nin, halk kitlelerinin devrimci partisi olarak gelişmesiyle küçü burjuvazinin bu ara

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

zümreleri üzerindeki nüfuzunu arttırmayı bilmelidir.

Bu şekilde, şiddetli devrimci bir durumda, birçok grupları tekelci sermayenin etkisinden koparıp onları proleter devrimin müttefikleri durumuna, diğerlerini de, zararsız duruma sokabilir.

MLPD, proleter olmıyan zümrelerin tekelci sermaye ve devletine olan taleplerini, işçi sınıfına karşı olmadıkları takdirde, destekler.

7. Küçük burjuvazinin bazı zümreleriyle devrimci bir ittifakın kurulabilmesi için bu zümrelerin, geçinim temellerini tahrip edenin kapitalizm olduğunu anlamaları şarttır. Küçük burjuvazinin ara zümrelerinin gelecekteki çıkarları, sosyalist bir toplumun kurulmasındadır. Onun içindir ki, sosyalizmin kurulmasını var kuvvet ve kabiliyetleriyle desteklemelidirler.

8. İşçi sınıfının ve diğer emekçi kitlelerin sömürülmesinde ve ezilmesinde ülke sınırları emperyalizme engel olamaz.

Enternasyonalist vazifesi gereğince MLPD, başka ülkeler proletaryası ve ezilen halkların kurtuluş mücadelesini manevî ve maddî yoldan destekler.

TÜRKİYE SOSYALİST AYDINLANMA VAKFI

Dünyanın herhangi bir yerinde mücadele eden işçilerin her bir zaferi, ezilen milletlerin millî ve toplumsal kurtuluşları mücadelesinde elde ettikleri her başarı, memleketimizdeki mücadeleyi de kuvvetlendirmektedir.

Diğer taraftan da, işçi sınıfının Federal Almanya'daki her bir zaferi, bütün dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların emperyalizme karşı sürdükleri mücadeleyi kuvvetlendirir.

BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

GENERALLER VE TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ

PROTESTO TOPLANTISINA ÇAĞRI

12 Eylül 1980'de yönetimi ele geçiren askeri cunta birinci yılını dolduruyor. Generallerin geçen bir yıllık süre içindeki uygulamaları (işkence, idam, terör ve katliamlar), onların gerçek kimliklerini ortaya çıkarmakta. Ama hâlâ cuntacı generallerin "Kurucu Meclis" oluşturmaları demokrasiye dönmenin ilk adımı olarak gösterilip Avrupa Konseyi'nde tutulmakta, Batı Avrupa ülkeleri tarafından askeri, ekonomik olarak desteklenmektedir.

F. Almanya ve diğer Batı Avrupa ülkelerinin cuntaya sağladıkları yardımlar, generallerin ayakta kalmasında önemli rol oynamaktadır. Cuntaya sağlanan bu dış desteğin kesilmesi ise, ancak generallerin uygulamalarının teşhir edilmesi ve gerçeklerin Avrupa kamuoyuna açıklanmasıyla mümkün olur. İşte Türkiye'ye Özgürlük Komitesi, bunun için "Generaller ve Türkiye'de Demokrasi" toplantısını düzenlemekte.

Toplantıda, "Kurucu Meclis" nedir? Generallerin döneceğiz dedikleri "Demokrasi" nasıl bir demokrasidir? F. Almanya ve diğer Batı Avrupa ülkelerinin akıttığı milyarlarca yardım nasıl bir rejime verilmekte ve neden "Türkiye Yardımı" durdurulmalı? Generaller cuntası neden Avrupa Konseyi'nden atılmalı? vb. sorular birçok anti-faşist ve demokrat tarafından açıklanacak.

Tüm demokrat ve anti-faşistleri toplantıya katılmaya, işkence altındaki, zindanlardaki tüm siyasal tutuklular ve Türkiye halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

Podyum tartışması

Katılanlar

Claude Dejardin, Belçika milletvekili (Sosyalist Parti), Avrupa Konseyi üyesi;
Lady Fleming, Yunanistan milletvekili (PASOK, Sosyalist Parti), Avrupa Konseyi üyesi;
Klaus Thüsing, Alman milletvekili SPD;
Ingeborg Drewitz, yazar, PEN-Club başkan yardımcısı, Berlin;
Cafer Cebe, işçi, DIDF başkanı, Bielefeld.

Kültür programı

Melike Demirağ/Şanar Yurdatapan, Mehmet Erdoğmuş, halk oyunları, dia gösterisi.

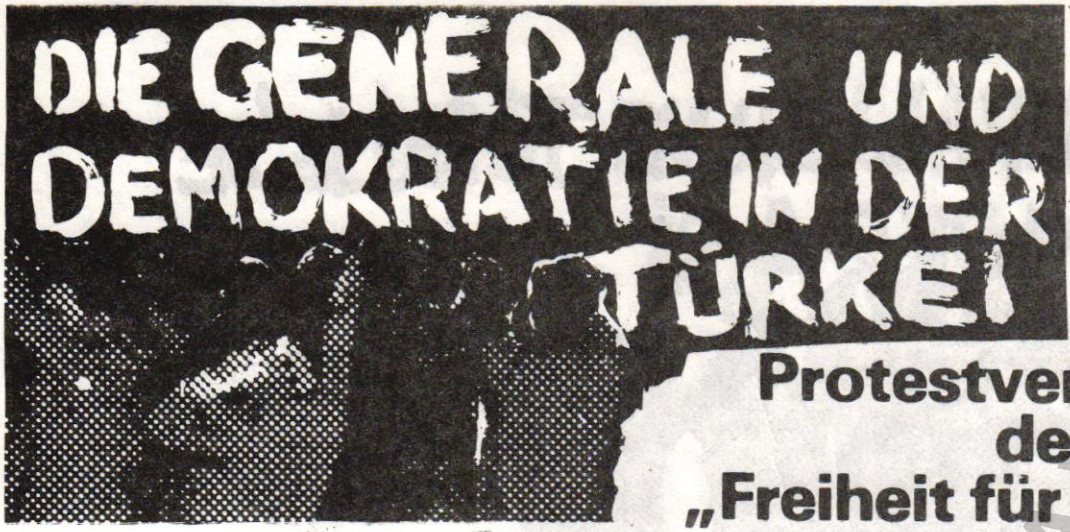
Rhein-Ruhr-Halle Duisburg/Hamborn
Cumartesi 19 Eylül, saat 14.00

TÜRKİYE'YE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ

V.i.S.d.P.: Cafer Cebe, Ellerstr. 20, 4800 Bielefeld 1

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

DIE GENERALE UND DEMOKRATIE IN DER TÜRKEI

Protestveranstaltung des Komitees „Freiheit für die Türkei"

Es ist ein Jahr her, dass die Militärjunta in der Türkei am 12. September 1980 die Macht ergriffen hat. Die von den Generalen in diesem Jahr durchgeführte Politik (Folter, Hinrichtungen, Terror und Massaker) machen den wahren Charakter der Junta deutlich. Trotzdem ist sie weiterhin Mitglied im Europarat und wird von westeuropäischen Ländern militärisch und wirtschaftlich unterstützt, weil die Generale ein "konstitutionelles Parlament" errichteten und dies als erster Schritt zurück zur Demokratie begriffen wird.

Die Hilfe, die die Bundesrepublik und andere westeuropäische Länder leisten, trägt entscheidend dazu bei, die Junta auch weiter an der Macht zu halten. Diese ausländische Unterstützung kann nur dann unterbunden werden, wenn die Politik der Generale verurteilt wird und die europäische Öffentlichkeit über die Realität in der Türkei aufgeklärt wird.Aus diesem Grunde organisiert das Komitee "Freiheit für die Türkei" die Protestveranstaltung "DIE GENERALE UND DEMOKRATIE IN DER TÜRKEI".

Auf dieser Veranstaltung werden viele Fragen von Antifaschisten und Demokraten beantwortet werden:

Was ist das "konstitutionelle Parlament"?

Was für eine Demokratie ist es, zu der die Generale angeblich zurück wollen?

Was ist das für ein Regime, das die Bundesrepublik und andere westeuropäische Länder mit Milliarden unterstützen und warum muss die"Türkei-Hilfe" gestoppt werden?

Warum muss die Junta der Generale vom Europarat ausgeschlossen werden? etc.

Wir rufen alle Demokraten und Antifaschisten auf, an dieser Protestveranstaltung teilzunehmen und sich solidarisch zu erklären mit den politischen Gefangenen, die in türkischen Gefängnissen gefoltert werden, und mit den Völkern der Türkei !

Podiumsdiskussion

- CLAUDE DEJARDIN, BELGISCHER ABGEORDNETER (SOZIALISTICHE PARTEI), MITLGLIED DES EUROPARATES
- LADY FLEMING, GRIECHISCHE ABGEORDNETE (PASOK), MITLGIED DES EUROPARATES
- KLAUS THÜSING, MdB-SPD
- INGEBORG DREWITZ, SCHRIFTSTELLERIN, VICE-PRÄSIDENTIN DES PEN-CLUB, BERLIN
- CAFER CEBE, ARBEITER, VORSITZENDER DER DIDF, BIELEFELD

Kulturprogramm

MELIKE DEMIRAĞ, MEHMET ERDOĞMUŞ, FOLKOREGRUPPEN AUS DER TÜRKEI, DIA-VORTRAG

Rhein-Ruhr-Halle Duisburg/Hamborn
Samstag, 19. September 14.00 Uhr

KOMITEE FREIHEIT FÜR DIE TÜRKEI

V.i.S.d.P.: Cafer Cebe, Ellerstr. 20, 4800 Bielefeld 1

TÜRKİYE SOSYALİST BASIN MERKEZİ

AUFRUF DES KOMITEES FREIHEIT FÜR DIE TÜRKEI

Klaus Thüsing, Paderborn, MdB-SPD
Prof. Marie Veit, Marburg
Peter Schoendienst, Berlin, Anwalt
Karl-Heinz Hansen, Düsseldorf, MdB-SPD
Prof. Helmut Gollwitzer, Berlin, Theologe
Prof. Dr. Margherite v. Brentano, Berlin
Dr. Bernhard Heidtmann, Berlin, Privat-Dozent
Prof. Dr. Gerhard Bauer, Berlin
Cafer Cebe, Bielefeld, Vorsitzender der D.I.D.F.
Erich Meinike, MdB-SPD
Verena Krieger, Landesvorstand NRW der Grünen
Erwin Berk, Berlin, Vorsitzender der Liga für Menschenrechte Sektion Berlin
Ingeborg Drewitz, Berlin, Schriftstellerin

Durch einen Militärputsch haben am 12. September 1980 die türkischen Generale die gesamte Macht im Lande an sich gerissen. Als erste Maßnahme nach dem Putsch löste die Junta das Parlament auf, setzte die Verfassung außer Kraft und rief in allen Provinzen der Türkei das Kriegsrechts aus. Alle Gewerkschaften mit Außnahme der staatstreuen Türk-Is wurden ebenso verboten wie sämtliche demokratische Organisationen, Verbände und Vereinigungen. Elementarste Grundrechte, wie das Recht auf freie Meinungsäußerung, das Recht auf Versammlungs- und Organisationsfreiheit wurden als nicht mehr gültig erklärt. Sämtliche demokratischen und antifaschistischen Publikationen wurden verboten, Zeitungen, die noch erscheinen, werden zensiert.

Armut und Elend des Volkes haben nach dem Militärputsch nie gekannte Ausmaße angenommen. Die Reallöhne der Arbeiter sind nach dem 12. September um 20% gesunken, während die Preise im gleichen Zeitraum um mehr als 100% gestiegen sind.

Als die Armee die Macht ergriff gab sie vor, dem Terror ein Ende bereiten zu wollen. Heute hingegen übt sie selbst den wildesten Terror aus. Innerhalb der ersten drei Monate wurden in der Türkei mehr als 100.000 Menschen verhaftet. Mehr als 150 Menschen wurden seit dem 12. September durch Sicherheitskräfte der Militärjunta ermordet. Bei der Polizei, in Militär- und Staatsgefängnissen wird mehr gefoltert als jemals in der Geschichte der Türkei zuvor. Vor dem Militärputsch konnten Menschen 15 Tage lang ohne Haftbefehl in Polizeigewahrsam genommen werden. Nach dem Putsch ist ist diese Dauer des Gewahrsams erst auf 30. später dann auf 90 Tage verlängert worden. Seit dem Militärputsch sind nachweislich mehr als 30 Menschen zu Tode gefoltert worden, d.h. die Verlängerung der Gewahrsamsdauer legalisiert defacto die Folter.

Seit dem 12. September haben die Kriegsrechtsgerichte weit über 100 Todesurteile ausgesprochen, von denen drei gegen Antifaschistische gerichtete Todesurteile bestätigt und vollstreckt wurden. Unter den Hingerichteten befindet sich auch ein gerade 18 jähriger Schüler.

Kenan Evren, der Führer der Militärjunta, gibt den Terror unumwunden zu. In einer Erklärung, die er am 20. November 1980 verschiedenen Zeitungen gegenüber abgab, betont Kenan Evren:
"Jeden Tag werden hunderte, ja tausende aus dem linken Lager entweder getötet oder in Folge unserer Operationen verhaftet. Die Gefängnisse sind voll, jetzt sind auch bald die Kasernen überfüllt. Was sollen wir denn noch machen?"

TÜRKIYE SOSYAL TARIH ARASTIRMA VAKFI TÜSTAV

Diese Aussage Kenan Evrens ist genug Beweis für den Terror, der in der Türkei herrscht. „Die Demokratie wieder herstellen!", das war eine der Lügen der Putschisten. Tatsache ist jedoch, daß heute ein faschistisches Gesetz nach dem anderen den Nationalen Sicherheitsrat passiert. Und Tatsache ist auch, daß diese Lügen der Militärjunta von vielen europäischen Regierungen aufgegriffen werden, daß die Militärjunta von diesen Regierungen unterstützt wird. Mit Militär- und Finanzhilfen erhalten diese europäischen Regierungen die Militärjunta des Kenan Evren am Leben.

Der Kampf für Demokratie und Freiheit in der Türkei lebt dennoch. Diesen Kampf für Demokratie und Freiheit, gegen Folter und gegen Todesurteile zu unterstützen ist eine Verpflichtung für alle jene, die sich der Menschlichkeit wirklich verpflichtet fühlen.

Wir rufen alle Demokraten, Antifaschisten und fortschrittlich gesinnte Menschen auf, den Kampf und die Forderungen unseres Komitees zu unterstützen!

- **Schluß mit der Folter in der Türkei; einer Kommission von Demokraten und Antifaschisten soll es ermöglicht werden, die Lage in den Gefängnissen und bei der türkischen Polizei zu untersuchen.**
- **Verbot der Todesstrafe!**
- **Keine Militär- und Wirtschaftshilfe an die Militärjunta!**
- **Aufhebung des Gewerkschafts-, Streiks- und Organisationsverbots**
- **Freiheit für alle politischen Gefangenen!**

KOMITEE FREIHEIT FÜR DIE TÜRKEI

Erstunterzeichner:
Martin Pilmayer, Bischöfliches Jugendamt, Regensburg; [illegible] Wermelinghof, Jugendhaus Neuhof, Evgl. Kirchengemeinde, Essen; Gerhard Burmeister, Ingenieur, Wankendorf; Lothar Pleithner, Karl Holzmann, Hansi Knidel, IG Druck und Papier, Stuttgart; Werner Stürmann, Bundesvorsitzender SDAJ, Dortmund; Helga Spindler, Rechtsanwältin, Köln; Dr. Walter Warnach, Köln; Ulrich Leicht, Volksfront gegen Reaktion, Faschismus und Krieg, Dortmund; Stefan Collin, Bundesvorsitzender der Deutschen Schreberjugend, Berlin; Frank Hopf, Bezirksschülervertretung, Dortmund; Pj ter Grohmann, Journalist, Stuttgart; Dr. Roland Dartlena, Remscheid; Andreas Bach, Landesschülersprecher NRW, Dortmund; Rolf Sänger-Diestelmeier, Pastor, Bremen; Rolf Stolz, Mitglied des Bundesvorstandes der Grünen, Köln; Prof. Dr. Ossip K. Flechtheim, Berlin; Prof. Dr. Sebastian Herkommer, Berlin; „De Schnüss", Stadtzeitung für Bonn; „Sozialismus", Zeitschrift für marxistische Theorie und sozialistische Politik, Hamburg; BIK-Zentrum, Mönchengladbach; Bund Deutscher Pfadfinder LV Hessen, Frankfurt; Hans Wiesner, Rechtsanwalt, Mönchengladbach; Jungsozialisten in der SPD Landesverband Baden-Württemberg, Stuttgart.

Kontakt über: Komitee „Freiheit für die Türkei", Postfach 1232, 4050 Mönchengladbach 1, Tel.: 02166/47816 (in der Zeit von 16.00 — 19.00 Uhr.)
Konto Nr.: 2975498 Commerzbank Mönchengladbach 1, Bankleitzahl: 31040015

V.i.S.d.P.: Cafer Cebe, Ellerstr. 20, 4800 Bielefeld 1

AUFRUF ZUR TEILNAHME AM EUROPAMARSCH

Der Europamarsch von Köln nach Kehl wird am 4. Mai Baden-Württemberg erreichen.
Beginn mit einer Kundgebung um
1o.oo auf dem Paradeplatz in Mannheim.
Weitere Etappen: Speyer, Bruchsal, Karlsruhe, Offenburg und Kehl.
Wichtige Termine:
Großveranstaltung in Karlsruhe, 8.5. 19.3o Uni-Karlsruhe
(Abfahrt mit Bus um 18.oo in Stuttgart, Omnibusbahnhof)
Demonstration in Offenburg, 9.5. 1o.3o vom Bahnhof aus
(Abfahrt mit Bus von Stuttgart um 8.oo, Omnibusbahnhof)

Über die Türkei wird im Europarat vom 11.-15. Mai verhandelt. Der Europamarsch soll auf die faschistische Diktatur in der Türkei aufmerksam machen und fordert den Ausschluß der Türkei aus dem Europarat!

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMA VAKFI

TERÖRİZME KARŞI MÜCADELEYE

EVET!

FAKAT!

ADLİYEYE ELLERİ KELEPÇELİ OLARAK GETİRİLDİ

ANARŞİ ve TERÖRE KARŞI MÜCADELESİ İLE TANINAN TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ'NİN GENEL BAŞKANI „TERÖRİST" MUAMELESİ GÖRÜYOR!

İŞKENCEYE,
İNSAN HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİN
ÇİĞNENMESİNE *HAYIR!*

Cezaevlerindeki Baskılara Son Verilmelidir!

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ

birleşmiş demokratik ve güçlü bir türkiye için görev başına !

Milliyet Gazetesi 7 Aralık 1980 günü "Milliyet Mamak Cezaevinde" adlı bir yazı dizisine başlayarak Cezaevindeki uygulamaları kamuoyuna duyurdu. Bu yazı dizisiyle Milliyet'in amacı, " Devletin devlet olduğunun " kanıtlandığını göstermek. Zorla, dayak ve baskı ile kurulan "disiplin"i,tutuklu ve mahkumlara nefes aldırmadan yaptırılan talimleri, zorla marşlar söyletilmesini, "eğitim" adı altında zorla slogan bağırtılmasını ve kitap ezberletilmesini övgüyle anlatıyor dizi. Milliyet Gazetesini bu tutumundan dolayı PROTESTO EDİYORUZ! Avrupa basınını,uluslar arası basın kuruluşlarını PROTESTO ETMEYE ÇAĞIRIYORUZ !

Milliyet hangi amaçla yapmış olursa olsun, bu yayını ile teröre karşı mücadelede askeri yönetime hakim olan sakat ve zorba anlayışları kamuoyunun gözleri önüne sermiş oldu.

Türkiye'yi 12 Eylül'e hangi karanlık güçler getirdi ?. Bir yandan Rus beşinçi kolu kargaşalık yaratarak ve yıkıcı eylemlere kalkışarak Rusya'nın daha kolay yutabileceği bölünmüş, zayıf bir Türkiye yaratmaya çalışırken öte yandan MHP de mezhep kışkırtıcılığı ve bölücülük yaparak faşist diktatörlük kurmanın planlarını yapıyordu.

Birlik içinde güçlü bir Türkiye, ancak halka özgürlük ve demokrasi tanınarak, halkla birleşilerek, insan haklarına saygı gösterilerek ve terör odaklarının kökü kazınarak kurulabilir. Teröristle teröre karşı olanı aynı kefeye koyarak, işkence ve baskı yaparak,basın özgürlüğünü sınırlandırarak birlik ve barış sağlanamaz !

Avrupa'da yaşayan tüm yurttaşlarımızı,Türkiyeli tüm demokratik kuruluşları İŞKENCE VE BASKILARI PROTESTO ETMEYE, TÜM ANTİ-DEMOKRATİK UYGULAMALARA KARŞI SESLERİNİ YÜKSELTMEYE ve Avrupa kamuoyunu ve kuruluşlarını harekete geçirmeye ÇAĞIRIYORUZ !

Avrupa Türkiye Halk Birlikleri Federasyonu,basın özgürlüğünün sınırlandırılmasını, işkence ve baskıları, teröre bulaşmamış kişi ve partilerin yargılanmasını protesto eden bir imza kampanyası açmıştır.Tüm yurttaşlarımızı imza kampanyasına katılmaya, kampanyayı çevrelerine yaymaya çağırıyoruz !

TERÖRİZME KARŞI MÜCADELEYE EVET !
İŞKENCEYE VE İNSAN HAKLARININ ÇİĞNENMESİNE HAYIR !
CEZAEVLERİNDEKİ BASKILARA SON VERİLMELİDİR !

İmza kampanyası metnini HBF'den temin edebilirsiniz.
HBF, Berger str. 146 D-6000 Frankfurt am Main 60

İNSAN HAKLARINI VE ANA HÜRRİYETLERİ KORUMAYA DAİR SÖZLEŞME

(Roma, 4 Kasım 1950)

Bölüm I, Madde 2 :

1- Her ferdin yaşama hakkı kanunun himayesi altındadır. Kanunun ölüm cezası ile cezalandırdığı bir suçtan dolayı hakkında mahkemece hükmedilen bu cezanın infazı dışında, hiç kimse kasden öldürülemez.

Madde 3 :

Hiç kimse işkenceye,gayrıinsani yahut haysiyet kırıcı ceza veya muameleye tabi tutulamaz,

İNSAN HAKLARI EVRENSEL BEYANNAMESİ

(10 Aralık 1948)

Madde 5 :

Hiç kimse işkenceye, zalimane,gayrıinsani,haysiyet kırıcı cezalara veya muamelelere tabi tutulamaz.

Madde 19:

Her ferdin fikir ve ifade hürriyetine hakkı vardır. Bu hak fikirlerinden ötürü rahatsız edilmemek, memleket sınırları mevzuubahis olmaksızın malumat ve fikirleri her vasıta ile aramak, elde etmek ve yaymak hakkını gerektirir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ ANAYASASI

Madde 2 :

Türkiye Cumhuriyeti,insan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan milli, demokratik, laik ve sosyal bir devlettir.

Madde 10:

Herkes, kişiliğine bağlı,dokunulmaz , devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir.

Madde 14:

Kimseye eziyet ve işkence yapılamaz .

İnsan haysiyeti ile bağdaşmayan ceza konulamaz.

Madde 20:

Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir ; düşünce, kanaatlarını söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklayabilir ve yayabilir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

"- Dikkaaaaat.. Hazırolllllll.....
"- Rahat...
"- Sigara içebilirsiniz...
"- Sağol Komutanım...
...
"- Yürüyüş kararı say...
"- Bir..ki..üç..dört..bir..ki..üç..dört..bir..ki..üç..dört...
"- Her şey vatan için..her şey vatan için..
...
"- Tanrımıza hamdolsun, milletimiz var olsun..
"- Afiyet olsun.
"- Sağol komutanım...
"- Yemek yiyebilirsiniz...
"- Sağol komutanım..."
(Milliyet, 7 Aralık 1980)

ASKERİ CEZAEVİNDEKİ TUTUKLULAR „ER KİŞİ“ SAYILAMAZ!

" Cezaevinde bulunan mahkumların tümünün kafası sıfır numara traş edilmiş. Bunlar yasa gereği ER DURUMUNDA OLDUKLARI için doğal olarak sakal bıyık bırakmak ya da traşsız gezmek gibi hususlar da yasak....

" Cezaevinde kalan tutuklu ve hükümlüler, Silahlı Kuvvetler İç Hizmet Talimatnamesine göre ER OLARAK işlem görüyorlar. Bu kişilere öncelikle başka bir deyişle cezaevine gelmelerinden hemen sonra ' yanaşık düzen eğitimi' başlatılıyor. ...

" Koğuşların sorumlusu genellikle onbaşılar ve çavuşlar.Bunlara mahkumlar tarafından ' komutanım' diyerek hitap ediliyor. Hemşehrim, kardeşim, arkadaşım gibi hitap biçimleri kesinlikle yasak. ..."(Milliyet, 8 Aralık 1980)

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMA VAKFI

MAMAK ASKERİ CEZAEVİNDE GÜNLÜK HAYAT PROGRAMI BİR BASKI PROGRAMIDIR!

" Milliyet Mamak Cezaevinde " yazı dizisinin 10 Aralık 1980 tarihli bölümünün manşeti : "MAMAK'TA YAŞAM, 'TÜRKÜM,DOĞRUYUM...' ANDI İLE BAŞLIYOR".

Tutuklulara bütün bir gün içinde uzun aralarla 10 ar dakikalık dinlemne fırsatı ya veriliyor, ya verilmiyor. Günlük yaşam çizelgesinin kendisi uygulanan ağır baskıları anlamak için yeterli :

" Mamak Cezaevinde yaşam sabah saat 6'da başlıyor.. 6 ile 6,30 arasında kişisel temizlik yapılıyor ve yatak lar düzeltiliyor. Saat 6.30 ile 7 arası kahvaltıya ayrılmış. ....Mamak'ta günler genellikle koğuşta yapılan er eğitimi ve Atatürkçülük eğitimi ile geçiyor.Kahvaltı bittikten sonra saat 9'da 'ameli ders' ve sabah yoklaması başlıyor. ..verilen emirle tutuklular uygun adım yürüyerek koridora çıkıyorlar. Burada herkes sıraya diziliyor ve 'sağdan say'komutu ile sayım başlıyor.Bu aşamada 'Türküm, doğruyum, çalışkanım !...'diye topluca ant içiliyor. Aynı işlem akşam sayımında da görülüyor.Akşam sayımında buna ek olarak topluca İstiklal Marşı söyleniyor.

" 'Nazari derslerde' ise koğuş kıdemliśi Atatürk kitabını tüm koğuşa yüksek sesle bağırarak okuyor koğuştakiler okunanı dikkatle izlemek zorundalar....

" Cezaevinde program akşama kadar bu tempo üzerinde sürüp gidiyor. Dersler arasında verilen 10 dakikalık aralar ve günde bir kez yapılan havalandırmanın bir bölümü dışında, içerdeki tutuklular SÜREKLİ BİR EĞİTİME TABİ TUTULUYORLAR....

"Akşam saat 18 ile 20 arasında yemek yeniliyor. Yemekten sonra 1,5 saat süreyle yeniden er eğitimi yapılıyor ve marşlar söyleniyor...."(Milliyet,10 Aralık 1980)

MAMAK CEZAEVİNDEKİ ZORAKİ „DİSİPLİN"!

"...Yaşam cezaevi koşulları altında büyük bir disiplin ve düzen içinde sürüyor.Disiplin öylesine boyutlara varmış ki, yetkililer BİR ASKERİ BİRLİĞİN BİLE ANCAK BU DÜZEYDE DİSİPLİN İÇİNDE olabileceğini söylüyorlar. ...

"....Bu yeni düzende disiplinsizliğe,laçkalığa, kaymaya yer yok...."(Milliyet, 7 Aralık 1980)

"....Örneğin, herhangi bir görevli koğuşların bulunduğu koridora gelirken 'dikkat' komutu veriliyor. Bu komut üzerine tüm tutuklu ve mahkumlar kapalı koğuş kapılarının ardında, sırtları kapıya dönük olmak üzere esas duruşa geçiyorlar. İkinci bir emir verilene kadar hepsi hiç kıpırdamadan böylece kalmak zorunda. .... Görevli izin vermediği sürece konuşmak, görüş bildirmek, ya da herhangi bir davranışta bulunmak kesinlikle yasak....

"Mahkumlar avluya uygun adım yürüyerek çıkıyorlar . Kültür fizik ve yanaşık düzen eğitimi sona erdikten sonra bir komutla marşlar söylenmeye başlanıyor ve uygun adım bir yürüyüş başlıyor.

"Marşları, eğitimi yöneten çavuşlar tarafından verilen diğer emirler izliyor.Emirlere hep bir ağızdan 'sağol komutanım' yanıtı veriliyor.

"- İstirahat et.
"- Sağol komutanım.
"- Serbestsiniz.
"- Sağol komutanım.
"- Sigara iç.
"- Sağol komutanım.
"- Geçmiş olsun arkadaşlar.
"- Sağol komutanım.

".... Diğer arkadaşlarıyla birlikte sigaralarını avluya özel olarak konulmuş çöp tenekelerine, başlarında ki ERLERDEN İZİN ALARAK atıyorlardı." (Milliyet, 8 Aralık 1980)

MAMAK CEZAEVİNDE „DİSİPLİN" NASIL SAĞLANIYOR?

„GECE EĞİTİMİ" NEDİR?

" ERLERİN ELİNDE LASTİK COPLAR VAR. Yetkililere göre ,cezaevinde özellikle 12 Eylül'den sonra sağlanan büyük disiplinin anlamını mahkumlar anlamışlar ve BUNUN ŞAKAYA GELİR YANI OLMADIĞINI görmüşler.BU NEDENLE DAYAK İŞLEMİNE gerek kalmıyormuş. Disiplinsiz hareket eden ya da emirlere tam olarak uymayan kişilere HAVALANDIRMA YA SAĞI, GÖRÜŞMELERİN KISITLANMASI, GECE EĞİTİMİ gibi cezalar verildiğinden bu tür davranışlar büyük ölçüde azalmış. Eğer disiplinsizlik koğuştan kaynaklanırsa aynı türde cezalar tüm koğuş için veriliyor.

"... cezaevine gelmelerinden hemen sonra'yanaşık düzen eğitimi' başlatılıyor. Bu eğitimin temel ilkelerinden olan 'esas duruş, rahat, sağa sola ve geriye dönüş' ile komutanların emirlerine nasıl karşılık verileceği gibi konular tutuklu koğuşa geldiği anda başlıyor....Havalandırma saatlerinde ilk 5 dakika topluca kültür fizik eğitimine, daha sonraki 5 dakika temel er eğitimine ve bundan sonraki 10 dakika marşlarla yürüyüşe ayrılıyor. ..." (Milliyet, 8 Aralık 1980)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ZORLA ATATÜRKÇÜLÜK EĞİTİMİ: BİR BASKI YÖNTEMİ!

İnsanın Sorası Geliyor:

Mamak Cezaevini Yönetenler Acaba Atatürk Düşmanları mı ? !

Atatürk Türkiye'nin yetiştirdiği en büyük devrimci dir. Hepimiz Atatürk'ü, Onun devrimlerini, bağımsızlık ruhunu öğrenmeli ve yaşatmalıyız. Atatürk üzerine eğiti me karşı değiliz. Ancak, Mamak Cezaevi'ndeki yöntemler le, tutuklu ve mahkumlara zorla Atatürk üzerine yazıl mış belirli bir kitabın ezberletilmesi bir eğitim değil doğrudan doğruya bir baskıdır, bir cezalandırma yöntemi dir. İlerici yazarların Atatürk ile ilgili kitapları ce zaevi yönetimi tarafından sakıncalı bulunarak okunması na izin verilmiyor.

"Mamak Askeri Ceza ve Tutukevi'nde tüm bloklar ve koğuşlar Atatürk'ün söylev ve diğer deyişleriyle çınlı yor...bu amaçla kullanılan temel kitap,Kara Kuvvetleri Komutanlığı tarafından yayınlanan 'Atatürk'ün İlkeleri ve İnkılap Tarihimiz' adını taşıyor. ...

"...'nazari eğitim' saatlerinde girdiğiniz zaman tüm koğuşlardan yükselen seslerle karşılaşıyorsunuz. Ka palı koğuş kapılarının ardında bir tutuklu ayakta ve e sas duruş durumunda Atatürk kitabından bölümleri bağıra rak okuyor ve diğerleri onu dinliyor. Görevliler bazan okumayı bir emirle keserek araya giriyorlar ve tutuklu lara Atatürkle ve Atatürkçülükle ilgili sorular soruyor lar. Bu sorulara yanıtlar esas duruş düzeninde verili yor, eğer yanlışlıklar varsa yine görevliler tarafından düzeltiliyor.

" Koğuşlarda çok sayıda tutuklunun Atatürk'ün söy levlerini ezbere öğrendiklerini gördük. Verilen emirle birlikte Atatürk'ün Gençliğe Hitabesini ya da Onuncu Yıl Nutku'nu hançerelerini yırtarcasına ezbere okuyan çok sayıda tutuklu ile karşılaştık. "(Milliyet, 9 Ara lık 1980)

" 'Nazari derslerde' ise koğuş kıdemlisi Atatürk ki tabını tüm koğuşa yüksek sesle bağırarak okuyor.KOĞUŞTA KİLER OKUNANI DİKKATLE DİNLEMEK ZORUNDA. Bazı derslerde ise herkes kendi Atatürk kitabını sessizce okuyor ve EZ BERLİYOR." (Milliyet, 10 Aralık 1980)

" Atatürkçülük eğitimi sadece bununla da bitmiyor. Cezaevi yönetiminin Atatürk'le ilgili olarak TRT ' den sağladığı çok sayıda bant var. Bunlar genel yayın düze ni içinde hoparlörlerden yayınlanıyor ve tüm cezaevi i çinde dinlenebiliyor. Bu bantların içinde Atatürk'le il gili konuşmalar, açık oturumlar, Atatürk'ün yaşamıyla ilgili bilgiler ve ayrıca sevdiği şarkılarla türküler yer alıyor. ..." (Milliyet, 9 Aralık 1980)

HİTLER KAFASI: „CEZAEVİNE KİTAP GİREMEZ, RADYO VE TELEVİZYON DİNLENEMEZ“!

"...Koğuşlara bu kitap (Kara Kuvvetleri Komutanlı ğı'nın 'Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi' adlı kitabı kastediliyor) dışında girebilen kitap sayısı çok kısıt lı. Atatürk'le ilgili bazı eserlerin de, yönetim tara fından sakıncalı görülmediği taktirde tutuklular tara fından okunması mümkün oluyor. ANCAK, BUNLARIN DIŞINDA KALAN BİR KİTABIN İÇERİYE SOKULMASI YA DA OKUNMASI KE SİNLİKLE YASAK. ...

" Belli Atatürk kitapları dışında Mamak Askeri Ceza evindeki tutukluların okuma gereksinmeleri sadece gün lük gazeteler ve bazı dergilerle gideriliyor. GÜNLÜK GA ZETELER KOĞUŞLARIN DIŞ DÜNYA İLE TEK BAĞLANTISINI OLUŞ TURUYOR.

"...koğuşlarda radyo ve televizyon yok. Yetkililer radyo ve televizyon olduğu taktirde çeşitli sakıncala rın ortaya çıkacağını belirtiyorlar.

"...Radyo ve televizyon olmamasına karşın merkezi yayın sistemi ile belli zamanlarda koğuşlara yayın yapı lıyor. Bu yayın genellikle askeri marşlardan, kahraman lık türkülerinden oluşuyor.

" Tutuklular magazin ve mizah dergilerine büyük il gi gösteriyorlar. Bu saydıklarımızın dışında SİYASAL İ ÇERİKLİ OLSUN OLMASIN KOĞUŞLARA OKUMAK AMACIYLA BAŞKA HERHANGİ BİR KİTAP SOKULMASI KESİNLİKLE YASAKLANMIŞ DU RUMDA...." (Milliyet, 9 Aralık 1980)

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TERÖRİSTLERLE TERÖRE KARŞI OLANLAR AYNI KEFEYE KONARAK NEREYE VARILMAK İSTENİYOR?

Terörle hiçbir ilgisi olmayan, aksine terör odaklarına ve iç savaş kışkırtıcılarına karşı bütün gücü ile mücadele eden, Rusya'nın bölücülüğüne ve MHP'nin terörüne karşı milletin özgürlük ve demokrasi temelinde birliğini savunan Türkiye İşçi Köylü Partisi'nin yöneticileri Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca tutuklandılar.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın TİKP Yöneticilerini tutuklama kararına Parti'nin Tüzük ve Programının amaç maddeleri gerekçe gösterilmektedir.1978 yılının Ocak ayında kurulan Parti'nin Tüzük ve Programında üç yıl sonra suç bulunmuş ! Bu bir bahanedir. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, bu tutumu ile terör odaklarına karşı mücadeleyi bulandırmak istemektedir.

TİKP Başkanlık Kurulu Üyesi Mehmet Bedri Gültekin,Hatay İl Başkanı ve Aydınlık Gazetesi Muhabiri İlhan Sürmeli, Ankara Yenimahalle İlçe Başkanı Sırrı Çopur, Aydınlık Gazetesi Muhabiri Abdurahman Taşçı'ya ve daha birçok yuttaşa Ankara Emniyetinde ağır işkenceler yapıldı.

TİKP Genel Başkanı Doğu Perinçek ve bazı yönetici arkadaşlarının Mamak Cezaevinde MHP'li terör kışkırtıcıları ile aynı koğuşa konduklarını ve aynı muameleye tabi tutulduklarını basından izliyoruz.

Teröre karşı mücadele eden TİKP'nin yöneticilerine revagörülen onur kırıcı muamele ! (Fotoğraf, Milliyet)

TİKP Başkanlık Kurulu Üyesi ve Aydınlık Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Oral Çalışlar ile TİKP Merkez Komitesi Üyesi Avukat Mehmet Cengiz Mamak Askeri Cezaevinde sıra dayağına çekildiler.

TİKP Genel Başkanı Doğu Perinçek, yayınlanan bir kitabından dolayı ifade vermek üzere Ankara Adliyesine götürülürken elleri kelepçelendi. Oysa, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının tutuklama kararı üzerine yönetici arkadaşları ile birlikte " Partisinin hesabını veremeyeceği hiçbir düşünce ve eylemi olmadığı" gerekçesiyle teslim olan Perinçek'in kaçması ihtimali düşünülemezdi. Öyleyse teröre karşı mücadele eden bir Partinin Genel Başkanına neden kelepçe takılmaktadır ? !

7 Aralık 1980 günü ARD'deki Weltspiegel Programında, Peter Metzger de cezaevlerinde siyasi suçlularla anarşi sanıkları arasında bir ayrım yapılmadığına dikkati çekiyor, örnek olarak sendikacılarla teröristlerin aynı muameleye tabi tutulduklarını belirterek bu tutumu eleştiriyordu.

Bütün bu uygulamalar, yetkililerin teröristlerle terore karşı olanlar arasında bir ayrım yapmadıklarını göstermektedir. Bu tutumla terör odaklarına karşı mücadele edilemez, anarşi önlenemez, birlik ve barış sağlanamaz!

Tutukluların Yakınlarıyla Görüşmesi Kanunsuz Bir Biçimde Kısıtlanmıştır!

Tutukluların yakınları ile görüşmesi HAFTADA BİR GÜN VE SADECE 5 DAKİKA !

Doğu'lu tutukluların Türkçe bilmeyen yakınlarıyla görüşmesi ise mümkün değil.

"...aileleriyle görüşme süresi oldukça kısıtlı bir biçimde sürdürülüyor. Bu süre haftada 5 dakikaya kadar iniyor. ...Görüşmeler sadece üçüncü dereceye kadar kan ve sıhri hısımlarla ve soyadı aynı olduğu taktirde yapılabiliyor. ...GÖRÜŞMELERİN TÜRKÇE VE HAZIR BULUNAN GÖREVLİLERİN RAHATÇA İŞİTEBİLECEĞİ BİR BİÇİMDE YAPILMASI gerekiyor. ...Ziyaretçilerin ve avukatların tutuklular ile görüşmeleri SIKI BİR BİÇİMDE DENETLENİYOR.." (Milliyet, 10 Aralık 1980)

Batı Alman Televizyonu 1.Programı ARD'nin 7 Aralık 1980 günlü Weltspiegel Programında, Peter Metzger Türkiye üzerine hazırladığı programda bu konuya değinmekte ve uzun kuyruklardan görüntüler vererek " Türkiye'deki bütün cezaevleri aşırı derecede dolmuş vaziyette. Ziyaretçiler cezaevi kapıları önünde uzun kuyruklar ve yığınlar oluşturuyor." demektedir. Yakınlarıyla görüş, tutuklular için bir eziyet haline geldiği kadar tutuklu yakınları da 5 dakika ziyaret için saatlerce beklemek zorunda bırkılıyorlar.

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA AKEI

15-16 Haziran 1970 İşçi Sınıfının Şanlı Direnişi Yolumuzu Aydınlatıyor

Yıl 1970 gün 15/16 Haziran Türkiye işçi sınıfının, faşist diktatörlüğün içine düştüğü krizin yükünü, emekçi halk yığınlarının sırtına yükleme çabalarına ve karanlık emellerine karşı şahlandığı, ve direniş destanları yarattığı gündür. Bu şanlı ve militan direniş neden, nasıl ve hangi şartlarda doğdu?

1967/68'lerde kapitalist ve revizyonist sistem derin bir ekonomik ve siyasi krizin içine girmiş ve emperyalizme bağımlı olan ülkemizde de bu kriz etkisini daha da çok göstererek yansımıştır. Hakim sınıflar içine düştükleri krizi rahatça atlatabilmek ve buhranın tüm yükünü emekçi halkın sırtına yıkmak için çeşitli oyunlara baş vurarak baskılarını alabildiğine arttırdılar. Bir yandan pahalılık, işsizlik ve bir yandan fşizmin saldırıları, emekçilerin mücadele bayraklarını yükseltmelerine neden oldu. İşçilerin fabrikalardaki direnişleri, işgal, grev gibi eylem biçimlerine hergün bir yenisi daha eklendi. Onlarca fabrika işçiler tarafından işgal edildi. Onbinlerce işçi ekonomik ve demokratik hakları için mücadeleye atıldı. Bu dönemde işçi eylemleri militan bir yapı kazandı. Sadece 1970'in Ocak ve Haziran ayları arası 9 işyeri işgal oldu. İşçilerin bu eylemleri ekonomik ve demokratik taleplerle sınırlı kalmadı. Aynı zamanda anti-emperyalist bir muhteva kazandı. İzmirde Nato malzemesi getiren bir gemi işçiler tarafından imha edildi. İşçilerin mücadelesinin yükselmesi ve sertleşmesi karşısında hakim sınıflar saldırılarının dozajını daha da arttırdılar. İşçilerin her eylemi, azgın polis ve asker saldırılarıyla karşılaştı. Hakim sınıflar bir yandan ekonomik ve demokratik hakları için direnen işçilerin üzerine polis ve jandarmasını salıyor ve diğer yandan da halkın mücadelesini bastırmak için yeni planlar hazırlıyorlardı. İşçilerin sendikal özgürlüklerini kısıtlamak için çıkartmak istedikleri 274-275 sayılı yasa bu planların en önemlisi idi. Bu yasaya göre: bir sendikanın sendika federasyon veya konfederasyonun Türkiye'de faaliyet sürdürebilmesi için işçilerin üçte birini bağrında toplaması gerekiyordu. Bu yasayla yapılmak istenen şey, 1967'de kurulan başında revizyonist, reformist sendika ağalarının varlığına rağmen devrimci, mücadeleci işçileri bağrında toplayan DİSK'i kapatmaktı. Çünkü hakim sınıfların bütün halkın ekonomik, demokratik özgürlüklerini ortadan kaldırabilmesi için, öncelikle en bilinçli ve en mücadeleci olan işçi sınıfından başlaması gerekiyordu.

Örgütlenme, ekonomik ve demokratik haklar için yüzyıllardır mücadele eden işçi sınıfı faşist diktatörlüğün bu oyununa boyun eğmedi. DİSK hem tabanın zorlaması, hemde hakim sınıfların tertiplerinin kendi varlığını tehdit etmisi nedeniyle 15/16 Haziran günü yürüyüşler düzenledi. TÜRK-İŞ'li işçilerde sendika ağalarına rağmen mücadele eden işçilerin yanında yerini aldı.

15 Haziran günü 70 bin 16 Haziran günü ise mücadeleye yeni katılanlarla birlikte eyleme geçen işçi sayısı 150 bine yükseldi. 15/16 Haziran direnişi işçi sınıfının sendikal özgürlüğünü ortadan kaldırmak isteyen yasa tasarılarını protesto etmek üzere DİSK yöneticilerinin yasal olarak düzenlediği bir yürüyüş olarak başladı. Fakat daha başında faşist diktatörlüğün baskı ve saldırısıyla karşılaştı. İşçilerin, kendilerini engellemek isteyen polis ve asker birliklerine karşı koymasıyla DİSK'in koyduğu yasal sınırların boyutlarını aşarak siyasi iktidara doğrudan yönelen bir kitle eylemi haline geldi. Faşist diktatörlük tüm güçlerini, yani topu, tankı, polis ve askerini işçi sınıfının üstüne salmasına rağmen işçiler bir adım dahi geri çekilmedi. Tam tersine polis ve askerlere karşı koyarak, tank barikatlarını aşarak ilerlediler. İşçi sınıfı onlarca yıl sayılabilecek tecrübeyi iki günde kazandı. İşçi sınıfının 15/16 Haziranda'ki direnişi nitelik ve nicelik açısından, o güne kadar erişemediği bir düzeye ulaştı. 150 bin işçi tek bir amaç için harekete geçti. Modern silahlarla donatılmış askerlerin, polislerin barikatları işçileri yıldıramadı. Ama kahramanca dövüşen işçiler örgütsüz, yani işçi sınıfının öncüsü partiye sahip değillerdi. Ve DİSK sendika ağaları işçileri arkadan vurmuşlardı. Yiğitçe mücadele eden ve boyun eğmeyen işçi sınıfının mücadelesi akşama doğru makinalı tüfeklerle vahşice bastırıldı. İşçi sınıfı bu mücadelede bir çok şehit verdi. Faşist diktatörlük binlerce mücadeleci işçiyi işten attı, tutukladı ve işkence yaptı.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1 1-

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİNİN DERSLERİ

İşçi sınıfının 15-16 Haziranda yermiş olduğu şanlı direniş o güne kadar işçi sınıfının yolunu karartan revizyonizm ve reformizmin "devrimci ordu" , "tarafsız devlet" vb. gibi safsatalarını yerle bir etti. İşçiler ordunun ve devletin tarafsız olmadığını, tam tersine onların halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bastırılmasında bir araç ve kendilerinin can düşmanı olduğunu deneyleriyle gördüler. Bu direniş sendika ağalarının sahte yüzünü tanımada iyi bir araç oldu.

Kardeşler,

Bu gün ülkemizde başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımız emperyalist talan ve faşist diktatörlüğün pençesinde kıvranmaktadır. Krizin tüm yükü zamları, develüasyonu, vergisiyle işçi sınıfı ve yoksul halkımızın sırtına yüklenilmeye çalışılıyor. Artık maddi olanaksızlıklar yüzünden Türkiye'de yaşamak bir sır haline gelmiştir. Bunlar yetmiyormuş gibi hergün binlerce işçi işini kaybetmekte , açlıkla karşı karşıya gelmektedir. İşte böyle bir ortamda işçi sınıfı susmuyor ve susmayacak. 15-16 Haziran'da faşist diktatörlüğe ağır bir şamar indiren, Tariş'te , Adana'da günlerce barikat savaşları veren Türkiye işçi sınıfı faşist diktatörlüğün kan ve ateşten kurulu saltanatını yerle bir edecektir.

Bugün artık, Türkiye işçi sınıfı öncüsüz değildir. İşçi sınıfının yıllardır vermiş olduğu şanlı mücadelesinin bir meyvası olan Türkiye Devrimci Komünist Partisi işçi sınıfını mücadeleden alakoyan, onları aldatmaya çalışan ve aldatamayınca arkadan hançerleyen sendika ağalarına, revizyonist karargahlara karşı mücadeleyi hergün illegal direniş, barikat savaşları ile, grevlerle yükseltmektedir. Ve TDKP bugün genel grev şiarını önüne koymaktadır. Türkiye işçi sınıfı yine şahlanacak ama bu şahlanış dağınık, örgütsüz değil, bizzat partisinin önderliğinde olacaktır. Genel grev işçi sınıfını daha üst mücadele biçimlerine hazırlayacak bize UDHD ve Sosyalizmin yolunu açacaktır.

YAŞASIN ŞANLI 15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ !
YAŞASIN TDKP !
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU
sempatizanları

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

waffenstationierung, Aufrüstung und Krieg als eine unserer wichtigsten Aufgaben sehen. Durch die Stationierung der Atomwaffen wird nicht nur das deutsche Volk bedroht, sondern auch die anderen Völker Europas und des Nahen Ostens.

Beteiligen wir uns an der Demonstration gegen Aufrüstung und Atomwaffenstationierung!

NEIN ZUR ATOMWAFFENLAGERUNG !

NEIN ZUR AUFRÜSTUNG !

NEIN ZUR NEUTRONENBOMBE !

WIR WOLLEN KEINEN NEUEN KRIEG !

RAUS AUS DER NATO !

Ort: Mönchengladbach / Dorthausen

Datum: 16. Mai, Samstag

Zeit: 11.30 Uhr

Abmarsch: Flachsbleihe

DIDF (FÖDERATION DER DEMOKRATISCHEN ARBEITERVEREINE IN DEUTSCHLAND)

V.i.S.d.P. : C.Cebe, Ellerstr.20, 4800 Bielefeld 1

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

KAMPF DER AUFRÜSTUNG UND KRIEGSGEFAHR!

Seit dem ersten und dem zweiten Weltkrieg ist noch nicht viel Zeit vergangen. Diese Kriege haben den Menschen unendlich viel Leid gebracht; Millionen von Menschen sind umgekommen, Millionen wurden verkrüppelt und verwundet, die Kriege brachten Hunger und Elend über die Menschen. Milliarden von Dollars wurden für die Vernichtung von Menschen und der von ihnen geschaffenen Dinge ausgegeben.
Heute besteht erneut die Gefahr eines neuen Weltkrieges.
Die ökonomische und politische Krise, die die Ursache für den Ausbruch der Kriege war, hat sich heute noch mehr verschärft.
Auf der einen Seite sammeln sich China, Japan und die westeuropäischen Imperialisten um die USA, auf der anderen Seite sammeln sich die Länder des Ostblocks um die sozialimperialistische Sowjetunion. Um aus anderen Ländern Profite zu holen, um die Absatzmärkte zu erweitern und um die Völker zu versklaven, rüsten sie wie wahnsinnig auf und bereiten einen neuen Weltkrieg vor.
Nach den Völkern des Iran und Nicaraguas ist jetzt auch das Volk von El Salvador auf dem Weg, sich von der Herrschaft des USA- Imperialismus zu befreien. Auf der anderen Seite erheben sich die Völker Afghanistans und Polens gegen die Abhängigkeit von der UdSSR. In den Kolonien und Halbkolonien werden die nationalen und sozialen Bfreiungskämpfe durch Putsche und faschistische Regierungen unterdrückt.
Um die Wachsamkeit der Völker gegen die Kriegsgefahr zu verhindern, beschuldigen sich Imperialisten und Sozialimperialisten gegenseitig und behaupten, nur zur "Abschreckung" des anderen aufzurüsten und die Waffen nicht für einen Krieg einzusetzen.
In dem Jahr 1914 und in den dreißiger Jahren haben die Herrschenden die gleichen Lügen verbreitet!
Wofür und gegen wen werden die Waffen produziert, mit denen sie die ganze Welt vier Mal vernichten können?
Die Völker sollen mit diesen Waffen für die Interessen der Imperialisten und Sozialimperialisten gegeneinander kämpfen und sterben!

DIESE BLUTIGE ZUKUNFT IST KEIN UNABWENDBARES SCHICKSAL !

Freunde!
Revolutionäre, die für Unabhängigkeit und Demokratie, Freiheit und Frieden, Brüderlichkeit und Glück kämpfen, werden zu Terroristen und Mördern erklärt. Zur gleichen Zeit treffen die Imperialisten und Sozialimperialisten wieder Vorbereitungen, Millionen unserer Kinder, Frauen, Mütter, Väter und Schwestern umzubringen.
Werden wir bei diesem mörderischen Vorhaben mitmachen?
Werden wir die Augen schließen, wenn unsere Kinder lebendig ins Grab geschickt werden?
Nein! Wir Werktätigen haben keine Feindschaft mit den Völkern der Erde. Wir dürfen uns niemals für die Profite der Kapitalisten gegenseitig umbringen! Wir müssen für eine Welt ohne Krieg und ohne Waffen, für Frieden, Freiheit und Brüderlichkeit kämpfen!

AUFRUF ZUR DEMONSTRATION !
Auch die BRD beteiligt sich an den Kriegsvorbereitungen. Deutschland ist eines der Länder, wo Atomwaffen stationiert sind. Aber auch in Deutschland wächst der Protest gegen die Aufrüstung und die Stationierung von Atomwaffen.
Gemeinsam mit dem deutschen Volk müssen wir den Kampf gegen Atom-

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ VE EMEKÇİ PARTİSİ (TİSİP)

Çocuklarımızın geleceğini karartan yeni uygulamalara karşı çıkalım!

çocuklarımızın geleceğini kurtaralım!!

EMEKÇİ ARKADAŞLAR.

Her şeyimizi onlar için feda ettiğimiz,gelecekleri için bunca çileye katlandığımız çocuklarımız hakkında çok önemli kararlar alınıyor!. Bunlardan biride Duisburg Eğitim Dairesi Başkanı Dr.Schilling'in önümüzdeki ders yılında uygulanmasını iste diği "Eğitim Raporu"dur.Dr.Schilling, yabancıların ve bunların çoğunluğunu teşkil eden Türkiyeli'lerin Almanya' da kalmak istediğini ileri sürüyor ve çocukların eğitiminde bu noktanın esas alınmasını istiyor.Bundan hareketle şunları öneriyor;İlk okul üçüncü sınıfa kadar sadece Almanca eğitim yapılmalı,çocukları normal Alman sınıflarına hazırlayan "hazırlık sınıfları"(Vorbereitungsklasse) kaldırılmalı ve Türkiyeli çocuklardan oluşan ve yanlızca Almanca eğitim yapılan sınıflar kurulmalı!Ve bunları daha başka uygulamalar takip ediyor.Böylece yabancı çocuklar sağlıklı bir eğitimden geçmiş olacak ve Alman toplumuyla kaynaşmalarıda sağlanmiş olacak!. Onlarca sayfa tutan Raporun temelini oluşturan düşünceler işte bunlardır.

SCHİLLİNG MODELİ AKLA VE MANTIĞA AYKIRIDIR.

Önümüzdeki öğrenim yılında Duisburg'den başlayarak NRW eyaletine yaygınlaştırılmak istenen eğitim modelinin pratik sorunları oldukça düşündürücüdür.Türkiyeli çocuklar bir sınıfa alınacaklar ve başlarına dilinden hiç anlamadıkları Alman Öğretmen verilecek.Öretmen tahtaya yazıp çızdiklerinden hiç bir şey anlamayan çocuklar,saatlerce hocalarına şaşkın şaşkın bakacaklar ve derslerin bitiminde bir yiğin gürültü ile kafaları şişkin bir vaziyette eve dönecekler.Okulda bir şey anlamayan çocuk ev ödevlerini de yapmayacaktır.Bu durum çocuğun fiziki ve ruhi bakımdan yıpranmasına, sinirlerinin kabarmasına neden olacaktır.Gerek okula,gerekse evdeki başarısızlıkları çocuğu yılgınlığa itecek ve kendine olan göveni sarsılacaktır. Kendine olan gövenini yavaş yavaş yitirmeye başlayan çocuk,hayatın zorlukları karşısında çaresiz kalacak ve bu durum ondan direncin kırılmasına cesaret azmini ortadan kalkmasına yol açacaktır.Çocukta daha bir çok yan etkide bulunacak olan yanlış eğitim sistemi;Onun bir kaç yıl içinde tedavisi güç bunalımlara neden olacaktır.Böyle bir çocuğun ne kendine nede topluma faydalı olmayacağı açıktır.

İLTİCACILAR KAMPLARA,ÇOCUKLAR SONDER SCHULE;YE,YA,BİZ NEREYE???

Schilling'in bu tasarısı, her alanda sürdürülen yabancı düşmanlığı ile uyum halindedir.Zaten şimdiye kadar hiç bir eksikliği ve sakatlığı bulunmayan binlerce sağlam yabancı çocuğu sırf Almanca bilmedikleri için deli yerine koyup geri zekalılar (Sonder Schule) okuluna gönderiyorlardı;Schilling'in Raporuyla bu tamamen yasallaştırılmış olacak.Schilling bununla da kalmayarak,çocuklarımızı zorla Almanlaştırmaya çalışıyor.Ana dilinden eğitim görmeleri yasaklanan çocuklar Almanca eğitim görecekler.Derslerde Alman ulusunun tarihi,kültürü,iktisadi,yaşam vb.anlatılırken çocukların bilinci bu yönden oluşturulacak.Bunu yaparken çocuk,kendi dilini,kültürünü, tarihini,gelenek ve göreneklerini,mensubu olduğu ulusun tarihsel gelişimini vb.unutup, halkına,ana ve babasına yabancılaşacaktır.

Dr.Schilling buna Entegrasyon diyor.Bu bir ulusu küçük görmek ve onun varlığını inkar ederek vahşice saldırmaktır.Oysa Entegrasyonu yanlızca dil sorununa indirgemek temelden yanlıştır.Kaynaşmanın olabilmesi için ayrıcalıkların ortadan kalkması ve kafa yapılarının değişmesi gerek.Sen bir yandan basın ve yayın yoluyla yabancı düşmanlığını yay;Onlara ikinci sınıf insan gözüyle bak ve her türlü haksızlığı reva gör;Sora kalk kaynaşmaktan bahset.Buna kargalar bile güler."Schilling Raporu"mantık dışıdır.Çünkü;

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

mucizelere bağlıda olsa burada liseyi bitiren bir Türkiyeli öğrencinin universiteye gitmesi artık mümkün olmayacaktır.Alman Devletinin çıkarmaya çalıştığı yeni bir yasaya göre (eğer yasa kesinleşirse) bir yabancının Almanya'da yüksek öğrenime hak kazanabilmesi için; a-Not ortalamasının en az 7 olması b-Türkiye'de bir universiteyi kazanması ve bu universitenin Almanya'da tanınması gerekiyor.

Yani Almanyada liseyi bitiren bir gencin yine Almanya'da yüksek okula devam edebilmesi için; Önceye Türkiye'ye gitmesi,her yıl 500 bin kişinin elendiği univesitede imtihanlarını o "sıfır" Türkçesiyle kazanması ve notlarınında yüksek olması şarttır.Bu durum dahi gençlerim,bırakalım bir universiteyi kazanmalarını;İlk okul sınavlarını bile vermeleri zordur.İşte Schilling'in çocuklarımıza sunduğu kolaylıklar.

Schilling'in raporuna dense dense deli raporu denilir.Çünkü;Derinleşen ekonomik buhranla birlikte artan yabancı düşmanlığı,vize,konut sorunu, işsizlik vb.problemlerden dolayı bir ayağımız Almanya'da bir ayağımız Türkiye'dedir.Çok uzak bir gelecek olmamakla birlikte nezaman geri dönecegimiz beli değildir.Bay Schilling'e soruyoruz? Peki burada Almanca temel eğitim gören çocuklar;Yarın aileleri ile birlikte Türkiye'ye geri döndükleri zaman halleri ne olacak?Orada'da Ana dillerini öğrenmek özere kaybedilen yılların sorumluluğu kimin olacak?

Senin bu yapmak istediğin çocukları hiç bir işe yaramayan hurda yiğınına dünüştürmek değilmidir? Berlin Belediye Başkanının "giden gitsin, gitmeyen Alman olsun!" sözleriyle senin düşündüklerin arasında ne fark var?

Evet bay Schilling,sen bu çocuk düşmanlığı politikanla arkandan pohpohlayanların gözüne girmeye çalışa dur.Ama şunu bilesinki; hiç bir ana ve baba çocuklarının gelecegi hakkında karar alma yetkisini sen ve senin gibilere bırakmayacaktır.Son sözü patlamaya hazır bir volkana dünüştürülen emekçiler söyleyecektir.

Analar,Babalar,gençler ve Öğretmen Arkadaşlar!

Toplum içinde korunmaya ve sevgiyle büyütülmeye en çok muhtaç olan çocuklarımızdır.Schilling eliyle salanmak istenen hançer çocuklarımıza karanlık bir gelecek,anlamsız bir Dünya vaatediyor.Çocuklarımızı savunmasız bırakmamak,bu saldırıya karşı durmak ve onların gelecegini kurtarmalıyız.Çocuklarımızın eksiksiz birer fert olarak toplum içinde hak ettikleri yeri alabilmeleri,özgürce gelişmeleri,Ana dilden yapılacak Ulusal ve demokratik bir eğitimle sağlanabilir.DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONUNA üye olan dernegimiz,Her kişi ve kuruluşu bu gerici,ırkçı,şöven eğitim planının uygulanmaması için mücadele etmeye çağırıyoruz.Öğretmenlerin işten atılmamasıda buna bağlıdır.Federasyonumuzun ve Dernegimizin bu haklı talebinin gerçekleşmesi için hep birlikte mücadele edelim. dernegimizin eylemlerine aktif bir şekilde katılalım.

ÇEŞİTLİ ULUSLARDAN ÇOCUKLARIN ANA DİLLERİNE SALDIRAN SCHİLLİNG GÖREVDEN HEMEN ALINMALIDIR.
SCHİLLİNG RAPORU UYGULANAMAZ,YABANCI DÜŞMANLIGINA SON.

TEMEL EĞİTİM,ANA DİLDE ULUSAL VE DEMOKRATİK EĞİTİM YAPILMALI.

ALMANCA BİLMEDİKLERİ İÇİN BİR TEK ÇOCUK SONDER SCHULE GÖNDERİLMEMELİDİR.
ÖĞRETMENLER İŞTEN ATILAMAZ.
YABANCILARA EŞİT EĞİTİM HAKKI İÇİN İLERİ.

DİDF ÜYESİ DUİSBURG-HOCHFELD ve ÇEVRESİ TÜRKİYELİ İŞÇİ-ÖĞRENCİ DERNEGİ WÖRT str.16 Tel: 62301

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Faşist Bozkurtlrın Terörüne Karşı Birleşelim, Mücadele Edelim!

Bölgesel ve bölge ötesi Alman basınından anlaşılabildiği gibi,geçtiğimiz Pazar günü 31.5.81'de sağcı faşist örgüt mensubu Bozkurtlar Gerhard-Hauptmann okulunun bahçesinde Türkiyeli ve Alman antifaşistlerin üzerine öldürmeye kast girişiminde bulundular.Bu insanlık dışı saldırının faillerinin Bozkurtlar olduğunu polisin dahi belirtmesine rağmen Hürriyet gazetesinin olayı çarpıtmaya kalkışı boşunadır.Azgın Türk milliyetçiliğinde,faşist propagandada MHP'li bozkurtlardan aşağı kalmayan Hürriyet gazetesi ve onun Kiel'deki bilinen muhabiri olayı tersyüz edip 2.6.81 tarihli yazısında arabayı kitlenin üzerine solcuların sürdüğü 3.6.81 tarihli yazısında ise arabayı sağcıların polise sığınabilmek için insanların üzerine sürdüğünü söyleyerek iki birbirine çelişkili haberle beceriksiz bir şekilde faşistleri gönüllü olarak desteklediğini göstermektedir.

Olay Neydi ?

Maraş,Çorum,Sıvas,Elazığ... kitle katliamlarını gerçekleştiren,sayısız emekçiyi,öğrenciyi,bilim adamını katleden ve ensonundada M.Ali Ağca vasıtasıyla Papa'yı vurmaya kalkan MHP adlı faşist örgütün,Kiel'deki uzantısı Kiel Türk Ocağı "Fetih Gecesi" adı altında yeni bir kışkırtıcı eylem düzenlemişti.Pek haklı olarak Alman ve yabancı Antifaşistler,bugüne kadar B.Almanya'dada sayısız saldırılar tertipleyen,Neşet Danış,Celalettin Kesim Sıddıka Atan,Katip Saltan v.s insanların kanına giren Bozkurtların yeni saldırılarına belkide katliamlarına hazırlık hizmetinde bulunacak bu toplantıyı okul bahçesinde protesto etmek istemişlerdi.Okul bahçesinde emekçilerin geniş protestosunu beklemeyen ve bunu hazmedemeyen faşistler her zaman yaptıkları gibi kalleşçe arkadan emekçilerin üzerine son süratle arabayı sürdüler.Arabanın şöförü ise Kiel Türk Ocağı eski başkanı Ahmet Güner'di.Bu saldırıda 2'si ağır olmak üzere çok sayıda demokrat yaralandıAynı esnadada levye,bıçak,zincirli bozkurtlar emekçilere saldırdılar.Emekçiler kendilerini yiğitçe koruması-nı bildiler.Faşistler istedikleri cevabı aldılar.Tüm bu faşist saldırıda kimsenin ölmemiş olması bir tesadüftür Faşistlerin Amaçları ve tüzüğü kısaca şöyledir:

-Demokrasi prensibinin kaldırılışı Tek lider prensibi.Yani "lider ne derse o doğrudur."?
-Türk olmayan milliyetlere karşı düşmanlık yaymak.Kürt ulusunu ve diğer milli azınlıkları yok etmek.
-T.C sınırlarının ötesinde bir büyük türk imparatorluğunu gerçekleştirmek. Kendilerine karşı yönelen her türlü siyasi muhalefeti bastırabilmek.
-Sosyal Demokrasiye karşı olmak
-Komunizme karşı olmak.

Bozkurtların saldırılarının kurbanları-onların işte bu emekçi düşmanı siyasi amaçlarına karşı direnen insanlar-dır.

proletarya intikamı

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

Faşistler ne savunmaktadırlar?

Kadın ticareti,esrar kaçakçılığı,baskı yoluyla toplanan bağışlar,vatandaşların dini inançlarını alçakça sömürerek kendilerine maddi gelir kaynağı sağlayan MHP'li bozkurtlar,B.Alman devletinden de Ülkücü Dernekler adı altında yardım görmektedirler.Bunlar dernekler kütüğüne resmen kayıt edilmekte ve çoğu zaman yardımsever,faydalı dernekler olarak muameleye tabii tutulmaktadırlar.Kendilerine Ülkü Ocağı adını takan MHP'nin bu dernekleri görünüşte"türk kültürünü korumakla " meşguldürler.Ama aslında dernekler faşistlerin kadro yetiştirdikleri eğitim yuvalarıdır.Kendileri gibi düşünmeyen demokratlara,devrimcilere karşı cani komploların hazırlanması vazifefi görmektedirler.Faşistlerin Kiel'deki Jaegerstr.9/a daki yan örgütleride kendisini Kiel Türk ocağı olarak adlandırmaktadır.

B.Alman devleti faşist bozkurtlara ve onların yan kurluşularına karşıhiç bir bilinçli adım atmamıştır.Tam tersine en tabii hakkı olarak faşizme karşı direnen yurtseverleri,emekçileri canı pahasına savunan devrimcileri"Türkiye Yardımı"nın bir parçası olarak faşist Cuntaya teslim ederken Ağca,Serdar Çelebi ve daha bir diziazılı katilin elini kolunu sallayarak gezmesine göz yummaktadır.

Fasizme karşı Devrimcilerin Eylem Birliğini Sağlayalım !

İşçiler,Kardeşler,Analar,Bacılar Emekçileri milliyetine,mezhebine göre birbirine kışkırtıp sayısız katliamlar gerçekleştiren,nice anaları oğulsuz, nice oğul vebacıları yetim,öksüz koyan faşistlere karşı mücadelede birlik olmalıyız.Bugüne dek Cuntanın,B.Alman devletinin,gerekse Alman Nazi faşistlerinin desteğiyle ayakta durabil faşistlere karşı yılmadan,bıkmadan mücadele edelim.Gün mücadele günüdür. Gün faşizme karşı yüreği devrim için vuran emekçilerin mücadele günüdur. Gün faşizme karşı halk güçlerinin Eylem Birliğini sağlama günüdür...!

-BÜTÜN BOZKURT ÖRGÜTLERİ ,AVRUPA TÜRK ÜLKÜCÜ DERNEKLER FEDERASYONU KAPATILMALIDIR !

-FAŞISTLERİN JAEGERSTR.9/a daki DERNEĞİ KAPATILMALIDIR !

-YABANCI DÜŞMANLIĞINA SON!
TÜM YABANCI ANTİFAŞİSTLER İÇİN SINIRSIZ SİYASI FAALİYET HAKKI !

-B.ALMAN DEVLETİNİN TÜRK FAŞİST CUNTASINA YAPTIĞI EKONOMİK VE ASKERİ YARDIM DURDURULMALIDIR !

ÇAĞIRI

Bozkurtlara karşı BÜYÜK YÜRÜYÜŞ.

Cumartesi günü 13.6.81

HAREKET YERİ : Saat 10'da Werft Park(Ostring yakınında)

MİTİNG SONU : Saat 13'te Asmus-Bremer-Platz

BOZKURTLARA KARŞI ALMAN VE YABANCI EYLEM BIRLİĞİ GRUBU

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

anerkannt. Offiziell wird in diesen Tarnorganisationen das türkische Kulturgut gepflegt, doch in Wirklichkeit sind dies die Kaderschulen der Faschisten. In Kiel nennt sich die Tarnorganisation "Türkische Gemeinschaft e.V.". Sie befindet sich in Gaarden in der Jägerstraße 9a.

Bisher hat die Westdeutsche Regierung keine gezielten Schritte gegen die "Grauen Wölfe" bzw. gegen die Idealistenvereine unternommen. Ganz im Gegenteil, den Faschisten werden öffentliche Räume für ihre Hetzveranstaltungen zur Verfügung gestellt, ihre Veranstaltungen werden von der Polizei geschützt. Nach Gegendemonstrationen sind es meist nicht die Faschisten, sondern die Antifaschisten die verhaftet und vor Gericht gezerrt werden. Weiterhin wird die faschistische Militärjunta der Türkei von der Bundesregierung moralisch und finanziell unterstützt. Die sogenannte Türkeihilfe hat die Milliardengrenze überschritten. Das Geld stammt aus den Steuergeldern unseres Volkes und wird zur Unterdrükkung des türkischen Volkes verwendet.

Wenn türkische und deutsche Antifaschisten gemeinsam gegen die immer dreister werdenden "Grauen Wölfe" auftreten, ist dies keine strafbare Handlung, sondern eine Notwendigkeit um die weitere Verbreitung des Faschismus zu stoppen.

Wenn man dem Innenminister von Schleswig-Holstein Dr. Barschel glauben schenken sollte, ist das Problem leicht zu lösen. Wenn es nach seinem Willen ginge, würden alle ausländischen Antifaschisten ausgewiesen, dann hätte man "Ruhe und Ordnung".

Wir fordern alle Kieler Bürger auf sich mit uns unter folgenden Forderungen zusammenzuschließen:

- Für das sofortige Verbot der "Grauen Wölfe"!
- Der Laden der türk. Gemeinschaft in der Jägerst. 9a muß sofort geschlossen werden!
- Der türk. Gemeinschaft muß sofort die Gemeinnützigkeit und das e. V. entzogen erden!
- Sofortige Einstellung aller Finanz- und Militärhilfen an die faschistische türkische Militärjunta durch die Bundesregierung!
- Für freie politische Betätigung der ausländischen Antifaschisten in der Bundesrepublik!

AUFRUF

zur Großdemonstration gegen die "Grauen Wölfe"

am Sonabend, 13. Juni

Abmarsch 10.oo Uhr Werftpark (nähe Ostring).

Abschlußkundgebung: 13.oo Uhr Asmus-Bremerplatz

Ausländische und deutsche Aktionseinheit gegen die "Grauen Wölfe"

V.i.S.d.P.: Rolf Kähler, Insterburgerstr. 37, 2300 Kiel 14

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Schliesst Euch zusammen im Kampf gegen die „Grauen Wölfe"!

Wie man der regionalen und überregionalen Presse entnehmen konnte, ist es in Kiel-Ellerbeck auf dem Schulhof der Gerhard-Hauptmann-Schule zu einem Mordanschlag von Seiten der türkischen rechtsextremistischen Organisation "Graue Wölfe" auf Antifaschisten aus der Türkei und Deutschland gekommen. Ein PKW, gesteuert von dem ehemaligen Vorsitzenden der Türkischen Gemeinschaft e.V., Ahmet Güner, fuhr mit hoher Geschwindigkeit in eine dichte Menge demonstrierender Menschen. Dabei wurden zwei türkische Antifaschisten schwer verletzt und viele leicht verletzt. Das es dabei nicht zu Todesopfern kam, ist reiner Zufall.

Ihrem Programm und Auftreten nach handelt es sich bei dieser Organisation um eine antidemokratische faschistische Vereinigung. Ihre Ziele und Grundsätze sind:

- Abschaffung der Demokratie (Führerprinzip)
- Ausrottung der Kurdischen Nation und anderer Nationalen Minderheiten (Völkerhaß)
- Errichtung eines Großtürkischen Reiches, über die heute bestehenden Staatsgrenzen hinaus
- Unterdrückung jeder politischen Opposition (Terror)
- Antisemitismus
- Antisozialdemokratie, Antikommunismus

Opfer ihrer Anschläge sind Personen, die sich ihren politischen Zielen widersetzen, oder ihnen durch ihr engagiertes Auftreten Widerstand leisten.

Dabei gehen sie meistens äußerst brutal vor. Fememorde, Entführungen und bis zur Unkenntlichkeit Zusammengeschlagene sind keine Seltenheit. Dafür sprechen die vielen Morde und Moraversuche in Hamburg, Berlin, Aachen, Kiel und wie vor kurzem in Rom auf den Pabst. Weiterhin kontrollieren die "Grauen Wölfe" einen Großteil des türkischen Einzelhandels nach dem Motto: "Willst du nicht mein Bruder sein, dann schlag ich dir den Laden ein". Nach Erkenntnissen des Verfassungsschutzes finanzieren sich die "Grauen Wölfe" durch Rauschgifthandel, organisierter Prostitution, erpreßte Geldspenden und öffentliche Gelder. An das Geld aus dem Staatssäckel kommen sie, indem sie Tarnorganisationen (Idealistenvereine) gegründet haben. Sie sind im Vereinsregister eingetragen und oftmals noch als Gemeinnützig

Für jeden deutlich sichtbar prangt das Emblem der »Grauen Wölfe« als Vereinssymbol an den Versammlungsräumen der »Türkischen Gemeinschaft« in der Jägerstraße 9 in Kiel-Gaarden.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

Askeri faşist diktatörlüğe karşı yürüyüş ve mitinge çağrı

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, GENÇLER!

Faşist cuntanın yönetime el koymasından bu yana iki yıl geçti. Geçen iki yıldaki uygulama, faşist generaller çetesinin amacının ne olduğunu dosta düşmana çok açık olarak gösterdi. Bu iki yıl tüm Türkiye halkı için açlık, yoksulluk, işsizlik, göz yaşı, kan, zulüm, işkence ve hapishane, egemen sınıflar için ise azgın bir sömürü, aşırı kârlar, halkın alınterinin gaspedilmesi ile gerçekleştirilen sefahat alemleri ve lüks bir yaşantı demekti.

Bu iki yıllık koyu faşist uygulama Türkiye işçi sınıfına ne getirdi? Alabildiğine artan işsizlik, bırakalım işçi ailesini, bir işçinin bile karnını doyurmayacak düzeydeki ücretler, silahların gölgesinde zorla çalışma. Ve elbette işçi sınıfının uzun mücadeleler sonucu elde ettiği tüm ekonomik ve demokratik hakların ortadan kaldırılışı... Kapatılan sendikalar...Bütünüyle ortadan kaldırılan grev ve toplusözleşme hakkı... İşçi sınıfımız üzerindeki baskı ve sömürü böylesine yoğunlaşmışken, generallerin silahlarına güvenen işverenler, işçilerin bu durumuna karşın, işçilere "mutlu azınlık" diyebilecek kadar şımardılar.

Bu iki yıllık uygulamada, yoksul köylüler ve küçük üreticilerin durumu da alabildiğine kötüleşti. Köylülüğün tükettiği tüm malların fiyatları ve gübre, ilaç vb. üretimde kullanılan malların fiyatları alabildiğine artarken, tarım ürünlerinin taban fiyatlarında hemen hiçbir artış olmadı. Ürettiği malı bile satamayan, devletten alacağını alamayan köylülerin sırtından tefeci tüccar ve toprak ağaları milyonlar vurdular. Ardarda binen vergiler, kullandıkları hammaddelere her gün gelen zamlar, yüzbinlerce küçük esnafı işsizler ordusunun içine itti.

Emperyalistlerin ve tekelci komprador burjuvazinin ekonomik bunalımın tüm yükünü emekçi kitlelerin sırtına yıkmasını sağlamaktan başka hiçbir hedefi olmayan 24 Ocak kararları, faşist cunta tarafından en katı bir biçimde uygulandı. Buna karşın, giderek daha da derinleşen ekonomik bunalıma en küçük bir çare bulunamadı. Bugün ipliği bütünüyle pazara çıkan Turgut Özal'ın yerine Kafaoğlu'nun işbaşına getirilmesi de hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. 24 Ocak kararları yine uygulanmaya devam edilecek ve işçi sınıfı ve emekçi halk için açlık ve sefalet yine sürecektir.

Faşist cuntanın halka yönelik ekonomik saldırılarının yanı sıra, alabildiğine azgın bir faşist terör estirildi. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadele eden yüzlerce devrimci, demokrat, ilerici sokaklarda, köylerde, cezaevlerinde, idam sehpalarında katledildi. Tüm karakollar, kışlalar, cezaevleri işkencehaneye dönüştürüldü. Bırakalım devrimcileri, komünistleri, en küçük demokratik düşünceler taşıyan onbinlerce işçi, yoksul köylü ve genç, günlük bir uygulama halini alan en ağır işkenceler den geçirildi. Cezaevlerine doldurulan yüzbini aşkın insan üzerinde ise tam bir Nazi terörü uygulanmaktadır. Faşist cunta basın üzerinde en ağır bir baskı uygulamaktadır.Ülkemizde bugün en küçük demokratik hak ve özgürlükler rafa kaldırılmıştır.

En yoğun bir faşist terörün uygulandığı alanlardan biri de yoksul Kürt köylüleri oldu. Hemen hemen basılmadık tek bir Kürt köyü, işkenceden geçirilmedik tek bir Kürt köylüsü bırakılmadı. Ülkemizde şövenizm ve ırkçılık her geçen gün daha da kışkırtılıyor.

Halk üzerinde her yönüyle saldırılar artarken, Türkiye, başta ABD olmak üzere tüm emperyalist ve sosyal-emperyalistlerin sömürü ve talanının daha fazla yoğunlaştığı bir ülke haline getirildi. ABD ile yapılan yeni kölelik anlaşmalarının yanı sıra, Orta Doğu halklarına karşı ülkemizi emperyalistlerin bir saldırı üssü haline getirecek olan "Çevik Kuvvetler"in Türkiye'de üslenmesi kararlaştırıldı. Faşist generaller bir yandan ülkemizi emperyalizme daha bağımlı hale getirirken, bir yandan da Türkiye'yi çıkacak yeni bir emperyalist paylaşım savaşında ilk tahrip olacak ülkelerden birisi haline getirdiler.

Bütün bu faşist baskı ve terörün ve bunun ardında gerçekleştirilen en azgın bir sömürünün sonucu, tekelci burjuvazi ve toprak ağaları en aşırı kârları elde ettiler. Faşist cuntanın yönetimde bulunduğu bu iki yıl içinde tekelci burjuvazi kârlarının en yüksek düzeye ulaştığı yılları yaşadı. İşçilerin ve köylülerin en azgın sömürülmesi ile zenginliklerine zenginlik kattı.

Faşist cunta, yurt dışındaki Türkiyeli işçi ve emekçilerin sorunlarının çözümü için de yalan ve demagojiden başka hiçbir şey yapmadı. Avrupa hükümetleri ile yapılan gizli pazarlıklar sonucu, yurt dışında emeklerini satan tüm işçilerin ve işçi ailelerinin durumu gittikçe daha da kötüleşiyor. İşsizlik, vize, işçi çocuklarının eğitimi vb. onlarca sorunumuzun çözümü için hiçbir çaba harcanmadığı gibi, kısıtlanan ekonomik ve demokratik haklarımız karşısında da faşist cunta elbette tamamen sessiz kalıyor. Türkiye egemen sınıflarının ve faşist cuntanın yaptığı tek şey, alınterimizden nasıl daha fazla soygun yapabileceklerinin planlarını yapmak oldu. Bedelli askerlik, artan konsolosluk harçları, artan gümrük vergileri ve binbir hile ile soygun daha da artırıldı.

ARKADAŞLAR, KARDEŞLER!

Artık tüm Türkiye halkı gibi, biz yurt dışındaki Türkiyeliler de faşist cuntaya karşı mücadele etmemiz gerektiğini daha i yi görebiliyoruz. Çok açıktır ki, faşist cunta, ülkemizde egemen sınıfların, tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarını ko rumak için işbaşındadır. Ve bugün faşist cuntaya karşı mücadele, ancak ve ancak tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına karşı, ülkemizdeki faşist diktatörlüğe karşı bir mücadele haline getirilebilirse bağımsız ve demokratik bir Türkiye yolunda adımlar atılabilecektir. Cuntanın "Anayasa"sının ve geçileceği söylenen "demokrasi"nin ne olduğu şimdiden bellidir. Cuntanın vaat ettiği "demokrasi", faşizmin hukukileştirilmesinden başka bir şey olmayacaktır. Ve gerçek yurtseverlerin, demokratların, devrimcilerin görevi, faşist generallerden "demokratik bir anayasa" dilenmek değil, halkı faşist diktatörlüğe karşı mücadele için hazırlamak olmalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER ARŞİVİ VAKFI

Faşist cuntanın işbaşına gelmesinde önemli payı olan revizyonistler bugün de faşist diktatörlüğü yaşatma görevlerini sinsice sürdürüyorlar. Faşist cunta içinde sözde "ilerici-gerici" kanatlar arayan, tekelci burjuvazi ve toprak ağaları içinde "cuntayı destekleyen-desteklemeyen" ayırımları yapan, 12 Eylül öncesindeki parlamenter faşist diktatörlüğe dönüşü demokrasi olarak yutturmaya çalışan, faşist cuntadan "demokratik bir anayasa" talep eden, Türkeşçi faşistlerin faşist cunta tarafından ceza landırılacağı hayalini yayan revizyonistlerin halkı aldatmak ve faşizmi güçlendirmekten başka bir amaçları yoktur. Tüm devrimci ve demokratlar, faşist cuntaya karşı mücadele ederken, bu mücadeleyi onun gizli destekçilerine karşı mücadele ile birleştirmelidirler.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, GENÇLER!

Sessiz kalmak, gelecekteki daha ağır baskı ve teröre ve daha da azgınlaşacak sömürüye şimdiden boyun eğmekten başka bir şey değildir. Ama mücadele edersek, baskıya, zulme, faşist teröre ve sömürüye karşı direnirsek gelecek bizim olacaktır.

Halkımızın kurtuluşu, tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist devletinin parçalanmasıyla, bu sınıfların ekonomik ik tidarlarının tasfiyesiyle, tüm emperyalistlere karşı bağımsızlığın gerçekleştirilmesi ile sağlanabilir.

Devrimcileri, demokratları, yurtseverleri ve tüm halkımızı askeri faşist diktatörlüğe karşı aşağıdaki genel ve acil talepler için mücadeleye çağırıyoruz:

1. Askeri faşist diktatörlük yıkılıp, yerine halkın demokratik iktidarı kurulmalıdır.
2. Tekellere, holdinglere, bankalara, büyük sanayi işletmelerine halkın çıkarları doğrultusunda el konulmalıdır.
3. Büyük toprak ağalarının elindeki topraklar, topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılmalıdır.
4. Kürt ulusuna ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere kendi kaderini tayin edebilmesinin şartları yaratılmalıdır.
5. Tüm emperyalistlerle var olan siyasi, askeri, mali ve ekonomik tüm bağımlılık ilişkileri tasfiye edilmelidir.

Bu temel taleplere bağlı olarak acil talepler:

1. Halk için sınırsız toplantı, yürüyüş yapabilme, düşünce ve görüşlerini özgürce yayabilme ve sınırsız örgütlenme hakkı tanınmalıdır.
2. Kürt halkına yönelen asimilasyoncu, Türk ırkçılığının şövenizmi ile donatılmış faşist baskı politikasına son verilmelidir. Kürdistan'daki tüm faşist ordu birlikleri geri çekilmelidir. Kürdistan'a yönelik asimilasyoncu, ırkçı, faşist eğitim sistemine son verilmelidir.
3. İşçilere sınırsız grev, genel grev ve dayanışma hakkı verilmelidir.
4. Fiyatlar dondurulmalı, ücretler işçi komiteleri eliyle saptanmalı, şimdiye kadar yapılan tüm zamlar geri alınmalıdır.
5. İşçilere serbest sendika kurma ve seçme hakkı tanınmalıdır.
6. Gençliğe siyasi, ekonomik, ve sosyal hakları için sınırsız örgütlenme hakkı verilmelidir.
7. Küçük memurlara, öğretmenlere sendika kurma ve grev hakkı verilmelidir.
8. Tüm faşist kanunlar lağvedilmeli, MİT, siyasi polis başta olmak üzere tüm faşist kurum ve örgütler tasfiye edilmeli; generallerin çıkarttığı Anayasa başta olmak üzere tüm faşist kanunlar iptal edilmelidir.
9. Devrimci, demokrat ve ilericilerin yargılanmasına son verilmeli ve hepsi serbest bırakılmalıdır.
10. İşkenceci generaller başta olmak üzere, tüm işkencecilerden hesap sorulmalıdır.
11. Federal Alman hükümetinin faşist cuntaya yaptığı her türlü yardım durdurulmalıdır.
12. Türkiye Avrupa Parlamentosu'ndan çıkarılmalıdır.

Yer: Frankfurt, Paulsplatz
Tarih: 11 Eylül 1982
Saat: 10:30

avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU
sempatizanları

V.i.S.d.P.: M. Zeki Alpay, Postfach 30 01 04, 5 Köln 30

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Weltweite Kampagne initiiert von der Revolutionären Internationalistischen Bewegung

UNTERSTÜTZT DEN VOLKSKRIEG IN PERU

In Peru führen heute arme Bauern und andere, die schon seit Jahrhunderten die Verdammten dieser Erde sind, einen Krieg, der für die Arbeiterklasse und revolutionären Massen der ganzen Welt ein Fanal darstellt. Während viele Länder der Erde sich in harten Konflikten befinden, in denen die Volksmassen ihren Unterdrückern entgegengetreten sind, wütet nur in Peru ein wahrer Volkskrieg mit dem klaren Zeil, die Reaktion und den Imperialismus in all seinen Erscheinungsformen, Ost und West, zu besiegen - und dies als Bestandteil des weltweiten Kampfes, eine Welt frei von Klassenunterschieden und Unterdrückung zu schaffen.

Dieser Krieg, der vor 5 Jahren anfing, wird von der Kommunistischen Partei Peru geführt, die oft in der Presse als ''Sendero Luminoso'' bezeichnet wird. Heute, ein Jahrzehnt nachdem Maos Erbe in China gestürzt und seine Lehre von Chinas neuen reaktionären Herrschenden und allen Arten von Revisionisten und Opportunisten Hand in Hand mit den Autoritäten der alten Ordnung überall in der Welt für tot erklärt wurde, ist die Kommunistische Partei Peru dem ganzen Pack zunehmend beschwerlich geworden wegen ihrer entschlossenen Verteidigung und Anwendung des Marxismus-Leninismus und die Ergänzungen Mao Tsetungs dazu.

Nach ihrer Analyse sind die Wurzeln der Leiden des peruanischen Volkes in dem Halbfeudalismus (wei die Bauern an die Grundbesitzer und das Land gebunden sind), dem Halbkolonialismus (wegen der wirtschaftlichen Herrschaft über das Land durch dem Imperialismus, besonders die USA), und einem Bürokrat-Kapitalismus —der mit beiden Bollwerken der alten Ordnung verbunden ist— zu finden. Die Partei begann und führt einen Krieg, der vor allem sich hauptsächlich auf die armen Bauern stützt, auf dem Lande geführt wird, und dessen Ziel darin besteht, die Städte vom Lande her zu zingeln, die Staatsmacht zu ergreifen und eine Neudemokratische Revolution durchzuführen, um diese Bollwerke zu zerstören und den Weg zur sozialistischen Revolution und dem Kommunismus zu bahnen.

Die peruanische Regierung hat darauf mit enormer Grausamkeit reagiert. Ihre Streitkräfte, die von den USA und Westeuropa sowie der UdSSR bewaffnet und beraten werden, verfolgen das Ziel, den Guerillakrieg zu zerschlagen und die Partei, die ihn führt, und die steigende Anzahl von Menschen aus verschiedenen Klassen, die die Reihen der Revolution vielfach vergrößert haben, zu vernichten. Diese Repression fing mit Verfolgung, Verhaftungen und Folterung an und führte seitdem dazu, daß ganze Dörfe ausgelöscht werden, daß mehr als 4000 Menschen in den Händen der Streitkräfte und ihrer Gefolgschaft ''verscwunden'' sind und daß seit kurzem die ländliche Bevölkerung in ''strategischen Dörfern'' unter militärischer Kontrolle zwangsweise konzentriert wird.

Dennoch hat trotz der Bemühungen der Autoritäten in Peru und der ganzen Welt der bewaffnete Kampf Fortschritte gemacht und eine ganz neue Seite in der peruanischen Geschischte aufgeschlagen. Zu seinen Errungenschaften gehört der Aufbau der Volksguerillaarmee und Volkskomitees, wodurch ein neues Regime und eine neue Gesellschaft am Entstehen sind, die auf der bewaffneten Macht der Volksmassen und ihrer Beteiligung an die Umwandlung der Gesellschaft beruhen.

Eine internationale Kampagne zur Unterstützung des Volkskriegs in Peru hat begonnen, um die Mauer des Scweigens und der Lügen zu durchbrechen, mit denen die reaktionäre der ganzen Welt ver-

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞ ORDUSU

sucht haben, den wahren Inhalt und die wahren Ziele dieses bewaffneten Kampfes zu verschleiern. Diese Kampagne wurde von der Revolutionären Internationalistischen Bewegung initiiert, an der die Kommunistische Partei Peru beteiligt ist. Bis Ende des Jahres 1985 und zu Anfang 1986 werden große öffentliche Treffen und weitere Aktivitäten zur Unterstützung des Volkskrieges in Peru in Dutzenden von Städten in vielen Erdteilen stattfinden. Kommt, informiert Euch über den Volkskrieg in Peru und setzt Euch für ihn ein!

PARTIZAN (M-L Zeitschrift aus der Türkei, die die TKP/M-L unterstützt)
FighT bAck(Revolutionäre Stimme der GI's in Europa)

VERANSTALTUNGEN:

Hamburg	Wuppertal	Frankfurt	Nürnberg
17.11.1985	22.11.1985	24.11.1985	
	UNI-ASTA-Ebene	Universität	
	19.00 Uhr	Zeit:	

Programm:

—Wichtige Rede von einem peruanischen Unterstützer der Revolution und ihrer Führerschaft Kommunistische Partei Peru (PCP)
—Dia-Vortrag über Peru
—Diskussion
—Ausstellung (Peru in Bild und Wort)

Zu der Veranstaltung rufen außerdem folgende Organisationen und Personen auf (ihre Unterstützung für die Veranstaltungen zeigt nicht, in wie weit, wenn überhaupt sie mit der politischen Linie der PCP oder RIM übereinstimmen):

V.i.S.d.P: M.Şişman, 4150 Krefeld, Hülskempenerstr. 19

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

ATİF
Federation der Arbeiter aus der Türkei e.v. in BRD und W.Berlin
Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu

SCHLUSS MIT DEN IMPERIALISTISCHEN KRIEGSVORBEREITUNGEN

Im Libanon führen die israelischen Zionisten zur Zeit einen brutalen Vernichtungsfeldzug gegen das palaestinensische Volk. Neben dem Elend, das diese verursachen, macht uns dieser Krieg auch deutlich welche Kriegsmaschinerie –vor allem Elektronik– bis heute schon entwickelt ist: Mit amerikanischen Jagdbombern sichiessen die Israelis mehrere MIG-Jagdbomber auf einmal ab.
Dies zeigt auch worum es im Libanon wirklich geht. "Dies ist die Stunde der Vereinigten Staaten im Nahen Osten" verkündete am 27. Mai, gut eine Woche vor dem Einmarsch Israels in den Libanon, Alexander Haig –damals noch Aussenminister der USA– Und einige Tage vor dem Überfall besuchte der israelische Kriegsminister Sharon Washington und kassierte 120 Millionen Dollar extra Militaerhilfe. Es geht um den Versuch des US-Imperialismus, seine Einflussphaeren im Nahen Osten auszudehnen und zu festigen. Doch nicht nur im Libanon hat der US-Imperialismus seine Finger im Spiel. Noch immer kaempft das Volk von El Salvador gegen die Abhaengigkeit vom US-Imperialismus und die brutale Unterdrückung durch seine Marionettenregierung.

Im Afghanistan ist es der russischen Sozialimperialismus noch immer nicht gelungen den Widerstand des Volkes zu brechen. In Polen wird die Unterdrückung der Arbeiterklasse, durch der sozialfaschistischen Militaerregierung, die von der russischen Sozialimperialismus geplannt wurde, fortgesetzt.
Im Krieg um die Malwinen (Falkland)-Inseln wurde deutlich, dass der englische Imperialismus auf seine strategisch und wirtschaftlich wichtigen Interessen am Südpol nicht verzichten.
In der Öffentlichkeit kaum mehr beachtet führen der Iran und der Irak noch immer Krieg.

Diese Kriege sind heute noch auf einzelne Gebiete beschraenkt. Doch auch sie machen klar, dass sich die Weltlage zugespitzt hat, dass die Imperialisten ihre Interessen zunehmend bewaffnet durchsetzen werden.
"Europa darf keine Schlachtfeld werden", "Für eine Atomwaffenfreie Zone in Europa!", "BRD raus aus der NATO" so und aehnlich lauteten die Parolen auf den grossen Friedensdemonstrationen. Aber kann uns das Schlachtfeld in Libanon egal sein? Warum gab es gegen das Masseker im Libanon nur einzelne und kleine Demonstrationen?

Angesichts dieser Kriege in den verschiedenen Teilen der Welt und der sich zuspitzenden Wirtschaftskrise ist es notwendig den 1. September, den 43. Jahrestag des Ausbruchs der 2. Weltkrieges durch Hitlerdeutschland, zum Anlass zu nehmen, über die Perspektive und weiteren Friedens-und Antikriegsbewegung nachzudenken. Wir wollen dabei vorallem auf zwei wichtige Fragen der bisherigen Arbeit eingehen: 1) die Betonung des Friedens in Europa und 2) die Führung der Hauptstosses gegen den US-Imperialismus

Egal ob Europa, Libanon, El Salvador, Afghanistan, Polen usw. Wir müssen uns darüber im Klaren sein, dass es überall um das Gleiche geht. Es sind Kaempfe der verschiedenen Imperialistischen Maechte, allen voran des US- und russischen Sozialimperialismus um die Neuaufteilung der Welt, um neue Absatzmaerkte und Rohstoffe, zur Sicherung ihre Profite. Sie sollen ein Mittel sein zur Überwindung der Krise.

Wer für den Frieden in Europa eintritt und darüber den Krieg in Libanon vergisst, der hat noch nicht verstanden, dass die Imperialisten den Kampf um die Neuaufteilung der Welt international führen. Der Krieg gegen das palaestinensische Volk ist ein Teil der Weltweiten Kriegsvorbereitung. Getrieben von der Konkurrenz um neue Absatzmaerkte und Rohstoffgebiete wird den Imperialisten immer weniger der Einsatz "friedlicher" Mittel genügen. Dann setzen sie ihre raeuberischen Politik mit kriegerischen Mitteln fort. Grade der 2. Weltkrieg muss uns mahnen: Über 50 Millionen Tote, unzaehlige Verwundete und ins Unglück gestürzte Menschen, damit die Imperialisten Riesenprofite durch Kriegsgewinne und die Ausbeutung fremder Völker einstecken konnten. "Frieden in Europa" darf nicht heissen "Krieg anderswo". "Frieden in Europa und überall". Dafür müssen wir uns aktiv einsetzen.

So richtig es ist, die Aufrüstung u.a. des US-Imperialismus anzugreifen, so falsch ist es für die, Friedensbewegung die imparialistischen Absichten des 'eigenen', des westdeutschen Imperialismus zu vergessen.

Denn auch in der BRD verschaerft sich die Wirtschaftskrise: die offiziell 2 Millionen Arbeitslosen und ein von der Pleite bedrohter AEG-Konzern machen dies nur allzu deutlich. Um aus dieser Krise herauszukommen, kann für die Monopolbosse in der BRD langfristig der Weg nur sein, verstaerkt in den Kampf um die Neuafteilung der Welt einzugreifen.

Der Streit zwischen den europaeischen und den US-Imperialisten um das Erdgas- Röhrengeschaeft und um den Stahlhandel macht nur allzu deutlich, dass in Zeiten der Krise verstaerkt wirtschaftliche und politische Widersprüche eintreten, die ihren Ursprung in der kapitalistsichen Konkurrenz haben.

Für den antiimperialistischen Kampf in der BRD ist es enbedingt notwendig, den Stoss gegen den westdeutschen Imperialismus zu richten. "Der Haputfeind steht im eigenen Land!"

Wer heute für den Frieden kaempft der muss verstehen, dass die Gefahr imperialistischer Kriege besteht, solange der Imperialismus existiert. Letztlich können imperialistische Kriegenur durch die Revolution der Arbeiterklasse und ihrer Verbündeten in den einzelnen Laendern verhindert werden.

V. i. S. d. P.: Th. Diekmann, Riphorster Str. 377, 4200 Oberhausen

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ ARŞİVİ

EMPERYALİST SAVAŞI, SAVAŞ HAZIRLIKLARINI DEVRİMCİ MÜCADELELERLE, DEVRİMLE ENGELLEMEK İÇİN İLERİ!

Bundan 43 yıl önce, 1 Eylül 1939'da Hitler faşistleri Alman tekelci burjuvazisinin çıkarları uğruna 2. Emperyalist paylaşım savaşını başlattılar. Açlığın, sefaletin uç noktasına vardığı bu savaşta 50 milyondan fazla insan öldü.

20 Milyon insanın öldüğü 1. paylaşım savaşının ve bundan 25 yıl sonra ceryan eden 2.paylaşım savaşının yaraları sarılmadan acıları dinmeden bir 3. paylaşım savaşının kara bulutları dünyanın üzerinde yine toparlanmaktadır. Emperyalistlerin biri diğerini neden göstererek savaş hazırlıklarını çılgınca sürdürmektedirler. ABD ve Rus Sosyal-emperyalistlerinin başını çektiği emperyalist güçler dünyayı 1. ve 2. paylaşım savaşında kat, kat fazla insanın katledileceği haksız bir paylaşım savaşına sürüklemektedirler.

Başını NATO bloğunun baş mimarı olan ABD emperyalistlerinin ve VARŞOVA paktının önderliğini elinde bulunduran Rus sosyal-emperyalistlerinin çektiği savaş kışkırtıcılığı bugün yerel savaşlar şeklinde sürmektedir. Kamuoyu dikkatlerinin üzerinde dağılmış bir şekilde uzun süredir yürütülen İran-Irak savaşı, Rus sosyal-emperyalistlerinin Afganistan işgali ve Polonya'yı işgal tehditleri, Falkland savaşı bunun örneğidirler. En son olarak bu doğrultuda yeni bir saldırıyla karşı karşıyayız. Eskiden beri ABD emperyalistlerinin Orta-Doğu'da koçbaşı rolünü oynayan İsrail Batı Beyrut'u işgal edip, Filistin'in ulusal ve sosyal kurtuluş davasını kökten imha etmek istemektedir. Bu girişim elbetteki dünya çapında bir paylaşım savaşının hazırlıklarından bağımsız değildir. Bizzat bu politika yer üstü, yer altı zenginlik kaynaklarından, stratejik konumundan dolayı emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin entrika, komplolarına sahne olan Orta-Doğu'da devam ettirilmesidir.

Emperyalist sistem giderek daha da derinleşen bir krizin içinde debelenmektedir. Artan işsizlik kapanan fabrikalar, kamu harcamalarının kısıtlanması, askeri harcamaların artırılması vb. bu krizin sonuçlarından bir kaçıdır. Krizler emperyalist sistemin yol arkadaşıdırlar. Burjuvazinin bin bir yalanla bu gerçeği örtmek isteme çabalarına rağmen, krizin ve krizin ürünlerinin sistemin kendisinden kaynaklandığı her gün giderek daha da berraklaşmaktadır. İçinde yaşamakta olduğumuz B.Avrupa ülkelerinde burjuvazinin yaygınlaştırmaya çalıştığı "krizin sorumlusu yabancı işçilerdir", krizin yükünü emekçi kesimlerin sırtına yükleme politikası onun ayıbını örtmeyecek kadar bayatlaşmış yalanlardır. Bugün dünyanın dört bir yanında halklar demokrasi için, özgürlük için, sosyalizm için ayağa kalkmakta, burjuvazinin kendi sırtlarına yıkmaya çalıştığı krizin yüklerine karşı mücadele etmektedirler.

Esas olarak ABD ve Rus sosyal-emperyalistlerinin üzerinde midelerini kabartırcasına dalaştıkları Orta-Doğu'da, hakimiyet sağlama, birbirlerinin etki alanlarını daraltma politikasında, Orta-Doğu'ya atlama tahtası olarak ülkemiz Türkiye'nin çok önemli fonksiyonu vardır. Genel olarak NATO emperyalistleri , özel olarakda ABD emperyalistleri Türkiye'yi kendi emelleri doğrultusunda kullanmaya çalışmaktadırlar. ABD emperyalizmi uşağı faşist cuntanın ülkemizde giriştiği haydutluk bu politikanın ülkemiz nezdinde devamıdır."Çevik kuvvetleri" oluşturma, Van havaalanını genişletme, İran-Irak arasında ara buluculuk girişimleri ABD'nin direktifleri doğrultusunda faşist Türk cuntasının Orta-Doğu'ya yönelik girişimleridir.

Emperyalist sistemin derinleşen krizi sonucu devrim imkanlarının arttığı ve savaş kışkırtıcılığının giderek yaygınlaştığı, durumun son derece ciddi olduğu bir ortamda savaş kışkırtıcılığına karşı mücadelenin doğru bir şekilde ele alınmasının tayin edici önemi vardır. Bu mücadelede en ufak bir yanlış anlayış dahi emperyalist burjuvazinin ve onun yarı-sömürge ve yarı-feodal, sömürge ülkelerdeki uşağı hakim sınıfların ekmeğine yağ sürecek, bu mücadelenin hedefini şaşırtacaktır.

İçinde yaşadığımız Batı Almanya ve Avrupa'nın diğer ülkelerinde barış hareketleri içinde yanlış anlayışlar oldukça yaygındır. Emperyalist savaşların nedeninin emperyalizmin özünde yattığını, onların bir bütün olarak yok edilmesinin ancak ve ancak proleterya kendi önderliğinde müttefikleriyle birlikte tek tek alanlarda gerçekleştireceği devrimlerle, emperyalizmin yok edilmesine bağlı olduğunu anlamayan onun içinde savaşın esas kaynağı olarak şu veya bu emperyalist güçü (bugün sadece ABD'ni) gören, emperyalist savaş tehlikesini sadece kendi ülkeleriyle sınırlayan ve onun içinde "Almanya Savaş Alanı Olmamalı", "Avrupa'da Atom Silahlardan Arındırılmış Bir Alan", "Batı Almanya NATO'dan Dışarı-Tarafsızlık" vb. sosyal şövenizmin kaynaklık ettiği düşünceleri savunan anlayışlar bugün bu hareket içinde cirit atmaktadır. Büyük emperyalist güçler içerisinde yer alan, NATO içerisinde önemli bir yeri olan ve savaş hazırlıklarını hızlı bir şekilde sürdüren Batı Alman emperyalizmi yukarıdaki gibi anlayışların hedefinden çok uzaktır.

Şurası açık olmalıdır ki; emperyalist savaşa ve savaş kışkırtıcılığına karşı çıkmak, kendi emperyalist burjuvazisinin peşine takılmak, onu dünya halklarının gözünde şirin göstermek anlamına gelmez. Tam tersine bu gün Almanya'da barış hareketi okun ucunu 'kendi' burjuvazisine yöneltmelidir. Çünkü E.Telman'ın doğru bir şekilde tespit ettiği gibi "baş düşman kendi ülkende durmaktadır".

Bizler çıkabilecek bir 3. Emperyalist paylaşım savaşına neden karşı çıkıyoruz? İşçileri, emekçileri iliğine kadar sömüren, kaderi tarihin çöplüğüne atılmakla belirlenmiş olan bu düzenin sürdürülmesi için mi? Bugün emperyalist bir savaş da yalnız burjuvalar birbirlerine girmeyecekler, aynı zamanda yükselmekte olan ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinini de bastırmaya çalışacaklardır. Böyle bir savaş milyonlarca emekçinin kanına mal olacaktır. Devrimciler düzenin yıkılması için tüm imkanları kullanmalı, proletaryanın ve halkların açısından en az kayıpla düzenin yıkılmasını sağlamalıdırlar. "YA DEVRİMLER SAVAŞLARI ÖNLER, YA DA SAVAŞLAR DEVRİMLERİ DOĞURUR" bilincinden hareket etmeli, derinleşen krizin artırdığı devrim imkanlarından yararlanılmalıdır. "Çok modern silahları vardır" anlayışıyla emperyalistlerin önünde secdeye gelen anlayışları yerle bir etmeli stratejik olarak emperyalistlerin kağıttan kaplan oldukları, tayin edici olanın silahlar değil, herşeyin yaratıcısı emekçiler olduğu bilinçlerinden bir an bile çıkarılmamalıdır.

Uluslararası proletarya ve ezilen halklar tarafından emperyalist savaşlara karşı mücadele günü olarak anılan, 1 EYLÜL'de emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin savaş kışkırtıcılığına karşı, onun panzehiri olan devrimin, devrimci mücadelenin bayrağını yükseklere kaldırma, enternasyonalist bir ruh ile "sömürüyü rüzgarlara savurma" şerefinin biz dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarının omuzunda olduğunu bilincimize kazalım.

– KAHROLSUN EMPERYALIST SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞI !
–KAHROLSUN EMPERYALİST YAĞMA SAVAŞLARI, YAŞASIN HAKLI SAVAŞLAR !
–KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK !
–YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİ !

ATİF Federation der Arbeiter aus der Türkei e.v. in BRD und W.Berlin

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu

ASKERİ FAŞİST DİKTATORLÜĞÜ LANETLEMEK İÇİN YÜRÜYÜŞE ÇAĞIRIYORUZ !

İşçi Kardeşler, Gençler, Emekçiler, Analar, Bacılar!

Amerikancı faşist cuntanın yönetime doğrudan el koyuşunun 2. yılının tamamlandığı bugüne kadarki her yönlü icraatına genel bir göz atıldığında onun ne denli azgın halk düşmanı olduğunu açıkça görürüz. Faşist cuntanın işkence, idam, katliamlarında yitirdiğimiz devrimci demokratı, komünist yiğit halk evlatlarının acısının içimizde kor gibi yandığı, tek suçları halkının mutluluğu için kahramanca mücadele olan onbinlerce ÖZGÜRLÜK MAHKÛMUNUN zindanlarda en ağır baskıya maruz kaldığı, patron-ağaların zalim saltanatları için hergün daha da derinliklerine itildiğimiz yoksulluğun sefaletin kol gezdiği, zorlu mücadeleler sonucu kazanılmış kısmi hak ve özgürlüklerin tümüyle gasbedildiği; vs. durumu yeterince izah ediyor.

Şimdi de bu azgın zulüm ve sömürü "demokrasiye dönüş" denilen, sivil bir görünümle meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Baskı sömürü Türkiye halkının Amerikancı faşist generaller çetesiyle birlikte tanıdığı bir olay değildir. Komprador patron-ağaların iktidarı olan faşist diktatörlük halkımıza bunları yıllardır reva görmüştür. Askeri faşist diktatörlükle, daha da koyu şekilde fütursuzca süren bütün bunlardan; komprador patron-ağa düzeni ve onun efendilerinin saltanatları yerle bir edildiğinde kurtulunacaktır.

Ancak geçmişte olduğu gibi bugünde Halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Mücadelesini karartmaya, hedefinden saptırmaya çalışanlar var. Bu düzenin sınırları içinde halk için bir kurtuluş yolunun bulunduğunu vaazedenler var. Oysa bu tür alternatifler düzenin şu veya bu biçimini savunmak ve bunun içindir ki devleti ayakta tutmaya hizmet etmekten başka şeyler değildirler.

Kaldı ki Faşist generallerin kendileri dahi düzenin çıkmazının sonucu olan istikrarsızlığın doğurduğu hakim sınıfların yönetmedeki güçlüklerini geçicide olsa hafifletmek için bu tür alternatifleri kullanıyorlar. Anayasa, seçim, parlemento vb. gibi sahtekârlıklarla bu ince hesapları yapıyorlar. Peki düzene karşı devrimi değil şu veya bu biçimini savunmak tamda onlarla aynı pozisyonda durmak değilde nedir? Faşist Cuntanın halkı aldatmacalarına hizmet etmek değil de nedir ?

Bu tip görüşlerin ülkemizde bayraktarlığını Rus Sosyal-emperyalistlerinin uşakları sosyal-faşistler yapıyorlar. Onlar faşizmi salt MHP ile sınırlayıp devleti onun diğer siyasi partilerini, temel kurumlarından biri olan orduyu iyi gösteriyorlar. Zaten bunlar faşist cuntanın halka yönelik saldırılarını "terörizme karşı cesur mücadele" olarak niteleyip alkış tuttular.

KARDEŞLER!

Faşist cuntanın vahşi saldırıları sonucu halkımızın örgütlü güçleri ağır yaralar, darbeler aldılar. Faşist generallerin bu geçici başarılar karşısında; umutsuzluğa yılgınlığa kapılmadan devrim mücadelesini güçleri oranında fedakârca devam ettiren devrimcilerin yanı sıra; Karamsarlığa kapılanlarda oldu. Hatta teslimiyet gösterip nedamet getirenlerde çıktı.

Ve özellikle çıkış yolunu "dış-güçlerden yardım alınmazsa bu iş başarıya gitmez" teorileriyle bir emperyaliste karşı mücadelede diğerlerine sırt vermeyi savunan anlayışlarda çıktı. Fakat tüm bunlara karşı; "zor ama o kadarda şerefli olan bu sınıf mücadelesinede kahraman işçi sınıfımıza yiğit gençliğimize, fedakâr ve çilekeş köylülerimize sonsuz bir güven duyalım. Sınıf mücadelesinin engin denizine bütün varlığımızla atılalım" diyen mücadelemizi ölümsüz önderlerinin şiarlarını bayraklaştırıp yükseklerde dalgalandıranlarda geçmişte olduğu gibi bugünde varlar, var olacaklar.

Bir yandan faşist cuntanın zindanlarında, işkence tezgâhlarında, operasyonlarında hayatın her alanındaki saldırılarında direnmeyi elden bırakmayan, diğer yandan faşist komparador patron-ağa devletine, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve hertürlü gericiliğe karşı mücadeleyi rayından saptırmaya çalışan her türden sapmaya karşı mücadeleyi sürdüren devrimcileri bütün gücümüzle desteklemeliyiz.

Halkımızın düzene hoşnutsuzluğunu içten içe kaynayan bir volkan görünümünü bir ölüm sessizliği olarak sanmak bunun ilerde doğuracağı fırtınaları görmemek ve bununiçin hazırlanmamak büyük bir gaflettir. Faşist cuntanın bugünkü güçlülüğü, başarıları geçicidir. Zafer er veya geç işçi sınıfı önderliğindeki çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının olacaktır.

Ezilen Kürt ulusu üzerindeki dizginsiz milli zulme son verecek, tüm uluslar için tam hak eşitliğini garantileyecek komprador patron-ağaların kanlı iktidarına son vererek emperyalist kölelik zincirini paramparça edecek.

Demokratik Halk Devrimine Omuz Vermek İçin İLERİ!

Bunun bir parçası olarak ikinci yıl dönümünde faşist cuntayı lanetlemek için İLERİ!!!

YÜRÜYÜŞ: 11 EYLÜL CUMARTESI SAAT 10.30

FRANKFURT -PAULSPLATZ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

NIEDER MIT DER FASCHISTISCHEN JUNTA IN DER TURKEI !

DER 12. SEPTEMBER IST DER ZWEITE JAHRESTAG DES FASCHISTISCHEN MILITÄRPUTCHES IN DER TÜRKEI !

Der Klassenkampf in der Türkei hatte sich in der Zeit vor dem 12. September dermassen zugespitzt , dass die Imperialisten, allem voran der US-Imperialismus, und die herrschenden Klassen der Türkei um ihre Ziele und Interessen fürchten mussten : Die Us-Imperialisten, dass ihren strategisch wichtigen Stützpunk an der Südflanke der NATO verlieren würden. Denn nach dem Sturz des Schahregimes ist die Bedeutung der Türkei als Vorreiter und Hüter der US-Interessen im Nahen Osten gewachsen.

Die herrschenden Klassen in der Türkei, die Kompradoren und Grundherren, begannen um ihre Macht zu fürchten. Denn die unterdrückten Klassen kämpften sosehr gegen Ausbeutung und Unterdrückung, dass die Herrschenden ihre Interessen nicht mehr voll durchsetzen konnten.

Um diese Gefahren abzuwenden putschten die Generäle am 12. September 1980 im Auftrag der Imperialisten und der herrschenden Klassen der Türkei. Im Volk und vor der Weltöffentlichkeit versuchten sie, den Putsch demogogisch zu so rechtfertigen, dass es gelte, die Türkei politisch und wirtschaftlich wieder gesund zu machen. Dazu sei es besonders notwendig gegen den "Terror von rechts und links" vorzugehen. Die Generäle wurden von den imperialistischen Machte n verteidigt und finanziell stark unterstützt. Die SPD/FDP-Regierung schickte eine parlamentarische Untersuchungskomission in der Türkei, die mit ihrer Aussage "in der Türkei wird nicht systematisch gefoltert" half, den Charakter des Regimes zu verschleiern.

Den demokratischen und anderen fortschrittlichen Kräften ist es zu verdanken, dass es den Imperialsten nicht gelang, den blutigen Weg der Gneräle mit einem blutigen Schweigen zuzudecken. Heute ist es allgemein bekannt, dass die Junta nur durch das Ausschalten jeglicher Opposition, durch Folter und Hinrichtungen und durch die Besonders brutale nationale Unterdrückung der kurdischen Nation ihr Terrorregime ausüben kann

Sie sind heute gezwungen vor der Weltöffentlichkeit und dem volk in unserem Land, den Betrug der "Rückkehr zur Demokratie" zu betreiben. Eine 'Beratende Versammlung' wurde gewählt. Aus diesem Versammlung wurde eine 'Verfassungskomission' ernannt, die die Verfassung vorbereiten sollte. Diese Vorschlag wurde Ende Juli vorgelegt.

Doch dieses Manöver ist nur der Versuch der Militärdiktatur, sich ein ziviles Gesicht zu geben. Alle demokratischen Rechte sind und bleiben aufgehoben oder sind derart eingeschränkt, dass von einer Demokratie –selbst im bürgerlichem Sinne– keine Rede sein kann. In dieser Situation und angesichts der allgemeinen politischen Unterdrückung ist es klar, dass jede Diskussion über die Verfassung und allgemeine Wahlen ohne und gegen das Volk durchgeführt wird.

Die machen auch die Wahlvorbereitungen deutlich: Alle Wahlberechtigten sind verpflichtet sich in ihren zuständigen Wahlbüros einzutragen. Tun sie das nicht –d. h. wollen sie den Wahlschwindel nicht mitmachen– droht ihnen eine Gefängnisstrafe von 6 Monaten und eine zusätzliche Geldstrafe von 5.000 TL (türkische Lira). Ausserdem werden ihnen das Wahlrecht für fünf Jahre aberkannt. Die Generäle müssen das Volk offensichtlich zu den Wahlen zwingen den Demokratieversprechungen der Junta scheinen nicht mehr viele Glauben zu schenken.

Nicht nur politisch wurde das Volk brutal niedergehalten, auch die wirtschaftlichen Versprechungen der Junta waren nur lee Norte

Nach offziellen Statistiken braucht eine vier-köpfige Familie in der Stadt allein für die Ernährung 28.700 TL. (Tageszeitung 'Hürriyet'). Nimmt man zusätzlich die Mieten (die biligste ist 4-5.000 TL) und andere Lebenshaltungskosten, wie Brennstoff, Kleidung usw., käme man auf monatlich über 40.000 TL. Das Mindesteinkommen eines Arbeiters beträgt jedoch nur 7840 TL. Damit müssen heute ca. 2 Millionen Arbeiter und ihre Familien auskommen. Besser verdienende Arbeiter und kleine Beamte kommen auf maximal 20.000 TL, was immer noch nicht reicht.

Die Wirtschaftspolitik der Junta, die genau die Anweisungen des IWF (Internationalen Währungsfond) befolgt, führt dazu, dass das Volk immer mehr verelendet.

Angesichts der politischen und wirtschaftlichen Lage hat sich die Stimmung im Volk gegen die Junta gewandelt. Anfangs waren grosse Teil vorallem des Kleinbürgertums für die Parolen der Junta eingestellt. Doch die Wirklichkeit hat ihre Lügen offengelegt. An vielen Orten gibt es kleinere Widerstandaktionen. In verschiedenen Städten nahm eine illegale Gewerkschaftskommitee die Arbeit auf.

Auch die fortschrittlichen Kräfte in der BRD müssen dafür sorgen, dass das wahre Gesicht der Türkei bekannt wird! Demonstriert gemeinsam mit dem Werktätigen aus der Türkei am 11. September in Frankfurt unter folgenden Parolen:

NIEDER MIT DER FASCHISTISCHEN JUNTA IN DER TÜRKEI !

SCHLUSS MIT DER TÜRKEI-HILFE !

HOCH DIE IRTERNATIONALE SOLIDARITÄT !

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞ ORDUSU (TDKP)

ÇAĞRI

İşçiler, emekçiler,

Askeri faşist diktatörlük ikinci yılını doldurdu. Bu iki yıl işçi sınıfı ve halkımız için tarihinin en karanlık yılları oldu.
İşte faşist cunta'nın kanlı iki yılı:

* 170. 000'nin üzerinde tutuklu ve hükümlü
* 100'ü aşkın devrimci ve demokrat işkencede katledildi.
* 700'ün üzerinde insan operasyonlarda katledildi.
* 16 kişi idam sehpalarında katledildi.
* 4600 kişi idam talebiyle yargılanmaktadır.
* 100'ün üzerinde kişi idam cezasına çarptırıldı.
* Kürt ulusuna yönelik katliamlar had safhaya ulaştı.
* Tüm ilerici, devrimci sendika ve kitle örgütleri kapatıldı.
* İşçi sınıfının grev, toplu sözleşme hakkı gasp edildi.
* Zam, işsizlik ve enflasyon had safhaya ulaştı.

Askeri faşist diktatörlüğün yıkılması, yerine halkın kendi demokratik iktidarının kurulması uğruna Türkiye ve Türkiye-Kürdistanın'da işçi sınıfımızın ve halklarımızın değişik biçimlerde yürüttüğü devrimci-demokratik müçadeleyi desteklemek,
Halk düşmanı gerici askeri cuntanın dayattığı 'anayasa', 'parlemento', 'demokrasi' ve benzeri sahtekarlıklara karşı çıkmak,
Kürt Ulusunun ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere, kendi kaderini kendisinin tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmak.
Başta ABD, Federal Almanya ve onların saldırgan askeri örgütü NATO olmak üzere emperyalistlerin askeri cuntayı yaşatmaya yönelik her türlü politik, askeri, ekonomik desteğine karşı çıkmak.
Uluslararası planda emperyalizmin savaş kışkırtıcılığnın bir parçası olarak, ABD'nin Ortadoğu'daki mevzilerini daha da genişletmek için, tehdit, şantaj ve yayılma aracı olarak kullandığı Faşist Generaller Çetesinin bölgedeki savaş kışkırtıcı politikasına karşı çıkmak.
Federal Almanya'da artan işsizliğe, sosyal ve demokratik hakların kısıtlanmasına, tehlikeli boyutlara ulaşan yabancı düşmanlığına, iltica haklarının gasbına, neonazi ve gerici güçlerin saldırılarına, savaş hazırlığına karçı çıkmak için yerli yabancı işçilerin birliğini ve ortak mücadelesini savunmak için.

11 Eylül'de, Frankfurt'taki yürüyüş ve mitinge katılalım!

- Kahrolsun Askeri Faşist Diktatörlük !
- İdamların, işkencelerin ve katliamların hesabı sorulacaktır !
- Kürt Ulusuna yönelik baskı ve katliamlara son !
- Tüm anti-faşist tutuklulara özgürlük, genel af !
- DISK ve kapatılan devrimci-demokrat sendikalara, kitle örgütlerine özgürlük !
- NATO ve ABD'nin çevik kuvvetlerine hayır !
- Cuntanın dayattığı anayasaya hayır !
- Federal Almanya'nın cuntaya yaptığı her türlü yardıma son !
- Kahrolsun Yabancı Düşmanlığı !
- Yaşasın Filistin ve Lübnan halklarının direnişi ve ona omuz veren Türk, Kürt ve diğer uluslardan devrimcilerin enternasyonalist dayanışması !

YÜRÜYÜŞ: 11 Eylül, Cumartesi, Saat 10.30
FRANKFURT - PAULSPLATZ

Ala Rizgari, ATIF, BIRKOM (BIrlik Yolu, Cephe, Devrimci Isci, Devrimci Savas, Emekci, Iscinin Sesi, Kivilcim, Serxwebun),DIB-FAK, FIDEF, Isci Gercegi, KAWA, KOCKAK, KOMKAR, Kürt Halk Evleri, Proleter Dayanisma, Tekosin Sempatizanlari, Türkiye Komiteleri, BWK, Arbeiterbund, Türkiye Demokratlariyla Dayanisma Girisimi, KPD, Volksfront, KB.

Destekleyenler: DIDF, Gercek

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMA VAKFI

AUFRUF

Arbeiter, Werktätige,

Die Faschistische Militärdiktatur ist jetzt 2 Jahre an der Macht. Diese waren die dunkelsten Jahre in der Geschichte unserer Arbeiterklasse und Völker.
Das sind die blutigen 2 Jahre der faschistischen Junta:

* über 170.000 Verhaftete und Inhaftierte
* mehr als 100 Revolutionäre und Demokraten wurden durch Folter ermordet
* über 700 Menschen wurden bei Operationen ermordet
* insgesamt 16 Menschen wurden hingerichtet
* gegen 4600 Angeklagte wird die Todesstrafe beantragt
* mehr als 100 Personen sind zum Tode verurteilt worden
* die Massaker gegen die kurdische Nation haben ihren Höhepunkt erreicht
* alle fortschrittlichen, revolutionären Gewerkschaften und Massenorganisationen wurden verboten
* das Streik -und Tarifrecht der Arbeiterklasse wurde aufgehoben
* Verteuerung, Arbeitslosigkeit und Inflation haben ihren Höhepunkt erreicht

BETEILIGEN WIR UNS AN DER DEMONSTRATION UND KUNDGEBUNG AM 11. SEPTEMBER IN FRANKFURT

- um unterschiedliche Art des revolutionär-demokratischen Kampfe unserer Arbeiterklasse und Völker in der Türkei und Türkei-Kurdistan zum Sturz der faschistischen Militär-Diktatur und zur Errichtung einer eigenen demokratischen Macht des Volkes zu unterstützen
- um gegen die von der volksfeindlichen und reaktionären Militärjunta aufgezwungenen Betrügereien wie "Verfassung", "Parlament" und "Demokratie" zu protestieren
- um das nationale Selbstbestimmungsrecht der kurdischen Nation -einschließlich ihres Rechts, einen eigenen Staat zu gründen- zu verteidigen
- um gegen jegliche politische, militärische und wirtschaftliche Unterstützung, die dazu dient, die Militärjunta am Leben zu erhalten, durch die imperialisten, vorallem die USA, die BRD und deren Angriffpakt NATO, zu protestieren.
- um gegen die kriegstreibenische Politik der faschistischen Generalbund im Nahen Osten als Teil der Kriegstreiberei des Imperialismus im internationalen Maßstab, als Handlanger der USA bei der Bedrohung Erpressung und Expansion zur Verstärkung ihrer Positionen in der Region, zu protestieren
- um die Einheit und den gemeinsamen Kampf der in-und ausländischen Arbeiter in der BRD gegen die zunehmende Arbeitslosigkeit, den Abbau der sozialen und demokratischen Rechte, die gefährlich anwachsende Ausländerfeindlcihkeit, die Beschränkung des Asylrechts, die Angriffe seitens der Neo-Nazistischen und Reaktionären Kräfte und gegen die massive Kriegsvorbereitung, zu verteidigen

Nieder mit der faschistischen Militärdiktatur!
- Die Hinrichtungen, Folter und Massaker werden gerächt!
- Schluß mit der Unterdrückung und den Massakern gegen die kurdische Nation!
- Freiheit für alle antifaschistischen Inhaftierten und Generalamnestie!
- Freiheit für DISK und die verbotenen revolutionär-demokratischen Gewerkschaften und Massenorganisationen!
- Nein zu den Schnellen Eingreiffstruppen der NATO und USA!
- Nein zur aufgezwungenen Verfassung der Junta!
- Schluß mit jeglichen Hilfen der BRD an die Junta!
- Nieder mit der Ausländerfeindlichkeit!
- Es lebe der Widerstand des palästinensischen und libanesischen Volkes und die internationale Solidarität der türkischen, kurdischen und anderer Revolutionäre, die diesen unterstützen!

DEMONSTRATION : 11. September, Samstag, 10.30 Uhr FRANKFURT-PAULSPLATZ

Ala Rizgari, ATIF, BIRKOM (Birlik Yolu, Cephe, Devrimci Isci, Devrimci Savas, Emekci, Iscinin Sesi, Kivilcim, Serxwebun), DIB-FAK, FIDEF, Isci Gercegi, KAWA, KOCKAK, KOMKAR, Kürt Halk Evleri, Proleter Dayanisma, Tekosin Sempatizanlari, Türkei-Komitees, BWK, Arbeiterbund, Initiative Solidarität mit den Demokraten der Türkei, KPD, Volksfront, KB.

Die Unterstützer: DIDF, Gercek

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Apocu Çeteyi Teşhir ve Tecrit Edelim Provakasyonlarını Boşa Çıkaralım ve Saldırılarına Karşı Koyalım!

Karşı-devrimci Apocu ajan-provaktör çete 25.3.1981 tarihinde yayınladığı bir bildiri ile yurtdışında M-L Hareketimize karşı provakasyon ve saldırılarını yoğunlaştıracağını açıktan ilan etmiş bulunuyor. Apocu çete,söz konusu karşı-devrimci paçavrada, M-L Harekete ağız dolusu küfretmekte,adice kara çalmakta, provkasyon ve saldırılarına şimdiden kılıf hazırlamaktadır.

Evet! askeri-faşist diktatörlüğün,emperyalizmin ve gericiliğin güçlerinin uyum halinde halka ve devrim davasına,devrimci ve komünist Harekete azgınca saldırdığı günümüz koşullarında;Apocu çete, M-L Hareketimize karşı provakasyon ve saldırı naraları atması nedensiz değildir ve olamazda!..Bizzat çetenin ülkemizde olduğu gibi,yurtdışında da provakasyonlarına hız vermesi ve Köln'de olduğu gibi,yer yer saldırıya girişmesi karşı-devrimin yurtdışındaki,devrimci ve komünist örgütlenmelere yönelik saldırı zincirinin halkası değilde nedir?

Yine askeri-faşist diktatörlüğün yurtdışına yönelik baskı ve saldırısını ala bildiğine yoğunlaştırdığı şu sıralar,Apocu çetenin provakasyonlarına hız vereci ğini açıklaması ve M-L Hareketimize donkişotça saldırması bu çetenin kimlerin hizmetinde olduğunu göstermiyor mu ve bütün bunlar Apocu çetenin karşı-devrimci ajan provakatör niteliğini gözler önüne sergilemiyor mu?..Ama buna rağmen Apocu çete-söz konusu paçavradanda görüleceği gibi-masum pozlarına bürünerek,kendisinin saldırıya uğrayan olduğu izlemini yaratmakta ve böylede provakasyon,saldırı ve cinayetleri için yolu düzlemeyi amaçlamaktadır.

Bugün Apocu ajan-provakatör çetenin karşı-devrimci niteliği herkesçe bilinmektedir.Çetenin karşı-devrimin hizmetinde olduğu gün kadar açıktır ve eylemleri ortadadır.Saflarında onlarca MİT ajanı cirit atmakta ve bunlar çeteye yön vermekte,çetenin gidişatını tayin etmektedir.

Apocu çete karşı-devrimin Kürdistan'daki bir koludur. O,karşı-devrimci ajan-provakatör bir nitelikte olup,tamamen karşı-devrimin denetimi ve güdümü altındadır.Görevi, Kürt halkının milli ve sosyal kurtuluş mücadelesini "milliyetçilik" ve "devrimcilik" lafızlarıyla yozlaştırmak,sabote etmek ve gerçek hedeflerinden saptırmaktır.Bu niteliğiyle o,faşist diktatörlüğün ve gericiliğin bir muhalifi değildir ve olamaz.O'nun faşist diktatörlüğe karşı "mücadelesi",sözde bir mücadele olarak kalmaktadır ve bu kimseyi yanıltmamalıdır.

Aslında bunlar bilinen gerçeklerdir...Ama biz yinede Apoco çetenin hangi temelde ve nasıl ortaya çıktığını,kimler tarafından yönlendirildiğini,hangi iğrenç amaçlara hizmet ettiğini kısacada olsa bir kez daha ortaya koyalım ve çetenin gerçek kimliğini tüm çıplaklığı ile ilerici, dürüst ve namuslu insanların tümüne bir kere daha gösterelim:

Bilindiği gibi M-L Hareket, Apocular-diğer ismi ile UKO'cular-diye bilinen bu sözde gurubu 1976 yılında modern revizyonizmle uzlaşan orta-yolcu Kürt milliyetçisi bir çevre olarak değerlendiriyordu.O dönemde de belirli bir siyasi hatta sahip olamayan Apocular,aynı zamanda toplumun en yoz ve tortu kesiminede dayanmaktaydılar.Bu yapıları ile onlar,karşı-devrimin hizmetine doğrudan girmeye oldukça elverişli bir durumdaydılar ve giderek de karşı-devrimin saflarında konakladılar.Özet olarak Apocular, süreç içinde bütün faaliyetleri devrimcilere ve halka saldırmak,provakasyonlar,cinayetler vb.olan başı-bozuk karşı-devrimci bir çete haline geldi.

Şimdiye kadar birçok kez kanıtlandığı gibi, bu karşı-devrimci-çete içinde MİT ajanları kol gezmiş, provakasyon ve saldırılarına bizzat bunlar yön vermişlerdir.Karşı-devrimin resmi güçlerinin yapamadığı halkı birbirine düşürme işini bu alçaklar çekinmeden gerçekleştirmiş,aşiret çatışmalarında yan tutmuş ve halktan birçok insanı acımadan katletmişlerdir.Ve yine onlarca komünist,devrimci ve yurtseverin kanına bu çetenin kirli elleri bulaşmıştır.

Kürt toprak ağalarının denetimi altına giren Apocu çete,Kürdistan halkının toprak ve özgürlük mücadelesini sabote etmeyi kendisine başlıca amaç edindi.Pratik faaliyetinde de bu amacına uygun davrandı ve bir dizi kanlı cinayet işledi.

Apocu çete, Urfa'da olduğu gibi her zaman yoksul halka karşı toprak ağalarının ve aşiret reislerinin kovboyluğunu ve muhafızlığını üstlendi.Aşiretler-arası çelişkileri kullanarak yoksul halkı birbirine düşürttü. Bu temelde sayısız provakasyonlar düzenledi ve bir çok insanı canice katletti.

Ağa yardakçısı Apocu çete diğer devrimci-demokrat örgütlere saldırdığı gibi, komünist Hareketimizede azgınca saldırmış ve bu saldırılar neticesinde H.Aslan, F.Bozyiğit, M.Uçar, M.Özcan, H.Duman yoldaşlarımızı alçakça kurşunlayarak katletmişlerdir.

Hatta bu çete,Kürdistan'ın pekçok yerinde provakasyonlar düzenlemekle,onlarca devrimcinin ve yurtseverin kanını akıtmaklada yetinmemiş,tıpkı faşist MHP'liler gibi, "davadan döndüğü" yani kendilerinden ayrıldıkları için birçok unsuru bile öldürmekten çekinmemişlerdir...

Bu günde bu çete B.Almanya'da Komünist Hareketimize karşı, hainçe ve kalleşçe saldırı planları içindedir. Apocu çete, 25.3.1981 tarihli kara liste de proleter devrimci Hareketimize karşı provakasyonlara girişeceğini ilan etmiş ve 11 Nisan günü Köln'de proleter devrimcilere kanlı-bıçaklı saldırmış ve bu saldırıda proleter devrimci hareketin bir sempatizanını bıçakla ağır bir biçimde yaralamışlardır.

Söz konusu halk ve devrim düşmanı paçavrada bir çok mesnetsiz iddianın ve suçlamanın yanı sıra, Apocu çete yurtdışındaki anti-faşist mücadeleyi sabote edeceğini açıktan ilan etmekte ve M-L Hareketimize adice çamurlar atarak,onu karalamaya çalışmaktadır. M-L Hareketi,"karşı-devrimci" ve "cuntanın hizmetçisi" olarak göstermeye çalışmakta ve bununlada kendi uşaklığını gizlemeyi hedeflemektedir. Ve yine M-L Hareketimize fütursuzca "Fatihlerin, Yavuzların, kamellerin torunu" suçlamasını yönelten ve karşı-devrime uşaklığı üstlenen cinayet şebekesi Apocu çete, Yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali kendi uşaklık ruhunu, komünist Hareketimize maletmeye çalışarak kendisini temize çıkartmaya çalışsoy Ama yağma yok!. Artık gelinen noktada Apocu çetenin hangi türden bir cinayet örgütü olduğu tüm devrimci-demokrat ve namuslu insanlar tarafından bilinmektedir. Zaten Apocu çeteyi daha da hırçınlaştıran da bu değil midir? Apocu çete ne yaparsa yapbın, güneşin balçıkla sıvanamayacağı gibi, bu yalın gerçeği bu güne kadar nasıl ki karartamadı; bundan sonrada karartmaya gücü yetmeyecektir.

K A R D E Ş L E R!

DHB, yurtdışında generaller çetesini teşhir ve tecrit ederken; askeri-faşist diktatörlüğün çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız üzerinde vahşice uyguladığı zulmü, işkenceleri ve katliamları Avrupa kamuoyu nezdinde açığa çıkarıp, demokratik kamuoyunun desteğini ülkemiz devrimci ve komünist Hareketine kazanmaya çalışırken ve bu uğurda aktif ve kararlı bir mücadele yürütürken, yeni tertip ve oyunlarla karşılaşıyor. Ama bizler bu tertip ve oyunların yabancısı değiliz. Çünkü bizler çok iyi biliyoruz ki, **sömürücü hakim sınıflar** her zaman dara düçtüklerinde gelişen devrimci mücadeleyi saboteetmek ve dağıtmak amacıyla resmi ve sivil cinayet şebekelerini örgütlemiş ve bunlar aracılığıyla birçok tertip ve olaylar düzenlemiş, bu şebekeleri halka ve devrimcilere saldırtmıştır ve saldırtıyor.

İşte! Apocu çetede bu nitelikteki şebekelerden biridir. Ve o da diğer cinayet şebekeleri gibi şerefsizce üstlendiği bu karşı-devrimci rolün gereklerini yerine getirmiş ve getirmeye de devam ediyor.

Bu yüzdendir ki, Aydınlık hainlerden Apoculara kadar uzanan "devrimci" maskeli haydutlar güruhu hep mücadelemizin önüne set çekmeye çalışmış ve sayısız provakasyon ve saldırı örneklerinden de görüleceği gibi, bunlar her zaman için gericiliğin yardımına koşmuşlardır ve koşuyorlar.

Ancak boşuna çaba!..Emperyalizmin ve askeri-faşist diktatörlüğün azgın baskı ve zulmünün yanında, Apocu çetede dahil tüm, "devrimci" maskeli ihanet ve cinayet mihraklarının provakasyon ve saldırıları da bağımsızlık,demokrasi ve sosyalizm mücadelemizin gelişmesini, güçlenmesini ve zafere ulaşmasını engelleyemeyecektir.

M-L Hareket,yüce devrim ve sosyalizm mücadelesinde önüne çıkan her türlü engeli aşmaya ve elinin tersi ile berteraf etmeye kararlıdır.Bugüne kadarki şanlı ve şerefli mücadelesinde başta işkence tezgahlarında alçakça katledilen iki yiğit önderi İ.KAYPAKKAYA ve İ.ÇELİK yoldaşlar gelmek üzere onlarca komünist militanını ve sempatizanını şehit veren ve şehitlerinin anısını hergün kavga alanlarında yaşatan M-L Hareket üçbuçukluk Apocu çetenin provakasyon ve saldırılarına da aynı kararlılıkla karşı koyacak ve hak ettiği dersi verecektir.

Tüm devrimci-demokrat hareketleri ve kişileri,Apocu çetenin provakasyonlarına karşı uyanık olmaya ve bu cinayet şebekesine karşı mücadele etmeye çağırıyoruz!

YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!

KAHROLSUN ASKERİ-FAŞİST DİKTATÖRLÜK ve ONUN HİZMETKARI APOCU ÇETE!

HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARLARI

DÖKÜMANTASYON ARŞİVİ

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

DEVRİMCİ, DEMOKRAT, KAMUOYUNA .
PKK KARŞI- DEVRİMVİ SALDIRILARINA BİR YENİSİNİ DAHA EKLEDİ.

Devrimciler, Demokratlar, Tüm ilericiler.
Uzun bir süredir, gerek örgüt içi muhalefete, gerekse kendi dışındaki devrimci örgütlere, KARŞI-DEVRİMCİ metotlarla saldırgan bir tavır içerisine giren PKK son dönemlerde saldırılarını dahada artırmıştır.

Kendilerine karşı yönelen eleştirilerden rahatsız olan bu örgütün BASELDE'ki taraftarları, iki devrimciye daha saldırdılar. İKK(İşçi köylü kurtuluşu) gazetesini dağıtımını yapan, iki devrimciye saldıran PKK taraftarları, saldırının gerekçesi olarakta İKK'da yayınlanan, PKK'nın "gerici" eleştirilerine bir çevap niteliğide olan bir makaledeki yazılar gösterilmiştir. Bu pravakasyonla yetinmeyen PKK taraftarları, daha sonra demokratik bir kitle örgütünnün DYK"nun kitleye açık toplantısı sırasında 35-40 kişilik bir gurupla derneğe gelerek, toplantıda aynı provakatif tavırlarını sürdürmek istemişlerdir. Ancak orada bulunan Devrimci, demokratlar tarafından, onların yapmak istedikleri provakasyon açığa çıkartılmış ve sözleri kesilerek dışarıya çıkartılmışlardır.

Demokratlar, Devrimciler,
Bilindiği gibi PKK kendisine eleştiri yönelten her kişi ve guruba cihat ilan etmektedir. Bunun bir sonucu olarak, yıllarca PKK saflarında canla, başla mücadele eden insanları bile katl etmekten geri durmamışlardır. ENVER ATA, ZÜLFÜ GÖK adlı Devrimciler bunlara birer örnektir. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Yine kendi içinde yıllarca çalışan insanlar'dan bazılarıda Parti HAPİSHANESİNDE 'misafir'tutulmaktadırlar. Suçları ise PKK yönetimine muhalefet etmek ve eleştirmek.

BU mantık silsilesiile HK'dan, DHB'ye, KUK'tan TEKOŞİN'e kadar devrimci demokrat örgütlerin önemli bir bölümüne, aynı gerekçelerle saldırmış, yüzlerce ilerici kanı dökmüştür. Yurt dışında'da aynı gerici eylemleri sördürmüşler, onlarca Devrimci, demokrata saldırmışlardır. Somut olarak Basel de'de aynı yöntemlerine devam etmektedirler.

Şimdiye kadar pratik göstermiştirki, PKK bu tür saldırılarına bundan sonrada devam edecetir. Çünkü, bu tür saldırılar PKK'nın ne ilk saldırısıdır nede son saldırısı olacaktır. Kendisi dışında herkesi düşman gören bir siyaset, açıktırki böyle bir tavır almak zorundadır.

PKK NEDEN SALDIRGANLAŞIYOR ?
Kürt milli Burjuvazisi'nin siyasi temsilcisi olan PKK hızlı bir şekilde karşı- devrime doğru gidiyor. Böylesi bir örgüt, bu durumunu (çizgisini, politikasını yönelimini) özgür bir tartışma ortamıyla devam ettirse, bugünkü gidiş hatı, yönelimi berrak bir şekilde su yüzüne çıkacaktır. Karşı devrime doğru aldığı yol, gerek PKK tabanı, gerekse demorratik kamuoyunda daha çabuk ortaya çıkacaktır. Uluslar arası ve ülke tahlillerindeki, yılan eğrisi politiması daha yakından görüleçektir.

Ortaya çıktığında, KURUŞÇEV-BREJNEV kıliğine, marksizme"İHANET"eden dönek REVİZYONİSTLER diyen bu örgüt, şimdi ise "Uluslar arası Proleterya nın önderidir" demektedir.
ortaya çıktığında, Barzani hareketi kürt halkına ihanet eden, ulusal hain derken, bugün ilerici, ulusalcı ve direnişçi demektedir. Bunun örneklerini çogaltmak mümkündür. ve bunu söyleyen bir siyaset ULUSAL'KURTULUŞ' mücadelesi yürüttüğünü söylüyor. Böylesi yılan eğrisi politikanın PKK kitlesi tarafından özgürce tartışılması halinde PKK yönetiminin tabanı nereye götürdüğünü fark edeceklerdir. O nedenle bu örgütte demokrasi bolşevik bir eleştiri, Özeleştiri mekanizması yoktur. Milli burjuva örgütleri böylesi bir işleyişten öcü gibi korkarlar. Önderlik gerici propaganda yapsada eleştiri yapmak önderliğe ihanet etmek demektir. PKK'da bunun cezasıda ölümdür. Buda onun siyasi ve idolojik olarak ne kadar kof, ne kadar çürük siyaset olduğunun çok açık bir ifadesidir. Zaten dost ile düşmanı birbirinden ayıramıyacak kadar bilim zavallısı bir siyasal yapılanmanın başka şeyler yapmasıda beklenemez.

ÜKKEDER TÜRK DEVRİMCİ BASIN VE KÜLTÜR DERNEĞİ

Devrimciler, Demokratlar.

PKK'nın bu karşı devrimci saldırılarını durdurmak ve püskürmek her demokratın görevi haline gelmiştir. Yüzündeki devrimci maskeyle kürt halkının devrimci mücadelesini RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ'nin ve ARAP GERİCİLİĞİ'nin kuyruğuna takmaya çalışan PKK kendisine yapılan yardımlar karşısında secdeye gelip siyasi idolojik hattından taviz veren bu örgütün bütün demogojilerini ve saldırılarını göğüslüyelim, teşhir ve tecrit edelim.

PKK tabanındaki dürüst devrimciler.

PKK'nın siyasi, idolojik gerici hattına karşı çık.

Pravakasyonlarına alet olma, PKK'nın gerici emirlerine körü körüne uymayınız gelişmeler karşısında özgür iradenizle tavır takınınız.

Sonuç olarak gelişeçek olayların sorumlusu biz değiliz. Tersine bu tür olayların sorumlusu PKK'nın kendisi olacaktır.

PKK'nın KARŞI- DEVRİMCİ Saldırılarını ve pravakasyonlarını ortaya çıkarmak teşhir ve tecrit etmek için bir kitle toplantısı düzenliyoruz.

Tüm devrimci, demokrat kişi ve gurupları bu toplantıya çağırıyoruz.

- YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİ
- BAĞIMSIZLIK SOSYALİZM VE YÜCE KOMİNİZM MÜCADELESİ

Toplantı Yeri: Rst.zum Alten Wartek Müstermess
Klarastr 59 BASEL.

Saat :13'de- 25.8.85. PAZAR

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!

Askeri faşist diktatörlüğü 5. yılında derin bir sınıf kiniyle lanetlemek için protesto yürüyüşüne katıl!

•Faşist cuntaya karşı mücadele, emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme karşı demokratik halk devrimi mücadelesinin bir parçasıdır.

Amerikancı faşist generaller çetesinin yönetime doğrudan el koymalarından bu yana 5 yıl geçti. Bu 5 yıl içinde yaşananlara çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, dünya devrimci demokratik kamuoyu yakinen tanık oldu. Yıllardır baskı, zulüm, sömürü altında yaşayan halkımız üzerindeki vahşet generaller yönetimiyle daha da koyulaştı. İdam, işkence, katliam, faşist saldırı operasyonları, özgürlük mahkumları üzerindeki insanlık dışı uygulamalar, Kürt ulusunu imha provaları, vb. iyice azgınlaştırıldı. Zulme, sömürüye karşı yükselen her ses, kıpırdanışın üzerine onbinlerce faşist ordu birlikleri sürüldü.

Rüşvet, dolandırıcılık, vurgunculuk, kaçakçılık ayyuka çıktı. F-16 rüşvetleriyle generaller ceplerini iyice şişirdiler. Vurgunculuk, kaçakçılık devlet tarafından bizzat açıktan organize edildi. Dış seyahetler ve geziler adı altında faşist Türk devletinin büyük başları kaçakçılık ve ünlü batakhane merkezlerine seks gezileri tertipliyorlar.

Anayasaya konulan maddelelerle bu ve diğer konularda gösterilecek tepkiler yasaklandı. Emekçi kitleler feodal komprador sömürünün dişlileri arasına daha da hayasızca itildiler. İşçiler süngü zoruyla düşük ücretlerle zorla angarya çalıştırılıyorlar. Grev, toplu sözleşme, sendika gibi hiçbir hak yok... Küçük üreticiler köylülerin ürünleri düşük taban fiyatlarla zorla gaspediliyor. İşsizlik çığ gibi büyüyor. Yoksulluk, açlıktan bunalarak intihar edenlerin, çocuklarını, böbreklerini satılığa çıkaranların, fuhuşa itilenlerin sayısı gün geçtikçe daha da kabarıyor. Düzenin kokuşmuşluğu, köhneliği her alanda pratik sonuçlarla kendisini daha açık ortaya koyuyor.

Askeri faşist diktatörlük vahşetini yalan, demagoji propaganda, aldatmacalarla maskelemeye çalıştı. Sahnelen demokrasi oyununu hepimiz gördük. Anayasa, yerel ve genel seçimler gibi manevralarla değişen ne oldu? Generaller bu sahtekarlıklarla sadece elbiselerini değiştirdiler. Uygulamalarını resmileştirip, meşru ilan ettiler. Seçimlerden sonra gündeme gelen faşist Özal hükümeti ile birlikte özünde değişen bir şey oldu mu? Askeri faşist diktatörlük kanlı suratına parlamento, sivil hükümet gibi bir kılıf geçirmeye çalıştı. Emekçiler lehine değişen hiç bir şey olmadı. Hayat daha da dayanılmaz hal aldı. Ezilen Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki azgın milli zulüm iyice pervasızlaştırıldı. Faşist ordu Türkiye Kürdistan'ına bizzat kuvvet komutanlarının seçkin istihbarat ve kontr-gerilla uzmanlarının önderliğinde peş peşe yeni askeri seferler düzenlediler. Köyler talan edildi, boşaltıldı. Yoksul Kürt köylüleri sürgünlere gönderildiler. Binlercesi tutuklandı, işkenceye, falakaya yatırıldı. "Eşkiya, anarşist avı", "Huzur güven seferleri" adı altında Türkiye Kürdistan'ına bombalar yağdırıldı. Sadece 1 ay içinde Dersim'de 6 TKP/ML savaşçısı katledildi. Köyler ablukaya alındı. Yeni, yeni yüzlerce karakol kuruldu. Türkiye Kürdistan'ındaki faşist Türk ordusu onbinlerce sayılı yeni birliklerle takviye edildi. Son 2-3 aylık operasyonlarda Kürdistan'da 100'e yakın devrimci, yurtsever komünist alçakça katledildi. Sivil faşist güçler silahlandırıldı. Ücretli faşist milis örgütlenmesine daha da hız verildi. Faşist polis-ordu ve milis güçlerinin katliam uygulamaları resmileştirildi. Çıkarılan "yeni" yasalarla faşist diktatörlük yeni baskı tedbirleriyle pekiştirilmeye çalışılıyor. Polis yasasıyla sıkıyönetim süreklileştirildi. Baskı ve zulüm artık günlük yaşamın doğal bir parçası; o kadar yoğun ve yaygın ki, anlatılacak gibi değil. Ama faşist generallerin, Özal hükümetinin, efendilerinin, tüm komprador ve ağaların gücü devrim mücadelesini yoketmeye yetmedi, yetmiyor...

Çeşitli milliyetlerden emekçi Türkiye halkı köleliğe evet demiyor! Cezaevlerinde özgürlük mahkumları devrim bayrağını onurla dalgalandırmaya devam ediyorlar. İşkence tezgahlarında, katliamlarda, faşist saldırı operasyonlarında, mahkemelerde, okulda, fabrikada kısacası hayatın her alanında kızıl direnme ruhu yaşamaya devam ediyor, edecek. Halkın muhalefeti adım adımda olsa yükselme yönünde seyrediyor.

Kan emicilerin demokrasi sahtekarlığı sökmedi, vahşeti sökmedi, Polis Yasası sökmedi. ideolojik saldırılarıda sökmedi, sökmüyor. Faşist diktatörlüğün devrimci, komünistleri teslim almak, ihanete teşvik etmek, satın almak için piyasaya sürdüğü muhbirlik yasası olan pişmanlık yasası da sökmeyecektir. Üç-beş dönek ve teslimiyetçiyi satın almış olmaları, bu gerçeği değiştirmez... Devrimci-demokrat-komünistler pişmanlık yasası paçavrasını generallerin suratına çarpıyorlar. Saldırılara boyun eğmiyorlar.

Açıkur ki faşizm; 12 Eylül faşist cuntasıyla birlikte ülkemizde yeni gündeme gelmiş bir şey değildir. Baştan bugüne kadar ülkemizde komprador patronlar ve toprak ağalarının iktidarı faşist nitelikli olmuştur. Aynı şekilde; baskı, zulüm ve sömürü ile generaller yönetimiyle birlikte tanışmıyoruz. Gerek Kemalist faşist diktatörlük öncesi ve gerekse ondan bugüne değin halkımız üzerindeki işkence, idam, katliam eksik olmadı ve bu sömürü, zulüm düzeni sürdükçe de eksik olmayacaktır. Kurtuluş için tek yol var: Demokratik Halk Devrimini zaferle taçlandırmak, sosyalizme ve sınıfsız topluma doğru azimle yürümek.

Faşist diktatörlüğü yıkmanın tek yolu, proletarya önderliğinde Demokratik Halk Devrimi'ni başarıyla sonuçlandırmak, proletarya iktidarının özgül bir biçimi olan Demokratik Halk Diktatörlüğünü kurmaktır. Öyleyse bu bayrağı dalgalandıranları güçlendir, omuz ver, kavgaya katıl... Emperyalizmi kovmanın, feodalizmi komprador kapitalizmi aitetmenin başka türlü imkanı yoktur. Bu sistemi değiştirmeden faşizm altedilmez. Düzen partilerinin demokrasi sahtekarlıklarına karşı dur. ANAP, MDP, SODEP, DYP, DSP, HP gibi hakim sınıf partilerinin hiç biri halkın umudu değildir, olamaz... Özgürlük, bağımsızlık, demokrasi çığırtkanlığıyla faşist yüzünü gizlemeye çalışan DSP, SODEP, HP hedef şaşırtmaya ve halkın muhalefetini kuyruklarına takmaya çalışıyorlar. Geçmişte faşist CHP'nin benzer oyunlarını gördün ve yaşadın, öyleyse bunların sahtekarlıklarını deşifre et.

Ağababaları Rus sosyal-emperyalistlerinin uşağı bir yönetim için çabalayan veya en azından kendilerine bazı hakların tanınacağı bir hükümetin başa getirilmesi için çalışan "TKP", TIP, TSIP gibi sosyal-faşistlerin oluşturduğu "Sol Birlik" adlı karşı-devrimci çeteye karşı dur! Bunlar bugün faşist diktatörlüğün bir biçimi olan askeri faşist diktatörlük yerine parlamenter maskeli biçimlisi için uğraşıyorlar. Sosyal-faşistlerin öne sürdükleri faşist diktatörlüğün parlamenter maskeli olanını da gördük ve yaşadık. Öyleyse bu sahtekarların yüzlerine taktığı "devrimci, demokrat" maskeye aldanma!

Ve yine DSP'la birlikte demokrasi mücadelesine soyunan faşist diktatörlük yıkılmadan, bu düzen değiştirilmeden halk için demokrasinin sağlanabileceğini zanneden oportünizme karşı dur! Hakim sınıfların DSP gibi partilerine övgüler düzen onlardan demokrasi dilenen anlayışlar sana burjuvazinin kuyruğunda yürümenin yolunu gösteriyor. Bu yolda oportünizmi yalnız bırak! Proletaryanın sancağı altına gir!

Ne cunta ne de parlamenter maskeli faşist diktatörlük! Yaşasın halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelemiz şiarını yükselt!

"Vatan Millet Sakarya" nutuklarıyla Kürt ulusunu imha provaları yapan faşist diktatörlüğe karşı dur! Her türden dengesizliği, milli zulmü tarihin karanlıklarına gömecek yegane güç proletaryadır. Onun denenmiş kızıl sancağı etrafında toplan. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını ve bizzat bunu ifade eden ayrı devlet kurma hakkını kayıtsız, şartsız savunmak, demokrat olmanın dahi bir ölçütüdür. Öyleyse tüm milliyetler için tam hak eşitliği, Türk şövenizmine karşı mücadeleye omuz ver. Bilinmelidir ki, başka ulusu ezen hiç bir ulus özgür olamaz...

Dar ulusal bakış açılarına, ulusal imtiyazcı yaklaşımlara her türden burjuva milliyetçiliğine karşı proleter enternasyonalist sancağı yükseltenleri güçlendir! Türk, Kürt, Ermeni, Arap, bütün milliyetlerden Türkiye halkının düşmanı ortaktır. Ortak düşmana karşı proletaryanın bayrağı altında yıkılmaz bir birlik kur!

Başını ABD'nin çektiği NATO emperyalist bloğu ile RSE önderliğindeki VARŞOVA bloğu yeni bir emperyalist paylaşım savaşı hazırlıklarını her alanda harekete sürdürüyorlar. Bunun bir parçası olarak Türk devleti ABD ve NATO çıkarları doğrultusunda halkımızı emperyalist gerici çıkarlar için kendisine kuyruk etmenin planlarını yapıyor! Ve efendilerinin direktifleri temelinde bölge halklarını tehdit ediyor. Gerek bir emperyalist paylaşım savaşında ağababalarının rahat hareket etmesini kolaylaştırmak, gerekse de içte kendilerini tehdit edecek bir devrimci gelişmeyi daha rahat bastırmak için hayata geçirilen yeni projeleri (Muş, Van Havaalanı, Çevik Kuvvetler, İslam Birliği, Bölgesel Askeri Paktlar vb.) deşifre et!

Devrim perspektifine bağlı olarak grevli, toplu, sözleşmeli, sendika hakkı, özerk üniversite, zindanlar boşalsın genel af, idam, işkencelere son gibi şiarları yükselt! Bu talepler doğrultusunda oluşan halkın potansiyelini devrim kanalına akıt!

-KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK.

-NE PARLAMENTO, NE CUNTA BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK TÜRKİYE.

-YAŞASIN HALK SAVAŞI. PERU HALK SAVAŞINI DESTEKLE.

-PİŞMANLIK YASASI VE POLİS YASASI'DA SÖKMEYECEK.

-MİLLİ ZULME SON.

-KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞLAR, YAŞASIN DEVRİMCİ SAVAŞLAR.

Yukarıdaki talepler doğrultusunda tüm devrimci, demokrat, ve yurtseverleri PARTİZAN kortejinde yürüyüşe katılmaya çağırıyoruz.

YÜRÜYÜŞ

Yer: Basel/Claraplatz
Tarih: 7 Eylül 1985
Saat: 14.00

Halkın Kurtuluşu ve Partizan ve diğer Türkiyeli örgütlerden ayrı olarak düzenledikleri yürüyüş

TÜRKİYE SOSYALİST BASIN ARŞİVİ

İSVİÇRE'DE PARTİZAN TARAFTARLARI

ÖZGÜRLÜK VE SOSYALİZMİN MEŞALESİ

MÜNİR DİŞKAYA YOLDAŞ; MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR!

2 yıl önce, 30 Temmuz 1979'da Türkiye proletaryası ve ezilen halkı komünist bir savaşçısını, MÜNİR DİŞKAYA yoldaşı kaybetti. MÜNİR DİŞKAYA yoldaş elim bir kaza sonucu, hayata gözlerini kapayarak aramızdan ayrıldı.

Münir yoldaş kısa yaşamı boyunca, proletaryanın davası ve ezilen halkların kurtuluşu, devrim ve sosyalizm için savaştı. O'nun kısa fakat soylu mücadele geleneğiyle dolu hayatı, proletarya davasına adanmışlığın örneğiyle doludur. Münir yoldaş, bütün yaşamını devrimci mücadeleye ve yüce komünizm ülküsüne adadı. Yoldaşın kalbi hep bu ülkü için, yeni bir dünya; baskının, sömürünün ve zulmün olmadığı, insanın insan tarafından köleleştirilmesine son verildiği, kardeşliğin ve özgürlüğün egemen olduğu bir dünya için çarptı. MÜNİR yoldaş aramızdan ayrılırken yoldaşlarına ve sınıfına özgürlük dünyasının sürekli yükseklerde tuttuğu ve gözbebeği gibi koruduğu komünizm ülküsünün kızıl bayrağını ve baş eğmez-bükülmez soylu mücadele geleneğini bıraktı.

MÜNİR DİŞKAYA yoldaş yoksul bir Kürt ailesinin çocuğuydu. O daha çocuk yaştayken sömürünün ve milli zulmün ne demek olduğunu kendi yaşamında tattı. Daha çocuk yaştayken hakim sınıfların devletinin, komprador patron-ağa devletinin silahlı güçleriyle yüzyüze geldi, onların halk düşmanı niteliklerini gördü. 12 Mart faşizminin ağır baskısı altında Kürecik yöresinde yoksul köylüleri devrim için örgütlemeye çalışan TKP/ML HAREKETİ'nin önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA ve diğer yoldaşlarla tanıştı. Sömürünün ve milli zulmün iğrenç baskısı altında büyüyen MÜNİR yoldaş, düzene ve onun kurumlarına nefretle doluydu. Devrimci fikirlere açık olan yoldaş, tanıştığı komünistlerle, çabucak kaynaştı. Kendisini yüce komünizm davası için geliştirdi. Çeşitli görevler aldı. Çocuk yaşta olmasına rağmen, aldığı görevleri başarıyla yerine getirdi. En zor şartlar altında bile yılgınlığa kapılmadı. Öğrenim gördüğü Malatya Turan Emeksiz Lisesinde öğrenci gençliğin anti-faşist mücadelesine önderlik etti. Birçok anti-faşist eylemi örgütleyip yönetti. Bu mücadelede polis tarafından defalarca tutuklandı. Faşist diktatörlüğün güçleri tarafından en adi metodlarla işkenceye çekildi. Ama MÜNİR yoldaş teslim olmadı, geri adım atmadı, faşist cellatların karşısında yıkılıp-diz çökmedi. Devrimci direncin ve mücadeleye bağlılığın en yüce örneklerini verdi. Faşist işkencecileri dize getirdi. Faşist çetelerin elinde kurtulduğundada dolaysız sınıf mücadelesi içerisindeki yerini daha bir kararlılıkla aldı ve mücadelesine devam etti.

Devrimci coşku, heyecan ve atılganlıkla dolu olan MÜNİR yoldaş 76 yılında, profesyonal mücadeleye atılarak, gününün her anını devrim ve sosyalizm davasına adadı. O, bu mücadele içerisinde hep ilerledi, öne çıktı. Daha ağır görevler üstlendi. Öncü kurmay TKP/ML HAREKETİ'nin I. Konferansında Merkez Komitesine seçildi. Yaşamının son anına kadar, bu şanlı ve soylu görevini layıkıyla yerine getirdi. Proletaryanın davasına ölümsüz hizmetlerde bulundu. Sınıf mücadelesinin kızgın ateşi içinde pişerek çelikleşen ve daha da sağlamlaşan MÜNİR yoldaş hayatının en verimli olduğu çağında elim bir kaza sonucunda aramızdan ayrıldı.

MÜNİR yoldaş, proletaryanın fedakarlık, beceriklik, çalışkanlık ve azimli mücadeleciliğini kendi şahsında somutlaştırmıştı. O, yüce Marksist-Leninist teoriyi derinden kavramıştı. Komünist önderliğin kollektivizm, yaratıcılık, atılımcılık gibi tüm özellikleri yoldaşın şahsında cisimleşmişti.

MÜNİR yoldaş devrimin başarısı ve sosyalizm davasının kesin zaferi için Proleterya Partisinin tayin edici öneminin bilincindeydi. O, böylesine şanlı bir görevin merkezinde durarak, yol gösterecek olan Proletarya Partisisin, bir kısım küçük-burjuva örgütlerin yaptığı gibi, tabele değişikliğiyle değil, sınıf mücadelesinin yakıcı ateşi içerisinde oluşturulacağını kavramıştı. Merkez Komite'sinde yeraldığı TKP/M-L HAREKETİ'nin önüne koyduğu proletarya Partisini yeniden inşa etme görevine bütün varlığıyla sarıldı. Bu görevin başa-

rısı için proletarya ideolojisine yabancı her türlü akıma, oportünizme ve revizyonizme karşı kararlı mücadele yürüttü ve bu mücadeleyi örgütledi. Türkiye proletaryasının ve halkının parti öncesi öncü müfrezeyi TKP/M-L HAREKETİ'ni yoketmek isteyen, içten ve dıştan gelen her türlü saldırıya karşı durdu, amansızca mücadele etti ve tavizsizce göğüs gerdi. Proleterya davasının sabotörleri, doğmatik ve tasfiyeci hizibe karşı durarak, proleterya davasını ve onun öncü-birliğini savunup korudu. TKP/M-L HAREKETİ'nin örgütsel alanda sağlamlaştırılıp-Bolşevikleştirilmesi görevine dört elle sarıldı. Bu görevini TKP/M-L HAREKETİ Merkez Komitesi Örgüt Bürosunda görev alarak yerine getirdi. Proleterya Partisinin yükseleceği, temelleri sağlamlaştırılıp-çelikleştirilmesinde bütün varlığıyla çalıştı.

İŞÇİ ARKADAŞLAR, GENÇLER, DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR!..

Komünist önder MÜNİR yoldaşı ölümünün ikinci yıl dönümünde andığımız bugünkü şartlarda ülkemizdeki sınıf mücadelesi daha zor ve ağır şartlar altında yürütülmektedir. Sömürücü hakim sınıflar kendi iğrenç saltanatlarını sağlamlaştırıp, köhne düzenlerinin birazda olsa ömrünü uzatabilmek için, devrim davasına ve halk kitlelerine yönelik saldırılarını aralıksız sürdürüyorlar. Hakim sınıfların zırhlı yumruğu faşist generaller cuntası, katliam ve cinayetlerine hergün yenisini ekliyorlar. Emperyalist uşağı, emek düşmanı, kan emici vampirler güruhu faşist generaller çetesi kanlı ellerini hergün onlarca devrimcinin, demokratın, yurtseverin ve komünistin kanına buluyorlar. Faşist saltanatlarının yıkıntısını ve çöküntüsünü katlettikleri devrimcilerin ve yoksul halk kitlelerinin canlarıyla onarmaya çalışıyorlar. Doymak bilmeyen pis boğazlarına işçi sınıfı ve emekçi halkımızın alınterini akıtıyorlar. Emekçi halkımız yoksulluğun, sefaletin ve faşist zulmün iğrenç cenderesinde ezilirken, komprador patronlar ve toprak ağaları günlerini gün ediyorlar. Bu iğrenç saltanatlarının devamı için darağaçlarını kurdurup, işkencehaneleri daha acımasızca çalıştırarak, yiğit devrimcileri alçakça katlediyorlar. Kürdistan'daki milli zulüm ve soy kırımlarına aralıksızca devam ediyorlar.Çeşitli milleyetlerden emekçi halkımızı faşist zulmün ve barbarlığın, kahpe karanlığında boğmaya çalışıyorlar.

KARDEŞLER! Bu böylemi devam edecek! Hayatı ve tüm emek değerlerini üreten yoksul halkımız, sefaletin ve zulmün dipsiz çukurunda ezilip inim inim inlerken, insan etine ve kanına susayan faşist canavarlar sürüsünün kanlı saltanatları devam mı edecek? HAYIR! YÜZKERE HAYIR! Bu devran böyle kalmayacaktır. Binlerce komünist, devrimci ve yurtsever boşuna canlarını vermediler! Boşuna faşist kurşunlara göğüslerini siper etmediler! Ve de boşuna al-kızıl kanlarını güzel toprakların üzerine akıtmadılar! Elbette devrimcilerin ve yoksul çilekeş halkımızın döktüğü kanlarla sulanan bereketli topraklardan yeni özgürlük fidanları filizlenip-boy verecektir. Ve bu fidanlar özgürlüğe ve sosyalizme giden yolu adım adım döşeyecektir. Doymak bilmez sömürücü sınıfların çanlarına ot tıkayarak, ocaklarına incir ağacı dikecektir. Yiğit işçi sınıfı ve emekçi halkımız, hakim sınıfların faşist-cuntalı devletini parçalayarak, komünist örgütleri önderliğinde, geleceğin Türkiye'sini, Bağımsız-Demokratik ve giderek Sosyalist Türkiye'yi mutlaka gerçekleştirecektir. Tarihin durdurulamaz akışı bu doğrultudadır.

Haydi geleceğe uzanmaya! Komünist önder MÜNİR DİŞKAYA yoldaşın anısını, soylu kavgada yaşatmaya! Geleceğe olan inancı, devrim ve sosyalizm davasına bağlılığımızı haykırmaya! KOMÜNİST HAREKETİ'n etrafında tek yumruk, tek vücut olmaya. Öfke ve kinimizi kutsal davamızda, soylu mücadeleye dönüştürmeye!

-MÜNİR DİŞKAYA YOLDAŞ KAVGAMIZDA SONSUZA DEK YAŞAYACKATIR!

-KAHROLSUN ASKERİ-FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

-YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

DEVRİMCİ

HALKIN BİRLİĞİ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

V.i.S.d.P: ilyas sözeri · Moltkeplatz 5 · 1000 Berlin

AVRUPADA
DEVRİMCİ
HALKIN BİRLİĞİ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
TARAFTARLARI

FAŞİST GENERALLER DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKTIR.

CUNTANIN BİR YILLIK İCRAATININ BİLANÇOSU:

- ★ 8 DEVRİMCİ İDAM EDİLDİ, YÜZLERCESİ İDAM EDİLMEK İÇİN SIRADA BEKLETİLDİ.
- ★ 70'İN ÜZERİNDE DEVRİMCİ İŞKENCEDE KATLEDİLDİ, BİNLERCESİ SAKAT BIRAKILDI, ONBİNLERCESİ İSE İŞKENCELERDEN GEÇİRİLEREK ZİNDANLARA DOLDURULDU.
- ★ 500'E YAKIN DEVRİMCİ OPERASYON DENİLEN KATLİAMLARLA HUNHARCA ÖLDÜRÜLDÜ.
- ★ HALKIN TÜM DEMOKRATİK KAZANIMLARI GASPEDİLDİ.
- ★ FABRİKALARDAN BELEDİYELERE KADAR HER YER KIŞLALARA DÖNÜŞTÜRÜLDÜ.
- ★ KÜRDİSTAN'DA DİZGİNSİZ MİLLİ ZULÜM UYGULANDI, FAŞİST SALDIRILAR BÜTÜN HIZIYLA SÜRDÜ.
- ★ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ KAPATILDI.
- ★ YURTSEVER–DEVRİMCİ BASIN YASAKLANDI.
- ★ DEVRİMCİ FİKİRLERE VE İLERİCİ HALK KÜLTÜRÜNE KARŞI KOYU BİR DÜŞMANLIK GÜDÜLDÜ.
- ★ BİLİME VE AYDINLIĞA DÜŞMANLIK AYYUKA ÇIKARILDI.
- ★ AÇLIK, YOKSULLUK VE SEFALET HAD SAFHAYA ULAŞTI.
- ★ HALKIMIZIN ÜRETTİĞİ DEĞERLER VE DOĞAL ZENGİNLİKLERİ EMPERYALİST, SOSYAL–EMPERYALİSTLERE DAHA FAZLA PEŞKEŞ ÇEKTİRİLDİ.

DARBE DERİNLEŞEN KRİZİN BİR ÜRÜNÜYDÜ

12 Eylül askeri-faşist darbesinin 1. yıldönümü yaklaşıyor. Bilindiği gibi darbe kitle mücadelesinin geliştiği, ekonomik ve siyasi krizin derinleştiği bir dönemde gerçekleşmişti. O döneme kadar devrim ve karşı-devrim, arasındaki çatışma giderek keskinleşiyor, ancak karşı-devrim devrim güçlerini bastırmada yetersiz kalıyor ve bunun içinde yeni yöntem ve araçlara ihtiyaç duyuyordu. 12 Eylül'e gelindiğinde ise hakim sınıflar buhranın yükünü emekçilerin sırtına yüklemek, halk mücadelesini ve onun örgütlerini ezmek, halkın elinde bulunan demokratik mevzileri ve halkın tüm kazanımlarını gaspetmek amacıyla faşist orduyu devreye soktular. Yönetimi doğrudan ve açıktan faşist generaller çetesine devrettiler.

12 Eylül'de yönetime getirilen faşist generaller çetesinin Amerikancı ve faşist olduğu daha ilk gününda belliydi ve onun proğramı hakim sınıfların asgari müştereklerini ifade ediyordu. Darbe derinleşen ekonomik ve politik krizin bir ürünüydü. Bu yüzdende karşı-devrimin halka ve devrime saldırısında ulaşılan yeni aşamayı simgeliyordu.

Darbeyle birlikte Amerikancı faşist diktatörlük tepeden tırnağa kadar askeri bir biçime büründü. Merkezi otorite sınırsız yetkileriyle beşli çetenin elinde toplandı. Bölgesel ve mahalli otorite görevi yetkileri arttırılarak sıkıyönetim komutanlıklarına devredildi. Böylece hem merkezi ve hemde mahalli otorite sınırsız olarak güçlendirildi. Askeri-faşist diktatörlük çok daha hızlı ve seri hareket etme imkanına kavuştu. Kendi sınırsız siyasi tekelini kurma uğruna her çeşit ortaçağ barbarlığına başvurdu. Halka yönelik siyasal baskı çok yönlü ağırlaşarak sürdü. Faşist cuntanın bugüne kadarki uygulamaları bu gerçeği görmek için kafidir.

CUNTANIN GETİRDİĞİ, SÖMÜRÜ, BASKI VE ZULÜM OLDU.

12 Eylül'de halkımızın yükselen mücadelesini işkenceyle, kanla, zorbalıkla bastırmak isteyen faşist generaller azgınca saldırılara giriştiler. İşçileri, köylüleri, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine omuz veren önderlik eden yurtseverleri, devrimcileri, komünistleri işkence tezgahlarından geçirdiler. Zindanlara doldurdular. Yüzlerce devrimciyi kahpece kurşunladılar. Var olan siyasi hak ve özgürlükler kırıntısını da yok ettiler. Halk düşmanlığında her çeşit aracı mübah gördüler.

* Faşist cunta yönetime gelir gelmez ilk iş olarak işçi sınıfının ekonomik örgütü olan sendikalara saldırdı. Sendikalar kapatıldı, açık bırakılanlarda işlemez hale getirildi. Binlerce işçi, işçi temsilcisi ve sendikacı işkencelerden geçirilerek zindanlara dolduruldu. Binlerce işçi yasak denildiği halde işten atıldı, açlığa ve ölüme terk edildi. İşçilerin grev, toplusözleşme hakları gaspedildi, hak arama yolları kapatıldı. Onbinlerce işçinin toplusözleşmesi askıya alındı. Kompradorların isteği üzerine sözleşmeler silahların gölgesinde işçilere zorla dikte edildi. İşçilerin kıdem tazminatları sınırlandırıldı. Pahalılığın korkunç hızla arttığı şartlarda işçi ücretleri dondurulduğu, gülünç bir rakam olan 10,000 TL'si asgari ücret olarak belirlendi. Bu miktar bile faşist cunta ve boyalı basın tarafından övünülecek bir karar olarak gösterildi. Oysa işçilerin ve emekçilerin yaşam düzeyleri sürekli olarak düştü... % 30 ile % 300 arasında değişen zam

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

furyaları birbirini izledi. Kompradorlar ve KİT % 200-300 kâr ederken işçi ücretlerine yapılan zam sadece % 10 civarındadır. Yanlız başına bu durum bile faşist terör altındaki işçilerin nasıl sömürüldüğünü göstermeye yeterlidir... Sadece bunlar değil tabi!.. Faşist cunta işçilerin ve emekçilerin fazla tatil yaptıkları gerekçesiyle bazı tatil günlerini kaldırdı. İşçilerin bayramı olan 1 Mayıs, tatil günü olmaktan çıkarıldı... İş saatleri fiilen uzatıldı. İşçiler zorla fazla mesaiye kalmaya zorlandı... Kısacası cunta işçi sınıfımızın tüm haklarını gaspetti, işçiler üzerindeki faşist terör ve sömürüyü dahada ağırlaştırdı. Emperyalist sermayenin ve komprador sermayenin bekçi köpekliğini yaptığını ortaya koydu.

* Faşist cunta kent ve kır emekçilerini faşist zulme tabi tuttu. Düşük taban fiyatı politikasıyla küçük üreticileri perişan etti. Bizzat büyük vurguncu faşist devlet küçük üreticilerin alın terini gaspetti. Küçük üreticilerin 10 milyar TL, olan alacakları bugüne kadar verilmedi. Öte yandan asgari ücret sorunu uzun süre sürüncemede bırakılıp düşük tutulması yoluyla tüm çalışanların geçim koşulları alabildiğine kötüleşti. Yan ödemelerle ilgili kararname yürürlüğe konmadı. Dar gelirli memurlar bu sınırlı haktanda mahrum edildi. Soyguncu düzenin içinde debelendiği ekonomik krizin ceremesi başta işçi sınıfı gelmek üzere çalışan halka ödetildi. Geniş halk yığınları korkunç bir geçim sıkıntısının içine itildi. Fiat artışlarının, zamların, devalüasyonların bir türlü sonu gelmedi. İşsizlik çığ gibi büyüdü. Tek kelimeyle tüm emekçi sınıf ve tabakalara yaşam zehir edildi.

* Cunta Kürt milleti ve milli azınlıklar üzerindeki faşist milli zulmü daha da yoğunlaştırdı. Kürdistan tam anlamıyla askeri kampa çevrildi. Hemen hergün geniş çaplı operasyonlar yapıldı. Bu operasyonlarda ulusal kırım sahneleri düzenlenerek Kürt emekçileri sindirilmek istendi. Faşist barbarlığın en koyu örnekleri Kürdistan'da uygulandı. Tutuklananların haddi hesabı yok. İşkenceler ayyuka çıktı. Devlet güçlerinin katliamları her geçen gün yoğunlaştı.

* Faşist generaller işkence tezgahlarını harıl harıl çalıştırdılar, işkenceleri günlük yaşamın bir parçası haline getirdiler. 100,000'in üzerinde kişi işkencelerden geçirilerek zindanlara dolduruldu. Gözaltına alınıp işkenceden geçmeyen devrimci, ilerici, demokrat, işçi, köylü, emekçi kalmadı. Okullar, resmi binalar karakol haline getirildi. İşkence süresi resmen 90 güne çıkarıldı. Bu süre içerisinde devrimcilere, komünistlere en adi, en vahşi işkenceler acımasızca yapıldı. Başta TKP / M–L Hareketinin önderi İRFAN ÇELİK yoldaş gelmek üzere 70'in üzerinde devrimci, yurtsever ve demokrat işkenceler sonucunda alçakça katledildi, binlerce kişi sakat bırakıldı. Resmi daireler, okullar, kışlalar ağzına kadar insanla dolduruldu. Faşist zulmün en iğrenç biçimleri zindanlarda uygulandı.

* Faşist cunta en başta emperyalist efendilerinin onayını ve desteğini aldığından onlara sunacağı hizmette kusur etmemeye çalıştı. Zaten iktidar koltuğuna oturur oturmaz emperyalist haydutlara uşaklık yeminini etti. Ülkemizin doğal zenginliklerini efendilerine peşkeş çektirerek, ülkeyi ekonomik, siyasi, kültürel vb. alanlarda efendilerine daha bağımlı hale getirdi. Başta ABD gelmek üzere emperyalistlerin yeminli ve tescilli bir uşağı olduğunu gösterdi.

CUNTANIN KANLI YÜZÜ AÇIĞA ÇIKMIŞTIR

Faşist cunta geçen süre içerisinde her çeşit hak ve özgürlüğün düşmanı olduğunu ortaya koydu. Zaten onun baş hedefi krizi atlatmak için yürürlüğe konan ekonomik tedbirlerin başarısını sağlayacak siyasi koşulları hazırlamaktır. Yani kitlelere uygulanacak sınırsız zorbalıkla, ekonomik krizin yükünü kabullenmelerini sağlamaktır. Cunta komprador patron-ağa düzeninin sömürüsünü azamileştirmeye, halkı ve siyasal güçlerini tamamen ezmeye kararlıdır. Estirdiği faşist terör bu amacı gerçekleştirmeye yöneliktir. O siyasi bir haydut olduğunu sergilemiştir. Onun halk ve devrim düşmanı yüzü açığa çıkmıştır. Faşist generaller demagojide hocaları Hitler'i adım adım izlemekte, ortaya yalan savurmakta, sahtekarca anti-emperyalist sloganlar atmakta, ama emperyalist sermayenin bekçi köpekliğini yapmada yavuzluğu öbür uşaklara kaptırmamaya özen göstermektedirler. Onlar durumlarını biraz daha düzeltebilmek, halkımızı ve dünya halklarını aldatabilmek için yeni planlar peşindedirler. Bunlardan sonuncusu "Kurucu Meclis" oyunudur. Generaller bu sahte ve göstermelik oyun ile Türkiye halkını ve dünya demokratik kamuoyunu yanıltmak istemektedirler. Ama bu da onların kanlı yüzlerini gizlemeye yetmeyecektir.

Her şeyden önce yoksul ve çilekeş Türkiye halkı, faşist generaller çetesinin kendisini daha fazla aldatmasına izin vermeyecektir. Bugüne kadar yoksulluk ve sefalet altında zor durumlara düşen, her türlü mücadelesi en zorba yöntemlerle bastırılmaya çalışılan ve ileri unsurları aralıksız katledilen yiğit halkımız, askeri faşist diktatörlüğe karşı da haklı kavgasını sürdürecektir. Askeri-faşist diktatörlük ne kadar azgınlaşırsa azgınlaşsın çeşitli milliyetlerden halkımızın güçlü yumruğu karşısında er veya geç, ama mutlaka yıkılacaktır.

İşçiler, Gençler, Devrimciler, Yoldaşlar !

Halkımızın can düşmanı askeri-faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi daha da güçlendirelim, bu mücadeleyi en geniş kitlelere yayalım. Halkımızı yok etmek için kurulmuş bulunan faşist generaller cuntasını her yerde sistemli ve sürekli bir biçimde teşhir ve tecrit ederek sesimizi daha da yükseltelim. Türkiye'deki kardeşlerimize ve ölümü hiçe sayarak askeri-faşist diktatörlüğe karşı dişe diş bir mücadele yürüten yoldaşlarımıza mücadele mesajlarını iletelim. Gün mücadele günüdür. Gün askeri-faşist diktatörlüğün sömürü ve zulmüne karşı devrimci şiarlarımızı daha bir gür haykırmanın günüdür.

Öyleyse faşist-askeri darbenin I. yılında 12 Eylül günü Duisburg'ta yapılan merkezi miting ve yürüyüşe katılalım... O gün sıkılmış bir yumruk gibi kenetlenelim... Omuz omuza kol kola yürüyelim... Avrupa ülkeleri halkları nezdinde faşist cuntayı lanetleyelim... Ve haykıralım:

– KAHROLSUN ASKERİ–FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

CUNTAYI PROTESTO YÜRÜYÜŞÜNE KATIL

YER: DUİSBURG, Augost Bebel Platz D-Hamborn. TARİH: 12 Eylül 1981. SAAT:11'de

V. İ. S d. P: İlyas Sözeri, Moltke Platz 5. 1000. Berlin 1

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİMCİ BİRLİĞİ

AVRUPA'DA
DEVRİMCİ
HALKIN BİRLİĞİ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
TARAFTARLARI

Lübnan'da soykırım- sürüyor...

SİYONİSTLER DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKTIR

● İsrail siyonistleri, geçtiğimiz günler içinde Filistin ve Lübnan halkına karşı büyük bir saldırı ve işgal harekatına girişti. Siyonizmin işgalci güçleri, Lübnan'ı işgal ederek son yılların en büyük ve vahşi soykırımını gerçekleştirdiler. Siyonist işgal ve soykırım bütün iğrençliğiyle sürüyor.

Tüm silahlı güçlerini harekete geçiren işgalci siyonistler, karadan, havadan ve denizden top yekün bir saldırıya girişerek Filistin direnişçilerini ve Lübnan ilericilerini yok etmek istiyor. Bütünüyle Amerikan emperyalistlerinin güdümünde ve himayesinde olan İsrail askeri birlikleri ve onların yedeğindeki falanjist faşistleri, yanlızca Filistin kamplarına, Filistin halkının yerleşim alanlarına saldırmakla ve işgal etmekle yetinmemiş, aksine tüm Lübnan'ı işgale girişmiş, Filistin ve Lübnan halkına karşı kanlı bir soykırımı gerçekleştirmiştir, gerçekleştirmeye devam ediyor.

Filistin ve Lübnan halkı İsrail siyonistlerini topraklarında söküp atana kadar mücadelesini sürdürecektir.

Filistin halkının ve Lübnan ilericilerinin emperyalist, siyonist ve işgalci emellerle katledildiği Lübnan'da bu gün kan nehirleri akıyor. Emperyalist uşağı siyonist işgalciler, Filistin direnişçilerini ve Lübnan ilericilerini orak altındaki mısır gibi biçtiler ve biçiyorlar... Öyle ki, onbinlerce kişilik bir kuvvetle dört bir yandan saldırıya girişen siyonizmin işgal ordusu, Lübnan da taş taş üstüne koymadı, her tarafı bonbardıman ederek yakıp yıktı. Onbinden fazla insanın öldüğü, yaralıların onbinleri bulduğu, yüzbinlercesinin ise yerinden yurdundan edildiği ve bir o kadar insanında salgın hastalıklarla, açlık ve ölümle karşı karşıya bulunduğu bildirilmektedir. Siyonistler, ortadoğu'da halklara emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelelerinde ilham kaynağı olan Filistin halkının direnişini kanla boğma amacındadırlar. On yıllardır alev alev yanan bu özgürlük meşalesini işgal ve soykırımla söndürmek istiyorlar.

İsrail siyonistleri, Amerikan emperyalistleri ile birlikte planladıkları ve gerçekleştirdikleri bu saldırı, işgal ve soykırım vahşetlerini, Lübnan'daki Filistin güçlerini "temizlemek", Filistin'li göçmenleri ve Lübnan ilericilerini yok ederek ortadoğu'daki işgalci saldırganlığını daha da kolay devam ettirmek için yapmışlardır. İsrail birliklerinin işgal ve soykırımı sürerken, siyonizmin elebaşısı ve Filistin halkının celladı Menahem Beğin "askeri harekatın başarıyla tamamlandığını" belirttikten sonra, amaçlarının "Filistin'lileri Lübnan'dan çıkararak, Lübnan'da yeni bir düzen kurmak olduğunu" açık seçik belirtmiştir. Evet ! İsrail siyonistlerinin Filistin halkına ve Lübnan ilericilerine karşı kanlı soykırıma girişmesi; onların Filistin halkının mücadelesini yok etme, Filistin'lileri tarihten silme, Lübnan ilericilerini sindirme ve Lübnan'ı ele geçirme isteğidir. Lübnan'da gerçekleştirilen siyonist soykırım; Amerikan emperyalistleri ve İsrail siyonistlerinin

İsrail siyonistleri Lübnan'da soykırım savaşını sürdürüyorlar.

Filistin halkını yok etme konusunda birleştiklerinin en açık delilidir. Onlar Filistin halkının kurtuluş mücadelesinin ezilmesi konusunda her zaman kolkola olmuşlardır ve öylede kalacaklardır.

Filistin Direnme Örgütünün Lübnan topraklarına yerleşmesi, Lübnan'lı ilerici-yurtsever güçlerle sıkı bir itifak içine girmesi, Lübnan'ı ortadoğu'daki hemamonya mücadelesinin önemli bir alanı ve siyonist yayılmacılığın güçlü bir engeli haline getirmişti. Amerikan emperyalistleri ve İsrail siyonistleri tarafından öncelikle bu güçlerin yok edilmesi gerekliydi. İşte bu yüzden Amerikan emperyalistleri İsrail siyonistleriyle birlikte Lübnan'daki işgal ve soykırımı planladılar, gerçekleştirdiler ve sürdürüyorlar.

İsrail siyonistlerinin Lübnan'ı işgal ederek soy kırımı gerçekleştirmesinin, genel olarak da ortadoğu'daki işgalci yayılmacı saldırısının arkasında doymak bilmeyen Amerikan emperyalist tekellerinin ortadoğu'yu hakimiyetleri altına alma ve Arap petrollerini tamamen ele geçirme hırsı yatmaktadır. ABD emperyalist haydutlarının, Lübnan'ı, İsrail siyonistlerine işgal ettirmeleri, Arapları imtiyaz vermeye; İsrail'in devletini tanımaya, onun önünde silahlarını yere indirmeye zorlama çabalarında başka bir şey değildir. Filistin halkının mücadelesinin ezilmesi, Amerikan emperyalistlerinin öteden beri ortadoğu planının en önemli konularından bir olagelmiştir. İsrail siyonistlerini ortadoğuya fedai salan bizzat ABD emperyalistlerinden başkası değildir. Amerikan emperyalistleri her zaman için İsrail siyonistlerinin Filistin'lilere yönelik tüm saldırı ve katliamlarını, Filistin topraklarının işgalini ve siyonistlerin ortadoğu'daki diğer yayılmacı saldırılarını onaylamıştır. Siyonistlerin Lübnan işgali ve soykırımı, ortadoğu da Amerikan çıkarlarını garantiye almak, Arap ve Filistin halklarının haklı mücadelelerini bastırmak, siyonist İsrail devletinin güvenliğini daha iyi teshis etmek ve kendi çıkarları doğrultusundaki "çözümlerin" daha iyi uygulanması anlamını taşıyor. Amerikan emperyalistlerinin tüm manevralarının ve siyonist soykırımın ardında, işte bu hedaefe varma amacı yatmaktadır.

Burada Rus sosyal-emperyalistleri de, İsrail siyonistlerinin Lübnan'ı işgal ederek soykırımı gerçekleştirmesinin ortadoğu da yarattığı karışıklıktan istifade etmeye çabalamaktadırlar. Rus sosyal-emperyalistleri, anti-emperyalist maskeyle ortaya çıkmakta, Arap ve Filistin halkının mücadelesini içtenlikle desteklediklerine dair yeminler etmektedirler.

Son Lübnan işgali ve tüm vahşiliği ile sürdürülen soykırım açıkça bir kere daha göstermiştirki, saldırgan siyonist devlet, ortadoğudaki savaş ocağıdır. O yıkılmadan ortadoğuda barış söz konusu edilemez. Filistin toprakları üstünde siyonist İsrail devletini kuran ABD emperyalizmidir. Bu devlet kurulduğu günden bu yana gerici şiddet ve kanla ayakta durmaya çalışmıştır. Önceleri, İngiliz, daha sonra ise ABD emperyalistlerinin silahlandırdığı siyonist çeteler Filistin halkını anayurdundan sürdürmek için kanlı saldırılara baş vurmuşlardır.

Arap ve Filistin halkaları İsrail siyonistlerinin caniyane faaliyetlerini asla unutmamışlardır. Onlar Filistin işgal edilmesini asla kabul etmemişlerdir. Filistin halkı on yıllardan beri vatanını işgalden kurtarmak için direnişini kararlılıkla sürdürmektedir. Ortadoğu da direnişin sembolü olan bu yiğit halk, doğrudan ABD emperyalistlerinin desteğindeki siyonist soykırımla tamamen yok edilmeye karşı karşıyadır bugün.

Ancak Filistin halkı ABD emperyalistleri, İsrail siyonistleri ve falanjist faşistlerinin saldırılarına boyun eğmeyecektir. Emperyalistler ve uşağı siyonistler gerçekleştirdikleri soykırımla amacına ulaşamayacaklardır. Filistin halkı ABD emperyalistleri ve siyonistlerin birlikte tertipleyip gerçekleştirdikleri saldırı, işgal ve soykırıma karşı korkusuz direnişini sürdürüyor ve sonuna kadar da sürdürecek. Filistin ve Lübnan halkı, siyonist işgal ve soykırım güçlerini topraklarından çıkarmak için kan ve can pahasına bir mücadele yürütüyorlar. Filistin sorunu çözülene kadar da bu mücadele sürecek. Gelişmeler doğrulamıştır ki, Filistin sorununu çözecek olan Filistin halkının silahlı mücadelesidir. Silaha sarılan Filistin halkı, mutlaka zafere ulaşacak, işgal altındaki anayurt topraklarını kurtaracak, siyonist soykırımın hesabını soracaktır. Türkiye ve dünya halkları anayurdundan sürülerek yok edilmek istenen Filistin halkının haklı mücadelesinin yanındadır.

İsrail siyonistlerinin Lübnan da giriştiği işgal ve soykırım, dünya halkları arasında derin bir nefret dalgasının kabarmasına neden olmaktadır. Dünya halkları çeşitli temsilcileri özellikle M-L partileri aracılığıyla siyonist işgali ve soykırımı protesto etmeli, Filistin ve Lübnan halklarının yanında olduklarını göstermelidirler. ABD emperyalistleri ve siyonizmin güçlerince işgal ve soykırımla yok edilmek istenen Filistin halkıyla uluslararası planda etkili ve güçlü bir dayanışma hareketinin yaratılması zorunludur. Öyleyse haydi görev başına! Haydi siyonist işgal ve soykırıma karşı Filistin Direnme Hareketiyle dayanışmaya!...

● Filistin halkının mücadelesi yenilmezdir!
● Kahrolsun siyonist işgal ve soykırım!

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

AVRUPA'DA DEVRİMCİ
HALKIN BİRLİĞİ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
TARAFTARLARI

YAŞASIN 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI!

Dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları,uluslararası birlik dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlaniyor.Dünyanın dört bir yanında Marksist-Leninistler,devrimciler,işçi sınıfı ve ezilen halklar bu yılda 1 Mayısı emperyalizme,sosyal-emperyalizme ve tüm gericiliğe karşı mücadelede bir atılım günü yapmanın uğraşı içindedirler. 1 Mayıs'ta yine on milyonlarca işçi ve emekçi kitleleri büyük bir çoşkuyla meydanları dolduracak,sömürü ve baskının olmadığı bir dünya için kapitalizme,gericilige karşı gerçek demokrasi,sosyalizm ve sınıfsız toplum uğruna gür sesini yükseltecek,kahraman Şikago proletaryasının mücadeleci gelenegini yaşatarak enternasyonalist birlik ve dayanışmasını güclendirip pekiştirecektir. Bu yıl 1 Mayıs'ta yine on milyonlarca işçi ve emekcinin kalbi aynı amaç uğruna,devrim ve sosyalizm için,daha yüksek bir bilinç ve savaşma kapasitesiyle çarpacaktır.

Bu yıl 1 Mayıs,dünyada ve Türkiye'de önemli değişikliklerin ortaya çıktığı şartlarda kutlanıyor.Bu şartlar dünyada devrimle karşı devrim arasındaki çelişkinin şiddetlenmesi ve dünya devrim güçlerinin karşı devrim üzerinde yeni yeni başarılar elde etmesiyle belirlenir.İşçi sınıfı ve emekcilerin,uluslar arası birlik,dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs yaklaşırken,herşeyden önce,dünyü proleteryasının ve ezilen halkların, emperyalist,sosyal-emperyalist burjuvaziye ve gericiliğe karşı mücadelesi giderek gelişmekte,güçlenmekte ve yaygınlaşmaktadır.

Özellikle Asya,Afrika ve Latin Amerika halklarının emperyalizme, sosyal emperyalizme,yeni sömürgeci baskıya,faşizme ve gericiliğe karşı, ulusal ve toplumsal kurtuluş için yürüttükleri mücadelelerileri boyutlara ulaşmış,tüm dünya emekçilerinin senpati ve aktif desteğini kazanmış.Böylece dünyanın her yerinde,işçi sınıfı ve ezilen halkların mücadelesi büyük bir hızla gelişmektedir.Başta Elsalvador halkı olmak üzere,Amerikancı faşist cunta'ya karşı yılmadan silahlı mücadele vermektedir.Ortadoğuda Filistin halkının toprak ve özgürlük mücadelesi Amerikan emperyalizmine ve İsrail siyonizmine karşı sürmektedir.Bunlardan başka Filipinlerde,Şilide, Portekizde,Bolivyada,Endenozyada,Berezilyada,İspanyada ve daha birçok ülkede mücadele günbegün güçlenerek yeni boyutlar kazanmaktadır.Faşist ve gerici ülkelerde mücadele böyle devam ederken,Reviziyonist ülkelerde de ve özellikle Polonyada,Polonya işçi sınıfının mücadelesi yeni boyutlara ulaşmıştır.

IŞÇİLER, ÖĞRENCİLER, DEVRİMCİLER ...

1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik,dayanışma ve mücadele günüdür.İşçi sınıfının,sınıf menfaatleri burjuvaziye karşı savunma ve sosyalizim uğruna yürüttüğü kararlı mücadelesinin sonucu olarak doğmuş ve bütün dünya sınıfsız bir toplum yaratma,amacına varma,bilinciyle kutlanmıştır. Amerikada burjuvazinin,işçilerin ücretlerini düşürmesine karşı 8.Saatlik iş gününü gerçekleştirmek için,işçiler yıllar süren kararlı bir mücadele sürdürdüler.1874 yılının ilk günlerinde işçiler Nevyork ta bir gösteri düzenlediler.Bu gösteri burjuvazi tarafından yasaklanmasına rağmen yinede gerçekleştirildi.Milli muhafız çeteleri ve polisler tarafından bu gösteri bastırıldı,birçok işçi tutuklandı.Kısa bir süre sonra Pnsilvanyada kömür işçileri direnişe geçtiler fakat,direniş burjuvazi tarafından kanlı bir şekilde bastırıldı ve 24 işçi yakalandı,bunlardan 10'nu idam edildi diğerleri zindanlarda çürütüldü. Tüm bunlara rağmen gelişen mücadele durmadı, 1877 yılında demir yolu işçileri direnişe geçtiler,bu direniş birçok yere yaygın bir şekilde gelişti,bu gelişmeler karşısında burjuvazi terörünü arttırdı.Baltimorda yapılan direniş polisler tarafından kanla bastırıldı ve 12 işçi öldürüldü.

1 Mayıs 1886 günü,Amerikan işçi sınıfının örgütleri 8 saatlik çalışma günü için ülke çapında genel grev ilân ettiler.Genel grevin ilk günü olaysız geçti.Burjuvazi bu güçlü hareketi engellemek istiyordu.Şikagoda, Mc Kormishorvester fabrikası önünde toplanan ve haklı isteklerini dile getiren işçiler üzerine fabrika polisi ateş açtı ve vahşice işçileri çopluyarak dağıttı.Despilaine'de zülümden korkmayan halk ertesi gün olayı protesto etmek için binlerce halk toplanmıştı.İşçi önderlerinden Parsons ve Spies birer konuşma yaptılar,kitle tam dağılmak üzereyken burjuvazi bir bomba attırdı,polis çılgınca halka saldırdıve kitlenin üzerine kurşun yağdırdılar,alanı insan mezbahasına çevirdiler,işçi önderleri tutuklandı

ve idam edildi.1 Mayıs 1886 gösterileri,Amrikanın sınırlarını aşarak bütün dünyü işçilerine mal oldu.Engelsin önderliğindeki ikinci Enternasyonal 14-21 Temmuz 1889 da Pariste yaptığı kongrede işçi sınıfının,sınıfsız topluma varma,yüce ülküsünü dile getirme ve 1 Mayısın dünya işçilerinin birlik,dayanışma ve mücadele bayramı olmasına karar verdi.

YURTSEVERLER, ANTİ - FAŞİSTLER ...

Ülkemizde 1 Mayıs'ın kutlanışı kurtuluş savaşı yıllarına rastlar 1921 deki bu kutlama özünde emperyalist işkale karşı bir gösteri niteliğinde idi. 1922 den 1925 e kadar olan dönemde 1 Mayıs işçi bayramı tüm engellemelere rağmen işçi sınıfımız ve emekçi halkımız tarafında güçlü bir şekilde kutlandı, 1925 yılında burjuvazi 1 Mayıs'ı Bahar bayramı olarak değiştirdi 1976 yılına kadar hakim sınıflar işçileri 1 Mayıs'ta dağlarda çiçek toplamaya gönderdiler fakat,hakim sınıflar 1 Mayıs'ın özünü işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın kalbinde silemediler.1976 yılına gelindiğinde işçi sınıfı ve tüm emekçiler büyük bir coşkuyla alanları doldurdular,1 Mayıs'ıbirlik dayanışma ve mücadele günü olarak güçlü bir şekilde kutladılar.1977 yılında ise İstanbulda 300 bini aşkın bir kitle 1 Mayıs'ı kutlamak için Taksim meydanına toplandılar.Bu gösteri Türkiye'nin en büyük gösterilerinde biri oldu,hakim sınıflar bu gösteriyi kendilerine yediremediler.Mit ve kontur-gerilla tarafın'da 38 işçi kardeşimiz hunharça katledildi.Bu 1 Mayıs'da diğer 1 Mayıslar gibi işçi sınıfımızın kanıyla tarihe bir kez daha yazıldı.

1978-79'da 1 Mayıs işçi sınıfımız ve emekçi halkımız tarafında bazı yerlerde genel,bazı yerlerden'de korsan mitingler şeklinde güçlü bir şekilde kutlandı.1980 Yılın'da ise sıkıyönetim olduğu için,hakim sınıflar yanlız Mersin'de 1 Mayıs için izin verdiler,diğer yerler'de ise sokağa çıkma yasağı ilan ettiler.Tüm bu baskılara rağmen işçiler ve emekçi halkımız diğer yerlerde korsan mitingleriyle 1 Mayıs'ı kutladılar.

12 Eylül'de yönetime elkoyan faşist generaller çettesi,geçtigimiz günlerde,çıkartıkları bir yasayla 1 Mayısın bahar ve çiçek bayramı olarak kutlanmasına bile tahammül etmeyerek,1 Mayıs'taki 1 günlük tatilin kaldırıldığını ilan etti.Böylece'de 1 Mayısa ne kadar düşman olduklarını göstermiş oldular.

Ancak generallerin tüm çabaları boşuna,onlar herşeye,rağmen 1 Mayıs'ı işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza unutturmayacaklardır,unutturamazlar. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız 1 Mayıs'ları daha güçlü bir şekilde kutlayacak,Milli Demokratik Halk Devrimyle kurtuluşunu sağlayacak,giderek sömürüsüz topluma,sosyalizme ulaşacak,sınıfsız toplum kominizme varacaktır. Nasılki Amerikan burjuvazisi,Amerikan işçi sınıfına ve önderlerine katliam uygulamakla,işçi sınıfının mücadelesini durduramamışise, bugünkü generaller çeteside,Türkiyedeki gelişen işçi sınıfının mücadelesinide engelleyemeyecek ve diğer 1 Mayıs'lar olduğu gibi bu yılki 1 Mayıs'ta gene çeşitli eylem biçimleriyle kutlanacaktır.

Dünyada kutlanan 1 Mayıs işçi bayramının,bir parçası olarak ULM da kutlanacak olan 1 Mayıs işçi bayramına güçlü bir şekilde katılalım,işçi ve emekçi halkımızın geleneğini yaşatalım...

YAŞASIN 1 MAYIS !

BIJI YEX GULÂN !

YAŞASIN SOSYALİZM !

YAŞASIN PROLETERYANIN ULUSLARARASI BİRLİK,D AYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ !

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

Devrimci

HALKIN BİRLİĞİ

ULM TARAFTARLARI

TÜRKİYE SOSYALİST ARŞİVİ

1 MAYIS'I GÜÇLÜ BİR MÜCADELE GÜNÜ YAPALIM !

Kahraman Şikago proletaryasının kanlarıyla yarattığı ve Dünya proletaryasının Dünya gericiliğine zorla kabul ettirdiği,işçi sınıfının birlik,dayanışma ve mücadele günü 1 MAYIS'ı kutluyor ve selamlıyoruz. Dünya proletar ordusunun güçleri 1 MAYIS'ta mücadele alanlarını bir kez daha Şikago proleterlerinin savaş şiarlarıyla çınlatacak, Dünya gericiliğine korkulu bir gün yaşatacaktır.

İŞÇİLER, TÜM ANTİ-FAŞİSTLER;

1 MAYIS'ı kutladığımız bugün,çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız faşist zorbalıkların zulmü altında inim,inim inliyor. Faşist generaller güruhu elinden geleni arkasına koymayarak,halka ve devrime azgınca saldırıyor.Halkın en değerli evlatları olan yiğit devrimcileri,yoksul halkı ve anti-faşistleri kahpece kurşunlayarak alçakça katlediyor. Onbinlerce devrimciyi,anti-faşisti karanlık zindanlara tıka basa doldurarak ortaçağ barbarlığını aratmayacak en iğrenç ve aşağılık işkencelerden geçirerek onlarcasını katlediyor,yüzlercesini sakat bırakıyor,onbinlercesinide hapishanelere ve askeri kışlalara doldurarak akıl almaz cezalara çarptırıyor. Askeri faşist diktatörlüğün ele başları faşist generaller komprador patronların,toprak ağalarının işini kolaylaştırmak için bütün gücünü kullanarak,halkın devrimci örgütlenmelerini dağıtmak ve halk kitlelerini sindirip uysal köleler haline getirmek için azgınca saldırıyor. Ancak faşist paşalar bu kadarıylada yetinmiyorlar. Onlar komprador burjuvazi ve toprak ağalarının emperyalizme bağlı ekonomilerinin içine düştüğü ağır krizin yükünü de yoksul halk kitlelerine yükleyerek,bu karşı devrimci sınıfları sözüm ona rahatlatmak istiyor.Onun için de emperyalist tekellerin ve mali kuruluşların önlerine sürdüğü reçeteleri aynen kabul ederek uygulamaya çalışıyor. Nitekim ekonomik politikanın sonucu olarak da develüasyonların,zamların ardı arkası kesilmiyor.Türkiyenin kapılarını ardına kadar emperyalistlere açılarak har vurup harman savruluyor.Halk kitleleri açlık ve sefaletin dipsiz çukurunda çırpınarak,ölmemek için yaşamını zor bela sürdürmeye çalışıyor.

Askeri faşist diktatörlük Ülkemizdeki emekçileri saldırısının bir parçası olarakta yurt dışındaki işçilere ve anti-faşistlere çılgınca ve aşağılıkça yöntemlerle saldırmaktadır.Devrimcileri işçilerden tecrit etmek için elinden geleni yapmakta,faşist, burjuve basın ve konsolosluklar aracılığıyle yoğun bir faşist demogojik propaganda yürütmektedir.Emperyalistlerde cuntayı şirin göstermeye onu aklamaya çalışarak uşaklarının propagandasını ve halka saldırısını haklı göstermeye özenle gayret sarf ediyor.Bununla yetinmeyen emperyalistler cuntaya mali ve askeri yardımını arttırarak sürdürüyor.Böylece onlar bir taraftan bölgedeki çıkarlarını sağlamlaştırmayı amaçlarken diğer taraftan Türkiyedeki mücadeleyi tümden yok edip boğmak istiyorlar.

KARDEŞLER;

1 MAYIS'ı kutladığımız bugün,emperyalist sosyal-emperyalist sistem ağır bir ekonomik bunalım içerisinde çalkalanmaktadır.Emperyalistler,sosyal-emperyalistler arasındaki Dünya pazarlarını paylaşmak için yürütülen rekabet bugün dahada şiddetlenmiş üçüncü bir Dünya savaşı tehlikesini daha çok arttırmıştır.Bütün emperyalistler özelliklede iki super devletin başını çektiği Nato ve varşova paktları bütün hızıyla silahlanmakta ekonomilerini her geçen gün daha çok askerileştirerek,savaş ekonomisi durumuna getirmektedirler.Her yıl onbinlerce insan açlıktan ve onun sebebiyet verdiği hastalıklardan ölürken emperyalistler ve sosyal-emperyalistler ise her bir dakikada 1 Milyon doları (yaklaşık 95 Milyon TL) Silahlanmaya harcıyorlar.Bir tek bu gerçek dahi emperyalist,sosyal-emperyalist burjuvazinin yağmacı,savaş kaynağı ve kışkırtıcısı halk düşmanı yüzünü görmek için yeterlidir.

DEVRİMCİLER, TÜM ANTİ-FAŞİSTLER;

1 MAYIS'ı kutladığımız bugün askeri faşist diktatörlüğe karşı mücadele en önde gelen görevimizdir.Fakat askeri faşist diktatörlüğe karşı mücadele;Emperyalizme,sosyal-emperyalizme,üçüncü bir Dünya savaşı tehlikesine ve tüm gericiliğe karşı mücadeleyle birleştirildiği ölçüde muzaffer olabilir.Onun içindirki Dünya proletaryası ve ezilen halklarıyla Enternasyonalist bir birlik oluşturarak 1 MAYIS'ı emperyalizme,sosyal-emperyalizme,askeri faşist diktatörlüğe ve tüm Dünya gericiliğine karşı mücadelede bir atılım günü yapalım.Dünya proletaryasının kızıl bayrağını yükseklere çekelim.Sömürünün,zulmün olmadığı bir dünya için hep birlikte omuz,omuza vererek YAŞASIN 1 MAYIS diye haykıralım.

avrupa'da d. HALKIN BİRLİĞİ taraftarları

TÜRKİYE SOSYALİST BİRLİK PARTİSİ VAKFI

MACHEN WIR DEN 1. MAI ZU EINEM NOCH STÄRKEREN KAMPFTAG !

Wir begrüßen und beglückwünschen den Kampf-, Solidaritäts- und Einheitstag der Arbeiterklasse den 1. Mai, der durch den heldenhaften Kampf des Chicagoer Proletariats geschaffen wurde.

Heute wird der 1. Mai durch die proletarische Armee der Welt wieder mit den Parolen des Chicagoer Kampfs ertönen; und sie läßt die Weltreaktion wieder einen schrecklichen Tag erleben.

Arbeiter und Antifaschisten !

Während wir den 1. Mai feiern, befinden sich die imperialistischen und sozialimperialistischen Systeme in der ökonomischen Krise. Der Wettbewerb zwischen Imperialisten und Sozialimperialisten um den Weltmarkt ist heute noch schärfer geworden und die Gefahr für die Entstehung eines dritten Weltkrieges hat sich erhöht.

Die von allen Imperialisten, insbesondere von den beiden Supermächten (NATO und Warschauer Pakt) vorangetriebene militärische Aufrüstung hat stark zugenommen.

Während jedes Jahr Zehntausende durch Hunger und Krankheiten sterben, geben die Imperialisten und Sozialimperialisten jede Minute eine Million Dollar für die Aufrüstung aus. Auch die Bourgeoisie des westdeutschen Imperialismus erhöht die Preise, setzt die Löhne der Arbeiter herab. Arbeitsplätze werden vernichtet, Millionen von Arbeitern werden auf die Straße geworfen, damit sie sich aus ihrer ökonomischen Krise befreien kann. Die Verteidigungsausgaben werden erhöht, dadurch werden die Lebensbedingungen der Werktätigen von Tag zu Tag verschlechtert. Die westdeutsche Bourgeoisie mit ihrem eigenständigen Charakter beteiligt sich auf dem Weltmarkt mit wilden Wettbewerben. Deswegen militarisiert sich ihre eigene Ökonomie und damit unterdrückt und beutet sie nicht nur das eigene Volk aus, sondern sie unterstützt die faschistischen Diktaturen auf der Welt.

Die faschistischen Generäle in der Türkei werden von der westdeutschen Bourgeoisie wirtschaftlich und militärisch unterstützt, weil die Generäle auch ihre Interessen vertreten. In der Türkei werden Antifaschisten durch die faschistischen Generäle gefoltert, aufgehängt und auf den Straßen und Marktplätzen ermordet. Über hunderttausend unschuldige Menschen werden ohne Gründe und Beweise in Gefängnisse geworfen, die mit Antifaschisten schon überfüllt sind.

Während in der Türkei dies geschieht, rechtfertigt die Bundesregierung das Verhalten der Generäle der Türkei. Damit will sie die fortschrittliche Öffentlichkeit in Deutschland und der Welt täuschen. Durch ihre verleumderischen Erklärungen behaupten die Generäle, daß die Türkei in die Demokratie zurückkehren werde, keine Folterungen existierten und die Menschenrechte respektiert würden. – Aber durch den faschistischen Putsch vom 12. September wurden alle schwer errungenen demokratischen Rechte und Freiheiten mit Gewalt abgeschafft. Die Lebensbedingungen des Volkes sind unvorstellbar geworden, es wird Hunger und Elend überlassen.

Aber die deutschen Proletarier und Werktätigen lassen sich nicht durch die verleumderischen Erklärungen der Bundesregierung täuschen. Sie wissen ganz genau, daß die faschistischen Generäle in der Türkei Blut vergießen.

Deutsche Proletarier und Antifaschisten:

Während wir heute den 1. Mai feiern, müssen wir uns gegen den Imperialismus, den Sozialimperialismus, die Gefahren eines dritten Weltkrieges und die Weltreaktion vereinigen. Der 1. Mai soll mit allen Proletariern und unterdrückten Völkern der Welt unsere internationale Solidarität bekräftigen. Wir sollen die rote Fahne des Weltproletariats aufrichten. Wir sollen am 1. Mai Schulter an Schulter für eine Welt ohne Ausbeutung und ohne Unterdrückung kämpfen.

ES LEBE DER SOZİALİSMUS!

sympathisanten von

devrimci HALKIN BİRLİĞİ in europa

TÜRKİYE SOSYALİST BİRLİK PLATFORMU

DEVRİMCİ
HALKIN BİRLİĞİ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
SYMPATHISANTEN IN EUROPA

DIE FASCHISTISCHE JUNTA ERTRINKT IM BLUT

DIE BILANZ DER IN EINEM JAHR VON DER JUNTA AUSGEFÜRTEN ARBEITEN

★ 6Revolationäre wurden hingerichtet, Hunderte vor Revulationäre wartan auf ihre Hinrichtung
★ 70 Revolationäre wurden zum Tode gefoltert, Hunderte von Revolationären wurden verknüppelt Tausende wurden gefoltert und in die Gefängnisseeingespert.
★ 500 Revolationäre wurden bei den "Operation"genanntan Masseker auf offener straße erschossen
★ Die gesamten demokratischen Rechte wurden dem Volk geraubt.
★ Viele Fabriken und öfentliche Gebäude wurden inGefängnisse umgewandelt.
★ Die nationale Unterdrückung der Kurden ist einfach grausam.
★ Alle demokratischen Massenorganisationen wurden verboten .
★ Patriotisch–revolationäre Presse wurde verboten.
★ Revolationäre Ideen und fortschritliche Volkskultur wurde zum Feind erklärt.
★ Die Feinschaft gegen die Wissenschaft hat den höhchsten Punkt erreicht.
★ Die von unserem Volk produzierten Werte u. nationale Bodenschätze wurden immer mehr anImperialistenundSozial-imperialisten verschenkt.

DER PUTSCH WAR DIE FOLGE EINER VERSCHÄRFTEN KRISE

Seit dem faschistischen Militärputsch am 12 September ist schon ein Jahr vorbei. Wie es bekannt ist, fand der Putsch in der Zeit statt, in der auch dia wirtschaftliche und politische Krise sich vershärft, sowie Massenkämpfe sich entwickelten. Bis zu diesem Zeitpunkt nahmen die Kämpfe zwischen den revolutinären und konterrevolatinären Lager zu, aber die konterrevolutionäre Kräfte waren nicht stark genug, um die revolutionäre Kräfte niderzuschlagen; daher suchten sie andere Methoden und Mittel.

Am 12. September haben die herrschenden Klassen das faschistische Militär eingeschaltet, um die Krise auf die Schultern der Werktätigen abzuwelzen, den Volkswiderstand und deren Organisationen zu zerschlagen, als auch um die bereits erkämpften Rechte des Volkes zu vernichten. Offen wurde die Regierung an die faschistischen Banditgenaräle abgegeben..

Es war schon inden ersten Tagen nach dem Putsch am 12 September klar, daß die Militärregirerung pro amerikanisch und faschistisch ist, ihr Programm war ein minimales interressenprogramm der herrschenden Klassen. Der Putsch war die Folge der verschärft wirtschaftlichen und politischen Krise. Aus diesem Grunde traten die Angriffe der konterrevolutionären Kräfte auf das Volk und auf die revolutionären Kräfte in ein neues Stadium ein.

Mit dem Putsch hat die amerikanisch-faschistiscne Diktatur vom kopf bis zum Fuß militärische Form angenommen. Die zentrale Gewalt ist unbeschränkt in den Händen der fünf Generäle konzentriert. Die regionalen Verwaltungen Wurden mit mehr Recht ausgerüstet an die hiesigen Ausnahmezustandkommendeure abgegeben. Damit wurde sowohl die Zentrale als auch die regionale Autorität unbeschränkt verstärkt. Damit hat die faschistisch-Militärische Diktatur die Möglichkeit rasch zu handeln. Um die unbeschränkte politische Macht der Konzerne auszubauen, verwenden sie die barbarischen-Mittelalterlichen Mitteln. Das Volk wird vielseitig politisch weiter verschärft unterdrückt. Diese Tatsachen festzustellen, ist die in einem Jahr ausgeführte Arbeit der faschistischen Militärjunta mehr als genug.

WELCHE UNTERDRÜCKUNG, AUSBEUTUNG UND GRAUSAMKEIT HAT DIE JUNTA GEBRACHT ?

Um den zunehmenden Kampf unseres Volkes niderzuschlagen, haben die faschistische Generäle nach dem 12. September mit Gewalt und Folter das Volk angegriffen, Revolutionäre, Kommunisten, die sich mit dem Kampf der Arbeiter, Bauern solidarisiert haben, und teilweise diesen Kampf geführt haben, wurden in die Folterkammer eingeliefert. Hunderte Revolutionäre wurden niderträchtig erschossen; Tausende von ihnen wurden in die Gefängnisse eingespert. Der Rest der politischen Rechte und Freiheiten wurde vernichtet. Zur Bekämpfung des Volkes ist jedes Mittel für sie legal.

★ Was die faschistische Junta bei der regierungsübernahme als erstes gemacht hat, war das Verbot der Gewerkschaft der Arbeiter. Tausende von Arbeitern, Gewerkschaftlern wurden gefoltert und anschliessend verhaftet. Tausende von Arbeitern wurden entlassen und damit dem Hunger überlassen. Das Streik und Tarifrecht der Arbeiter wurde verboten. Rechtliche Ansprüche wurde außer Kraft gesetzt. Im Schatten der Waffen nach dem Wunsch der Kapitalisten wurden die Arbeiter gezwungen, Hungerlöhne zu akzeptieren. Die Entschädigung für den Arbeiter in Falle der Entlassung wurde beschränkt Wo die Preise mit fruchtbarer Geschwindigkeit steigen, wurde der min. Gehalt der Arbeiter auf eine lächerliche Summe 10.000 TL (ca. 200.DM) beschränkt. Dazu wurde diese Summe als lebenswerter Beschluß von der boulauer Presse hochgespielt. Der Lebensstandart der Arbeiter nimmt in der Realität permanent ab. Die Preiserhöhung kammen zwischen 30-300 % hintereinander . Obwohl die staatlichen Betriebe und die anderen Kapitalisten zwischen 200-300 % profitierten, stieg dagegen der Arbeiterlohn nur 10 %. Nur dieses Beispiel reicht aus, um auszudrücken, wie die Arbeiter unter faschistischen Militärregirung ausgebeutet werden. Das ist nicht alles; Einige Urlaubstage wurden mit der Begründung abgestrichen, daß die Arbeiter viele Urlaubstage haben. z.B Der 1. Mai ist nicht mehr der Feiertag der Arbeiter. In der Praxis wurde die Arbeitszeit verlängert. Die Arbeiter wurden gezwungen, Überstunden zu machen. Kurz gesagt, hat die Militär Junta alle Rechte den Arbeiter geraubt. Damit hat die Militärjunta beweißen, daß sie der Wachhund der Kapitalisten und Imperialisten ist.

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER ARAŞTIRMA VAKFI

★ Die faschistische Junta hat die Land-und Stadtarbeiter unter den faschistische Terror ausgesetzt. Die Preispolitik für die Waren der Kleinproduzent hat sie in die nicht widerherstellbare Schwerigkeiten versetzt.
Der faschistische Staat selbst hat den Kleinproduzent ihre Produkte beraubt. 10 Milliarden wurden an die Kleinproduzenten nicht bezahlt, die sie schon längst haben sollten. Die Verordnung wurde nicht erlassen, die die Auslösegelder für die Angestellten u. Beamten regelt; damit wurden die Angestellten u. Beamten in die Schwerigkeiten versetzt, die sowie mit Schwerigkeiten ihr Lebensunterhalt haben. Die wirtschaftliche Krise des ausbeuterischen Systems wurde auf die Schultern der Werktätigen abgewälzt. Die Preise u. Arbeitslosigkeit steigen ständig an. Mit einem Wort wird des leben der Arbeiterklasse und der anderen Werktätigen dadurch vegiftet.
★ Die Junta hat die Unterdrückung der Kurdischen Nation und der anderen Minderheiten maßlos verstärkt. Das gesamte Kurdistan wurde in militärische Kasernen umgewandelt. Jeden Tag werden in Kurdistan große Operationen geführt. Bei diesen Operationen werden nationale Vernichtungsaktionen geführt, um die Kurdischen Werktätigen einzuschüchtern. In Kurdistan wird die beispiellose faschistische Barbarei praktiziert. Die Zahl der Verhafteten ist unbekannt. Die Folter ist alltägliche Praxis faschistischen Militärjunta in Kurdistan.
★ Die faschistische Junta hat die patriotische Presse und Wissenschaft wild angegriffen. Die patriotische Presse wurde verboten. Die Linke revulationäre wissenschaftliche Literaturen wurden beschlagnahmt. Patriotische Schriftsteller, fortschritliche Wissenschaftler, revolationäre Künstler wurden verhaftet. Dagegen propagieren sie anti-kommunismus und chauvinismus. Um die revolationären Organisationen und ihre Presse totzuschlagen,haben sie alle Mitteln in Bewegung gesetzt.
★ Die Unterdrükung der faschistischen Junta gehen in jeder Ecke in der Türkei parmanent weiter . Faschistisches Militär und die Polizei schießen wie die Hunde von Hitler auf die Masse und massakrieren sie so wiet wie möglich. Auf der Straße, im Dorf, auf den Gebirgen haben sie 500 Revolationäre niederträchtig erschossen. 6 Revolationäre wurden erhängt. Hunderte von Revolationäre warten auf ihre Hinrichtung. Die faschistischen Generäle sind selbst wahre Terroristen, die angeblich gegen den Terrorismus sein.
★ Die faschistische Generäle haben die Folter ein Teil des alltägliche Lebens gemacht. Hunderttausende von Leute wurden gefoltert und verhaftet. Die Schul-und Amtsgebäude wurden in Geängnisse umgewandelt. "Offiziell" kann jeder 90 Tage-lang festgenommen (gefoltert) werden. An erster Stelle der Führer der TKP–ML–Bewegung IRFAN CELIK u. 70 Revulationäre u. Patrioten wurden zum Tode gefoltert. Tausende von Leute wurden verknüppelt. Die widerwärtigsten Formen der faschistischen Unterdrückung werden in den Gefängnissen praktiziert.
★ Die faschistische Junta hat an erster Stelle die Zustimmung und Unterschützung der Imperialisten bekommen, daher hat die Junta gegenüber ihnen keine Fehler zu machen versucht. Sowieso hat die militärjunta gleich bei der Machtübernahme geschworen, den Imperialisten Banditen zu dienen. Indem sie die Bodenschätze unseres Landes zur Ausplünderung an Imperialisten angeboten haben, haben sie dadurch politisch und kulturelle Abhängigkiet von Imperialisten verstärkt. Dies alles zeigt, daß die Junta verteidiger Diener von Imperialisten ist

DIE JUNTA HAT SCHON IHR WAHRES BLUTIGES GESICHT GEZEIGT

Die faschistische Junta hat in der vergangenen Zeit gezeigt, daß sie der Feind jeder Art der Freiheit ist. Es war die Haubtaufgabe der Junta die politischen Umstände vorzubereiten gewesen, um Aufgrund der aufgestellten wirtschaftlichen Beschlüsse die Krise zu überwinden. Das heißt. Terrorisierung der Masse, um die Last der Krise zum Tragen zu bringen. Deswegen ist die Junta ganz entschlossen die oppositionellen politischen Kräfte zu vernichten, um den Profit der Kapitalisten zu maximieren. Der gesamte faschistische Terror dient zu diesem Zweck. Dadurch zeigen sie, daß gewalttätige politische Banditen sind. Ihr volksfeinliches Gesicht wurde entlarvt. In demogogischer Hinsicht bleiben die faschistische Generäle nicht hinter ihrem Lehrer Hitlerzurück,wo sie behaupten,daß sie anti-Imperialistisch seien. Sie sind hinter den neuen Plänen, um ihr wahres Gesicht von unserem Volk als auch vor den anderen Völker zu verschleiern. Das letzte Entäusungsmänöver, "Wahl der konstutierenden nationalen Versammlung." Durch dieses hinterhältiges Theaterspiel glauben sie, unsereVolk und die anderen Völker täuschen zu können.
Aber dieses Theaterspiel kann auch ihr blutiges wahres Gesicht nicht verschleiern. Vor allem werden die Not leidenen Völker der Türkei, sich nicht weiter zu belügen erlauben. Unser tapferes Volk, das in Elend und Not durchstehen, wusste ,dessen widerstandskämpfe mit brutalsten Methoden zu niderschlagen versucht werden, dessen beste kämpferische Söhne tagtäglich ermordet werden, wird gegen die faschistische Junta seinen berechtigten Kampf weiter führen. Egal wie brutal die faschistische Junta sein wird,wird sie eines Tages vor dem starken Faust unseres Volkes niderknien. Die Zukunft gehört der Arbeiterklasse und den Völker der Türkei.

Deutsche Revolationäre, Anti-faschisten, Anti-imperialisten
Die Völker der Türkei und dei revolatioäre Bewegung erleben zur Zeit die schwerigste Situation ihrer Geschichte. in dieser schwerigen Periode braucht unser Volk eure Solidarität nötiger als in jeder Zeit. Die heutige Türkei ist nicht weniger schlimm als Deutschland in 30'er Jahren. Das deutsche Proletariat und Volk wissen selbst mehr als andere Völker, wie brutal und erbarmungslos der Faschismus ist. Unser Volk leidet heute unter der Regime der faschistischen Generäle. Diese Generäle sind Hand in Hand mit dem US–Imperialismus Henker unseres Volkes.
Es nimmt in dieser Lage an der bedeutung immer mehr zu, daß wir unsere Stimme auf der internationalen Ebene gegen die faschistische Junta erheben. Aus diesem Grunde rufen wir euch auf, mit uns zusammen gegen die faschistische Junta mitzukämpfen...
Kommt zur Demo gegen die faschistische Junta am12. September. Wir soltten an dem Tag wie ein zusammengeballtas, Faust die internationale Solidarität verstärken...
Solten wir alle rufen

★ NIDER MIT DER FASCHITISCHEN JUNTA ! / EINSTELLUNG DER IMPERIALITISCHEN HILFE AN DIE JUNTA !
★ SCHULUSS MIT DEN HINRICHTUNGEN ! / VERBOT DER FOLTER !
★ GENARALL–AMNESTIE FÜR ALLE GEFANGENEN !

DEMONSTRATION am 12. SEPTEMBER
Augost Bebel Platz 41 DUISBURG–Hamborn, Abmarsch 11 UHR

V. i. S d. P: İlyas Sözeri, Moltke Platz 5. 1000. Berlin 1

TÜRKİYE SOSYALİST KAYNAKLARI

PARTİZAN

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Faşist cuntaya, İdamlara, İşkencelere, Katliamlara karşı Avurpanın 15 şehrinde sürdürülen

AÇLIK GREVİNİ DESTEKLİYORUZ

Ülkemizde 1980'de ABD emperyalizminin güdümünde, faşist generaller cuntası tarafından gerçekliştirilen askeri faşist darbeden bu yana;

*140 bin ilerici, demokrat tutuklandı.

*11 devrimci, demokrat idam edildi, 4000'ün üzerinde devrimci demokratın idamı isteniyor.

*Başta çeşitli milliyetlerde Türkiye proleteryasının öncü örgütü TKP/ML'in komünist önderi Süleymen CİHAN yoldaş olmak üzere, çoğunun adını bile öğrenemediğimiz 100'ün üzerinde komünist, devrimci, yurtsever işkencede katledildi. Son olarak da Malatya'da 35 yaşlarında devrimci bir işçi, G.Antep'de bir ev kadını işkencede katledilmiştir.

*Faşist güçlerin sürdürdükleri operasyonlarda 1,5 yılda yüzlerce devrimci, demokrat katledilmiştir. Faşist cuntaya ve onun terörüne karşı yiğitçe direnen devrimciler onlarca polis, subay askeri saf dışı bırakmışlardır. Nisan sonunda Dersimde faşist güçlerle girişilen çatışma sonucu Metin GÖKTÜRK yoldaş bağımsızlık ve halk demokrasisi kavgamızda silah elde halkın bağrına gömülmüştür. Yine Mayıs ayında İstanbul Kartal'da TKP/ML Partizanları ile faşist güçler arasında süren çatışmada Partizan bir bacı katledelmiş, iki polis, bir asker saf dışı edilmiştir.

*Cumhuriyet tarihi boyunca süren Türkiye–Kürdistanı üzerindeki milli zulüm, 12 Eylül'den sonrada dahada yoğunlaşmıştır. Bugün Kürt köyleri "anarşist::,"silah arama" bahaneleriyle basılmakta, çoluk cocuk, genç ihtiyar köy meydanlarına toplanmakta, toplu meydan dayağına geçirilmektedirler. 12 Eylül'den bu yana, devrimcilerin önderliğinde faşist cuntaya karşı direnen Dersim emekçilerini sindirmek için onbinlerce askeriyle,MİT'yile, komandosuyla, helikopteriyle operasyonlar sürdürülmektedir. Mayıs ayı başında "Bakıl AĞA" namıyla anılan azılı bir muhbirin devrimciler tarafından cezalandırılmasından sonra operasyon güçleri tarafından çok sayıda emekçi yollardan, evlerinden, işyerlerinden alınarak gözaltına alınmıştır.

*Faşist zındanlarda toplanan onbinlerce devrimci; zülme ve baskılara karşı kahramanca direnmektedirler. Faşist cunta zındanlarda yükselen mücadeleyi bastırmak için Mamak,Alemdağ ve Diyarbakır zındanlarında toplu katliama girişti ve onlarca devrimci, demokratı katletti.

*12 Eylül askeri faşist darbesinin hemen peşinde, başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın tarih boyu kanı canı pahasına yürüttüğü mücadelelerle elde etmeyi başardığı kısıtlı demokratik, ekonomik hakları yoğun faşist terörle gaspedildi. Faşist,sarı sendika ağalarının başına çöreklendiği Türk-İş dışındaki sendikalar kapatıldı. Yüzlerce sendikacı, işçi idam cezası ile yargılanmaktadır.

*Dünya Bankası,İMF gibi emperyalist tefeci kuruluşların dayattığı"24 Ocak kararları"uşak sadakatıyla uygulanmaktadır.

*1,5 yılda işsizlik 2 kat artmıştır. 5,5 milyonun üzerinde işsizin bulunduğu ülkemizde; 1,5 milyon civarında emekçi gurbet ellerde çalışmak zorunda bırakılmıştır.

*Temel ihtiyaç maddelerine 1,5 yılda %200 zam gelmiştir.

*Türk parası dolar karşısında 1,5 yılda %100'ün üzerinde değer kaybetmiştir.

*Normal bir evin kirasının 10 bin TL olan ülkemizde 2 milyon işçi 7800 TL asgari ücretle çalışmaktadır.

*Onbinlerce demokrat, devrimci, öğretmen ve memur görevden alınmıştır.

*Binlerce küçük işletme iflas etmiştir.

Tüm bunlar emperyalizme bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahip olan ülkemizde; ABD emperyalizminin has adamları KOÇ'lar, ECZABAŞLARI'yla el el faşist generaller cuntasını iş başına getirmeleri sonucu olmuştur. Çünkü ülkemizde 12 Eylül öncesi doruk noktasına ulaşan ve hakim sınıfların devletini tehdit eden boyutlara varan demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi emperyalistlerin savaş hazırlıklarını engellemeye yönelmiştir. Özel olarak da ABD emperyalizmi Ortadoğu'da önemli bir üstünlük kaybetme tehlikesi ile karşı karşıyaydı. Afganistan'ın Rus sosyal emperyalistleri tarafından işgali, ABD emperyalistlerinin İran'ı kaybetmelerinden sonra, ABD emperyalizmi açısında önemi daha da fazlalaşan Türkiye'de halkın devrimci mücadelesinin bastırılması zorunlu hale gelmişti. Nitekim faşist cunta 12 Eylül'den sonra ABD emperyalizminin stratejisine uygun olarak, Ortadoğu'ya yönelik yeni sorumluluklar almıştır.

Batılı emperyalistlerden NATO'nun güney kanadında kendileri açısından istikrara yönelik olarak gerçekleştirilen 12 Eylül darbesini desteklediler.

Kardeşler

Türk hakim sınıflarının bütün kanatları, faşist cuntanın halka karşı estirdiği terörü onaylamakta, "anarşiye" karşı mücadelede önemli başarılar elde edildiğinden dem vurmaktadırlar. Başta ABD olmak üzere, Batılı emperyalistlerin faşist cuntanın "anarşiye" karşı başarılarından övgüyle bahs ederken RSE'nin güdümündeki Bulgaristan:Romanya faşist cuntayı ve başı Kenan Evren'i tecritten kurtarma çabasının ifadesi olarak Bulgaristan'a ve Romanya'ya ziyaret ettirmekte, bu eli kanlı faşiste övgüler yağdırmaktadırlar. Faşist cuntanın bu mahaletini RSE'nin ülkemizdeki baş bayısı olan TKP'de "biz, faşist ve Moa'cu 'sol' terörüzmün yarattığı kaosun durdurlduğu gerçeğini yatsımıyoruz"diyerek cuntaya övgüler dizmektedir. Bunların bol,bol dem vurduğu "anarşi", "terör", "kaos" işçilerin grev mücadeleleri köylülerin toprak mücadeleleri, öğrenci

gençliğin öğrenim özgürlüğü, halkımızın resmi ve sivil faşist teröre karşı can güvenliği mücadelesidir. Yani çeşitli milliyetlerden halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesidir.

ABD emparyalizminin güdümünde KOÇ'ların, ECZACIBAŞI'larının, FEYZİOĞLU'larının, EVREN'lerinin bulunduğu faşist cuntaya, CHP içindeki göbekçi takım ile AP içindeki MHP'li olmayan kesim aktif destek vermişlerdir. Halka karşı cunta ve kanatlarında birleşenler , "24 Ocak kararlarının" uygulanması konusunda, Avurpayla ilişkilerde ve özellikle devlet imkanlarında yararlanma konusunda dalaşmaktadırlar. Faşist cunta ile cuntanın dışında kalan hakim sınıf kesimleri arasındaki dalaşmada keskindir. Faşist cunta, 12 Eylül öncesi bütün "kötülüklerin " yükünü özellikle bunların sırtına yükleme çabasıyla bir taşla iki kuş vurmaya çalışmaktadırlar. Bir yandan bugerekçebahane edilerek bunların devletin imkanlarından yararlanmaları daraltılırken, diğer yandan halkın tepkisini düzenin kendisi yerine hakim sınıfların bu kesimlerine kanalize edilerek devlete zaval gelmesini önlemeye çalışmaktadırlar.

Kardeşler, Yoldaşlar

Baskı ve sömürüden kurtulabilmek, devrimi gerçekleştirebilmek için Marksizm Leninizm teorisiyle donanmış bir ML partiye ihtiyaç vardır.Şekilsiz "birlikler" ortaya atıp bunların devrimin direk organı gören, bu tarihsel mücadeleden Komünist Partisinin tain edici önemini red eden anlayışlar ve bu anlayışların savunucusu guruplar devrime küçümsenmiyecek zararlar vermektedirler.

12 Eylül darbesiyle başa gelen cunta, devrim ve karşı-devrim saflarını beraklaştırırken, halk saflarındada kimin gerçekten halka ve devrime balı olduğunu, kimin kaypak olduğunu sergilemiştir. Daha 12 Eylül darbesinin ayak sesleriyle köşeyi dönenleri, devrimden firar edenleri gördük. Devrim, devrim diye sayfalarca yazılar yazanlar; devrimci mücadelenin bugün önümüze koyduğu çetin görevlere sırt çevirmektedirler. Yüksek siyasetle uğraşanlar Avurpada, kendi köşelerinde proleterya partisi kurma çabası (!) içindedirler(!). "Devrimci durum" yoktur safsatasıyla devrimci saflarda yılgınlığın başını çeken bu anlayış sahipleri, entellektuel gevezeler olarak anılacaklardır.

Diğer bir yanlış anlış ise; her şeyi günlük mücdeleyle sınırlandıranlar, kafasını kaldırıp niçin mücadele ettiğini göremiyenler, dostu-düşmanı ayıramayan anlayışlardır. ML'in evrensel ilkelerini savunmada mahrum olan bu anlayışlar modern-revizyonizmle içli dışlı olmalarının sonucu olarak dünya halklarının en büyük düşmanlarından biri olan RSE'ni halkımıza "dost ve şirin" gösterme çabası içindedirler. DHD mücadelesine zarar veren tüm bu reviziyonist-oportonist anlayışlara karşı mücadele emparyalizme, faşist komprador patron ağa devletine karşı sürdürülen mücadeleden ayrılamaz.

Kardeşler

Haziran ayında Bonn'da başını ABD emparyalistlerinin çektiği saldırgan emparyalist askeri bir pakt olan NATO'ya üye ülkelerin başkanları düzeyinde zirve toplantısı yapılacaktır. Bu toplantıda, silahsızlanma demogojileri altında daha fazla silahlanmak, halkların gelişen devrimci mücadelelerini bastırmak vede RSE'lerinin başını çektiği VARŞOVA paktı'na karşı alınacak önlemler saptanacaktır. Batılı emparyalist haydutların yeni,yeni darbeler planlıyacakları, yerel, bölgesel savaş kundaklamanın yollarını tartışacakları bu toplantı dünya proleteryasına, ezilen haklarına ve tüm barıştan yana insanlara bir saldırıdır. Bu toplantı nezdinde emparyalist savaş kışkırtıcılığını lanetlemek, halkların kardeşliğini savunmak tüm milliyetlerden devrimcilerin, ilericilerin görevidir. Biz Türkiyeli devrimciler açısında, faşist cuntanın elebaşlarından ULUSU'nun katılacağı bu toplantıya karşı sesimizi yükseltmek, Faşist cuntaya, İdamlara, İşkencelere, Katliamlara karşı mücadelemizi yükseltmenin bir aracı olacaktır.

-KAHROLSUN EMPARYALİST SVAŞ KIŞKIRTICILIĞI!
-YA DEVRİMLER SAVAŞI ÖNLİYECEKTİR, YADA SAVAŞLAR DEVRİMLERE YOL AÇACAKTIR !
-NATO ZİRVE TOPLANTISI HALKLARI KÖLELEŞTİRMEK İSTİYENLERİN TOPLANTISIDIR !
-KAHROLSUN EMPARYALİZM SOSYAL EMPERYALİZM VE HERTÜRDEN GERİCİLİK !
-FAŞİST CUNTAYA: İDAMLARA, İŞKANCELERE, KATLİAMLARA, KARŞI DİRENELİM !
-YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKININ BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİ '
YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ

BOON'DA 10 HAZİRANDA YAPILACAK YÜRÜYŞE AKTİF OLARAK KATILALIM !

Ne istediğini bilmiyen gevezeler, Neneye pidiğovsunuz

V.i.s.d.p M.Şişman 415 KREFELD Hüls kempener str. 19

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

PARTİZAN

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

NE VAHŞİ KATLİAMLAR, NE DE EMPERYALİST VE UŞAGI GERİCİLERİN BARIŞ SAHTEKARLIĞI FİLİSTİN DEVRİMİNİ DİZGİNLEYEMEZ !

İsrail siyonistlerinin, Filistin ve Lübnan üzerindeki vahşi katliamları, genç, ihtiyar, çocuk, kadın denmeden toptan yoketme biçiminde barbarca sürdürülüyor. ABD emperyalistlerinin Orta-Doğudaki baş köpeklerinden biri olan siyonistler, efendileri desteğinde ilhak, işgal faaliyetlerini yaygınlaştırıyorlar. Bu faaliyetlerinde İsrail siyonistleri, insanlık dışı hertür uygulamayı mübah görüyorlar. Bu uygulamalar şimdide azgınca sürdürülüyor.

İsrail siyonistleri, Lübnan'da emellerine varmak, bunun içinde esas olarak Lübnan ve Filistin halklarını kanla boğazlamak için Hıristiyan Falanjist güçlerin başı Beşir Cemayel'i işgal güçlerinin her yönlü desteğiyle Lübnan'a Cumhurbaşkanı ilan ettiler. Ve Cemayel'i kendi isteklerinin gerçekleştirilmesini ifade eden bir barış antlaşmasına zorladılar. Böylece onlar dünya kamuoyu nezdindeki işgallerini resmileştirmek istiyorlardı.

Bilindiği üzere Beşir Cemayel Lübnan'daki Hiristiyan Falanjist güçlerin lideriydi. Bu güç İsrailli'lerin ve Batılı emperyalistlerin önemli dayanaklarındandı. Ancak Lübnan'daki gerici güçler salt Falanjistlerden ibaret değildir. Bunların dışında Maronid Hıristiyanlar, müslüman gericileri gibi güçlerde var. Falanjistlerle sözkonusu gerici güçler arasında da bir it dalaşı sözkonusudur. Cemayel Cumhurbaşkanı olunca, kendisinin bir İsrail uşağı olarak diğer tüm güçleden açıkça tecrit olması için "temkinli" davranıyordu. Gerçi o, ve kumandasındaki Falanşistler, İsrail'in Lübnan'daki en güvenilir dostlarıydılar.

Bunların, İsrail ve emperyalist efendilere hizmet konusunda bir itirazları yoktur. Ancak bunları yaparken uygun ve diğer gerici güçlerin şimşeklerini üzerlerine çekmeden yapmayı planlıyorlardı. Bu anlamda da, İsrail'lerin hemencecik gerçekleştirmek istedikleri "Barış antlaşmasını" aceleci buluyorlar ve daha itinalı davranmaya çalışıyorlardı. Bu durum birazda olsa İsrail siyonsitlerini huzursuz ediyordu. Nitekim 14-9-82 (Salı günü) Beşir Cemayelbir toplantıda, bombayla 60 kişilik yandaşıyla birlikte havaya uçuruldu. Cemayel önderliğinde düzenlenen sözkonusu toplantı, Falanjist güçlerin önderliğinde bir Lübnan ordusu oluşturmanın adımlarından biriydi.

Cemayel'in öldürülmesini bahane eden İsrail siyonistleri, 3 aydan beri işgal altında tuttukları, bombardımanlarla harabeye çevirdikleri Beyrut'un Batı kesimlerine, denizden, karadan yeniden topyekün saldırıya geçtiler. Bu saldırıyı, Lübnandaki Falanjistler ve Güneydeki Falanjist Saad Haddod'ın güçleriyle koordineli olarak düzenlediler.

Beyrut şehrinin güneyindeki SABRA VE ŞATİLLA Mülteci kamplarına bomba, kurşun yağdırıldı. Kamptaki çocuklar, gençler, kadınlar iple boğazlandılar, zincirlere vurularak kurşuna dizildiler. İğrençce sürdürülen bu saldırılarla, toptan katledilenler; İsrail bombardımanlarının açtıkları çukurla, buldozerlerle doldurulduldular. Sadece "KIZIL HAÇ" örgütünün çabasıyla yalnızca bir kaç çukurdan çıkarılan ceset sayısının 450 olduğu tüm dünya kamuoyuna yine aynı örgüt tarafından ilan edildi. Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) yaptığı açıklamaya göre bu katliam sonucu hayatını yitirenlerin sayısı 1400'ün üstündedir.

Dünya kamuoyunun gözleri önünde; İsrail siyonistleri, Cemayelin ölümünü bahane ederek ordusu vasıtasıyla denizden karadan bomba yağdırmaya devam ettiler. Filistin ve Lübnan halklarının üzerine tanklar, büyük çaplı toplar insafsızca sürüldü. Ancak yerlerini terketmeyen Filistinli ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARI bu vahşi saldırıya karşı yiğitçe göğüs gerdiler. Bunun üzerine Siyonistler ve diğer gerici güçler daha da canice saldırdılar. "Halen yerlerini terketmeyen binlerce terörist var, bunlar antlaşmayı çiğnemişler ve şeytanlık yapıyorlar" diyerek katliamlarını daha da vahşileştirdiler. Öyleki bu alçak katliamlarını siyonistler Begin ve Şaron gibi köpeklerinin mesajlarıyla açıktan savunma cüreti dahi gösteriyorlar. Ne varki; Filistin ve Lübnan Halklarına çektirilen bu ızdırapların hesabı mutlaka sorulacaktır. Katliamlar Filistin halkının gönlündeki özgürlük ateşini söndüremiyecektir. Zira bu ateş kızıllaşacak ve her türden engeli altederek İsrail siyonistlerini, emperyalistleri yakacaktır. Bu böylece bilinmelidir.

FİLİSTİN HALKININ KURTULUŞ MÜCADELESİ YOKEDİLEMEYECEKTİR !

Başta ABD olmak üzere emperyalistlerin çeşitli biçimlerdeki destekleriyle, İsrail siyonistlerinin Filistin ve Lübnan halkına karşı vahşice sürdürdüğü katliam sonucu binlerce emekçi katledildi, yerlerinden sürüldü.

Fakat bu kanlı zulüm içinde, birşey daha ortaya çıktı. O da Filistin halkının gerçekten kurtuluşa götürecek, hertürden uzlaşmacı, teslimiyetçi anlayışı reddeden, emperyalist oyunlara pabuç bırakmayan her türden gericiliğe karşı şanlı direnmedir.

Kanemici vampirlerin sevinci boşunadır, geçicidir. Onlar kendi başlarına daha büyük bir bela açmışlardır. Demek is-

TÜRKİYE SOSYALİST PARTİSİ ARŞİVİ

tediğimiz şudurki; Her yenilgi, içinde zaferin tohumlarınıda taşır. Bugün embriyon halinde olan bu zafer tomurcukları, şanlı ve çetin mücadeleler içerisinde gelişip serpilecektir. Filistin halkının bağımsızlık mücadelesini, yine bugün çekirdek halinde olan gerçek kurtuluş mücadelesinin güçleri zafere götürecektir.

İsrail'li siyonist faşist köpekleri ve efendilerini çileden çıkaranda budur. İsrail'in işgali altında ki Batı yakası, Gazze şeridi ve Beyrut içlerindeki katliam güaçlerine karşı, silah elde yiğitçe döğüşen ÖZGÜRLÜK SAVAŞCILARI'nın varlığı söylediğimiz sadece teorik bir doğru değil bizzat pratik ve objektif bir gerçeklik olduğunun ispatıdır.

Filistin ve Lübnan halkına yönelik kanlı katliamların yanı sıra emperyalistler, diplomatik vb. birçok cephede çok çeşitli taktikleride elden bırakmıyorlar. Katliamın örgütleyicisi ve onaycısı ABD emperyalistleri kanlı suratına şimdide barış meleği maskesi geçiriyor.

Orta-Doğu'daki kendi çıkarları doğrultusundaki planları gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Gerici Arap rejimlerinin, son dönemlerde düzenledikleri bazı konferanslarda da ortaya çıktığı gibi; ABD emperyalistleri Orta-Doğu'da rakipleri Rus sosyal-emperyalistlerine karşı blok oluşturma ve gedikleri kapatma planlarını yürürlüğe koymada önemli adımlar atmışlardır. Bu planın bir parçasıda, Bağımsız Filistin devletini sınırlı özerklik, (otonomi) dedikleri mülteci esir emekçi kampları oluşturarak tümden gündemden kaldırmaktır.

Ve, sözümona bu özerkliğin uygulanacağı bölgeleri (Batı yakası ve Gazza şeridi) Filistin halkının katili Ürdün kralı Hüseyin'in denetimine bırakmayı öneriyorlar.

Diğer batılı emperyalistlerde aynı planın savunucularıdırlar. İşte, Filistin halkını düşündüklerini söyleyen bu alçakların durumları ortadadır. Ayrıca teslimiyetçilerin son dönemlerde daha da açıkça ortaya çıkan tavırları, faaliyeti gözlenirse onlarında bu planlara itibar ettikleri, prim verdikleri görülebilinir.

Filistin devrimini boğazlamak isteyenler sadece ABD ve diğer batılı emperyalistler ile Arap gericileri değildir. Rus sosyal-emperyalistleri ve yandaşlarıda onu barış planları yoluyla boğazlayıp potalarında eritmek istiyorlar. Moskova barış planlarının amacı budur. Hatta onlar Filistin konusunda ABD'ye ortak çözüm bulmak çağrısı yapıyorlar.

Diğer halkların gerçek kurtuluşu gibi, Filistin halkının da gerçek kurtuluşu, Mark, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların Kızıl Işıklı Yolunda Yürümekle mümkün olactır. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı tutarlı bağımsızlık mücadelesi ancak ML bilimiyle donanmış proletarya partisinin yol göstericiliğinde verilebilinir. Filistin halkının kendi mücadelesinin de bizzat ortaya çıkardığı en büyük ders tam da budur.

–YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ !

–KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !

–KAHROLSUN İSRAİL SİYONİSTLERİNİN KANLI SALDIRISI !

–YAŞASIN FİLİSTİN HALKININ GERÇEK KURTULUŞ MÜCADELESİ !

–KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞ HAZIRLIĞI !

–YAŞASIN DEVRİMCİ SAVAŞLAR !

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Kompozisyon olduğu ilginç!

Askeri Faşist Cunta'nın baskı, işkence ve katliamlarına karşı Mamak cezaevindeki özgürlük mahkûmları

AÇLIK GREVLERİNİ, Kızıl direnme ruhuyla sürdürüyorlar !.

Emekçiler, Kardeşler, Bacılar,

Hayatın her alanında çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza vahşice saldıran emperyalizmin yeminli köpekleri faşist generaller çetesi zindanlarda da faşist baskı ve zulmün en koyusunu dizginsizce sürdürüyor. Zindanlarda esaret zincir ve parangalarına vurulan özgürlük mahkumlarını böylece teslim alacağını sanan faşist paşalar işi iyice azıtıyorlar.. "Demokrasi" adına faşizmin kara bayrağını sallayan cellatlar sürüsü; devrimci mahkûmlara tam bir tecrit politikası uyguluyor. Gazete, kitap, radyo vs. hertürden basın yayın olanağının hiçbirisi yok.. Bırakalım bunları içeride dahi devrimci tutukluların biribirleriyle konuşup, haberleşmeleri olanaksız.

90 günlük gözhapsi yaygaralarıyla devrimci tutukluları işkence tezgâhlarından geçiren faşist cunta aynı politikayı zindanlarda da sürdürüyor."İfadelerine başvurulacak" teraneleriyle tutuklular cezaevlerin den MİT, Kontrgerillanın işkence odalarına götürülmektedirler. Devrimci mahkûmların savunma hakları fiilen gasbedilmekte, davalarının avukatlar tarafından alınması engellenmektedir. Devrimci mahkûmlar eş veya en yakın akrabalarıyla dahi görüştürülmemektedirler.

Ağababaları HİTLERİN izinde yürüyen faşist paşalar aynen onun esir kamplarındaki politikayı ondan geri kalmadan uyguluyorlar. "Eğitim" adına devrimci mahkûmlar ırkçı faşist eğitime tabi tutulmakta "disiplin" adına faşist marşlar söylenmeye zorlanılmaktadırlar.

Her sabah kalkışta istiklal marşı söylenmesi zorunlu. Tüm bunların yanısıra insanca yaşam koşullarının zerresi dahi yok.

Hastalar doktora götürülmemekte, ölüme terkedilmektedirler. Bir kümes genişliğindeki koğuşlara yüzlerce mahkum doldurularak 5 er kişi biryatakta yatmaya mecbur bırakılmaktadırlar. Işık, havanın dahi sızmadığı gece ve gündüzün ayırtedilmesinin güç olduğu loşhücrelerde en kötü koşullar altında mahkûmlar yaşamaya zorlanmakta, hava almaya çıkarılmamaktadırlar.

Dışarıdan getirilen hiçbir yiyecek içeri alınmamakta, karavanalardaki artıklar yemek diye verilmektedir. Yemekler yenilmesin diye içlerine Fare, böcek atılmakta hatta zehirlenmektedir.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Öyleki adım atma, sigara içme, kalkma, yatma vs. herşey izine tabi tutulmaktadır. Kısacası faşist zulüm ve kötü yaşam koşullarıyla devrimci mahkûmlar boyun eğmeye zorlanmaktadırlar.

Faşist diktatörlüğün en iğrenç işkence uygulamalarının bulunduğu hergün bir kaç devrimci'nin katledildiği Ankara Mamak askeri cezaevinin çevresinde oturan gece kondu sakinleri 4 haftadır, olağanüstü faşist baskılara maruz kalıyorlar. Faşizmin, uşak basın ve yayında tek söz söylemediği bir kabarış vardı Mamakta; Devrimci tutuklular 9-10 Temmuzda direniş bayrağını yükseltmişlerdi. 500 civarında devrimci tutuklu kendilerine yapılan insanlık dışı uygulamaları protesto etmek amacı ile aralarına sızdırılan faşist ajanları, sivil faşistleri safdışı ederek; direnişe geçtiler; Cezaevinde toplu bir açlık grevi başlatıldı. Ancak grevin 2-3 gününde açlık grevi diğer koğuşlara da sıçrayarak güçlü bir direnişe dönüştü: Cezaevi yönetimi; sıkıyönetim güçlerini devrimcilere saldırttı. Yoğun çatışmalara rağmen grev kırılamadı. Bu arada cezaevi çevresinde direnişi desteklemeye gelen çevre halkı sıkıyönetim güçlerince kısa bir çatışmadan sonra dağıtıldı. Faşist diktatörlük "hastaneye götürüyoruz" gerekçesi ile götürdüğü komunistleri devrimcileri işkence tezgahlarına götürüyor. Orada alçakça katlediyor.

Kardeşler,

Şimdiye kadar elde ettiğimiz bilgilere göre Direniş halen sürüyor. Faşist diktatörlük, direnişi; hertürlü baskı, ve entrikaya rağmen bastıramamıştır.Çeşitli guruplardan devrimcilerin Partizan taraftarlarının önderliğinde birleşmesi ile başlatılan açlık grevi; komunist önderliğin sarsılmaz inancı ve militan mücadele azmi sayesinde sesini duyurarak sürüyor. Bu direnişte komunist devrimciler; direnişe önderlik etmeye çalışan 2 komunist yoldaşı kaybettiler; isimlerini öğrenemediğimiz 2 yoldaşımız "tutukluları kışkırtmak"suçundan sorguya ! Yani işkenceye götürüldüler. Sonuçta alçakça katledildiler. Şimdi Ceza evindeki direniş şehit yoldaşlarımıza mücadele anılarını örnek alarak dahada alevleniyor...

İşçiler, Emekçiler, Tüm devrimciler,

Bu direniş gökyüzünde; dünyamızın üstüne karabir bulut gibi çöken sessiz karanlığın; Güneşin kızıl ışınları tarafından parçalanarak ışık saçması misali; faşizmi yerle bir edecek olan devrim dalgasının kabarışını haberleyen bir kızıl direniş örneğidir.

Bu direniş işkencehanelerde kızıl direnme ruhunu yaşatanların; Devrime olan sarsılmaz inançlarını emekçi halkımıza ulaştırdığı kızıl bir mesajdır. ...Ve bu direniş Faşist diktatörlüğün vahşetini; zülmünü dünyaya duyuran; faşizmi lanetleyen kızıl bir haykırıştır.

Devrimciler; Yoldaşlar;

Özgürlük düşmanı faşist generaller çetesinin katliamlarına ve işkencelerine karşı zindanlarda direniş bayrağını yükseltenlerin mücadelesine omuz verelim. Komprador Patron-ağa düzeninin çürük temellerini yerle bir etmek için yürüyen Devrim kervanına katılalım, yardım edelim. Komunist Partizanları hayatın her alanında destekleyelim. Unutmayalım ki onlar; çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın Demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine önderlik etmeye çalışan bu mücadelenin sarp, engebeli, inişli, yokuşlu engellerle dolu devrim yolunu donandıkları kızıl ışıklarla aydınlatmaya çalışan önderlerimizdirler.

-MAMAK CEZAEVİNDEKİ KIZIL DİRENİŞİ SELAMLIYORUZ!

-DİRENİŞTE KATLEDİLEN YOLDAŞLARIMIZ MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAKLAR

-CEZAEVLERİNDEKİ DEVRİMCİ DİRENİŞLERİ DESTEKLEME YOLUNDA İLERİ

-KAHROLSUN FAŞİST CUNTA,

-YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ

V.i.S.d.P.: M. Şişman
415 KREFELD- Hüls
Kempener str:19

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARŞİVİ

BOLŞEVİK PARTİZAN

NATO ZİRVESİ VE BARIŞ HAREKETİ KONUSUNDA TAVRIMIZ

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

> *"**Emperyalist savaşlardan** ve onu kaçınılmaz olarak yaratan **emperyalist barıştan**, emperyalist dünyadan — bu cehennemden — kurtulmak için, **b o l ş e v i k m ü c a d e l e** ve bolşevik **d e v r i m d e n** başka yol yoktur."* (Lenin)

n Haziran'da NATO zirve toplantısı için NATO üyesi devletlerin siyasi temsilcileri Bonn'da toplanıyorlar. Bu toplantıdan önce, ABD emperyalizminin bu günkü sözcüsü Reagan ile Batı Alman emperyalizminin bugünkü siyasi temsilcisi Schmidt, bir ikili görüşme yapacaklar. Zirve toplantısına, ülkemizde emekçi halka kan kusturan faşist cuntanın temsilcileri de katılacaklar. Zirve toplantısında, ABD emperyalizminin NATO'nun geleceği ile ilgili planları üzerine; özellikle de "NATO ülkelerinin hayati çıkarlarını korumak", yani daha doğru bir deyimle, NATO'nun etki alanlarını korumak ve başta Rus sosyal emperyalizmi olmak üzere sosyal-emperyalist blok aleyhine genişletmek amacı ile kurulan saldırı gücü "Çevik Kuvvet" üzerine görüşülecek. Gündem de bunun yanında NATO'nun silahlanma ile ilgili olarak aldığı karara uygun olarak, Orta Avrupa'ya nükleer başlıklı yeni füzelerin yerleştirilmesi üzerine görüşme de var.

NATO zirve toplantısı; ve Reagan'ın Batı Almanya ziyareti sırasında Bonn, bir kez daha, yüzbinlerin katıldığı bir gösteri yürüyüşüne sahne oluyor. Geçen yıl 10 Ekim'de Bonn'da yapılan ve NATO'nun aldığı, Orta Avrupa'ya yeni atom başlıklı füzeler yerleştirme kararına karşı yönelen 300 000 kişilik yürüyüşe çağrı yapan her türden ve renkten emperyalist, revizyonist, oportünist, sosyal-şöven, troçkist, vs. vs. gruplar, bu yürüyüşe katılma çağrısı yapıyor.

Geçen yıl 10 Ekim'de yapılan yürüyüşe, Türkiyeli örgütlerden yalnızca Halkın Kurtuluşu ve Türkiye "Komünist" Partisi güdümündeki örgütler doğrudan katılma çağrısı yapmışlardı. Bu yıl, bunların dışında, şu anda "Batı Alman parlamentosunda Türkiye'de ve Türkiye Kürdistanındaki katliam ve idamlar üzerine gensoru verilsin, görüşme yapılsın; Federal Hükümet (kasdettikleri Batı Alman emperyalizminin hükümetidir!) ve federal parlamenterler cuntanın katliamlarını araştırsın" gibi taleplerle açlık grevi yapan Bir-Kom içinde birleşen Devrimci Yol, Partiya Karkeren Kurdistan, Sosyalist Vatan Partisi, Türkiye Emekçi Partisi ve İşçinin Sesi gibi oportünist-revizyonist örgütler; ve onlarla birlikte aynı taleplerle bu açlık grevine katılan "Partizan" oportünistleri de bu yürüyüşe çağrı yaptılar.

Bu yürüyüşe çağrı yapan Türkiyeli revizyonist-oportünist grupların hemen hepsi, "sosyalist", "komünist", "Marksist-Leninist" olma iddiasındadır. Ama bu yürüyüş konusunda takındıkları tavır bile, onların bu iddialarının gerçeği yansıtmadığının bir belgesidir. Çünkü onların Türkiyeli emekçileri katılmaya çağırdıkları yürüyüş —ona katılanların niyet ve istekleri ne olursa olsun— gerçekten barış isteyen kitleleri uyutmaya ve **emperyalistlerin** bir bölümünün peşine takılmasına, onların amacı doğrultusunda kullanılmasına hizmet eden bir yürüyüştür.

BUGÜNKÜ "BARIŞ HAREKETİ"NE DAMGASINI VURAN ÜÇ ŞEY: PASİFİZM; ATOM SİLAHI FETİŞİZMİ; VE SOSYAL-ŞÖVENİZMDİR!

Emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin savaş hazırlıkları hepimizin gözü önünde son yıllarda olağanüstü boyutlara ulaştı. İçte "cephe gerisi" ni sağlama almak için faşistleşmenin hızlandırılması, sosyal-şövenizmin, yabancı düşmanlığının körüklenmesi ile ideolojik hazırlık; dışta saldırı için olağanüstü boyutlarda silahlanma ve yer yer çıkarttıkları savaşlarda silahların denenmesi; aynı zamanda silah satışı ile aşırı kârlar; emperyalist büyük güçlerin birbirlerinin "nüfuz alanları"na açık ve gizli girme çalışmaları, ve bunlardan kaynaklanan gizli-açık çatışmalar, en son olarak "Malwines/Falkland"daki savaş; görmek isteyen herkesi, genel bir emperyalist savaş tehlikesi konusunda uyardı. Kitleler içinde emperyalistlerin bu açık savaş hazırlıklarına karşı hoşnutsuzluğun ortaya çıkıp gelişmesi kaçınılmazdı. Nitekim öyle de oldu. Başlangıçta oldukça cılız olan "barış hareketi", 1981 yazından itibaren hızla yayılan ve genişleyen bir kitle hareketine dönüşmeye başladı.

Hareket, içine, barış isteyen, emperyalistlerin "çılgınca silahlanmasına" (!!!) karşı olan yüzbinlerce insanı, herşeyden önce de gençleri çekti. Bir kitle hareketinin doğru hedeflere mi, yoksa yanlış hedeflere mi yöneleceğini belirleyen, —o harekete kişi olarak katılanların istek ve amaçları değil— o harekete damgasını vuran, önderlik eden siyasettir.

Bugün dünya Marksist-Leninist hareketi en güçsüz dönemlerinden birisini yaşıyor. Kruşçev tipi modern revizyonizm —bugün sosyal-emperyalist bir büyük güç olan, ve diğer emperyalist büyük güçlerle dünya hegemonyası için dalaşan Rus sosyal-emperyalizminin ideolojisi olarak— hakim durumdadır. Modern revizyonizmin bir başka türü, "Üç Dünya"cı revizyonizm, etkinliğini sürdürüyor. Bunların dümen suyunda bir dizi oportünist-revizyonist akım cirit atıyor. Ve işte bütün bu akımlar kitle hareketlerin de önemli etkinliğe sahip bir rol oynuyorlar. Böyle bir durumda, "barış hareketi" de bir yandan doğrudan doğruya şu ya da bu emperyalist gücün; diğer yandan emperyalizmin uzantısı durumunda olan oportünist-revizyonist güçlerin önderliğinde, onların damgasını bastığı hareketler haline geliyor. Bugün gelişen "barış hareketi"nin siyasi çizgisine; bu "harekete" damgasını vuran görüşlere; hareketin pratik yönelimine, vb. göz atıldığında bu gerçek görülür.

BUGÜNKÜ "BARIŞ HAREKETİ" YALNIZCA EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI DEĞİL; GENEL OLARAK SAVAŞA KARŞIDIR!

Bugünkü barış hareketi savaş konusunda açık bir şekilde burjuva pasifisti bir konumda durmaktadır. Bu hareket genel olarak savaşa, her türlü savaşa karşı çıkmakta; haklı ve haksız savaş ayrımı yapmamaktadır. Halbuki Marksist-Leninistler savaş konusunda, haklı ve haksız savaşları birbirinden ayırır; emperyalistlerin ve gericilerin sömürü ve zulüm düzenlerini sürdürmek için yürüttükleri gerici, emperyalist, haksız savaşlara karşı çıkar; ve fakat ezilenlerin, sömürülenlerin ulusal ve sosyal kurtuluş için yürüttükleri devrimci, haklı savaşları destekler; bu savaşlara bizzat önderlik ederler. Haklı ve haksız savaşları birbirinden ayırmamak; ve haklı, devrimci savaşların yanında açık tavır almamak; gerçekte niyet ve istek ne olursa olsun, var olan düzenin sürmesinden, emperyalist sistemin sürmesinden yana tavır takınmaktır. Çünkü bu sistemi yıkacak olan, devrimci savaşlardır.

BUGÜNKÜ "BARIŞ HAREKETİ" EMPERYALİST SAVAŞLARIN KAYNAĞINI GÖZLERDEN GİZLEMEKTEDİR!

Emperyalist savaşın kaynağı, emperyalist sistemin bizzat kendisidir. Kapitalizmin eşitsiz ve sıçramalı gelişme yasası sonucu, emperyalist güçler arasındaki güç dengesi sürekli değişmekte; dünyada sömürü ve nüfuz alanları emperyalist güçler arasında güç dengesine göre daha önce paylaşılmış olduğundan, bu, emperyalistler arasında yeniden paylaşım dalaşmasını gündeme getirmektedir. Emperyalist savaşın kaynağı budur. Emperyalist savaş bizzat emperyalist sistemin yasal bir olgusu olduğu için, **emperyalist savaşı** gerçekten ve bir daha gelmemecesine önlemenin tek yolu, emperyalist sistemi **PROLETER DONYA DEVRİMİ** ile parçalamaktır. Belli dönemlerde belirli somut bir emperyalist savaş, komünistler önderliğindeki geniş bir barış hareketi ile de engellenebilir; ama bu yalnızca geçici bir engellemedir; bir ertelemedir. Emperyalist savaş tehlikesini bir daha gelmemecesine tarihe gömecek olan şey, **PROLETER DONYA DEVRİMİNİN TAM ZAFERİDİR.** Komünistler bu yüzden "barış için" mücadeleyi, proleter dünya devrimi mücadelesinin bir parçası ve ona bağımlı olarak ele alır; hiçbir zaman işçi sınıfı ve emekçi halklara emperyalist savaşın gerçek kaynağını ve ondan gerçek kurtuluş yolunu göstermekten geri durmazlar.

Bugünkü "barış hareketi" işte bu gerçeği gözlerden gizlemektedir. Bugünkü "barış hareketi" içinde yer alan güçler için emperyalist savaşın kaynağı çeşitlidir; ama hiçbirisi için gerçekte bir bütün olarak emperyalist sistem değildir.

Bugün bu "barış hareketi" içinde yer alan güçlerin çok önemli bir bölümü için, savaşın kaynağı; ya "ABD emperyalizmi"dir, ya "ABD'deki bugünkü Reagan yönetimi"dir, ya da "NATO içinde birleşmiş güçler"dir.

Böyle bir yaklaşım, ABD dışındaki tüm batılı emperyalist büyük güçleri, ve başta Rus sosyal emperyalizmi olmak üzere Doğu blokundaki savaş kışkırtıcılarını, ve diğer bütün ülkelerdeki gerici savaş kışkırtıcılarını saldırı hedefi olmaktan çıkaran bir yaklaşımdır. Ve bu yaklaşım, Batı Almanya'da gerek Batı Alman emperyalizminin 'sol' görünümlü sözcülerinin ve gerekse modern revizyonistlerin (DKP gibi) yaklaşımı olarak, onların güçlenmesine hizmet etmektedir.

"Barış hareketi" içinde yer alan bir başka bölüm için, emperyalist savaşın kaynağı, yalnızca "iki süper güç"tür. "Üç Dünya"cı revizyonistlerin bu kötü ünlü teorisi, bugün özellikle Batı Alman emperyalizmi, İngiliz emperyalizmi, Fransız ve Japon emperyalizmi gibi emperyalist büyük güçlerin çok işine gelmekte; "iki süper" güce karşı "barış hareketi" bu emperyalist büyük güçlerin kendi bağımsız savaş hazırlıklarının destekçisi durumuna gelmektedir. Yalnızca "iki süper gücü" savaşın kaynağı olarak gösterip; diğer emperyalist büyük güçleri savaş yürütemez biçiminde gösteren bu teorinin bilinçsiz savunucularının bir bölümüne, Malwines/Falkland'da "saldırgan ve savaş kışkırtıcısı olmayan, savaş kaynağı olmayan"!!! İngiliz emperyalistlerinin yürüttüğü savaşın ders olduğunu umarız.

Emperyalist savaşın kaynağının bir bütün olarak emperyalizm olarak görülmesi ve kavranması tayin edici önemde ilkesel bir sorundur. Çünkü ancak böyle

bir kavrayış; "barış için mücadele"nin emperyalizme; emperyalist sisteme karşı mücadelenin bir parçası olarak ele alınmasına imkân verir. Ancak böyle bir kavrayış, emperyalist savaşa karşı gerçek mücadelenin, "iki emperyalist savaş arasında geçici bir dönem, emperyalistler açısından bir soluklanma, hazırlanma dönemi" olan "emperyalist barış" için bir mücadele olamayacağını gösterir. Ancak böyle bir kavrayış, her ülkede "emperyalist savaş tehlikesine karşı, barış için gerçek mücadele"nin, o ülkedeki hakim sınıfın iktidarını yıkma; proletaryanın (veya proletarya önderliğinde halkın) iktidarını kurma mücadelesi olarak ele alınmasına imkân verir. Bunun dışındaki her anlayış, "barış hareketini" —ona katılanların niyetinden bağımsız olarak— şu ya da bu emperyalist büyük gücün, şu ya da bu sömürücü sınıfın yedek gücü haline getirir.

Buna belki en açık örnek, bugün Batı Almanya'daki "barış hareketi"dir. Batı Almanya'da gerçek bir anti-emperyalist "barış hareketi" öncelikle **kendi emperyalizmini**, bugün dünya çapında en büyük emperyalist güçlerden biri olan BATI ALMAN EMPERYALİZMİNİ, onun intikamcılığını, militarizmini hedeflemek zorundadır. Batı Almanya'da Batı Alman emperyalizmine karşı, onun savaş hazırlıklarına karşı; içte faşistleşmeye, militaristleşmeye; yabancı düşmanlığı ile ideolojik savaş hazırlığına karşı mücadeleyi merkezine koymayan bir mücadele, gerçek anlamda 'barış hareketi' değildir. Böyle bir hareket, olsa olsa Batı Alman emperyalizminin savaşçı emellerinin üzerini örten, Batı Alman emperyalizminin güdümünde olan sahte bir barış hareketidir. Bu da, bu harekete tek tek iyi niyetleri ile katılanların istediğinden bağımsız bir olgudur.

Açıktır ki, ABD ve Sovyetler Birliği dışındaki diğer emperyalist büyük güçler "ABD ve Sovyetler Birliği"ne muhalefet etmektedirler. Ama bu "muhalefet" onların "barışçılığı"nın değil; kendi bağımsız savaş hazırlıklarının göstergesidir. Bunu görüp göstermeyenler; bugün mesela "Batı Almanya NATO'dan çıksın", "Tarafsızlığını ilan etsin" diyenler (bkz. KPD'nin çağrısı) iflâh olmaz oportünistlerdir.

BUGÜNKÜ "BARIŞ HAREKETİ" "SİLAHSIZ BARIŞ YARATMA" HAYALLERİ ÜZERİNE KURULUDUR!

Bugünkü barış hareketinin temel sloganlarından birkaçı şöyledir:

— "Silahsız barış yaratalım"
— "Düşünün bir kez: Savaş olsa ve kimse gitmese!"
— "Kılıçlardan pulluk yapalım"

Emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin dişine tırnağına kadar silahlı olduğu; sömürünün silah zoru ile ayakta tutulduğu bir dünyada, bu sloganlar, işçilere ve emekçilere "kaderinize razı olun" demekle eşdeğerdedir. Gerçek barışı —emperyalist barışı değil— sağlamanın bir tek yolu vardır: İşçi sınıfının ve tüm emekçilerin ezenlere ve sömürenlere karşı silaha sarılması ile; ulusal ve sosyal kurtuluş için verilen savaşlarla mümkündür bu. Lenin'in dediği gibi; "silahların kaldırılıp atılacağı, hurda edileceği" zaman da gelecektir. Ne zaman ki enternasyonal proletarya bütün dünyada ezilen halklarla ittifak içinde emperyalizmin hakimiyetini devrimlerle yıkar; burjuvaziyi, sömürücüleri silahsızlandırır; sömürüyü dünya çapında ortadan kaldırır ve savaşları imkânsız kılan bir toplum düzenini kurar; işte ancak o zaman proletarya silahları hurdaya çıkarmayı düşünür. Bu noktaya gelmeden "silahsız" barış yaratma vb. öneriler, proletaryanın kurtuluş davasına ihanet; emperyalizme hizmettir.

BUGÜNKÜ "BARIŞ HAREKETİ" AVRUPA ŞÖVENİSTİDİR!

Bugünkü "barış hareketi" batı Avrupa ülkelerinde NATO'nun aldığı "Batı ve Orta Avrupa'ya yeni atom başlıklı füzeler yerleştirme" kararı; ve ABD emperyalizminin bugünkü sözcüsü Reagan'ın "sınırlı bir atom savaşını mümkün gördüğünü" belirten açıklamaları üzerine bugünkü boyutlara ulaşmıştır. Bunun üzerine, gerek batı Avrupa'daki emperyalist burjuvazinin bir kısım 'sol' siyasi sözcüleri; gerek Kruşçev tipi modern revizyonizmin —önemli bölümü Rus sosyal-emperyalizminin uzantısı olan— batı Avrupa temsilcileri; gerekse her türden ve renkten oportünist-revizyonist, yaygarayı bastılar: "Avrupa savaş alanı haline getirilmek isteniyor", "Hayır! Avrupa savaş alanı olmamalıdır", "Bir savaş çıksa, ilk yok olacak olan Avrupa'dır", "Bir savaş çıksa, Almanya'da taş üstünde taş kalmaz", "Urallardan Atlantiğe, atom silahlarından arınmış bölge istiyoruz", vs., vs. Yani bunlar için, savaş Avrupa'da olmasın da nerede olursa olsun mantığı geçerlidir. "Sol"culuk adına söylenen bu laflar, onları söyleyenlerin sosyal-şöven yüzünü; Avrupa şövenisti görüşlerini açıkça belgelemektedir.

Bu harekete katılanlar da — istekleri ne olursa olsun — sosyal-şöven görüşlerin savunucusu, destekçisi durumundadır.

BUGÜNKÜ "BARIŞ HAREKETİ" ATOM SİLAHI FETİŞİZMİ, VE ONA KARŞI YARATILAN KORKU ÜZERİNE KURULMUŞTUR!

Bugünkü barış hareketinin en temel ortak noktalarından birisi, 'atom silahları'nın yokedici potansiyeli karşısında duyulan korkudur. Gerçekten de atom silahı "korkutucu" bir silahtır. "Korkunç" bir yokedici potansiyeli vardır. Ama onun bu yokedici potansiyeli karşısında paniğe kapılmak, atom savaşını engelleyemez. Bütün emperyalist savaşları olduğu gibi, atom silahları ile sürdürülebilecek olan bir emperyalist savaş tehlikesini de gerçekten tarihe gömmenin biricik yolu; proleter dünya devrimi ile emperyalist sistemi yıkmaktır. Görev, atom silahının yıkıcılığı üzerine ah-vah etmek değil; proleter dünya devrimi için savaşmaktır. Atom silahına karşı mücadeleyi herşey olarak görenler; emperyalistlerin atom silahı olmadan da ne barbarlıklar yapabileceklerini görmemektedirler. Sorun, şu veya bu silah sorunu değildir. Sorun, bu silahların kimin elinde olduğu, ne için, hangi amaçla kullanıldığı sorunudur. Her şeyi atom silahlarının kullanılmaması ile halledeceklerini sananlar aldanmaktadır. Bugün "klasik" silahlar da işçiler ve emekçiler üzerinde burjuvazinin iktidarını sürdürmenin aracı olmaktadır. Ve öncelikle bu silahlar "iç savaş" silahları olarak kullanılmaktadır. Her şeyi "atom silahı" olarak görüp gösterenler, işte bu basit gerçekleri gözlerden gizlemektedirler. Bugün "kitleler" içinde emperyalistlerin yaygarası ile de yaygınlaşan "atom fetişizmi", bugün birçok emperyalist sözcüye "barış taraftarı" görünme imkanı vermektedir. Bunun en son örneklerinden birisi Amerika'dır. Orada önümüzdeki seçimlerin başkan adaylarından Kennedy, daha şimdiden atom silahlarının sınırlandırılması hareketinin başına geçmiştir. Yakında ABD ile Sovyetler Birliği arasında başlayacak görüşmelerde de bu en büyük atom güçleri "silahsızlanma" pazarlıkları yapacaklar, ve böylece ne kadar "barışçı" olduklarını cümle aleme ispatlayacaklar. Proleterler, emekçiler açısından değişen ne olacaktır? Kocaman bir hiç!

TUSTAV SOSYAL TARİH ARŞİVİ

BUGONKO "BARIŞ HAREKETİ" EMPERYALİZMİN GODOMONDE, EMPERYALİST BARIŞI TEK HEDEF OLARAK GÖREN; BARIŞI EMPERYALİSTLER ARASI GÖRÜŞMELERE BAĞLAYAN BİR HAREKETTİR !

Bugünkü "barış hareketi" emperyalist barışı tek hedef olarak görmekte; bu yüzden emperyalistlerarası relatif barışı bozabilecek her türlü statüko değişikliğine karşı çıkmaktadır. O bu konumu ile devrimci savaşı reddetmekte, gerçek barışı getirmenin tek garantisi olan devrimci savaşlara, emperyalistlerin çürük; çeşitli alanlarda sürdürülen gerici yerel savaşlarla iç içe yürüyen barışını tercih etmektedir. Bu hareket emperyalist barışı devrimci savaşlara tercih ettiğinden; emperyalist barışı sağlama işini de emperyalistler arası "silahsızlanma" görüşmelerinden beklemekte; emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin proletarya ve emekçileri kandırmak; ve birbirlerini kazıklamaktan başka amaç taşımayan "silahsızlanma" çabalarını "selamlamaktadır". Komünistler, bugünkü barış hareketinin yaptığının tersine, görevlerini emperyalistler arası "barış", "silahsızlanma", vs. görüşmelerini destek lemek olarak değil, bunların gerçek yüzünü ve amaçlarını teşhir etmek olarak kavrarlar.

Bir bütün olarak ele alındığında, bugünkü "barış hareketi", emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin güdümünde bir harekettir. Gerçekten barış isteyen onbinlerce barış yanlısı insan; doğru bir önderlik olmadığı için; işçi sınıfı düşmanlarının ve hainlerinin peşinde, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin oyuncağı durumuna gelmektedir.

Komünistlerin görevi, hareketin bu niteliğini açıkça ortaya koymak; gücü oranında her türden revizyonist ve oportünist görüşe karşı mücadele etmek; savaş ve barış konusunda Marksist-Leninist görüşleri yaymaktır.

TORKİYELİ REVİZYONİSTLER VE OPORTONİSTLER DE EMEKÇİLERİ EMPERYALİZMİN KUYRUĞUNA TAKIYOR !

Ama bizim kendine Marksist-Leninist, sosyalist, komünist diyen Bir-Komcu, Partizancı, Halkın Kurtuluşçusu, vb. oportünistlerimiz; Rus sosyal emperyalizminin uzantısı T"K"P kökenli revizyonistler tabii bunları yapmıyor. Onlar kendi sınıf karakterlerine uygun olarak, "barış hareketi"nin kuyruğuna takılıp gidiyorlar.

Onların bugün bulundukları batı Avrupa ülkelerinde var olan ve yukarıdaniteliklerini saydığımız bugünkü "barış hareketi"nin kuyruğuna takılıp gitmeleri; bu barış hareketinin platformunda savunulan görüşlere **temelde** bir tek tutarlı eleştiri getirmemeleri, aslında bugün Türkiye'de izledikleri siyasetlerle de uyum içindedir.

Nasıl "barış hareketi" bir tek emperyalist gücü,ya da "iki süper gücü" hedefleyip, diğer emperyalist büyük güçleri hedeflemiyor; onları barışçı gösteriyorsa; onların "Türkiyeli yandaşları" olan Bir-Komcular, Partizancılar, vs. de ülkemizde pratikte bir tek "askeri faşist cuntayı", "Amerikancıların göbekçi takımı"nı (Partizan!) hedefliyor, hakim sınıfların diğer kanatlarını saldırı hedefi dışına çıkarıyor.

Bugün ülkemiz açısından "barış için mücadele", ülkemizde emperyalizmin hakimiyetine son vermek için mücadele; işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimini gerçekleştirmek, durmaksızın sosyalist devrime yürümek için mücadele demektir. Bunu yapmayanlar, bugün herşeyi "cuntaya karşı"●bağımlı olarak uygulayanlar, işçi sınıfı ve emekçileri hakim sınıfların şu veya bu kesiminin kuyruğuna takma görevini görmektedirler. ●mücadeleye

Bu oportünist ve revizyonistlerin son dönemde yaptıkları tüm eylemlere göz atıldığında ("insanlık suçu" ilan edilen "idamlara karşı" yürüyüş, ve en son olarak "demokratik Avrupa burjuvazisi"ni hedefleyen açlık grevleri); bunların giderek Türkiye'de faşist devlete karşı **devrimci** bir eylem çizgisinden uzaklaştıkları; Alman, Fransız, İngiliz, vs. emperyalist burjuvazisini (onlar bunlara "demokrat" diyor!) "faşist cuntaya karşı" "harekete geçirme" şeklinde devrimci olmayan bir eylem çizgisi tuttukları görülür. Bu, önce bağırıp çağırarak; "Yaşasın halk savaşı" ajitasyonu ile; dimdik ayaktayız ajitasyonu ile geçiştirilmeye çalışılan yenilgiger çeği, kendini herkese dayatınca; bundan yanlış sonuçlar çıkarmanın, "sol"dan sağa çarketmenin tabii sonucudur.

Şimdi artık bu oportünist-revizyonist gruplar için yapacak tek şey; yurtdışındaki sempatizanlarını istim üstünde tutmak, "Nerde hareket, orda bereket" revizyonist sloganı ile, birbirleri ile eylem yarışına çıkmak;ayrıca en "birlikçi" olma konusunda yarışmak; ve demokratik —siz ona emperyalist deyin— Avrupa burjuvazisini "Türkiye'de demokrasinin yeniden tesisi için""harekete geçirmek"tir. Onlar bunu, kendi peşlerinden giden gerçekten devrim isteyen bir dizi insana,'emperyalistler arası çelişmelerden yararlanma' olarak yutturmaya çabalamaktadırlar. Emperyalistler arası çelişmelerden yararlanmak; bir emperyaliste karşı ötekini desteklemek, ona dayanmak demek değildir! Emperyalistler arası çelişmelerden yararlanma adına bunların yaptıkları, objektif olarak emperyalistlerin kuyruğuna takılmaktır.

Biz bu grupların içindeki bütün devrimcileri, oportünist-revizyonist ihanet siyasetleri ile bağlarını koparmaya çağırıyoruz.

Her konuda olduğu gibi, savaş ve barış konusunda da tüm devrimcileri Marksizm-Leninizmin bu konudaki görüşlerini incelemeye; ve bunları savunmaya çağırıyoruz.

KAHROLSUN EMPERYALİST, GERİCİ SAVAŞLAR !
YAŞASIN PROLETARYANIN VE EZİLEN HALKLARIN DEVRİMCİ KURTULUŞ SAVAŞLARI !
YAŞASIN DEVRİMCİ İÇSAVAŞ !
YAŞASIN DEVRİMCİ MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARI !

YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ ! YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !

NE ASKERİ CUNTA; NE "PARLAMENTER DEMOKRATİK REJİM" SAHTEKARLIĞI;
TEK YOL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN VE STALİN'İN DEVRİMCİ ÖĞRETİLERİ !

Y A Ş A S I N B O L Ş E V İ Z M !

V.i.S.d.P.: W. Hofmann, Homburger Landstr. 52, 6000 FRANKFURT.

TÜRKİYE SOSYALİST TARİHİ ARŞİVİ

BOLŞEVİK PARTİZAN

DER EINZIGE WEG AUS DER KRISE: PROLETARISCHE WELTREVOLUTION

Arbeiterinnen, Arbeiter

heute wird unter der DGB-Führung gegen "Arbeitslosigkeit, soziale Demontage und Lohnstopp" demonstriert. Wir Arbeiterinnen und Arbeiter müssen darüber nachdenken, ob die Forderungen des DGB als Alternative gesehen werden können. Alle Arbeiterinnen und Arbeiter warten auf eine klare Antwort. Einige mißtrauen der DGB-Führung und halten sich zurück. Viele die an der Demonstration teilnhemen, sind sich nicht ganz im Klaren.

Kolleginnen und Kollegen,

Die Wirtschaftskrise auf der ganzen Welt ist ständig im Wachsen begriffen. Arbeitslosigkeit, Inflation, Teuerung usw. nehmen alltäglich zu. Die imperialistische Kriegsgefahr steigt. Nicht nur hier in Westdeutschland, sondern überall auf der Welt, wird nach einem Ausweg gesucht. Je nach Klassenstandpunkt wird die Frage unterschiedlich beantwortet. Zum Beispiel: In Westdeutschland sollen die ausländischen Arbeiter zu Verantwortlichen der Krise gemacht werden. Daher werden die westdeutschen Arbeiter gegen die ausländischen Arbeiter aufgehetzt. Die Ergebnisse konnte man in letzter Zeit sehen. Ohne Ausnahme betreiben alle Politiker dieselbe Politik der Ausländerfeindlichkeit. Die Arbeiteraristokraten, wie die DGB-Führung, machen Millionen auf dem Rücken der Arbeiterklasse und verbergen die Wahrheit vor ihren Augen.

Wir Kommunisten beantworten diese Fragen ganz anders. Wir leben in der Epoche des Imperialismus und der proletarischen Weltrevolution. Die Welt hat sich in zwei Lager geteilt. Auf der einen Seite Imperialismus, Sozialimperialismus und jegliche Reaktion, auf der anderen Seite im Vordergrund das internationale Proletariat und die unterdrückten Völker. Die Krise hat ihre Wurzeln im imperialistischen und sozialimperialistischen System, und auf Dauer kann diese Krise in diesem System nicht gemeistert werden. In den Metropolen hat sich der Widerspruch zwischen Arbeit und Kapital derart zugespitzt, daß es nur die Möglichkeit gibt sich entweder dem Kapital zu ergeben oder den Klassenkampf zu führen. Einen anderen Ausweg gibt es nicht.

Heute betreiben die Imperialisten und Sozialimperialisten die Neuaufteilung der Welt. Deshalb betreiben sie Kriegshetze. In dieser Situation hat man nur die Wahl, entweder diese imperialistische Kriegspolitik zu unterstützen und für diese Interessen sinnlos zu sterben, oder sich dem imperialistsichen Krieg mit einer anderen Waffe, der Waffe der proletarischen Weltrevolution engegenzustellen. Der antiimperialistische Kampf der unterdrückten Völker gegen Imperialismus, Sozialimperialismus und Reaktion muß in den Metropolen durch die proletarische Revolution unterstützt werden.

Arbeiter, Werktätige,

bedingt durch die Krise wird die Last auf Euren Schultern immer schwerer. Der westdeutsche imperialistische Staat setzt eine Politik der sozialen Demontage, der Liquidierung der sozialen Rechte der Arbeiter fort. Andererseits wird ein großer Teil des Haushaltes zur Aufrüstung des Militärapparates verwendet, um die Vorbereitung eines dritten Weltkriegs zu betreiben. Der westdeutsche Imperialismus ist ein Teil des imperialistischen Weltsystems und selbst eine imperialistische Großmacht. Wenn der Abbau der demokratischen Rechte betrieben wird, wenn die Ausländerfeindlichkeit geschürt und die Arbeiter chauvinistisch und rassistisch aufgeheizt werden, wenn die Faschisierung vorangetrieben wird, so dient dies gerade auch dem Ziel, die Neuaufteilung der Welt in einem imperialistischen Krieg vorzubereiten, in dem die westdeutschen Imperialisten einen größeren Anteil an sich reißen wollen.

Die Lohnpausenforderung des Arbeitsministers ist ein Teil der gesamten Politik, die darauf abzielt, die Krise auf die Schultern der Arbeiter abzuwälzen. Die SPD, die an der Regierung dieselbe Politik verfolgt hat, versucht sich jetzt verstärkt als "demokratischer Apostel" aufzubauen, um die Abwehrkämpfe der Arbeiter abzuwürgen und unter die

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Kontrolle der westdeutschen Imperialisten zu bringen. Die Arbeiter dürfen auch der DGB-Bonzen keinen Glauben mehr schenken, die seit den 50er Jahren den Arbeitern die Augen verschleiern und den Klassenkampf an die westdeutschen Imperialisten verkaufen. Vorfälle wie der Neue Heimat Skandal zeigen das wirkliche Gesicht der DGB-Bonzen. Ein Beispiel für "internationale Solidarität" à la DGB ist, daß der DGB die Augen zugedrückt hat vor der Liquidierung sozialer Rechte in der Türkei, wie sie nach dem Militärputsch vom 12. September 1980 von der Junta betrieben wurde, und daß der DGB mit der gelben Gewerkschaft Türk Iş, die ein willenloser Handlanger der Junta ist, zusammenarbeitet.

Das einzig wirksame Mittel, um die Arbeitslosigkeit für immer aus der Welt zu schaffen, ist mit revolutionärer Gewalt den Imperialismus, Sozialimperialismus und jegliche Reaktion zu zerschlagen und die proletarische Weltrevolution zum Sieg zu führen. Demokratische und soziale Rechte zu erringen ist nur dann möglich, wenn deutsche und ausländische Arbeiter sich im Kampf zusammenschließen, und den Klassenfeinden die Maske vom Gesicht reißen.

Proletarier aller Länder, vereinigt Euch! Treibt den Klassenkampf voran, und werft aus Euren Reihen alle jene sogenannten "Kommunisten", Opportunisten und Revisionisten hinaus, die Euch weißmachen wollen, man könne die Klassenwidersprüche "friedlich" lösen. Parteien wie DKP, TKP usw. sind Handlanger der Chruschschow-Breschnew Revisionisten, die 1956 auf dem XX. Parteitag der KPdSU die Macht an sich gerissen haben und schrittweise die sozialistische Sowjetunion in eine sozialimperialistische Macht verwandelt haben. In diese Parteien dürfen die Arbeiter keine Hoffnungen setzen, wie sie auch keine Hoffnungen setzen dürfen in Organisationen wie KPD, KABD, Halkin Kurtulusu, Devrimci Halkin Birligi, Partizan, Dev Yol usw., denn diese sind in dieser oder jener Form in ihrer Linie vom modernen Revisionismus abhängig. Das Proletariat kann nur siegen unter Führung einer kommunistischen Partei, die wirklich mit dem Marxismus-Leninismus bewaffnet ist.

Die Aufgabe in unserem Land, der Türkei, ist, unter der Führung des Proletariats und gestützt auf das Arbeiter-Bäuern-Bündnis, den Staat der Kompradoren und Grundherrenklasse zu zerschlagen, und die demokratische Volksmacht zu errichten. Das Ziel muß sein, Imperialismus, Sozialimperialismus, Feudalismus und der nationalen Unterdrückung ein Ende zu bereiten, und eine freie, demokratische Türkei aufzubauen. Das Selbstbestimmungsrecht der kurdischen Nation, bis zum Recht auf Lostrennung, muß jetzt schon propagiert werden.

Der Kampf gegen die Militärjunta muß genau unter dieser Voraussetzung und mit dieser Perspektive geführt werden, wobei insbesondere auch die faschistische Ideologie des Kemalismus bekämpft werden muß.

Um diese Aufgaben zu lösen, muß die Kommunistische Partei aufgebaut werden, das ist die Hauptaufgabe. Dabei ist das Wichtigste, die Prinzipien des Marxismus-Leninismus zu studieren und gegen den Opportunismus zu verteidigen. Hierbei steht im Vordergrund der Kampf gegen den Chruschschow-Revisionismus, die Drei-Welten-Theorie, die revisionistische Linie der PAA und alle Gruppierungen, die diese Linien propagieren und diesen Richtungen zugehören. In diesem Kampf und im Kampf gegen die herrschenden Klassen wird die Kommunistische Partei gestärkt und kann ihre Aufgaben meistern.

TOD DEM IMPERIALISMUS, SOZIALIMPERIALISMUS UND JEGLICHER REAKTION!
ES LEBE DIE PROLETARISCHE WELTREVOLUTION!
NIEDER MIT DEM STAAT DER KOMPRADOREN UND GRUNDHERREN - NIEDER MIT DER FASCHISTISCHEN MILITÄRJUNTA!
ES LEBE DIE VOM PROLETARIAT GEFÜHRTE DEMOKRATISCHE VOLKSMACHT!
ES LEBE DAS SELBSTBESTIMMUNGSRECHT DER KURDISCHEN NATION!
TOD DEM WESTDEUTSCHEN IMPERIALISMUS!
ES LEBE DIE SOZIALISTISCHE REVOLUTION IN WESTDEUTSCHLAND!
NIEDER MIT DER REAKTIONÄREN DGB-FÜHRUNG!
DEUTSCHE UND AUSLÄNDISCHE ARBEITER, EINE KAMPFFRONT!
ES LEBE DER PROLETARISCHE INTERNATIONALISMUS!
ES LEBE M A R X, E N G E L S, L E N I N U N D S T A L I N !

28.1o.1982, SYMPATHISANTEN VON B O L S H E V I C P A R T I Z A N
BADEN-WÜRTENBERG

V.i.S.d.P.: Walter Hofmann, Homburger Landstr. 52, 6 Frankfurt a. M.

TÜRKEI OSTAN TARTIŞMA (AKP)

BOLŞEVİK PARTİZAN

DEVRİMCİ ARKADAŞLARA !

Bundan bir yıl önce, Türkiye'de işlemeyen bir devlet çarkı, buna karşılık yükselen bir devrimci muhalefet hareketi vardı. Devletin yasama organı olan meclisler çalışamıyor, hakim sınıf partileri kendi aralarında bir cumhurbaşkanı bile seçemiyorlardı. Yürütme kurumları da aslında görevlerini yerine getiremiyorlardı. Çeşitli pazarlıklar sonucu kurulan hükümetler adeta diken üzerinde oturuyor, ikide bir düşme tehlikesi ile karşılaşıyordu. Polis örgütü bölünmüş, ordu ise bölünme eğilimindeydi. Bakanlıklar, valilikler, kaymakamlıklar, muhtarlıklar, vb. devlet kuruluşları birbirleriyle uyum içinde çalışan kurumlar değil; hangi siyasi partinin elindeyse onun amacı için çalışan kurumlar durumunda idi. Hatta bazı belediye ve muhtarlıklar devrimcilerin denetiminde çalışıyordu. Aynı şekilde şiddet unsuru da devletin tekelinden çıkmıştı. Hakim sınıf partilerinden MHP, oluşturduğu silahlı çetelerle etrafa kan kusturuyor, şiddetin devlet tekelinden çıkmasında başı çekiyordu.

Ekonomik alandaki bunalım ise had safhaya varmıştı.

Sözün kısası, hakim sınıflar derin bir buhran içindeydiler. Halk üzerindeki etkinlikleri kaybolmuş, bölünmüşler, birbirine düşmüşlerdi. Hakim sınıflar güçlü bir devrimci hareketle devrilebilecek kadar zayıf düşmüşler, ipi elden kaçırmışlardı.

Hakim sınıflar bu durumdan kurtulmak, devrimci halk hareketinin kendileri açısından tehlikeli gelişmesini engelleyerek sallanan iktidarlarını sağlama almak zorundaydılar. Halk üzerinde tekrar etkinlik sağlamak, bunalımdan kurtulmak için bir değişiklik yapmak zorundaydılar. Ve bu değişikliği yaptılar: Askeri faşist bir diktatörlük.

İşte bir yıldır devrimci harekete karşı sürdürülen azgın saldırılar, işkence, idam ve seri operasyonlarla yürütülen katliamlar, Kürt milletine yapılan baskılar, halkın mücadelelerle kazandığı bir dizi demokratik mevzilerin gaspedilmesi, vb. bu değişikliğin sonucudur. Bizim bugün hep birlikte karşısına çıktığımız askeri faşist cunta, hakim sınıfların ve onların ağababası emperyalistlerin bu değişikliği gerçekleştirmek için uygun gördükleri yeni hakimiyet aracıdır. Onları içine düştükleri durumdan kurtaracak olan cankurtaran simidiidir.

Gerçekten de askeri faşist cunta hakim sınıflar açısından görevini en önemli noktalarda yerine getirmiştir. Tehlikeyi atlatmıştır. Cuntanın bir yıllık faaliyetinden sonra bugün hakim sınıflar arasındaki çelişki geri plana itilmiş, devlet çarkı işler hale getirilmiş, şiddet unsuru devletin tekeline alınmış, devrimci mücadele bastırılmıştır. Halkın eskiden varolan bütün demokratik hakları gaspedilmiş, devrimci örgütler ağır darbeler yemiş, ve geçici olarak yenilgiye uğratılmışlardır. Hakim sınıflar halk üzerinde etkinliklerini kurmuşlar, yeniden yönetebilir duruma gelmişlerdir. 12 Eylül öncesindeki devrilebilir durumdan çıkmışlar, geçici bir istikrara kavuşmuşlardır.

Elbette ki dışarda kalan tüm devrimciler ve devrim sempatizanları gaspedilen demokratik hakları geri kazanmak, içerdeki ve tehlikeli konumdaki arkadaşlara yardım etmek, işkenceleri, idamları engellemek, askeri cuntayı tüm dünya kamuoyu önünde teşhir ederek cuntaya yardımı engellemek, vb. amaçlarla mücadele yürüteceklerdir, yürütmek zorundadırlar. Ama bir sorun vardır. Ve bu sorun kendisini zorlayıcı bir biçimde hepimizin önüne koymaktadır.

TÜRKİYE SOSYALİST ARŞİVİ VAKFI

Nasıl oldu da 12 Eylül öncesi silahlı direnişlere kadar varan güçlü devrimci mücadele, yine 12 Eylül öncesinde koltuk değnekleriyle ayakta duran hakim sınıflar tarafından böyle basit bir şekilde bastırılabildi?

Aslında askeri faşist cunta bağıra çağıra, adım adım geldi. Hemen hemen tüm devrimci örgütler askeri faşist cuntanın gelişini gördüler. Ve bu devrimci örgütler ki herhangi bir yürüyüşlerinde binlerce, onbinlerce kitleyi seferber edebiliyorlardı — nasıl oldu da bu çok güçlü örgütler askeri faşist cuntaya hazırlıksız yakalanarak ağır darbeler yediler? Bütün bunlarda acaba biz devrime önderlik etme diye sorunu olan örgütlerin kabahati yok mu? Bütün bunlar biz devrimci örgütlerin, devrime önderlik için şart olan Marksist-Leninist öğretiyi yeterince kavramadığımızı göstermiyor mu? Bütün bunlar bizlere ülkemizde, devrimci hareket yükseldiği zaman kitlelere doğru bir önderlik eden, bütün legal imkanlar ortadan kalktığında varlığını sürdüren bolşevik bir örgütün olmadığını kanıtlamıyor mu?

Devrimci arkadaşlar,

Bir zamanlar ülkemizde 12 Mart askeri diktatörlüğü uygulanmıştı. Belki o zamanlar devrimci örgütlerin henüz genç olduğu, henüz emekleme aşamasında olduğu gözönüne alınarak, yapılan hatalar hoşgörülebilirdi. Ama önümüzde böylesine bir tecrübe bulunurken, 12 Eylül askeri cuntasına karşı da hazırlıksız yakalanmak, devrimci örgütlerin Marksizm-Leninizmden ne kadar uzaklarda olduğunu gösteriyor. Ancak henüz vakit geçmiş değildir. Cuntanın başarıları geçicidir. Bugün çok güçlü görünen cunta gerçekte koftur. Hakimiyet silah zoruyla sağlanmıştır. Halkımızın hayat pahalılığından kaynaklanan şikayeti her geçen gün artmaktadır. Baskıların ve katliamların getirdiği kin birikmektedir. Halkın mücadelesinin yükseleceği günler gelecektir. Sorun, yılgınlığa kapılıp geri çekilmek değildir. Sorun, şimdi 12 Mart tecrübesinin yanısıra, 12 Eylül tecrübesini de gözönüne alarak, bunları Marksizm-Leninizm biliminin süzgecinden geçirmek sorunudur.

O halde Marksizm-Leninizmi kavramalı, savunmalı ve geçmişimizden öğrenmeliyiz.

Ancak görünen odur ki bugün bazıları öğrenmeye hiç mi hiç açık değildir.
Bugün Türkiye'de önemli kayıplar verildiğini, bir yenilginin sözkonusu olduğunu gizleyenler, öğrenmeye açık olmayan oportünistlerdir.
Bugün bütün diğer grupların çöktüğü, ama yalnızca kendilerinin varlığını sürdüren örgüt olduğu palavrasını atanlar, öğrenmeye açık olmayan oportünistlerdir.
Bugün geçmişini özeleştirici bir biçimde gözden geçirme gereğini reddedenler, öğrenmeye açık olmayan oportünistlerdir.
Bunlar çalışmalarında en küçük bir nitel değişiklik yapmadan devam edecekler; ve uzun süreçte sınıf mücadelesinin acımasız pratiği içinde yokolup gideceklerdir.
ÖĞRENMEK İSTEMEYENLER, GERÇEKLERE GÖZLERİNİ KAPAYANLAR, ÖĞRENMEYE AÇIK OLMAYANLAR YOKOLACAKLARDIR.

Bugün görev; güçleri toparlamak; geçmişi özeleştirel bir şekilde gözden geçirmek; ve devrimci sınıf mücadelesinin gelecekteki gelişmesine şimdiden hazırlanmaktır. Bu hazırlık görevinde kavranacak esas halka, BİR BOLŞEVİK PARTİ İNŞASI GÖREVİDİR. Eğer yarınki yükselecek sınıf mücadelesi başarıya ulaştırılmak isteniyorsa, eğer yarın yine büyük yenilgiler tadılmak istenmiyorsa, bolşevik bir parti inşa etmek şarttır.
Görev, ajitasyon ve palavra ile kendi kendini ve kitleyi kandırmak değildir.
Görev, bütün gücümüzü bolşevik parti inşası için verimli bir şekilde seferber etmektir.
Cuntaya karşı mücadele, onun teşhiri, ona karşı eylemler ancak bolşevik parti inşasının görevlerine bağımlı olarak ele alındığı zaman soruna doğru yaklaşılmış olacaktır.

BOLŞEVİK PARTİ İÇİN İLERİ !

V.i.S.d.P.: W. Hoffman, Homburger Landstrasse 52, Frankfurt/M.

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMA MERKEZİ

BOLŞEVİK PARTİZAN

Devrimcilerin idamı, faşist katliamlar, işkence ve zulmün sonu; Demokratik Halk Devrimiyle gelecektir!

Devrimciler; Yoldaşlar;
Çeşitli milliyetlerden emekçiler...

Askeri faşist cuntanın terörü gün geçtikçe azgınlaşıyor. Her gün yeni katliamlar! Her gün devrimcilere onlarla, yüzlerle idam cezası talep edilen yeni toplu davalar! Her gün yeni işkence haberleri! Her gün, Türk olmayan milliyetler, özellikle Kürt milleti üzerine uygulanan katmerli milli zulüm haberleri! Bir avuç emperyalist uşağı asalağın kanlı saltanatını sürdürmek için başvurmadığı yöntem; yapmadığı ve yapamayacağı zulüm yok!

Askeri faşist cunta, emperyalistlerin uşağı olan komprador burjuva ve toprak ağası sınıflarının bugünkü temsilcisi olarak; emekçi sınıfların gözünü korkutmak; örgütlenmesini, sömürü ve zulüm çarkını yıkmak için ayaklanmasını önlemenin bir yolu olarak, 12 Eylül'den bu yana ülkemizde yeniden idam sehpalarını kurma yöntemini seçti. Halkın kendiliğinden hareketinin yükseldiği dönemde, devrimcilere karşı idam cezasını resmen uygulayamayan hakim sınıflar;12 Eylül'den sonra devrimcilerin resmen idamını yeniden gündeme getirdiler. 12 Eylül'den bu yana şimdiye dek 11 devrimciyi idam ettiler. Yüzlerce devrimciyi idam cezası talebi ile yargılıyorlar. "Sağ ve sol teröre karşıyız" demagojisini haklı göstermek için; ve hakim sınıfların içindeki çelişmelerin de bir yansıması olarak, devrimcilerin yanında, eli yüzlerce emekçinin kanına bulanmış sivil faşist katiller çetesi MHP'nin alt kesiminden birkaç faşist militanı da idam ettiler. Böylece hem Türkiye kamuoyu önünde, hem dünya kamuoyu önünde kendilerini aklamaya çalıştılar. Ama bu çaba boşadır. Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız, "sağ ve sol teröre karşıyız" demagojisinin ardında yatan gerçekleri her geçen gün daha iyi görmekte; askeri faşist cunta ile sivil faşist MHP'nin (bu arada hakim sınıfların diğer siyasi partilerinin de) hizmet ettiği sınıfların bir ve aynı sınıflar olduğunu; bunların **tümünün işçi sınıfına, tüm emekçilere;Türk olmayan tüm milliyetlere düşmanlık konusunda bir** olduklarını daha iyi görmekte ve kavramaktadır. Emekçiler dün ipe çekilen Denizleri, Yusufları, Hüseyinleri nasıl unutmadı, yüreğine gömdüyse; ve onları ipe gönderenleri de — zamanı gelince hesabını sormak için — belleğine kazıdıysa; bugün de öyle yapıyor. İşçiler, tüm milliyetlerden emekçiler, devrimciler; bugün devrimcilerin idam edilmeleri karşısında sınıf kinlerini biliyor. Bilenen bu kin, yarınlarda sınıf mücadelesinin affetmez balyozu olarak inecek ezen ve sömüren sınıfların beynine!

ZALİMLERİN DÖKTÜKLERİ KAN
BİR GÜN KENDİLERİNİ BOĞACAK;
BU KAN DENİZİNİN UFKUNDAN
KIZIL BİR GÜNEŞ DOĞACAK!

Devrimciler, Yoldaşlar,
Çeşitli milliyetlerden emekçiler;

Emperyalizmin uşaklarının halk üzerindeki faşist diktatörlüğüne karşı can bedeli bir mücadeleye girmiş yiğit devrim

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMA VAKFI

ci kardeşlerimizin bugün faşizmin işken cehanelerinde zulüm görmesi; idam sehpalarında can vermesi, hepimizi acıya boğuyor. Hepimiz nefretle ve kinle dolu - yoruz.

Biz Komünistler için sorun, bu haklı kin ve nefretin, sınıf mücadelesi için tükenmez bir enerjiye dönüştürülmesi;bu nefret ve kinin doğru hedeflere yönlendirilmesi sorunudur. Çünkü bizler şunu gayet iyi biliyoruz ki, doğru bir şekilde sınıf mücadelesine yönlendirilmeyen kızgınlık, kin, nefret, faşist iktidarı yıkamaz; süreç içinde yokolup gider.

Biz devrimcilerin idamına karşıyız!

Bugün Türkiye devrimci hareketi içinde 'işçi sınıfına önderlik' etmeye soyunmuş onlarca örgüt vardır. Bu örgütlerin çok büyük bir bölümü, 'işçi sınıfına önderlik' adına, onun yolunu kararten örgütlerdir. Bu kendini "**idamlara karşı mücadele**" sorununda da göstermektedir. Emekçi sınıfların; tüm milliyetlerden ezilenlerin; faşistlerin devrimcileri idam etmesine karşı duyduğu kin ve nefreti, her örgüt, kendi görüşleri doğrultusunda bir mecraya akıtmaya, yönlendirmeye çalişmaktadır. İşte bu çabaların ürünü olarak, 8 Mayıs 1982'de Duisburg ve Köln'de iki yürüyüş yapılmaktadır.

Bunlardan Duisburg'daki yürüyüş, son dönemde yurtdışında 'Birkom' içinde 'cephe çalışması'na yönelen Dev-Yol, PKK, SVP, TEP gibi örgütlerin çağrısı üzerine yapılmakta; yürüyüşe çok sayıda diğer örgüt de, bu arada TKP/TSİP/TİP gibi Rus sosyal emperyalizminin uşağı partilerin aracı olan FİDEF de katılmaktadır.

Köln'deki yürüyüş için ise HK çağrı yapmıştır.

Her iki yürüyüş de bugün Türkiye'deki "**İDAMLARA KARŞI**" yönelmektedir. Duisburg'daki yürüyüşün düzenleyicileri için "**idam insanlığa karşı bir suç**"tur! Onun için "İdamlara karşı sesimizi yükseltmemiz" gereklidir. (Bkz. Kıvılcım, PKK, Dev-Yol, TEP'in "Bayram Günü Katliam, 7 ölü, çok sayıda yaralı; Katliamı, işkence ve idamları protesto edelim" başlıklı çağrısı)

Köln'deki yürüyüşün düzenleyicisi HK, Duisburg'dakiler kadar ileri gidip, "idam insanlık suçudur" dememektedir. Fakat onlar da Duisburg'daki oportünistler gibi "**İdamlara karşı yürüyüş**"e çağrı yapmaktadır.

Komünistler "idam" sorununa burjuva pasifistleri gibi yaklaşmazlar; genel olarak "**idamlara karşı**" tavır takınmazlar. Komünistler soruna, işçi sınıfının bakışaçısı ile yaklaşırlar. Bu yüzden, tüm idamlara karşı değil; **devrimcilerin idamına** karşı tavır takınırlar. **İdam cezası**, proletaryanın iktidarı ele geçirdiği şartlarda; karşı-devrimcileri bastırmada kullanabileceği cezalardan birisidir. İdam sorununa proletaryanın sınıf çıkarları açısından yaklaşan hiç kimse, 'idam insanlık suçudur' şeklinde; aslında burjuvazinin işine yarıyan bir tavır takınamaz. Lenin, Stalin döneminde Sovyetler Birliği'nde pekçok karşı-devrimci kurşuna dizilmiş, idam edilmiştir. Onlar "insanlık suçu" mu işlemiştir? Hayır, iyi yapmışlardır! Yıllarca dünya halklarına kan kusturan ünlü "Duce" hakettiği sonu ipte bulmuştur. Onu asanlar; ardından da bacağından asıp teşhir edenler "insanlık suçu" mu işlemişlerdir? Hayır! Hitler iti, idam edilmemek için intiharı tercih etmiştir. Eğer o intihar etmeseydi de, kurşuna dizilse ya da ipe çekilseydi, bu insanlık suçu mu olurdu? Bin kere hayır! Çin Halk Cumhuriyeti'nde karşı-devrimcilerin bastırılmasında karşı-devrimciler idam edildiklerinde, bütün dünyada burjuvazi, "insanlık suçu" yaygarası koparmıştır. İnsanlığın sömürücülere ve sömürülenlere bölündüğü bir durumda, "idam insanlık suçudur" şeklinde ortaya çıkmak; Komünistlerin, devrimcilerin değil, burjuva pasifistlerinin işidir.

Hayır, biz Komünistler "idamlara karşı" değiliz. Biz karşı-devrimcilerin, faşistlerin idamından yanayız. Biz genel olarak idamlara karşı değil; emekçilerin kurtuluşu uğruna mücadele eden, ve bu savaşta sınıf düşmanlarının eline düşen **devrimcilerin idamına karşıyız**. Biz devrimcilerin idamına, "idam insanlık suçu" olduğu için değil; devrimciler haklı bir dava uğruna savaştıkları için karşıyız! Sömürüye karşı, zulme karşı, faşizme karşı devrim mücadelesi haklı bir mücadeledir. Bu mücadelenin neferlerinin idamı, halka karşı girişilmiş bir cinayet; bir katliamdır. İşte biz bunun için, bu bilinçle devrimcilerin idamına karşı çıkıyoruz. Biz, karşı-devrimcilerin kendi aralarındaki çelişmelerin bir yansıması olarak birbirlerini idam etmelerine de karşı değiliz. Bizim karşı-devrimcileri karşı-devrimcilere karşı korumak, savunmak (mesela MHP'li faşistleri cuntaya karşı, veya tersi,vs) diye bir sorunumuz yoktur. Biz bu yüz-

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARŞİVİ VAKFI

den, "idamlara karşı mücadeleyi yükseltelim", vs. diyenlere şunu söylüyoruz: Yanlış yoldasınız! Bu yol sizi, devrimci şiddetin karşısına çıkmaya dek götürür. Bu yoldan geri dönün. İdamlara karşı değil, ama **devrimcilerin idamına karşı** mücadele edin!

İdamı "insanlık suçu" olarak gösterip; bu temelde "mücadele"; bizzat geçmişte birçok faşisti cezalandıran; bu anlamda da "idam eden" Dev-Yol, PKK gibi örgütlerin bu eylemlerini de "insanlık suçu" olarak damgalamak anlamına gelir.

Devrimcilerin idamına karşı mücadele, Demokratik Halk Devrimi mücadelesine tabi kılınmalıdır!

Bugün gerek Duisburg'da, gerekse Köln'de yürüyüş düzenleyen her türden revizyonist ve oportünist teşkilatlar, acaba neden sorunu böyle koymuyorlar? Biz şimdi sorunu böyle koyduğumuzda, onlar, hiddetle, bizim "demagoji" yaptığımızı söyleyip; kendilerinin 'tabii ki devrimcilerin idamına karşı olduğunu' söyleyebilirler. Bizim demagoji yapıp yapmadığımızı, sözü geçenlerin çağrılarına göz atan her bilinçli devrimci görebilir. Ayrıca eğer bunlar gerçekten yalnızca devrimcilerin idamına karşı iseler, neden sorunu böyle koymadıklarını açıklamak zorundadırlar.

Bizce sorun açıktır: Bunlar için önemli olan, kafa sayısıdır. Ne kadar çok kişi 'idamlara karşı mücadele' ederse, o kadar çok başarı şansı vardır. O halde 'demokratları' ürkütecek şiarlar atılmamalıdır. Eğer biz yalnızca devrimcilerin idamına karşı olduğumuzu söylersek, o zaman 'demokratlar' bizimle birlikte gelmeyebilir! O halde sorunu 'insani' açıdan ele almak, ve bugün kimden gelirse gelsin, kime yönelirse yönelsin, 'idama karşı' olanları toplamak için, 'idamlara karşı' yürüyüş yapmak daha iyidir!

İşte onları bu şekilde davranmaya iten düşünce budur. Bunun oportünist bir yaklaşım olduğu ortadadır. Böyle bir siyaset, işçi sınıfı devrimcilerinin, Komünistlerin siyaseti değil; burjuva bezirgânlarının siyasetidir.

Bunların harekete geçirmek istedikleri 'demokrat'lara gelince: Bunlara göre, bu 'demokrat'lar, bugün Batı Almanya'da iktidarda olan partilerin, Batı Alman emperyalizminin temsilcisi olan siyasi partilerin —Jusos, Judos gibi— gençlik örgütleridir. Türkiyeli oportünistler, bugün Batı Alman emperyalizminin Türkiye'deki faşist cuntanın en önemli destekçilerinden biri olduğu gerçeğini teşhir edecekleri; ve Batı Almanya'da **devrimci güçlerle** birleşmeye yönelecekleri yerde; kafa sayısı hesapları ile Batı Alman emperyalizminin temsilcisi olan teşkilatları akılları sıra 'kazanmaya' çalışıyorlar. Onlar 'kullanma', 'imkanlardan yararlanma', vs. adına bizzat kendilerinin kullanıldığını; objektif olarak Batı Alman emperyalizmini destekler, onu şirin gösterir duruma düştüklerini görmüyorlar. Biz bu oportünist teşkilatların tabanındaki tüm bilinçli devrimcilere sesleniyoruz: Şeflerinizin sizi sürüklediği bu yanlış yoldan gitmeyin! Devrimcilerin idamına gerçekten dur diyecek tek güç; proletaryanın ve emekçilerin örgütlü gücüdür. Emperyalizmin siyasi temsilcileriyle birlikte "idamlara karşı mücadele", güçlerin boşa heba edilmesidir.

Bugün Duisburg'da yapılan yürüyüşte bir başka ilginç durum daha vardır. O da, 12 Eylül'den bu yana ilk defa Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını üstlenen T'K'P'nin, hala devrimci konumda olan bir dizi oportünist örgütle eylem birliği içine girmiş olması olgusudur.

Faşist cuntanın "terörizme karşı mücadelesi"ni öven; cuntanın 'sağ ve sol terör' demagojisinin gönüllü destekçilerinden biri olan T'K'P'nin, şimdi 'idamlara karşı mücadele' adına böyle bir eylem birliğine girmesi; gerçekte onu güçlendiren, onun devrimci güçler içinde itibarını yükselten bir araçtır. Eylem içinde, eyleme katılanların "birbirlerinin **görüşlerine** saldıramayacağı" şeklindeki anlaşma ile, ideolojik mücadelenin önüne de set çekilerek, Duisburg yürüyüşü T'K'P'li revizyonistlerin kesin ideolojik hakimiyeti altına sokulmuştur.

T'K'P ile böyle bir anlaşmaya girenler; bu somut durumda, yürüyüş çağrısı önce kimden gelirse gelsin; T'K'P'nin kuyruğuna takılmışlardır.

Yoldaşlar, devrimciler,
Bütün milliyetlerden emekçiler...

Bugün devrimcilerin idamına karşı mücadele bir görevdir. Bu görev, faşist cuntaya karşı mücadelenin yalnızca bir bölümüdür. Faşist cuntaya karşı mücadele ise; gerçekte komprador patron-ağa devletine; faşist diktatörlüğe karşı yürütülen mücadelenin bir parçasıdır. Ülkemizde faşist askeri cuntanın her türlü zulmüne karşı olduğu gibi, devrimcileri

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARŞİVİ

idam etmesine karşı da mücadele etmek gereklidir. Ancak bu yapılırken, şu hiç bir zaman unutulmamalıdır:

DEVRİMCİLERİN İDAMINI KÖKTEN ENGELLEMENİN TEK GERÇEK YOLU, EMPERYALİZME UŞAKLIK EDEN HAKİM SINIFLARIN FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNÜ, İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE YIKMAKTIR!

DEVRİMCİLERİN İDAMINA KARŞI YÜRÜTÜLECEK MÜCADELE, BİR BÜTÜN OLARAK İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİNE BAĞIMLI VE ONUN BİR PARÇASI OLARAK ELE ALINMALIDIR!

İşçiler, emekçiler, devrimciler, Yoldaşlar...

Şurası da iyi bilinmelidir ki; hakim sınıfların kanlı saltanatını yıkmak için en önemli ve ilk şart, Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış Bolşevik bir partinin varlığıdır. Biz Komünistler, işte bu bilinçte olarak, önümüze kavranacak ilk halka olarak Bolşevik Partinin inşası halkasını koyduk. Bütün diğer sorunları ve görevleri, parti inşası çalışmasına bağımlı olarak ele alıyoruz. Soruna böyle yaklaşmayanlar, ve bugün en önemli görev olarak Bolşevik Parti inşası görevini önlerine koymayanlar, iddiaları ne olursa olsun, işçi sınıfının temsilcileri değildir.

İşte devrimcilerin idamına karşı mücadele konusunda bizi oportünist ve revizyonistlerden ayıran temel düşünceler bunlardır.

Bolşevizm yenecek; Marksizm-Leninizm bilimi ile yolu aydınlanan işçi sınıfı öncülüğünde emekçi halkımız, devrimcilerin idamının; katliamların, zulmün, işkencenin hesabını er geç devrimle soracaktır!

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

V.i.S.d.P.: W. Hofmann, Homburger Landstr. 52, 6000 Frankfurt/Main
Eigendruck im Selbstverlag

Peru Komünist Partisi Önderliğindeki Halk Savaşını Destekle!

PERU'DA ÇAKILAN KIVILCIMI ALEVLENDİR!

İşçiler, Emekçiler, Tüm Ezilenler;

Basında Işıklı Yol (Sendero Luminoso) olarak tanıtılan Peru Komünist Partisi önderliğinde, 1980'de çakılan silahlı mücadele kıvılcımları, beş yıldır Peru bozkırlarını alev alev tutuşturururken; devrimci mücadele şehirleri, özellikle de gecekondu bölgelerini içine alarak, bütün şiddetiyle devam etmektedir.

Emperyalizm uşağı ve halk düşmanı gerici Peru hükümetlerini, kitle katliamlarına kadar varan baskı ve terörlerini bütün vahşetiyle sürdürmelerine rağmen, her geçen gün daha geniş kitlelerin aktif katılımı ve desteğiyle yükselen PKP önderliğindeki silahlı mücadele; bugün binlerce kadın ve erkeğin saf tuttuğu güçlü bir halk ordusu yanısıra, kırsal alanların önemli bir bölümünde de halkın kendi iktidar organlarını yaratmış durumdadır.

Devrimin esas gücünü yoksul köylülerin oluşturduğu Peru'da, tarihte ilk kez binlerce yoksul köylü PKP önderliğinde birleşerek, toprak devrimini gerçekleştirme mücadelesinde destanlar yaratan bir kararlılık ve azimle ilerlemektedir. Hiç bir şeye sahip olmayan halkların ve ezilen ulusların, doğru bir önderlik altında örgütlenip mücadeleye atıldıklarında nelere muktedir olduklarını,proleter dünya devrimi tarihindeki onlarca örneği gibi bir kez daha kanıtlayan Peru'daki mücadele, devrimin önündeki üç dağ olan emperyalizmi, kompradorbürokrat kapitalizmi ve feodalizmi hedefleyen, anti-emperyalist, anti-feodal bir karektere sahiptir.

PKP önderliğinde ve halk ordusu güvencesinde yükselen mücadele; kokuşmuş ve köhne düzenin sivrilikleri-ni,çelişkilerini şu veya bu biçimde törpülemeyi öngören bazı kısmi taviz ve reformları ve kitleleri düzen sınırları içinde tutma doğrultusundaki tüm plân ve alternatifleri tepeleyerek; gerçek bir halk devrimi olarak, demokratik halk iktidarı asgari hedefine doğru başarıyla ilerlemekte; PKP'nin tesis ettiği esas hattıyla doğru çizgi rehberliğinde,nihai kurtuluş olan sınıfsız, sömürüsüz bir dünya yaratmayı hedeflemektedir.

Burjuva basının da itiraf etmek zorunda kaldığı gibi, hiç bir emperyalist ve gerici güce dayanmadan, onlara avuç açmadan gerçek başarılar ve kazanımlar elde ederek yükselen bu şanlı mücadeleye temel teşkil eden ilke; doğru bir ML çizgi temelinde proletarya ve halka güvenme ve dayanma ilkesidir. Nitekim emeperyalistler, sosyal emperyalistler ve Peru'daki uşakları, PKP önderliğinde yükselen halk savaşını bastırmak ve boğmak için, gerçek bir işbirliği içerisindedirler. Zira emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin Peru'daki çıkarlarını hedefleyen bu mücadele; büyük burjuvazi tarafından yaygınlaştırılan ve dünya çapında devrimci gözüken çok sayıda hareketi zehirleyen; "bir güce dayanmadan başarı elde edilemez" şeklindeki teslimiyetçi, gerici anlayışlara da ağır bir darbe vurmakta; bu hareketlerin yüzlerindeki maskeleri düşürmektedir.

Peru Komünist Partisi önderliğinde, 1980'den bu yana,her geçen gün daha da şiddetlenerek gelişen bu silahlı mücadele; dünya çapında da büyük öneme sahiptir. Bu mücadelenin önemi her şeyden önce, mücadeleye damgasını vuran ve harekete önderlik eden PKP'nin ideolojik ve siyasi hattından gelmektedir. Çünkü, Devrimci Enternasyonalist Hareket saflarında yer alan PKP'nin; gerek emperyalizme, sosyal emperyalizme ve hertürden gericiliğe; gerekse Kruşçev-Brejnev modern revizyonistlerine, Teng-Hua kapitalist yolcularına, Enver Hoca önderliğindeki dönek ihanetçilere ve her türden revizyonist, troçkist akımlara karşı yürüttüğü amansız ve uzlaşmaz mücadelesi ve her türden saldırıya karşı Marksizmi-Leninizmi ve Mao Zedung'un ML'e ölümsüz katkılarını kararlıca savunması, bu halk savaşının derin önemini gözler önüne sermektedir. Bundan dolayı PKP önderliğinde sürdürülen bu mücadele, dünyanın dört bir tarafında emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere karşı yükselen halkların kendiliğindenci mücadelelerden nitelik olarak farklıdır. Bu nitelik farkı; Güney Afrika, Nikaragua, El-Salvador'da olduğu gibi dünyanın çoğu yerinde halkların mücadeleleri çeşitli burjuva klikler tarafından şu ya da bu daoğrultuda doğru hedeflerden saptırılırken, hatta Filistin'de, Lübnan'da olduğu gibi emperyalistlerin çıkar çatışmalarına alet edilirken; PKP önderliğindeki mücadelenin tüm emperyalistleri ve gericileri hedef alan, ezilenlerin ufkunu genişleten ML bir hat üzerinde yükselmesidir. Bundan dolayı PKP önderliğindeki mücadele, proletarya ve halkların ufkunu karartan bir mücadele değil, onlara gelecek vaadeden dünyanın mevcut karmaşıklığı içinde geniş perspektifler açan bir mücadeledir. Zira PKP önderliğindeki bu mücadele, salt Peru sınırları içindeki karşı-devrime ve gericiliğe karşı yükselen bir mücadele değil, dünya çapında emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden revizyonizme karşı yükselen bir mücadeledir. Bu şanlı mücadelenin her kazanımı, enternasyonal proletarya ve ezilen halkların dünya çapındaki bir kazanımıdır.

TÜRKİYE SOSYALİST BASINI VAKFI

PKP önderliğindeki mücadelenin en az birincisi kadar tayin edici olan ve birincisine sıkı sıkıya bağlı bulunan diğer bir özelliği de; tüm karşı-devrimciler ve gericiler tarafından, Marksizm-Leninizmin modasının geçtiği propagandasının ayyuka çıkarılarak, proletarya ve halkların bu tayin edici silahtan mahrum bırakılmak istendiği; onların bilinçlerinin, son on yılı aşkın süre içinde özellikle de her türden modern revizyonist akımlar tarafından Mao Zedung yoldaş şahsında ML'e yöneltilen azgın saldırılarla alabildiğine karartılmaya çalışıldığı bir ortamda; ML bayrağını yüceltmesi ve Mao Zedung'un ML'e ölümsüz katkılarını kararlılıkla savunmasıdır.

Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra, Çin'de parti ve devlet iktidarını kapitalist yolun yolcuları tarafından gasbedilmesini takip eden süreçte ve Enver Hoca önderliğindeki AEP yönetici kilğinin ML'e ihaneti ile daha da derinleşen UKH saflarındaki bunalım ve kaosun bütün sonuçlarıya yaşandığı şartlarda, ML'lerin yeni bir Enternasyonal inşa çabaları ve bu çabalara paralel olarak gelişen PKP önderliğindeki mücadele, ML'in ölümsüzlüğünü ve bütün saldırı, karalama ve tahrifatlara rağmen Mao Zedung yoldaşın ML katkılarının büyük önemini bir kez daha kanıtlamakta, ezilenlerin kurtuluş yolunu aydınlatmaktadır.

Bundan dolayı PKP önderliğindeki mücadele, tüm dünyada komünist devrimcilere güç vermekte, enternasyonal proletaryaya ve ezilen halklara ilham kaynağı olmaktadır.

Bunlardan başka, PKP önderliğinde yükselen halk savaşının daha bir dizi genel ve özgül özellikleri vardır. Bunlardan bir taneside, proletaryanın iktidar mücadelesinde tayin edici araçlardan birisi olan, gerçek bir komünist partisinin vazgeçilemez gerekliliğidir. Bugün dünyanın bir çok ülkesinde, ML bir partinin önderliğinden yoksun olarak mücadele eden proletarya ve halkların dramatik durumları gözler önündedir. Böyle bir partinin olmadığı bir ülkede, proletarya ve halklarının gerçek kurtuluşu imkansızdır. Bizim açımızdan da, partimzin kurulmasının, inşasının ve ML hattının derinleştirilmesinin önemini göstermektedir.

Peru devriminin ülkemiz devrimi açısından çok önemli diğer bir öğretici özelliği ise, proletarya partisi önderliğinde, halk savaşı çizgisinde sebat edildiği ve bu çizgi, her ülkenin somut koşulları tahlil edilerek yaratıcı bir şekilde bu özgül koşullara uygulandığı ve geliştirildiği taktirde, Peru'da olduğu gibi, devrimin güçlerinin başarıyla iktidar hedefine doğru ilerleyeceğini açık biçimde göstermesidir.

Belirli görüş ayrılıklarına rağmen, aynı çizgi, yani doğru bir ML çizgi temelinde aynı hedefler için mücadele eden Türkiye işçi sınıfının öncü müfrezesi partimiz TKP/ML, PKP önderliğinde yürütülen halk savaşını desteklemeyi, bu mücadeleye kendi mücadelesi olarak sahip çıkıp propagandasını yapmayı ve ona maddi-manevi her türlü yardımda bulunmayı proleter enternasyonalist bir görev olarak kabul etmektedir. Bu nedenle, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, bu proleter enternasyonalist görevlerini layıkıyla yerine getirmeye çalışacaktır.

DEH'in bir üyesi olarak, DEH'in dünya çapında başlattığı "PERU'DAKİ HALK SAVAŞINI DESTEKLEME KAMPANYASI"nı bütün gücümüzle destekliyor, onun bir parçası olarak, tüm gücümüzle bu faaliyeti yaygınlaştırmayı proleter enternasyonalist bir görev olarak kavrıyoruz.

Partimiz TKP/ML, her milliyeten işçileri, emekçileri, tüm ilericileri Peru'daki halk savaşından öğrenmeye ve bütün güçleriyle bu mücadeleyi aktif biçimde desteklemeye çağırır!

TKP/ML
MK-SB
Ekim 1985

TÜRKİYE SOSYALİST ARŞİVİ

TKP/ML– HAREKETİ MERKEZ YAYIN ORGANI İLERİ'Yİ GERİCİ AMAÇLARINA ALET EDENLER,ETMEYE ÇALIŞANLAR KİMLERDİR?(*)

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Devrimci kamuoyuna,

"TKP/ML Hareketi Yayın Organı, İleri, Gerici amaçlara alet edilemez" başlıklı, "TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi" imzalı ve 12 Haziran, 1984 tarihli bir bildiri yayınlandı. Bu yalan ve iftiralar dolusu bildiriyi yayınlayanların gelinen aşamada, TKP/ML Hareketi ve onun Merkez Yayın Organı İLERİ'yle uzaktan yakından bir ilişkileri kalmamıştır. Tasfiyeci sağ oportünist inkarcı hizibin, örgütümüzle bütün ilişkileri kesilmiş ve hizipçiler, örgütümüzden kovulmuşlardır. Tasfiyeci hizipçi elebaşlar, bu gerçeği gizlemekte, yalan ve iftiralarla devrimci kamuoyunu yanıltmaya ve gerçek yüzlerini gizlemeye çalışmaktadırlar. Bu durumda, tasfiyeci hizibin söz konusu bildirisini teşhir etmek ve gerçeklerle devrimci kamuoyunu aydınlatmak ivedi devrimci bir görevdir.

Tasfiyeci sağ oportünist inkarcı hizip, KHK'nın yasal olmadığını söylüyor. Gerçek böyle mi ?

KHK'nın oluşturulmasında Tüzüğümüz neleri emreder? Sonuncu genel konferansa (GK) katılan delegelerin yarısının ya da mevcut üyelerin yarıdan bir fazla çoğunluğunun talebi halinde:

a) MK'nın olağanüstü GK'yı toplamak zorunda olduğunu;

b)Eğer, MK, *bir ay içerisinde* olağanüstü GK'yı toplama girişiminde bulunmazsa, olağanüstü GK talep eden delege veya üyelerin bağlı oldukları örgütlerin bölge ve alt bölge komiteleri tarafında KHK'nın oluşturulmasını;

c) Oluşturulacak olan KHK'nın , olağanüstü GK'yı toplantıya çağıracağını ve toplanıncaya kadar ki süre içinde, MK'nın bütün yetkilerini devr alacağını emreder.

Tüzüğün bu hükümleri bakımından somut durum neydi ? 1983 Temmuz'unda başlayan "yetki soru"nun tartışılması sürecinde Ekim'de örgütümüzün iradesi açığa çıktı. Gerek Nisan Konferansına katılan delegelerin ve gerekse de mevcut üyelerin ezici bir çoğunluğu *olanaklı olan en kısa sürede, I OGK'nın toplanmasını talep etti.* Ne var ki, sabık MK'nın bırakalım Tüzük emirleri uyarınca bir ay içerisinde GK kararı alıp hazırlıklara girişmesini, o Şubat ta tasfiye edilinceye kadar hiç bir zaman GK kararı alıp hazırlıklara girişmedi. 1983 Kasım'ından itibaren yasallığını ve muşruluğunu yitiren sabık MK, 1984 Şubat oportünist darbesiyle de, tasfiyeci 2. Kanat tarfından, fiilen tasfiye idildi. Kolaylıkla anlaşılacağı gibi, 1983'den itibaren KHK'nın kurulmasının koşulları oluştu. İşte bu koşullarda, Hareketimizin KHK oluşturmaya yetkili örgütü, *örgüt kitlesinin ezici bir çoğunluğunun da destegini alarak,* Tüzüğe ve örgüt iradesine tamamen uygun olarak, Nisan 1984'de Konferans Hazırlık Komitesi'ni oluşturdu.

Örgütümüzün gerçekleri bunlardır. Şimdi tasfiyeci, inkarcı, sağ oportünist hizibin darbeci elebaşlarının, KHK'nın yasal oldığına ilişkin oportünist ihtirazlarını yanıtlayalım:

Tasfiyeci elebaşlar diyorlar, ki, "1) 25 Şubat, 1984'e kadar, herhangii bir hareket üyesi, MK Konferans toplamıyor, siz Konferans istiyormusunuz diye örgüte başvurmuş mudur?" Tasfiyeci elebaşlar, soruyu böyle formüle ederek sorunu tahrif ediyor-

*—Daha önce kamuoyuna dağıtılan bu bildiriyi, duyulan ihtiyaç nedeniyle, yeniden yayınlıyoruz. Ayrıca yeniden yayınlarken bir kaç noktada önemli gördüğümüz bazı eklerde yaptık. Sözkonusu ekler, Temmuz 1984'te yapılmış olup, dip notlar şeklinde düşülmüştür.

lar. Sorun, "MK Konferans toplamıyor, siz Konferans istiyormusunuz ' istemiyormusunuz sorunu değildir? Sorun, ilk olarak, örgüt üye çoğunluğunun ya da Nisan Konferansı delegelerinin yarısının, OGK talebinde bulunup bulunmadığıdır–ki, yukarıda örgüt iradesini açıklamıştık– İkinci olarak, eğer, örgüt üye coğunluğu ya da Nisan Konferansı delgelerin yarısı, OGK talebinde bulunmuşlarsa, MK'nın bir ay içerisinde OGK girişiminde bulunup bulunmadığıdır–ki, yukarıda OGK talebi karşısında sabık MK'nın tavrının nasıl olduğunu açıklamıştık– Sorun doğru bir şekilde konduğunda, tasfiyeci elebaşların tahrifatı derhal ortaya çıkıyor. Onlar, yalnızca sorunu değil, aynı zamanda Tüzüğü de tahrif ediyorlar. Diğer yandan, eğer tasfiyeci önderler örgüt üye çoğunluğunun ,ya da Nisan Konferansı delegelerinin yarısının OGK' nın toplanması talebinde bulunmadığını iddia ederlerse , bunu *kendi beyanlarından* yalanlamaya hazırız.

Tasfiyeciler diyorlarki, "2) Konferansın toplanması ve toplanmadığı durumda, KHK'nın kurulması talebi, örgüt üyelerinin çoğunluğunca benimsenmiş midir?" Tasfiyeciler bu soruya "hayır" diye yanıt vererek, yukarıda teşhir ettiğimiz tahrifatı sürdürüyorlar. Yalnız bu kadar değil, Tüzüğü bir kezdahatahrif ediyorlar. Tüzüğümüz, KHK'nın kuruluşu için, örgüt üyelerinin görüşlerine baş vurulması şeklinde bir hüküm koymaz. Onlar, aktardığımız bu sözleriyle, aksi yönde iddiada bulunarak, uyduruk hükümlerle Tüzüğü yeniden yazmağa kalkışıyorlar. Tüzüğümüze göre, yukarıda belirttiğimiz gibi, örgüt üyelerinin çoğunluğu veya Konferans delgelerinin yarısı, OGK'nın toplanması talebinde bulunmuşsa ve MK bir ay içinde OGK' nın toplama girişiminde bulunmamışsa KHK'nın oluşturulması süreci *otomatikman* işler. Tüzüğümüzün hükümleri böyledir. Ama şunuda vurgulayarak belirtmeliyiz hizip başlarınında bildikleri gibi KHK kurmaya Tüzüksel bakımından yetkili hareket örgütü KHK'yı oluşturmadan önce, KHK'ın kurulması sorununu örgütle tartışmış ve örgütün *desteğiyle* KHK'nın kuruluş çalışmalarına önderlik etmiş ve KHK'yı oluşturmuştur. Ne ki, tasfiyeciler, bu gerçeği de örtbas etmeğe çalışıyorlar.

Tasfiyeviler diyorlarki, 3) Bugün kendine KHK diyen yasacı yoldaşlar, 13 Mart, 1984'e kadar, KHK kurma taleblerini MK'ya (siz darbeci merkez olarak anlayın–bn.) iletmişlermidir?" "Hayır", diye yanıt veriyorlar tasfiyeciler bu soruyada. ve böylece gerçekleri bir kez daha tahrif ediyorlar. İlgili Hareket Örgütünün , KHK kurulması talebi, Şubat ayı içerisinde tasfiyeci ikinci kanada bildirilmiştir. Bu gerçeğe rağmen, yalan haberlerle devrimci kamuoyunu yanıltmaya çalışıyorlar.

Tasfiyeciler diyorlarki, "4) MK'nın (siz sabık MK üyelerinin yarısının oluşturduğu darbeci merkez diye okuyun– bn.,) 25 Şubat 1984'de aldığı Olağanüstü Konferans Kararı, bugün kendine KHK diyenler ve örgütün ezici çoğunluğu tarafından benimsenerek onaylanmış mıdır?" Tasfiyeciler 'evet' diyorlar. Darbeci tasfiyeci merkezin 25 Şubat 1984'de, "OGK kararı aldığı doğrudur. Ne ki, tasfiyeci darbeci merkez, hareketimizin yasal bir organı olmadığından, onun aldığı GK kararıda, yasal ,değildir,geçersizdir. Bu bir. İkincisi, darbeci merkezin aldığı "OGK" kararının, örgüt tarfından öğrenildiğinde ilk başta – evet yalnızca ilk başta– olumlu karşılandığı doğrudur. Ama bu fazla sürmemiş, örgüt hem tasfiyeci merkezin, darbeci karekterini ve hemde MK'nın Kasım ayından itibaren yasallığını ve meşruluğunu yitirdiğini kavramış, sabık MK'nın ikinci tasfiyeci kanadının aldığı "OGK" kararının geçersiz olduğu sonucuna varmıştır. Ama darbeci tasfiyeci hizipçiler, hayır diyorlar; bir kere "OGK" kararı aldık; bu karardan geri dönülmez. yaptık – oldu bitti, geri dönemezsiniz– işte tasfiyeci elebaşların mantığı! Ve işte onların örgütü ikna çizgisi!...

Hizipçiler diyorlar ki, "5) Bugün kendine KHK diyenler, kendilerinden bir statü üstte, bölge komitesi statüsündeki Yurtdışı Komitesi ile, KHK'yı beraber oluşturma konusunda, herhangi bir girişimde bulunmuşlar mıdır?" Tasfiyeci yanıt, olumlu. Ama, tasfiyeciler yine yalan söylüyorlar, yine gerçekleri rezilce çarpıtma yolunu tutuyorlar. Yurtdışı Komitesi'nin, "bölge komitesi statüsünde" olduğu iddiası, kuyruklu bir yalandır. Çünkü, Yurtdışı Komitesi, bölge veya alt bölge komitesi statüsüne sahip değildi; sabık MK tarafından Yurtdışı Komitesinin statüsü, 'özel görev örgütü" olarak saptanmıştır. Dolayısıyla, , Yurtdışı Komitesi, KHK oluşturmaya yetkili bir Hareket organi değildir. işin bir yanı bu. Diğer yanıda, *ir an için* Yurtdışı komitesi' nin bölge ya da alt bölge komitesi statüsüne sahip olduğunu *r ayalım.* Peki, organ olarak Yurt dışı Komitesi KHK'nın oluşturulmasından yana mıdır ? Hayır ! Dahası var. Yurtdışı Komitesi içinde KHK'nın oluşturulmasını savunan yoldaşı tasfiye etme yolunu tuttular. Peki, KHK'nın oluşturulmasından yana olmayan, bu yöndeki talebi reddeden bir organın, KHK oluşturma çalışmasına katılma hakkı sözkonusu olabilir mi? Buna da hayır! Bu durumda, hizipçilerin yukardaki sözleri, politik sahtekarlık, iki yüzlülük değil midir ? Evet! Hizipçiler, gerçekleri bilmeyen devrimci kamuoyunu, bu sahtekarlıklarıyla aldatmaya çalışmıyorlar mı? Bir kez daha evet !

Hizipçiler diyorlar ki, "6) Olağanüstü Konferans kararı (bu kararın yasal geçerliliği varmı, hareketimizin yasal ve meşru bir organı tarafından alınmış mıdır?–bn.) alınıp, bunu, üye ve üye adaylarının ezici çoğunluğu benimsedikten sonra (ama nasıl ve ne zamana kadar?–bn.) aradan henüz bir ay bile geçmeden (öyle mi?)–bn.) tam Konferans kararından 17 gün sonra, (demek ki 17 günde ipliğiniz örgütün önüne döküldü–bn.) MK Konferans toplamıyor, ben Konferansı toplamak istiyorum, ve KHK kuruyorum demenin, Tüzüksel dayanağı var mıdır?" Diğer iddiaları yanıtlarken, bu iddiayı da yanıtlamış bulunuyoruz, ayrıca üzerinde durmak gerekmez.

Darbeciler diyorlar ki, 7) Hiç bir komünist parti ve örgütün tarihinde, "iki kongre (veya bizde olduğu gibi Genel Konferans) arasında en yetkili organ MK'dir hükmüne bağlı olarak Konferans ve Kongre görüşlerini M-L doğrultuda (hangi doğrultuda olduğuna GK karar verecektir–bn.) değiştirdiği ve MK'nın uygulamalarının örgüt tarafından da onaylandığı koşullarda, hiç bir kişi ve örgütün, M-L görüşleri iptal ederek onun yerine oportünist görüşleri geçirdiği görülmüşmüdür?" Tasfiyecilerimiz yine tahrifat yapıyorlar. Hemen belirtelim ki, tahrifatçılıkta (parantez içinde bu arada işaret edelim ki, aynı zamanda skandal ticaretinde ve Aleksinski yöntemlerinde de) giderek uzmanlaşıyorlar. MK'nın, partilerde iki kongre arasında, bizde iki GK arasında en yüksek yönetim organı olması bir şeydir, MK'ların, kongre ya da bizde GK yetkilerini kulanması başka şeydir; ikincisi Kongre veya Konferansıntasfiye edilmesidir. MK'nın iki GK arası dönemde en yetkili Hareket organı olmasından, MK'nın GK yetkilerini kulanabileceği sonucunu çıkarmak, Tüzüğümüzü fütursuzca tahrif etmektir. Tasfiyecilerin yaptığı da budur ve onlar, bu tahrifatlarını desteklemek için, yeni bir tahrife daha başvuruyor, sıkılmadan UKH'de de bu işin böyle olduğunu, iki kongre arası dönemde MK'la kongre yetkilerini kulandığını iddia ediyorlar.

Yukarda yaptığımız açıklamaların ışığında şunu belirtelim, UKH'de, MK'ların kongrelerin yetkilerini kullanması diye bir sorunun olmadığını ve olmayacağını, bunun merkeziyetçilikten sapma olacağını. belirtelim. Tasfiyecilerin, "görülmüşmüdür?" şeklindeki sorusu, yanıtını böylece bulmuş oluyor; kongrelerin yetkilerini MK'lar kullanamayacaklarına göre, böyle bir şeyin görülüp görülmediği de sözkonusu edilemez.

Diğer yandan, tasfiyeciler, istismarcıdır. Bunu defalarca vurguladık vurguluyoruz. Örgütün iradesi doğrultusunda sabık MK'nın disiplinsiz uygulamalarının, KHK tarafından iptal edilmesi kararı, (iletişim olanaklarının sınırlılığı nedeniyle eksik ve yanlış anlaşılmaları bir yana koyacak olarsak) bir süre için söz konusuydu. Ancak burada önemli olan bu değil. Çünkü, KHK örgütün genel eğilimini dikkate alarak, MK'nın disiplinsiz uygulamalarını iptal etti, yanlızca sabık MK'nın disiplinsizlikler yaptığını ve disiplinsizliklerin KHK tarafından mahküm edildiğini açıklanmasını karar altına aldı. Bu karar, tasfiyeciliğin yüz karasından başka bir şey olmayan 12 Haziran bildirisinden önce, tasfiyeci elebaşılara bildirildi. Ama tasfiyeci elebaşılar, sanki bu gerçekler ortada yokmuş gibi politik sahtekarlar ve istismarcılar olduklarını kanıtlamak istermişcesine, yüz karası bildiriyi yayınlama seviyesizliğini

gösterecek denli yetenekli olduklarını ispatladılar !

Tasfiyeciler, yani gerçek hizipçiler, KHK'yı da hizip olarak ilan ediyorlar. Bu, yavuz hırsız tutumu değilmidir ?

Sabık MK'nın 2. tasfiyeci kanadı, önce, 1. tasfiyeci kanadı hizip kurmakla suçladı. Daha sonra, KHK'yı hizip olarak damgaladı Örgütün, KHK'yı desteklediği gerçeği göz önünde tutulursa, böylece bütün örgütü hizip olarak ilan ettiler. Onlar, önüne geleni hizipçilikle suçlayarak, tozun dumana karıştığı bir ortam yaratmaya çalıştılar, çalışıyorlar. Tasfiyecilerin hizipçilik iddiaları, bir kara çalmadan, kapkara bir iftiradan öte bilimsel bir değer taşımamaktadır. Yavuz hırsızın ev sahibini bastırması örneği, tasfiyecilerde hemen tüm örgüte fırlattıkları hizipçilik suçlamalarıyla, kendi hizipçi çalışmalarını gizlemeye kalkışmaktadırlar.

Gerçek hizipçiler kimlerdir ?

Gerçek hizipçiler, örgüt platformundan koparak, örgüt disiplini, baltalama, yıkma çalışmaları içerisinde, örgüt disiplini yerine, kendi grup disiplinini geçirerek birgrup olarak örgütlenenlerdir. yalanlarla, iftiralarla, tahriflerle dolu bildirilerini yanıtladığımız örgüt tasfiyecisi yıkıcılarıdır. Ve bu, yakında geniş olarak devrimci kamuoyu önünde ortaya konacaktır.

Hizipçiler, TKP/ML Hareketini kendilerinin temsil ettiklerini açıklıyorlar. Ne yüzle ?

Son bir yıldır, Hareketimiz içinde örgütlenme sorunlarında şiddetli bir iç mücadele sürdü. Bu mücadelede Hareketimiz, ilkelere bağlılığın iyi bir sınavını verdi; örgütlenmede Leninizme sadakatini kanıtladı. Örgütümüz yenilginin ağır sonuçlarından olan [illegible]iyecilik illetini saflarımıza taşıyan ve hakim kılmaya çalışan, anarşist tasfiyecileri, kararlılıkla mahkum etti. Onların, örgütümüzü, kelimenin gerçek anlamıyla, tam bir oldu bittiye getirerek, tasfiyeci bir yola sürüklemesini boşa çıkardı. Ne ki, tasfiyeciler, tasfiyecilik yolundan dönmediler; örgütü yıkma ve parçalama çabalarını yoğunlaştırdıkca, yoğunlaştırdılar.

Hareketimiz, bu gelişme içinde, yanlızca tasfiyeciliği mahkum etmekle kalmadı; aynı zamanda ve bununla birlikte, tasfiyeciliğin darbeciliğin, darbeci yöntemlerini de açığa çıkardı. Tasfiyeciler, örgütten koptukça, yasa tanımaz, darbeci yöntemlerinide yoğunlaştırdılar. Burada, tasfiyeci elebaşların, sabık MK'da, Şubat başlarında gerçekleştirdikleri darbeyi anmak gerekir. Onlar, sabık MK üyelerinin yarısı olarak, sabık MK üyelerinin diğer yarısını, "hizipçilik"suçlamasıyla Hareket'ten atarak(!) sabık MK'yı ele geçirmiş ve böylece örgütü tasfiyeci bir yola sokacaklarını hesaplamışlardı. Ancak amaçları kursaklarında kaldı. KHK önderliğinde hareketimiz, tasfiyeci düşünce, çözüm ve pratik karşısında direndi; tasfiyeciler, örgütü, tasfiyeci bir yola sokmayı başaramadılar.

Tasfiyeci elebaşılar, tam bir aydın bireyciliğiyle, tuttukları su başlarını terke yanaşmadılar. Örgüt ezici çoğunluğu, yönetimden çekilmelerini, KHK'nın disiplinini tanımalarını istediği halde, "[illegible]dları" bırakmadılar. Bürokratca mevkiinde yoğunlaşmanın ibret alınası bir örneğini sundular. Yerlerini kaybetmek işlerine gelmiyordu çünkü ancak iktidarda olurlarsa, tüzük, GK kararları ve çoğunluk düşüncesi ne olursa olsun kendi bildiklerini, darbeci bir tarzda okuyacaklardı. Zaten Şubat başlarında yaptıklarıyla, tuttukları yolun bu yol olduğunu, tasfiyecilik batağı olduğunu göstermişlerdi.

Tasfiyeciler, KHK'yı tanımadılar; örgüt iradesine başkaldırdılar, KHK şahsında somutlaşan Hareket disiplinine uymayı reddettiler. Hareketi yıkmaya parçalamaya çalıştılar. KHK'nın tüm olumlu çabalarına rağmen, tuttukları yoldan dönmediler ve bir hizip olarak örgütlendiler. Tasfiyeciler, KHK'nın disiplinini tanımak zorunda kalmamak için, ayrılığı seçtiler ve örgüte bir bölünmeyi dayattılar. KHK tarafından 24 Mayıs, 1984 tarihinde alınan bir kararla, hizipçiler, Hareketimizden atıldı. Tasfiyeci, oportünist inkarcı, hizipin gücü, yurtdışıyla sınırlıdır. Tasfiyeci hizipçiler, KHK önderliğinde, Hareketimizden hakettiği şamarı yemiştir. Bir avuç yıkıcının, yurtdışı örgütlerimizi bir bölünmeye uğratması bu gerçeği karartmaz, karartmamalıdır.

Örgütümüzden kovulan tasfiyeci hizipçilerin, bugün örgütümüzle hiç bir ilişkisi kalmamıştır. Onların, örgütümüzün ismini ağızlarına almaya, onun adını kullanmaya hiç bir şekilde hakları ve yetkileri yoktur. Örgütümüzün platformunu, yarı–menşevik, doğmatik olarak ilan eden, ve bu platformu savunmayı Marksizm –Leninizm e en büyük ihanet olarak gören; tüzüğe bağlı kalmayı en büyük disiplinsizlik olarak lanse eden tasfiyeci elebaşılar, hala örgütümüzün adını kullanıyor ve örgütümüz adına açıklamalar yapmaya kalkışıyorlarsa, bu. haddini bilmezlik değilse nedir? Bu, politik ahlaksızlık, iki yüzlülük ve sahtekarlık değilse nedir? Keskinliği elden bırakmayan tasfiyeci hizip, kendisine bir ad takma cesaretini bile göstermiyor. İstismarcı bir hizip olarak tasfiyeci hizip, Hareketimizin temiz isminide istismar ediyor. Buna izin vermeyeceğiz *

Hizipçi elebaşılar 'TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi" imzasını kullanıyorlar. Gerçekte öyle midirler?

Yukarıda, hareketimizin MK'sının Kasım ayından itibaren yasallığını ve meşruluğunu yitirdiğini belirtmiştik. Şubat ayının başlarına gelindiğinde, sabık MK bölündü. Sabık MK'nın 2. tasfiyeci kanadı, tüzüğü tepeleyerek, sabık MK'nın 1. tasfiyeci kanadını, jet hızıyla, tamı tamına 2,5 saat içerisinde Hareket'ten attığını(!) ilan etti. Böylece, sabık MK tasfiyeci 2. kanadı, onursuzca gerçekleştirmiş olduğu oportünist darbeyle, sabık MK'yı tasfiye ederek, yasadışı bir merkez kurdu. Geçerken yasadışı merkezin ömrünün topu topu bir ay sürdüğünü de belirtelim. Tasfiyecilerin, "TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi" dedikleri, işte bu kısa ömürlü merkezdir. Ama bu darbeci merkezin, TKP/ML Hareketi Merkez Komitesi olması bir yana, o, sabık MK bile değildir. Ama devrimci kamuoyu, bu durumu bilmediği için, tasfiyeci elebaşılar, hareketimizin yasal ve meşru merkezi yönetim organı olarak kendilerini lanse etmeye kalkışıyorlar. Böylece tasfiyeciler, istismarcı olduklarını bir kez daha (bu kaçıncı kez?) sergilivorlar ve gerçekleri rezilce tahrif etme yolunda yürümeye devam ediyor.

Tasfiyeciler, "TKP/ML Hareketi Merkez Yayın Organı İleri Gerici Amaçlara Alet Edilemez" diyorlar. Gerçekte, İLERİ'yi gerici amaçlarına alet edenler kimlerdir?

Darbeyle kendilerini MK ilan eden tasfiyeci elebaşılar, aynı darbeci yöntemlerle, MYO'muz İLERİ'yi de küstahca gaspettiler. İLERİ'nin Yazı Kurulu'nun 2/3'nü attıklarını (!) ilan ettikleri sabık MK üyeleri oluşturuyordu. İLERİ'yi ele geçiren darbeci tasfiyeciler, *İLERİ'yi kendi tasfiyeciliklerinin açık bir platformuna* dönüştürmeye giriştiler. Şimdi sormak gerekiyor, MYO'muz İLERİ'yi gerici amaçlarına alet edenler, etmeye çalışanlar kimlerdir? İLERİ'yi darbeci yoldan gaspedenlerdir! Onu, örgüt tasfiyeciliğinin aleti haline getirmeye çalışanlardır. İLERİ'nin haklı prestijinin arkasına gizlenerek, onu sömürüye kalkışanlardır. Hareketimizin MYO'nı Hareketimize karşı alçakca kullanmaya çalışanlardır.Uzun sözün özü, MYO'muz İLERİ'yi gerici amaçlarına alet edenler ve etmeye calışanlar,KHK ve KHK'nın disiplini ve yönetimi altında birleşmiş örgüt çoğunluğu değil,örgütten kopan ve örgüte karşı yıkıcılığın ve bölücülüğün kara bayrağını onursuzca kaldıran bir avuç tasfiyeci hizipçi elebaşıdır.

KHK'nın İLERİ'yi gerici amaçlar için kullandığı iddiasına gelince: Bu iddia, kara çalıcıların, sayısız iftiralarından yanlızca bir tanesidir. Örgütümüzün gerçeklerini öğrenen herkes kolayca bu iddianın, bir iftira, bir karaçalma olduğunu anlayacaktır.

Tasfiyeci hizip, örgüte dayattığı ve yurtdışı örgütlerimizde de gerçekleştirdiği bölünmenin doğrudan program ve stratejiye ilişkin düşünce ayrılıkları temeli üzerinde yükseldiğini lanse ediyor. Gerçekler böyle mi ?

Tasfiyeci, sağ oportünist ve inkarcı hizip, oluşum sürecini ve

*—Hizipçi elebaşılar, TKP/ML Hareketi'nin temiz ismini gerici amaçları için kullanmaya devam ediyorlar. Ne ki, onların, TKP/ML Hareketi'yle hiç bir ilişkisi kalmamıştır ve olamaz da. Onlar, 20 Mayıs, 1984 tarihli "TKP/ML Hareketi Yurt Dışı Üye Adayları Genel Toplantısı Bildirisi"nin altına yaptıkları bir açıklamada, bu yalın gerçeği, kendi ağızlarından itiraf ediyorlardı . Diyorlardı ki, gelecekte *ayrı bir örgüt* (abç) (sanki hizipçiler o tarihte ve gereksede ondan önce bir hizip olarak örgütlenmemişler?!) olarak,ortaya çıkmak durumunda kalırsak, 18 Mayıs'ı *Kuruluş tarihi*(abç) olarak ilan edeceğiz. Hizipçilerin bu açıklaması, onların TKP/ML Hareketi olmadıklarının, TKP/ML Hareketi'yle uzaktan yakından bir ilişkilerinin kalmadığının açık ve kesin bir itirafıdır. Yanlız başına bu bile, onların TKP/ML Hareketi'ne sahiplenme gayretlerinin pespaye bir sahtekarlık ve iki yüzlülük olduğunu göstermeye yeterlidir. Öte yandan tasfiyeci elebaşılar, Haziran tarihli 15/1 sayılı tasfiyeci belgede, adı geçen bildiriyi yayınlamalarına rağmen, bu bildirinin altına yaptıkları ve burada teşhir ettiğimiz açıklamayı çıkarmışlardır. Böylece, tasfiyeci hizibin darbeci ele başıları bir kez daha kendilerini ele vermiş daha doğrusu suç üstü yakalanmışlardır. Onlar, kendi belgelerinden dahi tahrifat yapacak kadar tahrifatçıdırlar.*

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ ARŞİVİ

niteliğini gizlemek, kendini farklı bir şekilde lanse etmek istiyor. Bu durum, kaçınılmaz olarak hizibi, diğer şeylerin yanısıra, bölünme olgusunu da tahrif etmeye götürüyor.

Darbeci, tasfiyeci, sağ oportünist, inkarcı hizibin iddialarının aksine, bölünme *doğrudan* program ve strateji sorunları *temeli* üzerinde gerçekleşmemiştir. Bölünmenin *doğrudan* üzerinde yükseldiği *temel*, örgütlenme sorunlarındaki derin, ilkesel nitelikteki düşünce ayrılıklarıdır. Bu bakımdan hizibin ideolojik temeli, örgütlenmede anarşizm –tasfiyeciliktir. Darbeci önderler, örgütümüzün ezici çoğunluğunun, tasfiyeci–anarşist düşünce, ve çözümleri, marksist–leninist bir temelde mahküm etmesiyle uğradıkları yenilgiyi hazmedemediler ve süreç içerisinde örgütten tamamen koparak, bir hizip olarak örgütlendiler. İşin gerçeği budur. İşte, hizip, tam bir küstahlıkla bu gerçeği tahrif ediyor. Çünkü, o, zayıflığının farkındadır. Böyle olduğu içindir ki, tasfiyeci elebaşılar, ayrılıkçılıklarına farklı bir ideolojik temel kazandırmaya çalışıyorlar. Ama boş bir çabadır bu. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar, ama, hizipçi tasfiyeci elebaşıların mumu o kadar da yanmadı.

Tasfiyeci hizipçiler, KHK'nın Hareketten ayrıldığını(!) ileri sürüyorlar. Hareketten kopan ayrılan kim?

Buraya kadar açıkladığımız gerçeklerden kolaylıkla anlaşılabileceği gibi, KHK'nın Hareketten ayrıldığı iddiası, kuyruklu bir yalandır, bir iftiradır. Örgütten ayrılması bir yana, KHK: tam da hareket platformu ve disiplinine sahip çıkmış, bunların anarşistçe atılmasına, tepelenmesine ilkeli, bir temelde karşı çıkmış, örgütü, örgütün ilkeli birliğini savunmuş bunun için mücadele etmiş ve böylece örgütün ezici bir çoğunluğunun desteğini kazanmıştır. KHK:, bugün, hareketimizin tek yasal ve fiili merkezi durumundadır. Örgütümüz, KHK'nın disiplini ve yönetimini tanımakta, KHK'nın önderliği altında birliğini pekiştirmekte, saflarını sıklaştırmakta ve 1. OGK'ya doğru kararlılıkla yürümektedir. Şimdi sormak gerekiyor, böyle bir durumda nasıl oluyorda KHK'nın Hareket ten ayrıldığı (!) iddia edilebilinir. Bunun, gerçeğin g'siyle uzaktan yakından bir ilişkisi yoktur. Hizipçiler, bu asılsız mı asılsız iddialarıyla, şunu demeye getiriyorlar: TKP/ML Hareketi, TKP/ML Hareketinden ayrıldı! Hizipçilerimizin, söylemek isteyipte bir türlü söylemeye dillerinin varmadığı işte tam da budur. Hizipçiler, karıncalanmış mantıklarıyla saçmalıyorlar. Ama hizipçilerimizin çuvalı çok küçük, mızrakları ise maşallah çok büyük; mızrakları çuvala sığmıyor.

Tasfiyeci hizipçiler, KHK'yı ve örgütümüzü yasalara kölece bağlı olmakla itham ediyorlar. Bu, örgüt yıkıcılığının itirafı değilse nedir?

Tasfiyeci elebaşıların gördüklerinin ve gösterdiklerinin aksine, yasallık sorunu, soyut ve önemsiz bir sorun değildir. Örgütümüz, yasa tanımazlığı yasa katına yükselten, bireyci–anarşist ve tasfiyeci düşünce ve pratikleri mahkum etti; marksist–leninist örgütlenme ilkeler için, ilkeli bir mücadele yürüttü. Örgüt yasalarının –ki Tüzük, örgüt içi anayasadır– savunması, bunlar için dövüşülmesi, örgütün ilkeli birliği için, uyumlu gelişmesi için, komünistlerin verdikleri onur sözüne bağlı kalmaları için, bir mücadeledir.. Tasfiyecilerimiz gibi, her kim ki, birlikten laf ediyor, ama yasaları tepeleyelim diyor ve tepeliyorsa, o, bir bölücüdür, örgütü bölmek yıkmak için çalışıyor demektir. Çünkü yasalar, örgütsel birliğimizin sınırını çizmekte, devamını güvence altına almaktadır. Her kesin aynı yasalara, uyulmasıyladır ki, ortada ilkeli birlikten, bilinçli bir birlikten, ortak eylemin bir bütün oluştumasından bahsedilebilsin. Örgütümüzün özgür iradesiyle belirlenmiş yasalara kayıtsız koşulsuz uyulması zorunludur. Eğer, değiştirilmesi gereken yasalar varsa, bunlar, yasaların öngördüğü yollardan değiştirilebilir ve değiştirilmelidir. Ancak böyle olursa, anarşiye ve kaosa yuvarlanma, zamansız ve sağlıksız bölünmeler önlenir. Yasaların çiğnendiği, durumlar uygulanmalarının pratik olarak olanaksız olduğu durumlardır. Uygulanmasının koşulları varken, herhangi bir yasanın çiğnenmesi, hoş görülmez, kabul edilmez. Örgütümüzün yasallık sorunundaki düşünceleri bunlardır ve bu düşünceler, yasayla sınırlandırılmış marksist–leninist bir yönetim şeklinin savunulması demektir.

Tasfiyeci önderler ise, şu veya bu kılıf altında, bazanda açıkca yasaların, tüzüğün bireyci–anarşist ve tasfiyeci bir biçimde tepelenmesini öngörüyorlardı. Onlar için, Tüzük maddeleri, işlerine geldiği oranda uygulanır veya uygulanmaz, iyidir veya kötüdür. Bu yaklaşım, yasayla sınırlandırılmamış bir yönetim şeklinin, keyfi yönetim şeklinin, savunulması demektir. Tasfiyeciler örgütlenmede bireyci–anarşist ilkeler için, bireyci anarşist yöntemlerle savaşıyorlardı.

Kısacası, tasfiyeci elebaşılar, KHK'yı ve örgütümüzü" yasalara kölece bağlı olmakla suçlarken, tepeden tırnağa kadar örgütsel anarşizm ve tasfiyecilik vaaz eden teori ve pratiklerini itiraf ediyorlar. akılları sıra, örgüt yıkıcılığını böylece haklı çıkaracaklarını sanıyorlar. Örgütümüzün özgür iradesiyle belirlenmiş yasaları karşısındaki tutumları sözkonusu olduğu ölçüde, tasfiyeciler, birer anarşisttirler. Evet, örgütümüz kendi yasalarına (yani kendi kendisine verdiği onur sözüne)bağlıdır. ama bu bağlılık, tasfiyecilerin iddia ettikleri gibi, körükörüne bir bağlılık değil, bilinçli bir bağlılıktır.

Korkak olan kim?

Karaçalıcılar, kendilerinin çıkardıkları "İLERİ" No:14'ün KHK tarafından iptal edildiği halde, KHK'nın korkakça davrandığını ve bunun kamuoyuna ilan edemediğini iddia ediyorlar. Tasfiyeci önderler, ya okuduklarını anlamayacak kadar değerlendirme yapma yeteneklerini yitirmişler, ya da bile bile sorunu çarpıtıyorlar, yalan söyleme yolunu tutuyorlar. Doğru olan ikincisi.

İLERİ No:14'ün KHK tarafından çıkarılması, zaten sabık MK tasfiyeci ikinci kanadının yasadışı bir şekilde çıkardığı 'İLERİ" No:14'ün iptal edilmesi anlamına gelir. Bu bir

KHK, İLERİ No:14'de "Açıklama' başlıklı yazıda, 1983 Kasımından itibaren MK'nın meşruluğunu yitirmesiyle beraber, MK'nın ve 12 Şubat 1984 tarihinden itibaren tasfiyeci 2. kanadın almış olduğu kararları iptal ettiğini, açıklıyor ki, iptal edilen kararlardan biri de tasfiyeci 2. kanadın çıkarmış olduğu "İLERİ" No:14'tür. Bu da iki. Hal böyleyken, tasfiyeci elebaşıların, kendileri tarafından çıkarılan "İLERİ"No:14'ün iptal edildiğinin KHK tarafından kamuoyuna açıklanmadığı ve KHK'nın korkakça davrandığı iddiası çirkin bir demagoji değil de nedir?

Burada bir örnekle tasfiyeci elebaşıların korkaklığını teşhir etmek, istiyoruz. Teşhir etmekte olduğumuz bu bildiride görüldüğü gibi, onlar, hizipçilik suçlamasıyla örgütten attıklarını(!) ilan ettikleri sözde 'Hizipçik' in platformunu,–söz konusu edilen örgüt platformudur– yarı–menşevik, doğmatik olarak niteliyorlar. Bu düşüncelerini, "İLERİ" No 14'de örgütten duydukları korku nedeniyle açıklayamadılar. Böylelikle onlar, düşüncelerini korkakça gizlediler. Ancak, örgütün dışına yuvarlandıktan sonra, açıklama cesaretini gösterdiler, sözde kahramanlık ünvanını ettiler. Hizipçi elebaşıları, cesaretleri ve hak ettikleri ünvanlarıyla, ama yanı zamanda iftiraları ve yalanlarıyla baş başa bırakıyoruz.*

*—KHK'yı mesnetsiz iddialarla korkaklıkla suçlayan, hizipçi kahramanlarımız, KHK kuruluş çalışmalarını ve kuruluşunu bile iki ayı aşkın bir süre hareketimizin yurtdışı örgütlerinden tamamen gerici amaçları için gizlediler Yine onlar, "Pt Şehir Komitesi'ne başlıklı 15 Mart, 1984 tarihli yazının altına düştükleri üç nolu dip notta, bu mektubun, bütün üye ve aday üyelere de dağıtacağını söyledikleri halde, bu mektubu yurtdışı örgütlerimizin fiilen bölünmesine kadar yurtdışındaki üye ve aday üyelere dağıtmadılar. "Açıklık" üzerine laf ebeliğini yapan hizipçi elebaşılar, örgütün kaderini ilgilendiren yaşamsal önemdeki gelişmeleri gizlediler. Ama gerici amaçlarını gerçekleştirmek üzere yola koyulanlardan açıklık ve cesaret ne gezer.

Hizipci elebaşıların korkaklığına ilişkin bir diğer örnek de şudur: Onlar, hizipçilere karşı mücadelede, resmen belirlenmiş ve bütünün iradesinin ifadesi olan kurallara bağlı kalmanın zorunlu olduğunu reddediyorlar ve her ne pahasına olursa olsun, hizipçilerin derhal atılmasını savunuyorlardı. Ama onlar, KHK'yı (ve onun şahsında da bütün örgütü), hizipçilikle suçladığı halde, bugüne kadar, KHK'yı örgütten atmadılar (!). Oysa, hizibin kendi bireyci—anarşist anlayışına göre, yapması gereken, KHK'yı ve TKP/ML Hareketi'ni, TKP/ML Hareketi'nden atmak (!) olmalıydı. Tıpkı, sabık MK üyelerinin yarısı olarak, diğer yarısını attıklarını(!) ilan etmeleri gibi.

21 Haziran, 1984
TKP/ML HAREKETİ YURTDIŞI KOMİTESİ

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARŞİVİ

12 EYLÜL FAŞİST ASKERİ DARBESİNİN I. YILINDA

ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIK' DEVRİM VE SOSYALİZM İÇİN

HAYDİ GÖREV BAŞINA!

Öğrenciyi bir hakkı var

İŞÇİLER, GENÇLER, DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR!

12 Eylül faşist askeri darbesinin üzerinde bir yıl geçti. Bilindiği gibi Amerikancı NATO'cu faşist generaller, devrimci güçleri ezmek, kitlelerin yükselen mücadelesini kan ve ateşle boğmak ve ekonomik krizin tüm yüklerini halkın omuzuna yüklemek amacıyla 12 Eylül 1980'de yönetime doğrudan elkoymuşlardı. 12 Eylül'den günümüze kadar geçen bu bir yıllık süre, ülkemiz emekçileri, devrimcileri ve komünistleri açısından; koyu bir zulmün, faşist barbarlığın, halka ve devrime karşı azgın bir düşmanlığın kol gezdiği bir dönem oldu. Bu dönem zarfında faşist generaller halkımıza unutulmaz acılar çektirdi, Amerikan emperyalistleriyle kol kola halkımızın celladı rolünü oynadı.

Emperyalist uşağı, halk ve devrim düşmanı faşist generaller çetesi yönetime gelir gelmez var olan siyasi hak ve özgürlükleri yok etti, kendi sınırsız siyasi tekelini kurdu. İlk iş olarak sendikalara saldırdı, grevleri yasakladı, köylü ve gençlik hareketlerini bastırdı; Kürt milleti ve milli azınlıklar üzerindeki azgın milli baskıyı daha da ağırlaştırdı, memur, gençlik, öğretmen kuruluşlarını kapattı. Yurtsever basına, bilime, ilerici ve devrimci halk kültürüne azgın bir düşmanlık ve koyu bir şövenizm güttü. İşkence tezgahları, kurşun, zindanlar ve darağaçlarını hemen harekete geçirdi. Onbinlerce komünist, devrimci, ilerici ve yurtseveri işkencelerde geçirerek zindanlara doldurdu. Askeri-faşist diktatörlüğün resmi kuvvetlerince yürütülen faşist terör gün geçtikçe koyulaştı. Faşist saldırı ve katliamlar yurdumuzun dört bir yanında aralıksız sürdü. Yoğunlaşan saldırılar sırasında başta örgütümüz TKP/M–L Hareketinin sekreteri İrfan Çelik yoldaş olmak üzere örgütümüz saflarında ülkemizin bağımsızlığı için, halk demokrasisi ve sosyalizm için mücadele eden proleteryanın yiğit savaşçıları Yücel Hazar, Ekrem İnelaş, Hasan Kılıç, Elif Soyseven yoldaşların yanısıra yüzlerce devrimci, demokrat, yurtsever alçakça katledildi, binlercesi yaralandı.

Askeri-faşist diktatörlük halkın yaşam koşullarını dayanılmaz ölçüde ağırlaştırdı. Pahalılığın korkunç hızla arttığı şartlarda işçi ücretlerini, memur maaşlarını dondurdu, küçük üreticilerin ürünlerinin taban fiyatını düşük tuttu. Tüm haklarından yoksun bırakılan, ağır bir baskı ve zulüm altında yaşayan geniş emekçi yığınları kan emici zalim patronlar, toprakağaları ve efendileri emperyalistler tarafından daha azgın sömörüldü. Yoksul ve çilekeş halkımızın ürettiği değerler ülkemizin doğal zenginlikleri emperyalist sosyal-emperyalist haydutlara daha fazla peşkeş çektirdi. Kısacası faşist cunta emperyalist tekellere ve NATO gibi emperya list kuruluşlara uşuklıkta kusur etmedi, her alanda halk düşmanı-faşist niteliğine uygun davrandı ve aldığı tüm tedbirlerde bu çerçevede kaldı...

Faşist cuntanın bir yıllık icraatı onun ne mal olduğunu ortaya koymuştur. Çünkü 12 Eylül faşist askeri darbesinin halka getirdiği baskı, zulüm, açlık ve sefalet oldu. 12 Eylül faşistleri halka ve devrimcilere kurşun, işkence, darağacı ve ölümden başka bir şey getirmedi. Halkın en ufak kıpırdanışı bile zalimce ezildi, kanı canı pahsına kazandığı bazı demokratik hakları kırıntısına kadar elinden alındı. Böylece güzel ülkemiz Türkiye 12 Mart'a rahmet okutacak faşist baskı ve saldırılara sahne oldu. Tarihin en soysuz halk düşmanları içerisinde yer alan faşist generaller güruhu, kudurmuş it gibi köpürerek ortaçağ barbarlığının en iğrenç yöntemlerine sarıldılar. Onlar halk düşmanlığında herçeşit aracı mübah görerek insani özelliklerini yitirmiş siyasi birer haydutlar olduklarını sergilediler.

Gelişmeler ve cuntanın bir yıllık uygulamaları 12 Eylül faşist darbesinin halkın mücadelesini ezmeye, devrimci ve komünist hareketi dağıtmaya yöneldiğini gösterdi. Faşistlerin, CHP'li gericilerin, TİKP'li hainlerin ve bilumum revizyonistlerin yaydığı hayaller iflas ettiÇünkü darbe ile birlikte, karşı-devrimin azgın saldırıları başlıca halkın devrimci örgütlerine, kitlelerin her türlü mücadelesine ve Kürt milli hareketine yöneldi. Cunta, özellikle devrimci-demokrat örgütlerin ve komünist hareketimizin ezilerek, halk mücadelesinin örgütsüz bırakılmasını baş görev olarak önüne koydu. Bunun içinde azgınca saldırılara girişti. Ve sonuçta kitlelerin kendiliğinden gelme mücadelelerini geçicide olsa fiilen bastırabildi. Komünist hareketimize ve devrimci-demokrat örgütlere ağır kayıplar verdirmeyi sağladı, fakat bütünüyle dağıtabilmeyi başaramadı. Bundan dolayıda gelecek günlerde askeri-faşist diktatörlüğün halka ve devrimci harekete yönelik çok yönlü baskı ve saldırıları daha da artarak devam edecektir.

Öte yandan faşist cunta daha şimdiden teşhir olmaya doğru yüz tutmuştur ve yönetimi süresincede kaçınılmaz olarak yıpranacaktır. Faşist terörü yoğunlaştırması, devrimci mücadele üzerindeki baskıları arttırması, tüm demokratik kazanımları gaspetmesi, emekçi yığınların daha ağır ekonomik baskı ve sömürüye maruz bırakan bir politika izlemesi, halk kitleleri ve dünya demokratik kamuoyu önünde teşhirini sağlayacak, kitle desteğini zayıflatacaktır. Zaten başka türlü olmasıda beklenemez ve düşünülemez. Ayrıca cuntanın krizi atlatıp komprador patron-ağa düzenini uzun vadeli istikrara kavuşturmasıda mümkün değildir.

Her şeyden önce halkımız bir dizi baskı ve sömürü altında azgınca ezilmektedir. Komprador ağaların, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin sömürüsü emekçi halkımızı fütursuzca ezmektedir. Öte yandan halkımızın siyasal özgürlükleri yoktur, tüm hakları zorla gaspedilmiştir ve oldukça ağır bir siyasal baskı altında yaşamaktadır. Buna emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin milli baskısı, Kürt mileti ve milli azınlıklar üzerinde ağır milli zulüm, mezhep vdiğer tüm gerici sosyal baskılar eklendiğinde toplumsal çelişmelerin keskinleşmesi ve mücadelenin yeniden yükselmesi kaçınılmazdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Bugün kitleler çok ağır sömörüye, katmerli bir baskıya ve zulme maruz kalmalarına rağmen kitle hareketleri bununla uyumlu bir biçimde gelişmemektedir. Aksine bu koşullar altında kitle mücadelesi genel bir duraksama göstermektedir. Ancak kitlelerde askeri-faşist diktatörlüğe karşı derin bir hoşnutsuzluk ve nefret söz konusudur. Ve bu giderek her geçen gün artmaktadır. Kitlelerdeki bu hoşnutsuzluk ve nefretin içten içe büyüyerek süreç içerisinde pratik mücadeleye dönüşmesi önüne geçilmeyecek ve durdurulamayacak bir gelişmedir. Askeri-faşist diktatörlük her şeye karşın bu gelişmeyi önleyemez. Halkımız insanca yaşamanın onurlu kavgasını askeri-faşist diktatörlüğe karşıda verecektir. Örgütümüz TKP/M–L Hareketinin önderliğinde çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, muzaffer halkların tecrubesiyle de donanarak kararlı adımlarla ilerleyecek, askeri-faşist dimkatörlüğü er ve ya geç ama mutlaka mezara gömecektir. Gelecek Türkiye işçi sınıfının ve öncüsü komünist hareketimizin olacaktır!

İşçiler, gençler, tüm anti-faşistler!

Ülkemiz proleteryasının öncü örgütü TKP/M–L Hareketinin çağrılarına kulak verin! Halkımızın can düşmanı kan emici vampirler güruhu faşist generaller çetesine karşı sesinizi daha bir kararlılıkla yükseltin! Askeri-faşist diktatörlüğün soygun ve zulmüne karşı güçlerinizi birleştirin ve korkusuzca mücadeleye atılın! İçinde bulunduğunuz kardeş halklarla birleşin. Onların, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için Türkiye halkının mücadelesine desteklerini ve yardımlarını sağlayın!.. Bilelimki bu köhne düzen yıkılmadan, kendi gerçek düzenimiz kurulmadan kurtuluşumuz imkansızdır. Ülkemizi bağımsızlığa, halkımızı özgürlüğe kavuşturacak yol, örgütümüz TKP/M–L Hareketinin önderliğinde birleşip mücadele etmektir... Kurtuluşumuz ülkemizdeki bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin zaferiyle mümkündür. Öyleyse bu yolda sıkılmış bir yumruk gibi kenetlenelim ve askeri-faşist diktatörlüğe karşı mücadele alanlarını dolduralım...

Yurtsever Türkiyeliler! TKP/M–L Hareketi yurtdışı temsilciliği olarak, sizleri, 12 Eylül faşist darbesinin 1. yılında yapılan tüm yürüyüş, miting gece vb. protesto eylemlerine var gücünüzle katılmaya çağırıyoruz.

Halk düşmanı zalim askeri-faşist diktatörlüğe karşı, halkımızın mücadelesini desteklemek ve enternasyonal alanda bunun propagandasını daha güçlü yapmak için İ L E R İ !

– KAHROLSUN ASKERİ–FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
– YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!
– YAŞASIN TKP/M–L HAREKETİ!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST –LENİNİST
(TKP/M–L) HAREKETİ
YURTDIŞI TEMSİLCİLİĞİ

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

BEYAZ DAĞDA KATLEDİLEN YOLDAŞLARIN HESABINI SORACAĞIZ!...

ÇİLEKEŞ HALKIMIZA!..

Bağımsızlık, demokrasi için, sosyalizm ve yüce komünizme varmak için mücadele edenTürkiye işçi sınıfının partisi TKP/ML iki yiğit ve savaşcı sempatizanını daha kaybetti. TKP/ML'ye bağlı halk ordusu TİKKO iki komutan ve gerillasını daha kaybetti. Çilekeş Dersim halkı iki savaşçı evladını daha kaybetti. Acımız büyük, öfkemiz daha çok kabarmakta....

HALKIMIZA;

Düşman güçleri, azgınca halk güçlerine, komünistlere saldırmakta ve yeryer kayıplar verdirmektedir. Yıllardır emperyalist efendilerine sırtlarını dayayıp halkımızı iliğine kadar sömüren, halkımızın kanını kene gibi emen, mücadelesine vampirler gibi saldıran komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları, kendi silahlı güçleriyle yani ordusuyla polisiyle, MİT'iyle, itiyle nice değerli halk evlatlarının kanına girmişlerdir. Halkımız bu acıları çok çekti ve yabancısı değildir.

12 Eylül darbesiyle iş başına geçen askeri faşist cunta, halkın mücadelesine daha azgın bir biçimde saldırıp, halkın önderlerini yok etmeye çalışıyor. Onlarca kişiyi idam eden cunta, yüzlerce kişiyi işkencede katletmiş, milyonlarca insanı işkenceden geçirmiş ve yüzbini aşkın insanı hapishanelere tıkmıştır. Böylece onlar, halkın mücadelesine önderlik eden kişileri imha etmekle, mücadelenin başı ezilerek durdurabileceklerini sanıyorlar. Ama onlar büyük yanılgı içine giriyorlar. İşte Parti ve Ordumuz önderi, Türkiye proletaryasının ve halkının önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA. İşte İBRAHİM'in dalgalandırıp yükselttiği Komünist bayrağı yere düşürmeden, lekelendirmeden daha yükseklere çeken önder SÜLEYMAN CİHAN.... Halkımız daha nice nice önderler doğuracaktır. Halkımız, kendi mücadelesine sahip çıkıp, kendi önderlerini yaratacaktır, yaratıyor.

Ağzı salyalı cani faşistler, devrimcileri, komünistleri tek tek şehit etmelerinin yanı sıra, onları toptan imha etme planlarını yapıyorlar ve uyguluyorlar. Geçmişte Türkiye'nin diğer yerlerinde Vartinik'te, Kızıldere'de, Nurhak'ta giriştikleri katliam hareketlerinin bir kısmında amaçlarına ulaştılar. Son olarak 19 Haziran 1982 tarihinde, sabah saat 9-9,30 sıralarında TUNCELİ ili, Hozat ilçesi BEYAZ DAĞ'da faşist güçler bir katliam daha gerçekleştirmek istediler. Bu harekette esas amacına ulaşamayan düşman, iki yoldaşımızı şehit edip, iki yoldaşımızı da yaraladılar. Böylece onlar, yaraladıkları vücutta oluşan yarayı biraz daha deştiler ve kanattılar.

Bu katliam hareketini faşist güçler, faşist basın ve TRT, diğer devrime karşı basın, uzun bir süre geçmesine rağmen kamuoyuna açıklamamıştır. Daha öncede Haziran'ın ilk haftasında Dev-Yol'dan bir devrimciyi pusu kurarak katletmesine rağmen bir süre kamuoyuna açıklamamışlardır. Faşist güçler bu katliamı kendi basınlarında ancak çok sonra "çatışma sonucu üçü ölü, üçü yaralı, üçü sağ ele geçmiştir" diye vermiştir. Daha aşağıda açıklayacağımız gibi bu katliam hareketi çatışma sonucu gerçekleştirilmemiştir. Bu faşistlerin adi bir yalanıdır. Eğer ağzı salyalı itler olayları gizlemekle, yalan söylemekle kendi yaptıklarının halka açıklanmayacağını sanıyorlarsa yanılıyorlar. Bu katliam hareketi de daha önce faşist güçlerce girişilen katliamlar gibi halkımız tarafından öğrenildiği an lanetlenecektir. Faşist güçlerden hesap soracaktır.

Mazlum halkımız, olay şöyle gelişmiştir;

Yoldaşlarımız uzun yoldan gelip BEYAZ DAĞ'da dinlenip, yatarlarken, düşman gücünün FAŞİST DEŞT (Geyik suyu) KARAKOL ÇAVUŞU emri ve komutasında yaptığı operasyon sırasında görülmüştür. Düşman gücü yoldaşlarımızın bu durumunu fırsat bilerek, nöbetcinin dikkatsizliğinden de faydalanarak, yoldaşlarımızın etrafını gizlice çevirerek ve hiç bir uyarıda bulunmayarak kurşun yağmuruna tutmuşlardır. Yoldaşlarımız uyku tulumlarında olduklarından silahlarını yeterince kullanamamışlardır. Ancak belli yoldaşlarımız silahlarını kullanabilmişlerdir. Faşist güçlerin kurşun yağmurunda ilk anda HÜSEYİN GÖZLÜ yaldaşımız can vermiş, iki yoldaşımız ağır yaralanmış, diğer yoldaşımız önemli yara almış ve ancak bir yoldaşımız tesadüfü olarak hiç yara almadan düşmanın eline geçmişlerdir. Bunlarla yetinmiyen düşman, yaraladıkları yoldaşlarımıza saldırmışlardır. Ağır yaralı olan yoldaşlarımızdan MAHMUT ŞEFİK KARAAĞAÇ düşman güçlerinin adiliklerini dile getiren sözlerdesarfetmiştir. Gözleri dönen vahşi düşman , MAHMUT ŞEFİK Yoldaşımızı süngüleyip şehit etmişlerdir. Düşman yaralı ve sağ olarak ele geçirdiği yoldaşlarımızı olay yerinde işkenceye almış ve ölümle tehdit etmiştir. Burada düşman güçlerine sırvermiyen yoldaşlarımız götürüldükleri DEŞT KARAKOLU'unda en vahşi işkencelere alınmış ve ölümle tehdit edilmişlerdir. Böylecedüşman en vahşi, işkenceci yüzünü açık olarak bir keze daha göstermiştir.

BU KATLİAM HAREKETİNDE ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLAR:

MAHMUT ŞEFİK KARAAĞAÇ; Tunceli-Hozat İlçesi-İncirli köyünde, aydın bir ailenin oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Orta öğrenimini Hozat'ta bitiren yoldaşımız, savaşçı yapısıyla örnek bir yoldaş durumuna gelmiştir. Lise öğrenimi yıllarında partimizle ilişkiye geçen MAHMUT ŞEFİK yoldaş çeşitli öğrenci organlarında ve çevrè ve mıntıkalardaki birimlerde yer almıştır. Partimizin ileri sempatizanı olarak profesyönel faaliyet yürüten yoldaşımız 2. Konferans'tan sonra TİKKO'nun çeşitli komutanlıklarında görev yapmıştır. İdeolojik ve siyasi olarak Partimizin düşüncesine bağlı olan yoldaşımız, azimli, kararlı, dürüst ve fedakârdı.

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ VE EMEKÇİ PARTİSİ

HÜSEYİN GÖZLÜ; Tunceli-Rayberler köyünde orta halli bir köylü çocuğudur. İlk okulu köyünde okuyan yoldaşımız, orta okul öğrenimini Tunceli lisesinde sürdürmüş ve üçüncü sınıftan ayrılmıştır. Öğrenimini sürdürmemesine ekonomik sorunlar sebep olmuştur. Kendi köyünde partimize sempati duymaya başlayan genç ve sevimli yoldaşımız önceleri kuryelik görevini yürüten, sonraları TİKKO örgütlenmesi içinde yer almış daha sonraları TİKKO mıntıka komutanlığında bulunmuştur. Fedakâr, dürüst, samimi, inançlı olan yoldaşımız, alçak gönüllü ve sıcak ilişkileriyle yoldaşlar tarafından çok sevilen bir yoldaş durumuna gelmiştir. HÜSEYİN yoldaş; partimizin orta sempatizanıydı. Partimizin ideolojik ve siyasi düşüncesine bağlı olan yoldaşımız 1981'den beri profesyönel olarak faaliyet yürütüyordu.

Bu fedakâr, savaşçı, halkın çıkarlarını kendi kişisel çıkarları üstünde tutan bu yoldaşların kaybı elbette acılarımızı daha da büyüttü. Yoldaşlarımızın zamansız şehit düşmeleri sınıf mücadelesinin daha da şiddetlenmesinin bir ürünüdür.

HALKIMIZ;

Ekonomik olarak bizi sömüren, siyasi hiç bir hat tanımayan, zulüm uygulayan emperyalist uşağı komprador patron ve büyük toprak ağalarına karşı sessiz durmak yarar değil zarar getirecektir. Bölgemizin çeşitli alanlarında, düşman faşist ordusuyla yaptıkları operasyonlarda, köylülerin meydan dayağına çekilmesine, köylülerin işkenceye alınmasına, kadınlarımızın zorla dansa kaldırılmasına, hayvanlarımızın kesilmesine karşı direnelim. Yiyici asalak, işkenceci faşist orduyu teşhir edelim. Onların iktidarına, onların 'demir yumruğu' askeri faşist cuntaya karşı tavır almak, mücadeleye atılmanın zamanı çoktan geçmiştir bile... Fedakârca canları pahasına zulme, sömürüye baş kaldıran, onun için örgütlenen devrimcileri destekleyelim. Şunu bilelimki onların bu mücadelede kişisel olarak bekledikleri hiç bir şey yoktur. Bu savaşçı evlatlarınızı destekleyin. Bunları desteklemek kurtuluşunuza bir adım daha yaklaşma, sömürü ve zulümden kurtulmaya bir adım daha yaklaşmak demektir.

Emperyalizme, sosyal-emperyalizme onların uşaklarına karşı savaşan devrimcileri, Partimiz TKP/ML ve Ordumuz TİKKO'yu destekleyin ve onun içinde teşkilatlanın.

YOLDAŞLAR;

BEYAZ DAĞ'da katledilen yoldaşlarımızın kaybından dolayı moral bozukluğuna yer vermiyelim. Yoldaşlarımızın kaybını kine dönüştürelim. Sınıf mücadelesinin engin denizinde daha büyük azimle kavgaya atılalım. Zaferden başı dönmeyen, yenilgilerden, kayıplardan morali bozulmayan komünistler olmalıyız. Düşmanın istediği minderde değil, kendi istediğimiz minderde savaşacağımızı aklımızdan çıkarmamalıyız.

***BEYAZ DAĞDA KATLEDİLEN YOLDAŞLARIN HESABINI MUTLAKA SORACAĞIZ!...**

***MAHMUT ŞEFİK KARAAĞAÇ, HÜSEYİN GÖZLÜ YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!...**

***KAHROLSUN YOLDAŞLARIMIZIN KATİLİ FAŞİST TÜRK ORDUSU VE KOMUTANLARI, KAHROLSUN İŞKENCECİLERİ!...**

***KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON–AĞA DEVLETİ, KOHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA!...**

***YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ!...**

***YAŞASIN HALK SAVAŞI!.....**

***YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ORDUMUZ TİKKO!!!...**

7-7-1982

..... GERİLLA BÖLGESİ	**GERİLLA BÖLGESİ**
TKP/ML BÖLGE KOMİTESİ.	**TİKKO BÖLGE KOMUTANLIĞI**

Not: Doğu Bölgesinden elimize geçen bildiriyi aynen yayınlıyoruz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

Aralarında Partimiz TKP/ML'nin önder kadrolarından Merkez Komitesi Üyesi Gerilla Bölgesi Siyasi Sorumlusu, Halk Ordusu TİKKO'nun Komutanı HAYRETTİN BAKIŞ yoldaşında bulunduğu dört Partizanımız faşist diktatörlüğün kolluk kuvvetleri ile girişilen çatışmalarda direnerek şehit düştüler!

Dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları!
Baskı ve sömürü altındaki Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden çilekeş ve yiğit halkı!
Milli zulüm altında inleyen Kürt ulusu ve azınlık milliyetler!
İlericiler, Devrimciler, Yoldaşlar!

Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü Partimiz TKP/ML, Partimiz önderliğindeki halk ordusu TİKKO dört partizanını, komünist savaşçısını daha şehit verdi. Dört partizanımızı daha demokratik halk devrimi, sosyalizm ve komünizm davası uğruna, komprador patron ağa devletine, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı işçi sınıfı ve ezilen halkların ulusal ve sosyal kurtuluşları uğruna mücadelede kaybettik. Mücadelenin en önde gelen neferlerini şehit vermekle bayrağımızdaki kızıllık daha da kızıllaştı, sınıf kinimiz daha da bilendi, mücadele azmimiz bir o kadar daha da arttı. Can yoldaşlarımızın kaybedilmesi ve aramızdan bedenen ayrılmasıyla dünya emekçilerinin, komünistlerinin, Türkiye emekçilerinin ve komünistlerinin, acısı büyük, kini daha da derindir. Partimiz uğradığı ağır kayıba rağmen anlı açık, başı daha da diktir. Çünkü partizanlarımız baş eğmez tutumuyla partimizin direniş çizgisini en zor dönemlerde bile yaşatmış, ölüme bilerek kuçak açmış, tavır ve davranışlarıyla, örnek bir yaşam sergilemişlerdir.

EMEKÇİ HALKIMIZ!

—Kurulduğundan bu yana, emperyalistlerin uşaklığını yapan, ülkemizin değerlerini onlara peş keş çeken komprador patron ağalar ve onların faşist devleti, kendi saltanatlarını devam ettirmek, sömürülerini daha da ketmerleştirmek için halk üzerinde her türlü baskıyı uygulamaya çalışıyorlar ve uyguluyorlar. Halkın gelişen mücadelesini bastırmak, efendileri emperyalistlerin çıkarlarını daha da sağlama bağlamak için başa gelen, 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü yüzüne geçirdiği demokrasi maskesi altında halka ve onun bir parçası olan ilericilere, devrimcilere, komünistlere saldırılarını bütün vahşetiyle devam ettiriyor. Bütün baskı ve demagojilerine rağmen yok edemedikleri devrimci mücadele karşısında çılgına dönen hakim sınıflar, devrimci mücadeleyi ezmek için son dönemlerde, saldırılarını özellikle Türkiye Kürdistan'ının belli alanlarında en barbar bir biçimde yoğunlaştırdılar. Kürt köyleri işgal edildi, yaşlı, genç, kadın, çocuk demeden köylüler işkenceye çekildi, devrimcilere ve partimize verilen destek yok edilmeye, halk zor yoluyla sindirilmeye çalışıldı. Öte yandan bu baskılar partimizin faaliyetlerinin yoğunlaştığı alanda da daha da sistemleştirildi. Yıllardan beri en aşağılık uygulamalara karşı, yok etmesi bir yana, bu alanlarda gelişmemizi önleyemeyen hakim sınıflar, partimiz ve önderliğindeki gerillaları yok etmek ve mücadeleyi geriletmek için baskılarını bütün vahşetiyle devam ettiriyor. Bu baskı ve operasyonların bir sonucu olarak geçtiğimiz ay içerisinde, Dersim'de dört partizanımız faşist namlulara hedef olarak alçakça katledildiler. 16 Haziran 1985'de Dresim'in Ovacık ilçesi Eğrikavak köyünde AZİZ ERKOÇ yoldaş, 29 Haziran 1985'de Dersim'in Hozat ilçesi Yenidoğdu köyünde, Merkez Komitesi Üyesi HAYRETTİN BAKIŞ yoldaş, Parti Üye Adayı NİHAT TOPUZOĞLU, Elazığ İl Sorumlusu ve Partimizin Üye Adayı METİN EKER yoldaş, komprador patron ağa devletine karşı teslimiyeti reddederek, kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştüler. Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve komünizm davası uğruna şehit düşen yoldaşlarımızdan;

HAYRETTİN BAKIŞ: 1958 yılında orta halli bir Kürt köylü ailesinin çocuğu olarak Dersim'in Mazgirt ilçesinde dünyaya geldi. 1976-77 yıllarında partimize sempati duydu. 1978'de İstanbul'da azılı bir faşistin cezalandırılması eyleminde hakim sınıfların eline düştü, komünist bir direnme örneği sergileyerek, önderimiz İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın yolunda yürüdü, partiye ve halka bağlılığını en ağır koşullarda ispatladı. İki yılı aşkın bir süre faşist diktatörlüğün zindanlarında yattı. Bu dönem boyuncada parti faaliyetlerine aktif olarak katılarak komprador patron-ağa devletine karşı aktif olarak mücadele yürüttü, teslimiyeti ve korkaklığı reddetti. 1979 yılında cezaevinde Aday Üyeliğe alındı. 1980 sonlarında cezaevinden çıkarak mücadelesini Parti Üyesi olarak daha aktif bir biçimde devam ettirdi. Bu dönemden sonra o dağların en sarp yamaçlarında ve doruklarındadır. 1981 yılının Mart ayında Gerilla Bölgesi Üyeliğine Askeri Komutan olarak atandı. 1982 yılında güçlendirme yoluyla MK üyeliğine, MK içerisinde Askeri Sorumluluğa atandı. MK 4. toplantısında Gerilla Bölgesi Sekreterliğine atandı. Bu dönem zarfında en aktif bir biçimde her yönlü olarak parti faaliyetlerini yürüttü. Sürekli olarak olumlu bir gelişme kaydetti. Bir çok cezalandırma eylemine yönetici olarak katıldı. Hakim sınıfların kolluk kuvvetleri ile girişilen çatışmalarda büyük bir soğukkanlılıkla direndi. Hiç bir baskı onu tuttuğu ve bilimsel olarak inandığı yoldan alıkoyamadı. Hakim sınıflar özel olarak hedef almasına rağmen, mücadeleden bir adım geri atmadığı gibi, sürekli olarak ileri adım attı.

Önder yoldaşın en temel özelliği yüce komünizm davasına yüksek inanç, Marksizme-Leninizme bağlılıktı. Bu inanç onun yaşamının ayrılmaz ve tayin edici parçasıydı. Bu inanç sonucudur ki, parti ve halkın davasına sıkı sıkıya bağlıydı ve partinin ve halkın çıkarlarını sürekli olarak önde tutardı. En çetin dönemlerde bu özellikleri daha belirgin hale gelmiştir. Bu inanç ve sağlamlık parti içinde ve çevresinde olduğu kadar, kitleler içinde kendisine derin bir güveni sağlamıştır.

Onun en temel özelliklerinden biri de, düşmana karşı amansız bir inat, bükülemez bir bilek, korkmayan bir yürek olmasıdır. O en çetin koşullarda bile düşmanın her türlü baskısına karşı bir adım bile geri adım atmamış, tersine daha aktif ve kararlı olarak mücadele yürütmüştür. Düşman sınıfların, önder yoldaşın faaliyetinden yoğun olarak korkmasının ve yoldaşı özel olarak teşhir ve yıldırma faaliyetine "onu vurmadan burdan gitmeyeceğim" diyen faşist komutanlarına karşı en ufak bir gerilemesi bile yoktu.

Önder yoldaşın en öne çıkan özelliklerinden biri de; devrimci saflarda özellikle 12 Eylül sonrasında baş gösteren korkaklığın, yılgınlığın, gevşekliğin, teslimiyetin amansız düşmanı olmasıydı. O en çetin koşullarda dağların doruklarında devrimci mücadeleyi sevk ve idare eden, gök gözlü şahin gibiydi, bu anlayışların en başta tavizsiz bir düşmanıydı. Bu özelliklerinin yanı sıra, yaratıcı, insiyatifli ve örgütcüydü. Aynı özelliği askeri alanda da mevcuttu. Siyasi faaliyetle bağlantısı içinde en çok istediği şeylerden biri askeri faaliyetlerdi. Tüm enerjisiyle bu alanda küçümsenmeyecek başarılar elde etmiş, gerilla birimlerinin oluşumunda en aktif rol oynayan yoldaşlardan biri olmuştur. En ağır görevlere ve şartlara rağmen, DENGE PARTİZAN dergisini çıkarmada birinci derecede rol oynuyordu. Kısacası, HAYRETTİN demek, mücadele, inanç, yaratıcılık, örgütcülük, savaş demekti. Onu kaybetmekle partimiz ve ordumuz hem günümüz açısından, hem de gelecek açısından komünist bir liderini ve komutanını kaybetmiştir.

NİHAT TOPUZOĞLU yoldaş: Dersim'in Ovacık ilçesi Cevizli Dere köyünde orta halli Kürt köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Partimize sempatisi 1979 yıllarında Almanya'da oldu. Kısa zamanda çok hızlı bir şekilde gelişme gösterdi. Davaya olan inancı, öğrenme ve kavrama özelliği, halka bağlılığı, alçak gönüllülüğü ile çarpıcı özelliklere sahip olan yoldaş, bu özellikleriyle, geleceğin önder kadrolarındandı. Yurtdışında, çeşitli ülkelerde parti faaliyetlerini uzun bir dönem başarı ile sürdürdü. Sürekli olarak ileriye doğru gelişti. Olumlu özellikleriyle kısa dönemde parti içinde, çevresinde ve kitleler içinde sevgi ve saygı kazandı. 1982'de Filistin kamplarında askeri eğitim gördü. 1985 başlarında Aday Üyeliği MK tarafından onaylanarak, daha aktif faaliyetlere katıldı. 1985 Mayıs'ında kendisinin yoğun istemide göz önünde bulundurularak, kırsal kesimlerde görevlendirildi. Bu da yoldaşımızın devrime ve partiye bağlılığını gösteriyor ve kişisel çıkarlarını nasıl bir kenara fırlatma cesaretine sahip olduğunu en zor yaşamı ve mücadeleyi nasıl bilinçli olarak tercih ettiğini gösteriyordu.

METİN EKER yoldaş: Dersim'in Hozat ilçesi Ergen köyünde dünyaya geldi. 1977 yıllarında partimize sempati duydu. 1980 yılında İstanbul'da faaliyet yürütürken, düşman sınıfların eline geçti. İşkencede kızıl direnme ruhunu yaşatarak, partiye ve halkın davasına bağlı kaldı. Metris cezaevinde cuntanın en aşağılık uygulamalarına karşı komünist bir direnme gösterdi, halkın davasına bağlı kaldı. İki yılı aşkın bir süreden sonra cezaevinden çıkarak, daha aktif olarak mücadeleye atıldı. 1984 yılında Elazığ ilindeki faaliyetlere sorumlu olarak atandı. 1985 yılında Aday Üyeliğe alındı. Alçak gönüllü, fedakar olan yoldaş, partiye ve halkın davasına sonsuz bir inancı vardı.

AZİZ ERKOÇ yoldaş: Dersim'in Hozat ilçesi Ormanyolu (Tağar) köyünde dünyaya geldi. Çocuk denebilecek yaşta partimize sempati duydu. 1981 yılında profesyönel olarak faaliyete atıldı. Bu yıldan sonra Gerilla Birimlerinde, ordu ve Parti Birimlerinde görev yaptı. Partimiz önderliğindeki bazı eylemlere katıldı. İleri sempatizan olarak faaliyet yürüten yoldaş; alçak gönüllü partiye ve halkın davasına bağlı savaşçı bir neferdi.

EMEKÇİ HALKIMIZ!

—Kuruluşundan günümüze kadar demokratik halk devrimi, sosyalizm, komünizm mücadelesini sürdüren işçi sınıfı ve ezilen halkımızın kurtuluş mücadelesini yürüten partimiz TKP/ML, bu doğrultudaki mücadelesini en zor ve çetin dönemlerde de yürütmeye devam ediyor, edecek, hiç bir güç bizi tuttuğumuz yoldan alı koymaya güçü yetmeyecektir. Mücadelemizde yüzün üzerinde şehit veren, partimizin mücadele azmi son şehitleri ile daha da bilenmiştir. Bizler çok iyi biliyoruz ki, bu mücadelede daha binlerce şehit vereceğiz. Bu devrimin temel bir yasasıdır. Haksızlığı, sömürüyü, baskıyı yok etmenin yolu örgütlü mücadeleden geçer, doğal olarak bu amaçları gerçekleştirmek, zor kullanmayı, kan dökmeyi ve döktürmeyi gerektirecektir. Bu amaçların gerçekleştirilmesi, emekçi sınıfların partimize ve devrime vereceği direk destek ve aktif olarak katılmasıyla mümkündür. Partimiz dün olduğu gibi, bugün ve gelecekte de güvendiği ve dayandığı zemin sizlerin bitmez tükenmez enerjisidir. Partimiz Marksizm-Leninizmin kılavuzluğunda mücadeleyi sürdürme azmi ve kararlılığındadır. Bu mücadele bugüne kadar partimize en zor dönemlerde verdiğiniz destek son derece anlamlıdır ve kurtuluş mücadelemizi başarıya ulaştırmada son derece değerlidir. Faşist diktatörlüğün baskılarına, zulmüne karşı mücadeleyi elden bırakmayalım, yılmayalım, onlar sahtekarlıklarına karşı bütün gücümüzle direnelim, şehitlerimize sahip çıkalım, bizleri kurtuluşa götürecek olan partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO'yu destekleyelim, saflarında örgütlenelim. Bilelim ki, kurtuluşumuz, işçi sınıfı partisi önderliğinde silahlı halk savaşı ile olacaktır. Bu mücadelede partimiz önderliğindeki gerillaları destekleyelim, onları düşmandan koruyalım, barındıralım, her türlü desteği verelim. Hakim sınıflar bugün sayıca az olan devrimcilerin, yarın büyük tehlikeler yaratacağını, küçük grupların yarın gelişerek, güçlü bir ordu yaratacağını biliyorlar, örgütsüz olan emekçi sınıfları daha rahat yönetip, mücadeleyi daha rahat ezebileceklerini biliyorlar. Zalimlerin bu amaçlarına engel olalım, doğrudan ve haklıdan yana yer alarak, mücadeleyi sürdürelim.

YOLDAŞLAR!

Partimiz TKP/ML zor ve çetin bir dönemeçten geçtiği gerçeğinden hareketle, sınıf mücadelesine daha da kararlı bir şekilde atılalım, partimizi gözbebeğimiz gibi koruyalım. Şehitlerimizin erdemlerine sahip çıkalım. Onlardan öğrenelim, onların partiye, devrime, halka olan bağlılıklarını mücadeleyi devam ettiren kadrolar olarak sürdürelim, şehitlerimizin bizlere devrettikleri kızıl sancağı daha da yükseklerde dalgalandıralım, saflarımızı sıklaştırarak, partimizin birliğini koruyalım. Teslimiyete ve korkaklığa karşı mücadele edelim. Bizleri daha zor ve çetin görevlerin beklediğini daha sıkı bir şekilde kavrayarak, daha zorlu görevleri yüklenmeye hazır olalım. Şehitlerimizi anmak; onlardan öğrenmek, savaşmak demekir. Onlara sahip çıkmak; ancak bu görevlerimizi yerine getirmekle mümkün olabilir.

ŞEHİT YOLDAŞLAR!

—Kan can pahasına yürüttüğünüz, demokratik halk devrimi, sosyalizm ve komünizm mücadelemiz, partimiz TKP/ML tarafından er veya geç mutlaka gerçekleştirecektir. Sizlerin kararlı ve davaya olan sonsuz inancınızdan her zaman öğreneceğiz, en zor dönemeçlerde davaya bağlılığınız partimiz ve halkımız tarafından saygıyla anılacaktır. Sizler aramızdan bedenen ayrıldınız, ama örnek yaşamınız, her zaman bizlere örnek olacak, şerefle taşıdığınız kızıl bayrak daha ve silah yoldaşlarımız tarafından sonuna kadar elden ele taşınacak, zafer burçlarına mutlak dikilecektir. Şimdi sizler örnek mücadelenizle, dağlarda savaşan gerillaların dizinde derman, namlusunda kurşun, sınıf bilinçli proletaryanın beyninde daha da çelikleşmiş bilinç, halkımızın bayrağında yaşayan bir cansınız.

ÖNDER YOLDAŞ!

En çetin dönemlerde, yüklendiğin en zor görevleri yerine getirmede gösterdiğin tavır, partiye ve halkın davasına yaptığın hizmet, her zaman minnetle anılacak, bizlere örnek olacaksın, ölüm pahasına amaçları uğruna savaştığın partimiz TKP/ML; komutanı olduğun ordumuz TİKKO, amaçlarını mutlaka gerçekleştirecek, yaptığın hizmetleri her zaman yoldaşça anacak, sizden öğrenecek, komprador patron ağa devletini yıkacak, demokratik halk devrimini gerçekleştirecek, durmaksızın sosyalizme giderek yüce komünizme eninde sonunda varacaktır. Hiç bir engel, Marksizm-Leninizm kılavuzluğundaki partimizi, bu amaçlarını gerçekleştirilmesini engelleyemeyecek, partimiz aldığı yaraları saracak, savaşa savaşa yenmesini bilecektir. Bir kez daha sizlerin huzurunda şehitlerimizin erdemlerine sonuna kadar bağlı kalacağımızı dost ve düşmana ilan ediyoruz!

—HAYRETTİN BAKIŞ, NİHAT TOPUZOĞLU, METİN EKER VE AZİZ ERKOÇ YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR!
—YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ, BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM MÜCADELEMİZ!
—KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ
—KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!
—KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!
—KAHROLSUN FAŞİST CUNTA VE KUKLA ÖZAL HÜKÜMETİ!
—KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ HALK İKTİDARI KURACAĞIZ!
—YAŞASIN HALK SAVAŞI!
—YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MARKSİST-LENİNİST
MERKEZ KOMİTESİ
Temmuz 1985

PKK; KARŞI-DEVRİMCİ SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR!

7Ağustos günü Rüsselsheim' da bir süre önce PKK saflarından ayrılan ZÜLFÜ GÖK isimli Dersimli bir devrimci kurşunlanarak katledildi.

PKK'nın kendi saflarından ayrılanlara karşı yürüttüğü karşı-devrimci saldırı ve cinayetlerin bir halkası olan bu cinayetle PKK halktan insanların kanına elini bulamaya devam etmektedir. Kamuoyununda bildiği gibi, uzun süre PKK saflarında mücadele yürüten ve 1984 yılı başlarında bir grup arkadaşıyla PKK saflarından ayrılan ENVER ATA, 20 Haziran günü İsveç'-in Uppsala şehrinde bir PKK'lı tarafından örgüt kararı gereği katledilmişti. Yine PKK saflarından ayrılanlardan bir çok kişinin tutuklu olduğu, bir çok kişininde çeşitli saldırılara maruz kaldığı ve ayrıca çok sayıda tehdit ve korkuyla PKK saflarında zorla tutulmaya çalışıldığı bilinmektedir.

Saflarından bir grubun ayrılmasından sonra PKK, ayrılanların "Genç Kemalistler","Cuntanın Yurtdışındaki Uzantıları" "Provakatörler" olduğu doğrultusunda bir kampanyayı gerek Gazete sayfalarından, gerekse seminerler aracılığıyla örgütledi. Siyasi acizliğin, eleştiriye tahammülsüzlüğün bir sonucu olan bu tespitleri gerekçelendirmek içinde, kendine özgü senaryolarda, merkezinde faşist cuntanın yer aldığı PKK'yı yıkma faaliyetinin bir halkasına PKK davasından tutuklu bulunan ihanetçiler, diğer bir halkasınada PKK' dan ayrılanlar oturtturuldu.

Hiç bir siyasi, örgütsel ve pratik veriye dayanmaksızın, salt PKK'dan ayrıldıkları ve eleştirdikleri için " karşı- devrimci" "ajan- provakatör" ilan edilen bu kişilere karşıda her türlü mücadele yönteminin izleneceği, hatta "başlarının ezileceği" doğrultusundaki propaganda uzun süredir, yayın organlarında sürdürülmektedir.

Hiç bir devrimci, demokratın kabul etmediği ve devrimci çevrelerde tepkiyle karşılanan bu tespitlere PKK yönetimide inmamaktadır. Onların amacı ayrılanların eleştirilerini zor yoluyla engelleyerek, kendi tekkelerini ayakta tutmaktır. Çünkü bu tür eleştiriler yaygınlaşır ve saflarında tartışmalar olursa, PKK yönetiminin işlediği haltlar ortaya çıkacak, saflarındaki ayrılmalar hızlanacaktır. Böyle bir duruma tahammülü olmayan PKK yönetimi, zorla ve tehditle ayakta durmaya çalışmaktadır.

Bunun ilk adımları ayrılanların bir çoğunun tutuklanmasıyla başladı ve arkasından bunu fiili saldırılar ve tehditler takip etti.Bu karşı-devrimci saldırılara 20 Haziran'da Enver Ata'nın 7 Ağustos'da Zülfü Gök'ün katledilmesiyle üst boyutlara çıkarıldı.Ayrılanların PKK'nın işleyişine ve örgütlenmesine ilişkin kamuoyuna yaptıkları açıklamalara karşı hiddetle ayağa fırlayan PKK; tam bir siyasi acizlikle ve ayrılanların açıklamalarını onaylarcasına saldırı üzerine saldırı örgütlemektedir.Hem de kamuoyu önünde,kendini ispatlarcasına.

Bu tür saldırı ve cinayetler, PKK açısından yeni değildir. Ortaya çıkışı ile birlikte, halk güçlerine karşı yürüttüğü saldırılarla çok sayıda devrimciyi, demokratı katleden PKK; 12 Eylül sonrası koşullardaki değişikliklerden ötürü, adeta " şimdilik sırası değil"biçimindeki bir özeleştiri ile suçlarını unutturmaya çalışmıştır. Bu taktiğinde önemli bir başarı kazanan PKK son aylarda yürüttüğü propaganda ve ayrılanlara karşıaldığı tavırla unutturmaya çalıştığı geçmişini yeniden hatırlatmakta, o günden bu güne bu konuda kendini ciddi olarak aşma diye çabasının olmadığını göstermektedir.

Ayrıca, son tavırları, 1981 yılında yaptıkları bu konudaki "özeleştirinin", Partimizinde daha önce belirttiği gibi tutarlı bir özeleştiri olmadığını, işi geçiştirme olduğunu ispatlamaktadır. Bol, bol M-L' min lafından bahsetmesine rağmen, onun en temel silahı olan eleştiriyi saldırı olarak gören ve özeleştiriyide kandırma(Tabii ki kendi, kendini) aracı olarak kullanan PKK' nın bu tavırlarından vaz geçmesi anlayışını değiştirmekle mümkündür.

Ülkemizde, karşı-devrimin emperyalizmin desteğinde komünistlere, devrimcilere, onların örgütlerine, çeşitli milliyetlerden halkımıza azgınca saldırdığı, onbinlerce devrimcinin zindanlarda günlük işkence altında yaşadığı, her gün operasyonlarda, idam sehpalarında, işkence tezgahlarında devrimcilerin,demokratların katledildiği bir dönemde başta Komünistler olmak üzere, tüm devrimci, demokrat örgüt vekişilere ağır sorumluluklar düşer. Bu sorumlulukları kavrayışta ve hayata geçirmede farklılıklar olmasına rağmen, hiç kimse devrimcilik, demokratlık adına ahkam keserek, bu sorumluluklara sırt çeviremez. Devrimcilik, demokratlıkta ona uygun bir bakış açısını ve ona uygun tavır alışı zorunlu kılar, PKK' da dahil, hiç kimse halk güçlerine yönelik saldırıları, devrimciliğin, demokratlığın bir gereği olarak özelliklede, 12 Eylül öncesinin bu tür örneklerinin halka, devrime verdiği zararları, en ağır biçimde yaşadığımız şu dört yılın, acılarını hala kemiklerimizde hissettiğimiz dönemde hiçsunamaz.Tam tersine devrimcilik, demokratlık, bu tür saldırıları hiç bir dar grup çıkarı gözetmeksizin mahkum etmeyi gerektirir.

Partimiz, bu güne kadar olduğu gibi, bu günde bu konuda taşıdığı sorumluluğun bir gereği olarak, örtüsü, kılıfı ne olursa, olsun halka, halk güçlerine yönelik bu tür saldırıları mahkum etmekte ve edecektirde. Halka ve halk güçlerine yönelik bu saldırılar, şu ve bu örgütün iç sorunları veya şu örgütle, bu örgüt arasındaki sorun olarak görülemez. M-L' ler soruna, devrimin menfaatleri açısından bakarlar. PKK saflarından ayrılmalarla ve PKK'nın sürdürdüğü saldırılarla ilgili olarak da Partimiz, ayrılanların görüşlerini doğru bulmamasına rağmen saldırıları mahkum etmektedir. Çünkü ayrılanların görüşlerinin bize göre veya bir başkasına göre yanlış olması, onlara karşı mücadelede şiddet araçlarının kullanılmasını haklı kılmaz.

PKK'nın bu karşı- devrimci eylemi, basit bir sürtüşmenin veya ani bir kızgınlığın ürünü değildir. Uzun zamandır savunulan görüşlerin örgütlendirilmesi ve pratik ürünüdür. Ve zaten bundan dolayı, olayın boyutları çok daha düşündürücü ve daha duyarlı olmayı gerekli kılmaktadır. PKK önderliği tarafından ortaya konan merkezi bir politikanın, hayata geçirilişinin bir ürünü olan bu saldırılar dizisi ve cinayetler,PKK'nın dünyayı yorumlama ve değiştirmeden ne anladığını gösterir. Bu anlamda onun genel hattının ne olduğunun kavranması bu tür saldırılara başvurmasının altındaki nedenlerin kavranılmasını gösterecektir.

PKK; Uluslararası alanda Rus sosyal emperyalistlerinin başını çektiği Sosyal Emperyalist kampa her geçen gün daha da yaklaşmakta, onun güdümüne girmek için yanıp, tutuşmaktadır. Bundan dolayı da Rus- Sosyal Emperyalistlerini, "Sosyalizmin tayin edici gücü" olarak görmekte, Suslov, Brejnev, Antropov gibi sosyal emperyalist elebaşıları büyük " komünistler" olarak övmektedir. O, bu politikanın gereği olarak Afganistanın işgalini açık, açık övmekte, Polonya içinde kraldan çok kralcı bir tavırla, "her ne pahasına olursa, olsun sosyalizmin kazanımları korunsun" diyerek, Rus- Sosyal Emperyalist tankların Polonya'daki işçi gösterilerini ezmesini talep etmektedir. PKK'-nın Rus-Sosyal Emperyalistlerini eleştirdikleri en "temel" nokta, büyük bir haksızlık olarak nitelendirdikleri, PKK'nın Kür-

distan'ın meşru temsilcisi olarak tanınmaması ve "enternasyonal" desteğin verilmemesidir. O da bunu sağlamak için tüm varlığını ortaya koymakta,bu doğrultuda bütün gücüyle çabalamaktadır.

PKK; Libya ve Suriye'yi "ilerici,radikal" güçler görerek,birinci adım olarak sırtını bu güçlere dayama çabasındadır. 1980-den sonra, yurt dışına çıkışla birlikte geliştirilmeye başlanan bu görüşlere göre,1978'de "sömürgeci" Suriye burjuvazisi, 1981'de "bölgedeki devrimci hareketlerin kaynağı" oldu, ve buna bağlı olarak Suriye Kürdistan'ının defteri PKK tarafından dürülmüş oldu. Ayrıca Suriye ve Libya'nın El-Fetih'i bölme çabalarına destek olan PKK, Libya devletinin Türk patronlarıyla el ele gerçekleştirdiği katliamla ilgili olarak Libya hükümetini, sudan gerekçelerle suçsuz ilan etmekte,adeta onun suçuna ortak olmaktadır. Bütün bu gerçekler PKK'nın uluslararası alanda dünya proleteryasına ve ezilen halklarına güvenmediğini göstermekte, o sosyal emperyalist kampa güvenmekte onların yanında saf tutmaktadır.

Kendisine, "Kürdistan İşçi Partisi" diyen ve ML olduğunu iddia eden PKK; Türkiye "emperyalist emelleri" olan bir ülke, Kürdistan'ıda "sömürge" ilan ederek,milliyet temelinde örgütlenmesini gerekçelendirmeye çalışmaktadır. Burjuva milliyetçi bir örgütlenme olan PKK, emperyalizmin Türkiye'deki kapitalizmi hızla geliştirdiği ve "Türkiye'de 1970'lere kadar faşizmin toplumsal ve ekonomik temeli yoktu" gibi emperyalizmi ilerici gösteren ve faşizmin yarı-sömürgelerde, emperyalizmin girişi ile birlikte ekonomik tabanın oluştuğunu görmek istemeyen bir kafa yapısına sahiptir.

Siyasi çizgisinin bir sonucu olarak, ülkemizde tüm devrim boyunca, dostla düşmanı ayırt edemeyen PKK; 12 Eylülden önce bir kısım aşiret reislerini ve toprak ağalarını, diğer bazılarına karşı savunurken,silahlarının namlularını çoğu kez devrimcilere yöneltmiştir. Kürdistan'ı kendi çiftliği zanneden PKK; kendi dışındaki tüm akımları gelişmesinin önünde engel ilan ederek, onlara karşı ideolojik, siyasi mücadele yerine,şiddet kullanmıştır. ML'ler; tüm devrim boyunca dostla, düşmanlar arasında kesin ve net bir ayırım yapmışlardır. Emperyalizm Komprador Burjuvazi, Toprak Ağaları ve bunlarla birleşen milli burjuvazinin sağ kanatları devrimin hedefleri, yani düşmanlarımızdır. Devrimimizin öncü gücünün proletarya, temel müttefiki köylülük olarak değerlendiren ML'ler küçük burjuvazi ve milli burjuvazinin sol kanadını devrimin dostları olarak değerlendirmektedir. Ülkemizde her siyasi hareket, bu sınıflardan birinin damgasını taşımaktadır. ML'ler bir siyasi hareketin, dost veya düşman olmasını onun temsil ettiği sınıfın devrimin dostu veya düşmanı olmasıyla bağı içinde değerlendirirler. Yaksa PKK gibi, faydacı, bilimsellikten uzak işine geleni devrimci, işine gelmeyeni karşı-devrimci tespitleri, düşmanla, dost güçler arasındaki ayrımı ortadan kaldırarak, bugün görüldüğü gibi insanı düşmanlarla birleşmeye götürür. PKK; uğruna mücadele ettiğini söylediği demokrasi halk için demokrasi, yani halk demokrasisi değildir. Çünkü Halk Demokrasisine inananlar ve onun için mücadele edenler, bugünde halk safları içinde demokrasinin uygulanması için azami gayreti gösterirler. PKK'nın böyle bir çabası olmadığı gibi, kendi dışındaki örgütlere demokrasi tanıma, onlarında PKK gibi söz söyleme, düşüncelerini yayma, örgütlenme hakkını kabul etmesi,bunu içine sindirmesi söz konusu değildir. PKK için bu şartlara,koşullara bağlıdır. PKK, halk güçlerine güvenmemekte, kendi hakkı olduğunu inandığı şeyleri, onlar için kabul etmemektedir. Bu da onun dar burjuva milliyetçisi anlayışlarından kaynaklanmaktadır.

PKK; kendisine devrimci, hatta "ML" sıfatını takmasına rağmen,bunların içeriğini örgüt ve örgüt işleyişi konusunda da boşaltmaktadır. Komünist ve devrimci örgütler, gönüllü temelde, hiç bir kişisel çıkar gözetilmeksizin, toplumsal çıkarlar için örgütlenir. Komünist, devrimci örgütlenmelerin, faşist ve gerici örgütlenmelerden en önemli farklardan biri budur. Kimse zorla saflarda tutulamaz. Böyle bir şey komünist, devrimci örgütlenmenin tabiatına aykırıdır. Bu anlamda katılım gönüllü temelde olduğu gibi, ayrılmada gönüllü temeldedir. Hiç süphesiz tüm devrimci örgütlerde katılımlar gibi ayrılmalarda herzaman olabilir ve özellikle içinde geçtiğimiz dönemde bunun daha da yaygın olduğu anlaşılır bir gerçektir. Buna karşı mücadele ideolojik ve siyasi alandaki mücadeleden geçer. Bu mücadele örgüt içi ve devrimci örgütler arasındaki biricik mücadele yöntemidir. PKK; kendi saflarından ayrılanlara karşı aldığı tavırla ve sürdürdüğü saldırılarla, siyasi acizliğinin bir sonucu olarak, ideolojik, siyasi mücadelenin yerine şiddeti temel almakta, onun sinteşhiride, şiddeti haklı çıkarmanın boş bir çabasından öteye gitmemektedir.

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR !

PKK yönetiminin izlediği bu saldırı çizgisinin, devrime nekadar zarar verdiğini hepimiz yaşamaktayız. Haklı olarak bundan üzüntü duymaktayız.

Ülkemizde, Faşist Cuntanın ve hakim sınıfların kitleleri peşine takmak için demagojik bir biçimde kullandığı bu tür olaylar, içinde yaşadığımız ülkelerdeki mücadelemizede zarar verdiğinin bilincindeyiz. Hiç şüphesiz bu tür olumsuzluklar, devrimin ve devrim güçlerinin bir kaderi değil, bir zaafıdır. Bu zaaf ancak, bilinçli bir mücadele ile aşılır. Bizler de, bu tür olumsuzluklara karşı mücadele etmek zorundayız.Bunun yoluda, devrimci saflarda yanlış anlayışlara karşı mücadeleden geçer. PKK'nın, karşı devrimci saldırılarını mahkum edelim. Onun devrime verdiği zararlara karşı çıkalım. En önemlisi de devrimci saflarda, olumsuzlukların panzehiri olan M-L anlayışı yaygınlaştıralım.

PKK saflarındaki devrimciler, demokratlar; devrimcile demokratların katledilmesini, onların saldırıya maruz kalmasını tasvip etmeyin. Gerekçesi ne olursa olsun, devrimci, demokrat kişilerin katledilmesi,samimiyetle inandığınız devrim mücadelesine zarar vermektedir. Bu tür saldırılara karşı çıkarak, bunları mahkum ediniz. Devrimci, demokratlara yönelik saldırılara katılmayınız. Halk saflarındaki demokrasi için müçadele, halk demokrasisi mücadelesinin bir parçasıdır. Halk saflarında demokrasiyi işleterek, eleştiri- özeleştiri silahını kullanalım.

Devrimciler, Demokratlar; PKK yönetiminin, tüm uyarı ve eleştirilerimize rağmen, ayrılanlara karşı sürdürdüğü karşı-devrimci saldırıları mahkum etmediği ve tutarlı özeleştirisini kamuoyuna yapmadığı sürece, Partimiz, yurtdışında PKK ile ilişki sürdürmeyecek ve hiç bir eylemde, birlikte eylem birliğine katılmayacaktır.

TKP/ML (YDB)

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST

YURTDIŞI BÜROSU

TÜRKİYE DEVRİMCİ KAMU KURUMU

zın mücadele şiarlarını dört bir yana duyuralım.Ezilenlerin,sömürülenlerin birlik, mücadele ve dayanışmalarının şanlı örneklerini verelim.Tüm tutuklu aileleri,akrabaları başta olmak üzere,ilericiler,demokratlar,yurtseverler ve devrimciler görüş yerinde tutuklu aileleriyle bütünleşip görüşmek için direnelim.Bekleyelim.

KAHROLSUN AMERİKAN UŞAĞI FAŞİST CUNTA!
YAŞASIN ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARININ ZİNDANLARDAKİ ŞANLI DİRENİŞİ!
HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNDE EVLATLARIMIZI YALNIZ BIRAKMAYALIM.ONLARA SAHİP ÇIKALIM!

TKP/ML
MK
1 Haziran 1982

NOT: Türkiye'de yasadışı basılıp dağıtılan orjinalin kendisi aynen çoğaltılmıştır...

İSTANBUL METRİS ASKERİ CEZAEVİNDE FAŞİST CAHİLLERİN HALKIMIZIN YİĞİT EVLATLARI ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARINA UYGULADIKLARI BASKI VE İŞKENCELERE KARŞI BAŞLATILAN ÖLÜM ORUCUNU DESTEKLEYELİM!

İşçiler, köylüler, yurtseverler, demokratlar, devrimciler, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız!

Yurdumuz üzerine bir kara bulut gibi çöken,Amerikancı faşist cuntanın halkımız üstüne uyguladığı çok yönlü baskı faaliyetleri barbarca devam etmektedir.

Yıllardır halkımızı baskı ve zulüm altında inim inim inleten komprador patron ega devleti,12 Eylülaskeri faşist cuntasıyla birlikte baskılarını daha da katmerleştirmiştir.

Gün geçmiyor ki elleri silahlı maskeli polislerce evinden alınıp günlerce işkenceye, falakaya,meydan dayaklarına çekilen ve sokak ortalarında kurşunlanan olmasın.Hayali suçlarla yıllarca,ömür boyu hatta idam cezalarına çarptırılmasın.

Faşist cunta cellatlarının işlettikleri çarkların dişleri arasında,emekçi halkın bağrında filizlenmiş bağımsızlık ve demokrasi savaşçıları ezdirilmektedir.Her gün işledikleri cinayetlerle halkın azgın düşmanı olduklarını açık seçik göstermişlerdir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI TÜSTAV

Emperyalist uşağı bu faşist cuntaların binlercesi yurtsevgi, devrimciyi ve komünistleri zindanlarda hergün her gün eşi benzeri görülmemiş işkence ve zulüm makinelerini işletmektedirler. Ülkemizin bağımsızlığını halkımızın bu karanlık zulümden kurtulmasından başka suçları olmayan, bu insanlarımızın en temel ve zaruri ihtiyaçlarını bile gaspedercesine zindanları Hitlerin Nazi Kamplarını aratmayan bir duruma getirmişlerdir.

Ülkemizin her tarafını Nazi Kamplarına döndüren bu hayvanlar çetesi uyguladıkları işkence ve zulüm yetmiyormuş gibi bir de aylardır ailelerileyle görüştürmemektedirler.

İstanbul Metris tutuklularıyla askeri cezaevinde dört aydan beri görüş yoktur. İçeriye radyo, televizyon ve gazete sokulmamaktadır.

Gıdasız, nemli ve havasız şartlarda yaşayıp hastalanan mahkumlara dahi doktorlar bakmamakta ve ilaç vermemektedirler. Tutuklulara askeri talimler yaptırılmak istenmektedir. Irkçı-faşist eğitimler yapılmak istenmektedir.

Bu yaptırımlara karşı direnen devrimciler tecrit edilmekte, hücrelere doldurulmaktadır. Bu baskılara dayanamayan bazı küçük-burjuvaların yalgınlığından yararlanıp tutukluları bölmek, parçalamak taktiklerini uygulamaktadırlar. Cezaevinde kendilerine işkence yapıldığını mahkemelerde söyleyince hemen susturulmakta, nedamet getirip bazı vaadlerle satın alınanlar vasıtasıyla işkencenin yapılmadığı kendilerine iyi davranıldığı açıklamaları yaptırılıp basında çarşaf çarşaf yayınlayarak halkı kandırmaya çalışmaktadırlar.

Mahkemelerde savunmaları kısıtlanmakta polis, savcı ve mahkeme heyeti el ele vererek tehditler savurarak cuntanın direktifine göre önceden karar verilmiş olmasına rağmen göstermelik ve sözde "bağımsız yargı organlarının adaletli yargılamaları"(!) yla göz boyamaya çalışmaktadırlar.

Faşist cuntanın direktif ve telkinleriyle baskılarını doruk noktasına vardırmış Metris Askeri Cezaevi, eli kanlı cellat ekibi "astığım astık, kestiğin kestik" felsefesiyle hareket etmektedirler. Buna karşılık ölümü göze alarak tutuklular seslerini Türkiyenin ve dünyanın mazlum halklarına duyurmak, cuntanın faşist çehresini ve sahtekarlığını göstermek amacıyla 13 günden beri ölüm orucunu sürdürmektedirler.

Metris'teki bu direnmeyi diğer cezaevlerindeki tutuklularda destekleme amacıyla açlık grevine başladılar. Cezaevlerinin kapılarında haksızlığa ve zulme uğrayan evlatlarının acısını paylaşmak için emekçi analar, babalar

ve kardeşlerde kahrolmakta, bu düzenin bu günkü temsilcisi cuntaya nefretleri artmaktadır. Kendi gözleriyle çocuklarının ve evlatlarının nasıl hain bir saldırıya uğradığını görmektedirler.

Bu dünyanın kulaktan kulağa, dilden dile dolaşmayan yaşlı annelerin, babaların, kardeş ve yakınlık içinde bulundukları emekçilerin evlatlarının hayatlarından endişe etmektedirler. Aynı zamanda cuntanın bu uygulamaları halkı giderek tedirgin etmekte, içerde oğlu, kızı veya ailesinden herhangi birisi olmayanda aynı şeyin kendi başlarınada gelebileceklerini sezmekte ve bu yüzden onlarla dayanışma içine girmektedirler.

EMEKÇİ ANALAR, BABALAR, KARDEŞLER !

Kendi gözlerinizle yaşadığınız bu haksızlığa ve zulme karşı daha bilinçli olarak mücadeleye atılalım. Aylardır evlatlarınızla, yakınlarınızla görüştürmeyen sadece cezaevi idaresi değildir. Bu idarenin emir aldığı cuntadır. Özgürlük bağımsızlık ve demokrasi savunucusu olmaktan başka suçu olmayan evlatlarınıza hayali suçlamalarla ömür boyu hapis idamlar ve uzun yıllar süren cezalar yetmiyormuş gibi bir de onlarla görüşmeniz bile fazla görülmüştür.

Ölümle başbaşa kalmak zorunda olan, her an ölme durumunda olup daha şimdiden onlarca kişinin komada olduğu, henüz adını öğrenemediğimiz bir kişinin de öldüğü ölüm orucunda ki Metris cezaevindeki ve diğer cezaevlerindeki bu mücadeleyi destekleyelim. İğrenç, kokuşup, çürümüş bu düzenin koruyucusu cuntanın nalet çehresini açığa çıkarmak, gelecekte çok pahalıya ödeyeceği bu faturayı keselim. Milyonlarca emekçi hergün artan hayat pahalılığı, zamlar ve işsizlikle sefalete sürükleyen cuntanın, bu yetmiyormuş gibi hapishanelere, zindanlara doldurup işkence yapması karşısında sessiz kalmayalım. Cezaevlerindeki en ufak hak gaspına karşı kolektif, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesiyle birleştirelim.

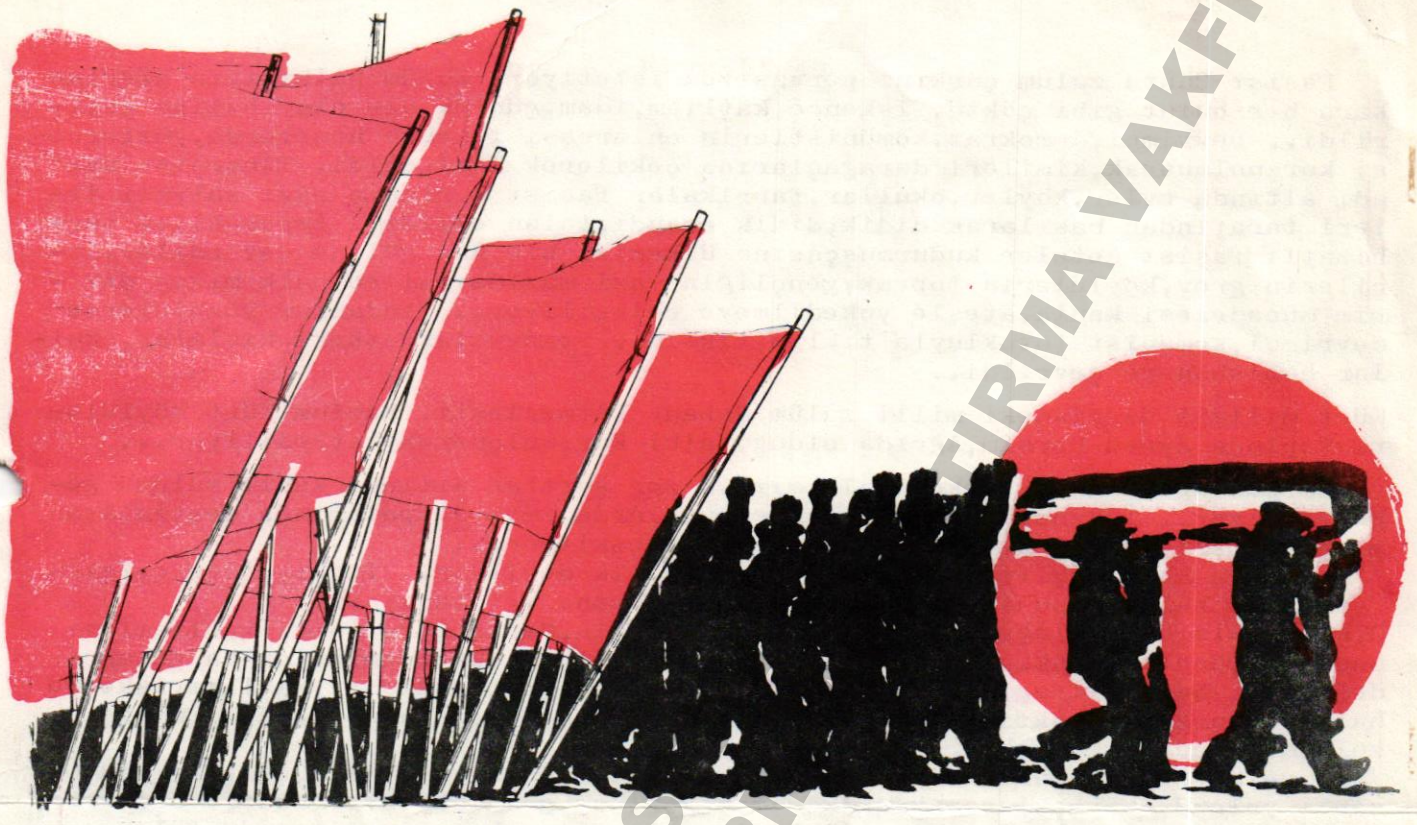
Cuntanın "vatan hainleri", "anarşist" diye hergün basında ve TRT'de yaptığı adi propagandaya kanmayalım. Kimlerin vatan haini olduğunu, hainlerin halkın gözü dönmüş, azgın düşmanı olduğu 12 Eylülde işbaşına gelen cuntanın uygulamalarıyla görüldü.

Partimiz TKP/ML davasında ve diğer devrimci teşkilatlardan yargılananların yürüttükleri bu kararlı ve ölümü kucaklayan mücadele, direnme ruhuna sahip çıkalım, onu sınıf mücadelesinde maddi bir güç haline getirelim.

Cesaretlice cezaevlerinin önünde özgürlük mahkumu yiğit evlatlarımızla görüşmek için direnelim. Görüşmeden bir gün dahi geri dönmeyelim. Onlar için ölüm düşüncesinde yaşarken biz neden korkalım. Özgürlük mahkumu evlatlarımı-

ÜRK SOSYALİST TARİH ARŞİVİ

FAŞİST CUNTA DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞULACAK,
BU KAN DENİZİNİN UFKUNDA KIZIL BİR GÜNEŞ DOGACAK!

PROGRAM

EMEKÇİ RENÇBER DİA TİYATRO

YER: KOBLENZ RHEIN-MOSEL-HALLE

ZAMAN: 23 'MAYIS' CTESİ SAAT: 19^{00}

PARTİZAN

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ... VAKFI

DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA TOPLANTISINA KATILALIM!

Faşist Cunta zulüm çarkını pervasızca işletiyor. Zulüm halkımızın üzerine kara bir bulut gibi çöktü. İşkence,katliam,idam,günlük bir olay haline getirildi.. Devrimci,demokrat,komünistlerin onlarcası işkence hanelerde,yüzlercesi kurşunlanarak,kimileri darağaçlarına çekilerek katledildi. "Anarşist avı" adı altında evler,köyler,okullar,fabrikalar faşist Cuntanın ağzı salyalı itleri tarafından basılarak didik,didik arandı;talan edildi.. Emperyalist teçhizatlı faşist çeteler kudurmuşçasına ülkemizi bir kan gölüne çevirdiler.İşçilerin grev,köylülerin toprak,gençliğin yani mazlum ezilen halkımızın dev - rim mücadelesi kanla,ateşle yokedilmeye çalışılıyor.. Zindanlar yüzbinlerce devrimci,komünist tutukluyla tıklım,tıklım.. Stadyumlar,askeri kışlalar,okullar hapishaneye çevrildi..

Kürt milleti üzerindeki milli zulüm dahada katmerleşti. Mazlum Kürt köylüleri topluca aynen Dersim,Ağrıda olduğu gibi kurşunlanarak katlediliyor...

Tüm bunlara rağmen Emekçi halkımız en zor şartlar altında kanlı zulüme göğüs geriyor.. İşkencehanelerde,kahpe pusularda,idam sehpalarında destanlaşan mücadeleler yaratıyor. Ölümü korkusuzca kucaklıyor...

Bugün en koyu şekliyle sürdürülen zulüm ilk değildir.. Türkiye'nin çilekeş fedekâr halkı bunu faşist M.Kemal'den bu yana iyi tanıyor. O,Karedeniz,Dersim,Ağrı,Koçgiri,Zilan,Nusaybin,Maraş,Çorum'daki katliamları unutmadı,unutmayacak.. Onun için o faşist Cuntanın katliamlarına da yabancı değildir. Nasılki faşist M.Kemal'den bu yana hiç bir saldırı,katliam,işkence halkımızın zulme yaktığı isyan ateşini söndüremediyse faşist Cuntanın azgın zulmüde söndüremiyecektir.

Bu yolda düşen binlerimiz boşuna düşmediler. Onlar devrim mücadelemizin şanlı yolunda bayraklaşarak halkımızın gönlüne gömüldüler.. Onlar,Kızılderelerde,Nurhaklarda,Vartinikte,eli kanlı cellatlara karşı yiğitçe düştüler. İşkencehanelerde,Darağaçlarında boyun eğmeyerek,korku saldılar ölüme. Her düşenin ardından binlercesi doğarak omuzladı devrim kavgasını..

Bu yolda halkımız binlerce şehit verdi.. Hele Mayıs ayı.. Halkımızın acısının dahada büyük olduğu bir aydır Çünkü,

Türkiye halkının ölümsüz önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaş ve yine onun gösterdiği Halk savaşının şanlı yolunda M.Kocadağ,Orhan Bakır yoldaşlar Komprador Patron Ağa devleti tarafında bu ayda katledildiler..

Halkımızın gözbebeği devrimciler olan Kadir,Sinan,Alpaslan,Deniz,Yusuy,İnan arkadaşlar bu ayda katledildiler..

Teslimiyeti,yılgınlığı,ihaneti,başeğmeyi yerle bir ederek Komprador Patron Ağa devletine karşı onurla mücadele ederek düşen PARTİZAN yoldaşlarımız,devrimciler bugün elimizde birer kızıl bayraktırlar..

Onlar kızıl bir meşale gibi yolumuzu aydınlatıyorlar.. Onlardan devralınan bu haklı kavga mutlaka zaferle sonuçlandırılacak,kan emicilerin zulüm soygun düzeni mezara sokulacaktır.

İşte onları anmak,onlardan öğrenerek bu mücadeleyi dahada yükseltip derinleştirmek demektir.

KARDEŞLER,EMEKÇİ BACILAR !

Bugün yurtdışında yaşamak zorunda bıraktırılmış olan bizlerde bu mücadeleye omuz vermeliyiz. Bilmeliyizki kurtuluşumuz Emekçi halkımızın kurtuluş mücadelesinin bir parçasıdır. Sınıf kardeşlerimiz kurşunlanırken,idam edilirken,işkencehanelerde katledilirken,zindanlara tıkılırken bizler seyirci olabilirmiyiz. Hayır olamayız olmamalıyız. Bu kavgaya omuz vermeliyiz.. Faşist Cuntayı teşhir ederek,onun azılı destekleyicilerinden biri olan B.Alman emperyalizmine karşı mücadele ederek, Türkiye devrimini her yönlü fedâkarca destekleyerek bu mücadeleyi güçlendirebiliriz..

Şu çok iyi bilinmeliki baskı,sömürü,zulüm kendiliğinden yokolmaz. Onu yokedecek güç halkımızın örgütlü gücüdür. Öyleyse teşkilatlanalım,mücadele edelim. Devrim Şehitlerinden devraldığımız kavgayı yükseltelim.

- KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !
- DEVRİM YOLUNDA DÜŞENLERİN KANLARI YERDE KALMAYACAK !

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİMCİ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA VAKFI

GÜN O GÜN DEĞİL,
DERLENİP DÜRÜLMESİN BAYRAKLAR
DİNLEYİN DUYDUĞUNUZ ÇAKALLARIN ULUMASIDIR
SAFLARI SIKLAŞTIRIN ÇOCUKLAR
BU KAVGA FAŞİZME KARŞI
BU KAVGA HÜRRİYET KAVGASIDIR.

FAŞİST CUNTAYA KARŞI YÜRÜYÜŞE KATILALIM

yer: **Köln-Ebertplatz**

zaman: **20 ARALIK 1980, 10.30**

Eylem Birliği Komitesi [ATİF-TÖK/YD, DHB, HK]
destekleyenler:

CISNU Karlsruhe
Partizan, Gegen die Strömung

TÜSTA TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Ab Düsseldorf um 8.00 uhr
in Worringer platz mit Bus

AUFRUF

ZUR DEMONSTRATION GEGEN DIE FASCHISTISCHE MILITÄRJUNTA IN DER TÜRKEI

Ort: Köln-Ebertplatz
Datum: 20 Dezember 1980
10.30 Uhr

Komitee für die Aktionseinheit gegen die Faschistische Junta

Unterstützer
CISNU Karlsruhe
Partizan, Gegen die Strömung

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER ARAŞTIRMA VAKFI

Kiel'de

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

SEMPATİZANLARI

İŞÇİLER, EMEKÇİLER!

Bizler çalışmakta ve yaşamakta olduğumuz B.Almanya'da gazetelerden, radyolardan, televizyonlardan, Türkiye'ye gidip gelenlerden... Türkiye'nin durumunun nasıl olduğunu öğreniyoruz. Biz yaban ellerde yaşayan emekçiler Türkiye'de olan olaylara sessiz kalabilirmiyiz? Türkiye'de gelişen mücadeleden kopuk olabilirmiyiz? Bugün Türkiye'de zam üstüne zam yapılmaktadır. Her gün yüzlerce devrimci, demokrat, komünist işkenceye çekilmekte, onlarcası "operasyon"larda hainice öldürülmektedir. Kenan Evren ve şûrekasından başkasının söz söyleme hakkı yasaklanmaktadır. Türk olamayan azınlık milliyetlere ve Kürt Ulusuna karşı baskı, terör, katliam hergün daha da katmerleşerek sürmektedir. Çünkü Türk hakim sınıfları şunu iyi biliyorki, Kürt Ulusunun yaşadığı bölgelerde sınıf mücadelesi daha şiddetli gelişmektedir. Türk hakim sınıfları da, daha şiddetli gelişen sınıf mücadelesini bastırabilmek için tüm güçleriyle saldırmaktadırlar. Kürt ulusunun üzerinde sınıfsal baskının yanısıra ulusal baskı, yani diline, töresine, kültürüne...vs.ne karşı var gücüyle yoketme ve baskı politikası da uygulanmaktadır. Peki Türkiye'mizin hali bu durumdayken yurt dışında bulunan biz emekçiler sessiz kalabilirmiyiz? Elbette ki hayır! Yaşadığımız ülkedeki belirli ölçüdeki rahatlıktan dolayı sessiz durabilirmiyiz? Elbetteki hayır! Şunun bilincinde olmalıyız ki, Türkiye halkının ve Türkiye'ye dönecek biz emekçilerin temelden kurtuluşu ancak Türkiye'de ki düzenin kökten değişmesine bağlıdır.

Peki o zaman B.Almanya'da bulunan biz emekçiler ne yapmalıyız? Birinci olarak Türkiye'de canı pahasına, yılmadan mücadele eden halkı ve onun önderleri devrimcileri maddi ve manevi olarak desteklemeliyiz. Diğer yandan B.Almanya'da, Türkiye'de ki faşist devlete dolaylı ve dolaysız bağlı olan güçlere karşı mücadele etmeliyiz. Bugün bunun bilincine varmış emekçiler bu yolda mücadele vermektedirler.

İşte bu mücadelenin açık en son örneği, hepimizin bildiği Kiel olayıdır. Kiel olayı tesadüfi, rastlantı bir olay değildi. Olay Kiel somutunda devrimci-demokratlarla, faşistler arasındaki mücadelenin en sert biçimde sürmesiydi. Kiel'de MHP'li faşistler, Kiel'de çalışan Türkiye'li emekçilerin en geri kesimini, kendi hayin, gerici, iblis emellerine alet ederek 30.5.1981 günü "Fetih Gecesi" yapmayı kararlaştırmışlardı. Bu geceyle amaçladıkları, oraya topladıkları insanları kendileri gibi yetiştirmek, beyinlerini faşist ideolojileriyle doldurmak, Türkiye'de ki baskıya sömürüye, katliamlara karşı çıkanlara, Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık için mücadele verenlere düşman yetiştirmekti. Diğer yandan da Türkiye halkının mücadelesini desteklemek için Kiel'de mücadele veren devrimcileri tecrit, mücadelelerini ve kendilerini ortadan kaldırmak için tesirleri altında tuttukları kitleyi harekete geçirmekti. MHP'li faşistlerin düzenledikleri"Fetih gecesi"ni protesto için toplanan halkın üzerine Kiel Türk Ocağı eski başkanı Ahmet Göner denilen azılı halk düşmanı, arabayı orda toplanmış halkın üzerine sürmüş, ikisi ağır olmak üzere çok sayıda demokratı yaralamıştır. Faşistler ne biçim azılı insanlık düşmanı olduklarını bir kere daha göstermişlerdir. Orada toplanan devrimci arkadaşlar daha sonra faşistlere gereken dersi vermişler ve yapacakları geceyi engellemişlerdir.

Kiel'deki MHP'li faşistler şunu iyi bilmelidir ki Kiel'i onlara terk etmeyeceğiz. Kiel'de oturan demokrat Alman Halkı'yla birleşerek, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da onlara karşı mücadelemizi tüm gücümüzle sürdüreceğiz.

Kiel'deki MHP'li faşistleri açıktan açığa desteklemeye çalışan, Kiel eyalet başkanı da onları kurtaramayacaktır. Kiel'de oturan demokratik alman halkıyla, çeşitli milliyetlerden Türkiye'liler sağlam birlik oluşturarak Türk faşistlerine gereken dersi vereceklerdir. Aynı zamanda B.Alman Emperyalizmi ve onun polisine karşı da omuz omuza mücadele vereceklerdir. B.Alman Emperyalizminin,yerli ve yabancı ayırımı yaratarak, onların ortak mücadelesini bölmek istekleri de kursaklarında kalacaktır. Yine B.Alman Emperyalizminin içte geliştirmeye çalıştığı faşistleşmeye karşı da Alman halkıyla birlik türkiyeli emekçiler omuz omuza mücadele vereceklerdir.
Kiel'de Partizan sempatizanları olarak şunu açıkça ve mertçe söylemekteyiz: Nasıl ki, K.Maraş'ta, Çorum'da, Malatya'da vs. vs. yerlerde döktüğünüz kanların ve öldürdüğünüz insanların hesabı soruluyor ve sorulacaksa, burada da iki elimiz yakanızda olacağını unutmayın. Şunu iyi bilin ki halkın gücünün önünde kimse duramaz. Biz Partizanlar olarak şuna inanıyoruz ki, Türkiye'de Komprador patron-ağa iktidarı mutlaka yıkılacak ve yerini Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının demokratik iktidarı alacaktır.

YAŞASIN ALMAN VE YABANCILARIN ORTAK MÜCADELESİ!

KİEL MHP'Lİ FAŞİSTLERE TERK EDİLMEYECEKTİR!

GERİCİ YABANCILAR KANUNU KALDIRILMALIDIR!

YABANCI DÜŞMANLIGINA SON!

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AGA DEVLETI VE ONUN CUNTASI!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

MAO ZEDUNG SAVUNULMADAN MARKSİZM LENİNİZM SAVUNULAMAZ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız, devrimciler, yoldaşlar;

Dünya proletaryası, ezilen ulus ve halkları bundan 5 yıl önce 9 Eylül 1976'da Marksizm-Leninizmin büyük öğretmenlerinden MAO ZEDUNG yoldaşı kaybettiler. Elbetteki bu kaybediş sadece bedenendi.

Oysa MAO ZEDUNG yoldaş fikirleriyle dünya komünistlerinin elinde güçlü bir silah proleter dünya devrim mücadelesinin yolunu aydınlatan kızıl bir meşaledir. O, baskısız, sömürüsüz, sınıfsız bir dünya uğruna mücadelede fikirleriyle dünya proletaryasının gönlünde ölümsüzleşmiş yüce bir önderdir. O, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve onların uşaklarının korkulu bir rüyasıdır. O, Marksizm-Leninizmin her türden düşmanlarının oportünizmin, revizyonizmin, Troçkizmin panzehiridir.

Bunun içindirki Marksizmin-Leninizmin bu büyük ustası çeşitli cephelerden saldırıya maruz kalmaktadır. Ancak bugüne kadar nasılki çeşitli kisveler altında Marksizme-Leninizme yönelik her türden saldırı boşa çıkartıldıysa bundan sonra da püskürtülecektir.

MAO ZEDUNG Marksizm-Leninizmin 5 büyük öğretmenlerinden biridir. O, yaşamı boyunca Marksizm-Leninizmi savunmuş,Çin devriminin somut pratiğiyle ustaca birleştirmiştir. MAO ZEDUNG'un başında bulunduğu ÇKP önderliğinde Çin halkı, 1949'da Yeni Demokratik Devrimle Çin'de emperyalizmin, komparod kapitalizmin ve feodalizmin hakimiyetine son vermiştir. ÇHC'nin kuruluşu 1917 Ekim devriminden sonra emperyalizme vurulan en ağır darbedir. Bu devrim aynı zamanda Çin'de sosyalizmin yolunu açmıştır.

MAO ZEDUN'un önemi yalnız Çin devriminin somut pratiği değildir, O, Marksizme-Leninizme Yeni Demokratik Devrim tezlerinin geliştirilmesi, proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi ve Diyalektik Materyalizm konularında önemli katkılarda bulunmuştur. MAO ZEDUNG Lenin'in ortaya koyduğu emperyalizm ve proleter devrimleri çağında demokratik devrimlerin ancak proletarya önderliğinde başarıya ulaşabileceği tezini geliştirmiştir. O, emperyalizm ve proleter devrimler çağında emperyalizme bağımlı ülkelerde milli burjuvazi önderliğinde bir devrimle emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodalizmin tasfiyesinin imkânsız olduğunu ortaya koymuştur. O, emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde bu ülkelerin sosyo-ekonomik yapısı gereği kapitalizmin gelişmiş olduğu ülkelerden değişik bir yol izleyeceği Marksist-Leninist tezini ortaya koymuştur. O, devrim boyunca bu tip ülkelerde mücadele biçimleri açısından silahlı mücadelenin oynayacağı rolü açık bir biçimde tesbit ederek "iktidar namlunun ucundadır" tezini ortaya atmıştır. O, ittifaklar sorununa da Marksist-Leninist bir açıdan yaklaşmış, Komünist Partisi önderliğinde İşçi-Köylü temel ittifakı temelinde kurulacak olan Halkın Birleşik Cephesinin emperyalizme bağımlı geri ülkelerde devrimin üç silahından biri olduğunu belirtmiştir. Bütün bu tezler emperyalizme bağımlı sömürge, yarı-sömürge komünistlerinin ve devrimcilerinin ellerinde güçlü bir silahtır.

MAO ZEDUNG "sosyalist toplum oldukca uzun bir tarihi dönemi kapsar. Sosyalizmin bütün tarihi dönemi boyunca, sınıflar, sınıf çelişkileri ve sınıf mücadeleleri vardır. İki yol, sosyalizm ve kapitalizm yolu arasında mücadele vardır. Bu mücadelenin zorluğu ve karmaşıklığı kavranmalıdır. Uyanıklık artırılmalıdır. Sınıf çelişmeleri ve sınıf mücadeleleri sorunları doğru bir biçimde kavranmalıdır ve çözülmelidir. Bizle düşmanlar arasında çelişmeler ve halkın kendi içindeki çelişmeler birbirinden ayrılmalı ve doğru bir biçimde çözülmelidir. Aksi halde bizim devletimiz gibi sosyalist bir devlet yozlaşabilir ve kapitalizm yeniden inşa edilebilir" diyordu. MAO ZEDUNG bu tezleriyle proletarya diktatörlüğü altında sosyalizmin inşası ve sınıf mücadelesi meselesine açıklık getirmiş ve şöyle demiştir: "50 yıldır beraberce enternasyonali söylüyoruz ama partimizin içinde 10 kez partimizi bölmeye çabalıyan insanlar çıktı. Görüşüme göre böyle bir olay 10-20-30 kez olabilir", "Parti, Hükümet, Ordu çeşitli kültür dallarına sızmış olan burjuvazinin temsilcileri bir avuç karşı-devrimci revizyonisttir. Bunlar eğer şartlar olgunlaşırsa iktidarı ele geçirecek ve proletarya diktatörlüğünü burjuva diktatörlüğüne dönüştüreceklerdir.", "Bizim bunlara karşı mücadelemiz bir ölüm kalım mücadelesidir." "Bu mücadelenin odak noktası devlet iktidarı sorunudur.... Parti ve devlet yönetimi revizyonistlerin elindemi yoksa Marksist-Leninistlerin elinde mi olacaktır? Temel sorun budur." Demiştir.

MAO ZEDUNG sosyalizm şartlarında sınıf mücadelesinde yığınların harekete geçirilmesinin tayin edici önemine dikkat çekmiş ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'yle hedefi şöyle belirtmiştir. "Büyük Proleter Kültür Devrimi sosyalizm şartları altında proletarya tarafından burjuvaziye ve diğer tüm sömürücü sınıflara karşı yürütülen büyük siyasi bir devrimdir." "Bugünkü hareketin esas saldırı hedefini parti içinde kapitalist yolda yürüyen iktidar sahipleri teşkil etmektedir." diyordu.

MAO ZEDUNG Cin'in sosyo-ekonomik yapısı, sınıfların tahlili, temel,

TÜRKİYE SOSYALİST FİKİR ARŞİVİ

baş ve tali çelişmeler öğretisini geliştirmiştir. O, bu konularda teoriye katkılarda bulunmuştur.

MAO ZEDUNG'a kimler saldırmaktadır?

Bugün Marksizm-Leninizm dünya çapında çeşitli mevzilerden ateş altına alınmış durumdadır. Ayrı ayrı görünmesine rağmen burjuvazinin dünya çapında ideolojik cephesini oluşturan Marksizm-Leninizm maskesiyle Marksizm-Leninizme savaş açılan başlıca mevziler şunlardır:

- Merkezinde Rus sosyal-emperyalistlerinin bulunduğu Kruşçev, Brejnev modern revizyonizminin mevzisi.

- Merkezinde ÇKP'nin bulunduğu ve modern revizyonizmin "üç dünyacı" biçimi.

- Merkezinde AEP'nin dönek yönetici kliğinin bulunduğu modern revizyonist-Troçkist akım.

Marksizm-Leninizme kusulan zehir bugün MAO ZEDUNG'un şahsında çeşitli cephelerden ve değişik biçimlerde yönelen saldırılarda yoğunlaşmıştır. Bu saldırılar MAO ZEDUNG'un sinsi düşmanı ve ona sahip çıkma rolünde saldıran Teng Siao Ping'den, MAO ZEDUNG'un azılı ve yeminli düşmanı Brejnev'e ve MAO ZEDUNG'a Kruşçev, Brejnev ağzıyla saldıran, onların pespaye silahlarını ödünç alan başını AEP dönek yönetici kliğinin çektiği akımlardan oluşmaktadır. Bu geniş koronun Marksizm-Leninizme saldırılarının en önemli tezi MAO ZEDUNG'un Marksizm-Leninizme katkısı olan "sosyalizm şartlarında sınıf mücadelesinin sürdürülmesidir".Bu koro MAO ZEDUNG şahsında Marksizm-Leninizme, "devlet","devrim","sınıf mücadelesi", "savaş" vb. gibi en temel konularda saldırmaktadır. "MAOİZM" hayaleti Marksizm-Leninizme Kruşçev revizyonistlerinin düşmanlıklarının bir ürünü olarak ortaya çıkmış ve daha sonraları çeşitli revizyonist akımlar tarafından ve hatta emperyalist burjuvazi tarafından kullanılmıştır. Yaratılan "MAOİZM" hayaleti Marksizm-Leninizmi yaralıyamamakta, kimlerin kimlerle, hangi temelde birleştiğini göstermektedir. Bütün bunlardan dolayı Marksizme-Leninizme MAO ZEDUNG'un şahsında yönelen bu saldırıları geri çevirmek Marksist-Leninistlerin önemli bir görevidir.

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR,

Şu iyice bilinmelidirki, dünya karşı devrim cephesinin azgınca saldırıları karşısında dayanamıyarak yalpalıyanlar, teslim olanlar, saf değiştirenler proleter dünya devrim mücadelesinin zaferini engelliyemiyecektir. Dünya karşı devrim cephesinin kazandığı başarılar, uluslar arası Komünist Hareketin yediği darbeler geçicidir.

Marksizm-Leninizmin gücü yenilmezdir. Hiçbir saldırı, entrika, ihanet onun nihai zaferini durduramıyacaktır. Karşı devrimin azgın saldırıları karşısında göğüs gererek emin adımlarla yürümek, dim dik olabilmek, azimli,kararlı, cesaretle ilerliyebilmek ve de kesin zafere kavuşabilmek için Marksizm-Leninizm bilimine sıkıca sarılmalıyız. Onu, her türden saldırıya karşı savunan Marksist-Leninistlerin saflarında yer almalıyız. Bugün ak dediğine yarın kara diyenlere güven olmaz. Daha dün "MAO ZEDUNG dünya proletaryasının yüce önderidir. O, yolumuzu aydınlatıyor. Ona şan olsun. Onun önderliğindeki Çin devrimi ezilen halkları ve dünya proletaryasının yolunu aydınlatıyor." diyen AEP dönek yönetici kliğiyle, "Onun yolundan dönersek lânet olsun bize. MAO ZEDUNG dünya proletaryasının büyük öğretmenidir." vs. diyen ülkemizdeki hempaları HK, DHB, DHY vs. her türden oportünistlere ne güven olabilir. Bunlar daldan dala atlayan karga gibidirler. Ve yine onu savunuyoruz deyip AEP dönek yönetici kliğinin rayına çekingence giren mülteci, bürokrat hizip gibilerinin, ona övgüler dizip esasta ondan nasibini alamıyan Dev-Yol, Dev Sol gibilerinin ML nutukları sahtedir.

TÜRK TARİH KURUMU VAKFI

Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların ışıklı yolunda her türden sapmaya, inkârcılığa karşı kızıl sancağı dalgalandıran PARTİZAN saflarında yer alalım.

Faşist cuntaya ve onun ağababaları emperyalistlere karşı mücadeleyi en zor şartlar altında da olsa azimle sürdüren, teslimiyet, yılgınlığın, ihanetinkol gezdiği bir ortamda yaralar alsa da dimdik yoluna devam eden PARTİZAN'lara omuz verelim.

Bilelimki, bu yiğitce baş kaldırış, soylu direniş Marksizm-Leninizm bilimine olan sarsılmaz inanç ve onun bayrağını elden düşürmemekten kaynaklanmaktadır.

Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da PARTİZAN yoldaşlar ML'e yönelik saldırılara karşı onu savunacaklardır. MAO ZEDUNG yoldaş şahsında ona yöneltilen saldırıları yerle bir edeceklerdir.

- YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU !
- YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !
- MAO ZEDUNG YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR !

MAO ZEDUNG'U ANMA TOPLANTISI

Program:

- Açılış
- DHD ve Mao Zedung
- Sosyalizmin inşası ve Mao Zedung
- Felsefe ve Mao Zedung
- Misafir Konuşmacılar
- Sorular ve tartışma
- Kültür proğramı

ZAMAN:
19 EYLÜL C.TESİ
SAAT: 11^{00}

YER:
PEDOGOH. HOCHSCHULE
HENRI-DUNANT 65
ESSEN 1

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

PARTİZAN

PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Savaşa karşı gösterilere katılalım !

İŞÇİLER, GENÇLER !

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Batı Almanya'nın birçok şehrinde savaşa ve silahlanmaya karşı gösteriler yapılıyor. Ekim ayının son haftası barış haftası olarak ilan edildi. 22 Ekim'den başlayarak bir hafta boyunca sürecek Almanya'nın çeşitli şehirlerinde çeşitli gösteriler yapılacaktır. Yapılacak gösterilerde aktif bir şekilde yer alalım.

Emekçiler,
Her geçen yıl emperyalistler savaş hazırlıklarını ve silahlanma yarışını artırmaktadırlar. Başını ABD ve Rus emperyalistlerinin çektiği iki emperyalist blok, ulusal gelirin büyük bir kısmını silahlanmaya ayırmak tadır. Kapitalist ve revizyonist sistemlerde, aşırı üretimin bir sonucu olarak ortaya çıkan bunalım her geçen gün daha da derinleşmekte. Bunalımın yükünün işçilerin, çalışanların omuzlarına yıkmak için tüm sosyal haklar kısıtlanmakta, diğer yandan ise, emperyalist güçler birbirlerinin hakimiyet alanlarını ele geçirme savaşı vermekteler. Emperyalistler kendi çıkarları için halkları birbirine düşürmekte, onbinlerce emekçi genç onların çıkarları için savaş alanlarında hayatlarını yitirmekte.

Bugün emperyalistlerin çılgınca silahlanması sonucu bütün dünya bir silah deposu durumuna getirilmiştir. Dünyada milyonlarca insan açlıkla pençeleşir ve açlıktan ölürken, emperyalist burjuvazi milyarlar harcayarak en modern silahları üretmekte. Ne için mi? Yine iğrenç çıkarları uğruna biz işçileri, gençleri, emekçileri yok etmek için.

Bunun için savaşa ve silahlanmaya karşı gelişen mücadeleler, giderek iki süper devletin başını çektiği her iki bloku da hedeflemekte. Halkların gelişen bu mücadelesi karşısında, Sovyet-emperyalistlerinin uşağı modern revizyonistler barış hareketleri içinde yer alarak onu kendi denetimleri altına almaya çalışırken, ABD emperyalistleri ve onların uşakları ise, barış hareketlerinin Sovyetlerin etkisi altında olduğunu, onlar tarafından organize edildiği vb. demogojilerle barış hareketini karalamaya çalışıyor.

Her iki süper devlet bir taraftan silahsızlanma görüşmeleri sürdürerek dünya halklarını yanıltmaya çalışırken, bir taraftan da birbirlerinin silahlanmasını gerekçe göstererek, "barışı" korumak için kendilerinin silahlanması gerektiğini söyleyerek, çılgınca silahlanıyorlar.

Gerçek durum bu iken, modern revizyonistler, savaşa ve silahlanmaya karşı mücadeleyi sadece ABD emperyalistlerinin orta menzilli silahlarına ve ABD'ye karşı olmakla sınırlayıp, Rus emperyalistlerini gözardı edip, onları barış yanlısı göstererek gelişen hareketi efendilerinin denetimine sokmaya çalışmaktalar. Bunun için onlar barış hareketine katılıyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistleri de, ABD emperyalistleri gibi çılgınca silahlanıyor. Milyarlar yatırarak yaptıkları silahları bölgesel savaşlarda denemeye sokuyorlar. Ama her iki süper devlet de, yeni silahları barışı korumak için yaptıkları demogojisini de sürdürüyorlar. Fakat dünyadaki gelişmeler bu demogojiyi açığa çıkarıyor. ABD emperyalistlerinin bombaları Lübnan ve Filistin halkını katlettiği gibi, Rus emperyalistleri de Afganistan halkını katlediyor.

T'K'P'li revizyonistler, ABD'ye karşı çıkarken, Rus emperyalistlerinin SS-20 füzelerinin Doğu Avrupa'ya yerleştirilmesinin barışı korumak için gerekli olduğunu söylüyorlar. ABD emperyalistlerinin ülkemizdeki üslerine karşı çıkarken, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ülkemize girmesi, onun denetimi altında olmasını istiyorlar. Yani Sovyet sosyal-emperyalistleri ve onların uşağı T'K'P gibi revizyonistler savaşa karşı değiller, aksine ABD emperyalizmi gibi, Sovyet sosyal-emperyalistleri de savaşın baş kışkırtıcılarından biridir. Bu nedenle savaşa karşı mücadele her iki süper devleti ve onların müttefiklerini de hedeflemek zorundadır. Ve hiç bir demogoji dünya halklarının bu mücadelesini hedefinden saptıramıyacaktır. Nitekim, dünyanın bir çok ülkesinde olduğu gibi yaşadığımız Batı Almanya'da da milyonlarca işçi genç, aydın silahlanmaya ve savaş hazırlığına karşı çıkmaktadır.

İşçiler, emekçiler,

Amerikan orta menzilli füzelerinin Almanya'ya yerleştirilmesi yakınlaşmakta. Ama Alman halkının yüzde 70'i buna karşı çıkmakta. İşçiler, bilim adamları, yazarlar, sendikacılar, çeşitli örgüt ve kuruluşlar buna karşı gösterilere hazırlanmakta. Daha şimdiden onbinlerin katıldığı gösteriler, yürüyüşler yapılmakta.

Peki, yurt dışında çalışan, öğrenim gören biz Türkiyeli işçiler, gençler bu gösterilerin dışında kalabilirmiyiz? Tabi ki hayır. Yalnız Alman halkıyla dayanışmaya girmek için bu gösteriler içerisinde yer almamız gerektiğinden dolayı değil, aynı zamanda silahlanma ve savaş hazırlıkları bizleri hedef aldığı için de aktif olarak gösterilerde yer almamız gerekiyor.

Çünkü, B. Alman tekelci burjuvazisi de, silahlanma ve savaş hazırlığı içerisinde olduğu içindirki; yabancı düşmanlığını körüklüyor, Alman ve yabancı işçilerin birliğini bölmeye çalışarak, Alman halkı içerisinde ırkçı, şoven düşünceleri yaygınlaştırıyor.

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALAR VAKFI

Milyonlarca Markı silahlanmaya ayırıp, sosyal haklarımızı kısıyor, işyeryerini yok ederek milyonlarca işçiyi sokağa atıyor, biz Türkiyeli işçilerin haklarını faşist cuntayla anlaşarak gasp edip zorla geriye gönderiyor.

Öğrenci gençlerin burslarını kesiyor, çıraklar için meslek öğrenim yerleri açmayarak yüzbinlerce gencin geleceğini karartıyor, onları her türlü yozlaşmanın batağına iterek toplumun tortaları haline getirmeye çalışıyor. Dahası, Bonn Hükümeti sözcülüğünü yaptığı büyük tekellerin ve müttefiki ABD emperyalistlerinin Orta Doğu'daki çıkarları için; yüzbinlerce emekçiyi, devrimci ve anti-faşisti zindanlara dolduran, idam sehpalarında, işkence tezgahlarında vb. katleden faşist cuntayı destekliyor, her türlü yardımı yapıyor.

Yine bunun içindirki faşist generaller yurt dışında çalışan işçilerin haklarını emperyalist efendilerine peşkeş çekiyor, Almanya'daki devrimcilerin, demokratların geri verilmesi karşılığında 6 yaş sınırını, işçilerin zorla geriye gönderilmesini vb... onaylıyor.

Faşist generaller ülkemizde, havaalanlarını genişletip, Amerikan Çevik Kuvvetleri'ni Türkiye'ye yerleştiriyor, Atom santrali yaptırıyorlar vb... Yani emperyalist savaş hazırlığının bir parçası olarak ülkemizi bir barut façısı haline getiriyor. Orta Doğu halklarına karşı saldırıya hazırlanıyor. Bonn Hükümeti ise, B. Alman tekellerinin çıkarları için faşist generallerin bu savaş hazırlıklarını destekliyor. Bugün iki süper devletin başını çektiği savaş hazırlıkları Alman halkını, tüm dünya halklarını olduğu gibi, Türkiye halkını da tehdit etmektedir. Çıkacak paylaşım savaşının odak noktalarından biri de Türkiye olacaktır.

Çıkacak bir savaşta yüzbinlerce insan ABD emperyalistlerinin çıkarları için yaşamını yitirecek. Faşist generaller emperyalistlerin çıkarı için Türkiye halkını topun ağzına mermi olarak sürmek istiyor. Daha geçenlerde Kürt halkına karşı giriştiği saldırıda Irak topraklarına girdi. Şimdi de Irak ve Suriye halklarına karşı bir düşmanlık propagandasına girişmiş. Bunlar "Ermeni teröristlerini destekliyor" vb. diyerek ileriki bir saldırı için zemin hazırlıyor.

İşçiler, emekçiler, gençler,

İnsanlığın böyle bir felakete sürüklenmesine karşı sessiz kalamayız. Yabancı düşmanlığına, zorla geriye gönderilmeye, işsizliğe, sosyal hakların kısıtlanmasına karşıysan,

Ülkemizin bir silah deposu durumuna getirilmesine, Orta Doğu halklarının birbirlerine kırdırılmasına, Bonn Hükümeti'nin, savaş hazırlığının bir parçası olarak faşist generallere yaptığı yardıma, faşist generallerin yüzbinlerce insanı zindanlara doldurmasına, işkence tezgahlarında ve idam sehpalarında katledilmesine karşı çıkıyorsan,

Ülkemizin bir savaşa sürüklenmesini, yüzbinlerce işçinin, emekçinin, kardeşlerimizin, çocuklarımızın savaş alanlarında yok edilmesini istemiyorsan,

Bana ne deme, savaşa ve silahlanmaya karşı gösterilere aktif olarak katıl. Unutma ki, bugün bu gösterilere katılan yüzbinlerce insan da, yabancı düşmanlığına, senin zorla geri gönderilmene, 6 yaşındaki çocuğunu yanına getirmenin yasaklanmasına karşı çıkıyor. Yani çıkarlarımız ortaktır, ama düşmanlarımız da ortaktır. O zaman ortak çıkarlarımız için, ortak düşmanlarımıza karşı omuz omuza, mücadele barikatlarındaki yerlerimizi alalım, Alman tekelci burjuvazisinin ve Türkiye gericiliğinin bizleri bölme çabalarını boşa çıkaralım.

Kardeşler,

Savaş tehlikesinin arttığı bu dönemde, hakim sınıflar bizleri bölmeye çalışırken, bir taraftan da işçilerin, emekçilerin uyanıklığını köreltmek için iki süper devletin görüşmeler yoluyla savaşı ve silahlanmayı önleyeceğinin demagojisini yapıyorlar. Oysa iki süper devlet ABD ve Sovyet sosyal-emperyalistleri sözde görüşmelerle, silahlanmayı durdurmaya çalışıyor görünürken, gerçekte çılgınca silahlanıp savaş hazırlıklarını sürdürüyorlar. Emperyalist sistem yaşadığı müddetçe de, onlar bu emellerinden vaz geçmeyecektir. Savaşı önleyecek emperyalistlerin kendi aralarındaki görüşmeleri değil, halkların yiğit mücadelesidir.

İşçiler, emekçiler, gençler,

B. Almanya'nın Hamburg, Stuttgart, B. Berlin ve Bonn şehirlerinde yapılacak gösterilere tüm gücümüzle katılalım, Alman ve diğer uluslardan anti-faşist, demokratlarla birlikte savaşa ve silahlanmaya karşı mücadeledeki yerimizi alalım.

SİLAHLANMAYA VE SAVAŞ HAZIRLIKLARINA HAYIR!
NE AMERİKA NE RUSYA, NE VATO NE VARŞOVA!
SİLAHLANMA VE SAVAŞ HAZIRLIKLARINA KARŞI MÜCADELEDE YERLİ VE YABANCI İŞÇİLER OMUZ OMUZA!

avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU

sempatizanları

V.I.S.d.P.: M. Zeki Alpay, 5 Köln 30, Postfach 30 01 04.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

İDAMLARA KARŞI YÜRÜYÜŞE KATILALIM

Arkadaşlar, kardeşler, bacılar, işçiler, emekçiler, öğrenciler,

Ülkemiz Türkiye'de faşist cuntanın terörü dizginsiz bir şekilde sürüyor. Hergün yeni bir katliam, işkence, idam ve zulüm haberi alıyoruz. Emekçi halkımızın yaşamı her geçen gün daha dayanılmaz bir hale geliyor. Emperyalizmin uşağı bir avuç burjuva ve toprak ağasının lüksünün biraz daha çoğaltılabilmesi için emekçi halka kan kusturuluyor. Güzelim ülkemizde yaşam emekçiler için o kadar rezil bir hale getirildi ki, tek suçu işçi ve köylü çocuğu olmak olan binlerce bebek hergün ilaçsızlıktan, gıdasızlıktan, soğuktan doya doya bakamadığı dünyaya gözlerini kapıyor.

Bu rezil sömürü ve zulüm düzeninin devamı için cunta her geçen gün yeni bir darağacı kuruyor. Mahkemelerde binlerce devrimciye, komüniste, anti-faşiste idam cezası verildi. Bütün Türkiye halkı gibi, yurt dışındaki tüm Türkiyeliler de cuntanın bu katliamları karşısında derin bir öfke ve nefret duyuyor. Yüreği yanan her emekçi, her işçi idamlara karşı bir şeyler yapılmasını istiyor. İdamlara karşı yurt dışında da mücadele edilmesini arzuluyor.

Tüm Türkiyelileri, işçileri, öğrencileri, anti-faşistleri ve demokratları 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü döneminde idam edilen üç yiğit devrimcinin 10. ölüm yıldönümünde, faşist cuntanın idamlarını, zulmünü ve katliamlarını protesto için yapılacak yürüyüşe çağırıyoruz. Deniz, İnan ve Yusuf Yoldaşların idam sehpasında verdikleri kararlı mücadele tüm devrimcilere ve komünistlere örnek oldu. Dün Denizleri katleden faşist cunta bugün daha nicelerini katlettiler. Ve bu katliamlarını sürdüreceklerini açıklıyorlar. 6 Mayıs'ın 10. yıldönümünde faşist cuntanın idamlarına karşı mücadelenin yükseltilmesinin özel bir anlamı vardır. Bugün idamlara karşı mücadele faşist cuntanın zulmüne, terörüne, baskı ve sömürüye karşı kısaca FAŞİZME KARŞI, HER TÜRDEN EMPERYALİZME KARŞI bir mücadele alanı haline getirilebildiği ölçüde bir anlam kazanacaktır.

T'K'P'NİN CUNTANIN İĞRENÇ FAŞİST ZULMÜNÜ ÖRTBAS EDEN
GERİCİ PLATFORMU ALTINDA İDAMLARA KARŞI MÜCADELE EDİLEMEZ

24 Nisan'da Duisburg'da bir yürüyüş yapılıyor. Bu yürüyüş hiçbir şekilde idamlara ve faşist cuntaya karşı mücadeleye güç katmayacaktır. Çünkü bu yürüyüş T'K'P'li gericilerin dayatması sonucu birçok devrimci, demokrat örgütün katıldığı tümüyle faşist cuntayı aklayan bir ortak platform temelinde yapılmaktadır. Bu yürüyüşte kabul edilen ortak sloganlar şunlardır: Yaşasın Eylem Birliğimiz, İdamların ve İşkencelerin Hesabı Sorulacaktır, Kürdistan'da Soy Kırımına Son, Tüm Anti-faşistlere Özgürlük !.

T'K'P'li revizyonistlerin dayatması sonucunda faşizme ve emperyalizme karşı ortak bir slogan atılmaması kabul edilmiştir. Yapılacak ortak konuşmada da faşizme ve emperyalizme karşı çıkılmaması kararlaştırılmıştır. Bırakalım emperyalizme, faşizme karşı çıkılması, ortak platformda cunta kelimesi bile kullanılmamıştır. T'K'P'li revizyonistlerin karşı-devrimci yüzünün açığa çıkarılmasını engellemek için, eyleme katılan gruplar "birbirlerinin görüşlerine saldıramaz" denilerek eylemin yöneldiği hedefler doğrultusunda propaganda ve ajitasyonda özgürlük yasaklanmış ve yapılmayacağı tutanağa geçirilmiştir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Böylesi bir platformla ve cuntaya faşist bile demeden, cuntayı destekleyenlerle birlikte idamlara karşı çıkılabilir mi?

Ondan fazla anti-faşist, devrimci ve komünist neden idam edildi? Ve neden yüzlercesine idam verildi? Hiç şüphesiz bu kokuşmuş, rezil, vahşet düzenini, FAŞİZMİ ayakta tutabilmek, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin baskı, sömürü ve zulmünün sürdürülebilmesi için darağaçlarına gönderiliyor gencecik devrimciler. Faşizme karşı kararlı bir şekilde karşı çıkmadan, generallerin faşist uygulamalarını en geniş bir biçimde teşhir etmeden, faşizmi destekleyen her türlü emperyalizme karşı mücadele etmeden, idamlara karşı mücadele edilebilir mi? Elbetteki hayır. Bin kere hayır.

Bügün tüm dünyada en sıradan demokratlar bile, cuntanın iğrenç faşist düzenini ayakta tutabilmek için idamları sürdürdüğünü biliyor. Tüm emekçiler, idamların halka gözdağı vermek için faşist generallerin bir uygulaması olduğunu görüyorlar. Bütün bunlara karşın, cuntanın faşist yüzü ortaya konmadan idamlara karşı mücadeleden bahsedilebilir mi?

T'K'P'nin bu anlayışı bugüne kadar cuntayı aklamaktan başka hangi amaca hizmet etti? T'K'P cuntanın yönetime el koymasından bu yana cuntaya faşist denmemesi için her türlü çabayı harcamış, her türlü rezil oyunu oynamıştır. Bütün bu çabası cuntayı aklamaktan, onun demagojilerine güç katmaktan başka bir şeye yaramamıştır.

Bügün tüm Türkiye duvarsız bir cezaevine çevrilmiştir. Gencecik devrimciler katledilmekte, işkencehanelerde insan düşüncesinin almayacağı yöntemlerle işkence edilmekte, binlerce insana çarmıha germekten tut da, tırnak sökmeye kadar her türlü iğrenç yöntemlerle zulmedilmektedir. Kocalarının, akrabalarının yanında genç kızlarımızın ırzına geçilmektedir. Bütün bunlar en iğrenç bir FAŞİZMİN eseri değil midir?

Türkiye Kürdistan'ında en rezil bir ırkçı soykırım uygulanıyor. Basılmadık ev, işkenceden geçirilmedik bir tek Kürt emekçisi kalmadı. Daha yürümeyi bile beceremeyen küçücük çocuklardan tut da, felçli ihtiyarlara kadar birçok insan 'terörist' diye kurşunlandı. Tunceli'de, Malatya'da köyler abluka altına alınarak her köy bir toplama kampı haline getirildi. Bütün bu uygulamaların Hitler'in, Mussolini'nin FAŞİST rejimlerinden bir farkı var mıdır? Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkından bile bahsetmeden, bu en koyu ırkçı, şöven faşist terör teşhir edilmeden cuntanın idamlarına karşı mücadele edilebilir mi?

Tüm dünyada baskı, zulüm ve sömürüye karşı olanlar cuntanın bu FAŞİST terörü karşısında derin bir nefret ve kin duyuyor. Ama sözde cuntanın idamlarına karşı mücadele için biraraya gelenler, cuntaya faşist bile demeden ve faşist cuntayı hedeflemeden idamlara karşı mücadele edilebileceğinin hayallerini yayıyorlar.

T'K'P CUNTANIN TERÖRÜNE, İDAMLARA VE KATLİAMLARA KARŞI OLMAMIŞTIR

En sıradan demokratlar bile, cuntanın faşist yüzünü görüp, ona karşı mücadele ederken, onun terörünü, vahşetini lanetlerken, cuntayı aklamaya çalışan T'K'P ile birlik, onunla uzlaşma cuntaya karşı mücadeleye hiçbir güç katmayacaktır.

50 yıldır Türkiye'yi sadece resimlerden gören T'K'P'nin başı İ. Bilen, faşist cuntanın başı Evren'e yazdığı mektupta aynen şunları söylüyor:

"....."

"Bu yargılama sizin açıklamalarınızdaki demokrasiye dönüş sözleriyle çelişiyor. Bu sözlerin bir manevra olmaktan çıkması için ön koşul, 52 DİSK yöneticisinin ve TERÖRLE ilgisiz onbinlerce yurtseverin özgürlüğe kavuşmasıdır."

"Askersel rejimin terörizme karşı aldığı önlemler "sol" terörist grupların ve bir ölçüde Neo-faşist MHP'nin etkinliğini sınırladı. Dinsel gericiliğin de konumlarını zayıflattı." (İ. Bilen, SBKP 26. Kongresinde yaptığı konuşma, Kurtuluş, sayı 236)

Yukarıdaki alıntıya benzer T'K'P'nin Merkez Yayın Organı Atılım'dan daha onlarca alıntı yapılabilir. Ama bu kadarı bile yeter. İ. Bilen, yukarıdaki satırlarda utanmazca 52 sendikacı yargılanmazsa cuntanın demokrasiye geçiş sözüne inanılabileceğinin propagandasını yapmıyor mu? Ve son derece açık ve net olarak

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

'teröre' karışmış olanların cezaevlerine doldurulmasını desteklemiyor mu? Hiç şüphesiz T'K'P'nin cuntanın ağzıyla terörist diye nitelendirdikleri, inançları uğruna faşizme, emperyalizme karşı mücadele etmiş onbinlerce genç, emekçi ve yurtseverdir. T'K'P onların cezaevlerinde çile doldurmasına ve en ağır işkencelere maruz kalmasına en küçük bir şekilde karşı değildir.

Cuntanın "sağ ve sol teröre" karşı mücadele adı altında devrimcilere yönelik saldırısını destekleyen bu azılı revizyonistlerle birlikte cuntaya karşı mücadele edilebilir mi? Cuntanın devrimciler, komünistler, yurtseverler üzerindeki vahşi saldırılarını, "terörizme karşı mücadelesinin yanındayız" diye bunlar desteklemedi mi? İdam sehpalarında can veren devrimcilerin idam fermanlarının altında "teröre karşı mücadele" eden bu azılı revizyonistlerin de imzası yok mudur? Onlar şimdiye kadar katledilen, işkence gören hangi devrimciye sahip çıktı? Faşist cuntanın hangi faşist terörüne karşı mücadele ettiler? Bugün T'K'P ile birleşen Dev-Yolcuların deyimi ile 'devrimcilerin boynuna geçirilen ipin örülmesinde' T'K'P'nin de payı yok mudur?

Cuntanın sağa da sola da karşı olma, 'demokrasiyi' geri getirme demagojilerinin sürdürülmesinde en büyük hizmeti yapan bu sol maskeli hainler değil midir?

Faşistler arasındaki it dalaşından başka bir şey olmayan MHP davası sırasında, 'generallerin faşistlere karşı mücadelesine' övgüler dizen hep bu T'K'P gericileri değil midir? Bütün bu ihanet çizgisini kavramak için araştırma yapmaya bile gerek yoktur. Atılım'ın, T'K'P'nin, Kurtuluş'un, FİDEF'in yayınlarına göz atanlar, faşizmi ve cuntayı aklamak için uygulanan bu siyaseti tüm rezilliği ve açıklığı ile göreceklerdir.

Tüm Türkiyeli devrimciler, sadece cunta sonrası değil, cunta öncesinde de T'K'P'nin egemen sınıfların hizmetindeki ihanet çizgisini yakından görmüşlerdir. Fatsa'daki faşist operasyonu yine 'teröre' karşı olma adı altında destekleyenler, 1 Mayıslarda bugünkü faşist cuntanın elebaşısı faşist generallerle -o zamanki sıkıyönetim komutanları ile- anlaşıp, işçi sınıfının mücadelesini pasifize edenler, grevleri kıranlar, yükselen halkın mücadelesini bastırmak için her türlü yöntemi uygulayanlar bu T'K'P'li gericilerdir.

Bırakalım 'sol' maskeli bu revizyonistlerle birlik oluşturulmasını, bu ihanet çizgisi açıkça mahkum edilmeden, T'K'P halk kitlelerinden tecrit edilmeden, faşizme ve idamlara karşı mücadele mümkün değildir.

İdamlara, işkencelere karşı mücadelede bugün en geniş kitlenin talebi haline gelmiştir. Bugüne kadar idam edilen tek bir anti-faşistin idamına ve işkencede katledilmesine, "teröre karışanlar" diyerek karşı çıkmayan T'K'P ile birleşilemez. T'K'P revizyonistleri, en geniş kitlenin talebi olan idamlara ve işkencelere karşı çıkıyor görünmesinin nedeni, bu haklı talepler ardında karşı-devrimci yüzünü saklamak ve tecrit olmamak içindir. Bu nedenle, T'K'P'nin çizgisinde biraraya gelerek, idamlara ve işkencelere karşı çıkmaya çalışmak, T'K'P revizyonistlerini güçlendirmek, onun karşı-devrimci yüzünü kitlelerden saklamasına olanak yaratmak ve en hafif deyimiyle onun suçuna ortak olmak demektir.

Bu gerçekleri sadece biz devrimci komünistler söylemiyoruz. Bugün T'K'P'li revizyonistlerle biraraya gelen Dev-Yol'dan arkadaşlar çok değil daha 20 gün önce yurt dışında yayınladıkları Devrimci İşçi'de şunları söylüyorlardı:

"... T'K'P'liler... yurt dışında yayınladıkları bildiri, dergi, demeçlerde 'terörle hiçbir alakaları olmadıklarını' söylüyorlar ve 'teröre hiç bulaşmadıkları için 52 DİSK'linin serbest bırakılmasını' istiyorlar. Faşist generallerin yüzbinlerce kişiyi yargılamasını, binlercesini işkenceden geçirmesini ve bazılarının İDAM EDİLMESİNİ ONAYLAMAK ANLAMINA GELEN BU TAVRIN DEMOKRATLIKLA DAHİ BİR İLİŞKİSİNİN OLMADIĞI VE İĞRENÇ OLDUĞU BİR GERÇEKTİR" (Devrimci İşçi, Nisan 1982 sayısı)

"T'K'P bataklıkta kalmaya kesin olarak kararlıdır. Bataklığa CHP'lileri, bazı küçük burjuva aydınları da çekmeye kararlıdır. VE KİŞİLERİN BATAKLIĞA ÇEKİLMESİNE ENGEL OLMAK CUNTANIN BAŞARILI OLMASINA ENGEL OLMAK DEMEKTİR." (Biz de tam bunu yapmaya çalışıyoruz HALKIN KURTULUŞU)

T'K'P'nin kendi çizgisinden en küçük bir ödün vermediği ve vermeye niyeti olmadığı halde, dün yukarıdaki satırlar yazılırken bugün T'K'P ile birlik oluşturulmasının nedeni nedir?

Böylesine ilkesiz, uzlaşmacı ve Türkiye halkının kurtuluşuna hizmet etmeyecek bir 'birlik' faşist cuntanın vurduğu darbeler ve yılgın bir ruh halinin sonucu ortaya çıkmıştır. Böylesi bir 'birlik' "birlik olsun da ne olursa olsun" anlayışının bir ürünüdür.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Faşizme karşı, cuntanın vahşetine, zulmüne karşı mücadele etmek istiyorsak önce halka ve devrimcilere güvenmeliyiz. Tüm Türkiye halkı, faşist cuntaya karşı derin bir kin ve öfke duyuyor. Bu kin ve öfkenin mücadeleye dönüşmesi için devrimcilere önemli görevler düşmektedir. Sağlam ve mücadeleci bir eylem birliği, ancak ve ancak, cuntayı ve onun terörünü aklayan T'K'P ve benzerlerini dıştalayarak kurulabilir. Halkın bilincini çarpıtanlara, mücadele azmini pasifize edenlere, en küçük bir olanak tanınmamalıdır.

Bugün T'K'P ile hem de onun platformunda yurt dışında 'birlik' kurmaya çalışanlar cezaevlerindeki yoldaşlarının, arkadaşlarının en ağır koşullarda sürdürdüğü direnişe saygısızlık ediyor, onlara sırt çeviriyorlar. Dev-Sol, Dev-Yol vb. gibi birçok devrimci, demokrat akımın taraftarları cezaevlerinden yazdıkları mektuplarda, T'K'P'li revizyonistlerin cuntanın kendilerine sağladığı rahatın bozulmaması için, her türlü direnişi kırmaya çalıştıklarını, işi ihbarcılığa kadar götürdüklerini belirtmiyorlar mı? Bütün bu gerçekler, bugün T'K'P ile 'birlik' yapanların yurt dışındaki yayın organlarında yazılmadı mı?

Biz devrimci komünistler, faşist cuntanın zulmüne, baskı ve vahşetine karşı mücadele etmek için tüm devrimci, demokrat ve anti-faşistlerle biraraya gelmeye hazırız. Şimdiye kadar yurt dışında sürdürülen mücadeledeki açık, ilkeli ve dürüst tavrımızı tüm devrimciler ve emekçi halk bilmektedir. T'K'P ve benzerleri sosyal-emperyalizmi bahane ederek devrimci komünistlerle, diğer devrimci ve demokratların eylem birliğini bozabilmek için her türlü rezil oyunu bugüne kadar oynadılar. Ama bu tip saptırmalarla hiçbir devrimci ve emekçinin aldatılmasına izin vermeyeceğiz. Bugün biz devrimci komünistlerin mücadelemizin merkezine koyduğu görev: Faşist diktatörlüğe karşı, faşist cuntaya karşı mücadeledir. Biz, birçok sorunda aramızdaki ideolojik farklılıklara karşın, gerçekten faşizme karşı olan tüm anti-faşist ve devrimcilerle eylem birliğine hazırız. Ama T'K'P'li gericilerle asla. Çünkü tüm sağcı, reformist düşünceleri bir yana o FAŞİST cuntaya bile karşı değildir. Çünkü o, terörizme karşı mücadele adı altında, cuntanın katliamlarına çağrı yapanlar arasındadır. Çünkü T'K'P en azılı faşist olan generalleri anti-faşist, demokrat olarak tanıtmayı kendisine baş görev edinmiştir. Daha önceden Dev-Yol'dan arkadaşların da belirttiği gibi onun yeri bataklıktır. Ve faşizme, faşist cuntanın idamlarına karşı mücadele etmek istiyorsak yurt dışında bir tek emekçinin, bir tek işçinin bir tek devrimci ve demokratın bu bataklığa gitmesine izin vermemeliyiz.

Tüm Türkiyeli devrimci, demokrat, anti-faşist arkadaşlar, T'K'P'nin ihanet çizgisine karşı ve bu çizgiyi hoş görenlerle mücadele edelim.

Tüm Türkiyeli devrimciler, demokratlar, anti-faşistler aşağıdaki talepler uğruna faşist cuntanın idamlarını durdurmak için yapılan yürüyüşe katılalım.

* İdamlara, İşkencelere, Katliamlara Son !
* Kahrolsun Askeri Faşist Diktatörlük !
* Kahrolsun Faşizm, Her Türden Emperyalizm !
* Kürt Ulusunun Kendi Kaderi Tayin Hakkı Tanınmalıdır !
* Devrimci, Demokrat, Anti-faşist ve Komünistlerin İdamının Hesabını Faşist Cuntadan Soracağız !
* Tüm Devrimcilere, Anti-faşistlere, Komünistlere, Demokratlara Özgürlük !
* Özgür Sendika Kurma, Grev ve Toplu Sözleşme Hakkı !

NOT: Öğrendiğimize göre, 24 Nisan'daki gösteri 8 Mayıs'a alınmıştır.

YER : KÖLN, EBERTPLATZ
TARİH : 8 MAYIS 1982
SAAT : 11.30

V.I.S.d.P.: M. Zeki Alpay, 5 Köln 30, Postfach 30 01 04.

avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU
sempatizanları

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN FAŞİST CUNTAYA KARŞI MÜCADELE EDELİM

12 Eylül günü generaller cuntası ülke yönetimine el koydu.. Darbeden iki gün önce Amerikan darbe uzmanı general George Türkiye ye geldi. Yine aynı günlerde ülkemiz topraklarında binlerce yabancı askerin katıldığı NATO manevraları yapılıyordu. Darbeyi dünya ya ABD Dış işleri Bakanlığı duyurdu. Üzerinden bir gün bile geçmeden bütün Batılı emperyalistler cuntayı desteklediklerini açıkladılar. Halka ve devrime karşı olmakta ABD ile yarışan Rus sosyal emperyalistleri de darbeden duydukları memnuniyeti belirtti.Ülke içinde büyük patronlar cuntanın büyük bir ferahlık yarattığını söylediler. Burjuva basın cuntanın borazanlığını üstlendi,bütün gericiler cuntaya bağlılıklarını bildirdi. CIA'nın planladığı, dünyada ve ülkede bütün gericileri sevindiren Amerikancı faşist generallerin darbesi nicin gerçekleştirildi ? İşçi sınıfı ve emekçi halka ne getirecek ?

FAŞİST CUNTA NİÇİN GERÇEKLEŞTİ ?

Ülkemizin de dahil olduğu kapitalist dünya son yıllarda büyük bir krizin içinde. Emperyalist sömürü altındaki ülkemizde krizin etkileri daha da derin. Üretimdeki düşüş,enflasyon, işsizlik bir türlü önlenemiyor Tekelci burjuvazinin krize karşı bulduğu çare; krizin yükünü işçi sınıfı ve emekçi halka yıkmak, halkı açlığa ve sefalete mahkum ederek krizi atlatmak, tekelci sermayenin düzenini devam ettirmek. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız bu politikaya boyun eğmedi, sermayenin saldırılarına karşı direndi, mücadeleye atıldı. Emperyalistler ve onların uşakları komprador burjuvazi ve toprak ağaları bu mücadeleyi bastırabilmek için degişik yollar denediler.

MC Hükümetleri halkın mücadelesi sonucunda ayakta kalamaz hale gelince, CHP'ne hükümet kurduruldu. Amaç, faşizme karşı mücadele vaadıyla halkın desteğini sağlayan CHP hükümeti ile halkı uyutmak, pasifize etmekti. Halk kısa sürede umudun sahteliğini gördü;daha kararlı bir biçimde mücadeleye atıldı. Reformizm yetmeyince, sıkıyönetim ilan edildi. Reformizm yanında kullanılan sıkıyönetim terörü de mücadeleyi durduramadı.Sermayenin politikasını izleyen, faşist diktatörlüğün halka karşı yürüttüğü ekonomik ve siyasi saldırıların uygulayıcısı olan Ecevitreformizminin iflasından sonra, Demirel hükümeti kuruldu. Demirel hükümeti, ordu, polis ve sivil faşist çeteleri kullanarak ağır bir terör ve imha politikası izledi. Mücadele durmadı,tersine; 24 Aralık protesto direnişleri, tariş işçilerinin mücadelesi, 29-30 Nisan protesto direnişleri ve 1 Mayıs gösterileri, Çorum halkının yiğit direnişi, faşist saldırıları protesto için 23 Temmuzda 1 milyon kişinin katıldığı grevler ve yüz binden fazla kişinin katıldığı gösteri, sağlık emekçilerinin ülke çapında direnişi ve üretici köylülüğün yoğunlaşan gösterileri gibi eylemlerle işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesi ülkemiz tarihinde görülmemiş boyutlara ulaştı. Birçok mahalle ve şehirde halk sivil faşist çetelerin saldırılarında devlet güçlerinin yardımını beklemiyor, ordu ve polis birliklerini de barikatlarla karşılıyordu. Darbe yapıldığında 50 bini aşkın işçi grevdeydi. Adana'da binlerce işçi sıkıyönetime karşı direniyordu. 120 bin işçi greve hazırlanıyordu. Demirel hükü-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

meti, kazanılmış birçok demokratik hak ve öz gürlüğü yok etmesine rağmen, işçi sınıfının kazanılmış haklarına el uzatamıyordu. Ekonomik kriz ve yükselen mücadele, politik krizi derinleştiriyor, gericiler birbirlerine düşüyordu. Halkın mücadelesini bastıracak , işçi sınıfının kazanılmış haklarını yokedecek sendikaları kapatacak, grevde olan ve greve gidecek olan iki yüz bin işçiyi silah zoruyla çalıştıracak bir yönetim gerekliydi. Halk mevcut siyasal partilerden uzaklaşmış, halkı uyutma aracı olan parlamento fonksiyonunu büyük ölçüde yitirmişti. Parlamentonun alabildiğine teşhir olması ve gericiliğin kendi içinde yoğunlaşan çatışması,parlamenter faşizm sınırları içinde hakim sınıflar için çıkış yollarını tıkadı. Bugün cuntanın uyguladığı tedbirler, parlamentodan geçirilemiyordu. Parlamento bir yana itildi, astığı astık, kestiği kestik askeri faşist yönetim işbaşına geldi. Faşist cunta kendinden öncekilerin başaramadığını yapmaya çalışacak; son yıllarda mücadelenin başında yer alan ve bir türlü sindirilemeyen işçi sınıfı ve halkın toptan bir saldırıyla sindirilmesi..

CUNTA İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKA NE GETİRECEK ?

Faşist generaller çetesinin hedefinin başta işçi sınıfı olmak üzere halkın mücadelesini bastırmak olduğu, ilk uygulamalarıyla da açıkça görüldü. DİSK kapatıldı, fabrikalar askeri işgal altına alındı. Fabrika temsilcileri de dahil tüm sendikacılar tutuklandı. Emekçi semtlerine baskınlar düzenlendi. Grevci işçiler % 70 zamla işe başlamaya zorlandılar; Bu rakam grev öncesi patronların kabul ettiğinin bile altındadır.Daha ilk günlerde binlerce işçi, aydın tutuklandı. Bütün bunlar, tekelci sermayenin yıllardır yapmak istediği ve yapamadığı şeyler dir. Her adımıyla, her kararıyla, amacını ortaya koyan cunta, bir yandan da bir takım yalanlarla halkı aldatmaya, hedef şaşırtmaya çalışıyor.

Çetenin başı yaptığı konuşmada, ordunun tarafsız olduğunu, " sağa da sola da karşı " olduğunu iddia ediyor. Ama olaylar unutulmayacak kadar yeni. Tarsus'ta yola geçit isteyen halkı kurşunlayan ordu birlikleriydi,Tariş'i Ege ordusu işgal etti, Çorum'da halka saldıran faşist çeteleri jandarma panzerleri koruyordu. Pertek'te yüzlerce köylüye tel örgülerle çevrilmiş arazide günlerce işkence eden ordu birlikleriydi. Adana'da darbeden bir kaç gün önce işten atılmalara karşı çıkan işçileri hapseden, gösteri yapanları kurşunlayan yine bu orduydu. Ve bu ordunun komutanları bugünkü beşli çeteydi, sıkıyönetim komutanları yine aynı adamlardı. Ordu'da faşist vali ve MHP il başkanıyla birlikte teftişe çıkan, "nokta operasyonları"nı planlayan bizzat çete başı Evren'di. Bugüne kadar polis ve sivil faşist örgütlerin mücadeleyi durduramadığı her alanda ve her zamanda faşist diktatörlüğün önde gelen unsuru ve temel şiddet aleti olan ordu işe karışmış, bir tarafta ve her zaman karşı tarafta yeralmıştır. Ve bugün parlamenter faşizmin yetmediği durumda yönetime doğrudan el koymuştur. DİSK ile birlikte MİSK'i kapatması, TÖB-DER'e de ÜLKÜ-BİR'e de karşı olduğunu söylemesi de kimseyi aldatamaz. Bir yanda yüzbinlerce işçinin sendikası DİSK üçyüz altmış bin öğretmenin örgütü TÖB-DER, diğer tarafta bir avuç faşistin saldırı örgütü olarak kurdukları MİSK ve ÜLKÜ-BİR.Cuntanın esas hedefi, bugüne kadar kapatılamayan, en militan ve mücadeleci işçileri bagrında toplayan DİSK'i kapatmaktır. Bir takım oyunlarla kimsenin gözü boyanamaz,ordunun tekelci sermayenin savunucusu olduğu gerçeği gizlenemez.

Cuntanın başı son iki yılda 5241 kişinin öldüğünü ve kendilerinin bu kardeş kavgasına son vereceğini söylüyor. Bu 5241 kişi niçin

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

öldü, kim öldürdü? Son iki yılda ölenler grev lere yapılan saldırılardı öldürüldü, emekçi semtlerine yapılan saldırılarda öldürüldü, iş kencede öldürüldü. Sermayenin açlığa ve sefalete mahküm ettiği halk buna boyun eğmedi ği için, tekelçi sermayenin düzenine karşı çıktığı için öldürüldü. Ordu, bu katliamları ya doğrudan gerçekleştirdi ya da katille re yardım etti, silah verdi, mermi verdi. Yakalanan canileri hapishanelerden kaçırdı. Ellerinde onlarca devrimcinin, işçinin, köylünün kanı olan bu halk düşmanları sahte gözyaşlarıyla kimseyi kandıramaz.

Yine çuntanın başı yaptığı konuşmada, si yasetçilerin bir oy için halkı birbirine dü ürdüğünü, bunu önleyeceğini söylüyor. Halkın kendilerine yönelen mücadelesini bölmek, amacından saptırabilmek için, komprador bur juvazi ve toprak ağaları, Kürt ve Türk milliyetinden ve alevi ve sünni mezhebinden halkı birbirine düşürmeye çalışır. Ne zaman mü cadele yükselse, bu tür oyunlar daha sık uy gulanır. Ve son olarak Çorum'da olduğu gibi her seferinde ordu bu komploların içindedir.

Cunta, ordunun siyaset dışında olduğunu söylüyor. Ve memleketi bu hale bazı kötü si yasetçilerin getirdiğini söylüyor. Ordu her zaman siyasetin içinde olmuştur. Tekelci sermayenin siyaseti ordunun siyaseti olmuştur. Halkı yönelttiği bütün bu saldırıları tekelci sermayenin düzenini savunmak için sürdürmüştür. 8 Ay önce gericiliği silah zo ruyla birleştirmeye, yeni baskı yasaları çı karmaya zorlarken siyasetin içindeydi ve bu gün kendi dışında herkese siyaseti yasaklayacak kadar siyasetin göbeğindedir. Cunta kendinden öncekilere, emperyalistlerin, kom prador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkar larını ve düzenlerini iyi koruyamadıkları gerekçesiyle karşı çıkıyor. Cunta krizin yü künü işçi sınıfı ve emekçi halka yıkma politikasını sürdürüyor ve buna başkaldıranı ezeceğini açıkça ilan ediyor. İddiası, ben bu politikayı uygulayacağım ve kimse ses çı karmayacaktır. İddiasının boş olduğunu kısa sürede herkes görecektir.

FAŞİST CUNTA MÜCADELEYİ BASTIRAMAYACAKTIR

Cunta ekonomik krizi önleyemeyecektir. En flasyon, işsizlik, üretimdeki düşüş, pahalılık devam edecektir. Kriz kapitalizmin krizi dir. Bütün sistem krizdedir. Silah zoruyla enflasyon düşmez, ihracat artmaz, fiatlar in mez, para değer kazanmaz, Cunta, emperyalist talanı, tekelci burjuvazinin soygununu daha da yoğunlaştırma yoluna gidecek ve doğacak mu halefeti bastırmaya çalışacaktır. Başaramaya caktır. İşçi sınıfı 3300 lira asgari ücretle yaşamayı kabul etmeyecektir. Köylüler kendile rini açlığa mahkum eden taban fiatlarını kabul etmeyecektir. Gençlik faşizme boyun eğme yecektir. Askerler sınıf kardeşleri işçi ve köylülere karşı yapılanların aleti olmayı ka bul etmeyecektir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, cuntaya da boyun eğmeyecek, mü cadeleyle kazandığı haklarına sahip çıkarak gerçek demokrasi mücadelesini yükseltecektir Gericilik önceden olduğu gibi birbirine düşecek catışmalar cunta içinde, generaller ve subaylar arasında sürecek birbirlerine yi yeceklerdir.

Cunta demokrasi denen şeyin ne olduğunu bir kere daha gösterdi. Halkı uyutmak için kullanılan parlamento tekelci sermaye nin çıkarlarını korumakta yetersiz kalınca bir yana itildi. Parlamenter faşizm, askeri faşist diktatörlüğe dönüştü. Cunta demokrasi ye son vermedi, çünkü demokrasi zaten yoktu. Türkiye'de siyasi hak ve özgürlükler hiçbir zaman varolmadı, ancak bazı demokratik haklar mücadeleye bağlı olarak elde edilebildi. İşçilerin, köylülerin iktidarda hiçbir payla rı yoktu. Parlamento halkın dışındadır ve onun oluşumuna halkın katkısı, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partilerine ve onlarla uzlaşanların önerdiği esasta aynı o-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

lan yollardan birine oy vermekten ibarettir. Türkiye'de parlamento faşist diktatörlüğün yüzünü gizlemek için gerekli olduğunda takılan, engel olunca atılan bir maskeden ibaret tir. Bu öyle bir demokrasidir ki, daha iyisini daha sağlamını getirmek için beş adam istediği anda buna son verebilir. Ve bugüne kadar başta Ecevit olmak üzere, bütün revizyonistler ve reformistler bunu halka gerçek demokrasi diye yutturmaya çalıştılar. Adına demokrasi dedikleri parlamenter faşist dikta - törlüğü savunmaya çağırdılar. Mücadele etmeyin faşizm gelir dediler. Sınıf mücadelesi , hergün, elde ettiğimiz haklarımızı mücadeleyle koruyabileceğimizi, yeni saldırıları gücümüzle boşa çıkarabileceğimizi ve bütün siyasi hak ve özgürlüklerimizin güvence altında olduğu gerçek demokrasiyi kendi kollarımızla kurabileceğimizi gösteriyor.

Sendika ve toplu sözleşme hakkını, 1962-63'de verdiğimiz mücadeleyle, kanımız ve canımız pahasına kazandık ve koruduk. Sendikalarımıza yönelen saldırıları şanlı 15-16 Haziran ve DGM direnişleriyle püskürttük. Bugün haklarımızı yine mücadeleyle savunabiliriz ve savunacağız. Cunta, işçi sınıfı ve emekçi halkın bugüne kadar elde ettiği hakları korumak ve geliştirmek için, işçilerin, köylülerin iktidarda olduğu gerçek demokrasiyi kurmak için verdiği mücadeleyi bastıramayacaktır.

Devrimciler, Demokratlar, İlericiler !

Faşist cuntaya karşı gerçek demokrasi mücadelesinde birleşelim. Kaybedilecek zaman yoktur. Uzun süreli bir mücadele için, cuntayı devirmek için birleşelim. Türkiye Devrimci Komünist Partisi sizlere gerçek demokrasi için, demokratik birlik çağrısı yapıyor.

İşçiler, Köylüler, Emekçiler, Kadınlar, Gençler !

Faşist cuntaya karşı toprak ve özgürlük için, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı için, sınırsız sendikal örgütlenme, grev ve toplu sözleşme hakkı için, gerçek demokrasi mücadelesi için halkın birleşik cephesinde birleşelim.

Kürt, Türk, Bütün milliyetlerden emekçi Türkiye Halkı! Faşist cunta, milli zulüm, katliam, emperyalizme kölelik demektir. Faşist cuntaya karşı halkın birleşik cephesinde birleş !

Türkiye'nin yiğit işçi sınıfı ve emekçi halkı !

Türkiye Devrimci Komünist Partisi, faşist diktatorlüğe karşı, Amerikancı generaller cuntasına karşı mücadelenin yılmaz savaşçısıdır. Partimize inanın, güvenin ! TDKP'nin yolu özgürlüğün, eşitliğin, gerçek bağımsızlık ve demokrasinin, halk iktidarının, devrimin yoludur.

GERÇEK DEMOKRASİ İÇİN FAŞİST CUNTAYA KARŞI İLERİ !

TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ÇAĞRI

FAŞİST CUNTAYA KARŞI YÜRÜYÜŞE KATILALIM

Ülkemizde I2 Eylül'de faşist generaller yönetime el koydu.Ve I2 Eylül'den bu yana ülkemizdeki baskı ve sömürü daha da katmerleşti.Tüm Türkiye duvarsız bir hapishaneye çevrildi. 2 ay içinde I5'ten fazla yurtsever, devrimci işkencede katledildi. 60'tan fazla insan sokaklarda köylerde öldürüldü. Onbinlerce insan ise cezaevlerinde.

Faşist generaller, "demokrasiyi geri getirmek", "ekonomiyi istikrara kavuşturmak" için bu darbeyi yaptıklarını söylüyorlar. İki ayda tüm yasalar değiştirildi. Hitler'in, Mussolini'ninkileri gölgede bırakacak faşist yasalar getirildi. İşçi sınıfının sendikaları kapatıldı. İşçi sınıfı ve emekçi halkın zorla kazandığı demokratik hakların tümü yok edildi. İşte faşist cuntanın geri getirmekten bahsettiği demokrasi ! İki ayda fiyatlar ortalama %40 arttı. İşçiler ise cunta öncesi patronların vermeyi kabul ettikleri ücretlerin bile altında ücret alarak, silah zoruyla çalıştırıyorlar. Etin kilosunun 500 lira olduğu ülkemizde asgari ücret hala 5000 lira. İşte cuntanın ekonomiye getirdiği istikrar !

Faşist cuntanın tek bir amacı vardır: emperyalistlerin ve patronların kârını artırmak. Basın üzerindeki sansür, işkence, katliam, işçilerin silah zoruyla çalıştırılması bu amacın gerçekleştirilmesi içindir.

Karışan Orta-doğu ve İran devriminden sonra batılı emperyalistler açısından 500.000 kişilik ordusuyla NATO'nun ileri karakolu olan Türkiye'nin önemi daha da arttı. Batılı emperyalistler özellikle de Bonn hükümeti cunta'ya destek oluyor.Bir yandan faşist cunta'ya yardım ediliyor, öte yandan da cuntanın gönüllü propagandası yapılıyor. Faşist cunta'ya yapılan yardım Türkiye halkına yapılan yardım gibi gösterilmek isteniyor. Oysa bugün faşist cuntaya verilen her mark Türkiye halkına sıkılmış bir kurşun demektir.

Arkadaşlar,kardeşler,

Bugün Türkiye halkı,toprak ve özgürlük için, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı için, sınırsız grev ve toplu sözleşme hakkı için,her türlü siyasi hakkın garanti altında olduğu gerçek bir demokrasi ve bağımsızlık için faşist cuntaya karşı mücadele ediyor.

- Türkiye halkının faşist cuntaya karşı mücadelesinin yanında yer alalım !
- Faşist cuntaya yardım durdurulmalıdır !
- Faşist cunta ile her türlü ilişki kesilmelidir !
- Kahrolsun faşist cunta ! Yaşasın bağımsız demokratik Türkiye !

Köln, Ebert-Platz
20 Aralık 1980
Cumartesi Saat: 10.30

Türkiye Devrimci Komünist Partisi
Almanya Komünist Partisi
Ispanya Komünist Partisi (m-l)

V. i. S. d. P.
V. Weißbecker, Grenzweg 72, 4690 Herne 1. Eigendruck im Selbstverlag.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Aufruf zur Demonstration

gegen die faschistische Junta in der Türkei! Schluß mit der Türkei-Hilfe!

Am 12. September hat in der Türkei ein Militärputsch stattgefunden. Die Generäle, die die Macht ergriffen haben, errichteten eine faschistische Diktatur. Das Parlament und die politischen Parteien sind aufgelöst, die Bürgermeister der Städte und Dörfer abgesetzt und durch Militärs ersetzt. Die allermeisten Gewerkschaften sind verboten, das Streikrecht und die Koalitionsfreiheit abgeschafft. Polizei und Militär haben das Recht, jederzeit von der Schußwaffe Gebrauch zu machen. Zehntausende von Menschen sind in den Gefängnissen eingesperrt, über 60 Menschen wurden auf offener Straße ermordet. Und in den letzten zwei Monaten sind über 15 Revolutionäre und Patrioten zu Tode gefoltert worden.

Die faschistischen Generäle behaupten, daß sie diesen Putsch gemacht haben, um „die Demokratie zurückzubringen". In Wirklichkeit haben sie die letzten demokratischen Rechte, die sich die Arbeiterklasse und die übrigen Werktätigen erkämpft haben, abgeschafft.

Die faschistischen Generäle behaupten, daß sie diesen Putsch gemacht haben, „um die Wirtschaft zu stabilisieren". Die Wirklichkeit sieht anders aus. So sind die Preise in den letzten zwei Monaten erneut um 40 Prozent gestiegen. Die Arbeiter werden mit Waffengewalt gezwungen, für Löhne zu arbeiten, die weit unter denen liegen, die sie vor dem Putsch bekommen haben. In der Türkei beträgt der Mindestlohn 5000 türkische Lira im Monat. Aber allein ein Kilo Fleisch kostet schon 500 Lira. Das ist die „Stabilität", die die Junta für die Wirtschaft vorsieht.

Die faschistische Junta hat nur ein Ziel: Die Vermehrung der Profite der Imperialisten und Bosse. Die Pressezensur, die Folter, die Morde, die mit Waffengewalt durchgesetzte Zwangsarbeit der Arbeiter — all dies dient der Verwirklichung dieses Ziels.

Angesichts der unsicheren Lage im Nahen Osten und insbesondere nach der Revolution im Iran ist die Türkei für die westlichen Imperialisten noch wichtiger geworden. Mit ihrer 500000 Mann starken Armee ist sie ein Frontgendarm der NATO. Die westlichen Imperialisten und insbesondere die Bonner Regierung unterstützen die Junta. Die Bonner Regierung hat sogar durch die Kredite, die im letzten Jahr nach Ankara geflossen sind und die zu über 30 Prozent für die Aufrüstung der türkischen Armee verwendet wurden, den Putsch direkt mitfinanziert. Kein Wunder also, daß alle Bonner Parteien und fast die gesamte Presse ihre Befriedigung über den Putsch ausgedrückt haben. Kein Wunder also, daß die Kredite weiterfließen, um das faschistische Regime zu stabilisieren. Es heißt, die Kredite kämen der Bevölkerung und nicht in erster Linie der Junta zugute. Aber jede Mark, die heute in die Türkei fließt, hilft der faschistischen Junta, ist ein Schuß in den Rücken der Völker der Türkei. Ganz abgesehen davon müssen die Kredite ja zurückgezahlt werden. Die Schulden der Türkei werden also weiter wachsen, die Krise wird sich weiter vertiefen, die ganze chaotische wirtschaftliche Lage noch verschlimmern, die Ausbeutung und Ausplünderung der Arbeiter und übrigen Werktätigen zunehmen.

Freunde!

Heute kämpft das Volk der Türkei gegen die faschistische Junta für Land und Freiheit, für das Selbstbestimmungsrecht der Nationen, für ein uneingeschränktes Streik- und Tarifrecht, für eine Demokratie, in der alle politischen Rechte gewährleistet sind, für die Unabhängigkeit. Stellen wir uns in diesem Kampf auf die Seite des Volkes der Türkei!

- ***Sofortige Einstellung der Hilfe für die faschistische Junta!***
- ***Für die Unterbrechung aller Beziehungen zur faschistischen Junta!***
- ***Nieder mit der faschistischen Junta!***
- ***Es lebe die unabhängige demokratische Türkei!***

Köln, Ebertplatz,
20. Dezember 1980,
Beginn: 10 Uhr 30.

Revolutionäre Kommunistische Partei der Türkei
Kommunistische Partei Deutschlands
Kommunistische Partei Spaniens (Marxisten-Leninisten)

TÜRKİYE SOSYALİST VATANSEVER KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ

sinda "YAŞASIN TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ" diye haykırarak ispatladı. Tüm saldırı ve katliamlara karşı, kurtuluşun yolunu haykırdı o... Kurtuluşun "Devrimci Komünist Partisi" saflarında birleşmede olduğunu haykırdı o...

Devrim şehitlerini anmak, bugün onların şerefle taşıdığı bayrağı askeri-faşist diktatörlüğe karşı mücadele alanlarında daha da yükseğe kaldırmakla olur. Yurt dışında da devrim şehitlerinin ölüm yildönümlerini bir mücadele gününe dönüştürme geleneğini sürdürelim.

Devrim şehitlerini anma ve faşist cuntaya karşı mücadele toplantılarına katilalim!..

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM KAVGASININ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK! YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇI-KÖYLÜ İKTİDARI!

FASİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

Program:

1. Konuşma
2. Halk Ozanları :
   a. Mehmet Erdoğmuş
   b. Şah Turna
   c. Kürt Ozan
3. DIA resim belgeleri
4. Tiyatro
5. Folklor ekipleri

19 NİSAN, SAAT 16.00, RHEINHAUSEN-HALLE, DUISBURG-RHEINHAUSEN

avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU

sempatizanları

V.i.S.d.P A. Kuban
Reich Platz 3 5 Köln 21

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA
VE FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELE TOPLANTISI

Arkadaşlar, Kardeşler, Bacılar!

Tarihin her döneminde emperyalistler ve onların uşakları halkların uyanışını, onların baskıya ve sömürüye karşı mücadelesini azgın bir vahşetle ezmeye çalışmışlardır. Türkiye'deki egemen sınıflar da işçi sınıfının ve emekçi halkın kanları üzerine kurdukları aşağılık düzenlerini sürdürebilmek için; kahpe pusularda, işkencehanelerde, darağaçlarında binlerce emekçiyi, devrimciyi, komünisti katlettiler.

Ancak hergün daha da azgınlaşan terör ve katliamlar, halkın haklı mücadelesinin güçlenmesini engelleyemedi. Mücadeleci Türkiye halkının Mustafa Suphi'lerden buyana şanlı mücadelesi bunun sayısız örnekleriyle doludur. Bir yıldönümünde daha andığımız 1971'lerde bağımsızlık ve demokrasi için giriştikleri kavgada başı dimdik idam sehpalarında katledilen Deniz, Yusuf, Hüseyinler; Kızıldere-lerde destan yazan Mahir ve Cihan'lar; işkencede direniş örneği olan İbrahim ve Ekrem'ler halka ve devrime bağlılığın en yüce örnekleri oldular.

Faşist diktatörlük devrimcileri katlederken devrimci mücadeleyi ortadan kaldıracağını düşünüyordu. Ancak emekçi halkımız ve devrimciler "devrim şehitleri" nin anılarını şanına uygun bir biçimde yaşatmak için mücadeleye sahip çıktılar.

1971'in karanlığında faşist diktatörlük tarafından katledilen devrimcilerin ölüm yıldönümleri, hakim sınıfların sonlarını gördükleri korkulu günlere dönüştü. Halkımız bu ölüm yıldönümlerini, yüzbinlerin katıldığı güçlü anti-faşist eylemlere dönüştürerek andı devrim şehitlerini...
Faşist cunta da devrimcileri bugün azgın bir şekilde katlediyor. Egemen sınıfların geleceklerinden duydukları korkudur bunun nedeni.
-Bu yüzdendir elleri ve nefesleri kan kokan katiller çetesinin 18 yaşındaki gençleri idam etmesi;
-Bu yüzdendir faşist cuntanın yüzlerce kişiyi sokak ortalarında ve işkencehanelerde katletmesi... Ama, boşunadır çabaları NATO'cu generallerin... Mücadele durmadı ve durmayacaktır! Geleceğin onlar için ne derece karanlık olduğunu Erdal Eren idam sehpa-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Yurt dışında cuntayı sadece faşistlerin ve gericilerin desteklediği son yapılan Batı-Berlin yürüyüşü ile bir kere daha ortaya çıktı.Giderek tecrit olan cunta başlangıçta sürdürdüğü "hem sağa hem sola karşıyız"demogojisine tekrar hız verdi. 8 ay beklendikten sonra 100'den fazla MHP'linin idam kararıyla yargılanmaya başlanması bu taktiğin bir parçasıdır.

Ülkemizdeki baskı ve zulüm azalmadan devam ediyor. En küçük ekonomik ve demokratik haklar bile yokedildi. Onbinlerce tutuklu, yüzlerce idam kararı, onlarca işkencede öldürülen insan,kapatılan sendikalar, karın tokluğuna silah zoruyla çalıştırılan işçiler, kürt köylerinde toplu imha provaları ve zulmün her türlüsü. İşte faşist cunta'nın halka getirdiği bunlar. Şimdi toprak ağalarının, komprador burjuvazinin sömürüsü biraz daha arttı. Para babaları, grevsiz, direnişsiz bir ortamda sömürülerini artırmanın mutluluğu içinde.

Ama işçi sınıfı ve emekçi halk içten içe kaynayan bir volkan gibi. Korkunç baskı ve zulme rağmen komünistler mücadelelerini sürdürüyor. Türkiye Devrimci Komünist Partisi her geçen gün daha geniş halk yığınları içinde etkinliğini artırarak, en geniş yığınları mücadeleye hazırlıyor. Demokratik Halk Devrimi ve faşist cuntanın yerle bir edilmesi için en geniş yığınların bir araya geleceği Halk Cephesi'nin oluşumu için çaba harcıyor.Hiç bir zulüm örgütlü halkın faşist diktatörlüğü yerle bir edip halk demokrasisini kurmasını engelliyemeyecektir.

YURTDIŞINDA FAŞİST CUNTAYA KARŞI MÜCADELE

Yurt dışında cuntaya karşı sürdürülen mücadele giderek etkisini gösteriyor. Faşist cuntanın elebaşısı Evren hemen her demecinde, emperyalistlere desteği kesmemeleri için yalvarıyor. "Demokrasiye biran evvel geçmemizi istiyorsanız, bizi destekleyin" diyor.Oysa Evren'in 'demokrasi'si başında generallerin kılıcının salandığı faşist diktatörlükten başka birşey olmayacaktır.

Bu ortamda Türkiye yardımının kesilmesi, Türkiye'nin Avrupa Konseyinden atılması için sürdürülecek mücadele daha da büyük bir önem taşıyor. Devrimcilere düşen görev bu haklı talepler uğruna sürdürülen mücadeleyi desteklemek, öte yandan en geniş yığınları gerçek bir halk demokrasisi için sürdürülecek mücadeleye kazanmak için çaba harcamak olmalıdır.

Tüm devrimciler, yurtseverler, demokratlar.

Türkiye'ye Özgürlük komitesinin eylemlerini destekleyelim. Komitenin bildirilerini, kartlarını dağıtarak, yürüyüşler ve açlık grevleri sırasındaki harcamaları karşılamak için para toplayarak, komitenin eylemlerine katkıda bulunalım .

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

Avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU

taraftarları

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

AÇLIK GREVLERİNİ DESTEKLİYELİM

Türkiye'ye Özgürlük Komitesi'nin 25 Nisan'da Köln'de başlattığı yürüyüş 10 Mayıs'ta Kehl'e ulaştı.Köln-Kehl arasındaki mesafenin 22o kilometresi yayan olarak yürüdü.

Özgürlük Yürüyüşçüleri işkencelerin, idamların durdurulması, kitle örgütleri üzerindeki yasakların kaldırılması, sendikaların açılması, politik tutukluların serbest bırakılması, vb. gibi taleplerle yürüyüşü gerçekleştiriyorlar. Yürüyüşçüler insan haklarının bütünüyle çiğnendiği faşist cuntanın yönetimde bulunduğu Türkiye'nin Avrupa Kohseyi'nden atılmasını talep ediyorlar.

Bu talepler doğrultusunda gerçekleştirilen uzun yürüyüşten sonra 11 Mayıs'ta yürüyüşçüler Kehl şehrinde bir açlık grevine başlayacaklar.Hollanda,İsviçre,Fransa'da da yapılan açlık grevleri, yürüyüşler ve toplantılarla komitenin eylemleri destekleniyor.

DEVRİMCİLER OLARAK KOMİTENİN SÜRDÜRDÜĞÜ EYLEMLERİ DESTEKLİYORUZ.

Biz yurtdışındaki proleter devrimciler olarak, komitenin haklı talepler uğruna sürdürdüğü bu mücadeleyi destekliyoruz. Ne Türkiye'nin Avrupa Konseyi'nden atılması konusunda, ne de Avrupa Konseyi hakkında hayaller beslemiyoruz.Avrupa konseyi'nin gerici emperyalist hükümetlerin bir organı olduğu açık, ve tüm batılı emperyalistler kendi çıkarları gereği faşist cuntayı desteklemeye devam edeceklerdir. Buna rağmen bu haklı talepler uğruna sürdürülen mücadele, gerek faşist cuntayı teşhirde, gerekse onu destekleyenlerin 'demokrat' maskelerinin alaşağı edilmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

FAŞİST CUNTA KİMLERİN ÇIKARLARINI SAVUNUYOR ?

12 Eylül darbesinden bu yana 8 ay geçti. Şimdi cuntanın kimin hizmetinde olduğu kimin tarafından desteklendiği gün gibi ortada: Dışta başta ABD olmak üzere tüm batılı emperyalistler, içte ise komprador burjuvazi ve toprak ağaları cuntanın en kararlı destekleyicileri. Yeni bir dünya savaşanı dünya halklarının başına sarmak isteyen Reagen Faşist cuntanın ömrünü uzatabilmek için her türlü çabayı harcıyor.Batı-Alman emperyalistleride askeri ve ekonomik yardımlarla cuntayı ayakta tutmaya çalışıyorlar.Emperyalistler yeni bir dünya savaşının hazırlandığı günümüzde, 5oo.ooo kişilik orduya sahip NATO'nun ileri karakolu ülkemizi ilk elde ateşe sürmek için hazırlık yapıyorlar.Gerek ABD gerekse Batı Alman emperyalizminin sözcüleri, giderek karışan dünya'da "askeri olarak güçlü bir Türkiye'nin kendi çıkarları açısından son derece önemli " olduğunu açıkça belirtiyorlar.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA
YÜRÜYÜŞE KATIL

Gün o gün değil
Derlenip dürülmesin bayraklar
Dinleyin duyduğunuz çakalların ulumasıdır
Safları sıklaştırın çocuklar
Bu kavga faşizme karşı
Bu kavga hürriyet kavgasıdır...

KARDEŞLER, ARKADAŞLAR....

Yine duvarsız bir hapishaneye çevirdi ülkemizi cuntacı generaller.Kardeşlerimiz, bacılarımız işkence altında yine. İnsanlıktan,özgürlükten yana ne varsa bir bir yok ediliyor ülkemizde. Kitaplar yakılıyor, sömürüye, baskıya, zulme karşı çıkanlar katlediliyor yine kalleş pusularda. Emeğini silahların gölgesinde satıyor işçiler. Okullar, yoksul halkın mahalleleri askeri kışlaya çevrildi.

Ve yine İMF'ler, CIA merkezleri, emperyalistler karar veriyor ülkemizin kaderi için. Ve yine zam üstüne zam geliyor herşeye.

Faşist cunta, sömürü, zulüm ve baskının katmerleşmesi demektir. Darağaçları, işkence, emperyalist talan, Kürt ulusundan emekçiler üstünde korkunç bir milli zulüm demektir.

SESSİZ KALINACAK ZAMAN DEĞİLDİR ŞİMDİ ARKADAŞLAR...GÜN BAŞLARIMIZI DİKECEĞİMİZ SAFLARI PEKİŞTİRECEĞİMİZ GÜNDÜR. GÜN, FAŞİST CUNTANIN ÜSTÜNE TEK BİR YÜREK TEK BİR YUMRUK OLARAK YÜRÜME GÜNÜDÜR.

Türk ve Kürt ulusundan ve diğer milliyetlerden Türkiye'li işçiler, aydınlar, gençler !

Faşist cuntaya karşı toprak ve özgürlük için,ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı için, sınırsız grev ve toplu sözleşme hakkı için, her türlü siyasi hakkımızın garanti altında olduğu gerçek bir demokrasi ve bağımsızlık için mücadele edelim.

Devrimciler, demokratlar, yurtseverler !

Gelin omuz omuza verelim faşist cuntaya karşı, gelin kinimizi ve nefretimizi birlikte haykıralım askeri faşist diktatörlüğe karşı. Gelin faşist cunta ile siyasi ilişkilerin kesilmesi, askeri ve ekonomik yardımın durdurulması için birlikte mücadele edelim.

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

YÜRÜYÜŞ
YER: KÖLN, EBERTPLATZ
TARİH: 20 ARALIK 1980, saat 10.30

Düsseldorf'a gidiş
Worringer Platz.
Otobüsle

avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU
sempatizanları

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

AUFRUF
ZUR DEMONSTRATION
GEGEN DIE FASCHISTISCHE JUNTA

Deutsche und Antifaschisten anderer Nationalität !

Die faschistischen Generale, die am 12. September dieses Jahres die gesamte Macht an sich gerissen haben, haben unsere Heimat in eine Hölle verwandelt. Innerhalb der ersten beiden Monate wurden mehr als zwei Dutzend Menschen bei der Folter umgebracht, über 60 wurden auf offener Straße erschossen, zehntausende wurden in den Gefängnissen eingekerkert. Ohne Unterschied richtet sich die Unterdrückung und der Terror gegen das gesamte Volk. Die Arbeiter verkaufen ihre Arbeitskraft zu einem Hungerlohn und im Schatten der Gewehrkolben. Alle Gewerkschaften wurden verboten, jedes noch so kleine demokratische Recht der werk - tätigen Bevölkerung wurde liqudiert. Türkisch-Kurdistan wurde vollendst in ein Zuchthaus ver wandelt. Sogar das Reisen von einer in die andere Stadt wurde verboten. Jedes Wort, das die Kriegsrechtskommandanten von sich geben, hat Gesetzescharakter. Seit dem Machtantritt der Junta sind die Preise um 40% gestiegen.

Um ihre Verbrechen, die Willkür und den Terror verheimlichen zu können, bedient sich die Junta der billigen Demagogie über ihre "Demokratie". Alle westlichen Imperialisten, allen voran die Bundesrepublik, unterstützen die Junta. Vertreter sowohl der Regierungspartei - en, als auch der Opposition in Bonn statten der Junta "Freundschaftsbesuche" ab. Man gibt vor, dem Volk der Türkei zu helfen, doch diese Lüge dient lediglich dazu, die militärische , sowie ökonomische Hilfe für die Junta fortzuführen. Jede Mark, die heute in die Türkei geschickt wird, entspricht einer Kugel, die auf das Volk der Türkei abgegeben wird.

Freunde und Kollegen !
Das Volk der Türkei kämpft heute gegen die faschistische Junta. Es kämpft für Land und Freiheit, für das Selbstbestimmungsrecht der Nationen. Es kämpft für ein uneingeschränktes Ta rif- und Streikrecht, es kämpft für eine wirklich demokratische und unabhängige Türkei, in der alle politischen Rechte garantiert sind.

Wir rufen alle deutschen Antifaschisten und Antifaschisten anderer Nationalität auf, den ge rechten Kampf des Volkes der Türkei, den es gegen die militärisch-faschistische Junta führt , zu unterstützen.

Wir fordern: KEINE HILFE FÜR DIE JUNTA !
ABBRUCH ALLER BEZIEHUNGEN ZUR JUNTA !

Nehmt teil an der Demonstration und Kundgebung gegen die faschistische Junta!

Ort : Köln-Ebertplatz
Zeit: Samstag, den 20. Dezember 1980 um 10.30 Uhr Ab Düsseldorf um 8[00]
im Worringer Platz

mit Bus

SYMPATHISANTEN VON

HALKIN KURTULUŞU

IN EUROPA

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

KARKEREN HEMÛ WELATAN YEKBIN! KARKEREN HEMÛ WELATAN Ü GELEN BINDEST YEKBIN!

EYLÜL 1984

SPARTAKUS

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ! BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ!

TKP/ML(B)'İN YOZLAŞTIRILMASINA KARŞI MÜCADELE EDEN MARKSİST-LENİNİST MUHALEFETİN TARTIŞMA YAYIN ORGANI

MİLYONLARCA ERMENİ'Yİ SÖMÜRGECİ EMELLERİ UĞRUNA KATLEDEN KAN EMİCİ CELLAT TÜRK DEVLETİNE LANET VE ÖLÜM ! KAHROLSUN FAŞİST DEVLETİN SUÇ ORTAĞI OPORTUNİZM VE REVİZYONİZM !

Bundan tam 69 yıl önce Osmanlı imparatorluğunun son hükümeti Genç Türkler Merkez Komitesi'nin 18. Şubat'ta Türkiye'de yaşayan bütün Ermenilerin katledilmesi kararını aldı. 24 Nisan'da bu karar uygulamaya başlandı. Önce Ermeni aydınlar "aralarından" tutuklandı, ardından katledildiler. Sonra asker yükümlülüğü olanlar çağrıldı; silahsızlandırıldı ve tasfiye edildiler. Ve nihayet kan emici cellatlar bununla da yetinmeyerek, Mezepotamya boylarında sürgünde olan Ermeni ahalisini, yani, kadın, çocuk ve ihtiyarlarını canavarca katlettiler. Diplomatlar korkunç katliamın yanlızca görüntüleri olan resimleri ulaştırdılar. Sonuçta 2 milyon Ermeni katledilmişti. Bu katliamdan geriye 400 bin Ermeni insanın büyük bir kesmi kaçarak hayatta kalabildiler.

Genç Türk hükümetinin iç işleri bakanı Talat Paşa artık 3 Ağustos 1915'de uşağı oldukları Alman emperyalizminin elçisi Wagenheim'a şunu açıklamada çekinmiyordu:

"Artık Ermeni meselesi diye bir mesele kalmamıştır."

O günden bugüne Ermeni meselesi Talat Paşa'nın bu vasiyetine uygun olarak örtbas edilmiştir; öyleki, faşist Kemalist diktatörlük tarihin bu yıllarına ait belgelerini bile gizlemektedir.

Son yıllarda Ermeni milliyetçisi örgütlerin eylemleri ile bu tarihi vahşeti dünya kamuoyunda tartışma konusu haline getirdiler. Herkes açık tavır takınmak zorunda kaldı, kalıyor. Katliamın sorumlusu faşist Türk devleti, onun suç ortağı sosyal-şovenistler, bu vahşeti olabildiği kadar üstünü örtmek ya da unutturmak için çaba sarfettiler; sarfediyorlar. Faşist devlet ve suç ortağı sosyal-şovenist, oportunist, revizyonistler hep **bir ağızdan**, Ermeni örgütlerinin silahlı eylemlerine karşı seferberliğe girdiler.

Stalin yoldaş 1917'de "Türk Ermenistanı Üzerine" adlı makalesinde, Ermenistan ve Ermeni milletinin durumu ile ilgili şunları yazmaktadır: Ermenistan,

"Batının şiddetli diplomatik ihtiraslarına ve Doğu'nun kanlı yönetim ekzersizlerine uzun yıllar konu olmuştur (ve hala olmaktadır). Bir yanda Ermeni katliamları diğer yanda, yenilerine kılıf olarak diğer ülkelerin diplomatlarının iki yüzlü 'ricaları', fakat sonuç: Kanlı, aldatılmış ve köleleştirilmiş bir Ermenistan. 'Medeni güçlerin diplomatik 'eserleri' olan bu 'alışılmış' resimleri kim tanımaz."

(Stalin, Eserler C. 4, sf. 38)

1917'de "kim tanımaz" diye sorulan Ermenilerin aldatılması ve katledilmesi; bugün bir yanda faşist devletin tüm gizleme çabalarına, tarihi tahrif etmelerine öte yanda sosyal-şovenlerin yaltaklanmaları sonucu, çok az, hatta bir avuç, devrimci, demokrat ve komünist dışında kimse kabul etmemekte ya da bu tarihi katliamı bilmemektedir. Baksanıza Türkiyeli örgütlerin yayınlarına, pratiklerine ! Kaç örgüt bu katliam hakkında tavır takındı; doğru tavır takındı?

ERMENİ KATLİAMININ SEBEPLERİ NELERDİR?

Ezen Türk ulusunun egemen sınıfları, egemenliklerini sürdürmek; işgal edilmiş bölgelerin zenginlik kaynaklarının rakipsiz sahibi kalabilmek için işgalci karekterine uygun olarak katliamı gerçekleştirmiştir. Ermenileri katletmenin öz-

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİMCİ PARTİSİ TARİH ARŞİVİ

sel sebebi burda ve yanlızca burda yatmaktadır.

Bununla birlikte Alman emperyalizminin Türk işgalcilerini desteklemesi elbette sözkonusu idi. Ama bu yine de özsel sorunu değiştirmemektedir.

Bu özsel sebep yanında, belirleyici olmamakla beraber, Türk sömürgecilerinin baskı, sömürü, zulmlerine karşı halkın bir mücadelesinin olmaması, bu katliamın gerçekleştirilmesini kolaylaştırmıştır. Dolayısıyla öncelikle Türk hakim sınıfları, sorumlu olmakla birlikte Türk ulusundan kitlelerin cellat hakim sınıflara karşı mücadele etmedikleri için ortak-sorumluluğu vardır. Ayrıca Kürt halkı da, Ermenilere karşı kışkırtılmış, Türk sömürgecileri ve Kürt feodalleri tarafından Ermenilere karşı kullanılmışlardır.

Türk sömürgecileri, işgalci karek terlerine uygun olarak, işgal edilmiş bölgelerin rakipsiz sahibi olmak ve denetiminde tutmak için 2 MILYONA YAKIN ERMENIYI VAHŞICE KATLETMIŞTIR !

Biz Türk komünistleri olarak bu yüz karası geçmişimizden nefret ediyoruz; bu nefretimizi hakim sınıflara karşı sınıf mücadelesine dönüştürerek, hakim sınıfların devletini parçalayarak; ezilen ulus ve milli azınlıklara uygulanan milli yok etme politikasının da hesabını soracağız. Biz Türk, Ermeni, Kürt, Arap Laz vd. milliyetlerden komünistler olarak bu vahşi katliamı mahkum ediyor; büyük ve derin nefretle lanetliyoruz. Katliamın baş sorumlusu işgalci cellat ve halklar hapisanesi olan komprador patron ağası devletini proletarya ve komünist partisi önderliğindeki halkların silahlı mücadelesi ile yıkarak hesap soracağımız günler mutlak ama mutlak gelecektir!

EZEN TÜRK ULUSUNDAN VE EZILEN ERMENI MILLIYETINDEN KOMÜNISTLERIN GÖREVI NEDIR?

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

"Türkiye Cumhuriyeti" kurulduğundan beri Türk ulusundan hakim sınıfların egemenliğinde emperyalizme bağımlı yarı-feodal karakterdeki faşist bir devlettir. Bu devlette işçilere ve köylülere diktatörlük uygulandığı gibi, Ermenilere karşı da, özellikle onlara karşıda azgın milli baskı ve sistemli katliamlar uygulanmıştır, uygulanmaktadır. (*) Açıktır ki, ulusal sorunda ezen ve ezilen milliyetlerden komünistlerin ikili görevleri burda önümüze çıkmaktadır:

Bunlardan birincisi ve esası, Türk komünistleri, ezen ulus şovenizmine; yani, Türk şovenizminé karşı mücadelede amansız olmak, Ermenilerin mutlak olarak tam hak **eşitliğini** (**) talep etmek ve savunmak zorundadırlar. Bunu savunmaksızın enternasyonalist olunamaz ve proleterleri enternasyonalizm ruhuyla eğitemez. Bu yüzden bu görevi yerine getirmeyen bir ezen ulus komünistini alçak ve sosyal-faşist olarak damgalayıp teşhir etmek hakkımız ve ödevimizdir.

Kitlelere ezilen milliyetlerin özgürlüğü ve eşitliğini kendi ulusunun özgürlüğü ve eşitliği üzerinde tutmasını öğretmek; ezilen milliyetlerin "kendi" devletinin mi, yoksa komşu devletin parçasını mı oluşturacağı ya da tamamen bağımsız mı olacağı sorununda "ilgisiz" kalabilmelerini öğretmek; ezen ulustan komünistler için öncelikli görevidir.

(*) Biz burada Ermeni milli meselesini ele aldığımız için, Ermeni milli meselesi dışında Kürt milli meselesi, diğer ezilen milliyetler meselesi ve Kuzey Kıbrıs'ın işgali meselesi üzerine durmuyoruz.

(**) Türkiye'deki Ermeniler geçmişte "milli azınlık" olarak görülmüştür ve görülmektedir. Biz bunun "doğru"luğuna **şüphe ile bakıyoruz.** Ermenilerin Türkiye'de bir "ulus" mu, ya da bir "milli azınlık" mı olduğu sorunu bizim açımızdan tartışma konusudur. Biz bu yüzden "tam hak eşitliği" derken, bunun "ayrı devlet olarak ayrılmak hakkı"na kadar genişletip, genişletilmeyeceği sorununu açık bırakıyoruz.

V. I. S. d. P. : W. Hofmann Homburger Land Str. 52, 6000 Frankfurt/Main.

Ermeni milli meselesinde ise kötülüğün kökeni, Türk hakim sınıflarının, Türk olmayan diğer milliyetlere olduğu gibi, Ermenilre karşı da sistematik bir düşmanlık yayması; tüm demokratik haklarını gaspetmesi; sorumlusu olduğu yüz karası barbarca katliamı tarihten silmeye çalışmasında, ve kendine "devrimci", "komünist diyen sosyal-şovenistlerin de, bu gerçekleri gözlerden gizleyerek, kendi hakim sınıflarına hizmet etmelerinde yatmaktadır.

Ezen Türk ulusundan komünistlerin ve devrimcilerin öncelikle bu katliamı teşhir etmeli, kitlelerin bilincine çıkarmaları, Ermenilerin tam hak eşitliğini savunmaları (eğer proleter enternasyonalisti kalmak istiyorlarsa, kitleler proleter enternasyonalist bilinçle donatacaklarsa), mutlaka zorunludur.

İkincisi, yani Ermeni milliyetinden komünistler öncelikle birleşme yönünde propaganda yürütürler. Onlar milliyetçiliğe düşmemek için her durumda dar kafalılığa, kendi içine kapanmaya karşı savaşmalı; bütünü ve geneli göz önünde tutmalı, özeli genel çıkarlara bağımlı kılmalıdır. Yani onlar Türkiye'deki Ermeni meselesini Türkiye'deki demokratik devrimin bir parçası olarak kavramak; ulusal meseleyi bu devrimin bir parçası olarak görmek zorundadırlar.

Ezen ve ezilen milliyetlerden proletaryanın çıkarı birdir. Nasıl ki, düşmanı ortaksa. Ortak bir düşmana sahip; aynı koşullar içinde savaşan proletarya gücünü bölerek değil, bilakis, Türkiye (Ermeni, Türk, Kürt, Arap, Laz ve diğer milliyetlerden) proletaryası aynı koşullar altında tek ve birleşik sınıf örgütlerinde örgütlenerek bir ve aynı düşmana karşı savaşını ortak enternasyonalist bir örgütte toplayarak zafere ulaştırabilir !

TÜRKİYEDEKİ ERMENİ ULUSAL SORUNU TÜRKİYE'DEKİ DEMOKRATİK DEVRİMİN BİR PARÇASIDIR

Komünistler olarak bu katliamı durmadan teşhir etmek görevimizdir. Bu katliamın hesabını ancak patron ağa devletini yıkmakla sorulabilir. Yani, bu tarihi haksızlık sınıf mücadelesini ve sosyal gelişmeyi doğrudan doğruya kösteklemek gibi bir mahiyeti taşımadığından, işçi sınıfının dikkatini temel meselelerden uzaklaştırıcı bir tutuma girilemez.

Komünistler her milli meselede olduğu gibi Ermeni meselesinde de hareket noktası sınıf bakış açısıdır. Yani ulusal sorunu (ve tabi ki, Ermeni sorununu da) devrimin bir parçası olarak görmek ve öyle ele almak zorundadırlar. Bunun dışındaki her yaklaşım milliyetçi bir yaklaşımdır. Çünkü biz ne yalnızca Ermeni meselesini ne yalnızca Kürt meselesi ya da ne yalnızca diğer azınlıkların meselesini çözmek için savaşıyoruz. Biz milli baskının, sömürünün, zulmün hakimiyet aracı olan Türk komprador patron ve toprak ağalarının devletini yıkmak için savaşıyoruz. Yanlızca milli baskıya karşı değil, emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı proletaryanın ve komünist partisinin önderliğindeki PROLETARYANIN VE KÜYLÜLÜĞÜN DEVRİMCİ DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ için savaşıyoruz. Milli mesele ve bu arada Ermeni meseleside ancak bu mücadeleye tabi kılınırsa ve bu mücadelenin bir parçası olarak ele alınırsa gerçekten çözüme bağlanabilir.

ERMENİ MİLLİYETİ İÇİN HANGİ HAK VE GÖVENCELERİ TALEP EDİYORUZ?

Demokratik halk devrimi ve devrimin ikinci aşaması olan sosyalist devrim için mücadele ederken ulusal sorunda temel şiarımız şudur:

"Bir millet ya da bir dil için imtiyaza hayır ! Bir milli azınlığın en ufak bir ölçüde dahi olsa ezilmesine ya da gadre uğramasına hayır !" (Lenin'den aktaran İ. Kaypakkaya, SE, sf. 222)

Bu somut olarak Ermeni milliyeti için şu anlama gelir:

- Türkiye'den göçmek zorunda kalan ya da sürgün edilen Ermenilerin Türkiye'ye

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ VE EMEKÇİ PARTİSİ

geri dönmelerine, yerleşmelerine imkan tanınmalıdır.

- Türk ulusunun dili Türkçenin resmi ve zorunlu dil olması yasaklanmalı; Ermenilerin ana dili olan Ermenicenin özgürce kullanılması sağlanmalıdır.
- Ermenilerin yaşadıkları yerlerde, ana dillerinden eğitim görmeleri sağlanmalıdır.
- Ermenilerin inanç vb. özgürlüğü kısıtlanmamalıdır.
- Her türlü ulusal ayrıcalıkları ve ezilen ulus ve milli azınlıkların haklarına karşı istisnasız her türlü baskı, engel, kısıtlamayı yasaklayan yasa çıkartılmalıdır.

Biz Komünistler, bu hakları bugün binde bir gerçekleşsede savunuyoruz. Yarin iktidarımızı kurduğumuzda ülkenin tam bir demokratlaşması temeli üzerinde bu hakları güvence altına alacağız.

Ermeniler için bu hakları savunurken, "Bolşevik Partizan"ın tamda bu nokta da 'kendi'hakim sınıfları ile aynı konumda olduğunu belirterek teşhir etmek zorunludur. Çünkü o, Ermeni meselesi'ni ele aldığı üç makalede de (*) bir kelime bile olsa Ermenilere tam hak eşitliğinden söz etmemektedir. Propaganda etmiyor. Ermeni milliyetine tam hak eşitliğini savunmayan BP'nı azınlıkların haklarını gaspeden faşist devletten ayıran nedir? O tamda bu nokta da alçakça, sosyal faşistçe davranmaktadır.

ERMENİ ÖRGÜTLERİN TERÖR EYLEMLERİNE KARŞI TAVRIMIZ NEDİR?

Ermeni milliyetinden örgütlerin Türk faşist devletin yurtdışındaki görevlilerine ve diplomatlarına karşı giriştikleri eylemler, kuşkusuz Ermenilerin katliamına karşı duydukları nefretin doğal ve haklı sonucudur; moral açısından yaklaşıldığın da bu eylemler **haklıdır.**

Sosyal şovenlerin milyonlarca insanın vahşice katledilmesine ses çıkartmayıp, hakim sınıfların temsilcilerine karşı yönelen saldırılar sözkonusu olunca, "suçsuz insanlar öldürülüyor" türünden uşakça yazmalarına ya da "Bolşevik Partizan" gibi, Ermeni örgütlerinin "kitlelerin gücüne güvenmeyen, bireysel terör eylemleri-giderek TÜRK OLAN HER HEDEFİ VURMAYA YÖNELİK EYLEMLERİ TEMEL ALAN EYLEM ÇİZGİLERİ de burjuva milliyetçi tavırlarına uygundur." (BP, sayı 9/10, sf. 18) şeklindeki en azgın kafatasçı faşist boyalı basının iddialarından da öte bu iddiaya karşı açıkça ve berrakça şunu vurguluyoruz: (*)

Biz karşı devrimcilerin, faşistlerin pöldürülmesine **karşı değiliz.** Ermenilerin **tarihsel haklı nefretlerini** dile getiren ve moral açısından haklı olan eylemlerine karşı değiliz. Ama devrimci taktik olarak bireysel suikastleri, Marksist-Leninist öğretide ve enternasyonal proletaryanın tarihsel mücadelesinden öğrendiğimiz gibi, politik mücadelede elverişsiz ve zararlı buluyoruz. Yanlızca kitle hareketi gerçek politik mücadele olarak görülmelidir. Yanlızca kitle hareketine doğrudan, kaçınılmaz bağlarla bağlı olan bireysel terörist eylemlerden yararlanılabilir; **yararlanmak zorunludur.** Biz Ermeni örgütlerinin eylemlerini bu bakış açısında değerlendiriyoruz ve bu bakış açısıyla değerlendirdiğimizde elverişsiz ve zararlı buluyoruz.

Eğer gerçekten kitle hareketi gerçek politik mücadele aracı olarak görülüp ve bu tür eylemler kitlelerin silahlı devrim hareketiyle doğrudan ve kopartılamaz bağlar ile bağıntılı olarak ele aldığımızda ve bu hareketi de Türkiye proletaryasının sınıf birliği temelinde yükselttiğimizde faşist Türk devletini gerek milli baskı, katliam ve sömürü düzenine gerekse sosyal-şoven, oportunist, revizyonistlere gerçek darbeler vurulabilir; köklerini kazıyarak lanet olası düzenlerini yok edebiliriz !

- *Milyonlarca Ermeni'yi katleden cellat Türk devletine lanet ve ölüm !*
- *Türk şovenizmine lanet ve ölüm !*
- *Ermenilere tam hak eşitliği !*
- *Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi !*
- *Yaşasın Marks, Engels, Lenin ve Stalin ! Yaşasın Marksizm-Leninizm !*

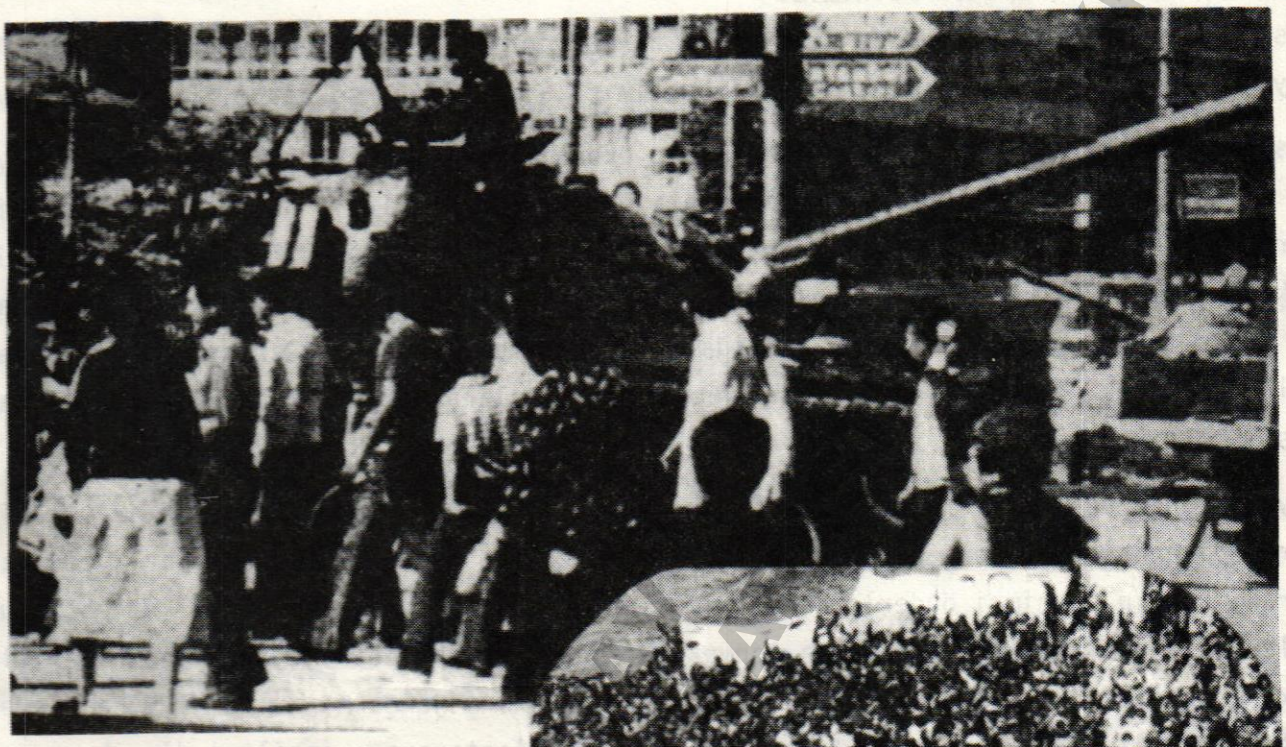
(*) Bakınız: BP 2, sf. 16 ve 20; BP 7, sf. 54; BP 9/10, sf. 1 ve devamı

(*) BP'ın bu iddiasını faşist boyalı basın "Hürriyet"le karşılaştırdığımızda, "Hürriyet"te şunları okuyoruz:

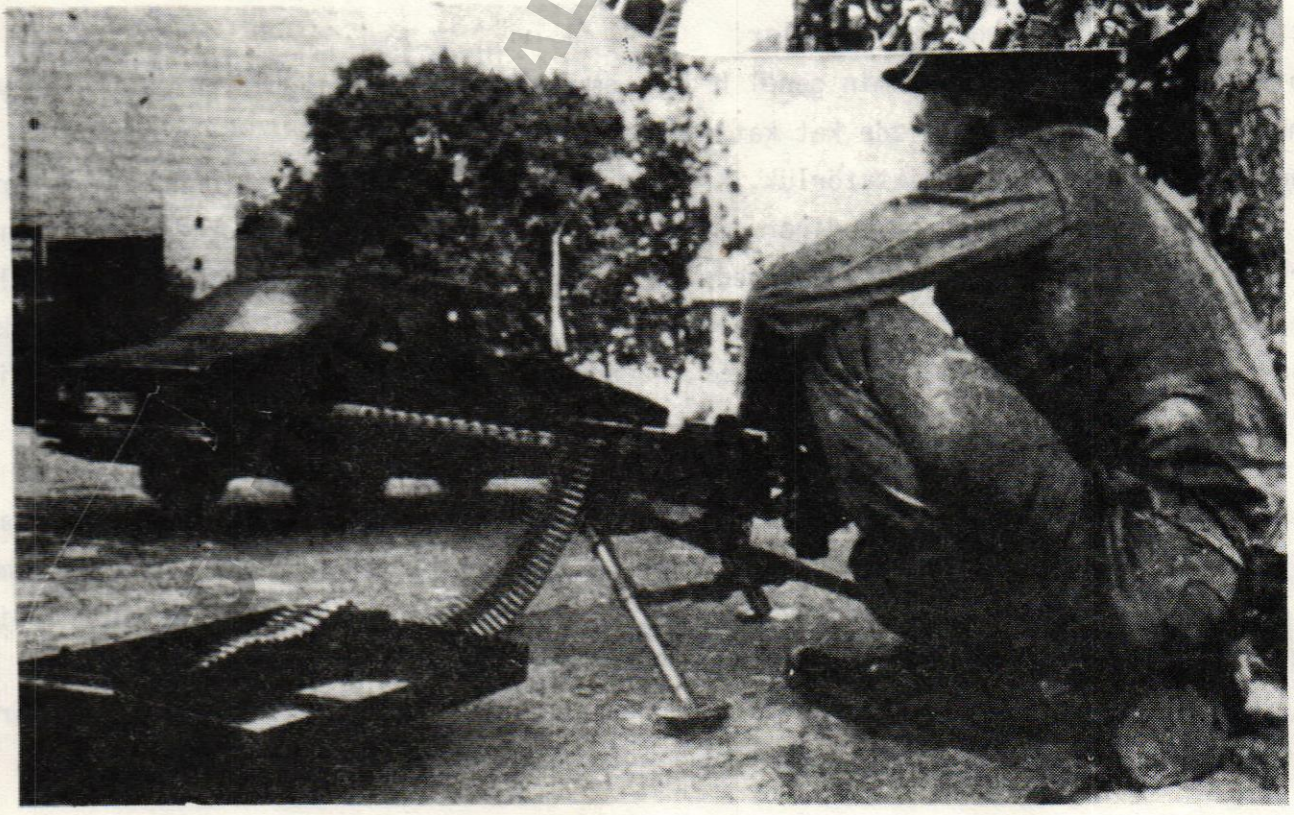
> Ermeni örgütlerinin eylemleri , ".. Türk diplomatlarına ve yurtdışındaki görevlilerine yönel"tilmiştir.

İşte sosyal şovenizme batan BP'ın nereye gittiğini gösteren "fark"!!

FAŞİST CUNTA DA SÖKMEYECEK !

İşçiler, Gençler, Emekçi Halkımız!

Faşist generaller 12 Eylül'de askeri bir darbe yaptılar. Parlamentoyu dağıttılar. Anayasayı iptal ettiler, ülke çapında sıkıyönetimi ilan ettiler, sokağa çıkma yasağı koydular.

Faşist generaller ülkede "huzur" sağlamak, ekonomiyi "istikrara" kavuşturmak için yönetime el koyduklarını söylüyorlar. Uşak Cunta Türkiye'yi nasıl bir huzura, nasıl bir istikrara kavuşturacaklar? Gayet açıktır: İşçi ücretleri her geçen gün daha fazla düşürülecek yoksul üretici köylü ürünlerinin taban fiatlarını daha fazla düşürecek, fiatları daha fazla yükselterek, emekçi kitleleri açlığa sefalete terkederek, onların hayatını dayanılmaz hale getirerek, emekçilerden alınan vergiler artıralarak ekonomik istikrar sağlanmaya çalışılacaktır.

Hayatı zehir edilen emekçi kitlelerin bu azgın sömürü ve teröre karşı, açlık ve sefalete karşı direnişlerin kanla boğularak, emekçi kitlelerin her türlü siyasi faaliyeti yasaklanarak, halkın devrimci önderleri, devrimcilerin etkinliğindeki bölgeler kitlesel tutuklamalar, kitlesel katliamlarla veya topyekün imha edilerek; devrimcilere Kontr-Gerilla'nın işkencehanelerinde kan kusturarak; yoksul kürt halkını jandarma zulmü altında ezerek;yoksul köylüleri ağanın kırbacı altında daha fazla çalıştırarak; işçileri dipçik ve cop zoruyla çalıştırarak, grev ve sendikal haklarını ortadan kaldırarak, grev ve direniş yapanları kurşunlayarak da huzur sağlayacaklardır.

Mevcut düzenin sınırları içinde kalınarak ekonomik istikrardan, huzurdan sözedilebilinir mi?

İşçiler, Emekçiler, Gençler, Aydınlar!

Kapitalist-revizyonist sistemin genel krizi, emperyalist dünyanın bir parçası olan yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizde kat kat fazlasıyla yansımaktadır.

Emperyalistler ve faşist diktatörlük, krizden kurtulmanın yolu alarak buhranın faturasını işçi sınıfına, köylülere ve diğer emekçi kitlelere ödetmekte görüyorlar. Hakim sınıflar bir yandan sömürü ve talanı her geçen gün arttırırken, diğer yandan zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklere azgınca saldırıyorlar, işçi sınıfı ve emekçi halkın buna karşı direniş hakkını elinden almak, mücadele araçlarını ortadan kaldırmak istiyorlar. Emperyalistler ve faşist diktatörlük faşist baskıların dozajını arttırmak için iki yıldan beri 20 ilde sıkıyönetim uyguladılar. Bu süre içinde emekçi halka hayasızca bir baskı, zulüm ve işkence uyguladılar. Faşist MHP çetelerinin kurdukları kahpe tuzaklarda, MİT'in, Kontr-Gerillanın işkencehanelerinde, polisin ve jandarmanın dur ihtarına uymadığı gerekçesiyle sokak ortalarında ve nihayet Çorum'da, Tarsus'ta, İzmir'de olduğu gibi kitle katliamlarında olduğu gibi binlerce yurtsever, devrimci, komünist hayatlarını yitirdiler. Binlerce insana işkence yapıldı. Yüzbinlerce insan gözaltına alındı zindanlara doldurulduu. İki yıldan bu yana emekçi halkımıza kan kusturan uşak generaller, sözümona de-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

mokrasiyi kurtarmak, ekonomik istikrarı sağlamak için yönetime elkoyduklarını söylüyorlar. Peki, faşist çeteler; sizin gibi emperyalizim uşağı olan, Demirel ve Türkeş'ler gibi faşistlerle birlikte yönetimde değilmiydiniz? Sıkıyönetimi ilan ettiğiniz zaman da sözümona anarşiyi önleyeceğini, ekonomik istikrara kavuşturacağını söyleyenler sizler değilmiydiniz? Milli Güvenlik Kurulu'nun başında yine sizler değilmiydiniz? Dur emrine uymadı diye sağır insanları, dil bilmeyen turistleri sokak ortasında kurşuna dizen askerlerin başında sizler değilmiydiniz?

Kontr-Gerilla'nın işkencehanelerinde gencecik delikanlılara, fidan gibi kızlarımıza işkence eden, elektrik veren, onlara alçakca tecavüz eden sadist köpeklerin amiri sizler değilmiydiniz?

Sınır boylarında gece yarılarında yatağından kaldırılarak yoksul kürt köylülerini kurşuna dizen komandoların ve jandarmaların komutanı sizler değilmiydiniz?

İzmir'de Üniversite öğrencilerine ateş ederek 4 öğrenciyi öldüren, onlarcasını yaralayan askerlerin Genel Kurmay Başkanları sizler değilmiydiniz?

İzmir Tariş işçi direnişinde işçilere kurşun sıktıran sizler değilmiydiniz? Hergün ölen ortalama 25 kişini katili sizler değilmiydiniz? Ölen hangi devrimcinin kanına kirli elleriniz bulaşmadı? 12 Mart'ın cellatları sizler değilmiydiniz? O zaman da barış ve huzur getireceğini söyleyenler sizler değilmiydiniz? Deniz'i, Yusuf'u, Hüseyin'i idam sehpasına çeken, onlarca devrimciyi Kızıldere'de, Nurhak'da katledenler, MİT'in, Kontr-Gerilla'nın, işkencecilerin başında yine sizler değilmiydiniz?

İşçiler, Emekçiler, Gençler, Aydınlar!

Faşist generallerin demokrasi havarileri kesilmeleri boşunadır. Faşist generaller,emperyalistlerin ve yerli hakim sınıflar - komprador burjuvazi ve toprak ağalarının - emrindedirler. Ve onlar efendilerinin iğrenç çıkarlarını dana iyi koruyabilmek için iş başındadırlar. Onlar, İMF'nin ve benzeri gibi uluslararası kuruluşların daha önceki hükümetlere dayattığı, ama emekçi kitlelerin muhalefeti karşısında uygulanamayan reçetelerin uygulanması için iş başındadırlar. İşte bunun için göstermelik Parlamento feshedildi. Ve şimdi onlar, emperyalistlere, NATO'ya, Amerika'ya sadık uşaklığını yapmak için kolları sıvamış, elleri kan içindedirler.

Kardeşler, Bacılar !

Daha fazla açlık, daha fazla zulüm, daha iğrenç işkenceler, daha fazla katliamlar istemediği, insanca yaşamak ve onurunu korumak için askeri faşist diktatörlüğe karşı direnen, uşakca eğilmeyi değil, yiğitçe döğüşmeyi seçen Türkiye halkının mücadelesini destekleyelim.

Yurtdışındaki İşçiler, Emekçiler!

Seni işsiz, aç ve sefil bırakarak yaban ellere süren, ilticaya zorlayan, horlanmana ve ezilmene sebep olan, ülkendeki komprador burjuvazi, toprak ağaları ve onların faşist diktatörlüğüdür. Senin kurtuluşun: seni sürgüne mahküm edenlerin ve onların düzenlerinin yıkılmasına, sınıf kardeşlerinin kurtuluşuna bağlıdır. Ülkendeki emekçi halkın mücadelesine omuz ver, ona güç kat.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Kurtuluşumuz Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizmle olacaktır. Emperyalizme, Sosyal-Emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı; komprador burjuvazi ve toprak a-ğalarına karşı; bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için; insan nasıl yemeye, içmeye ve dinlenmeye ihtiyaç duyuyorsa, çalışmaya da öyle ihtiyaç duyduğu, sömüren ve sömürülenin olmadığı, sömürü, baskı ve zulmün ortadan kaldırıldığı, onurlu bir yaşam için; TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİ'sinin önderliğinde birleş!

Emperyalistleri, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sömürü, talan ve zulüm dü zenini yere çal, kendi düzenini, devrimci demokratik halk iktidarını kur!

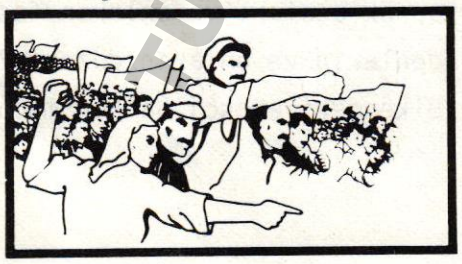
Faşizmden kurtuluşun tek yolu budur!

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET !

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU

sempatizanları

V.i.S.d.P : A. Kuban 5 Köln 21 Reich Platz 3

Aydınlık

PAZAR 24 HAZİRAN 1979

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

500 KURUŞ

"50 MİLYON DEĞİL, 150 MİLYON BİLE VERSELER ÖDÜN VERMEYECEĞİZ"

EVREN: "U-2'LERE İZİN VERMEMİZ MÜMKÜN DEĞİLDİR"

GENELKURMAY BAŞKANI KENAN EVREN

Aydınlık

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

ÜGD Hukuk Masası Başkanı Ali Yurtaslan gizli örgütü açıklıyor

MHP'li katilleri cezaevinden kaçıran hücrenin başkanıydım

Merkezdeki adamın itiraf'ı

Aydınlık

CUMA 28 MART 1980 10 LİRA

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

GÜNÜN KONUĞU

Konu: Turizm ve sorunları

Konuşan: Şule Ersözlü

Doç. Dr. Ergun Göksan

(Ege Seyahat Acentaları Derneği Başkanı)

2. Sayfada

Genelkurmay Başkanlığının gazetemize özel demeci

"Türkiye Hitler Almanyası olmadığı gibi Silahlı Kuvvetleri ne militaristtir ne de faşist"

Genelkurmay Başkanı Kenan Evren

■ "Ulu önderimiz Atatürk, Kurtuluş Savaşımızdaki "Hattı müdafaa yoktur, satıh müdafaa vardır" özdeyişi ile topyekün savaş kavramını yıllar önce dünyaya öğretmiştir"

■ "1947 yılından beri uygulanan milli

Milli güvenlik dersleri konusunda ne demişlerdi?

Doğu Berlin'den yayın

Ek ücret talep ediyorlar

2 bin Sasa işçisi yemek boykotuna başladı

PARİS TOPLANTISI ERTELENİNCE

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ENSTİTÜSÜ

KANN MAN EINE DEMOKRATIE OHNE PRESSE FESTIGEN?

CAN YOU CONSOLIDATE A DEMOCRACY WITHOUT THE ASSISTANCE OF ITS PRESS?

PEUT-ON CONSOLIDER UNE DÉMOCRATIE SANS L'INTERVENTION DE LA PRESSE?

KANN MAN EINE DEMOKRATIE OHNE PRESSE FESTIGEN?

Diese Frage stellen wir der internationalen Öffentlichkeit, um sie auf die Situation unserer Zeitung, AYDINLIK, aufmerksam zu machen. Denn unsere Zeitung mußte ihr Erscheinen nach einem Dekret des Kommandanten des Ausnahmezustandes in Istanbul gleich nach der Intervention der türkischen Streitkräfte einstellen.
Uns wurde bisher kein Grund genannt, warum und wie lange wir nicht veröffentlichen dürfen. Unsere Gesuche zur Wiederzulassung wurden von den Militärbehörden ohne Nennung eines Grundes abgelehnt.
Aydinlik ist aber keine Zeitung gewesen, die in der Türkei die Demokratie geschwächt und die Anarchie gefördert hätte. Im Gegenteil. Mehr als zwei Jahre fungierte unsere Zeitung als Sprachrohr der Demokratie und Unabhängigkeit, Einheit und des inneren Friedens. Sie deckte die Machenschaften der offiziösen Terrororganisation „Konterguerilla", der MHP (der Partei der Nationalistischen Bewegung), der rechten sowie linken Terrororganisationen auf, weshalb ihre Mitarbeiter und Journalisten von ihnen angegriffen, verletzt und sogar umgebracht wurden. Angesichts ihrer Veröffentlichungen genießt unsere Zeitung Hochachtung in der Bevölkerung. Sie hat in innenpolitischen und diplomatischen Kreisen Ansehen.
Uns ist ein Journalismus, der sich mit Skandal- und Sensationsnachrichten befaßt, unbekannt. Dennoch wurden unsere Veröffentlichungen über die Konterguerilla, die 49 linken Terrororganisationen, die 15 kurdisch-separatistischen Terrororganisationen, die Bekenntnisse der MHP-Abtrünnigen über die terroristische Tätigkeit der MHP zu journalistischen Ereignissen des Jahres 1978 und 1979, wurden zwei unserer Journalisten vom Verein der Journalisten ausgezeichnet.
Unsere Zeitung setzte sich unermüdlich für die Festigung der parlamentarischen Demokratie ein. Sie trat als erste für eine Koalitionsregierung der „Nationalen Einheit" mit allen Parteien, mit Ausnahme der MHP und der TKP (die ‚Kommunistische Partei der Türkei') ein, die die Türkei aus der Anarchie und der wirtschaftlichen Krise herausführen sollte.
Aydinlik widmete sich nicht nur den innenpolitischen Fragen unseres Landes. Sie setzte sich uneingeschränkt für die gutnachbarlichen Beziehungen mit Griechenland, die gewaltlose Lösung des Zypernproblems, eine enge Nachbarschaft mit dem Iran, Irak und mit Syrien ein. Sie machte stets auf den Expansionsdrang der Sowjetunion in Richtung Türkei und Naher Osten aufmerksam, forderte eine enge, auf der Gleichheit und dem gegenseitigen Nutzen basierende Beziehung zu der Dritten Welt, Europa, den USA, der Volksrepublik China und zu Japan. Deswegen wurden unsere Journalisten von den Regierungen nach Ägypten, Irak, China, dem Demokratischen Kampuchea, England, Pakistan, Iran und Griechenland eingeladen. Unsere Journalisten nahmen an den internationalen Konferenzen in Berlin, Lissabon, Stockholm, Madeira und Malta teil, die sich mit den Problemen des Weltfriedens und der Sicherheitspolitik befaßten.
Als das Militär am 12. März 1980 intervenierte, um die Demokratie zu retten, sagte der Staatspräsident und der Generalstabchef Evren u.a., daß ein Teil der türkischen Presse sich ernsthaft Gedanken um die Rettung der Demokratie mache. Wir zählen uns zu diesem Teil der türkischen Presse. Eine Zeitung, die sich immer für eine Türkei mit einer funktionierenden Demokratie einsetzte und dafür internationale Anerkennung fand, muß ihr Erscheinen einstellen und zwar in einer Zeit der Erneuerung der türkischen Demokratie.
Wir glauben, daß eine pluralistisch-demokratische Gesellschaftsordnung mit der Unterdrückung der Kritik, vor allem mit dem Verbot der Presse, unvereinbar ist. Wir glauben, daß die Erneuerung der Demokratie auch unsere Stimme braucht. Aus diesem Grund bitten wir jeden, der an der Festigung der Demokratie in der Türkei interessiert ist, unserer Dokumentation einen Augenblick Aufmerksamkeit zu schenken und sich brieflich beim Staatspräsidenten Evren für die Wiederzulassung unserer Zeitung einzusetzen. Wir stehen Ihnen für weitere Informationen zur Verfügung und danken für ihre Aufmerksamkeit.

TÜRKEI SOSYAL ARAŞTIRMA VAKFI

CAN YOU CONSOLIDATE A DEMOCRACY WITHOUT THE ASSISTANCE OF ITS PRESS?

We bring the question before the international public in order to call its attention to the situation of our newspaper ‚Aydinlik'. According to a decree of the Commander of the State of Emergency at Istanbul its publication had indeed to be suspended immediately after the intervention of the Turkish forces.

There have been allegedy no reasons till now telling why and how long we are not allowed to continue the publication. Our supplications for the re-admission were rejected by the military authorities without giving any reasons.

‚Aydinlik', however, has never been a newspaper which has weakened democracy in Turkey or encouraged anarchy there. On the contrary. For more than two years our newspaper has used to be the spokesman for democracy and independance, unity and internal peace.

It was the same newspaper which also revealed the machinations of the semiofficial terrorist organisation „Conterguerilla", of MHP (Party of Nationalist Movement), of the right and left-wing terrorist organisations and those of the Kurdish-separatists, which meant for its co-workers and journalists attacks, violations and even death. Considering its publications our newspaper is enjoying a high esteem among the population and it is held in respect by domestic and diplomatic quarters.

A journalism concentrating in scandals and sensational news is unknown to us. Neverthless our publications on the Counterguerilla, the 49 left terrorist organisations, the 15 Kurdish-separatist terrorist organisations and the MHP-renegades' confessions on the terrorist activities of MHP have become journalistic events at that time. In 1978 an 1979 two of our journalists were awarded with a prize by the Association of Journalists.

Our newspaper has indefatigably been engaged in strengthening parliamentary democraty. It was the first to advocate a coalition government of „National Unity" involving all parties with exception of MHP and TKP (Communist Party of Turkey), which were to draw Turkey out of anarchy and the economic crisis.

„Aydinlik", however, not only devoted itself to domestic problems of our country. It engaged without any conditions in good neighbourly relations with Greece, in a non-violent solution of Cyprus problem and a close neighbourhood with the Iran, the Irac and Syria. It constantly called the attention to the desire of expansion on the part of Soviet-Union towards Turkey and the Near East, and it demanded a close relationship on the basis of equality and bilateral profit with the Third World, Europe, the USA, the Popular Republic of China and Japan. Therefore our journalists were invited to Egypt, Irac, China, to Democratic Campuchea, England, Pakistan, Iran and Greece. They also took part in the international conferences of Berlin, Lissbon, Stockholm, Madeira and Malta, which were concerned with the problems of world peace and security policy.

When the army intervened on 12th March 1980 in order to save democracy, the State President and Chief of General Staff Evren said among other things that a part of the Turkish press was seriously worring about the rescue of democracy. We regard ourselves to belong to this part of the Turkish press.

A newspaper which has always stood for a Turkey with an acting democracy and which has therefore found international reputation has to suspend its publication and that in a time of renewal of Turkish democracy.

We are of the opinion that a pluralist-democratic social order is incompatible with the oppression of critique. especially with the interdiction of press. We think that our voice is also needed in the renewal of democracy.

For this reason we ask everybody interested in the stabilization of democracy in Turkey to show attention to our documentation for a moment and to engage by writing a letter to State President Evren pleading for the re-admission of our newspaper. We will be at your disposal for further information and thank you for your attention.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

PEUT-ON CONSOLIDER UNE DEMOCRATIE SANS L'INTERVENTION DE LA PRESSE?

C'est à l'opinion internationale que nous soumettons cette question, afin d'attirer l'attention de celle-ci sur la situation de notre journal Aydinlik. Ce dernier dut en effet, s'arrêter de paraître a la suite d'un décret venant du commandant de l'état d'exception d'Istanbulsitôt l'intervention des forces militaires turques.

Aucune justification concernant les raisons et la durée de suspension de parution n'a été jusque maintenant. Nos sollicitations auprès des autorités militaires pour obtenir l'autorisation de reparaître, furent repoussés sans justification.

AYDINLIK n'a jamais été un journal qui affaiblit la démocratie en Turquie et a favorisé l'anarchie pendant plus de deux ans; notre journal fut le porte-parole de la démocratie, de l'indépendance, de l'unité et de la paix intérieure.

Il dévoila les machinations de l'organisation terroriste officieuse ‚conterguerilla' du MHP (le parti de mouvement nationaliste), des organisations terroristes, séparatistes kurdes, ce qui valut aux collaborateurs et journalistes d'être attaqués, blessés, voire assassinés.

En raison de ces publications, notre journal jouit d'une haute estime parmi la population. Dans les milieux diplomatiques et de politique intérieure, il a une grande renommée.

Nous ne connaissons pas de journalisme qui traite de scandales et de nouvelles à sensation. Cependant nos publications sur la conterguerilla, les 49 organisations de gauche, les 15 organisations terroristes séparatistes kurdes, les aveux du renégat MHP sur l'activité terroriste de MHP devinrent des événements journalistiques de cette année là. De plus, deux de nos journalistes obtinrent des prix par l'association des journalistes en 1978 et en 1979.

Notre journal s'engagea inlassablement en faveur de la sonsolidation de la démocratie parlamentaire. Ce fut le premier qui prit position pour un gouvernement de coalition entre l'unité nationale et tous les autres partis à l'exception de MHP et TKP (le parti communiste turque) coalition qui devait sortir la Turquie de l'anarchie et de la crise économique.

AYDINLIK ne se consacra pas seulement aux questions de politique intérieure de notre pays. Le journal s'engagea inconditionnellement pour le rétablissement des relations de bon voisinage avec la Grèce, le dénouement du problème chypriote d'une manièrs pacifique et pour une étroite entents avec l'Iran, l'Irak et la Syrie.

Inlassablement, notre journal attira l'attention sur le besoin d'axpansion de l'Union Soviétique vers la Turquie et le Proche Orient. Il favorisa une relation étroite basée sur l'égalité et l'utilité bilatérale avec le Tiers Monde, l'Europe, les Etat-Unis, la République Populaire de Chine et le Japon. Pour cette raison, nos journalistes furent invités par les gouvernements d'Egypte, d'Irak, de Chine, du Cambodge démocratique, d'Angleterre, du Pakistan, d'Iran, de Grèce. Ils prirent part aux conférences internationales de Berlin, Lisbonne, Stockholm, Madère et Malta qui traitèrent des problèmes de paix mondiale et de politique de sécurité.

Lorsque les militaires intervinrent le 12 Mars 1980 sauver la democratie, le Président et Chef d'Etat-major général Evren entre-autre, admit qu'une partie de la presse turque s'était déjà sérieusement préoccupée de trouver une solution au problème de la démocratie. Nous nous comptâmes parmi celle-ci.

Un journal qui s'est toujours engagé en faveur d'une Turquie avec une démocratie agissante et gagna grâce à cela l'estime internationale, doit cesser de publier et cela au moment ou la démocratie turque voit son renouveau.

Nous croyons qu'un ordre social, démocratique, pluraliste n'est pas conciliable avec l'oppression de la critique et encore moins de l'interdiction de la presse. Il nous semble réellement que le renouvellement de la démocratie ne peut se passer de notre voix.

Pour cette raison, nous demandons à tous ceux qui sont intéressés par la consolidation de la démocratie en Turquie de prêter attention à notre documentation et d'écrire eux-mêmes au Président en sollicitant son autorisation en faveur de notre journal. Nous sommes à votre disposition pour plus amples renseignements et vous remercions de votre attention.

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİMCİ KÜLTÜR AKFİ

T. C.
GENELKURMAY BAŞKANLIĞI
1 NCİ ORDU VE İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
SELİMİYE

AD. MÜŞ. : 1980/5124 11/ 9 / 1980

KONU : Aydınlık Gazetesinin
kapatılması

AYDINLIK GAZETESİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜNE
İSTANBUL

Gazetenizin basımı ve yayını, 1402 sayılı Sıkıyönetim yasasının 3 ncü maddesi, (c) bendi gereğince ikinci bir emre kadar yasaklanmıştır.

Gereğini rica ederim.

Necdet ÜRÜG
Orgeneral
1 nci Ordu ve İSTANBUL
Sıkıyönetim Komutanı

Die Verfügung des Ausnahmezustandskommandanten, die einen Tag vor der Machtübernahme uns zugestellt wurde. Der Text lautet:

Direktoriat von Aydinlik
Istanbul

Das Erscheinen Ihrer Zeitung wird untersagt bis zu einem zweiten Erlaß in Übereinstimmung mit Artikel 3/c des Paragraph 1402 des Kriegsrechts.

Ich bitte darum, die notwendigen Maßnahmen zu veranlassen.

The decree of the commander of martual law which was sent to us a day before the assumption of power! Here is the text:

Direktorate of AYDINLIK
ISATNBUL

The publication of your newspaper has been banned until a second notification, in accordance with Article 3/c of Act 1402 of Martial Law.
I request that the necessary measures be taken.

Necdet Ürug
Army General
Commander of the First Army and
Martial Law in Istanbul

Le décret du commandant de l' état de siège, qui nous fut transonis un jour avant la conquête du pouvoir! Voici le texte:

Cousibé directeur d' Aydinlik
Istanbul

La publication de vobre journal est interdit jusqu' à un second décret conforme à l'article 3/c paragraphe 1402 du droit de guerre.

Am 17. September 1980 reichte unser Chefredakteur Oral Calislar an die Behörden des Ausnahmezustandes ein Gesuch ein. Zugleich schickt er ein Telegramm an den Staatspräsidenten und Generalstabchef Evren und einen Brief an den Rat der Nationalen Sicherheit, beide mit dem etwa gleichen Inhalt. Der Text des Gesuches lautet:

Die Kopie untenstehenden Gesuches, das an die Behörden des Ausnahmezustandes in Istanbul ging, wird dem Rat der Nationalen Sicherheit übermittelt:

Behörde des Ausnahmezustandes:
Antragsteller: Oral Calisar, Chefredakteur der Tageszeitung Aydinlik
Betreff: Bitte um notwendigen Erlaß, der die zum Erscheinungsverbot von Aydinlik führte, revidieren soll.

Ihre Behörde ordnete einen Tag vor der Machtübernahme des Militärs im ganzen Land an, daß die Tageszeitung Aydinlik „bis zum zweiten Erlaß" ihr Erscheinen einzustellen hat. Die oben erwähnte Entscheidung, die das Datum vom 11. September 1980 trägt, wurde unserer Zeitung am 12. September 1980 zugestellt.

Vom ersten Tag ihres Erscheinens, dem 20. März 1978 an, blieb Aydinlik den Grundsätzen, die sie sich selbst als Richtschnur für die Zukunft aufgestellt hatte, treu. Ihre Grundsätze lauteten folgendermaßen:

1. Die nationale Unabhängigkeit gegen Bedrohung von außen, Infiltration und Subversion vor allem von Seiten der Sowjetunion zu verteidigen, um gegen die Kriegsgefahr vorbereitet zu sein und unsere nationale Verteidigung zu stärken.
2. In einer Zeit großer Umwälzungen im Nahen Osten und auf der ganzen Welt, in der der Widerstand gegen die Bedrohung unseres Landes und unseres Volkes an Bedeutung zugenommen hat, für die Einheit aller Kräfte,

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

die auf dem Boden der türkischen Verfassung stehen, zu kämpfen, und eine Politik der nationalen Einheit und Stabilität zu vertreten. Gegen religiösen Fanatismus und religiöse Auseinandersetzungen, gegen die feindseligen politischen Spannungen innerhalb der nationalen Streitkräfte zu kämpfen, um Meinungsverschiedenheiten mit friedlichen Mitteln in einer freien Atmosphäre beizulegen.
3. Als natürliche Folge unseres Eintretens für nationale Einheit Entwicklungen zu verhindern, die interne Streitigkeiten heraufbeschwören, den inneren Frieden zu sichern und die Anarchie und den Terror, die einerseits von Moskau, andererseits von der MHP (Nationalistische Aktionspartei) geschürt wurden, auszurotten.
4. Das Banner der Demokratie hochzuhalten und die Freiheit als Basis für Einheit und Frieden in unserem Land zu verteidigen.

Aydinlik verkündete diese Grundsätze am Tag ihres ersten Erscheinens (20. März 1978) und kämpfte für UNABHÄNGIGKEIT, NATIONALE EINHEIT, INNEREN FRIEDEN und FREIHEIT seit 2 1/2 Jahren. Deshalb ist Aydinlik zur Zielscheibe sowohl für die prorussischen als auch die faschistischen Kräfte geworden, hielt jedoch der Unterdrückung von seiten dieser beiden Zentren des Terrors stand, aber hatte unter seinen Journalisten einige Opfer zu bek'agen. Ich muß mit Nachdruck und Stolz unterstreichen, daß Aydinlik eine Zeitung ist, die mit der gleichen Entschlossenheit gegen diese beiden Zentren des Terrors kämpft. Daß die Zeitung keinerlei Beziehungen zu terroristischen Organisationen, zur Mafia, zu Schmugglern und Banditen unterhielt erfüllte uns immer mit Stolz.

Aydinlik war immer entschieden gegen Fanatismus und mittelalterliche Denkweisen während der ganzen Zeit ihres Bestehens, verteidigte in vorderster Linie das fortschrittliche Erbe Atatürks, des größten Revolutionärs, den das türkische Volk hervorbrachte, sagte dem fehlenden Respekt in der Presse gegenüber unserer Nationalhymne den Kampf an und vertrat die Interessen der arbeitenden Menschen und der Demokratie.

Keine der Untersuchungen, die die Militärbehörden gegen Aydinlik vornahm, hat Aydinlik etwas in die Schuhe schieben können. Sie führten zu der Entscheidung, daß keine Notwendigkeit bestünde, weitere Überprüfungen vorzunehmen. Darüberhinaus verhalf Aydinlik durch zahlreiche Veröffentlichungen den Behörden zum Erfolg gegen die Zentren des Terrors und der Unterdürckung.

Am Tag nach dem 11. September, an dem Aydinlik verboten wurde, gab General Kenan Evren, Vorsitzender des Nationalen Sicherheitsrates, der nach der Machtübernahme des Militärs gebildet worden war, die Gründe, die zum militärischen Einschreiten geführt hatten, bekannt und betonte die Notwendigkeit, „für die Nation den Bedrohungen, die gegen unser Land gerichtet sind, zu widerstehen", unsere nationale Einheit zu bewahren und „den inneren Frieden und Stabilität" zu sichern und er erklärte, daß nach dem Abschluß der Vorbereitungen, die diese Ziele sichern sollen, die Macht einer Administration übergeben würde, „die die Menschenrechte und die Freiheit des Menschen achtet, die der nationalen Solidarität (...), die auf freier Demokratie, Laizismus und sozialer Gerechtigkeit ruht, ihre ganze Aufmerksamkeit schenkt."

Aydinlik bewies seit dem Tag ihrer Gründung durch ihre Publikationen und den Kampf, den sie führte, daß sie geneigt ist, „bereitwillig ihr Leben zu opfern", um die Verwirklichung der Ziele, die der Nationale Sicherheitsrat verkündete, zu unterstützen.

In solch stürmischen Zeiten keine eigensüchtige, opportunistische, liebedienerische Presse, die eine verderbte Kultur verteidigt, sondern eine Presse, die mutig für die Unabhängigkeit unseres Landes, für inneren Frieden und Freiheit kämpft. Wenn Aydinlik wieder ihre Arbeit aufnehmen kann, wird dies die nationale Solidarität in unserem Land stärken und dem Geist der Brüderlichkeit und des Friedens in unserem Volk dienen. Aydinlik ist besonders in diesem historischen Moment bereit, alles zu tun, um die öffentliche Meinung soweit wie möglich dabei zu unterstützen, den Boden für Anarchie und Gewalt auszutrocknen. Unsere Zeitung wird durch ihre gewohnten aufrichtigen Veröffentlichungen, die von ihr vertretenen Meinungen, Vorschläge und ihre Konstruktive Kritik zur Verwirklichung der Ziele beitragen, die sich die neue Administration gesetzt hat.

Mit allem Respekt bitte ich Sie darum, den „zweiten Erlaß", von dem in der Bekanntmachung die Rede war, herauszugeben, so daß Aydinlik ihre Publikation wiederaufnehmen kann, denn Aydinlik ist nicht profitorientiert, sondern beschäftigt sich allein mit der Unabhängigkeit unseres Landes, der Einheit, dem inneren Frieden und der Freiheit, wofür es sein Leben opfern würde.

Oral Calislar
Chefredakteur von Aydinlik

On the 17th September 1980 our editor-in-chief Oral Calislar submitted our petition to the authorities of the state of emergency. At the same time he sent a telegram to the State President and Chief of General Staff Evren and a letter to National Security Council, both with fairly the same contents.

To the National Security Council is sent the copy of the Below petition submitted to Istanbul Martial Law Command

Istanbul Martial Law Command
Petitioner: Oral Calislar, Editor-in-chief of daily newspaper AYDINLIK
Subject: Request for necessary order to cancel decision to stop publication of AYDINLIK

Your command has stopped publication of daily newspaper Aydinlik „until a second order" the day before the armed forces took over the administration of the whole country. The said decision which bears the date of 11th September 1980, has been notified to our paper on 12th September 1980.

From the very first day of its publication on 20th March 1978, Aydinlik has complied with the principles it set forth itself as a guide throughout its life. The principles were as follows:
1. To defend our national independence against foreign threat, infiltration and subversion, particulary from the Soviet Union, to be prepared for the threat of war, to strengthen our national defense.
2. In these days when the whole world and the Middle East is moving towards great upheavals and when withstanding against the threat has gained determining importance for our country and people, to struggle for the unity of all forces whose feet are firmly placed on Turkish soil, to follow a policy of national unity and stability. To struggle against religious fanaticism and fights, against enmity and political tension within national forces, to settle differences of opinion and views by peaceful means in an atmosphere of freedom.
3. As a natural consequence of our policy for national unity, to prevent developments towards internal strife, to secure internal peace and to dry up the roots of anarchy and terror provoked by Moscow on one side and by MHP (Nationalist Action Party) on the other.
4. To raise the flag of democracy and to defend freedoms as the foundation of unity and peace of our country.

Aydinlik, made a declaration of these principles on the day it was published for the first time (20th March 1978) and struggled for INDEPENDENCE, NATIONAL UNITY, INTERNAL PEACE and FREEDOM for the last two and a half years. Because of this Aydinlik has become the target of both the pro-Moscow and fascist forces, withstood against the oppression of both of these centers of terror and lost some of its employees as victims. I must point out with pride that Aydinlik is a newspaper fighting with the same determination against both of the terror centers. Having no relation whatsoever with terrorist organisations, mafia, smugglers, bandits has always been a source of pride for our paper.

Aydinlik stood fast against fanaticism and Middle Age darkness throughout its length of life, defended in the first ranks the proggressive inheritence of Atatürk, the greatest revolutionist to rise from the bosom of the Turkish people, gave the most determined struggle in the press against the disrespect shown to our National Antheme, and always took its place in the ranks of the interests of the working people and democracy.

None of the investigations started by the Martial Law against Aydinlik has terminated in disfavour to Aydinlik. The investigations terminated gave the decision that there was no need to pursue the case. Furthermore, Aydinlik with many of its publications assisted the Martial Law to be successful against the centers of terror and oppression.

The day after Aydinlik was banned on 11th September 1980, General Kenan Evren, the Chairman of the National Security Council formed after the armed forces took over, issued communications in which he promulgated the fundamentals of the military move and stressed the need „for the nation to resist the threats aimed at our country", „for preserving our national unity and securing internal peace and stability" and declared

TÜRK TARİH KURUMU VAKFI

that after the preparation for securing these aims were completed, the authority would be turned over to an administration „respectful of human rights and freedoms, giving foremost consideration to national solidarity (...) based on free democracy, laicism and social juridiction."

Aydinlik proved since the day it was born by its publications and the fight it waged that it is ready to „willingly sacrifice its life" to give support to the realization of the aims declared by the National Security Council.

In this stormy period, as you will also agree, the need is not for a back-scratching, opportunist, servile press promoting corrupt culture, but fore a press courageously fighting for the independence of our country, internal peace and freedoms. If Aydinlik can restart to be published, this will strengthen national solidarity in our country and serve the atmosphere of brotherhood and peace among our people. Particulary in this historic moment, Aydinlik is ready to do whatever befalls ittowards securing the widest possible support of the public opinion to dry the sources of anarchy and terrorism. Our paper, by making public, with sincerity, as always, its views, suggestions and constructive criticisms, will contribute in the realization of the aims declared by the news administration.

I respectfully request the „second order" mentioned in the notification served us to be given so that Aydinlik may continue its publication, as Aydinlik is not concerned at all with profit but solely with the independence of our country, unity, internal peace and freedom, for which it is ready to sacrifice its life.

Oral Calislar
Editor-in-Chief of Aydinlik

c.c.
National Security Council
General Staff

Le 17 septembre 1980 notre rédacteur en Chef Oral Calislar dépose une pétition aux autorités de l'état de siège. Au même temps il envoie un télégramme au Président d'état et Chef d'état-major général Evren et aussi une lettre au Conseil de Sécurité Nationale à-peuprès avec le même contenu. Voici le texte de la pétition:

Une copie de la pétition ci-dessous – transmis aux aotorités d'état de siège a Istanbul – est envoyée au Conseil de Sécurité Nationale

Autorité d'état de siège
Demandeur: Oral Calislar, rédacteur en chef du quotidien Aydinlik
Sujet: Requête pour un décret nécessaire de revenir sur la décision concernant l'arrêt de parution d'Aydinlik.

Votre autorité arrêta la publication du quotidien Aydinlik „jusqu'à un second décret" le jour avant la conquête du pouvoir des militaires dans le pays entier. La décision ci-dessus qui porte la date du 11 septembre 1980, fut transmis à notre journal le 12 septembre 1980.

Dès le premier jour de sa parution, le 20 mars 1980, Aydinlik resta fidèle à ses propres principes, posés comme ligne de conduite pour le futur. Voici ce qu'ils contiennent:

1. La défense de l'indépendance nationale contre la menace de l'extérieur, l'infiltration et la subversion particulièrement veant de la part de l'Union soviétique, pour être préparé au danger d'une guerre et pour fortifier notre défense nationale.
2. Dans une période de grands bouleversements au Proche-Orient et partout dans le monde dans laquelle la résistance contre la menace de notre pays et de notre peuple a pris plus d'importance, la lutte pour l'unité de toutes les forces, se trouvant sur le conformément à la constitution turque, et le soutien d'une politique de l'unité nationale et de la stabilité. La lutte contre le fanatisme religieuse et contre les conflicts religieux, contre les tensions hostiles politiques dans les forces militaires nationales pour terminer les divergences d'opinion dans une atmosphère libre.
3. Comme suite naturelle de notre prise de position pour l'unité nationale l'empêchement de développements qui provoquent des contestations internes, la sauvegarde du paix intérieur et l'extirpation de l'anarchie et de la terreur, attisées d'un côté par Moscou et d'autre côté par le MHP (parti de mouvement nationaliste).
4. Le relèvement de l'étendard de la démocratie et la défense de la liberté comme base pour l'unité et la paix dans notre pays.

Aydinlik publia ces principes le jour de son parution (le 20 mars 1980) et lutta pour l'INDEPENDANCE, l'UNITE NATIONALE, la PAIX INTERIEUR et la LIBERTE depuis deux ans et demi. C'est la raison pour laquelle il est devenu cible aussi bien pour les forces pro-russe que pour les fascistes, résista cependant à l'oppression de la part de ces deux centres de la terreur, mais cela fit des victimes ses journalistes. Je dois sougliner avec fermeté et fierté qu'Aydinlik est un journal luttant contre ces deux centres de la terreur avec la même énergie.

Nous sommes toujours été fiers de ne pas entretenir des relations avec des organisations terroristes, avec la mafia, avec des contrebandiers et des bandits. Aydinlik a pendant tout son existence été résoluement contre le fanatisme et la mentalité datant du Moyen Age, défendut au premier rang l'héritage progressive d'Atatürk, du plus grand révolutionnaire qu'ait enfanté le peuple turc, fit la guerre au manque de respect dans la presse envers de notre hymne national et prit cause pour les hommes travailleurs et la démocratie.

Nulle des enquêtes entreprises par les autorités militaires contre Aydinlik ait pu mettre quelque chose sur le compte de celui-ci. Elles amenèrent à la décision, qu'il n'y exista pas de nécessité d'entreprendre de nouvelles enquêtes. En outre, Aydinlik aida par de nombreux publications les autorités à obtenir un succès contre les centres de la terreur et de l'oppression. Le jour après le 11 septembre 1980 lorsque Aydinlik fut suspendu, Général Kenan Evren, Président du Conseil de Sécurité Nationale fondé après la conquête du pouvoir des militaires, présenta les raisons qui avaient ménees à l'intervention militaire et souligna la nécessité pour la nation de „résister" aux menaces dirigées contre notre pays, de maintenir notre unité nationale et d'affemir la paix interne et la stabilité, il déclara que, après la clôture des préparatifs à assurer ces buts, le pouvoir serait transmis à une administration qui prend soin des droits de l'homme et de la liberté et qui prête attention à la solidarité nationale (...) reposant sur une démocratie libre, le laïcisme et la justice sociale.

Dès le jour de sa fondation Aydinlik prouva par ses publications et par la lutte qu'elle menait qu'il est disposé à sacrifier sa vie pour soutenir la réalisation des buts déclarés par le Conseil de Sécurité Nationale.

Comme vous le savez vous-même de nos jours turbulents on n'a pas besoin d'une presse arbitraire, opportuniste et servile défendant une culture corrompue, mais d'une presse luttant courageusement pour l'indépendance du pays, pour la paix interne et la liberté. Si Aydinlik porrait embrayer son travail de nouveau, cela fortifiera la solidarité nationale dans notre pays et sera utile à l'esprit de la fraternité et de la paix dans notre peuple. Surtout à ce moment historique Aydinlik est prêt à faire tout ce qu'il peut pour soutenir l'opnion publique autant que possible en desséchant le sol de l'anarchie et de la violence. Par ces publications sincères comme d'habitude, par ces opinions, propositions et par sa critique constructive notre journal contribuera à la réalisation des buts, que la nouvelle administration s'est fixés.

Je vous prie respectueusement de publier „le second décret" dont était question dans votre avais que Aydinlik puisse embrayer sa publication de nouveau, car Aydinlik ne s'orients pas au profit, mais se préoccupe seulement de l'indépendance de notre pays, de l'unité, de la paix interne et de la liberté pour lesquels il sacrifierait sa vie.

Oral Calislar
Redacteur en chef d'Aydinlik

TESAV ARŞTIRMA VAKFI

T. C.
GENELKURMAY BAŞKANLIĞI
1 NCİ ORDU VE İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
SELİMİYE

AD. MÜŞ. : 1980/5124 22.9.1980

KONU : Aydınlık Gazetesi Hk.

ORAL ÇALIŞLAR
Aydınlık Gazetesi Genel Yayın Müdürü İSTANBUL

İLGİ : (a) 11.9.1980 gün ve AD.MÜŞ.: 1980/5124 sayılı yazımız.
(b) 16.9.1980 günlü başvurunuz.

İlgi (a) ile ikinci bir emre kadar İSTANBUL'da basımı ve yayınlanması durdurulan gazetenizin yeniden faaliyete geçmesi ile ilgili ilgi (b) başvurunuz incelenmiş olup bu istek Komutanlıkça uygun görülmemiştir.

Bilgilerinizi rica ederim.

KOMUTAN NAMINA

F. Aksay
Fahrettin AKSAY
Hakim Kıdemli Albay
Sıkıyönetim Adli Müşaviri

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die abschlägige Antwort auf unser Gesuch:
„Ihr Gesuch auf Wiederzulassung Ihrer Zeitung, deren Druck und Vertrieb in Istanbul bis zum zweiten Erlaß eingestellt wurden, wurde von unserem Kommandanten geprüft: Ihrem Wunsch kann nicht entsprochen werden.
Ich bitte um Kenntnisnahme".

(Unterschrift)
Fahrettin Aksay
Richter im Range eines Oberst
Juristischer Berater während des Ausnahmezustandes

Refusal of our application:
„Your application for readmission of your newspaper, the printing and distribution of which in Istanbul were suspended until a second decree was issued, was examined by our commander and was rejected.
This is for your information.

(Signature)
Fahrettin Aksay
Judge Colonel
Legal Adviser during State of Emergency

Le refus de notre demande:
„Votre demande concernant la réadmission de votre journal, l'impression et la veute duquel à Istanbul étaient suspendu jusqu' à un deuxieme décret, était examinée par notre Commandant et rejetée.
Venillez en prendre connaissance.

(Signature)
Fahrettin Aksay
Juge Colone
Conseiller Juridique pendant l'Etat d'Urgence

Die Ausgabe vom 18. Juli 1978 und 8. Juni 1979:
Die Unterdrückungsmaßnahmen gegen Aydinlik waren mannigfaltig. Sie reichten von der Durchsuchung der Büros wegen der Serie über Konterguerilla bis zur Beschlagnahme der Nummer, in der ein Gedicht des weltbekannten türkischen Dichters Nazim Hikmet erschien. Im Übrigen wanderte der Kollumnist der Leitartikel in unserer Zeitung, Doğu Perinçek, wegen einer Kritik an den Zuständen im Militärgefängnis zu Mamak für zwei Wochen ins Gefängnis.

Editions of July 18th 1978 and 8 June 1979:
The repression measures against ‚Aydinlik' were numerous. They stretched from through searching of offices, due to the series about ‚Conterguerilla', to confiscating the issue in which there appeared a peem by the world-known Turkish peet called Nazim Hikmet. Besides Doğu Perinçek, editorial writer of our newspaper has been thrown into prison for 2 weeks because of having made criticism on the conditions in the military prison of Mamak.

Les éditions du 18 Juillet 1978 et du 8 Juin 1979:
Les mesures de répression contre Aydinlik étaient nombreuses. Elles s'exercaiént de la fouille systématique des bureaux en raison de la série d'articles sur la contreguérilla à la confiscation du numéro, dans lequel un poème de Nazim Hikmet, poète turc de réputation mondiale. En plus, Doğu Perinçek, l'éditorialite de notre journal fut emprisonné pour deux semaines en raison d'avoir critiqué les circonstances au prison militaire de Mamak.

TÜRKİYE SOSYALİST BASIN

GİZLİ DAMGALI BELGE

Çekin numarası..... 6/433
Çekin tarihi..... 15 Nisan 197?
Yatırılan paranın tutarı..... 8 milyon 49 bin lira
Parayı alacak şahıs..... Nejdet Küçüktaşkıner

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

1 Mayıs Katliamından 15 gün önce

Kontrgerillacı Nejdet Küçüktaşkıner'e verilen

8 milyon 49 bin lira nerede kullanıldı

- Yetkililerden açıklama bekliyoruz
- 1 Mayıs katliamının ardındaki gerçek hâlâ gizli kalacak mı?
- 8 milyon 49 bin liranın işkenceci Avukat Nejdet Küçüktaşkıner'e verilmesini isteyen belgenin altında MİT Personel Daire Başkanı Erkan Ersil'in imzası var. Erkan Ersil, MİT içindeki MHP cuntasının adamı

Ziyaretin üçüncü gününde

Başkan Hua ve Çavuşesku ikinci bir görüşme yaptı

Çekoslovakya'da Rus işgalinin 10. yıldönümü nedeniyle olağanüstü önlemler alındı

Sovyetlerin Çekoslovakya işgaline karşı protestolar

"Rusya hem hatlar kardeş olmalıdır diyor hem de Çekoslovakya'yı işgal ediyor"

Erol Toy (Romancı)

Bafa Gölünde kamulaştırılacak malları gölün ağası söküyor

Afganistan'da yönetime karşı darbe teşebbüsü oldu

Alman Sosyal-Demokrat Partisi Milletvekili Werner Marks'ın AYDINLIK'a özel demeçı

"Hua'nın seyahatini candan selamlıyorum"

töb-der

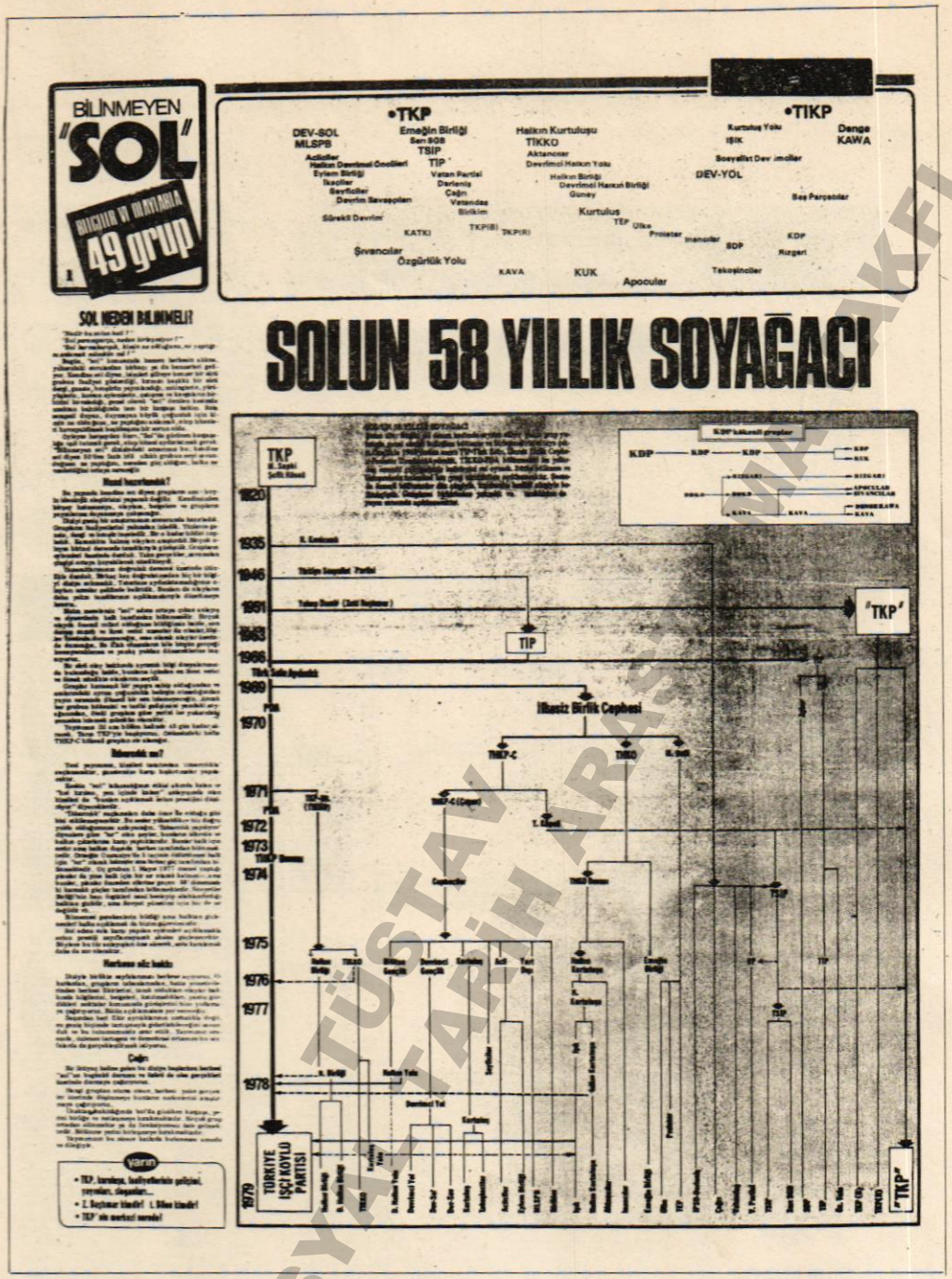
Atabeyk ve Çolakoğlu Pekin'de

TÜRKİYE SOSYAL TARİH VAKFI

Die Ausgabe vom 20. August 1978:
Aydinlik zieht mit einer Artikel-Serie den Vorhang vor einer Organisation, namens Konterguerilla zurück, die sich zwar aus zivilen und militärischen Amtsträgern zusammensetzt, aber nicht verfassungsgemäß und illegal ist. Diese Organisation maßt sich an, die Türkei gegen die Linke in Schutz zu nehmen. Zu ihren Praktiken gehören Provokationen, Mord, Folter, Bombenlegung, Attentate, Gründung linker Terrororganisationen usw. Diese Serie in Aydinlik fand ein großes Echo in der Bevölkerung.

Edition of August 20th 1978:
In a sries of articles ‚Aydinlik' lights the veil on an organisation by the name of ‚Conter-Guerilla", which consists of civilian and military officiciats, but which is anticonstitutional and illegal. This organisationclains to protect Turkey against the left. Among their practices are provocation, death, tor tur ing, planting bombs, murderous attacks, founding left wing terrorists movements, and so on. This series in ‚Aydinlik' found great respense among the population.

Dans l'édition du 20 Août 1978:
Le journal Aydinlik tire le voile sur une organisation nomée „Conterguerilla" dans une série c'articles. Cette organisation composée de civils et militaires occupant des postes importants est anticonstitutionelle et illégale. Celle-ci prétend de protéger Turquie contre la gauche. Au nombre de leurs actions; on note: provocations, meurtres, torture, attentats à la bombe, fondation de mouvements terroristes de gauche, etc. ... Cette série dans Aydinlik trouva un grand écho parmi la population.

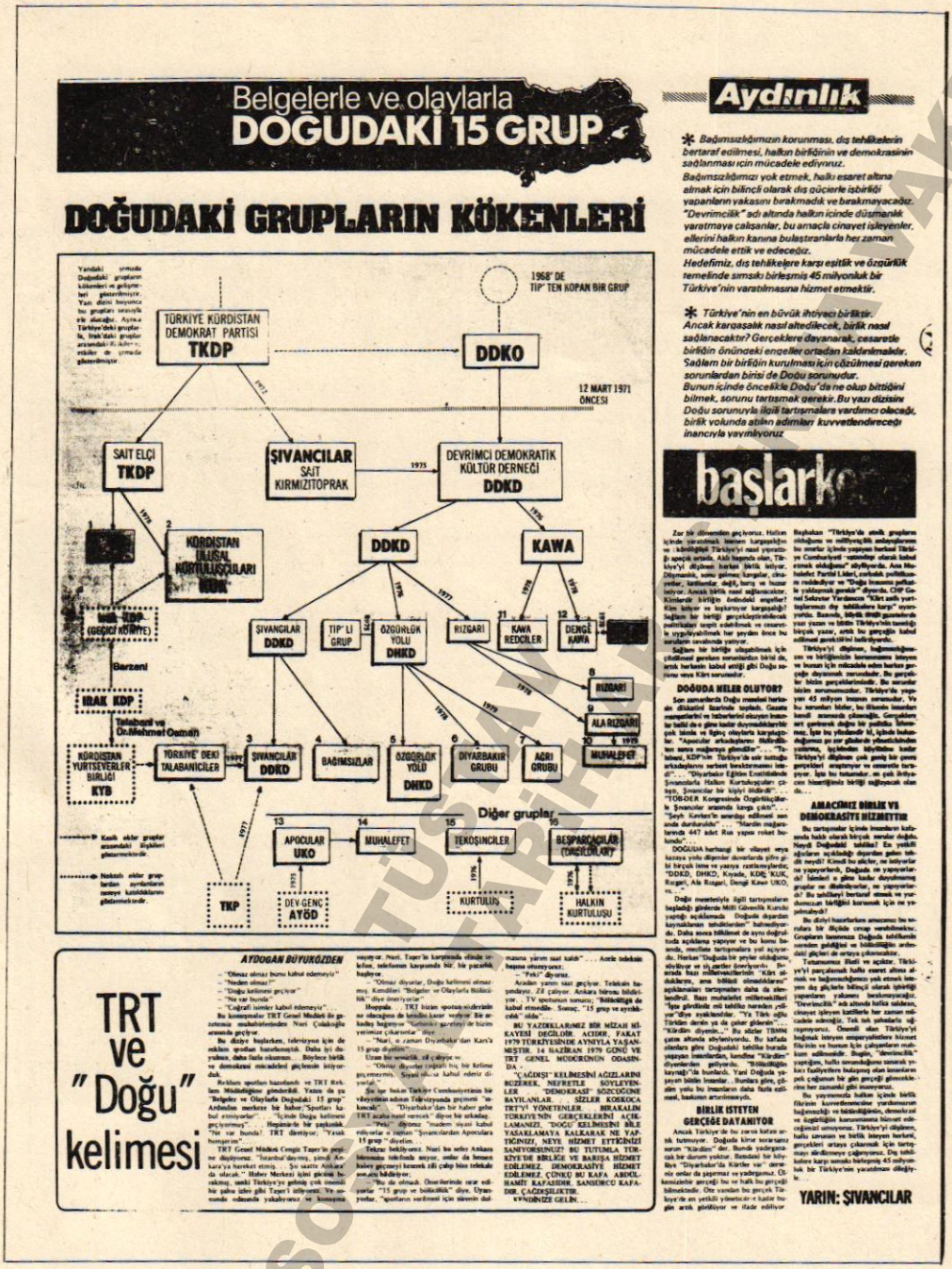

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die Ausgabe vom 6. März 1979:
Mit der Überschrift „Die unbekannte Linke" veröffentlichte Aydinlik eine Artikel-Serie, die die Leser anhand von Dokumenten über 49 linke terroristische oder dem Terrorismus nahestehende Organisationen informierte. Während der Veröffentlichung der Serie wurden viele Mitarbeiter und Journalisten der Zeitung Opfer dieser Organisationen.

Edition of March 6th 1980:
‚Aydinlik' published a series of articles entitled „The unknown left" which ingermed the reader about 49 terrorist movements, and organisations connected with terroriers, by means of documents. During the publication of the series many co-workers and journalists from the paper became victims of these organisatories.

L'édition dur 6 Mars 1980:
Le journal ‚Aydinlik' publi a une série d'articles intulée „la gauche inconnve", qu desait informer les lecteur s sur 49 organisations terroristes de gauche et certaines proches du terrorisme. Pendant la publication de cette série, de nombreux colléques et journalistes en furent les victimes.

Belgelerle ve olaylarla
DOĞUDAKİ 15 GRUP

DOĞUDAKİ GRUPLARIN KÖKENLERİ

Aydınlık

* Bağımsızlığımızın korunması, dış tehlikelerin bertaraf edilmesi, halkın birliğinin ve demokrasinin sağlanması için mücadele ediyoruz.
Bağımsızlığımızı yok etmek, halkı esaret altına almak için bilinçli olarak dış güçlerle işbirliği yapanların yakasını bırakmadık ve bırakmayacağız.
"Devrimcilik" adı altında halkın içinde düşmanlık yaratmaya çalışanlar, bu amaçla cinayet işleyenler, ellerini halkın kanına bulaştıranlarla her zaman mücadele ettik ve edeceğiz.
Hedefimiz, dış tehlikelere karşı eşitlik ve özgürlük temelinde sımsıkı birleşmiş 45 milyonluk bir Türkiye'nin varatılmasına hizmet etmektir.

* Türkiye'nin en büyük ihtiyacı birlik'tir. Ancak karşaşalık nasıl altedilecek, birlik nasıl sağlanacaktır? Gerçeklere dayanarak, cesaretle birliğin önündeki engeller ortadan kaldırılmalıdır. Sağlam bir birliğin kurulması için çözülmesi gereken sorunlardan birisi de Doğu sorunudur.
Bunun içinde öncelikle Doğu'da ne olup bittiğini bilmek, sorunu tartışmak gerekir. Bu yazı dizisini Doğu sorunuyla ilgili tartışmalara yardımcı olacağı, birlik yolunda atılın adımları kuvvetlendireceği inancıyla yayınlıyoruz

başlarke

TRT ve "Doğu" kelimesi

AYDOĞAN BÜYÜKÖZDEN

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ VE EMEKÇİ VAKFI

Die Ausgabe vom 18. Juni 1979:
Die Veröffentlichung von 15 kurdisch-separatistischen Organisationen, die mehr oder minder mit der Sowjetunion liiert sind und mit deren Hilfe ein „befreites Kurdistan" zu gründen hoffen.

Edition of 18th June 1979:
Publication of 15 separate kurdish organisations, which habe more or less collaborated with the soviet union, and which hope to found a „free kurdistan" with their help.

Edition du 18 Jiun 1979:
Quvrie organisations séparatistes kurdes plus or moins alliees a l'union soviétique et espérant ainsi avec l'aide de celle-ci forder un kurdistan libre, se font connaître.

TKP ?

Vurulan , kırılan, hapse düşen işten atılan hep başkalarıdır. Bunların akıl hocası, TKP'nin şefi İsmail Bilen ise, kara gözlüklerinin ardından keyifle bu toz dumanı seyretmekte ve ellerini oğuşturmaktadır

Karakol baskınları, barikat savaşları ve İzmir provası...

açıkça DOĞAN YURDAKUL

Züppelik üzerine

İşçi Servisi

TV ve HABER YORUM MAGAZİN

Tariş / Antbirlik / Tekel

İzmir'i anarşi girdabına çeken olay

TARİŞ PAMUK YAĞI KOMBİNASI

Die Ausgabe vom 13. Februar 1980:
Unter der Überschrift „Was will die TKP (Kommunistische Partei der Türkei) tun?" analysiert Aydinlik ihre Strategie und Taktiken, die die Türkei nur in die Katastrophe führen können und klärt die Bevölkerung auf, wie sehr sie ihr bewußt oder unbewußt folgten.

Edition of 13th Feb. 1980:
Under the title: „What the TKP (Turkey's Communist party) want to do?" ‚Aydinlik' examines its strategies and tactics, which can only use catastrophe, and explains to the population how consciously or unconsciously this is followed to.

L'édition du 13 Février 1980:
Sous le titre „Que veut faire le TKP (‚parti communiste de la Turquie)?", le journal ‚Aydinlik' analyse sa strategié et ses tactiqués qui ne peuvent mener la Turquie qu'á la catastrophe et explique á la population de quelle maniére elle suit ce parti consciémment on inconsciémment.

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER KÜTÜPHANESİ VAKFI

Aydınlık

MHP' liler Depo semtinde kuşatıldı

İstanbul'da paylaşılmış mahalleler

açıkça

TRT'nin dili

Zeytinburnu ikinci kez el değiştiriyor

ZEYTİNBURNU

BAKIRKÖY

Çay askısı düştü, herkes masaların altında!

TV HABER YORUM

21.15

TV'DE TÜRK SİNEMASI

«Gülü geliyor Gülü»

Bir bölge nasıl kurtarılır?

TÜRKİYE SOS ÇOCUK KÖYÜ VAKFI

Die Ausgabe vom 22. Februar 1980:
Zum ersten Mal in der türkischen Presse zeigt Aydinlik die sogenannten von rechten und linken Terroristen „befreiten" Stadtteile auf. Oben: der befreite Stadtteil Zeytinburnu in Istanbul und die Einflußsphären der Terrororganisationen.

Edition of 22nd February 1980:
For the first time in the Turkish press, the paper ‚Aydinlik' reveals the socalled parts of tours „set free" by right- and left-wing terrorists. Above: the freed pant of tours Zeytinburnu in Istanbul and the sphenes of influence of terrorist organisations.

L'édition du 22 Fevriér 1980:
pour la premieré fois dans la presse turque le journal Aydinlik dévoile les parties de la ville „libérées" par les soi-disants terroristes de droite et de gauche. En haut de la carte: la partei de ville Zeytinburnu à Istanbul et les sphéres d'influence des organisations terroristes.

Aydınlık
ÇARŞAMBA 19 ARALIK 1979
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
DEMİREL'İ BEKLEYEN 10 SORUN
ELEKTRİK
4. SAYFAMIZDA
Silah kaçakçılığının büyük bölümünü Bulgaristan'da üslenen "Vezir Kardeşler" yönetiyor
Kaçakçılık, Bulgar Devlet Şirketi Kintex ve Macar Devlet Şirketi Ferrunion tarafından yürütülüyor
SİLAH KAÇAKÇILARINI AÇIKLIYORUZ
Nereden geliyor?
İsmet Vezir İspanyol Astra, Reşit Vezir Çek CZ Silah Fabrikalarının Orta Doğu Temsilcisi...
Kaçakçıların "Kral Sami"nin parlamentoda yakın dostları olduğu söyleniyor
Güvenlik kuvvetlerinin kaçakçıların kimliklerini ve faaliyetlerini bildiği belirtiliyor
Dün Milli Güvenlik Kurulu ve
eski bir komandonun anıları
PAZARTESİ Aydınlık'TA
Aydınlık
CUMA 21 ARALIK 1979
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
Her mücadelede halkla omuz omuzaydı
Önceki gün kaçırılan TİKP Nazımiye İlçe Başkanı
Hasan Erkılıç öldürüldü
3 gram eroin 1 klaşinkof ediyor
EROİN ÇIKIYOR SİLAH GİRİYOR
Avrupa'da karaborsa satılan uyuşturucu maddelerin parasıyla akborsadan silah getiriliyor
Ecevit, hükümete "anarşi böyle önlenmez"

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER ARAŞTIRMA VAKFI

Die Ausgabe vom 19. und 21. Dezember 1979:
Die Waffen, die die Terroristen gebrauchen, kommen aus dem Ausland. Aydinlik veröffentlichte nach langen Untersuchungen und anhand offizieller Dokumente die Namen von Personen und Firmen, die am Waffenschmuggel beteiligt sind, machte die Schmuggelwege sowie das Tauschgeschäft Heroin gegen Waffen bekannt.

Edition of 19th and 21th December 1979:
The weapons which the Terrorists use, come from abroad. ‚Aydinlik' published the names of people and firms who have been connected with the smuggling of weapons, after al lengthy inquiries and with the help of official documents, and unveiled the ways of smuggling and the exchange operation of heroine and weapons.

L'édition du 19 et du 21 Décembre 1979:
Les armes que les terroristes utilisent viennent de l'étranger. L'Aydinlik publia après une longue enquête et à l'aide de documents officiels les noms de personnes et de firmes qui sont impliquées dans la contrebande d'armes et dévoila les chemins de contrebande ainsi que l'opération d'échange de l'héroine contre des armes.

MHP
ALMANYA DOSYASI

Anayasa Mahkemesi MHP örgütlerini kapatınca ADÜTDF kuruldu

Aydınlık

34. ŞEHİT

TÜRK - FEDERASYON

ÜLKÜ OCAĞI

ÜLKÜ OCAĞI

YARIN
MHP'lilerin saldırıları ve Neşet Danış cinayeti

Aydınlık

Hollanda Anti-MHP Komitesi sözcüsü

Dijkgraaf: "MHP, Hollanda'da açık bir faaliyet yürütüyor"

Hollanda PCP yöneticisi ve eski milletvekili

Bram Van Der Lek: "Düpedüz terörle uğraşan MHP'lilere siyasi sığınma hakkı verilemez"

Komitee Stop Turkse MHP-fascisten
Bulletin
Grijze Wolven (= MHP-ers) het land uit!

Die Ausgaben vom 22. Februar 1979 und 26. April 1979:
Über die Tätigkeit der MHP und ihrer Grauen Wölfe in Deutschland und Holland wird in Aydinlik ausführlich berichtet.

Editions of 22. Feb. 1979 and 26 April 1979:
„Aydinlik" gives a detailed report about the activity of MHP and its „grey wolves" in Germany and in Holland.

Les éditions du 22 Février 1979 et du 26 Avril 1979:
Un rapport détaillé sur l'activité du MHP et de ses „loups gris" en Allemagne et en Hollande parut dans le „Aydinlik".

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİLER PARTİSİ YAYINEVİ

Die Ausgaben vom 4. Februar 1979, 15. Februar 1980, 24. April 1980:
Die Mitwirkung von Aydinlik ist unerläßlich. Die Überschriften bezeugen das:
„Es reicht ... reicht ... reicht..."
„Lassen wir uns von der Anarchie nicht demütigen"
„Die Bilanz der letzten 2 Tage: 20 Tote: Der Terror eskaliert"

Editions of the 4th Feb. 1979, 15th Feb.1980 and 27th April 1980:
The paper's participation is indispensable. The titles verify this:
„This is enough, it's more than enough ..."
„Don't let us be humiliated by anarchy"
„Statement from the last 2 days: 20 dead: terror escalates".

Les éditions du 4 Février 1979 15 Février 1980 et 24 Avril 1980:
La participation du journal „Aydinlik" est indispensable:
Les titles en témoignent:
„Cela suffit – assez – c'est est trop ..."
„Ne nous laissons pas humilier par l'anarchie"
„Bilan des 2 derniers jours: 20 morts:escalade de la terreur".

TÜRKİYE SOSYALİST ARŞİVİ

Aydınlık

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

25 EKİM 1978 ÇARŞAMBA

TÜRKEŞ VE "DAS"IN İRKÇILIĞI VE TURAN HULYASI

2.Sayfa AYDINLIK MECLİSİ'nde

Yargıtay Başsavcılığı MHP hakkında kovuşturmaya başladı

İSTANBUL (ÖZEL) – Yargıtay Başsavcılığı kovuşturmaya başlayınca, İstanbul Cumhuriyet Savcılığından hakkında TCK'nın 146. maddesi gereğince ölüm cezası istenen MHP Yeni Gençlik Kolları Başkanı Yunus Hüroğ ve kaç yıldığı P.MHP'lilerin, geçtiği ve ÜGD üyelerinin ifadelerini saptamak için, gerekiyor görüş kurulunu ve iyice hazırlıklarını bitirdi.

Daha önce İstanbul Cumhuriyet Savcıları Muhittin Cemkömür ve Ahmet Karaoğlu 3000 kişi ve Ülkücü Gençlik Kolları ve MHP İçeri 10 kişi hakkında "TCK'nın 146. maddesinde ülkenin devletin bütünlüğünü bozmaya yönelik eylemler yönetmek" suçlamasıyla dava açmışlardı. Ancak, Yargıtay Başsavcılığı, bu iddianın yeterli olmadığını ileri sürerek, sanıkların durumunun yeniden incelenmesini istemişti.

Kısa bir ziyaret için ülkemize geldi ve ayrıldı

Ecevit, Ürdün Prensi ile görüştü

Ürdün Prensi Tallal'ın ziyaretinin Orta Doğu'daki son gelişmelerle ilgili olduğu belirtildi

ANKARA(THA) – Ürdün Prensi Hasan Bin Talal, dün ülkemize kısa süreli bir resmi ziyarette bulundu. Talal, Ecevit tarafından Başbakan Evinde verilen kahvaltıdan sonra da Meclis Başkanı Cumhurbaşkanı adına bir öğle yemeği verdiği. Talal'ın kısa bir süre sonra, Ortadoğu'daki son gelişmelerle ilgili olduğu bildirildi.

Resmi, siyasetle ilgili olmayan Emekoğlu Hasan adında verdiği demeçte, "Ürdün ve kardeş halkı ile Türk ulusu arasında tarihin derinliklerinden kaynaklanan çok eski ve yakın bağlar vardır. Bu ilişkiler sadece Ürdün'le bu bağların sağlanmasına sağlam temel üzerinde iki ülke arasındaki ilişkileri çok daha iyi düzeye yükseltmeyi zorunlu kılmaktadır" dedi.

Talal ise verdiği demeçte, "Türkiye'deki gelişmelerden özellikle Ortadoğu konusunda son gelişmeler, Cumhurbaşkanı Sadat'ın ziyaretinden sonra Ortadoğu'da ortaya çıkan durum hakkında görüş alışverişinde bulunduk" demiştir. Talal'ın ziyaretinin ardından Başbakan Bülent Ecevit, Başbakan Yardımcısı Cevdet Sunay, Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün ve bazı milletvekilleri de bulundu.

Daha sonra Konuklarına bir de gönüren Ürdün Prensi Hasan Bin Talal, saat 19.30'da Ankara'dan uçakla tekrar ülkesine döndü.

İstanbul-Bahçelievler'de bir eve yapılan baskın sonucu

Faşist bir cinayet şebekesi daha ortaya çıkarıldı

- Hamit Karakoya adlı faşist tarafından tutulan evde iki tabanca, çeşitli fotoğraflar ele geçirildi
- Ülkü Ocakları eski Başkanı Mustafa Verkaya ile iki kişi gözaltına alındı
- Adana ve Artvin'de iki kişi öldürüldü

HABER MERKEZİ

Ord. Prof. Bedri Karakoç'a bugün düzenlenmesi olayın ilk ilgili olarak ve bazı bombalar ele geçirildi. Cinayetle bağlantılı 24 TL 597 gümüş olarak tespit edildi. Bu paranın Bahçelievler Çınarlı Kooperatifi'nden çalınan bir kasa içinde bulunduğu anlaşıldı. Cinayetle bağlantılı olarak 3 kişi gözaltına alındı. Bu kişilerden Hamit Karakoya'nın evinde yapılan aramada, bir tabanca, çeşitli fotoğraflar ele geçirildi. Polis yetkilileri bu konu ile ilgili olarak şunları söylediler: "Bombaların evde ele geçirilen bombalarla benzerliği kaçıntılar, mühimmatın kimlik kartları, bombaların evde ele geçirilen kimlik kartları, bombaların evde ele geçirilen kimlik kartları, bombaların evde ele geçirilen

Aydınlık
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
CUMARTESİ 17 Mayıs 1980 10 LİRA

BÜTÜN YÖNLERİYLE YAŞAYANLAR ANLATIYOR 12 MART
YARIN
HÜSEYİN CEVAHİR NASIL ÖLDÜRÜLDÜ?
8 SAYFADA

Mevlüd sırasında Atatürk'e küfür edilmesi tepkiyle karşılandı

■Demirel olayı nefretle karşıladı. TRT Yönetim Kurulu televizyonda ırkçı gösteri yapılmasına meydan verilmemesi kararı aldı

■MSP'li Battal olayı "heyecan verici" buldu. MHP'li Demirtola ise duaharın konuşmasının "milliyetçi" olduğunu söyledi

Haddini bilmezler

Atatürk düşmanlarının küstahlığı

Partizanlık belgelerini yayınlamaya devam ediyoruz

İslam Konferansı Pakistan'da toplandı

Rusya, işgalin tepkilerini yumuşatmaya çalışıyor

AP Bakırköy ve Eyüp ilçelerinin sürgün ve atama listesi

AP Bakırköy ilçesi

AP Eyüp İlçesi İlçesi

Bol parası olan korkmadan uçabilir

THY Genel Müdürü uçakların sağlamlığını ispat için gazetecileri uçurdu

Eren, "Normal CHP'li öldürülmüyor" sözünü geri almak zorunda kaldı

Demirel: "Kim ki Türkiye topraklarına göz diker cevabını alır"

Ödemiş'in Bıçakçı köylüleri AP'nin partizanlığından şikayetçi

"AP'ye oy vermiyorsunuz ki yolunuzu yapalım" diyorlar

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die Ausgabe vom 17. Mai 1980:
Aydinlik gibt die Empörung der Bevölkerung über die religiösen Fanatiker wider, die einen Tag vorher während eines Gottesdienstes Atatürk, den Gründer der modernen Türkei, beschimpften.

Edition of 17th May 1980:
Aydinlik expresses indignation of the people at the religious fanatics, who insulted the founder of modern Turkey, Atatürk, during a religious service the day before

L'édition du 17 Mai 1980:
L'Aydinlik exprime l'indignation de la population à l'occasion des fanatiques religieux, qui la veille injurièrent pendant une célébration religieuse Atatürk, le fondateur de la Turquie moderne.

Aydınlık

Merkezdeki adamın itiraf'ı

ÜGD Hukuk Masası Başkanı Ali Yurtaslan gizli örgütü açıklıyor

MHP'li katilleri cezaevinden kaçıran hücrenin başkanıydım

itiraf

Aydınlık ÇARŞAMBA 4 Haziran 1980 10 ŞUBAT

itiraf.3 «DAVADAN DÖNEN» ADNAN ÖZÇİFTÇİ' ANLATIYOR YAKINDA AYDINLIK'TA

Deniz Assubay Okulundaki ülkücü teşkilatın kurucusu açıkladı

Askeri okullarda çalışmalarımızı, MHP İstanbul Gençlik Kolları İkinci Başkanı Yılma Durak yönetiyordu

"MHP, ordu içinde gizli teşkilatlar kuruyor"

Adnan Özçiftçi

«Vicdanımın sesini dinledim ve bir cinayet şebekesi olan MHP'nin içyüzünü halka açıklamaya karar verdim»

ARKIV SOYALAN

Die Ausgaben vom 5. Dezember 1979, 4. Juni 1980 und 30. Juli 1980:
Die drei Angehörigen der MHP (Partei der Nationalistischen Bewegung), der Graue Wolf Ömer Tanlak, der Parteigänger in der Kadettenschule Adnan Özciftci und der Chef des Juristischen Büros der Idealistischen Jugend-Vereinigung (Jugendorganisation der MHP) und Mitglied des illegalen Kerns um Türkeş,Ali Yurtaşlan, veröffentlichen ihre Bekenntnisse in Aydinlik und tragen zur Aufdeckung einer Mordmaschinerie in unserem Land bei. Vorher hatte keine der türkischen Zeitungen die brisanten Bekenntnisse ehemaliger Terroristen zu drucken gewagt.

Editions of 5th December 1979, 4th June 1980 and 30th July 1980:
The three members of MHP (Party of the Nationalist Movement), the Grey Wolf Ömer Tanlak, the partisan in the cadet-school Adnan Özciftci and the chief of the Juriditial Office of the Idealistic Youth Association (the Youth Organisation of the MHP) and member of the illegal kernel around Türkeş, Ali Yurtaşlan publish their confessions in Aydinlik and take part in unveiling a murder machinery in our country. Previously none of the Turkish newspaper had dared to print the explosive confessions of former terrorists.

Les éditions du 5 Décembre 1979, du 4 Juin 1980 et du 30 Juillet 1980:
Les trois membres du MHP (Parti du mouvement nationaliste), le loup gris Ömer Tanlak le partisan de l'école de çadets AO et le chef du bureau juridique de l'association de la jeunesse idéaliste, de l'organisation de la jeunesse du MHP et le membre du noyan illégal forme autour de Türkes Ali Yurtaşlan publient leurs confessions dans l'aydinlik et révélent la découverte d'une machinerie meurtrière dans notre pays. Au paravant pas un journal turque n'osait imprimer les confessions explosives d'anciens terroristes.

İlkay Demir, Necmi Demir, Necati Sağır, Kamil Dede, Ömer Güven THKP-C'nin doğuşunu ve 12 Mart eylemlerini tartışıyorlar

THKP-C NEYDİ? NASIL DOĞDU? EYLEMLERİNE KATILANLAR BUGÜN NE DİYOR?

Yarın Aydınlık'ta

Aydınlık

BÜTÜN EZİLENLERİN İNANÇLARI İÇİN BİRLİĞİ

CUMA 28 MART 1980 10 LİRA

GÜNÜN KONUĞU

Konu: Turizm ve sorunları
Konuşan: Şule Erdözü
2. Sayfada

Doç. Dr. Ergun Göksan
(Ege Seyahat Acentaları Derneği Başkanı)

Genelkurmay Başkanlığının gazetemize özel demeci

"Türkiye Hitler Almanyası olmadığı gibi Silahlı Kuvvetleri ne militaristtir ne de faşist"

Ek ücret talep ediyorlar

2 bin Sasa işçisi yemek boykotuna başladı

Kamu sektöründe işçi ikramiyeleri ödenmiyor

Banka-Sen, Garanti Bankasında "vizite eylemi" yapıyor

PARİS TOPLANTISI ERTELENİNCE

Matthöfer eli boş geldi Lennep geliyor

150 Başkom Cavusoğlu, "Ümitsizlik meyston sonra başlar"

Küçüklü: "Anarşi durursa kredi gelir"

Toker: "Ekonomik potansiyeli harekete geçirmeliyiz"

Yazısı 7. sayfamızda

İETT, "mavi kart" almak isteyenlerin işgaline uğradı

■ "Ulu önderimiz Atatürk, Kurtuluş Savaşımızdaki "Hattı müdafaa yoktur, satlı müdafaa vardır" özdeyişi ile topyekün savaş kavramını yıllar önce dünyaya öğretmiştir"

■ "1947 yılından beri uygulanan milli güvenlik dersleriyle yetişen adı geçen yazar ve çevrelerin de faşist olması gerekmez miydi?"

■ "Topyekün savunma anlayışının halk içinde yaygınlaştırılmasının son derece hayati bir konu olduğu muhakkaktır."

■ "Bu duyguların ve bu bilgilerin gençleri anarşiye itecek düşünülüyorsa, bu düşüncenin memleket sevgisi ile yurt gerçekleri ile hatta dünya gerçekleri ile bağdaşacak yönü yoktur"

ANKARA (ÖZEL)

GENELKURMAY Başkanlığı geçtiğimiz günlerde Milli Güvenlik dersleriyle ilgili suçlamalar cereyanlı. Soru ve cevaplar şeklinde yapılan görüşmede Genelkurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren, bu suçlamaların gerçek dışı olduğunu belirterek, "Türkiye'de Milli Savunma eğitimi yürütülmeye başlandığı 1947 yılında yürürlükte olan 1944 yılına ait bir yönetmelik esas alınmıştır. 1968 yılında yeniği ihtiyaçlara göre 1967 yılında bir yönetmelik daha hazırlanmıştır. Bu yönetmelik de ihtiyaçlara cevap vermediği için 1972 yılında yeni bir yönetmelik hazırlanmıştır" dedi.

Milli güvenlik dersleri konusunda ne demişlerdi?

Doğu Berlin'den yayın yapan TKP'nin Sesi Radyosu:

Milliyetçi Cephe:

Ali Sirmen:

Çözüm yönünde kımıldama var

Turlar henüz başkan çıkarmadı

■ AP ve CHP Gruplarında seçimi erken bitirme eğilimi güç kazanmaya başladı

Yazısı 7. sayfada

KÜRTÜK SOSYAL ARAŞTIRMA VAKFI

Die Ausgabe vom 28. März 1980
Während die TKP (Kommunistische Partei der Türkei) und die von ihr gelenkte terroristische Linke fortwährend die Streitkräfte der Türkei „faschistisch" nennen, interviewt Aydinlik den Generalstabschef Evren. Die Überschrift heißt: „Weder ist die Türkei Hitlerdeutschland, noch sind ihre Streitkräfte militaristisch und faschistisch".

The Edition of 28th March 1980:
While TKP (the Communist Party of Turkey) and the left-wing are constantly calling the forces of Turkey „fa-schist", Aydinlik makes an interview with the chief of the General Staff Evren. The title reades: „Turkey is not Hitlers Germany nor are its forces militaristic and fachistic".

L'édition du 28 Mars 1980:
Pendant que le TKP (Parti communiste de la Turquie) et la gauche terroriste qu'il dirige traitent continuellement les forces militaires de la Turquie de „fashistes", le journal Aydinlik fait une interview avec le chef d'état major général Evren. Le titre est le suivant: „La Turquie n'est pas l'Allemagne hitlériennes et ses forces militaires ne sont militaristes ni fashistes".

Aydınlık gazetesinin düzenlediği açık oturum

TÜRKİYE'DE ANARŞİ 2

Konuşmacılar:
Cüneyt ARCAYÜREK (Yazar-Hürriyet)
Hüsamettin ÇELEBİ (Senatör, Yazar-Günaydın)
Orsan ÖYMEN (Yazar-Milliyet)
Doğan YURDAKUL(Yazar-Aydınlık)
Yöneten:
Ferit İLSEVER (Aydınlık gazetesi sahibi)

HÜRRİYET Gazetesi Yazarı CÜNEYT ARCAYÜREK

GÜNAYDIN Gazetesi Yazarı HÜSAMETTİN ÇELEBİ

MİLLİYET Gazetesi Yazarı ORSAN ÖYMEN

AYDINLIK Gazetesi Yazarı DOĞAN YURDAKUL

Aydınlık 2

Cüneyt Arcayürek'in görüşleri

"Türkiye üzerinde yalnız Amerika değil Sovyetler de oyun oynamaktadır"

Derneklere gelince, biz hemen bir yasa çıkarıyoruz... Derneklerin tüzükleri incelenecekmiş devlet tarafından, bir aylık mehil verilecekmiş Yürüyüşler sınırlandırıldı... Yolda gidiyorsunuz, polis çevirdi "Hüviyetin yok, gel karakola"... Bunlar, tutarlı, anarşiyle savaş yasaları falan değil... Bunlar kişi özgürlüklerine değinen yasalar olarak ele alınıyor

Orsan Öymen

O kadar ilginç örnekler verebiliyor ki. Çoğu zaman tırfıon da, olay: lanın kastılı bir bi: çimde suni olarak terör manalarına

gelebilmesine, otoritin, polisin, yargı mensuplarının bu yönde ve gerçekli kuruluşlara yardımcı yan ör: gelerek oluşturulmasına kadar cesitli konuları açıyor. Bu tür belgeler, Amerikan kaynaklı belgeler. Türkiye'nin bir sömürü ülkesi olduğunu belgeler. Hatta bir konuda ders olarak gösterilen, dört konuda tek emel kendi memleketi ve vatandaşlarına karşı sistemsiz hazırlanmadı. Bunun hesabı ödünün zaman zaman ücretlide doğu belgesinde çeşitli tarihlerdeki fotoğraflarda da görüyoruz.

MHP VE HİTLER'İN NAZİ PARTİSİ

Bu yazıda biraz önce MHP VE HİTLER'İN NAZİ PARTİSİ yılında geçiyor. Öymen'in sözünde, 1965 yılına dikkat çekmekte yeni var. Kahrebe'de Türkiye de solun daha parça lanmadığı, birleşmediği, bir dönemdi. Hatta parçalanmış bir dönem. Bolkestirilmiş TBP parlamentoda 14 milletvekili mevcuttu dönemde. Tüp sınıfında aynı bir bölünmeleri var. Ve aynı yıllarda 1965 yılında sırasıyla sekiz ayrı partiyle Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'nde yeni bir lider değişikliği var. Ordudan ayrılan bir subay bu partinin yönetimini ele geçiriyor. Ve daha sonra partinin adını MHP olarak değiştiriyor. Belki bir yakıştırma olacak ama, tıpkı 1918 lerde Rusya da küçük bir partinin içine giren onbaşın ayrılma bir kişinin sonunda partiyi ele geçirmesi ve adını Nasyonal Sosyalist şeklinde değiştirmesi gibi.

AMERİKA'YA KAPTIRDIĞIMIZ EL

Bu küçük'de şimdi Türk ordusu içine giren 1965 raporlarının bu konularından, savaş dokümanlarının kaynağına doğru gelip gidelim.

Taktiksmali tekrar geriye doğru çevirelim. Amerikan kurumcularının bu raporları hangi sağlıkları kaynaklanıyor ve hangi hedefler aşağıdaki, ülkeler, Türkiye gibi gelişme halindeki ülkelere nerelerden bu raporlarda, özellikle hangi hedefler önüne geçmek istiyorlar? Neden geçmek istiyorlar? Niçin geçmek istiyorlar? Nasıl geçmek istiyorlar? Bunu bakalım.

Orta yıllık bir perspektif içinde Amerikan emperyalizminin Türkiye ve Türkiye gibi gelişme halindeki ülkelere, demokratikleşme çabası içindeki ülke ülkelere, bakış açısına kısa noktada değinmek istiyorum. Burada tamamen kısa hatları ile dönemler aktarmak ülkeye istiyorum.

Bu bakış açısı askeri ve ekonomik yardımlarla sömürü boyutuna nasıl ulaşıyor? 1947'lerde 48 lerde başlıyor. Hatırlarsınız Truman III. sayılan yardımlarının ardından ortaya çıkıyor. Ardından Marshall Planı ile birlikte Avrupa'nın Amerika'ya bağımlılığının ilk temelleri atılıyor. Bu bağımlılık ekonomik ve askeri olarak gerçekleşiyor. Türkiye'de bu bağımlılığın ilk temelleri Truman Doktrini'nin ardından gelen Marshall Planı ile atılıyor.

AMERİKA'NIN GÜVENLİĞİ

1947 yılında bu yana geçmiş bir dönemi ele alırsak, bu dönemde Amerika'nın Türkiye'ye ve Türkiye'nin Amerika'ya bakış açılarındaki değişmeleri görebiliriz. Bu dönemde Amerika'nın Türkiye'ye bakış açısında bir değişiklik yok. 1950 de değişik değil ve bence yok. Niçin? Çünkü bugün Amerika'nın Türkiye'ye bakış açısında Amerika'nın güvenliğinin sınırlarını belli, 1500 dolaylarında. Doğuya Batıdan ve Sovyetler'den Türkiye'ye saldırı olmadığı sürece, Türkiye'ye yönelik bir saldırı olmadığı sürece Amerika'nın Türkiye'ye bakış açısında bir değişiklik yok. 1950 de değişik değil ve bence yok. Niçin? Çünkü bugün Amerika'nın Türkiye'ye bakış açısında Amerika'nın güvenliğinin sınırlarını belli, 1500 dolaylarında. Doğuya Batıdan ve Sovyetler'den Türkiye'ye saldırı olmadığı sürece, Türkiye'ye yönelik bir saldırı olmadığı sürece Amerika'nın Türkiye'ye bakış açısında bir değişiklik yok.

ÖLTAYA YAKALANAN BALIK

Öltaya yakalanmış balığın yeme dünyası yoktur. Yani ölüm tuzağı 1947 lerde 48'lerde takılmıştır. Amerikalı eğilerine kaptırmıştır. Ve artık yeme ihtiyacımız yoktur.

Diyor ki Rockefeller Eisenhower'a sunduğu raporda. Bu yıllarda dünyanın en aydın ülkelerinin. Cumhuriyetçi ekonomiyle yaptım örneğin Türkiye de bazı durumlarda sıcak sonuçlar verebilir. Yani bağımsızlık eğilimini artırır, mevcut askeri planları zayıflatabilir. Türkiye gibi, bu tip ülkelere doğrudan doğruya ekonomik yardım da verebilir. Ama bu anlaşılır değildir ve size bağlı kalacaklar ayaklarına yatacaklardır, bize düşman muhalefet zamanı bırakarak bizim ve bizlerde olmadan. Bunlarla bağlantılı olarak özel sermaye yatırımlarına da artırılmalı gerekir. Hükümet özel sermaye yatırımlarını cesaretlendirmeli ve ortaklaşa anlaşma yaratılmasını bilmelidir. Bu yatırımlarla birçok siyasi amaca ulaşılabilir. Bu tip özel sermaye yatırımları amacıla bizi gayri meşru mahalleli ve politikamıza direniş ortaklara kazdırabilmeli. Amerikan politikasına karşı direnciş ortadan kaldırabilmeli, ya da nötralize edebilmelidir. Ayrıca bazı destekleyecek kararlar ve sallantılı olan özel girişim ve çıkar çevrelerini etkilemelidir. Aynı zamanda ABD ile işbirliğine hazır yeni iş adamlarına yardımı artırılmalı ve böylece bu işadamlarının ilgili ülkenin ekonomisinde tüm hakimiyeti ele geçirmeleri, buna dayanarak politik etkinliklerini artırılmalı sağlanmalı.

1965 yılındaki Amerikan dış politikasında, günümüzden 61, 1948 lerden bu yana değişiklik yok, bizim gibi ülkelere bakış açılarında.

AMERİKAN İDEOLOJİSİNE GÖRE YETİŞTİRİLEN ASKERLER

Biraz daha derine gidelim 1964 yılından 1967'ye geçelim. 1947 yılında ABD Savunma Bakanı Mc Namara, Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komisyonunda şunları söylüyor:

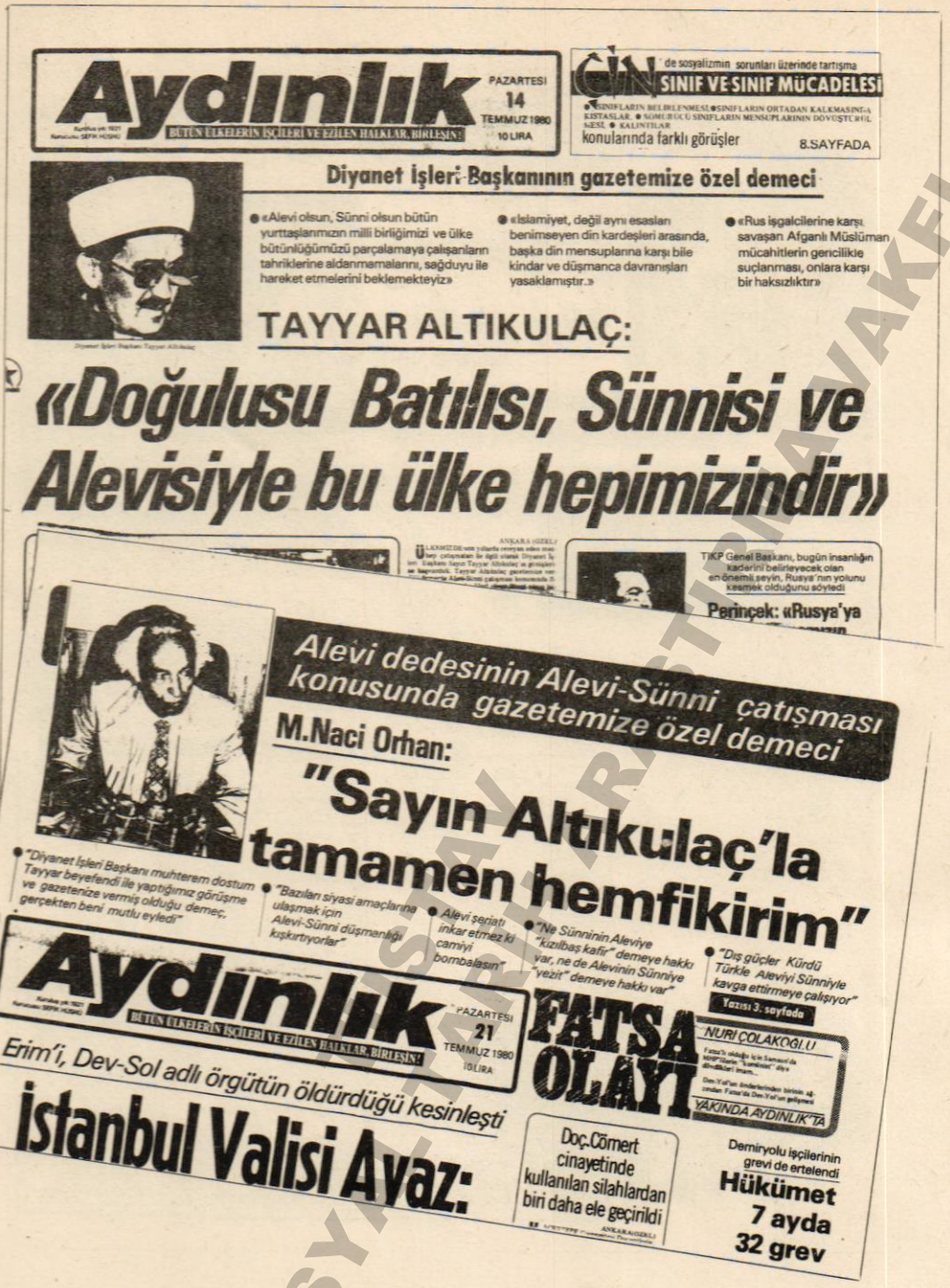
Askeri yardımlarımızın asıl amacı değişmiş olsa askerlere Amerikan ideolojisine göre yetiştirmektir. Onlardan gelecekte görevleri zaman o ülkenin yönetiminde yararlanmaktır.

İyle amaç, sözünün ülke askerlerini Amerikan ideolojisine göre yetiştirmektir. Aynı yıllarda bu savaş bakanları ve yetkilerimizden karşı nasıl yönlendirerek işbirliği nasıl yapılıyor, CIA kaynaklı mevkiler. Niçin? Gelecekte o ülkelerin yönetiminde askerlerden yararlanmak için. Türkiye de bilyorsunuz gerekliği zaman gelip geçmiştir.

Günümüze gelin Truman'dan bu yana geçen yıllarda, Eisenhower'den Mc Namara'ya kadar geçen 20 yıllık bir süre içinde ABD nin Türkiye ve Türkiye gibi ülkelerdeki ve demokratik kurum ve yaklaşımlardaki ülkelere bakış açısında bir değişiklik yok. 1950 de değişik değil ve bence yok. Niçin? Çünkü bugün Amerika'nın Türkiye'ye bakış açısında Amerika'nın güvenliğinin sınırlarını belli, 1500 dolaylarında. Doğuya Batıdan ve Sovyetler'den Türkiye'ye saldırı olmadığı sürece, Türkiye'ye yönelik bir saldırı olmadığı sürece Amerika'nın Türkiye'ye bakış açısında bir değişiklik yok.

SAĞLANAMAYAN KREDİLER

Görüşün IMF ile bir yıl önce [illegible] Türkiye bir yıldır IMF ile temsilcilerle, ve IMF heyeti bula [illegible] [illegible] [illegible]

Aydınlık
PAZARTESİ 14 TEMMUZ 1980 10 LİRA
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

ÇİN'de sosyalizmin sorunları üzerinde tartışma
SINIF VE SINIF MÜCADELESİ
konularında farklı görüşler
8.SAYFADA

Diyanet İşleri Başkanının gazetemize özel demeci

● «Alevi olsun, Sünni olsun bütün yurttaşlarımızın milli birliğimizi ve ülke bütünlüğümüzü parçalamaya çalışanların tahriklerine aldanmamalarını, sağduyu ile hareket etmelerini beklemekteyiz»

● «İslamiyet, değil aynı esasları benimseyen din kardeşleri arasında, başka din mensuplarına karşı bile kindar ve düşmanca davranışları yasaklamıştır.»

● «Rus işgalcilerine karşı savaşan Afganlı Müslüman mücahitlerin gericilikle suçlanması, onlara karşı bir haksızlıktır»

TAYYAR ALTIKULAÇ:

«Doğulusu Batılısı, Sünnisi ve Alevisiyle bu ülke hepimizindir»

TİKP Genel Başkanı, bugün insanlığın kaderini belirleyecek olan en önemli şeyin, Rusya'nın yolunu kesmek olduğunu söyledi

Perinçek: «Rusya'ya

Alevi dedesinin Alevi-Sünni çatışması konusunda gazetemize özel demeci

M.Naci Orhan:

"Sayın Altıkulaç'la tamamen hemfikirim"

● "Diyanet İşleri Başkanı muhterem dostum Tayyar beyefendi ile yaptığımız görüşme ve gazetenize vermiş olduğu demeç, gerçekten beni mutlu eyledi"

● "Bazıları siyasi amaçlarına ulaşmak için Alevi-Sünni düşmanlığı kışkırtıyorlar"

● Alevi şeriatı inkar etmez ki camiyi bombalasın"

● "Ne Sünninin Aleviye "kızılbaş kafir" demeye hakkı var, ne de Alevinin Sünniye "yezit" demeye hakkı var"

● "Dış güçler Kürdü Türkle Aleviyi Sünniyle kavga ettirmeye çalışıyor"

Yazısı 3. sayfada

Aydınlık
PAZARTESİ 21 TEMMUZ 1980 10LİRA
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

Erim'i, Dev-Sol adlı örgütün öldürdüğü kesinleşti

İstanbul Valisi Ayaz:

FATSA OLAYI

NURİ ÇOLAKOĞLU

YAKINDA AYDINLIK'TA

Doç.Cömert cinayetinde kullanılan silahlardan biri daha ele geçirildi

Demiryolu işçilerinin grevi de ertelendi

Hükümet 7 ayda 32 grev

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die Ausgaben vom 14. und 21. Juni 1980:
Um dem Bestreben der rechten und linken Terroristen die Angehörigen beider großen Konfessionen, die Sunmiten und die Schiiten zur Verwirklichung ihrer eigenen Ziele gegeneinander aufzuhetzen, Einhalt zu gebieten, interviewte Aydinlik den Präsidenten der Behörde für religiöse Angelegenheiten (oben) und einen der wichtigsten Geistlichen der Schiitischen Gemeinschaft (unten).

The editions of 14th and 21th June 1980:
In order to put a stop to the attempts of right and left terrorists to incite the members of the two big confessions, the Sunites and the Schiits, against each other to realise thus their proper aims, Aydinlik interviewed the President of the Office for Religious Affairs (above) and one of the most important ecclesiastics of the Schiit communion.

Les éditions du 14 et 21. juin 1980:
Pour couper court les efforts des terroristes de droite et de gauche à ameuter les membres des deux grandes confessions, les sunnites es les schiites, l'un contre l'autre pour ainsi être capable de réaliser ses propres buts, Aydinlik faisait un interview avec le Président de l'Office pour les affaires religieuses (en haut) et l'un des clercs de la communion des schiites (en bas) les plus importants.

Kurtuluş Savaşında
KÜRTLER
2. BÖLÜM SİVAS KONGRESİ GÜNLERİNDE

Hazırlayan: AYDOĞAN BÜYÜKÖZDEN

Aydınlık

BİRLİK BAŞARISININ İLANI

MUSTAFA KEMAL:

"Türk ve Kürt, iç ve dış düşmanlarımıza karşı demirden bir kaledir"

Sivas Kongresinden sonra Doğu'da durum

Diyarbakır'da milli mücadelelerin safhasında

Türkler gelmeden önce Kürtlerin bir kısmı Büyehyiler'le Zivgiler arasındaki savaşlara katılıyorlar. Büyehyilerle beraber Musul' a seferi yapıyorlar. Bir kısmını ise Gazneli Mahmut Karahanlılar'a karşı kullanıyordu. Kürtler bu sonsuz mücadeleler içinde kirlo pirliyordu.

Ön Asya' yı istila etmeye başlayan Türkler. Kürtlerin direnişi ile karşılaştı. Kürtlerle Oğuzlar arasında bir çok çatışma oldu. Selçuklu Tuğrul Bey' in gelmesi üzerine Oğuzlar Diyarbakır yörelerini yağma ederek, Musul' a çekildiler

Türkler Ön Asya'ya geldikleri sırada Kürtler sonsuz mücadeleler içinde eriyordu

TÜRKLERİN ÖN ASYA' YA GELİŞLERİ SONUNDA KÜRTLER

TUĞRUL BEY' İN GELİŞİ

HASANVEYHİ' LERİN YERİNE ŞARK SÜLALESİ GEÇTİ

Yarın: Sancar devrinde bir Kürdistan eyaleti kuruldu

Die Ausgabe vom 3. Juni 1979:
Dem kurdischen Separatismus und der gezielten Hetze der MHP und der türkischen und kurdischen terroristischen Organisationen zum Trotz, die Türken und Kurden aufeinander hetzen wollen, aber auch um der staatlichen Unterdrückung der Rechte der kurdischen Minderheit die Stirn zu bieten, veröffentlichte Aydinlik eine Artikel-Serie, die die Gleichheit und Brüderlichkeit der Kurden und Türken hervorhebt.

Edition of 3 June 1979:
In defiance not only of Kurdish separatism and planned provocation of the MHP and the Turkish and Kurdish terrorist organisation which are willing to incite Turks and Kurds against one another, but also in defiance of state a pression of the rights of the kurdish minority, ‚Aydinlik' published out the equality and fraternity between Kurds und Turks.

L'édition du 3 Juin 1979:
En dépit du séparatisme kurde et de la provocation dirigée du MHP et des organisations terroristes turques et kurdes, qui veulent monter les Tures et les Kurdes les uns contre les autres mais aussi malgné l'oppression des droits de la minorité kurde exercée par l'état le journal Aydinlik publia une série d'articles qui souligne l'égalité et la fraternité des Kurdes et des Turcs.

TÜRKEI SOSYAL TARIH VAKFI

Aydınlık

PAZAR 14 EKİM 1979 SALI

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

NASIL OY KULLANILACAK?

Bugünün demokrasi görevi:

Oylarımızı kullanalım!

Memur ve işçi maaşları 26 Ekimde ödenecek

Hollanda polisi, Ahmet Benler'in katilinin aşçılını belirledi

5 Milletvekilliği ve 50 Senatörlük için

8 milyon seçmen oy verecek

Seçim için gerekli önlemler alındı

TRT, seçim sonuçlarını 21.00'den itibaren yayınlıyor

"Kürt ayrılıkçılarının elinde Rus, Çek ve İsrail yapısı bazuka ve kalaşnikoflar var"

Sabbahyan: "Dış güçlerin karşı-devrimcileri desteklediği kesindir"

12. Balkan Ülkeleri Turizm Konferansı İstanbul'da yapılıyor

POLONYALI GAZETECİ TÜRKMENLERİ NASIL ÇİNLİ YAPTI?

★ Bir kabile millet: PATANLAR

Yozgat Milletvekili Erdal'ın otomobilinde saatli bomba bulundu

İmar hesaplamalarında aksaklıklar sürüyor

Anayasa Mahkemesi 141-142 yi ay sonuna kadar karara bağlayacak

İlhan Sürmeli, Raşip Duran'ın yazı dizisi

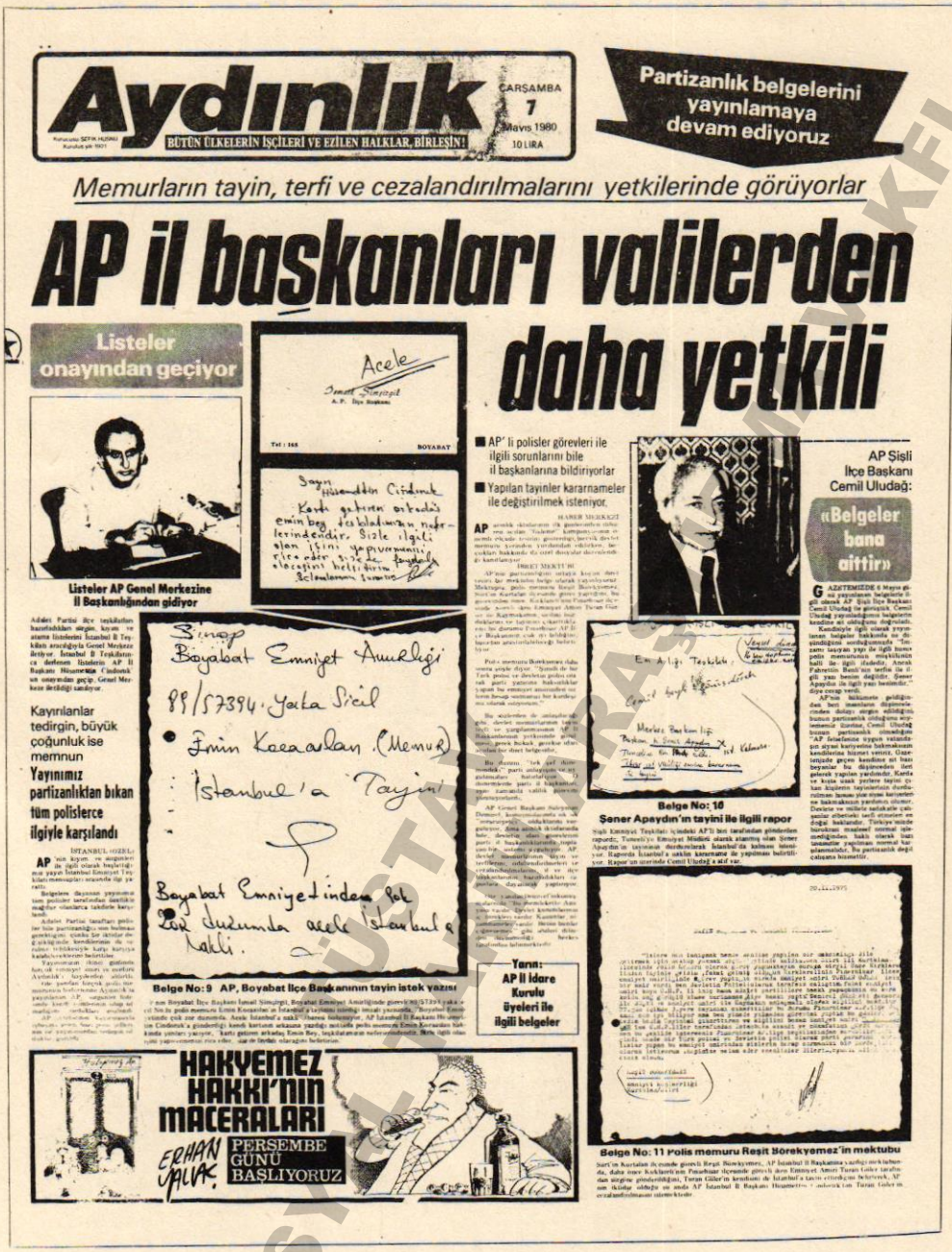
8. sayfada

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ VE EMEKÇİ PARTİSİ ARŞİV VAKFI

Die Ausgabe vom 14. Oktober 1979:
Am Tag der Wahlen ruft Aydinlik die Wähler auf, von ihrem Wahlrecht Gebrauch zu machen, um ihre demokratische Pflicht zu erfüllen.

Edition of 14th October 1979:
On election day ‚Aydinlik' asks electors to make use of their vote, in order to take their democratic duty.

L'édition du 14 Octobre 1979:
Au jour des élections, l'Aydinlik appelle les électeurs à faire usage de leur droit de vote, pour remplir devoir démocratique.

Aydınlık

ÇARŞAMBA 7 Mayıs 1980 10 LİRA

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

Partizanlık belgelerini yayınlamaya devam ediyoruz

Memurların tayin, terfi ve cezalandırılmalarını yetkilerinde görüyorlar

AP il başkanları valilerden daha yetkili

Listeler onayından geçiyor

Listeler AP Genel Merkezine İl Başkanlığından gidiyor

Acele

Sayın Hüsamettin Cindoruk

Kardeşimiz arkadaş emin beyin teşkilatımızın meşrelerindendir. Sizle ilgili olan işlerini yapıvermenizi rica ederim. Saygılarımla

Sinop Boyabat Emniyet Amirliği

89/57394. Yazıla Sicil

• Emin Karaaslan (Memur)

: İstanbul'a Tayini

Boyabat Emniyetinden pek çok rica üzerine acele İstanbul'a nakli.

Belge No: 9 AP, Boyabat İlçe Başkanının tayin istek yazısı

■ AP' li polisler görevleri ile ilgili sorunlarını bile il başkanlarına bildiriyorlar

■ Yapılan tayinler kararnameler ile değiştirilmek isteniyor.

Belge No: 10 Sener Apaydın'ın tayini ile ilgili rapor

AP Şişli İlçe Başkanı Cemil Uludağ: «Belgeler bana aittir»

Yarın: AP İl idare Kurulu üyeleri ile ilgili belgeler

Belge No: 11 Polis memuru Reşit Börekyemez'in mektubu

HAKYEMEZ HAKKI'NIN MACERALARI

ERHAN YALAK

PERŞEMBE GÜNÜ BAŞLIYORUZ

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH VAKFI

Die Ausgabe vom 7. Mai 1980:
Aydinlik entlarvt anhand der Dokumente und Briefe, den Mißbrauch der staatlichen Ämter durch die Parteigänger Demirels, des gestürzten Regierungschefs und Vorsitzenden der AP (Gerechtigkeitspartei).

The Edition of 7th May 1980:
By means of documents and letters Aydinlik unmarks the misuse of the state authorities by the partisans of Demirel, the overthrown head of government and the chairman of AP (Party of Justice).

L'édition du 7 Mai 1980:
Le journal Aydinlik dévoile par la publication de documents et de lettres les abus des services de l'état causés par les partisans de Demirel, du chef du gouvernement destitué et du président de l'AP (parti de la justice).

Die Ausgaben vom 30. Mai 1980, 29. Juni 1980, 25. Juli 1980:
Als Demirels Minderheitsregierung sich regierungsunfähig erwies und sich noch keine Lösung der bevorstehenden Regierungskrise am Horizont abzeichnete, worauf die Kommandanten der Streitkräfte zum Jahreswechsel 1979/80 einen „Warnbrief" an das Parlament richteten, schrieb Aydinlik, daß die Absichten der Generale nicht in die Tat umgesetzt werden dürfen, und unterstützte jede Bemühung, die Lösung im Rahmen der parlamentarischen Demokratie zu finden. Die Überschriften lauteten: „Die Lösung ist nur im Rahmen des Parlamentes und der Freiheit zu finden".

Editions of 30th May 1980, 29th June 1980 ans 25th July 1980:
When Demirel's minority gouvernment proved itself to be incapable of ruling and a solution of the gouvernmental crisis was tstill out of right, where upon the military commanders addressed a „warning letter" to the Parliament at the turn of the years 1979/80, Aydinlik wrote that the generals intentions must in no case be implemented and supported every effort to find a solution within the bounds of a parliamentary democracy.

Les editions du 30 Mai 1980, 29 Juin 1980 et 25 Juillet 1980:
Lorsque le gouvernement minoritaire de Demirel s'avéra incapable de régir et une solution de la crise gouvernementale n'apparut pas encore, ce qui causa les commandants des forces militaires a adresser une „lettre d'avertissement" au parlement à l'occasion du nouvel an 1979/80, Aydinlik ecrit que les intentions des generaux ne deuvaient en aucan cas etre realisees et soutint tous les efforts, tendant a trouver solution dans le cadre de la démocratie parlamentaire.

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER ARAŞTIRMA VAKFI

RUS SAVAŞ GEMİLERİNE KARŞI MÜCADELE

Fotoğraflar: Taner Kutlay Semih Konukçu

Anadolu emperyalistleri kabul etmez. Bu bir karardır. Denize döker. Gelsinler, görsünler, denize dökülsünler

"Rus gemileri defol" mitinginde konuşan M.K.Çamkıran:

"Halkın nabzı burada atıyor"

Pazar günü Taksim'de yapılan mitingde halk sovyet emperyalistlerin savaş gemilerine gereken cevabı verdi

Mitingde Bağımsızlık şiarları birbirinden olanca gücüyle haykırıldı.

Türkiye İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesi üyesi Mustafa Kemal Çamkıran'ın konuşmasının bazı bölümlerini yayınlıyoruz:

"Yurttaşlar,

Bağımsızlığımızın en azılı düşmanı Rusya'nın savaş gemileri 16 Kasım Perşembe günü İstanbul'a geldiler. Dolmabahçe'ye demirlediler.

Hükümet, hükümet basını, TRT Rus filosunun gelişini sıcak dostluk ziyareti gibi göstermeye çalışıyorlar. Ne komik! Ne var canım, ali tarafı iki gemi gelmiş, ne olmuş?" diyorlar. Öyle mi yahu? Ne olmuşmuş? Böyle bir gösteriden geri kalınırlar mı?

Ecevit, Ankara'da NATO Genel Sekreteri Luns'la görüşüyor, Rus gemileri Dolmabahçe'ye demir atıyor. Bu tesadüf değildir. Hükümet basın ve Amerika'da Rusya ziyaretinin hesabını yapıyorlar. Bu uğurda Amerika'yı tedirgin etmemeye çalışıyorlar. Bu kadar da değil. Hükümet halka güvenmiyor.

Kimi, 21 pare top atışıyla selamlıyorlar! Afganistan'da, Ogaden, Yemen'de, Etiyopya'da dayatılan soygunculuk, saldırgan politikaya rağmen. Çekoslovakya ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinde yaptıkları katliamlara rağmen. Vietnam, Kamboçya'ya yaptıklarından, Kıbrıs'ta Türk ilüm çetelerinin katliamlarından Rusya değil midir? BİR komünistiyle yurdumuza yüzüncüsünü sokan, sahte sosyalcı çeteleri kullanarak ve MHP, Kontrgerilla faaliyetlerinin cinayetlerinden, kanlı faaliyetlerinden yarar sağlamaya çalışan Rusya değil midir? Doğu bölgemizde, Talabani'yi Rus istihbarat ajanlarını kullanarak kanlı bir Kardaştatı, devletçi kalmaya çalışan Rusya değil midir? El pazı top atışı bu beyefendiler için dost ve komşu için değil mi? Bütün bunlar önemsiz midir?

Yurttaşlar, arkadaşlar, İşte Rus Yeni Çarlarının Türkiyemiz hakkındaki emelleri. İşte Dolmabahçe'deki Rus filosunun gerçekleştirmeye çalıştığı görev. Silaha bile başvurmadan Türkiye hükümetini korkutarak Karadeniz'den Akdeniz'e serbest geçiş hakkı elde etmek, Akdeniz'i ve Boğazlarımızı ele geçirerek güzel İstanbul'umuzu Rus Yeni Çarlarının donanması için üs yapmak, Akdeniz'i bir Rus gölü haline getirmek.

Sonuyorum. Türkiye halkı böyle bir dost kabul etmiyor mu? Hayır (alkışlar, sloganlar) Lanet Olsun böyle dosta! Binlerce kere haykıracağız: "Rus filosu defol" diye (sloganlar)

TİKP Merkez Komitesi Üyesi M.K.Çamkıran: "Türkiye Ağrı Dağı kadar çetin, aşılmaz bir engeldir"

*Türkiye halkı böyle bir dost kabul etmiyor. Lanet olsun böyle dosta! Binlerce kere haykıracağız: Rus filosu defol!" Biz sözümüzün eriyiz. Türkiye halkı sözünün eridir.

Burada 1 Mayıs alanında ihtar ediyoruz 45 milyon kendimizi feda ederiz ama onlar: Rus emperyalistlerini boğazlardan geçirmeyiz.

*Bütün dünya halklarına söz veriyoruz. İki süper devlet, özellikle Rus emperyalizmine karşı omuz omuza, kol kola, bağımsızlık ve özgürlük için ve devrim için ilerliyoruz, ilerleyeceğiz."

Dünya değişti 1947'de Amerikan emperyalistlerinin Missouri zırhlısı, demir atmışlardı İstanbul'a "I Love You Amerika - Seni Seviyoruz" sloganlarıyla karşılanmıştı. Bugün Rus filosunun ilk gelişinde de Darul - surası çalışıyor. (Darul seferi) Ama Yaşasın Rusya" diye değil "Rus filosu defol" diye. "Kahrolsun emperyalist Rusya! Yaşasın Türkiye" diye. (Sloganlar) Darulfaz bundan böyle şehirde, köyde, dağda, ovada, "Rus filosu defol", "Kahrolsun Rusya, Sağ olsun Türkiye" diye yürüyecek arkadaşlar, ata yurtumuz bundan böyle ne yaşasın Amerika ne de yaşasın Rusya diye meydanlar. (Alkışlar)

Rus bayrağı kolunun radyosu gösterdiği yapıyor. TİKP'nin dediği miting ve yürüyüş için için varmışın diye, hükümete baskı yapıyor. Valiliğe talimatlar yağdırıyor. Ama yürüyüş ve mitinginizi yapıyorsunuz. Ne Rusya ne de onun sahte TKP'si ihanet çetesi bizim mitingimizi ve yürüyüşümüzü engelleyemez. Türkiye halkının bağımsızlık mücadelesini engelleyemez.

Çünkü bütün Türkiye bizimledir. Bütün Türkiye'nin kalbi bizimle beraberdir. Bugün Taksim'de bütün yurtlarının kalbi çarpıyor. Onun için engelleyemedi. (Alkışlar) Bütün dünya, bütün iki Türkiye Ağrı dağı kadar yüce, Ağrı dağı kadar çetin aşılmaz bir engeldir. Rus emperyalizmi bu engeli asamaz, aşamayacaktır. (Alkışlar)

Türkiye İşçi Köylü Partisi olarak, CHP'yi, AP'yi, MSP'yi, bütün partilerden yurttaşları, bütün sendikaları, bütün kitle örgütlerini, bütün basını, aydınları, öğretmen, sanatçı, milli sermayedarı, aydın, buradaki polis memurundan askerine kadar 45 milyonu emperyalizmine, Rus sosyal - emperyalizmine ve ABD emperyalizmine karşı mücadeleye çağırıyoruz.

Rus Yeni Çarları bizden, duyuyorlar.

Gelecekleri varsa, gidecekleri de vardır. Bu gün başlangıçtır. Neler yapabileceğimizin onbinde, olmadı yüzbinde bir örneğidir. Boğazlarımızda toplumda bir örneğidir. Rusların gemilerini Karadeniz'den her zaman, denizlerimizde, topraklarımızda, havalarımızda. Boğazlarımızda toplumda daha da büyüyecektir.

Çağ olacaktır ve onları boğacaktır. (Alkışlar) Ta ki 45 milyon tek bir yürek, tek bir yumruk olarak emperyalistleri denize dökene kadar. Amerikalı, emperyalistleri kabul etmez. Bu bir kararımız. Denize döker. Gelsinler, görsünler, denize dökülsünler. Onlar bakalım bizim bakkımız ve gücümüz denize dökmek bizim hakkımız ve gücümüz olacaktır. (Alkış ve Sloganlar)

*Bütün Türkiye bizimlerdir, bütün Türkiye'nin kalbi bizimle beraberdir" Tepkimiz daha da büyüyecek, çığlanacaktır"

TİKP yöneticileri yürüyüşün başındaydılar

*Türkiye İşçi Köylü Partisi olarak bütün partilerden yurttaşları iki süper devlete karşı mücadeleye çağırıyoruz"

*Bu bir başlangıçtır. neler yapabileceğimizin on binde, olmadı yüz binde bir örneğidir.

TÜRKİYE SOSYALİST PARTİSİ ARŞİVİ

Die Ausgabe vom 23. November 1978:
Aydinlik berichtet ausführlich über die Kundgebung gegen den Besuch der sowjetischen Kriegsflotte in Istanbul. Der Korrespondent unserer Zeitung wurde,auf Befehl des Kommandanten, nicht zum Empfang auf dem Flaggschiff zugelassen.

Edition of 23th November 1978
‚Aydinlik' gives a detailed report about the demonstration against the soviet naval force visiting Istanbul. Our newspaper's correspondent was by order of commanding officer, prohibited from taking part in the reception for the flag-ship.

L.édition du 23 November 1978:
L.Aydinlik fait un rapport détaillé sur la manifestation dirigée contre la visite de la flotte de guerre sovietique à Istanbul. Le correspondant de notre journal ne fut pas autorisé, sur ordre du commandant, à participer à la réception donnée sur le vaisseau amiral.

Onlarca cinayetin faili Apocuların içyüzü

BİR APOCUNUN İTİRAFLARI: "Adam öldürme grupları şeklinde örgütleniyorduk"

Belgelerle ve olaylarla DOĞUDAKİ 15 GRUP

Aydınlık

PAZAR 24 HAZİRAN 1979

"50 MİLYON DEĞİL, 150 MİLYON BİLE VERSELER ODUN VERMEYECEĞİZ"

EVREN: 'U-2'LERE İZİN VERMEMİZ MÜMKÜN DEĞİLDİR'

10 yıl önce 6. Filo askerlerinin denize döküldüğü yerde...

U-2 yakıldı, Ege sularına atıldı

Çevrede büyük panik çıktı

Beyazıt'ta bomba patladı, 2 kişi öldü

Yığılca Karakol Komutanı'nın dövdüğü Dursun Duman adlı devrimci genç beyin kanamasından öldü

Düzce'de bir genç işkenceyle öldürüldü

Sorumsuzluk son bulsun

Fotoğraflar: Aydınlık

Die Ausgabe vom 24. Juni 1979:
Aydinlik berichtet als einzige türkische Zeitung von Kundgebungen gegen die geplanten U-2 Flüge am türkischen Himmel, die bei SALT 2 in Wien zwischen den USA und der UdSSR ausgehandelt wurden, ohne daß man die Türkei eingeschaltet hätte, u. der Rede des Generalstabschefs Evren, der sich gegen diese Flüge aussprach.

Edition of 27th June 1979:
‚Aydinlik' was the only turkish newspaper to give a report about demonstrations against the scheduled U-2 flights in the turkish sky, which had been negociated at SALT 2 in Vienna, between the USA and USSR, without asking Turkey. The paper also gave a report about Evren, chief of general staff who spoke out against these flights.

Édition du 24 Juin 1979:
L'Aydinlik est le seul journal turc à mentionner les manifestations dirigées contre les vols d'avions U-2 prévus dans le ciel turc – ces vols avaient été négociés à Salt 2 à Vienne entre les USA et l'URSS sans que la Turquie en ait été informée. Le journal rapporte également le discours du chef d'état-major général, qui se prononça contre ces vols.

TÜRKİ - SOSYAL BİLİMLER VAKFI

Aydınlık

PAZAR 10 ARALIK 1978

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

TÜRKİYE'DE ANARŞİ

Konuşmacılar: Cüneyt ARCAYÜREK (Yazar-Hürriyet) Hüsamettin ÇELEBİ(Senatör, Yazar-Günaydın) Orsan ÖYMEN (Yazar-Milliyet) Doğan YURDAKUL(Yazar-Aydınlık) Yöneten:Ferit İLSEVER (Aydınlık gazetesi sahibi)

Brüksel'deki görüşmede Ökçün, Rallis'e yeni bir Ecevit Karamanlis zirvesi önerdi

ÖZLENEN TABLO

Gazetemizin düzenlediği

"TÜRKİYE'DE ANARŞİ" KONULU AÇIK OTURUM BUGÜN YAPILIYOR

HÜRRİYET Gazetesi Yazarı CÜNEYT ARCAYÜREK

GÜNAYDIN Gazetesi Yazarı HÜSAMETTİN ÇELEBİ

MİLLİYET Gazetesi Yazarı ORSAN ÖYMEN

AYDINLIK Gazetesi Yazarı DOĞAN YURDAKUL

● Arcayürek, Çelebi, Öymen ve Yurdakul'un katılacağı toplantı 16.30'da Arı sinemasında

Kıbrıs sorununda çözüme doğru yeni adımlar atılıyor

Brejnev 'in yeni bir komplosu:

Romanya

NATO Dışişleri Bakanlar Konseyi ortak bildirisi yayınlandı

LUNS:«TÜRKİYE'YE YAPILACAK YARDIM ÖZEL KOMİSYONDA GÖRÜŞÜLECEK»

● Rallis, Ecevit-Karamanlis zirvesini erken buldu, Türkiye ve Yunanistan

Geçtiğimiz yıl boyunca iki ülke arasındaki diyalog gelişti

● Temel sorunlar: Ege Kıta Sahanlığı, karasuları ve hava sahası

● 1 Aralıkta Paris'te yapılan Ege Kıta Sahanlığı görüşmelerinde bazı ilerlemeler sağlandı

● Türkiye ile Yunanistan Dışişleri Bakanları son üç ayda üç kere karşılaştılar

Rusya nın hoşuncu cahaları

■ Moskova, "Montrö Zirvesini yabancı güçler tezgahladı" diyerek, Türkiye ile Yunanistan arasındaki diyalogu baltalamaya çalıştı

Türkiye-Yunanistan arasındaki sorunlar 1979'da çözüm bekliyor

■ Ecevit 1978'in son günlerinde şöyle diyordu:"İki ülke arasındaki sorunların çözümü yolunda adımlar atılması, her bakımdan bölgeye huzur getirecektir"

■ Karamanlis'in yeni yıl mesajı: "Türkiye ile barışçı çözüm aramayı sürdüreceğiz"

MESAJ ALIŞVERİŞİ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH VAKFI

Die Ausgabe vom 10. Dezember 1978 und 11. Januar 1979:
Aydinlik setzte sich unermüdlich für die Annäherung und gute Beziehungen zwischen der Türkei und Griechenland ein.

The Edition of 10th December 1978 and 11th January 1979:
Aydinlik was inexhaustibly engaged in progress and good relations between Turkey and Greese.

L.édition du 10 décembre 1978 et 11. janvier 1979:
Aydinlik s'engage inlassablementen faveur l'approchement et de bons relations entre la Turquie et la Gréce.

Aydınlık

VAN DER KLAAUW'UN GAZETEMİZE ÖZEL DEMECİ

Hollanda Dışişleri Bakanı: «Rus saldırganlığı ödüllendirilemez»

■ "Türkiye veya Norveç'in tehdit edilmesi bütün NATO'yu ilgilendirir"

■ Türkiye'yi sonuna kadar desteklemekte kararlıyız

Pusu kurup köylüleri öldürmeye kalkışmışlardı

Apocular serbest bırakıldı, pusu kurulan köylüler gözaltına alındı

SAARBRÜCKEN MUHABİRİMİZ CAHİT GÜLENÇ, HIRİSTİYAN DEMOKRAT BİRLİK (CDU) PARLAMENTO DIŞ İLİŞKİLER VE MİLLİ SAVUNMA ÇALIŞMA GRUBU BAŞKANI WERNER MARX İLE GÖRÜŞTÜ

Frankfurt Muhabirimiz Yıldırım Dağyeli, NATO Uluslararası Haberalma ve Değerlendirme Bölümü eski Kısım Şefi Emekli Tuğamiral Gunter Poser ile görüştü

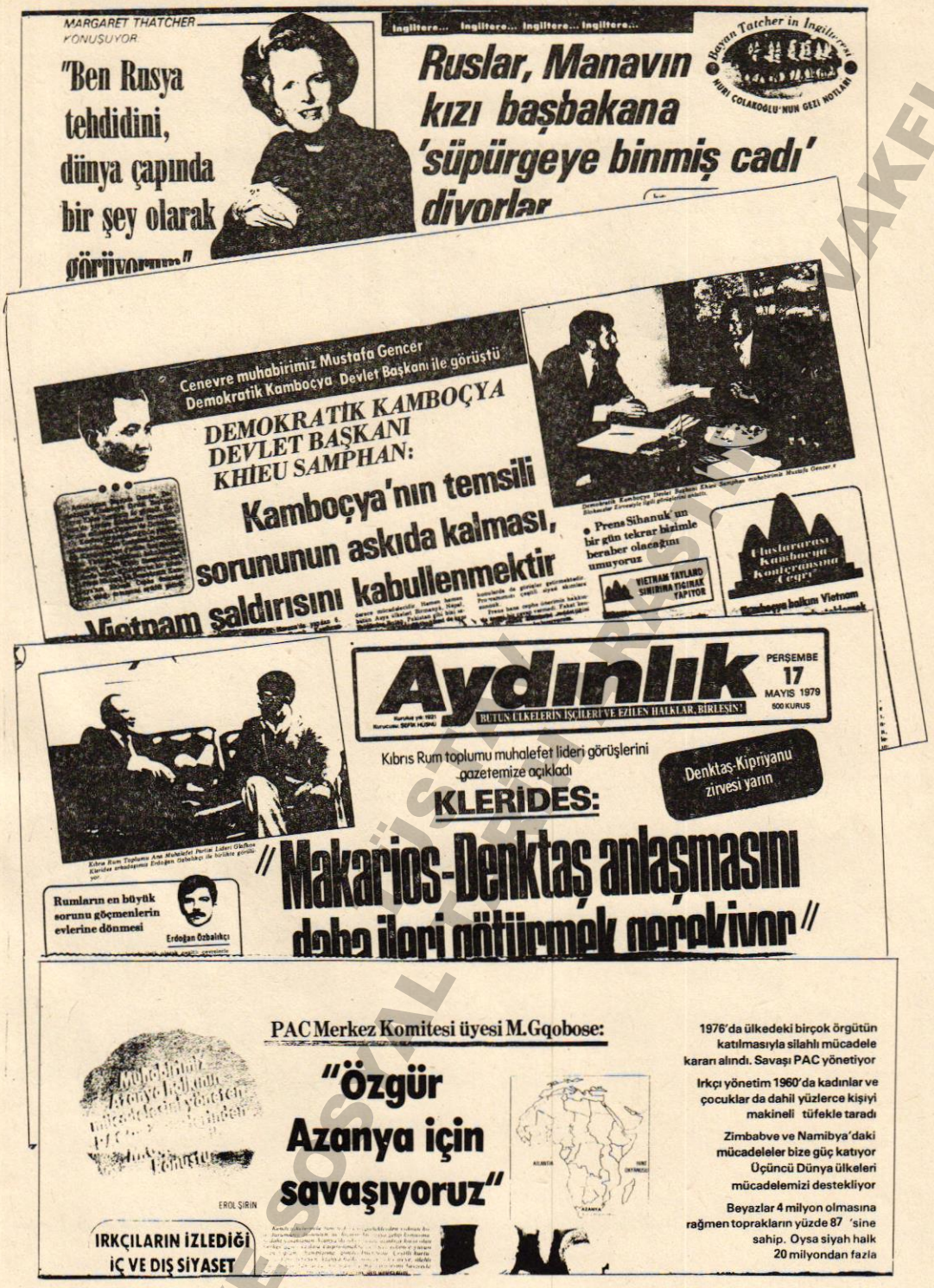
"Sovyet silahlanması 1980'de zirveye ulaşacak, Batıyı nitelik ve nicelik bakımından geride bırakacak"

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİMCİ TARİH ARŞİVİ VAKFI

Die Ausgaben vom 20. Oktober 1978, 22. Oktober 1978 und 29. Juli 1980:
Um die Bedeutung der Beziehungen der Türkei zu Europahervorzuheben, interviewt Aydinlik den holländischen Außenminister von der Klaauw, den außenpolitischen Experten der CDU w. Marx, und den ehemaligen Chef des Intelligence-Service der Nato, den Konteradmiral a.D. G. Poser.

The Editions of 20 October 1978, 22nd October 1978 and 29th July 1980:
For stressing the importance of the relations between Turkey and Europa Aydinlik interviews the Dutch Foreign Minister van der Klauuw, the forein policy expert of the CDU, W. Marx and the late chief of the intelligence-service of NATO the retived rear-admiral G. Poser.

Les éditions du 20 Octobre 1978, du 22 octobre 1978 et du 29 Juillet 1980:
Pour souligner la signification des relations entre la Turquie et l'europe, l'Aydinlik intervieur le ministre des affaires étrangeres hollandais van der Klaauw, l'escpert de la politique extérieure de la CDU W. Marx et le chef de l'Intelligence Service de l'OTAN, le contre-admiral G. Poser.

MARGARET THATCHER KONUŞUYOR

"Ben Rusya tehdidini, dünya çapında bir şey olarak görüyorum"

İngiltere... İngiltere... İngiltere... İngiltere...

Bayan Tatcher in İngiltere'si

NURİ ÇOLAKOĞLU'NUN GEZİ NOTLARI

Ruslar, Manavın kızı başbakana 'süpürgeye binmiş cadı' diyorlar

Cenevre muhabirimiz Mustafa Gencer Demokratik Kamboçya Devlet Başkanı ile görüştü

DEMOKRATİK KAMBOÇYA DEVLET BAŞKANI KHIEU SAMPHAN:

Kamboçya'nın temsili sorununun askıda kalması, Vietnam saldırısını kabullenmektir

• Prens Sihanuk'un bir gün tekrar bizimle beraber olacağını umuyoruz

VIETNAM TAYLAND SINIRINA TIĞINAK YAPIYOR

Uluslararası Kamboçya Konferansına Çağrı

Kamboçya halkını Vietnam

Aydınlık

PERŞEMBE 17 MAYIS 1979

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

500 KURUŞ

Kıbrıs Rum toplumu muhalefet lideri görüşlerini gazetemize açıkladı

KLERİDES:

Denktaş-Kipriyanu zirvesi yarın

// Makarios-Denktaş anlaşmasını daha ileri götürmek gerekiyor //

Rumların en büyük sorunu göçmenlerin evlerine dönmesi

Erdoğan Özbalıkçı

PAC Merkez Komitesi üyesi M.Gqobose:

"Özgür Azanya için savaşıyoruz"

EROL ŞİRİN

IRKÇILARIN İZLEDİĞİ İÇ VE DIŞ SİYASET

1976'da ülkedeki birçok örgütün katılmasıyla silahlı mücadele kararı alındı. Savaşı PAC yönetiyor

Irkçı yönetim 1960'da kadınlar ve çocuklar da dahil yüzlerce kişiyi makineli tüfekle taradı

Zimbabve ve Namibya'daki mücadeleler bize güç katıyor Üçüncü Dünya ülkeleri mücadelemizi destekliyor

Beyazlar 4 milyon olmasına rağmen toprakların yüzde 87 'sine sahip. Oysa siyah halk 20 milyondan fazla

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER VAKFI

Die Ausgabe vom 27. Mai 1978, 17. Mai 1979, 18. September 1979 und 21. September 1979:
Die englische Ministerpräsidentin M. Thatcher, der kambodschanische Präsident K. Samphan, der zypriotische Präsident G.Klerides und der Führer der PAC M.Gqobose geben unserer Zeitung ein Interview.

The Editions of 27th May 1978, 17th May 1979, 18. September 1979 and 21. September 1979:
The british Prime Minister, M. Thatcher, the Kambucean President K. Samphan, the Cypriote President G.Klerides and the leader of PAC M.Gqobose give an interview to our newspaper.

Les éditions du 27 May 1978, du 17 May 1979, du 18 septembre 1979 et du 21 septembre 1979:
La premier ministre Mme Thätcher le président cambodgien K. Samphan, le président chipriote G. Klerides et le leader du PAC M. Gqobose donnent une interview à notre journal.

6 Eylül'de Pekin'de AYDINLIK'a demeç veren Çin Komünist Partisi Siyasi Büro üyesi ve Başbakan Yardımcısı

Geng Biao: Kürt sorununda ayrılıkçılıktan yarar uman Sovyetler Birliğidir

Vietnam'la savaşta bir tankın içinde iki Sovyet askeri öldürdük

POL POT:

KAMBOCYA KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ SEKRETERİ VE DEMOKRATİK KAMBOCYA BAŞBAKANI

Aydınlık

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

17 EKİM 1978

ERBAKAN: IRKÇILIĞI VE

Vehbi Koç: İki büyük parti anarşiye

Die Ausgaben vom 13. Oktober 1978 und 17. Oktober 1978:
Auf Einladung der Regierungen von China und des Demokratischen Kampuchea besuchen unsere Journalisten diese Länder.

The Editions of 13th October 1978 and 17th October 1978:
At invitation of the government of China and the Democratic Campuchea our journalists are visiting these countries.

Les éditions du 13 octobre 1978 et du 17 octobre 1978:
A la suite de l'invitation des gouvernments nos journalists se rendest en Chine et au Cambodge démocratique.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ VE EMEKÇİ PARTİSİ ARŞİV VAKFI

HOMEYNİ AYDINLIK'A ANLATTI

Homeyni: "Bütün istediğimiz, halkımızın özgürlüğü, ülkemizin yabancı hakimiyetinden kurtulması, bağımsızlığıdır"

ULUSAL CEPHE LİDERİ Dr. ŞAPUR BAHTİYAR:

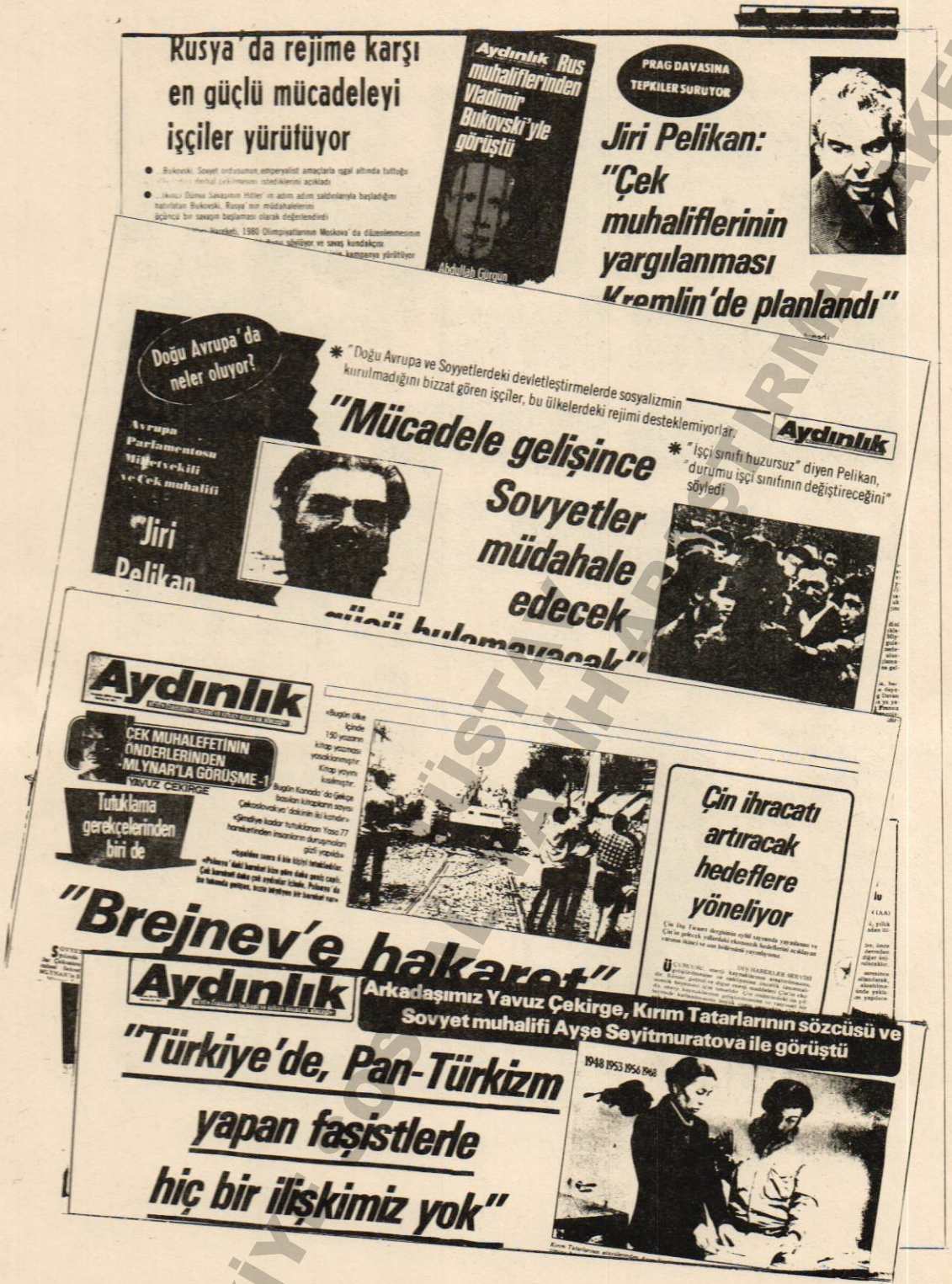
"Anayasanın gerçek anlamda uygulanmasını istiyoruz"

Die Ausgaben vom 7. Oktober 1978 und 28. November 1978:
Das Interview mit Bachtiar und Homeyni.

The Editions of 7th November 1978 and 28th November 1978:
The interview with Bachtiar and Homeyni.

Les éditions du 7 octobre 1978 et 28. novembre 1978:
L'interview avec Bachtiar et Chomeini.

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALAR VAKFI

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ HAREKETİ ARŞİVİ VAKFI

Die Ausgaben vom 5. November 1979, 9. November 1979, 6. Juni 1980, 7. September 1980:
Aydinlik unterstützt die demokratische Bewegung im Ostblock.

Editions of 5th November 1979, 9. November 1979, 6th June 1980 and 7th Sep.1980:
Aydinlik supports the democratic movement in the Eastern block.

Les éditions du 5 Novembre 1979, du 9 Novembre 1979, du 6 Juin 1980 et du 7 septembre 1980:
Aydinlik appuie le mouvement démocratique du bloc de l'Est.

Aydınlık

PAZAR 30 ARALIK 1979

"BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!"

500 KURUŞ

Araştırmacı, incelemeci, deneme yazarı İsmet Zeki Eyuboğlu, yarından itibaren her pazartesi Aydınlık'ta

İtalyan Komünist Partisi ilk kez bir Sovyet müdahalesine açıkça karşı çıktı

İran: Bu müdahale bütün İslam dünyasına karşı yapılmıştır"

Mısır: "İslam ülkeleri Sovyet müdahalesine karşı çıkmalıdır"

Yunanistan: "Bu müdahale uluslararası barış ve güvenliği tehlikeye sokmuştur"

Çin: "Sovyetlerin girişimi güneye doğru yayılma politikasının bir aşamasıdır"

ABD: "Sovyet müdahalesi dünya barışı için ciddi bir tehlikedir"

Carter, ilk kez Kırmızı Telefonu kullanarak, Brejnev'e «Askerini geri çek» dedi

Dünya Sovyet işgalini lanetliyor

Bakanlar Kurulu: «Olay, Afganistan'ın içişlerine ağır bir müdahaledir»

Ecevit: «Afganistan'daki gelişmeler çok önemli ve kaygı verici»

Süleyman Arif Emre: «Sovyetler Birliği, Afganistan'ı emperyalist emellerle işgal etti»

Afganistan'daki Sovyet işgali konusunda bir açıklama yapan

TİKP: "Orta Doğu Rusya'dan gelen büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır"

● "Türkiye uyanıklığını artırmalı, yurt savunmasını güçlendirmelidir"

TÜRKİYE İşçi Köylü Partisi Afganistan'daki son gelişmelerle ilgili olarak yaptığı açıklamada Orta

(Devamı Sa. 7, Sü. 8'de)

3 ay önce Afganistan'ın Çigil ilçesinde Aydınlık muhabirleriyle görüşen Müslüman gerillalar şimdi Rus boyunduruğundan kurtulmak için savaşa devam edeceklerini söylüyorlardı. Şimdi bütün dünya Rus darbesini nefretle kınarken, Müslüman gerillaların daha fazla destekliyor. (Fotoğraf: AYDINLIK)

'Kerhen destek' sert eleştirilere dönüyor

MSP, hükümetin dış politikası konusunda genel görüşme açılmasını istedi

Diyarbakır'da muhabirlerimize yaylım ateşi açan Apocuların silahı ele geçirildi

DİYARBAKIR (ÖZEL) Diyarbakır Bölge Terörle mücadele Emniyet Müdürlüğü'nden yapılan açıklamada, TİKP İl Yöneticisi Haydar Kaçmaz'ın evine yapılan baskında bir makineli tüfek ve bir tabanca ele geçirildiği bildirildi.

Perinçek yanlış genelge yayınlayanlar hakkında soruşturma açılmasını istedi

ANKARA (ÖZEL) TİP Genel Başkanı Doğu Perinçek, emniyet teşkilatına yanlış genelge yayınlayanlar ve bunları görevlerinde ve dışarı sürenler hakkında Süleyman Demirel ve İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli'nin soruşturma başlatmalarını istedi.

(Devamı Sa. 7, Sü. 8'de)

KORSAN MADEN OCAKLARI

yeraltı sancısı

ABDULLAH KURTAY

"Bizim burda ölüm habersiz gelir"

● Ya bir sabah "Bismillah" derken, ya da öğleyin yemeğe çıkarken...

4. SAYFADA

Ecevit: "AP ile CHP arasındaki bir yakınlaşma ulusumuzun büyük bir kesiminin ortak beklentisidir"

● Ecevit, şiddet eylemcilerine çıkış yolu açan tasarıyı, "önlem paketindeki tasarıların en önemlisi" olarak niteledi

● Ecevit'in diyalog çağrısına MHP karşı çıktı

ANKARA (ÖZEL) İsmet Ecevit, Başbakan Süleyman Demirel'e sıkıyönetime karşı olmaktan vazgeçmesini çağrıda bulundu. Dün TBMM'de bir basın toplantısı düzenleyen Ecevit, "İktidarın ve ona muhalefet partisinin sorunlara çözüm arayışta birer ulusun yaklaşımleri gerekir. İşte bu yaklaşımlarda ulusumuzun büyük bir kesiminin ortak beklentisidir" dedi.

Ecevit, bu konuda daha önce bir çok başvurularda bulunduklarını, ancak kendileri iktidardayken AP'den en küçük bir anlayış görmemelerinin yanı sıra, hükümet kurtarken de Demirel'in her türlü temasını tamamlamadıkları sonra destek sitmek için değil, bilgi vermek için gelmiş gibi söylendiğini söyledi.

Ecevit, Demirel'in sadece şiddet olayları konusunda konuşmalarından destek talep ettiğini, ancak "şiddet olaylarının içinde olduğu çeşitli biçimlerde ortaya çıkmış" bir partiden destek aldığı için bu konuda da bir sonuç alamayacağını ifade etti.

Ecevit, AP hükümetine ilişkin, "tasarıların en önemlisi" olarak ni teleği şiddet olaylarına karşı önlem getirilmesi konusunda olay çıkarmaya bir açıklama yapmaları halinde cezalarının indirilmesini öngören tasarıyı paket dışında bırakılmış işaret etti.

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, Başbakan Süleyman Demirel'e sıkıyönetime karşı olmaktan vazgeçmesini çağrıda bulundu. Dün TBMM'de bir basın toplantısı düzenleyen Ecevit, "İktidarın ve ona muhalefet partisinin sorunlara çözüm arayışta birer ulusun yaklaşımleri gerekir. İşte bu yaklaşımlarda ulusumuzun büyük bir kesiminin ortak beklentisidir" dedi.

Ecevit, bu konuda daha önce bir çok başvurularda bulunduklarını, ancak kendileri iktidardayken AP'den en küçük bir anlayış görmemelerinin yanı sıra, hükümet kurtarken de Demirel'in her türlü temasını tamamladıkları sonra destek sitmek için değil, bilgi vermek için geldiğini söylediği

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ FEDERAL ALMANYA ŞUBESİ BAŞKANI HELMUT FRENZ:

Küba hapishanelerinde İşkence yapılıyor

Los Plantados (itilenler) denilen siyasi tutuklularla konuşabilen, onları görebilen çıkmadı ● Bunlar arasında ABD ve diktatör Batista'ya karşı mücadelenin önderleri de var. Castro'ya karşı çıktıkları için devamlı tutuklu bulunuyorlar.

ai amnesty international Landerreihe

RÖPORTAJ: HARUN ASLAN

Aydınlık

AYDINLIK, İSVEÇLİ ÜNLÜ YAZAR JAN MYRDAL İLE GÖRÜŞTÜ

● Sovyetler, Vietnamlıları Çinlilerin hiç bir karşılık vermeyeceğine ikna ettiler, fakat yanıldılar

● Tehlikeli olan, Sovyetlerin bir çok liberalin b inçsizliğinden yararlanarak ileri mevziler ele geçirmesidir

● İsveç'te nasıl devrim yapacağımıza karşılan bir proleter enternasyonalizmi olamaz

● Çin üzerine yaptığım filmlerin gösterilmesini sahte solcular engellemek istedi

ISVEÇLİ YAZAR JAN MYRDAL:

Sovyetler, Avrupa'yı ve dünyadaki petrol yollarını ele geçirmeden Çin'e yönelemez

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMALAR VAKFI

Die Ausgaben vom 12. September 1978 und 10. April 1979:
Die Demokraten Europas kommen in unserer Zeitung zu Wort: Der Präsident der AI in der BRD H. Frenz und der schwedische Schriftsteller J. Myrdal.

The Editions of 12. September ans 10th April 1979:
The democrats of Europe have a mention in our newspaper: The President of AI in the Federal Republic of Germany H.Frenz and the Swedish writer J. Myrdal.

Les éditions du 12 septembre 1978 et 10. April 1979:
Les démocrates d'Europe présent la parole dans notre journal: Le président du AI en RFA H. Frenz et l'ecrivain suedois J. Myrdal.

Aydınlık

CUMA 12 EYLÜL 1980 — 10 LIRA

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

Zorlukları böyle mi aşacağız?

ÇEŞME SAHİLLERİNDE ELİNİ «İYİ» YAKALADIK

4 büyük gazetemiz ülkede kan gövdeyi götürürken, Bülent Ersoy'un, Christine Haydar'ın çıplak resimlerine ve çıkardıkları rezaletlere birinci sayfalarından büyük yerler ayırıyorlar

HABER MERKEZİ

ÜLKEMİZDE enerji her geçen gün daha büyük boyutlara ulaşarak tırmanıyor. Üretilen insan sayısı artık günde 20'nin üzerine çıktı. Millet Meclisi çalışmıyor. Parlamentoda çoğunluğu oluşturan partiler dar görüşlü hesaplar içinde. Cumhurbaşkanı allı aydır seçilemiyor.

Basınımız böylesine güç bir durumda ne yapıyor dersiniz. Bu sorunları kökü çözümler mi üretiyor? Anarşinin kaynaklarını saptayıp, üretime yönlenmesi için hareketi mi geçiyor. İşçilerin artan sendikal, hayat pahalılığına karşı ücret artışı ve iş garantisi talepleri için yürütülen mücadeleyi mi destekliyor? İç ve dış politikada, açık ve net programların oluşması ve gerçekleşmesi için cebe mi asfediyor? Ülkemizdeki Sovyet yakınlığına ve MHP tertibine karşı ortak siyaset ve milli birlik mi üretiyor? Yoksa... MHP bakanda nedeni hala kapatma girişiminde bulunmuyorlar diye hükümete, ana muhalefete ve Tarğtaç Başbakanlığına "Ne yapıyorsunuz, daha ne duruyor sunuz" şeklinde uyarılarda mı bulunuyor?

Büyük basınımız bu konularda tam bir sorunsuzluk içinde.

Büyük işler peşinde şimdi basınımız. Dört büyük gazetemiz yarış halindeler şimdi. Avrupa'dan kim tarafından getirildiği meçhul, ne olduğu belirsiz Christine Haydar isimli kadın adam aydım itiyor. Haydar, önde gelen basınımızın birinci sayfalarını, ekterini nasıl değil, işgal etmiş, manşetten inmiyor, seyretmiyor, dinlemiyor... Peşine düşen gazetecilerin haddi hesabı yok. Bir gazetenin muhabiri tuzaklar kuruyor, çalıların arkasına gizleniyor!! Haydar Paşa'nın gelini diye takdim edilen hanımın bir parça daha çıplak fotoğrafını çekmek için bombir atmakyorum yapıyor!

Lütfen büyük gazetelerimiz son on gün dür birinci sayfalarında verdikleri ve yarın çıplak fotoğraflarla donatacakları başlıklar da söyle:

Bülent Ersoy a seyirciler 'Sayın, sayın, diye bağırdı

İzmir Savcısı Bülent Ersoy'un hapsini istedi

Göğüslerini göstererek ar ve adaba aykırı hareket ettiği için...

REZALET

Aç kalan öfkeli eşek küçük Server'in kulağını kopardı

5 İlde biri terörist 5 kişi öldürüldü

Dünyanın en büyük dergilerinden Alman «Spiegel» dergisi, Türkeş'in Nazilerle ilişkisini ve MHP'lilerin Almanya'daki faaliyetlerini anlatıyor

DER SPIEGEL

Spiegel Yurtaslan'ın açıklamalarına geniş yer verdi

Yarından itibaren 8. sayfada

İstanbul semtlerinde zorbalık yapan MHP'lileri açıklıyoruz 2

RAMAZAN SİVİŞ — HAYRETTİN KARAGÜL — NİHAİ YILDIZ — ADEM BALBAY — FETTAH DEMİRHAN

Kadıköy bölgesinin semt sorumluları

●Küçükyalı: Adil Kuru ●Fikirtepe: Artist Mustafa ● Türk Yolu çevresi: Esrarkeş Kemal ● Üsküdar: Gündüz Çörekçi ● Şenesenevler: Fahri Kervancıoğlu ● Küçükbakkalköy: Ramazan Siviş ● Bostanlar bölgesi: Kelkitli Metin

MHP Almanya'da aralarında Dağyeli, Yurtaslan ve Öymen'in de bulunduğu 10 kişi hakkında ölüm kararı aldı

FRANKFURT (ÖZEL)

İSTANBUL (ÖZEL)

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER KÜTÜPHANESİ VAKFI

Die Ausgabe vom 12. September 1980 – die letzte Nummer vor dem Verbot:
Selbst in dieser Nummer richteten wir an die vier großen Zeitungen unseres Landes, die sich trotz der Eskalation der Anarchie und des Versagens der Demokratie immer noch mit Skandal- und Sensationsnachrichten befaßten, eine ernste Mahnung.

The edition of 12th september 1980 – the last number before the ban:
Even in this number we addressed a serious dunning to the four big newspapers of our country, which in spite of the escalation of anarchy and the breaking down of democracy were still occupied with scandals and sensational news.

L'édition du 12 septembre 1980 – le dernier numero l'interdiction:
Même dans ce numéro nous adressions un avertissement sérieux aux quatre grands journaux de notre pays, qui au mépris de l'escalation de l'anarchie et de la défaillance de la democratie – toujours s'occupaient de scandales et de nouvelles à sensation.

16 / 10 / 19 80

Herrn
Peter Galliner
Internationales Presse-Institut
London

Aydınlık
Nuruosmaniye Cad. 3/3. Cağaloğlu-İstanbul
Tel : 26 52 44 26 54 37

Sehr geehrter Herr Galliner

Die Tageszeitung Aydinlik mußte ihr Erscheinen einstellen „bis zu einer zweiten Bekanntmachung" durch das Oberkommando des Ausnahmezustandes in Istanbul, und zwar vom 12. September 1980 an, dem Tag, an dem die Militärs die Macht in der Türkei übernahmen. Das Oberkommando hat keine Gründe für diese Maßnahme angegeben.

Aydinlik ist eine Tageszeitung, die sich durch ihren wertvollen Kampf gegen den Terrorismus sowohl in der Türkei als auch im Ausland einen Namen gemacht hat, zählt zu den sechs größten Zeitungen in der Türkei. Wesentliche Beiträge über die sowjetische Bedrohung und über terroristische Aktivitäten wurden des öfteren im Radio und Fersehen großer europäischer Länder gesendet und fanden Zugang zu europäischen Zeitungen. Unsere Veröffentlichungen haben in rechten und „linken" terroristischen Kreisen und bei verschiedenen Mitläufern in ihrem Umfeld starken Widerspruch hervorgerufen. Wir mußten zahlreiche Attacken und Drohungen auf uns nehmen und ihnen Widerstand entgegensetzen und in einigen Fällen führten diese Angriffe sogar zum Tod unserer Reporter und Beschäftigten.

Aydinlik folgte vom Tag ihres ersten Erscheinens am 2-. März 1978 an, bis zu ihrem Verbot am 12. September 1980 festen, revolutionären Richtlinien, die sich orientierten an der Unabhängigkeit, Demokratie, den Menschenrechten, der Freiheit der Türkei und dem Wohl des Volkes. Sie verteidigte das Bündnis der Türkei mit der NATO und Westeuropa, lenkte die Aufmerksamkeit auf die sowjetische Bedrohung im Nahen Osten und in der Türkei, vertrat eine friedliche Lösung der Auseinandersetzungen sowohl mit Griechenland als auch mit Zypern und ermutigte die Entwicklung freundschaftlicher Beziehungen mit diesen Ländern. Gemäß der ihr zugrundeliegenden Politik hat sie ihre Seiten Schriftstellern und Journalisten mit anderer Meinung zur Verfügung gestellt.

Das Verbot von Aydinlik hat sowohl in der Türkei als auch in Europa Befremden ausgelöst. Selbst verschiedene Mitglieder des Kabinetts, des Sicherheitsrates und Beamte des Ausnahmezustandes, mit denen wir in Kontakt kommen konnten, waren nicht imstande, uns für diese Enscheidung einen Grund zu nennen und taten sich schwer, diese zu rechtfertigen.

Das Verbot unserer Zeitung verletzt ganz offensichtlich die Pressefreiheit und die Menschenrechte. Es paßt zudem auf keinen Fall zum Hauptziel des neuen Regimes in der Türkei „die Anarchie und den Terrorismus zu unterdrücken, den inneren Frieden und die Einheit zu verwirklichen und eine Rückkehr der Demokratie herbeizuführen". Denn um diese Ziele in die Tat umzusetzen, braucht die Militärregierung eine freie Presse, positive Kritik und wegweisenden Rat. Vom Gesichtspunkt des Kampfes aus, der gegen den Terrorismus geführt werden muß, ist das Erscheinen unserer Zeitung von entscheidender Bedeutung. Es hat sich gezeigt, daß unsere zweieinhalbjährige Arbeit den Terrorismus empfindlich getroffen hat.

Bitte erlauben Sie mir, Sie darum zu bitten, daß Ihr Institut, das sicher ein überzeugter Vertreter der Pressefreiheit und der Menschenrechte ist, die notwendigen Schritte unternimmt, um mit der türkischen Regierung und dem Nationalen Sicherheitsrat im Hinblick auf eine Aufhebung des Verbots von Aydinlik zu verhandeln.

Hochachtungsvoll
Oral Calislar
Chefredakteur von Aydinlik

Mr. Peter Galliner
International Press Institute
London

Dear Sir,

The publication of the daily AYDINLIK has been suspended "until a second notification" by the Head Command of Martial Law in Istanbul, beginning from September 12, 1980, the date of the military takeover in Turkey. The Head Command of Martial Law in Istanbul has not given any reason for this suspension.

AYDINLIK is a daily which has established a name in both domestic and foreign circles through its effective struggle against terrorism and ranks among the six largest newspapers in Turkey. AYDINLIK's notable publication with regard to both the Soviet threat and terrorist activities have repeatedly taken place on the radio and television networks of major European countries as well as in the European press. Our publications have met with strong reaction from both right and "left" terrorist centres and from various circles backing these centres. We have had to put up with and resist numerous attacks and threats and in a few instances these attacks have resulted in the death of our reporters and personnel.

AYDINLIK, from its first day of publication on March 20, 1978 to the suspension of its publication on September 12, 1980, has followed a consistent and revolutionary line of supporting Turkey's independence, democracy, human rights, freedom and the welfare of the people. It has advocated Turkey's alliance with the NATO bloc and Western Europe, drawn attention to the Soviet threat facing the Middle East and Turkey, stood for the peaceful solution of Turkey's matters with both Greece and Cyprus and encouraged the development of friendly ties amongst these coumntries. In accordance with these basic

TÜSTAV SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

policies it has opened up its pages to writers and journalists of differing opinions.

The suspension of the publication of AYDINLIK has been met with surprise both in Turkey and Europe. Even various personages with whom we have been able to get in touch from the cabinet, the National Security Council and Martial Law officials, have not been able to give us any reason for this decision of suspension and found it difficult to justify this act.

The suspension of our publication openly violates the freedom of the press as well as human rights. Furthermore it does not in any way comply with the main aim of the new regime in Turkey to "suppress anarchy and terrorism, to realise internal peace and unity and to make a return to democracy". For in order to realise these aims the military regime is in need of a free press, positive criticism and guiding advice. The publication of our newspaper is of decisive importance from the point of view of the struggle to be waged against terrorism. It is an accepted fact that our two and a half years publication has dealt effective blows to terrorist centres.

Please allow me to request that your Institute, which we are convinced wholeheartedly believes in the freedom of the press and in human rights, to take the necessary and appropriate steps to negotiate with the Turkish Government and the National Security Council with a view to lifting the ban on the publication of AYDINLIK.

Yours Sincerely

Oral Çalışlar
General Director

M. Peter Galliner
Institut de la Presse Internationale
Londres

Monsieur,

Le quotidien Aydinlik dut s'arrêter de paraître „jusqu' à un second notification" venant du commandant de l'état d'exception à Istanbul dès le 12 septembre 1980, le jour de la conquête du pouvoir des militaires en Turquie. Aucun raison de cette mesure n'a été fournie par le commandant.

Aydinlik est un quotidien qui, en raison de sa lutte efficace contre le terrorisme s'est fait une grande renommée aussi bien en Turquie qu'à l'étrangeret qui compte parmi les six plus grands journaux du pays. De notables publications sur la menace soviétique et des activités terroristes furent émis plusieurs fois à la radio et à la télévision de grands pays européens et furent placées aux journaux européen. Nos publications trouvèrent une forte réaction de la part des centres droits et gauches „terroristes" et de different, cercles autor d'elles. Nous avions à supporter et à resister à diverses attaques et menaces et en plusieurs cas ces attaques ont conduit au mort de nos reporteurs et employés.

Dès le premier jour de sa parution le 20 mars 1978, j'usqu'à sa suspension le 12 septembre 1980 Aydinlik suivit une ligne consistante et révolutionnaire en s'orientant vers l'indépendance, la démocratie, les droits de l'homme, la liberté de la Turquie et le bien public. Il défendut l'alliance avec l'O.T.A.N. et l'Europe de l'Ouest attira l'attention sur la menace soviétique envers le Prahe-Orient et la Turquie, s'engagea pour une solution pacifique des conflicts avec la Grèce et avec Chypre et encouragea le développement de relations amicales entre ces pays. Conformément à sa politique sous-jacente il a offert aux écrivains et aux journalistes de différentes oginlons d'écrive sur ses pages.

La suspension de notre journal Aydinlik a suscité une surprise et en Turquie et en Europe. Même de divers membres du cabinet, du Conseil de Sécurité Nationale et des fonctionnaires de l'état de siège, avec eux nous pouvions entrer en contact n'étaient pas en mesure de nous donner une raison pour cette décision et avaient de difficultés à justifier cette action.

La suspension de notre journal offense clairement la liberté de la presse et les droits de l'homme. Et en outre il ne s'accorde pas en aucun cas au but principal du régime nouveau en Turquie „d'opprimer l'anarchie et le terrorisme, de réaliser la paix interne et l'unité et d'arranger le retour de la démocratie". Car à transformer ces buts en action le gouvernement militaire a besoin d'une presse libre, d'une critique positive et d'un conseil montrant le chemin. Sous l'angle de la lutte qui doit être memé contre le terrorisme la parution de notre journal est d'importance décisive. Il a été prouvé que notre publication pendant deux ans et demi a touché le terrorisme sensiblement. Venillez me permettre de demander que votre institut, sûrement un défenseur convaincu de la liberté de la presse et des droits de l'homme à faire des démarches nécessaires pour entamer des négotiations avec le gouvernement turc et le Conseil de Sécurité Nationale en vue d'annuller la suspension de parution d'Aydinlik.

Avec mes salutations distinguées
Oral Calislar

TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Journalistenvereinigung der Türkei
Vereinigung der türkischen Zeitungsverleger
Verein der türkischen Journalisten

Wie bereits bekannt, mußte unsere Zeitung Aydinlik am 12. September 1980 ihr Erscheinen einstellen „bis zu einer zweiten Bekanntmachung" durch das Kommando des Ausnahmezustandes in Istanbul. Das Kommando hat für diese Entscheidung keinen Grund genannt.

Die klare und entschlossene Haltung gegenüber Terrorismus und Anarchie, die zu turbulenten Zuständen in der Türkei führte, ist in der öffentlichen Meinung nicht unbekannt. Genauso wurde auch unsere Politik der Verteidigung der Einheit, des inneren Friedens, der Demokratie, der Freiheit und der Rechte der arbeitenden Menschen in der Türkei während der Dauer unserer Veröffentlichung klar dargelegt. Es ist offensichtlich, daß ein Erscheinungsverbot solch einer Zeitung nicht nur die Freiheit der Presse und die Menschenrechte verletzt, sondern auch im Widerspruch steht zum öffentlichen Gewissen. Wir glauben auch, daß diese Entscheidung den vordringlichsten Zielen des Nationalen Sicherheitsrates „die anarchie und den Terrorismus zu beseitigen, die Einheit und den inneren Frieden aufrechtzuerhalten und zur Demokratie zurückzukehren" nicht dienen wird. Im Namen der Journalistenvereinigung der Türkei (Vereinigung der türkischen Zeitungsverleger, Verein der türkischen Journalisten) möchte ich Sie darum bitten, die notwendigen Schritte in Richtung auf eine Aufhebung des Erscheinungsverbotes unserer Zeitung durch das Kommando des Ausnahmezustandes in Istanbul zu unternehmen, durch Kontakte zum Nationalen Sicherheitsrat, zur Regierung und dem Kommando des Ausnahmezustandes in Istanbul.

Mit freundlichen Grüßen

Nachschrift: Dieser Brief wurde den drei obengenannten Organisationen zugesandt.

Association of Journalists of Turkey
Union of Turkish Newspapers Publishers
Union of Turkish Journalists

As is known, the publication of our newspaper AYDINLIK has been suspended "until a second notification" by the Martial Law Command in Istanbul on September 12, 1980. The Command has not given any reason with regard to this decision.

AYDINLIK's clear and resolute stand concerning the terrorism and anarchy which has led to the vehement state of affairs in Turkey, is known quite well by public opinion. Likewise our policy of defending unity, internal peace, democracy, freedom and the rights of the working people in Turkey has been clearly expounded througout the duration of our publication.

It is evident that the ban on the publication of such a newspaper is not only in violation of freedom of the press and human rights, but also at variance with public conscience. We are also in the belief that this decision wil not serve the basic aims of the National Security Council to "do away with anarchy and terrorism, to maintain unity and internal peace and to return to democracy".

As the Association of Journalist of Turkey (Union of Turkish Newspapers Publishers, Union of Turkish Journalists), I would kindly request that you take the necessary and appropriate steps towards the lifting of the ban concerning the publication of our newspaper by the Martial Law Command in İstanbul, through contacts with the National Security Council, the Goverment and the Martial Law Command in İstanbul.

With best regards.

Oral Çalışlar
Director General

Note: This letter has been sent to all three of abovementioned organisations. (Tr.)

L'Association des Journalistes de Turquie
L'Union des Editeurs de Journeaux de Turquie
L'Union des Jornalistes Turcs

Comme vous le savez le 12 septembre 1980 notre journal Aydinlik dût arrêter de paraître „j'usqu'à une seconde notification" par une décret du commandant de l'état d'exception a Istanbul. Aucune raison de cette decision n'a ete fournie par le commandant.

L'attitude claire et résolu ours le terrorisme et l'anarchie, qui menat aux situation turbulentes en Turquie, n'est pas re effet inconnue dans l'opinion publique. De la même facon on notre politique de la défense de l'unité de la paix interne, de la démocratie, de la liberté et des droits des hommes travailleurs fut mis en évidence pendant la duree de notre parution.

C'est évident qu'une suspension de parution d'un tel journal ne blesse pas seulement la liberté de la presse et les droits de l'homme, mais se met en contradiction avec la conscience publiques. Nous crayons aussi que cette décision ne servira pas au buts fontamentaux du Conseil de Sécurite Nationale „d'abolir l'anarchie et le terrorisme, de maintenir l'unité et la paix interne et de retoumer à la démocratie".

Au nom de l'Association des Journalistes de Turquie (l'Union des Editeurs de Journaux de Turquie, l'Union des Journalistes Turcs) je voudrais vous demander à faire des démarches un direction d'une arrêt de la suspension de parution de notre journal par le commendant de l'état d'exception a Istanbul, en établissant des contacts au Conseil de Securite Nationale, au gouvernement et au commandant de l'état d'exception à Istanbul.

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLER ARAŞTIRMA VAKFI

BASIN

SIKIYÖNETİM

Kendi Kendine Sansür

"Basın özgürdür. Gazetecilerin ve haber ajanslarının serbestçe çahşabilecekl[erini] bildiririz."

Genelkurmay Ba[şkanlığı] reketinin ilk gününde riyle, basının serbest hiçbir sapsörün sözk diriyordu. Sadece 11 bul I. Ordu ve Sıkıyö Üruğ imzasıyla, MH[P] organı olduğu bazı Demokrat ve Mao'c tımlık gazetelerinin dığı bildiriliyordu. birlikte matbaa tesisl birkaç gün sonra aç şam gazetesi basılma yöneticileri, gazetek rerek yeniden yayı tasarlıyorlardı. Türk tanınan Hergün'ün, D yınlarına yayınları[nın] sürdürmesi sözkonusu

Demokrat gazete[si] koşulları altında ya[yın] kalacağı anlaşılıyord[u] hiçbir zaman daima karşısına delesini son yıllarda ... nelten Aydınlık'ın Gazetenin sorumlula[rı] kurmay nezdinde yaptıkları soruşturma[lar]da, "Kapatılma kararından bizim haberi[miz] yok" yanıtını alıyorlardı. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Adli Müşaviri de, bu konuda görüş açıklamıyordu. Her[hal]de esas sebep, A[ydınlık] dönemeçinden sonra g[ö]ç[ü]kmaya başladığı s[a]vu[n]ma" aleyhine büyük zaman yarattığı hava[sı] lık politikasında öne[mli] muş, TİKP organı olar[ak] terörün kesinlikle k[a]r[ş]ı dahil terör içindeki MHP himayesinde ka[lan] kadar eleştirmişti.

12 Eylül hareketi, k[a]n[l]ı yaratırken, resm[en] ması, Türk gazetecileri ağır bir sansür uygul[a]m[a]sı Yeni yönetimin basın ... ken, "Nemize lazım; h[a]v[a]sı hakim oldu. C[u]n[t]a kuları, büyük bir titizli[k] lerken, köşe yazarları cel olmayan konularda termeye başladılar. Gü[n]ün çok dikkatliydiler. Mill[iyet] yazar, askeri hareket ik[i] lara sunuldu. Abdi İp[ekçi] sütununun başlığı "Bu[gün]ün bıraktığı itibarlı ... Barlas işe başladı. Bir cümle ile uzan cümlecek fikirler, muhafazakar, ama demokratik rejime sıkı sıkıya bağlı bir görüşüm içinde Milliyet'in artık iyiden iyiye değişen okuyucu kitlesine sunuluyordu. Doğ-

bilindiğinden daha da ilgi çekiyordu. Milliyet'in kültür, üslup ve fikir dolu köşesini haftada dört defa dolduran ve militan olmayan aydın okuyucuların sürekli izledikleri Prof. Mümtaz Soysal, 12 Eylül'de Türkiye'de olmadığından yazılarına birkaç gün ara verdi. [illegible] dışardan değerlen[dir]melerine kaldığı yerden yeniden başl[adı]

SAYFA ONALTI

Zeitschrift Yanki
Nummer 495
22. September 1980

In einem Artikel mit dem Titel „Selbstzensur" wird betont, daß entgegen der ersten Erklärung des Generalstabchefs am 12. September, die lautete: „Die Pressefreiheit bleibt gewahrt. Wir erklären hiermit, daß Zeitungen und Nachrichtenagenturen in Freiheit arbeiten können" laut einer weiteren Bekanntmachung vom 11. September, die die Unterschrift von General Necdet Ürug, Oberbefehlshaber der Ersten Armee und des Ausnahmezustandes in Istanbul, trägt die drei Zeitungen ‚Hergün' (Organ der Nationalistischen Bewegungspartei) ‚Demokrat' (angeblich Organ der illegalen Kommunistischen Partei der Türkei) und ‚Aydinlik' (als maoistisch bekannt) ihr Erscheinen auf unbegrenzte Zeit einstellen mußten.

Nachdem die Vermutung geäußert wurde, daß es für ‚Hergün' und ‚Demokrat' recht schwierig sein dürfte, wieder zu erscheinen, heißt es in dem Artikel weiter: „Für Aydinlik, die sich schon immer gegen den bewaffneten Terrorismus gestellt und in den letzten Jahren ihren Kampf einzig auf die Nationalistische Bewegungspartei (MHP) ausgerichtet hatte, sah jedoch die Sache anders aus. Die Verantwortlichen der Zeitung berichteten, daß als Ergebnis ihrer Nachforschungen die Beamten des Generalstabes in Ankara man ihnen die Antwort gab ‚wir wissen nichts von einem Verbot Ihrer Zeitung' ". Auch der Rechtsberater des Ausnahmezustandskommandos in Istanbul äußerte sich nicht zur Sache. Man schloß daraus daß die Entscheidung über das Verbot wahrscheinlich aufgrund der Kampagne gefällt worden war, in der Aydinlik nach dem Beginn ihres Erscheinens nach dem 12. März gegen die ‚Konter-Guerilla' (eine illegale reaktionäre Kraft, die innerhalb der Armee operierte) zu Felde zog. Danach änderte Aydinlik ihre Politik nicht wesentlich und nahm als Organ der Arbeiter-Bauern-Partei der Türkei (TIKP) entschieden Stellung gegen den politischen Terrorismus im Land. Sie kritisierte die linksradikalen Fraktionen, die in den bewaffneten Terror verwickelt waren ebenso hart wie den rechtsradikalen Terror, der ihrer Meinung nach von der Nationalistischen Bewegungspartei gestützt wurde".

Der Artikel beschäftigt sich darüberhinaus mit den Veränderungen in der Presse nach der Machtübernahme der Militärs.

Periodical YANKI
Issue 495
September 22, 1980

In an article entitled "Self-censure" it is stressed that although in the first declaration issued by the Chief of Staff on 12th September it is expressed that "The press shall have freedom. We here by notify that newspapers and news agencies will be able to work in freedom", with a notification dated 11th September and bearing the signature of General Necdet Ürug, Commander of the First Army and Martinal Law in İstanbul, three newspapers, namely Hergün (organ of the Nationalist Action Party), Demokrat (alleged by some to be the organ of the illegal Communist Party of Turkey) and Aydınlık (known as Maoist) were interminably closed down.

After suggesting that it would be quite difficult for Hergün and Demokrat to recontinue their publication, the article goes on to say: "However, the case for Aydınlık, which had always opposed armed terrorism and in the last few years directed its struggle solely against the Nationalist Action Party (MHP) was quite different. The responsibles of the newspaper reported that as a result of the investigation they had made with officials from the Chief of Staff in Ankara they had received the reply 'We have not been informed of the closing down of your newspaper' The Judicial Councilor of the Martial Law Command in İstanbul did not express any opinion either. It was generally concluded that the decision for the ban was most probably due to the campaign Aydınlık had started after resuming its publication following the 12th of March period, a campaign against the 'Counter-Guerilla' (an illegal reactionary force operating within the armed forces -tr.) Afterwards Aydınlık made important changes in its policies and as an organ of the Worker-Peasant Party of Turkey (TIKP), took a resolute stand against political terrorism in Turkey. It had strongly criticized the leftist fractions involved in armed terrorism, as well as the rightist terrorism which it accepted as being under the protection of the Nationalist Action Party."

The article further comments on changes in the press after the military takeover.

Périodique Yanki
Numéro 495
22 septembre 1980

Dans une article intitulé „Auto-Censure" il est souligné, contrairement à ce qui a été annoncé dans une première déclaration du chef d'état-major général le 12 septembre dans laquelle le suivant était dit. La presse vestera libre. Nous annoncons par la présente que les journaux et les agences de presse peuvent travailler librement" que selon une deuxiéme notification du 12 septembre signée par Général Necdet Ürug, commandant en chef de la Premiére Armée et de l'état d'exception à Istanbul, les trois journaux ‚Hergün' (organe du Parti de Mouvement Nationaliste), ‚Demokrat' (à ce qu'on dit organe du Parti Communiste illégale) et Aydinlik (connu en qualité d'être maoiste) durent arrêter à paraître sans limitation de temps.

Après avoir supposé qu'il tevrait être bien difficile pour ‚Hergün' et ‚Demokrat' de reparaître, l'article continue: „Pour Aydinlik, qui a toujours pris position contre le terrorisme armé et pendant les derniérs années a oriente sa lutte seulement contre le Parti de Mouvement Nationaliste (MHP), s'était pourtant autre chose. Les responsables du journal rapportèrent que, comme résultat de leurs investigations chez des officiers du chef d'état-major général à Ankara, on lui ait répondu „on nous n'a pas informé d'une suspension de parution de votre journal". Le conseiller juridique du commandant de l'état d'exception à Istanbul ne disait non plus son avis sur cette affaire. On en conclurait généralement que la décision de la suspension avait propablement été prise en raison du campagne dans lequel Aydinlik quelque temps après le debut de saparution, après le 12 mars, était parti en guerre contre le „Contre-Guerilla" (force réactionnaire illégale opérant au milieu de l'armée). Puis Aydinlik changea sa politique nettement et en qualité d'organ du Parti des Travailleurs/Paysants de la Turquie (TIKP) pris résoluement position contre le terrorisme politique en Turquie. Il critiquar les fractions de l'extrême gauche impliqués à la terreur armée aussi dure que celle de l'extrême droite, qui à son avis était protegé par le Parti de Mouvement Nationaliste".

L'article continue à se préoccuper en outre avec les changements dans la presse après la prise de pouvoir des militaires.

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALAR VAKFI

YANKI ■ sayı: 496 tarih: 29 Eylül 1980

Hergün, Aydınlık ve Demokrat

Hergün, Aydınlık ve Demokrat gazetelerinin, Türk basını içinde, diğer günlüklere benzemeyen yayın tutumlarıyla, değişik bir yerleri olduğunu tüm basın mensupları bilir.

Bu "değişik" yerden dolayı da, 12 Eylül günü, bir gün öncesinden hazırlanmış bir sıkıyönetim komutanlığı anmıştır.

okuyucuların ıaları hakkına önderliğinde- ışmasını, Tür- ı çoğulcu de- lkeleri içinde- ımesini içten ı olarak gönlü- ı ters düşme- sının yayınına luyor.

e'de artık kleri yok et- r devrin" sona erekir. Herhal-

de Türkiye, hiç olmazsa bu askeri yönetim sürecinde eskiye dönmeyecektir. Bunu herkesin anlamasında iyiniyetle programlarının temellerini açıklamış olan asker yöneticilere yardımcı olmasında yarar vardır.

Konuya bu açıdan baktığımızda, yukarıda isimlerini belirttiğimiz üç gazetenin de —birbirinden çok farklı yönlerine rağmen— yayınlarına yeniden izin verilmesini temenni ediyoruz. Bu yayın organlarını yeniden faaliyete geçirebilecek kişilerin, çoğu esasta bizim anladığımız gazetecilik prensiplerine inanmayan kişiler bile olsalar, bugünün koşullarında sağduyu ile hareket edeceklerine de inanmak istiyoruz.

Türkiye, bütün dünyada eşi örneği olmayan bir "Askeri Yönetim" sergilemektedir. Bu üç gazeteye yeni bir deneme şansını yetkililerin —17 günlük aradan sonra— verebileceğini de düşünüyoruz.

29 EYLÜL—5 EKİM 1980

Zeitschrift Yanki
Nummer 496
29. September 1980

In einem Artikel mit dem Titel „ ‚Hergün', ‚Aydinlik' und ‚Demokrat' " wird folgendes berichtet:
„Es ist unter allen Pressemitlgiedern bekannt, daß die Zeitungen ‚Hergün', ‚Aydinlik' und ‚Demokrat' mit ihren unterschiedlichen Auffassungen unnerhalb der türkischen Presse einen gesonderten Platz einnehmen. Wegen ihres unterschiedlichen Standortes sind sie vom Ausnahmezustandskommando einen Tag vor der Machtübernahme der Militärs am 12. September verboten worden.

Als Zeitschrift, die an die Pressefreiheit und an das Recht der Leser glaubt, umfassend informiert zu werden und aus vollem Herzen auf eine erfolgreiche Verwirklichung des von General Evren begonnenen Unterfangens hofft, damit die Türkei wieder siecher in eine gesundete pluralistische Demokratie auf den Grundsätzen Atatürks aufbauend zurückkehren kann, ist es unser Wunsch, daß alle Presseprgane in die Lage versetzt werden sollten, in Übereinstimmung mit den herrschenden Verhältnissen ihre Arbeit fortzuführen .

Man muß einsehen, daß nach der Machtübernahme vom 12. September die Zeit, in der die Freiheit dazu benutzt wurde, die Freiheit in der Türkei abzuschaffen, zu Ende ist. Es läßt sich mit goßer Wahrscheinlichkeit voraussagen, daß zumindest solange die Militärs an der Macht sind, solch eine Zeit nicht noch einmal kommen wird. Es ist das beste, wenn jeder dies klar zur Kenntnis nimmt und den Militärs, die ihr Programm mit viel gutem Willen dargelegt haben, Hilfe leistet.

Wenn wir die Angelegenheit von diesem Standpunkt aus betrachten, sind wir der Ansicht, daß den genannten drei Zeitungen — obwohl sie sich gewaltig voneinander unterscheiden — erlaubt werden sollte, ihre Arbeit wiederaufzunehmen. Wir sind auch geneigt zu glauben, daß jene, die diese Zeitungen wieder herausgeben würden — obwohl die meisten von ihnen wohl nicht an die gleichen Grundsätze bei ihrer journalistischen Arbeit glauben dürfen wie wir — unter den herrschenden Bedingungen von ihrem gesunden Menschenverstand Gebrauch machen werden.

Die Türkei ist Zeuge eines „Militärregimes", wie es sonst wohl nirgendwo auf der Welt anzutreffen ist. Dieser Tatbestand ist es auch, der uns bewogen hat zu glauben — auch nach einer Pause von 17 Tagen — die Verantwortlichen diesen drei Zeitungen vielleicht eine neue Chance eröffnen werden."

Periodical YANKI
Issue 496
September 29, 1980

In an article entitled "Hergün, Aydinlik and Demokrat" it is stated that:
"It is known by all member of the press that the newspapers Hergün, Aydinlik and Demokrat, with their differing stands, hold a different place within the Turkish press.

"Due to this 'different' place, their publication was banned by the Martial Law Command a day before the military takeover on 12th September.

"As a periodical wich beleives in the freedom of the press and the right of readers to be informed of all the news and which wholeheartedly wishes for the successful realisation of the enterprise untertaken by General Evren for Turkey's safe return to a healthy pluralist democracy operating with the principles of Atatürk, it is our desire that all organs of the press should be able to continue their publication in accordance with the prevailing conditions.

"It must be accepted that after the takeover of 12th September, 'a period in wich freedom was used to do away with freedom' in Turkey has come to an end. It may most certainly be said that Turkey will not return to such a period at least during the continuation of the military rule. It is best that everyone should understand this point clearly and aid the military which has expounded the basis of its program in all good will.

"When we look at the matter from this point of view, it is our wish that the abovementioned three newspapers -although they differ radically amongst themselves- should be permitted to recontinue their publication. We would also like to believe that those persons who would recontinue the publication of these newspapers -even though most of them may not believe in the principles of journalism we believe in - will act with common sense in the prevailing conditions.

"Turkey is bearing witness to a "Military Regime" wiich is hard to find anywhere in the world. It is this fact which makes us believe that -even after an interlude of 17 days- the officials may give these three newspawers a new chance."

Periodique Yanki
Numero 496
29 septembre 1980

Dans un article intitulé „ ‚Hergün', ‚Aydinlik' et ‚Demokrat' " est écrit le suivant:
„Parmi tous les membre de presse on sait que les journaux ‚Hergün', ‚Aydinlik' et ‚Demokrat' avec leurs points de vue différents occupe une place à part dans la presse turque. En raison de leurs positions différentes leur parution fut suspendue par le commandant de l'état d'exception le jour avant la prise de pouvoir le 12 septembre.

A titre de périodique croyant à la liberté de la presse et au droit des lecteurs d'être informés complèment et qui désire de grand coeur que l'entreprise de Général Evren se réalisera avec succès pour que la Turquie juisse retourner en sécurité dans une démocratie saine et pluraliste sur les principes d'Atatürk, nous souhaitions que tous les oranges de presse seraient mis à même d'état de continuer leur jublication selon les conditions régnants.

Il faut être accepté qu'après la prise de pouvoir le 12 septembre le temps où la liberté tut utilisé à abolir la liberté en Turquie prend fin. On peut dire avec grande probabilité que au moins pendant le gouvernement des militaires, une telle période ne reviendra pas une deuxième fois. Il faut mieux que chacun cela comprenne clairement et aide les militaires, qui à bonne volonté ont mis leur programme en évidence.

Regardant l'affaire de ce point de vue nous avons l'avis que'on devrait permettre au trois journaux nommés — malgré de 'immenses différences entre eux-mêmes — de recontinuer leur publication. Nous sommes aussi prêts de croire que ceux qui publieraient ces journaux de nouveau — bien que la plupart d'eux ne croyiaient pas peut — être aux mêmes principes dans leur travail journalistique que nous-memes — parmi les circonstances regnantes se serviraient de leur sens sommun.

La Turquie est demoin d'un „Gouvernement militaire" qu'on peut sans doute trouver nulle part ailleurs. C'est ce fait qui nons a porté de croire — même après une pause de 17 jours — que les officiers ouvriraient aux trois journaux une chance nouvelle.

Yeni Aşama

ler, Kıbrıs'ın intikamını savaş alanında alınc unanlılar ve ruml ında, bir el- lerin rinde Kaliş nikol mürc tand siyle sahn

cesir le R l inc gizli hake tahlil mıştı manı yapıl

muhtemel çözüm yolları ve alternatifler diye, daha sakin daha rasyonel, daha gerçekçi bir şekilde meselelerin bakma aşaması, bu suretle adım c şekillenmiştir.

Dergimizin bu sayısında da ol dığımız, I inci TBMM gizli oturum tanaklarından bir bölümde, Atatürk dehasını, eşsiz liderliğini ortaya ç ran bir konuşma yer almaktadır. B da Atatürk, memleket ağır bir dış te altında iken, memleket içinde bir manlar iyi niyetle başlamış, fakat c sonra Milli Mücadeleye zararlı sonucuna veren çeetlerden, sorur ferdi ha

Bu memleke kurmak ketlerde, siz ve c ne zarar ni, acı b riler için na bağlı kücü Ha nın ne k riyle, del Malesef ra nüfuz larımızı den, MH bir tazminat davası ile tenkit etmiştir.

I inci TBMM gizli tutanaklarında Atatürk'ün, Çerkes Ethem hareketi Demirci Efe çeteleri ve diğer gayri resmi direnme hareketleri hakkında verdiği izahat dikkatle izlenecek olursa, Türkiyenin bugünkü durumuyla, Milli Mücadele yıllarının benzerliği ve paralelliği daha iyi ortaya çıkar. Atatürk, ilk önceleri Yunanlılara karşı başarılı direnme hareeklerinde bulunan, baskın ve karşı hücumlarla, halkın desteğini kazanan, sevgi ve sempaptisini çeken bu "çetelerin", daha sonra

1921 yılı başlarında Milli Mücadelenin bir merkezde toplanıp, çetelerin dağıtılması ve başındakilerin tepelenmesi, Sakarya ve Dumlupınar Savaşlarında milletin şahlanışını hazırlıyan en önemli faktör olmuştur. Bu nedenle, gençlerin iyi niyetlerini, şahsi siyasi ihtirasları için sömüren kimseler sahneden uzaklaştırıldıktan sonra, asıl düşmana karşı topyekun seferberlik yapılırken, milliyetçi gençlik, kalbi türk vatanı için

ren milyonlarca vatansever, hiç şüphesiz bu gayrete katılacaktır. Bu güç, kendilerini çıkmaza sürükleyen, yanlış yollarda hayatlarını heba eden bir takım maceracıların ve muhterislerin pençesinden kurtarıldıktan sonra, devletin yolu üzerinde bir ayak bağı değil, aksine yararlı bir müttefik olacaktır.

bakımdan da terörle mücadesu Hükümeti, son yılların hiç ninde görmediğimiz tarzda, bütlarla karşı karşıya bulunmakEylül hareketinin dış dünyada ğı yankılardan da görüleceği a asıl canı sıkılan ve işlerinin daha da zorlaşacağını gören komunistler olmuştur. Fakat değer veren, yurdumuzun iyiünen hemen herkes, 12 Eylül i desteklemiş ve komunistlesolda yaptıkları gösterilerde, Parlamentosunda, komunist

aynı şekilde "Eğer başımızda bunlar munisti

Zeitschrift Yeni Forum
Nummer 26
1. Oktober 1980

Ein Artikel mit dem Titel „Neue Etappe" kommentiert die politischen Veränderungen, die die Türkei in den vergangenen Jahrzehnten durchlaufen hat und bringt die Meinung zum Ausdruck, daß die kürzlich erfolgte Machtübernahme der Militärs von allen, denen das Wohl des Landes am Herzen liegt, positiv aufgenommen wurde, In diesem Artikel steht unter anderem : „Heute finden alle maßgebenden Kräfte, die den Terrorismus im Land unterstützen im Volk einen erbitterten Gegner und geraten in die totale Isolation. Zweifellos wird is in ihren Reihen aber selbstmörderische Anhänger geben, die dem Aufruf „Eröffnet den Krieg an allen Fronten!" den die moskauhörige Kommunistische Partei der Türkei, Marionette der Sowjetunion, in ihrer Dummheit lancierte, Folge leisten werden. Aber es steht fest, daß in kurzer Zeit die vereinten Kräfte des Volkes und aller nationalen Institutionen sie vernichtet wurde. Die extreme Linke wird für ihre Torheit wie auch schon bei früheren Gelegenheiten einen hohen Preis zu zahlen haben. Von nun an wird es sicher Leute innerhalb der extremen Linken geben, wie jene in der Zeit nach dem 12. März, die ihr Heil bei Gewalt und Terror suchten und dann, nachdem sie auf die Nase gefallen waren, den nackten Tatsachen gegenüberstanden, daraus ihre Lehren zogen und aus ihren Träumen und Phantasien erwachten. Die jungen Leute sollten ihnen zur Mahnung die Tatsachen zur Kenntnis nehmen, die andere, die solche Erfahrungen in früheren Zeiten gemacht haben und die heute zu den herausgebern der Zeitung Aydinlik gehören, ihnen hinterlassen haben. Das Verbot der Zeitung Aydinlik ist sowohl im In- als auch im Ausland auf Befremden gestoßen, gerade auch weil sie ein Organ jener Kreise ist, die aus der Zeit des 12. März wichtige Lehren gezogen haben. Diese marxistische Gruppe, die nach einer harten Lektion jetzt den Tatsachen ins Auge sieht, ist in der Tat ein gutes Beispiel für andere Aktivisten, die noch immer nichts dazugelernt zu haben scheinen.

Periodical YENİ FORUM
Issue 26
October 1, 1980

An article entitled "A New Stage" comments on the political changes Turkey has undergone in the past decades and expresses the view that the recent military takeover has been received well by all who are concerned with the welfare of the country. It is further stated in the article that:

"Today all the focal powers which support terrorism in the country, are facing violent opposition from the people and are in complete isolation. No doubt amongst them there will certainly be some suicidam forces who will respond to the call 'Open War Everywhere!' issued idiotically by the Moscow–backed puppet Communist Party of Turkey. But it is for sure that they will be annihilated in a short time with the aid of the people and all national institutions. The extreme left as was the case on previous occasions, will pay a high price for its folly. From now on there will certainly be people within the extreme left, who like those in the period following the 12th of March resorted to violence and terror, and as a result made a head-long crash with bare facts and thus drew important lessons that awoke them from their dreams and fantasies. Such young people should read with admonition the facts admitted by various people who underwent such an experience in the previous period and who are now among those who publish the newspaper Aydinlik. It is for this reason that as an organ of these circles who have drawn important lessons from the 12th of March period, the closing down of the newspaper Aydinlik has been met with surprise by man in both domestic and foreign circles. This Marxist group which has awakened to facts after experiencing a hard lesson, is in fact a good example for other activists who still seem to have not drawn the necessary lesson."

Périodique Yeni Forum
Numéro 26
1er octobre 1980

Sous titre „Une Nouvelle Phase" un article commente les cnangements politiques ayant parcouru par la Turquie pendant les decennies passées et exprime l'opinion que la prise de pouvoir militaire il y a peu de temps ait été accueilli positivement tous ceux à qui le bien du pays est quelque chose. Entre autres choses il y en a le suivant: „Aujourd'hui des forces importants, qui soutiennent le terrorisme dans le pays, se trouvent ennemi acharne du peuple et comme ca se maneuvre à l'isolation totale. Cependant, il y aura sans doute des partisans avec des idées de suicide qui vont suivre l'appel „Commencez la guerre partout!" appel idiotique lancé par le Parti Communiste de la Turquie, dans sa dépendance totale de Moscou fantoche de l'union soviétique. Mais il es sûr que, dans peu de temps, ils seront annihilés par les forces du peuple et de toutes les institutions nationaux. L'extrême gauche va payer cher pour sa folie, comme d'était déjà le cas plusiers fois dans le passé. Dorénavant il y aura sûrement des gens parmi l'extrême gauche comme aux dans la période après le 12 mars qui, trouvant vefuge dans la violence et la terreur, essuyèrent de dures défaites et se trouvèrent en face de la simple réalité et en tirant une lecon se réveillèrent de leurs rêves et fantaisies. Les junes gens devraient à leur avertissement prendre connaissance des faits que d'autres avec des expériences d'autrefois qui aujourd'hui sont parmi les éditeurs du journal Aydinlik leurs ont transmis. La suspension du journal Aydinlik a causé de la surprise et à l'intérieur et à l'étranger justement parce que il est un organe des cercles qui ont essuyé une lecon de la période du 12 mars. Ce groupe marxiste, qui, après une lecon dure, voit maintenant les faits de près est en effet une bonne exemple pour d'autres militants, qui semblent toujours n'avoir rien appris à cet égard.

AYDINLIK
Auslandsbüro
Office Abroad
Le Bureau Étranger

Bergerstraße 146
D-6000 Frankfurt /M 60
Telefon 0611/ 43 71 96

TÜRKİYE SOSYALİST PARTİSİ KÜTÜPHANESİ ARŞİVİ

KAMUOYUNA!

Belli bir dönemden beri başlayarak, yaşadığımız günlerde daha da ileri boyutlara varan gerginlik ortamı tüm devrimci hareketi sarmış durumdadır. Devrimci hareketin kendi iradesi dışında yüz, yüze geldiği bugünkü ortam; her türden karanlık gücün içinde rahatlıkla binbir türlü dolap çevirebileceği bir provakasyon ortamıdır.

Çeşitli karanlık senaryoların sonucu olarak, akıtılan devrimci kanı Türkiye ve Türkiye Kürdistanı halkının kurtuluş mücadelesinin önünü karartmaktadır. Buradan da anlaşılacağı gibi kim tarafından gelirse gelsin devrimci örgütlerin içleri ve birbirleri arasında çıkan sorunları Eleştiri-Özeleştiri metoduyla çözmek yerine şiddete başvurmak ne ulusal kurtuluşçuluk, nede devrimciliktir. Bu anlayışların hizmet ettiği tek güç sömürücü eğemen sınıflardır. Türk burjuva basını da devreye girerek provakasyon ortamını körüklemektedir.

Devrimci harekete kendi iradesi dışında dayatılmış olan bu provakasyon ortamını bir bütün olarak reddediyoruz. Devrimci hareketi bu platforma çekmek isteyen her türden anlayışın karşısındayız.

Devrimci örgütlerin örgütsel bağımsızlığına, özgür siyasi eylemliliğine karşı dayatılan zorbalıklar sonucu hayatını kaybeden hangi örgütten olursa olsun, devrimcilerin kaybı devrimci güçlerin kaybıdır.

Bu ortamda, tarafına bakılmaksızın hayatını kaybeden her devrimcinin ölümü katliamdır. Ve hiç kimse bunun savunucusu olamaz. Devrimcilerin öldürülmesini savunanlar tarih karşısında kendi suçlarının kararını imzalamış olacaklardır.

PKK tarafından başlatılan ve sürdürülmesi ''teorize'' edilen bu mantık derhal terkedilmelidir.

Biz devrimci örgütlerin ne ''anti-PKK'cı cepheler'' kurmak ne de PKK'yı şiddetle yoketmek gibi bir sorunumuz yoktur. Onun içindir ki, PKK'da bu hobiden *kendini kurtarmalıdır.*

Devrimcilerin görevi; Türkiye ve Türkiye Kürdistanı halkının devrim mücadelesinin sorunlarını çözüme ulaştıracak uğraş içinde olmaktır. Devrimci hareketin iradesi dışında, PKK tarafından dayatılan gündem değişikliğini kabullenmeyerek gerçek görevlerimizi yapmaya devam edeceğiz. Bu karanlık ortamın dağıtılmasında, sorumluluklarını sonuna kadar devam ettirip, her türden provakasyondan kaçınacaklarını açık söyleyen devrimci güçlere rağmen, bu karanlık ortamın sürmesinden yana olanı kaderiyle başbaşa bırakıyoruz.

Sonuç olarak diyoruz ki; Türkiye ve Türkiye Kürdistanı halkının kurtuluşu ''ulusal kurtuluşçuluk'' adına devrimci kanı akıtmaktan geçmemektedir.

DEVRİMCİ İŞÇİ—KURTULUŞ—PARTİZAN—AVRUPA'DA DEV GENÇ

—MAYIS— KAWA

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ VAKFI

Olaydan sonra PKK nın dağıttığı bildiri

DEVRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

İSVİÇRE'DE KÜRDİSTANLI YURTSEVERLERE YÖNELİK KATLİAM GİRİŞİMİNE SESSİZ KALMAYALIM!

KATİL ÇETEDEN HESAP SORALIM!

Şanlı 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımının II. yılına girdiği şu günlerde Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi başta Kürdistan halkı olmak üzere, Türkiye emekçilerini ve ilerici insanlığı derin bir coşku ve mucadele azmi içerisine sokmaktadır. 15 Ağustos 1984'den bu yana geçen bir yıllık süreç içerisinde faşist Türk sömürgeciliğinin yüzlerce askeri öldürülmüş, binlercesi yaralanmış ve devrimci silahlı kuvvetlerimiz HRK güçleri tarafından yüzlercesi esir alınarak devrim adına tehis edilmiştir. Yine sömürgeci faşist Türk cuntasının Kürdistan'daki dayanakları olan ajan-muhbir örgütlenmeye amansız darbeler vurularak yüzlercesi imha edilmiş ve birçok alanda bu hain odaklar dağıtılmıştır. Daha geçtiğimiz günlerde Batman petrol tesislerine yönelik bir seri başarılı eylem gündeme sokulmuş, Nazimiye'de azılı ajanlar cezalandırılmış, Kozluk'ta iki askeri cemse havaya uçurularak 20 asker öldürülmüş, Doğubeyazit taburu 100 atlı HRK güçlerince basılmış, bütün silahlara el konulmuş, 15 Ağustos'u 16'ya bağlayan gece Midyat ilçesi 24 saat HRK'nin denetimi altına alınmış, 500 kişiyi aşkın bir kitle gösterisi yapılmış, yine Midyat'ta kadın ve çocuklardan oluşan kalabalık bir yürüyüş eylemi düzenlenmiştir.

İçinde yaşadığımız şu günlerde PKK önderliğinde ERNK bayrağı altında ve HRK güçlerinin yoğunlaşturdığı devrimci direniş eylemleri kitlesel ve silahlı bir biçimde Kürdistan vatanının dört bir yanında devam etmektedir.

Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin katettiği bu güçlü gelişmeler ve yoğunlaşan devrimci direnişçi atılımlarımız, sömürgeci faşist Türk devleti başta olmak üzere onun her soydan uşaklarını yoğun bir korku ve panik içerisine sokmaktadır. Bu güçler, tarihsel ve güncel suçlarının ortaya serilmesinin telaşı içerisinde bulunmaktadırlar. Artık ölümün nefesi enselerindedir ve her an halkımızın kahredici, hesap sorucu intikam çığlıklarıyla titremektedirler. Bunun içindir ki, Türk devleti ve uşakları son dönemlerde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik daha sinsi ve daha soysuzca provakasyon ve katliamları gündeme sokmaya çalışmaktadırlar. Bu yönlü faaliyetlerine geçmişe gitmeden özellikle 1985 Nisan'ından bu yana olan gelişmeleri ve çeşitli renkten güçlerin başvurduğu provakasyonları göstermek yeterlidir.

Partimizin 1985 Bahar örgütsel-eylemsel atılımına hazırlandığı ve ERNK'nin ilanının gündeme geldiği bir ortamda 8 yiğit PKK önder savaşıcısı kendisine sol maske takınmış ajan-provakatör ve devrim kaçkını gruplarca alçakça bir provakasyon sonucu Güney Kürdistan'da katledildi. Bu alçakça katliamla amaçlanan, Kürdistan halkının önder gücü PKK'yi Bahar örgütsel-eylemsel atılımından alıkoymak; faşist sömürgeci Türk devletine karşı yükselttiğimiz devrimci direniş mücadelemizi zayıflatmak ve de Güney Kürdistan'da çeşitli güçler arasında bir çatışma ortamı yaratarak faşist Türk cuntası ve faşist Saddam diktatorlüğünün işini kolaylaştırmaktı. Ancak çok sinsi ve kahpece planlanan bu oyuna gelmeyen Partimiz, bir yandan bu ve benzeri provakasyonların bütün yönlerini demokratik-ilerici ve devrimci kamuoyuna izah ederek buna başvuran güçleri teşhir etmiş, öte yandan bahar ayları boyunca gelişen, Temmuz'da zirveye çıkan ve Ağustos'ta sağanak gibi boşanan intikam eylemleriyle faşist Türk sömürgeciliğine siyasal ve askeri darbeler indirerek bu provakatörler blokuna gereken cevabı vermiştir.

Aynı dönem içerisinde bir başka provakasyon, son yıllarda elikanlı Türk cuntası ile siyasi ve ekonomik ilişkilerini yoğunlaşturan ve TC'den aldığı talimatları uygulamaya çalışan İsveç yönetimince Avrupa alanında hayata geçirilmeye çalışılmıştır. Bu provakasyon, bir ulusal kurtuluşçunun şahsında KUKM'ne yönelen ve özel hedefi mücadelemizin uluslararası demokratik kamuyoundaki etki ve bağlantılarını önlemeyi, karalamayı içeren bir provakasyondur. Türk basınının da var gücüyle desteklediği çeşitli sahte delil ve isnatlarla yürütülen ve doğrudan doğruya TC'nin "özel harp" stratejisine tabi olan bu provakasyon, Kürdistan UKM'sinin uluslararası ilişki ve etkinliğine darbe vurmayı ve Avrupa polisini mücadelemiz üzerine saldırtmayı denemiş, ancak izlenen doğru siyasal tutum ve mücadele taktiği ile bu amaç sahiplerinin kursağında kalarak siyasal teşhirleri ile sonuçlandırılmıştır.

Açık ki mücadelemizin her dönemdeki örgütsel-eylemsel atılımı sadece TC ve emperyalizmi değil, aynı zamanda bunların sol maske takınmış çeşitli renk ve cinsten uşaklarını da sarsmaktadır. PKK önderliğinde, cephe bayrağı altında ve emekçilerimizin bulunduğu her alanda coşkulu bir gelişme içinde olan mücadelemizin ulusal ve uluslararası gelişimine karşı tezgahlanan provakasyonların en sinsi ve alçakça olanlarının geçmişte olduğu gibi günümüzde de kendisine sol maske takınmış ve ajan-provakatörlerin denetiminde bulunan Türk ve Kürt gruplarınca düzenlendiği çok iyi bilinmektedir. Hele günümüz koşullarında ve özellikle 15 Ağustos atılımından bu yana tasfiyeci-provakatör yapıları ve devrim kaçkınlıkları pratikte daha da açığa çıkanları bu güçler, "PKK'yi durdurma, yıpratma, yıkma" stratejilerini daha da alçakça biçimler altında hayata geçirmek, örgütsel-pratik faaliyetlerimize darbe vurmak ve bir kaos ortamı yaratarak gelişmeler üzerindeki insiyatifimizi zayıflatmak istemektedirler. İşte bu kahpece planın bir parçası olan provakasyonlardan biri, kitlesel bir katliam düzeyindeki bir girişimle 25 Ağustos 1985 günü İsviçre'nin Basel kentinde adına "Partizan" denilen katiller güruhunca hayata geçirilmek istendi.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ ARŞİV VAKFI

DEVRİMCİLER-YURTSEVERLER-İLERİCİLER!
KÜRDİSTAN HALKININ DÜŞMANI BU KATİL ÇETEYİ TANIYALIM!
AJAN-PROVAKTÖRLERİ TEŞHİR VE TECRİT EDELİM!

25 Ağustos 1985 günü bir toplantıya giden, içinde kadın ve çocukların da bulunduğu yaklaşık 150 kişilik ERNK sempatizan topluluğuna, kendisine "Partizan" ismini takmış halk düşmanı katiller güruhunca silahlı bir katliam girişiminde bulunulmuş ve 14 yurtsever yaralanmıştır. Genç-yaşlı, kadın-çocuk, ayrımı yapmaksızın 150 kişilik ERNK sempatizan topluğuna saldıran bu katiller, hangi örgüte mensuptur ve bu örgütün iç yüzü nedir?

Bu örgüt, 1980 sonrası, içindeki devrimci unsurların tasfiyesi ile Kontrgerillanın denetimi altına giren ve bugün yöneticiliğini, önceleri yakalanıp meçhul bir biçimde Avrupa'ya taşınlan bir ajan-provakatörün yaptığı ve çeşitli provakatörlerden oluşan bir caniler kliğidir.

Bu örgüt, 1980 sonrası İbrahim KAYPAKKAYA'nın direniş bayrağını yırtan, bunun yerine binasına provakasyon bayrağını diken ve direnmek isteyen kendi örgüt üyelerini silahsız bırakarak faşist cuntaya katlettiren bir provakasyon çetesidir.

Bu örgüt, Kurdistan halkının iç çelişkilerini "sol" adına körüklemeye çalışan, bu nedenle bölgecilik ve mezhepçilik temelinde örgütlenen, Kürdistan halkının ulusal birlik mücadelesine karşı ülke içi ve dışında provakasyonlar geliştiren Kemalizmin kışla kültürüyle yoğrulmuş, çingene çadırının kültürüyle yetişmiş, siyasal ve toplumsal ahlaksızlığı kural edinmiş bir güruhtur.

Bu örgüt, ülkede silahlarını satan, Dersim gençliğini mücadelemizin geliştiği bir dönemde Türk devletiyle yaptığı sınır antlaşması doğrultusunda ve yoksul insanlardan binlerce lira para alarak yurtdışına çıkarmaya çalışan, insan ticareti yapan bir tefeciler topluluğudur.

Bu örgüt, özellikle Dersim halkı üzerinde oynamaya çalışan bunun için cezaevlerindeki "Genç Kemalistler" ve dışardaki uzantısı olan Semir provakasyonuyla yoğun ilişki halinde bulunan ve bu yolda Dersim'i direniş kalesi haline getirmemizi engellemek isteyen TC'nin sivil milis örgütüdür.

Bu örgüt, bir dönem İbrahim KAYPAKKAYA'nın devrim kaçkını diye teşhir ettiği ve adına "Şafak Revizyonizmi" denilen, onkazı üzerinde kemalist "Aydınlık" çetesinin kurulduğu TKİP kalesine sığınmış bir reddi mirasçılar ve inkarcılar güruhudur.

Bu örgüt, PKK ve direnişine önderlik ettiği Kürdistan halkına düşman provakatörlerin ve özellikle Semir provakatörünün içinde yuvalandığı, İbrahim KAYPAKKAYA'yı kalkan olarak kullanmaya çalışan ve böylece Kürdistan halkına yönelik provakasyon ve katliamlarını daha rahat bir ortamda yürütmeyi amaçlayan PKK düşmanı, Kürdistan halkının düşmanı, direnişin düşmanı karanlık bir çetedir.

Bu örgüt, sadece provakasyonlarıyla değil, halkımızın ahlaki değer yargılarına olan saldırılarıyla ve bu yönlü yarattığı olaylarla da devrimci prestiji yıpratmaya çalışan, halklarımıza Evren-Özal ahlak anlayışını aşılamak isteyen bir düşkünler izbesidir.

Kısacası bu örgüt, 1980 sonrası faşist Kenan Evren'nin cezaevlerinde ve dışarda yaratmak istediği "sol kemalist" birliklerin tipik bir örneği: kemalist Uğur Mumcu'nun *"sağıyla, soluyla bütün gruplar bölücülüğe karşı savaşmalıdır"* çağrısına öncülük eden, pişmanlık yasasının mayasıyla yoğrulmuş azgın bir kemalist yönetici topluluğudur.

TÜRKİYE VE KÜRDİSTANLI EMEKÇİLER!

Kurdistan'da PKK-ERNK-HRK üçlüsünün geliştirdiği ve artık faşist Türk cuntasının da gizleyemediği devrimci direniş mücadelemiz ve eylemlerimiz her anti-sömürgeci ve anti-faşistin gururla selamladığı, saygı duyduğu ve desteklediği bir mücadeledir. Binbir fedakarlık, yoksulluk ve yüzlerce yiğit devrimci ve yurtseverin kanları pahasına geliştirilen bu mücadele, sadece Kürdistan halkının değil, aynı zamanda Türkiye halkının da kurtuluş zeminlerini yaratmaktadır. Bugün Kürdistan halkı 300 000'ni aşkın ve en seçme birliklerden oluşan Türk ordu sürülerine karşı çok yaratıcı bir halk savaşını yükseltmektedir. Halk savaşımız ortak düşmanımız olan sömürgeci faşist Türk diktatörlüğünün gücünü bölüp parçalamakta, Türkiye proletaryası ve onun samimi devrimcileri açısından devrimci çalışmaları yükseltmeleri için kesinlikle kaçırılmaması gereken uygun fırsatlar yaratmaktadır. Kısacası Kürdistan halkı ve onun önder güçleri PKK-ERNK-HRK Türkiye halkına karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirmekte ve bundan sonra da yerine getirmeye devam edecektirler. İşte Kürdistan'da gelişen mücadelenin Türkiye halkını da etkilemesinin kaçınılmaz olduğunu bilen Evren diktatörlüğü, yarattığı provakatör çeteler vasıtasıyla ortalığı bulandırmaya, düşmanlığı körüklemeye çalışmaktadır.

"Partizan" güruhunun katliam girişiminin arkasında birçok basın yayın organının *"Türklerle, Kurtler birbirine girdi"* demeleri boş yere değildir. Bu, emekçiler arasında provakatörlerce yaratılmak istenen birbirine kırdırma yönteminin bir parçasıdır.

Şimdi direnişten yana olduğunu iddia eden bütün kurum, örgüt ve kişilere soruyoruz:

Faşist Türk cuntasının bile böylesi bir katliama girişmeye cesaret edemediği, veya yaptığı katliamları gizlemek zorunda olduğu bu gelişmeler ortamında, Avrupa alanında sol maske takınmış bir çetenin gözü dönmüş bir katliam girişimini nasıl karşılıyorsunuz? Bu katiller güruhu açık bir katliam cesaretini hangi ideolojik-politik gerekçeyle ve hangi güçten destek alarak yapmaktadır?

Halklarımızın çıkarlarına hizmet etmek faşist diktatörlüğe karşı silah kullanmaktan mı geçer, yoksa faşist diktatörlüğe karşı savaşan bir güçün taraftarlarına saldırmaktan mı geçer?

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI GÜSTAV

Direnişçiliğin sizce anlamı nedir? Faşist Türk cuntasına karşı silahlarını satan, gömen ve arkadaşlarını dağlarda silahsız bırakanlar, Avrupa'da 15 silahı bir anda nereden, nasıl ve kimin için temin ettiler?

Gerçekler ortada iken daha hala bu tür olayları "sol içi" olaylar biçiminde yorumlamak ve yine bu tür provakatör çeteleri ve katilleri "solcu" görmek ve aranızda barındırmak mümkün müdür? Zaten faşist cuntanın yapmak istediği ve özenle de yapmaya çalıştığı "sol" adı altında gezen çetelerini harekete geçirmek ve böylece sapla-samanın birbirine karışmasını sağlamak değil midir? Artık gelinen bu aşamada isimlerle-pratiklerin, görünüşle-özün birbirinden ayrılması ve yüzlerdeki maskelerin mn cesaretle yırtılması şart değil midir?

YAKASINI BU ÇETEDEN KURTARMAK İSTEYEN BÜTÜN "PARTİZAN" SEMPATİZANLARINA!

1980 sonrası ve özellikle 1983'de yoğunlaşan tasfiye ve ajan sızdırmalarıyla "Partizan" binasını ele geçiren provakatörler, İbrahim KAYPAKKAYA'nın direniş bayrağını yırtarak, bunun yerine provakasyon bayrağını dikmişlerdir. Daha önce yakalanan ve TC tarafından Avrupa'ya taşıralan bir unsur, bugün "Partizan" örgütünü yönetmektedir. Bu ve benzer provakatörler örgüt içinde kendilerine karşı direnmek isteyen bir çok dürüst devrimciyi ya karanlık komplolarla katletmişler, ya da dışlatalayarak üzerlerinde amansız bir baskı uygulamışlardır. Bu oyunlarıyla kendileri için rahat at oynatabilecekleri bir örgüt içi zemin yaratmışlardır.

Bugün PKK-ERNK ve HRK'nin ne yaptığı bilinmektedir. 15 Ağustos'tan bu yana faşist Türk sömürgeciliğine ve onun ajan-muhbir ağına karşı yönelttiğimiz silahlarımız susmamış, düşmana yüzlerce kayıp verdirilmiştir. Bin bir fedakarlıklarla yürütülen bu mücadele sizin de devrim isteğinizin yerine getirilmesi değil midir?

Buna karşın, bugün sizi çeşitli demegojilerle kandırmaya çalışan "Partizan" ajan yönetimi ne yapmaktadır? Bu yönetim ülkede silahlarını satmış, sizin gibi direnmek isteyen bir çok dürüst taraftarın cunta tarafından katledilmesini sağlamıştır. Ve bugün de direnen bir gücün sempatizanlarına yönelik katliam girişiminde bulunmaktadır.

Direnişçilik, cuntaya karşı savaşmayı mı gerektirir, yoksa, cuntaya karşı kahramanca savaşan bir gücün sempatizanlarına katliam düzenlemeyi mi?

İçinde Orhan BAKIR gibi devrimcileri pusuya düşürerek katlettiren, cuntaya karşı savaşan bir gücün sempatizanlarına kurşun sıkan bu katillerden hesap sormak her dürüst insanın görevi değil midir?

Bu çete, bugün sizi de korkunç bir akibetle karşı karşıya getirmek, elinize silah vererek sağa-sola saldırtmak istemektedir. Ama bu oyuna gelmeyin ve size korkunç bir son hazırlamak isteyen elleri kırın!

Bu nedenle sizi çeşitli demogojilerle aldatmaya çalışan bu çete mensuplarını aranızda barındırmayın! Onlarla olan ilişkilerinizi kesin! Ve sizin de direnme arzunuzu dile getiren ERNK ile kardeşlik bağlarınızı güçlendirin! Bu konuda çetenin hiç bir göz dağından korkmayın! Bu çeteye karşı her türlü muhalefetiniz veya tarafsızlığınız Cephemiz tarafından desteklenecek; bütün can güvenliğiniz sağlanacaktır. Bu yol gerçek anlamda direnişe sahip çıkmanın yoludur!

BÜTÜN ERNK SEMPATİZANLARINA!

25 Ağustos 1985'de İsviçre'nin-Basel kentinde Cephemizin kitlesine yönelik bir katliam girişiminde bulunulmuştur. Bu katliam girişimi çok yönlü amacı olan bir provakasyondur.

Katliamı gerçekleştirmeye çalışan güç, sol maske takınmış bir provakatör çetedir. Bu ve benzer olaylardan güçlü sonuçlar çıkarmak ve gelişmeler karşısında soğuk kanlı, olgun; provakasyonları sonuçsuz bırakan usta politikalarla hareket etmek bir Cephe emridir.

Bu olay, gelişen mücadelemiz ve halkımızın artan eylemliliği karşısında faşist Türk sömürgeciliğinin uşağı kemalist solcuların hangi çılgınlıklara başvurmak isteyeceklerinin bir örneğini oluşturmaktadır. O halde; mücadelemizin sadece faşist Türk devletini, komprador-ağa kesimini korkutmakla kalmadığı ve bunların sol maskeli uşaklarını da teşhir ve tecrit ettiğini günlük pratik gelişmeler açıkça göstermektedir. Açık düşmana karşı mücadele aynı zamanda onun gizli ve maskeli uşaklarına karşı da dikkatli olmayı gerektirir. Hele hele sol maske takınmış ve demogojilerle kendisini gizlemeye çalışan güruhlar, daha tehlikeli durumlar yaratmak isteyecekler ve bu konuda sol maskelerine güveneceklerdir. Ancak bu maskeler yırtılmaya mahkumdur. Güçlu bir teşhir ve tecritle bu maskeler indirilmeli! Katillerin kandırdığı unsurlar tarafsız bırakılmalı ve hayatın her alanında daha güçlu bir Cephe faaliyeti yaratmak için görevlere daha sıkı sarılmadır!

AVRUPALI İLERİCİ-DEMOKRATİK GÜÇLERE!

Kürdistan halkı, bugün ERNK bayrağı altında Türk faşist diktatörlüğüne karşı mücadelesiyle ilerici insanlığa ve demokratik kamuoyuna karşı [illegible] görevlerini de hayata geçirmektedir. Dünyanın belli başlı barbar, faşist ve katliamcı güçlerinden biri olan Kenan Evren cuntasına karşı mücadele, sizlerin demokrasi geleneğine ve insanlık onuruna sahip çıkan tutumunuzun Kürdistan'da bir temsili niteliğindedir. [illegible] faşist cunta, her türlü insani, hukuki ve demokratik kuralı çiğneyen ve bunlarla alay eden azgın bir insanlık düşmanı diktatörlüktür. Ancak Kürdistan halkının sizlerin de sempatisini toplayan bu mücadelesine, geçmişte olduğu gibi günümüzde de sadece faşist diktatörlük değil, aynı zamanda onun sol maske takınmış uşakları da [illegible]

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Bunlardan biri Nisan ayında Güney Kurdistan'da 8 PKK savaşçısının katliamıyla hayata geçirildi. Bugün de İsviçre'nin Basel kentinde 150 kişilik Kurdistanlı bir yurtsever topluluğuna "Partizan" denilen Türk kemalist grupça saldırılarak hayata geçirilmeye çalışıldı. Kurt halkına yönelik her alanda gelişen katliamlara karşı sessiz kalmamak, ilerici olmanın, demokrat olmanın bir görevidir. Faşizme düşman olan bütün çevreleri faşizmin uşaklarına karşı çıkmaya ve duyarlı olmaya çağırıyoruz.

*Her Türlü Provakasyon ve Katliam Girişimi, Buna Başvuran Katillerin Hüsranıyla Sonuçlanacaktır!

*Kürdistan Halkına Uzanan Eller Kırılacaktır!

*Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Cuntası ve Onun Kemalist Milis Çeteleri!

Ağustos 1985
Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) Avrupa Temsilciliği

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATYBF Avrupa Türkiyeli Yurtseverler Birliği Federasyonu
Föderation der Vereinigungen der Patrioten aus der Türkei in Europa
Baaderstr. 54 8000 München 5 Tel: 089/26 95 32

München 8/4/1981

F İ D E F Yönetim Kurulu Başkanlığına

19-20/4/1981 Tarihlerinde Federasyonumuzun olağan Genel Kurulu TARANTEL SAAL, Karl-Marx Str. 131 1 BERLİN 44 adresinde yapılacaktır.

Genel Kurulda sizleri Selamlama fırsatı verirseniz mutlu oluruz.

Dostca Selamlar
A T Y B F
Gen. Sek.
Ahmet KÖMÜRÇÜ

A. Kömürcü

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

F A Ş İ Z M İ P R O T E S T O M İ T İ N G İ N E K A T I L

Türkiye'de 12 Eylül 1980 de yapılan darbenin üzerinden 5 yıl geçti. Bu yıllar İşçi sınıfı ve emekçi halklarımız için acı ve baskıyla doludur. Yüzlerce halk evladı katledildi, binlercesi tutuklandı. Türk ve Kürt halkları tarihlerinin en büyük zulmüne uğradılar.

Darbenin üzerinden 5 yıl geçmesine rağmen durum değişmiş midir ? Hayır, bugün Türkiye'de demokrasinin en küçük kırıntısı bile yoktur. Emekçi halkların hiç bir konuda söz ve karar hakkı kalmamıştır. Sahte bir parlamento ve hükümet aracılığı ile faşizm bütün unsur ve araçlarıyla kalıcılaştırılmaktadır. Polis yasası ile sıkıyönetimi kalıcılaştıran, pişmanlık yasasıyla devrimcileri inançlarından pişman olmaya zorlayan ve kavgalarından vazgeçirmeye çalışan Özal Hükümeti faşizmi pekiştirmekten başka hiç birşey yapmamaktadır.

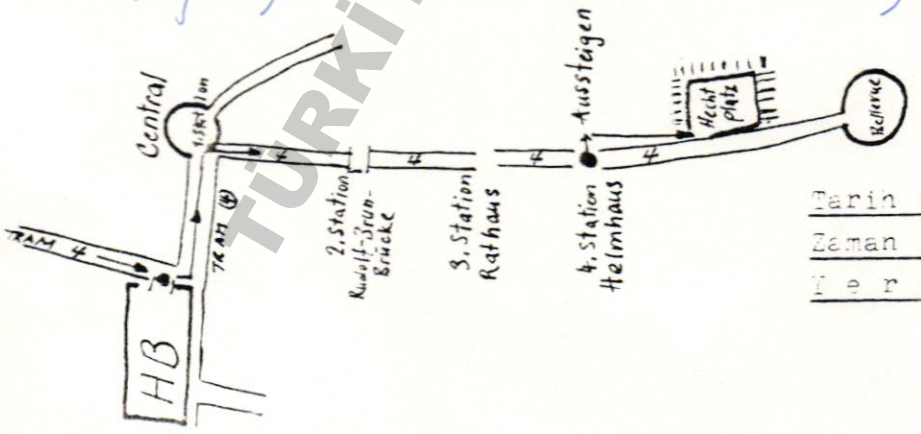
Bizler, emekçi halklarımıza zam, zulüm ve işkenceden başka hiç bir hak tanımayan bu rejimi meşru görmüyoruz. Bizler böyle bir rejimi protesto etmenin, insanlık ve yurtseverlik görevi olduğunun bilinciyle 14 Eylül de Zürih'de çok sayıda sol grupla birlikte yürüyüş ve miting yapıyoruz. Bizler inanıyor ve savunuyoruz ki ; Türkiye'deki faşist rejime karşı her türlü mücadele meşru ve haklıdır. Bu rejime karşı, emekçi halkların gerçek kurtuluşunun ve iktidarı için mücadelesinin bir parçası ve haklı taleplerinin bir ifadesi olarak sürdürülen eylemleri desteklemek yurtdışındaki ilerici-devrimci ve yurtseverlerin görevidir.

Ordu ve Hükümet kendi yandaşları Türkeş'i ve MHP'li faşistleri serbest bırakırken ve onları devlet kurumlarına yerleştirirken suçu faşizme karşı direnmek olan halk evlatlarını zindanlarda tutsak etmeye devam etmektedir. Bizler cezaevlerinde ve dışarda, bütün zorluklara rağmen devrimci inançlarını ve onurlarını yaşatan kardeşlerimizi selamlıyor ve sizleri Türk ve Kürt halklarının kendi geleceklerini kendilerinin belirleme hakkının desteklenmesi olan 12 Eylül protestosuna çağırıyoruz.

FAŞİZME KARŞI HALKLARIMIZIN DİRENİŞİ HAKLIDIR
ZİNDANLAR BOŞALSIN, SINIRSIZ VE KOŞULSUZ GENEL AF
İDAM VE İŞKENCELERE, KÜRDİSTAN'DA'Kİ BASKILARA SON
SELAM OLSUN TESLİM OLMAYANLARA, DİRENENLERE

AV. Dev-Genç - Devrimin Yolu - Devrimci İşçi - İsviçre Sol Birlik

(Kurtuluş, Rizgari faşizm tanımlamasını kabul etmediklerinden bu çağrıya imza atmadılar, fakat eylemlere katılıyorlar.)

Tarih : 14 Eylül 1985
Zaman : saat 14.00 'te
Yer : Hechtplatz-ZÜRİH

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

SOL HAREKETLER ARASINDAKİ HER TÜRLÜ ŞİDDETE HAYIR!

Son günlerde,12 Eylül'ün 5. yıldönümünde yapılacak yürüyüşün güçlü bir protesto eylemine dönüşmesi çalışmalarının yapıldığı ve İsviçre Parlementosu'nda Iltica Yasasını kötüleştirme toplantısının devam ettiği bir sırada,25 Ağustos'da 2 sol örgüt arasında çıkan bir çatışmaya tanık olundu.

Bizler,sol örgütler arasındaki her türden şiddet olaylarını protesto ediyor ve lanetliyoruz.Bu tür davranışlar,başta işçi sınıfı olmak üzere,Burjuvazinin yaptıklarını teşhir edenlere,Türk-Kürt emekçileri ve politik tutuklularıyla dayanışanlara,İsviçre'de yabancı düşmanlığına karşı mücadele edip-iltica yasasının kötüleştirilmesine engel olmak isteyenlere karşı sorumsuzluk örneğidir.Bu tür çatışmalar,karşı-devrimcilerin,burjuvazinin ve yabancı düşmanlarının işine yaramaktadır.

Bizler,tüm sol hareketlerin diğerleriyle programatik ayrılıklarını kabul ediyor ve buna saygı duyuyoruz.Her örgütün kendi örgütsel propagandasını yapma,gazete-bildiri dağıtma,dernek açma ve toplantılar yapma hakkını savunuyoruz.Sol arasındaki eleştirilerin,demokratik ve saygılı bir ortamda yapılmasına taraftarız.Her türlü şiddetin bu tartışmalarda yeri yoktur.Tüm devrimcilerin,burjuva devletine ve kapitalist sisteme karşı olma ortak temelini bayrak ediniyor ve sol arasındaki her türlü şiddete karşı duruyoruz.Kapitalizme, yabancı düşmanlığına ve iltica yasasının kötüleştirilmesine karşı, ortak-demokratik örgütlenmiş güçlü eylemlerden yana olduğumuzu bildiriyoruz.

-Sol örgütler arasındaki ilişkilerde yöntem,şiddet değil demokrasi olmalıdır!
-Yaşasın Emperyalizme-Kapitalizme ve onun ürünü yabancı düşmanlığına karşı ortak eylem birlikleri!

Av.Dev-Genç, Denge Komal, Devrimci İşçi, Devrimci Kurtuluş, Kawa, KİP-GBK taraftarları, Kurtuluş sempatizanları, SAP/Devrimci Marksistler Devrimin Yolu

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

SİLAHLANMA VE EMPEYALİST SAVAŞA HAYIR

İŞÇİLER,EMEKÇİLER,GENÇ ARKADAŞLAR

"Stern" dergisi kısa bir dönem önce sayfalarında ilginç bir açıklamaya yer verdi.Alman kamuoyu üzerinde şok etkisi yaratan bu haberde, Almanya haritası üzerine serpilmiş atom silahlarının depoları gösteriliyor.. Ve Almanya'nın dünyanın en büyük silah deposu olduğu vurgulanıyordu. Alman devleti bu haberi veren "Stern" dergisini devlet "sırlarını" deşifre etmek, satmak ve vatana "ihanetle" suçladı.

Gerçekten bu bir ihanetmiydi?

Arkadaşlar,

İkinci dünya savaşını başlatan Alman emperyalizminin vahşi anıları hala aramızda gözler önünde ve televizyon ekranlarında dolaşıyor. Onbinlerin fırınlarda yanan vücutları, Yahudi katliamları, elli milyonun üzerinde insan cesedi ve hala aramızda acıyla dolaşan savaş sakatları ve Hiroşimada kulaklarımızı tırmalayan bebelerin acı çığlıkları!

İşte bir avuç soyguncu canavarın dünya halklarına yaşattığı kanlı vahşetin kısa bilan çosu.

Bugün bunun daha vahşisinin hazırlıkları yapılmaktadır.

Afrika da,Asya da ve Latin Amerika da açlıktan ölen bebelerin ekmeği,hastaların ilacı işçilerin küçültülen lokması, zamlar, yeni vergiler.....işte bunların hepsi silahlara yatırılıyor. Her biri milyonlarca insanı öldürebilecek güçte olan bu silahlarla kimi öldürmeye hazırlanıyorlar, kim için, niçin? Çünkü emperyalistler tarihin en derin ekonomik krizini yaşıyorlar. Daralan pazarlar, artan işsizlik, yoğunlaşan stoklar ve azalan kârlar. İşte kârlarını garantilemek ve yeni pazarlar elde etmek için dünyayı yeniden savaş yoluyla paylaşmak istiyorlar. Bu nedenle Amerika ve Rusya etrafında kutuplaşmış iki emperyalist blok durmadan silahlanıyor, ard arda manevralar yapıyor ve en korkunç silahlarla savaşa hazırlanıyorlar.

Dünyanın her yanında aynı patron tarafından sömürülen işçi,ağa despotizminin zulmüne uğrayan köylü, geleceği karartılan gençlik, çilekeş ana!...Bizler mi birbirimizi öldüre çeğiz? Sakat, öksüz, yavrusuz kalalım diyemi? açlıktan ölmek için mi? Ama hayır kardeşler hayır. Bizler patronlar daha çok kâr etsin diye ölmek, babalarımızı,bacılarımızı,kardeşlerimizi, yavrularımızı yitirmek istemiyoruz. Yine mi anaların göz yaşı, yine mi bebelerimizin çığlıkları, yine mi cesetlere nişanlı gelinlik kızlarımız, yine mi bir anda ölecek milyonlarca insan yine milyanan ağaçlar, solan doğa..... Hayır hayır buna asla izin vermemeliyiz! Dünya o kadar geniş, hiç bir insanı aç bırakmayacak kadar bereketli,emeğimizle süslediğimiz bu güzellikleri, bu silahların vahşetine bırakmamalıyız.

Şunu iyi bilelimki en güçlü silah biziz, biz halklarız. Birleşelim! Bu silahları, savaşı ve vahşeti yok etmek, ve tüm dünyada özgürlüğü, barışı ve kardeşliği sağlamak için.

Kardeşler,

Bugün faşist cuntanın hüküm sürdüğü Türkiye de batılı emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda savaşa hazırlanmaktadır. Bunun içindir ki Hitler döneminin karanlığı yaşatılıyor ülkemizde. Türkiye'ye giden "heyet" utanmadan gözümüzün içine baka baka yalan söylüyor. Alman devleti faşist cuntayı şirin göstermek için her türlü hile ve yalana başvuruyor. Bugün Almanya'da çalışan tüm uluslardan işçiler ve Hitler döneminin karanlık zulmünü yaşıyan Alman emekçileri, bugün Türkiye de uygulanan toplu tutuklamalar, katliamlar,işkence ve idamlara karşı ve faşist cuntanın vahşet ve zulmüne karşı Türkiye halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

Türkiye halkının faşist cuntaya karşı verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi , tüm dünya işçilerinin silahlanmaya ve savaşa karşı verdiği mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Federasyonumuz Dünya halkların faşizme ve savaşa karşı verdiği haklı mücadelesini tüm gücüyle destekleyecektir!

SİLAHLANMAYA VE YENİ BİR EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR!
ATOM SİLAHLARI VE NÖTRON BOMBASI YASAKLANMALIDIR!
TÜRKİYE'YE HER TÜRLÜ YARDIMA HAYIR!
YAŞASIN ENTERNASYONALİST DAYANIŞMA!

DİDF
Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu

V.i.S.d.P. C.Cebe Ellerstr..20,48 Bielefeld 1

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜRKİYE'YE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİNİ DESTEKLİYELİM!

Faşist cuntanın işbaşına geldiği günden buyana terör,işkence alabildiğine yoğunlaştı. İnsanlar sorgusuz, sualsiz evlerinden alınarak bilinmeyen yerlere getirilmekte ve haftalarca, aylarca en vahşi işkencelere tabi tutulmaktadır. Bugüne kadar işkencede katledilenlerin sayısı 50'yi çoktan aştı. Bunun yanında polis tarafından evlerinden alınarak, bugüne kadar izlerine rastlanmayan daha bir sürü insanın nerede olduğu meçhul.

Dur ihtarlarına uymadıkları gerekçesiyle hergün insanlar kurşuna dizilmekte ve hergün yol kenarlarında, boş arsalarda öldürülmüş insan cesetleri bulunmaktadır. Bu güne kadar içlerinde turistlerinde bulunduğu yüzlerce insan dur ihtarına uymadığı gerekçeşiyle öldürüldü. Bununla yetinmeyen faşist generaller çetesi Türkiye halkının yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini boğmak, emekçi Türkiye halkına gözdağı vermek için aralarında 18 yaşında bir öğrenci olmakla birlikte üç anti- faşisti idam etti.

Bugün terör son duruğuna ulaşmış. Evleri basılarak kurşunlanan insanlar "" gizli örgüt militanı" veya "Anarşist" olarak basına yansıtılmakta ve burjuva basını "şanlı" Türk polisinin "Anarşist" avındaki başarısına manşet manşet yer vermektedir.Bundaki amaç faşist cuntayı "Demokrasi" şamatasıyla kitlelere tarafsız bir yönetim, Türkiye'yi "kızıl tehlike" denen "komünizm" tehlikesinden nasıl başarıyla kurtardığının propagandası yapılarak, kitleler avutulmaktadır. Beşli çetenin yönetimi altındaki Türkiye güllük gülistanlık bir ülke olarak gösterilmektedir. Evet!Bugün işçilerin fabrikalarda jandarma dipçiği altında çalıştırıldığı, "orduya bağış" adı altında zorla işçilerden haraç alındığı bir ülkede, köylünün tek bir tavuğuna dahi göz dikildiği ve "vergi adeleti" altında köylüden zorla haraç alındığı bir ülkede ve emekçi kitlelerin tüm örgütlerinin kapatıldığı, en ufak demokratik halklarının gaspedildiği bir ülke ! beşli generaller çetesi ve yandaşları için güllük gülistanlıktır.Fakat bugün Türkiyedeki generaller çetesinin azgın baskı ve terörü altında inim inim inleyen, aç bırakılan, işkençelerde öldürülen, sokakta kurşuna dizilen ve darağaçları kurularak gencecik evlatları idam edilen emekçi halk için Türkiye kapkaranlık koyu bir zindandır.

Bugün Türkiyenin içinde bulunduğu bu vahim durumu dünya kamuoyuna açıklamak,beşli generaller çetesinin "demokrasi" oyununa son vermek için gelişecek Türkiye emekçi halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini desteklemek tüm anti-faşist, devrimci,demokrat, yurt severlerin karşı karşıya bulunduğu en önemli insanlık görevlerinden biridir.

Almanya'da kurulan ve Faşist cuntaya karşı Türkiye halkının bağımsızlık,demokrasi mücadelesinin yurt dışında desteklenmesinde, faşist cuntanın dünya halkları önünde teşhir ve tecrit edilmesinde bugüne kadar önemli rol oynayan TÜRKİYE'YE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİNİN tüm eylemlerini destekliyelim, maddi ve manevi her türlü yardımda bulunalım

TÜRKİYE'DE İŞKENCE DURDURULMALI,İDAM CEZALARI KALDIRILMALIDIR!
CUNTAYA YAPILAN ASKERİ VE EKONOMİK YARDIM DURDURULMALIDIR!
SENDİKA KURMA,GREV VE ÖRGÜTLENME YASAĞI KALDIRILMALIDIR!
TÜM SİYASİ TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR!

DİDF

(ALMANYA DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU)

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

V.i.S.d.P.:C.Cebe,Eller str.20,48 Bielefeld 1

YAŞASIN 1 MAYIS

İŞÇİLER, EMEKÇİLER,

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu yıl 1 Mayıs'ı dünyada savaş tehlikesinin arttığı, Almanya'da burjuvazinin ekonomik saldırılarının yoğunlaştığı, binlerce işçinin sokaklara atıldığı, ülkemiz Türkiye'de ise başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkımız üzerinde hayasız bir sömürünün ve baskının uygulandığı, işkence ve katliamların uygulandığı, 1 Mayısın yasaklandığı bir dönemde karşılıyoruz.

Yine 1 Mayıs'ı yüzbinlerin emperyalist savaş ve silahlara, işsizlik ve sömürüye, faşist zulüm ve baskıya karşı mücadele bayraklarını yükselttiği bir dönemde karşılıyoruz.

1 MAYIS NEDEN YASAKLANDI ?

Bilindiği gibi yüz yıla yakın bir geçmişe sahip olan 1 Mayıs işçi sınıfının nice kanlar dökerek burjuvaziden kopardığı ve dünya işçilerinin eşitlik, kardeşlik, bağımsızlık bayraklarını yükselttiği baskı ve zorbalığa karşı sokaklara dökülerek mücadele ettiği bir gündür. Ülkemizde bugüne kadar bu mücadele günü hakim sınıflarca 'Bahar Bayramı' olarak nitelendirilmesine rağmen, işçi sınıfı ve emekçi halkımız her türlü saldırıya karşı göğüs gererek bu günü sömürü, zulüm, saldırı ve katliamlara, yani faşist diktatörlüğe karşı bir mücadele gününe dönüştürmesini bilmiş, meydanlara dökülen yüzbinler bu günü hakim sınıflara korkulu bir rüya haline getirmiştir.

Saltanatlarını sarsan bu mücadeleleri bastırmak, yükselen muhalefeti ezmek, ekonomik krizi emekçi halkın sırtına yıkmak ve ülkemizi emperyalizmin arabasına daha iyi koşmak için hakim sınıflar emperyalistlerinde desteğiyle askeri bir darbe yaptılar. Demokrasiyi raylarına oturtacağını, can güvenliğini sağlayacağını söyleyen faşist generaller iş basına gelir gelmez halkın kanı pahasına kazandığı sendikaları, kitle örgütlerini, ekonomik ve demokratik mevzilerini yoketti. 500 bine yakın işçinin örgütü DİSK'i yasakladı. Binlerce mücadeleci işçiyi zindanlara doldurmakla yetinmedi, işçilerin ücretini dondurmanın yanısıra orduya bağış adı altında onların ücretini gaspetti. İşçileri dipçik zoruyla angarya çalıştırmaya başladı. Işçilerin kaderini Yüksek Hakem Kurulu denen patron örgütüne bıraktı. Faşist TÜRK-İŞ vasıtasıyla işçileri cuntaya bağlamaya, Hitler usulü sendika tipleri yaratmaya çalıştı. Vergiler kat kat arttı. Fiyat artışları astronomik bir düzeye ulaştı. Yüzlerce insan caddelerde, 40'ı aşkın insan işkencede, üçü devrimci dört kişi darağaçlarında katledildi. Işkencede ırza geçme dahil her türlü hayasız, adi metodlar uygulanmakta, yüzlerce insan idamla yargılanmaktadır. Işte böyle bir dönemde yaklaşan ve bu tür hayasız saldırılara karşı bugüne kadar bir mücadele günü olan 1 Mayıs'ın bugünde bir mücadele günü olacağından şüphesi olmayan faşist cunta çareyi 1 Mayıs'ı yasaklamada buldu. Fakat ne kadar yasaklarsa yasaklasınlar 1 Mayıs'ın mücadeleci geleneğini işçi sınıfının bağrından koparıp alamayacaklardır. 1 Mayıs onların bir lutfu değil, bizim mücadele günümüzdür. Bu mücadele günü bu yıl da yaşatılacaktır.

İŞÇI ARKADAŞLAR,

1 Mayıs bu yıl Almanya'da patronların saldırılarına, silahlanma ve savaşa karşı binlerin mücadeleye atılacağı bir gün olacaktır. Bu mücadele gününde ülkemizdeki her türlü hayasız uygulamanın maddi, manevi destekcileri olan Schmidt'ler, Brand'lar Vetter ve Loderer!leride yanlarına alarak özgürlük, demokrasi havarisi kesileceklerdir. Onlar bir yandan cuntanın döktüğü kanlara ellerini bulaştırır, onların katliam ve saldırılarını desteklerken işçilere karşı yüzleri kızarmadan sendikal özgürlük ve demokrasiden dem vuracaklardır. Bizler 1 Mayıs'a tüm gücümüzle katılmalıyız. 1 Mayıs alanlarını cunta ve destekcilerine karşı bir mücadele gününe dönüştürmeliyiz.

- 1 MAYIS YASAKLANAMAZ !
- BÜTÜN ÜLKELERIN İŞÇILERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN !
- TÜRKIYE YARDIMI DURDURULMALIDIR !
- ÖRGÜTLENME YASAĞI KALDIRILMALI, SENDIKALAR AÇILMALIDIR !
- FAŞIZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET !
- İDAM, IŞKENCE VE KATLİAMLARA HAYIR !

D.İ.D.F.

ALMANYA TÜRKİYELİ DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU

V.i.S.d.P.: C. Cebe, Ellerstr. 20 48 Bielefeld

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİMCİ KİTAPLIĞI

Nein zur Aufrüstung und gegen den imperialistischen Krieg!

Es ist nur eine kurze Zeit her, da haben der erste und zweite Weltkrieg unendliches Leid über die Menschheit gebracht. Millionen Menschen sind in diesen Kriegen gefallen. Abermillionen wurden zu Krüppeln, haben alles verloren. Diese beiden furchtbaren Kriege der internationalen Ausbeuter haben unsere Städte, alle Werte, die wir in all den Jahren geschaffen haben, grosse Teile unserer schönen Natur zerstört. Noch kein Menschenalter ist vergangen, da rüsten sie wieder auf, um unsere Welt erneut zu zerstören.

Es war die Verschärfung der ökonomischen Krise, die die Völker der Welt in die beiden Weltkriege geführt hat. Die wirtschaftlichen Bedingungen sind seit dem nicht besser geworden, auch heute hat sich die wirtschaftliche Lage, hat sich die Krise unvorstellbar zugespitzt. Auf der einen Seite stehen die USA und ihre Verbündeten, die chinesischen, japanischen und westdeutschen Imperialisten; auf der anderen Seite die sowjetischen Sozialimperialisten und ihre Blockverbündeten. Die Konkurrenz dieser beiden mächtigen Blöcke, ihr Ringen um Weltherrschaft, ihre Bemühungen die Einflussgebiete zu erweitern, die Profite, die sie sich erhoffen sind die Ursachen für die Gefahr eines neuen Krieges. Sie rüsten auf und zetteln überall in der Welt Kriege an. Als Beispiele seien hierfür erwähnt die massiven Einmischungen der USA im Nahen Osten und in Latein-Amerika oder die Kriegspolitik der Sowjets in Afghanistan oder die unverblümten Drohungen an Polen. Überall versuchen die beiden Supermächte und ihre Verbündeten jene Völker, die nicht bereit sind, sich vor den Kriegskarren spannen zu lassen zu versklaven, in dem sie beide reaktionäre und faschistische Regime uneingeschränkt unterstützen.

Um die Völker der Welt einzuschläfern, um ihnen vorzumachen, die andere Seite sei an allem schuld, versuchen sie jeweils nationalistisches Gedankengut zu verbreiten,versuchen sie mit der Lüge von der "Vaterlandsverteidigung gegen die Agressoren" die eigene Aufrüstung, die eigene Kriegsvorbereitung, die eigenen imperialistischen Ziele zu vertuschen. Einer dieser verlogenen Demagogen ist z.B. der Reagan, der uns versucht vorzumachen, die Produktion der Neutronenwaffe diene dazu die Sowjets abzuschrecken , der uns weismachen will, diese wahrhaftige "Perversion des menschlichen Denkens" sichere den Frieden. Diese Lügen sind nicht neu und immer wenn die Imperialisten Krieg führen wollten - 1915 und 1933 - haben sie diese Argumente gebracht:aufrüsten für den Frieden! Doch die Geschichte ist Zeuge: wann immer die Imperialisten aufgerüstet haben, haben sie dieses nur getan, um Krieg zu führen, um die Menschheit ins Verderben zu stürtzen.

B l u t i g e K r i e g e s i n d k e i n S c h i c k s a l !

Zweifelsohne durchleben wir heute eine der kritischsten Zeiten der Menschheit. Wieder sind die Imperialisten angetreten, um alles Leben dieser Erde, um alles, was wir mit unserer Hände Arbeit geschaffen haben zu zerstören. Wir können nicht zulassen,dass die um Profite streitenden Imperialisten uns wieder in den Krieg hetzen. Wir arbeitenden Menschen haben überhaupt keine Vorteile durch diese Kriege und wir kennen nicht das Gefühl der Feindschaft gegenüber unseren arbeitenden Brüdern und Schwestern anderer Völker. Es gibt keinen Grund, warum wir uns gegenseitig ermorden sollten. Um aber zu verhindern, dass wir gegen unseren Willen in imperialistische Profitkriege gehetzt werden müssen wir gemeinsam für eine Welt kämpfen, die keine Kriege kennt. Eine Welt, die geprägt ist von Freiheit und Unabhängigkeit, von Frieden und Völkerverständigung, einer Welt der Solidarität aller werktätigen Menschen.

N e h m t a m 10.O k t o b e r a l l e t e i l a n d e r D e m o n s t r a t i o n f ü r F r i e d e n u n d A b r ü s t u n g

Jedes Jahr werden rund 800 Mrd. Dollar für die Rüstung weltweit ausgegeben. Gleichzeitig werden soziale Errungenschaften, werden staatliche Sozialausgaben, Kindergeld , Arbeitslosengelder unsw. gekürzt. Doch die werktätige Bevölkerung in der BRD ist nicht bereit all dieses mitzumachen. Sie ist nicht bereit der weiteren Stationierung von Atomwaffen zuzustimmen, obwohl die BRD bereits heute zu jenen Ländern gehört, die eine der höchsten Atomwaffendichten in der Welt haben. Diesem Kampf gegen nuee Mittelstrekkenraketen haben sich bereits hunderttausende angeschlossen. Wir Werktätige aus der Türkei sind entschlossen, gemeinsam mit unseren deutschen Kollegen für den Frieden zu kämpfen, die Stationierung neuer Atomraketen gemeinsam zu verhindern. Den der nächste Krieg wird keinen Unterschied zwischen politischer Gesinnung, Nationalität oder Religion machen. Da dieses so ist, ist es unsere Aufgabe gemeinsam zu kämpfen!

NEIN ZUR AUFRÜSTUNG, GEGEN EINEN NEUEN KRIEG !
VERBOT DER ATOM- UND NEUTRONENWAFFEN !
AUFLÖSUNG VON NATO UND WARSCHAUER PAKT !

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

Arkadaşlar,

Size 10 Ekim Bonn yürüyüşünün çağrısının (Almanca ve Türkçe) birer suretini gönderiyoruz. Bildirileri hemen çoğaltıp dağıtınız. Yürüyüş 5 koldan hareket edecek. Bu nedenle bizlerde beş koldan yürüyeceğiz. Her beş yerdede DİDF'nin pankartı açılacak. Belirli eyalet ve bölgelerden gelenler belirli kollardan toplanacaklar. Toplanılacak yerin Planını size gönderiyoruz. Ayrıca Folklor Ekibi olan derneklerimiz folklor ekiplerini 9 Ekim günü Bonn derneğine mutlaka göndermelidirler. Davul zurna getirebilenler mutlaka getirmeli getiremeyenler Pilli Teyp ve bantları getirmelidir. Ayrıca folklor elbiselerinin üzerine sarı bez üzerine yazılmış DİDF yazısı yazılıp Sırtına dikilmeli. Ayrıca her dernek sloganlar hazırlamalıdır.

Gönderdiklerimiz arasında Yabancı düşmanlığının karşı sürdürülecek kampanya nın platformu da bulunmaktadır. Kampanyayı sürdürecek bölgeler. Platformu Alman örgütlerine götürmeliler. Kampanyayı sürdürecek bölgelerin belirtilen tarihlerde sürdürmeleri şart değildir. Yerel hazırlıkların ne zaman bitirilirse o zaman sürdürebilme imkanı vardır.

Yürüyüşe gelirken mümkünse araba tutmayalım. Çünkü her bölgede Yürüyüş komiteleri kurulmuştur. Komitelerle ilişkiye geçip yer ayırır veya bilet alırsak hem ucuz hem de hepsi düzenli olur.

Yürüyüş planı ve Bölgelerin yürüyüşe başlayacağı yerler

TAGESABLAUF 10.10.81 IN BONN

9.00 – 10.00 Aufstellung an den 5 Plätzen

- Josefshöhe — Kennfarbe: rot
  Ruhrgebiet, Ostwestfalen, Berlin
- Schlachthof — Kennfarbe: blau
  Rheinland
  (DBB Bahnhof Bonn-West)
- Südfriedhof
  Baden Württemberg, Pfalz, Saarland
  (DBB Bahnhof Bonn-Bad-Godesberg)
- Beuel — Kennfarbe: orange
  Schleswig-Holstein, Hamburg, Niedersachsen, Bremen
  (DBB Bahnhof Bonn-Beuel)
- Nordbrücke — Kennfarbe: Gelb
  Bayern, Hessen

Änderung vorbehalten

10.00 – 11.00 Auftaktkundgebungen
11.00 – 14.00 Sternmarsch zum Hofgarten
(ab 13.00 Kulturprogramm)
14.00 – 16.30 Schlußveranstaltung

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

SİLAHLANMAYA VE YAKLAŞAN EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

Arkadaşlar,Kardeşler,

İnsanoğluna sonsuz acılar getiren,milyonlarca cana,milyonlarcasının sakat kalmasına neden olan,anlatılmaz ıstıraba,yıkıma ve açlığa yol açan Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'ndan buyana kısa bir zaman geçti.Uluslararası soygun çetelerinin çıkardığı her iki savaş büyük kentlerin,yeşil alanların ve emeğin yarattığı tüm güzelliklerin bir anda yakılıp yıkılmasına,yok olup sönmesine mal oldu !.. Aradan bir insan ömrü bile geçmeden,bugün dünyamız yeniden ateşe verilmek isteniyor !

Yaşadığımız şu günlerde geçen iki savaşında çıkmasına temel teşkil eden ekonomik ve siyasi buhran daha da derinleşmiştir.Bir tarafta Amerika'nın etrafında kümelenmiş Çin,Japon ve Batı Avrupa emperyalistlerinin oluşturduğu blok,öbür tarafta Rusya'nın başını çektiği sosyal-emperyalist blok kasalarına akacak büyük servetler uğruna,pazar alanlarını genişletmek,halkları köleleştirmek için çılgınca silahlanmakta ve yeni bir savaşa hazırlanmaktadırlar.Ortadoğu ve Latin Amerika halklarından ard arda darbeler yiyen ABD ve Batı'lı emperyalistlerin dünyanın dört bir yanında savaş kışkırtıcılığı yapmaları,Amerika'nın eliyle Güney Afrika'nın Angola'yı işgal etmesi,Libya uçaklarının saldırıya uğraması;Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Afganistan işgali ve Polonya'yı yutma çabaları uluslararası durumun kritik bir aşamaya geldiğini ve bu çelişkilerin yeni bir dünya savaşına yol açacağını göstermektedir. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde yükselen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin müdahaleler ve faşist darbeler yoluyla bastırılmaya çalışılması,savaşın ayak seslerini her geçen gün biraz daha yakından duyurmaktadır.

Uluslararası emperyalist burjuvazi dünya halklarını aldatabilmek ve savaşa karşı uyanık olmalarını engellemek için birbirlerini bahane ederek sürekli silahlanmakta, bu silahların savaşlarda kullanılmayacağı yalanını yaymaktadırlar.Bu iki yüzlülerin sözcülerinden biri de Reagan'dır.O hiç yüzü kızarmadan NÖTRON bombasının Rusya'yı silah yapmaktan vaz geçireceğini söylemektedir.Bu tip yalanlar 1915 ve 1930 'larda da söylendi ama silah yarışı hiç durmadı.Bugün ellerinde bulunan ve dünyayı bir kaç kere yerle bir edecek güçte olan silahları kime karşı ve niçin üretmektedirler ? Bu silahlarla savaştan hiçbir çıkarı olmayan dünya halkları karşı karşıya getirilecek ve her biri Amerika'nın,Rusya'nın,Çin'in,Almanya'nın,Japonya'nın,İngiltere'nin vb. kan emici emperyalistlerin "yüce"amaçları uğruna,"vatan"ve"millet" için boş yere ölecektir.

BU KANLI GELECEK KADER DEĞİLDİR

Arkadaşlar,

İnsanlık tarihinin en kritik dönemlerinden birini yaşıyoruz. Bizi yıllarca çalıştırıp emeğimizi çalanlar,bir çoğumuzu işsiz bırakıp sokağa atanlar şimdi hayatımızla kumar oynamak istiyorlar.Çocuklarımızı,kızlarımızı,anamızı ve babamızı topyekün öldürmeye milyonlarcasını yok etmeye çalışmaktadırlar...Bizler bu aşağılık cinayete ortak olup kendimizi ölüme götürecek miyiz ? Gelinlik kızlarımızın ve çocuklarımızın diri diri mezara gömülmesine göz yumacak mıyız ? Hayır ! Biz emekçilerin dünya halklarına düşmanlığı yoktur.Kapitalistler daha fazla kar etsin diye bir birimizi öldürmeyi asla kabul etmemeliyiz.Tersine yaklaşan vahşeti önlemek,kan emici canavarları silahları ile birlikte inlerine sokmak için savaşsız,silahsız,özgürlük,barış ve kardeşliğin sağlandığı bir dünya için hep birlikte mücadele etmeliyiz.

10 EKİM'DE BONN'DA YAPILACAK OLAN BÜYÜK YÜRÜYÜŞE GÜÇLÜ BİR ŞEKİLDE KATILALIM

Dünyada silahlara bir yıl içinde yaklaşık 800 Milyar Dolar harcanıyor.İçinde yaşadığımız Almanya,atom silahlarının en çok depolandığı ülkelerden biridir.Alman emperyalist burjuvazisi çıkacak olan savaştan hissesine düşecek payı şimdiden garantilemek için alabildiğine silahlanıyor ve bu silahlara yatırılan Milyarları sosyal haklarımızı kısıtlayarak,çocuk paralarımızı keserek,vergi yüklereni ağırlaştırarak, yeni zamlar vb. yollarla karşılamaya çalışıyor.Bu gelişmeler karşısında Alman halkı sessiz kalmıyor,sosyal haklarının kısıtlanmasına,silahlanmaya ve savaşa karşı yığınlar halinde mücadeleye atılıyor.Biz Türkiyeli emekçiler de bu onurlu kavganın içinde yerimizi almalıyız.Şunu unutmamalıyız:yeni bir savaş,din,dil,milliyet ve düşünce farkı yerli ve yabancı ayırımı gözetmeyecektir.

SİLAHLANMAYA VE YENİ BİR DÜNYA SAVAŞINA HAYIR !
ATOM SİLAHLARI VE NÖTRON BOMBASI YASAKLANMALIDIR !
SALDIRGAN NATO VE WARŞOVA PAKTLARI DAĞITILMALIDIR !

DİDF
Almanya Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu

V.s.d.i.p.DİDF.5.Köln 30 Sömmering str.42

TÜRKİYE SOSYAL TARİH VAKFI

KAHROLSUN YASAK !

27.01.1983 tarihinde CSU içişleri bakanı Zimmermann'ın Türkiyeli örgütler Dev-Sol ve Halk-Der'i kapatma gerekçesi olarak hem Dev-Sol'un eylemleri hem de Alman politikasının aşağıdaki noktalara karşı tavır alması gösterildi:

— Federal Almanya ve Türkiye'nin NATO üyeleri olması
— Türkiye'ye yapılan Alman ekonomik ve askeri yardımı
— Yabancılar hakkı ve yabancılar politikası

Yasaklama yabancıların Federal Almanya'daki tüm demokratik örgütlenmelerini ve Alman politikasını yukarıda da sayılan hususlarda eleştirmek isteyen herkesi hedeflemektedir.

Gerçekten de Türkiye'deki faşist rejimi istikrarlı kılan Federal Almanya'nın Türkiye yardımlarıdır. Türkiye'de iki yıldır 12 Eylül 1980 darbesinden sonra süre gelmekte olan işkenceler, katliamlar ve baskılar Almanya'nın ve NATO'nun çıkarları içindir. Yabancılar kanunu yabancılara Almanlardan çok daha az hak tanımakta hatta bir takım haklarını da kısıtlamaktadır. Yabancılar "Toplantı özgürlüğü, meslek, işyeri ve öğrenim yeri seçimi, sınır dışı edilmeye karşı savunma hakkı" dışında kalan bütün temel kaklarından yararlanırlar (Allg. VwV zur Ausf. d. Ausl. Ges. zu Paragraf 6).

Yabancıların çalıştırılması Almanya'daki büyük işletmelerin işine yaramıştır. Göçmen işçiler her zaman azla yetinmişler, kötü işleri kabul etmişlerdir. Yabancılar yasası ile örgütleme ve toplanma haklarının kısıtlanması, seçim hakkının verilmemesi, ve sınırdışı edilme tehdidleri de devamlı olarak yabancıların bu özelliklerinin korunması amacına yöneliktir. Bu yöndeki ilk kısıtlamalar; GUPA (Filistinli İşçiler Genel Birliği), GUPS (Filistinli Öğrenciler Genel Birliği)'un Münih olimpiyatları sırasındaki rehin alma olayından sonra yasaklanmasıyla görüldü. 1978'de Halk-Der'in kapatılmasında kullanılan gerekçelerin benzeri nedenlerle ATİF'de kapatılmaya çalışıldı.

2 milyonun üzerinde işsize neden olan ekonomik krizin başlamasıyla Almanya egemen güçleri yeni bir kurban aramaya başladılar ve bunun için yabancıları uygun gördüler. Yeni işçi getirme yasağı, ailelerin birleştirilmesine getirilen kısıtlamalar, politikacıların sürekli olarak çok fazla sayıda bahsetmesi, yabancı düşmanlığının gelişmesine devletin yaptığı katkılar oldu.

Bu durumda Halk-Der ve Dev-Sol'un kapatılmaları yabancı düşmanlığına karşı tavır almak isteyen bütün yabancı ~~dernekleri~~'de ilgilendiriyor. Almanlar ve yabancıların ortak mucadele vermeleri Alman egemen güçleri tarafından engellenmek isteniyor. Yabancıların haklarını daha da kısıtlama çabaları barış hareketinden sendikalara kadar bütün muhalefetin kısıtlanmasına pareleldir.

Bu yasaklama hepimizi kapsadığı için var olan bütün gücümüzle bu ortak noktada bize karşı açılan, "Savaş açıklamasına" karşı ortak mücadele etmeli dayanışma içerisinde olmalıyız.

— DEV-SOL HAKKINDA YASAKLAMA KARARI DERHAL KALDIRILMALIDIR!

— HALK-DER'in YASAKLANMA ve KAPATMA KARARI DERHAL KALDIRILMALI!

— DEV-SOL TUTUKLULARI GERİ GÖNDERİLEMEZ!

— KAHROLSUN YABANCILAR YASASI!

— BATI ALMANYA'DAKİ YABANCI KİTLE ÖRGÜTLERİ YASAKLANAMAZ!

— TAM ÖRGÜT- TOPLANTI ve FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜ!

Çağrı yapan örgütler:
Bunte Liste - Initiative gegen Ausländerfeinlichkeit Nippes - Avrupa Dev-Genç Sempatizanları - Türkei Komitee - Türkiyeli İşçiler Derneği - Köln Halkçı Devrimci Birlik - ISF - MLPD - Volksfront gegen Reaktion, Faschismus und Krieg - KB - BWK - GİM-Conföderation der İranische Studenten.

Miting:
12.3.1983
Cumartesi, Saat 11'de
Rudolfplatz'da

V.i.S.d. P.: R. Schmidt
Jülicher Str. 22
5 Köln 1

TÜRKİYE SOSYALİST DEVRİMCİ TARİHİNİ ARAŞTIRMA VAKFI

TÜM YUTRSEVERLERİ,

faşist cuntaya karşı devrimci hareketi güçlendirmek için,

AÇTIĞIMIZ BAĞIŞ KAMPANYASINI DESTEKLEMEYE ÇAĞIRIYORUZ!

İŞÇİLER, GENÇLER, ANTİ-FAŞİSTLER !

Bugün ülkemizde, faşist cuntanın halka ve devrime karşı saldırıları olanca hızıyla sürüyor. Çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçi halkımız bu azgın saldırılar altında eziliyor. İşkence çarkları acımasızca dönüyor, darağaçları daha sıkı kuruluyor, zindanlar devrimci tutuklularla dolup taşıyor. Uşak ruhlu generaller "Anarşinin kökünü kazıyana kadar kavgamız sürecek" diye bar bar bağırıyorlar. Televizyon, radyo ve satlık basın aracılığıyla komünistler, devrimciler ve tüm ilericiler için ölüm fermanları yayınlıyorlar. Amerikancı faşist generaller köhne düzenin devamı için, kendisinden önceki yönetimlerin başaramadığı işi "başarmaya" yani komünist hareket ve devrimci örgütleri dağıtmaya, devrim ve sosyalizm davasını boğmaya çalışıyorlar. Bu iğrenç amaçları için umutsuz çırpınışlarla tarihin tekerleğini geriye döndürmeye, kendi hazin ve kara sonlarını geciktirmeye çalışıyor.

Elbette sınıf mücadelesi düz ve engebesiz bir yol değildir. Ezenle ezilenlerin, sömürenle sömürülenlerin kıyasıya bir kavgasıdır. Eski ile yeninin, çürümüşlüğü temsil edenle gelişenin çarpışmasıdır. Bu nedenledir ki, kendilerini her şeye hükmeden ve değişmez hükümdarlar olarak gören faşist generaller, iyiyi, güzeli ve halktan olan her şeyi yok etmek için hayasızca çırpınıyorlar. Halkın davasını faşizmin karanlığında boğarak yok etmeye çalışıyorlar. Bunun içindir ki; Amerikancı faşist cunta iş başındadır; Faşist ordu, polis ve MİT teşkiletlarıyla bareber görev başında, ülkemizde faşist zulüm ve zorbalık had safhadadır.

KARDEŞLER ! Bu durum asla devrimin öldüğü, faşizmin ve gericiliğin kesin zafer kazandığı anlamına gelmiyor. Ağır kayıplar vermelerine rağmen devrimciler zor koşullara meydan okuyarak mücadelelerini sürdürüyorlar. Faşist generaller; yüzlerce devrimciyi öldürmesine, onbinlercesini tutuklamasına, işkenceye çekmesine ve zindanlara doldurmasına rağmen, yine de mücadele sürüyor. Askeri-faşist diktatörlüğe karşı can feda bir mücadeleyle adım adım direniş duvarları örülüyor. Özellikle MARKSİST-LENİNİST Hareket, başta işçi sınıfı gelmek üzere kitleler arasında günün koşullarına uygun yürüttüğü faaliyetle yiğit halkımızı geleceğin şanlı mücadelesine hazırlıyor. Faşist cuntanın ağır baskı koşulları altında kavgasına hız veriyor. Generallerin paslı ayak zincirlerini parçalayıp, yer altı basınını işleterek kitlelere devrimin güçlü sesini duyuruyor. Başta halkımzın yiğit önderi İRFAN ÇELİK yoldaş olmak üzere kavgada verdiği şehitlerini bağrına basarak emin adımlarla ilerliyor. Onların taptaze anılarını mücadelede bayraklaştırıyor, bayraklaştıracak.

YURTSEVER TÜRKİYELİLER !

Ülkemizin bugünkü ağır siyasal koşulları altında mücadelesini kesintisiz sürdüren MARKSİST-LENİNİST Hareketin, bizlerin desteğine olan ihtiyacı, düne rağmen on kat, yüz kat daha da artmıştır. Bu yeni dönemde tüm devrimcilerin olduğu gibi, M-L Hareketinde hareket sahası daraltılarak maddi olanakları zayıflatılmıştır. Bu durumun aşılmasında bizlerede büyük görevler düşmektedir. M-L Hareketi maddi bakımdanda desteklemek, halkımzın mücadelesine omuz verme ve onu güçlendirme görevimizin önemli bir parçasıdır. Bu anlayışla Avrupa'da DEVRİMCİ HALKIN BİRLİĞİ taraftarları olarak, "faşist cuntaya karşı, Türkiye devrimci hareketini maddi bakımdan destekleme kampanyası"nı başlatmış bulunuyoruz. Tüm anti-faşistleri, ilerici ve devrimcileri açtığımız bu kampanyaya katılmaya ve güçlendirmeye çağırıyoruz ! Bilmeliyiz ki, yapacağımız maddi destek uşak ruhlu faşist generallerin iğrenç ve halk düşmanı suratlarına inen güçlü bir tokat olacaktır... Halkımızın ve M-L Hareketin gücüne güç katacaktır !

Bütün Yoldaşlar ! başlattığımız bağış kampanyasını güçlendirip, kitlelerle bağımızı pekiştirmenin ve onları eğitmenin bir aracına dönüştürmek için haydi görev başına !

AVRUPADA

DEVRİMCİ

HALKIN BİRLİĞİ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

TARAFTARLARI

V. İ. S d. P: İlyas Sözeri Moltke Platz 5. 1000. Berlin 1

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1 MAYIS'I SELAMLAMA GECESİNE KATIL!

İşçi sınıfının uluslar arası Birlik -Dayanışma ve Mücadele günü I MAYIS yaklaşıyor...

Dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları I MAYIS'ı kutlamak ve emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiliğe karşı kinin kusup, devrimin ve sosyalizmin bayrağının göndere çekmek için her I MAYIS'da olduğu gibi,bu yılda alanları dolduracak...Elele,kolkola ve omuzomuza geleceğe olan inancını,bir kez daha haykıracak.Bu güçlü ve soylu haykırışın yankısıyla sömürü ve esaret dünyasıtemellerinden sarsılacak.Dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının kalpleri aynı duygularla;Sömürüsüz ve sınıfsız bir dünya için...Herkesin kardeş olduğu bir dünya için çarpacak...

I MAYIS'ın yaklaştığı baharın teze gününde,ülkemizde yoksul emekçi halkımızın tepesi üzerinde Amerikancı generaller çetesinin estirdiği faşist zulmün kara bulutları geziyor.Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız faşist zulmün cenderesinde,emperyalistlerin ve uşak larının kanlı saltanatı için boğulmak isteniyor.Devrimin ve Sosyalizmin kökü kazınmak isteniyor,bir avuç komprador patronun ve toprak ağasının keyfi için.Faşizmin zindanları işkencehaneleri komünist ve devrimci tutuklularla dolup-taşıyor.Generaller çetesinin yargıçları halkımızın yiğit devrimci evlatları için,hergün onlarca idam fermanı hazırlıyor.

Dünya'dada başta ABD ve Rus sosyal-emperyalizmi olmak üzere,emperyalist, sosyal-emperyalistlerin dünyayı paylaşmak ve kanlı saltanatlarını dünya halklarının cesetleri üzerine kurmak için,dişlerinden tırnak larına kadar silahlanarak,yeni bir emperyalist paylaşım savaşına hazırlanıyor lar.

Emperyalist dünyanın bir parçası B-Almanya'dada ekonomik buhran hızla derinleşiyor,işsizlik bir çığ gibi büyüyor,Zincirleme zamlar birbirini izliyor.Bütün buhranın yükü işçi sınıfının ve emekçi halkın omuzlarına yıkılıyor.Bu duruma karşı gelişen halkın tepkisini altedebilmek için,emperyalist burjuvazi çeşitli oyun ve tertiplere başvuruyor.

Ama diğer yandan faşizme,savaş tehlikesine ve bir bütün olarak sömürü dünyasına karşı,dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının devrimci mücadeleside yük seliyor.Dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları ayağa kalkıyor,sömürü dünyasının karşısına bir kaya gibi dikiliyor...Ve I MAYIS bu mücadelenin dahada yük seldiği gün olacaktır.Dünya işçi sınıfı ve ezilen halklları mücadele birliğini I MAYIS'da dahada pekiştirecektir.

İşçi arkadaşlar,Gençler,Bacılar;Böyle bir güne hazırlanmak ve gücümüzü birleştirerek dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarıyla,Türkiye'deki kardeşlerimizle omuz omuza olduğumuzu göstermek için "I MAYIS'ı SELAMLAMA GECESİNE" Katıl...

-YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİKK DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ I MAYIS!..

PROGRAM:

- OZANLAR
- FOLKLOR
- DİA-FİLM
- TİYATRO
- KONUŞMA
- ADRES: SEBASTİAN STR.I26/ 5 KÖLN 60 (NİEHL) (Ebert Platz'dan I4S NO'lu Otobüs gider)
- TARİH: 25/NİSAN/I98I/CUMARTESİ/SAAT:I7'de.

Devrimci

HALKIN BİRLİĞİ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

Askeri faşist darbenin 4. yıldönümünde bir kez daha:

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

12 Eylül 1980 Türkiye politik tarihinde nefretle anılan ve anılacak gün! Nasıl anılmasın ki? Bu günde, faşist Türk ordusu, bekçi köpekliğini yaptığı köhne komprador patron-ağa düzenini yıkılmaktan kurtarmak için yönetime doğrudan ve açıktan el koymuştu; öyle bir el koyuş ki, bu, faşist ordunun kılıcı, proletarya ve emekçi halkın başı üzerinde sallanıp durdu. Generaller çetesi, ölüm saçtı, kan kustu, proletarya ve emekçilere yaşamı zindan etti. Zincirlerinden boşanmış tam bir faşist gericilik kol gezdi. Yeni bir dönem başladı proletarya, emekçiler, devrimci örgütler ve komünist hareket için!

Bu dönemde:

*Devrim yenildi; karşı-devrim geçici politik bir zafer kazandı; yenilgi ve politik durgunluk ortamı egemen oldu.

*Var olan sınırlı demokratik hak ve özgürlükler rafa kaldırıldı, kitlelerin tüm devrimci kazanımları gaspedildi, proletarya ve emekçiler politik özgürlük kırıntılarından yoksun bırakıldı.

*İşkence günlük bir devlet politikası olarak uygulandı; onlarca komünist, devrimci işkencede yaşamını yitirirken, binlercesi de sakat kaldı.

*Toplumsal yaşam tümüyle askerileştirilmeye çalışıldı; okullar, mahalleler, işyerleri, köyler, vb. kışlalara çevrildi; onbinlerce insan tıkabasa zindanlara dolduruldu; Türkiye tam bir hapishaneye dönüştürüldü.

*Kürdistan'da dizginsiz bir ulusal zulüm uygulandı; Türk şövenizmi ayyuka çıkarıldı.

*Yurtsever-devrimci basın yasaklandı; düşünen beyinlere zincir vurulmaya çalışıldı.

*Bilime, aydınlığa, ilerici ve devrimci halk kültürüne düşmanlık doruğuna çıkarıldı.

*Ekonomideki tekelleşmeye uygun aşırı merkeziyetçiliğe dayanan bir üst yapı biçimlendirilmeye çalışıldı ve yapılan anayasal yasal ve idari önlemlerle süreç içerisinde bu tamamlandı. Parlamento seçimleriyle geçilen politik rejim ordu tarafından güdümlendi ilmesi sağlandı ve bu rejim içinde ordunun etkinliği daha da arttırıldı.

*Ekonomik bunalımın bütün yükü, proletarya ve emekçilerin sırtına bindirildi; egemen sınıflar karlarına kar katarken ve gittikçe daha çok palazlanırken, geniş emekçi yığınları ise açlığın, yokluğun ve yoksulluğun dipsiz çukurunda inledi.

*Türkiye kapitalizminin emperyalizme bağımlılığı giderek daha da arttı. Türkiye rejimi ABD emperyalizminin ve NATO'nun savaş arabasına daha sıkı bağlandı, batı emperyalist ittifak sistemi için ortadoğuda yeni görevler üstlendi.

Kısaca, askeri faşist diktatörlük ve onun başı faşist cuntanın, proletarya ve emekçi halka getirdiği, daha fazla baskı, işkence, idam, kurşun, gözyaşı, zam, vb. vb. oldu. Gerisi boş laf. Sermayenin ve gericiliğin kanlı sopası faşist cunta, ilerleyen süreçte ne mal olduğunu, kimleri savunup kimleri koruduğunu ortaya koydu. Kitleler, faşist generaller çetesinin azgın halk ve emek düşmanı yüzünü bizzat yaşayarak gördü. Faşist cunta, ulusal ve özellikle de uluslararası demokratik kamuoyunda teşhir oldu. Artık gelinen yerde generallerin işi zordu. Faşist generaller, 6 Kasım, 1983 seçimleriyle demokrasiye(!) geçmek zorunda kaldılar. Ama bu, ordu güdümlü parlamenter maskeli faşist diktatörlükten başka bir şey değildir, olamazda.

6 Kasım seçimlerinden bugüne kadarki uygulamalar, bunun ne mene bir demokrasi olduğunu göstermiştir, göstermektedir. Bugünde, ordu güdümlü parlamenter maskeli faşist diktatörlük altında baskı ve terör bütün hız ve şiddetiyle devam ediyor. Bugünde, işkenceler günlük bir devlet politikası olarak benimseniyor. Bugünde, onbinlerce anti-faşist, devrimci, komünist zindanlarda ömür çürütüyor. Bugünde, Kürt ulusu üzerindeki azgın ulusal baskı ve soykırım politikası sürüyor. Bugünde, Türkiye ekonomisinin içinde debelendiği bunalım derinleşerek sürüyor ve bunalımın tüm yükünü proletarya ve emekçiler çekiyor. Bugünde, Türkiyenin emperyalizme olan bağımlılığı artarak devam ediyor, emperyalistler, özellikle İMF aracılığıyla, dünya kapitalist sistemindeki işbölümünde Türkiye'ye düşen rolün yerine getirilmesi için faşist Özal hükümetine ekonomik politikalarını dayatıyor, Türkiye rejiminin, ABD emperyalizmine ve NATO'nun savaş arabasına daha sıkı bağlanması sürüyor.

Ordu güdümlü parlamenter maskeli faşist diktatörlük altında da fazla bir şey değişmedi. Gerçekte sermayenin ve gericiliğin bu yeni sözde çözüm alternatifi de, proletarya ve emekçiler için baskı, zam, zulüm, işkence demektir. Kitleler, kendi deneyimleriyle bunun böyle olduğunu giderek anlamaya başlıyorlar. Ordu güdümlü parlamenter maskeli faşist diktatörlüğe karşı kitlelerin hoşnutsuzluğu giderek artıyor. Özellikle proletaryanın saflarında bir hareketlenme başlamıştır bile. Zindanlarda özgürlük mahkümlarının direnişleri hergün yeni biçimler alarak sürüyor. Karşı-devrimin iç çelişki ve çatışmaları giderek derinleşiyor. Sermayeyi ve gericiliği zor günler bekliyor. Devrimin lehinde olumlu gelişmeler yaşanıyor. Ancak, işçi sınıfı ve diğer emekçi kitleleri örgütsüz bir vaziyette bulunuyorlar. İşçi sınıfı kendi politik öncü örgütünden, komünist partisinden yoksun bir durumda ve yanısıra komünist-devrimci çalışma çok sınırlı bir kapsamda yürütülmektedir. Gelişen mücadeleler kendiliğindenci bir yapıda oluşmaktadır. Bu bakımdan kendiliğinden gelişen mücadelelere müdahale etmek, onu örgütlü, bağımsız politik bir hareket düzeyine çıkarmak, günün en acil devrimci görevlerindendir. Biz Türkiyeli komünistler, zorlu ve sabırlı bir çalışmayla beraber, işçi sınıfının hergünkü eylemine müdahale edecek, ona sosyalist bilinci taşıyacak, onun en ileri kesimlerini örgütleyecek, şanlı proletarya partisini kurma yolunda yılmadan bir çalışma yürüterek, bu şerefli görevi er veya geçte olsa gerçekleştireceğiz. Ona ne şüphe ki, proletarya ve emekçi kitleleri proletarya partisi önderliğinde, sermayenin ve gericiliğin kanlı egemenliğini parçalamak için, sabırla ve bilinçle hazırlanacak, devrimci-demokratik halk cumhuriyetini kurarak, politik özgürlüklerin en geniş kullanılma koşul ve olanaklarını yaratacak ve kesintisiz olarak sosyalizme geçeceklerdir.

Elbette, Türkiye proletaryası ve emekçileri bu mücadelesinde yalnız değildir. Diğer ülkelerdeki sınıf kardeşleri onlarla birlikte dir. Türkiye proletaryasının ve emekçilerinin, diğer ülkelerdeki sınıf kardeşlerinin enternasyonalist yardım ve desteğine bugün her zamandakinden daha fazla ihtiyacı vardır.

Farklı uluslardan proleterler, anti-faşistler, devrimciler, komünistler,

Sizleri, 12 Eylül faşist askeri darbesini 4. yılında bir kez daha lanetlemeye çağırıyoruz. Türkiye'deki işkencelere, idamlara, Kürt ulusu üzerindeki azgın ulusal zülme, insanlık onurunun ayaklar altına alınmasına karşı sesinizi yükseltiniz. Değişik uluslardan Türkiye proletaryası ve emekçi halkının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine omuz veriniz. Köhnemiş Türkiye rejiminin zindanlarındaki özgürlük mahkümlarının şanlı direnişlerini destekleyiniz. Bilmelisiniz ki, onlar yaşama savaşını veriyorlar, onurlu yaşamak için ölümü onurluca ve severek kucaklıyorlar.

Haydi 12 Eylül faşist askeri darbesini 4. yıldönümünde lanetleyerek Türkiye proletaryası ve emekçi halkıyla enternasyonalist dayanışmayı yükseltmeye!

— KAHROLSUN ORDU GÜDÜMLÜ PARLAMENTER MASKELİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

— YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELESİ!

TKP/M-L HAREKETİ
YURTDIŞI KOMİTESİ

YURTDIŞI TÜRKİYE FİRMA VAKFI

12 Eylül Cuntasından Hesap Sor !

Ülkemiz üzerine bir kara bulut gibi çöken 12 Eylül askeri-faşist darbesinden bu yana 6 yıl geçti. Katmerli sömürü ve dizginlenmemiş vahşi terörüyle işbaşına gelen Amerikan emperyalizmi patentli askeri faşist diktatörlük ekonomik alt yapı ve siyasal üst yapısıyla rayından çıkmış komprodor patron-ağa düzenini yeniden rayına oturtarak, devrim belasından bir an önce kurtulmak ve 11 Eylül'ün devrimci gelenegini, grevlerini, direnişlerini, boykotlarını, silahlı çatışmalarını ebediyen yok ederek, ülkemizi dikensiz gül bahçesine dönüştürmeyi amaçlıyordu. Onun için 12 Eylül'de yönetime el koyan faşist genereller çetesi iş başına gelir gelmez başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halka ve Kürt ulusuna azgınca saldırdı. Komünist örgütümüz ve devrimci-demokrat örgütleri yok etmek için ileri boyutlu imha hareketine girişti. İşkence tezgahları harıl harıl çalıştırılarak 300'ü geçkin insan katledildi. Darağaçlarında onlarcası bayrak gibi sallandırıldı, yüzlercesi idam cezasına çarptırıldı; onbinlercesi kahrolası zindanlara kapatıldı; 800'ü aşkın devrimci-demokrat yurtsever kayıplar listesine eklendi; Kürdistan'da görülmemiş vahşet ve zulüm kol gezdi. Dağ başlarında, sokak ortalarında kahpece pusu kurularak öldürülen ve gizliden gömülen Kürt emekçilerinin sayısı bilinmiyor. Faşist Türk ordusu Kürdistan'ı tam bir işğal altında tuttu, tutuyor. Faşist YÖK yasasıyla ögrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesine zincir vuruldu, okullara kışla disiplini hakim kılınmaya çalışıldı, küçük üreticiler komprador tekeller ve büyük toprak ağaları tarafından azgınca sömürülerek yoksulluğa, sefalete itildi; bilime ve aydınlığa düşmanlık ileri noktaya vardı. Faşist ideoloji ve dini gericilik atbaşı yol aldı. Ülkemiz ABD emperyalizmi ve NATO'nun savaş arabasına daha bir bağlandı. Kısacası her türden demokratik hak ve özgürlük ortadan kaldırıldı; sendikalar kapatıldı; tek tip faşist sendikacılık hakim kılınmaya çalışıldı. Tüm kitle örgütlerine tırpan vuruldu.Ülkemiz kopkoyu faşizmin kanadı altında karanlığa gömüldü.

Devrim, faşist karşı-devrimin ileri boyutlu saldırısına karşı koyamayarak yenildi. Fakat devrim ve sosyalizm güçleri yok edilemedi. İşçi sınıfı, ögrenci gençlik, aydınlar, Kürt ulusu ve genel olarak emekçiler daha geri düzeyde de olsa faşizmin zulmüne, aşırı sömürüsüne yer yer karşı durdu. İşkence, darağacı, faşist zulüm ve sömürüden başka işçi sınıfı ve emekçi halkımıza hiç bir şey getirmeyen 12 Eylül faşist cuntası gün geçtikçe ülkemiz ve dünya demokratik kamuoyu nezdinde teşhir oluyor, yalnızlaşıyor ve ordu yıpranıyor. İşte bu durumda askeri faşist diktatörlüğe demokrasi peçesi gerekiyordu. Öyle de yapıldı. 6 Kasım 1983 seçimleriyle askeri faşist diktatörlüğün yüzüne demokrasi peçesi asıldı.

İşçi sınıfının yeminli düşmanı, ABD emperyalizminin sadık uşağı komprador burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin güvenilir adamı faşist Özal kuklalar meclisinde çoğunluğu sağladı. Özal hükümeti altında bu demokrasinin nasıl bir demokrasi, kimin için bir demokrasi olduğunu yığınlar ve dünya demokratik kamuoyu yaşayarak gördü, görüyor. Özal'ın hükümete gelmesiyle degişen ne oldu? Koskocaman bir hiç. Evren-Özal faşist diktatörlüğünün işçi sınıfı ve emekçi halka yönelik faşist zulmü ve katmerli sömürüsü alabildigince sürüyor. Devrim ve sosyalizm güçlerine yönelik imha hareketi şiddetinden hiç bir şey kaybetmeden devam ediyor. Dün olduğu gibi bugünde işkence çarkları harıl harıl işletilerek devrim ve sosyalizm savaşçıları hunharca katlediliyor, idam dosyaları her geçen gün kabarıyor; zindanlara tıka basa doldurulan özgürlük savaşçıları vahşi işkence ve yasaklarla yüzyüze kalıyor; Kürdistan'da milli zulüm ve jenosit baskı tüm şiddetiyle sürüyor, dahası işçi sınıfı ve emekçi yığınlardemokratik hak ve özgürlüklerinden yoksun, açlığın, sefaletin içinde inim inim inliyor. Demek ki 6 Kasım seçimlerinden bu yana işçi sınıfı ve emekçi yığınlar yararına degişen hiç bir şey olmadı.

Ülkemizde iyi, güzel, insanlık yararına ne varsa hepsi faşizmin karanlığında boğulmaya çalışılıyor. Bu gidişe dur demenin zamanı geldi. Baksana Balıkesir'de, İzmir'de, Eskişehir'de düzenlenen mitinglerde işçi sınıfı faşizme ve sermayeye karşı kin ve nefretini gür sesiyle dışa vuruyor. Çeşitli fabrikalarda iş yavaşlatma, grev, protesto dilekçeleri vb. eylemleriyle faşizme ve sermayeye karşı savaşımı adım adım ilerletiyor. Ögrenci gençlik akademik, demokratik hakları için dernekler etrafında birleşiyor, YÖK yasasının kaldırılması ve üniversitelerin demokratikleştirilmesi için mücadeleye atılıyor, açlığa, sefalete itilen emekçiler gecekondu kıyımlarına, pahalılığa vb. karşı tepkisini kitlesel gösterilerle dışa vuruyor. Yığınlarda demokrasi ve özgürlük istemleri her geçen gün artıyor Bunu gören DSP-SHPgibi liberal-reformcu partiler, DYP gibi faşist partiler demokrasi havarisi kesiliyor. İşçi sınıfı ve emekçi yığınların adım adım gelişen mücadelesi daha fazla kitlesel karekter kazanacaktır. Yığınların demokrasi ve özgürlük istemlerine sahip çıkıp, müdahale ederek örgütleyip mücadeleyi geliştirmenin; ileri doğru yürümenin zamanıdır. Her türden modern revizyonist-reformcu ve tasfiyeci akım ve düşüncelere karşı alternatif; yığınlara yönelik ajitasyon, propagandayı yoğunlaştırarak örgütlemek, mücadele etmek, devrim ateşini harlamaktır. Demokrasi için tek yol devrim.

Haydin öyleyse, çeşitli ulus ve ulusal azınlıklardan proleterler ve emekçiler !

Gün geçtikçe demokrasi ve özgürlük, daha iyi bir yaşam için mücadeleye atılan Türkiye işçi sınıfı ve emekçi yığınlarının mücadelesine sessiz kalma, omuz ver! Proleter enternasyonalizminin en güzel örneklerini sun! 12 Eylül faşist cuntasının 6. yıl dönümünde düzenlenecek yürüyüş, toplantı, gece vb. eylemlerine katıl. 12 Eylül faşizmini lanetlemek ve Türkiye devrimine omuz vermek için uyuşukluk zincirini kır, parçala!

12 EYLÜL CUNTASINDAN HESAP SORMAK İÇİN İLERİ !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !
DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK İÇİN TEK YOL DEVRİM !
YAŞASIN SOSYALİZM !

TKP/M-L HAREKETİ
YURTDIŞI KOMİTESİ

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ ARŞİVİ VAKFI

KÜRDİSTANDA FAŞİST İŞGALE SON!

15 Ağustos sabahın erken saatlerinde faşist diktatörlüğün uçakları Irak Kürdistan'ına bomba yağdırdı, kan kustu. Yıllardır ulusal hakları zorla elinde alınmış, baskı zülüm altında tutulan Irak ve Türkiye Kuzey Kürdistanın dağları, ovaları faşist diktatörlüğün binlerce askeri ve özel yetiştirilmiş komando timleriyle didik, didik arandı.

Irak sınırı aşılarak yerleşim bölgelerine havadan ve karadan bombalar yağdırıldı. Kürt ulusalcılarının Irak Kürdistanını üs olarak kullanmalarını, Türkiye cumhuriyetinin bekâsı için tehlikeli bulan faşist diktatörlük, Kürt ulusuna gözdağı vermek, ulusal uyanışını engellemek, yılların uyuşukluğuna kırarak ulusal haklarına sahip çıkma bilincini yok etmek için, Diyarbakır ve Malatya askeri havaalanlarından kalkan onü geçkin fantom bombarduman uçaklarıyla Irak Kürdistan'ına operasyon düzenledi. Faşist generaller çetesi tarafından önceden belirlenen ve Irak'ında desteğiyle, Kürt ulusalcılarının denetimindeki üsler ve yoksul Kürt emekçilerinin yerleşim bölgelerine bomba yağdırıldı. Bu ilhakçı vahşi saldırı sonucu çoğu savunmasız çocuk ve kadın olmak üzere, 150-200'ü aşkın Kürt emekçisi katledildi. Çok sayıda insan ya yaralandı, yada tutsak edildi. Havadan başlayan operasyon, özel eğitilmiş timler tarafından karadan sürdürüldü. İşgalci güçler, Irak sınırını geçerek içlere kadar operasyonlara devam etti.

Üç yıl içinde üçüncü operasyonu gerçekleştiren faşist generaller çetesi, Irak Kürdistan'ında ne istiyordu? Niçin yılda bir kez binlerce askeriyle Irak kürdistan'ına çıkartma yapıyordu? Birincisi, ABD emperyalizminin orta-doğudaki stratejik çıkarlarını korumak ve emperyalist haydutlar arasında ABD'nin dengesini sağlam tutmak, İkincisi ve dahada önemlisi Irak Kürdistan'ında gelişip güçlenecek ve bunun sonucu kurulacak bağımsız bir Kürt devleti, işgal altında tutulan Kürdistan'ın ve bölge halklarının uyanışını hızlandıracak, Kürt ulusunun özgürlük ateşini daha bir harlayacaktı.

Bunu gören faşist diktatörlük, ulusal uyanışı bastırmak ve Kürt ulusuna gözdağı vererek sindirmek için, Irak ve Türkiye Kürdistan'ına yönelik operasyon ve katliamlarını daha da sıklaştırdı. Olayların gösterdiği gibi, generaller çetesi Kürdistan'a yönelik saldırılarını bundan sonrada sürdürecek, Kürdistan'ı işgal altında tutmaya devam edecektir.

Yalnız, Kürdistan'a yönelik operasyon ve katliamlarla işi sınırlı tutmayan Evren, Özal faşist diktatörlüğü yayılmacı emellerini, şövenist, ırkçı saldırılarını orta-doğu halklarını tehdit etmeye kadar sürdürdü. Yine Kürdistan'a yönelik saldırılarıyla Türkiye işçi ve emekçilerine "oturun oturduğunuz yerde, yoksa balyoz yumruğumuz başınıza inmeye hazırdır" mesajı ile, yığınların özgürlük ve demokrasi mücadelesi daha başından ezilmeye çalışılmaktadır.

Çeşitli milliyetlerden Türkiyeli göçmen işçiler, öğrenciler, politik mülteciler Kürt ulusuna yönelik faşist imha harekatına sessiz kalma. Yıllardır Türk ordusunun işgali altında tutulan Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayın Hakkı zorla elinden alınarak, kölece yaşamaya zorlandı. Generaller çetesinin ulusal ayrılıkları körükleyen, ırkçı, şövenist demagojilerine kanma; unutma ki, zafer, çeşitli milliyetlerden Türkiye'li işçi ve emekçilerinin birlik ve mücadelesinden doğacaktır.

AVRUPANIN İŞÇİLERİ VE EMEKÇİLERİ

Türkiye'de demokrasiye geçildi aldatmacasına kanma. Faşist generaller çetesinin Irak Kürdistan'ına karşı giriştiği operasyon ve imha harekatı bu demokrasinin ne menem bir şey olduğunu daha yakıcı bir şekilde ortaya çıkardı. Enternasyonalist dayanışma bayrağını yükselterek, Türk faşist diktatörlüğünün Kürdistanda yürüttüğü saldırılara sessiz kalma ve Kürt ulusunun ayrı bağımsız bir devlet kurmak için yürüttüğü haklı mücadelesine omuz ver.

- KÜRDİSTAN'DA TÜRK ORDUSUNUN İŞGALİNE SON!
- KÜRDİSTAN'DA SIKIYÖNETİM VE OLAĞAN-ÜSTÜ HAL UYGULAMASI KALKSIN!
- KÜRT ULUSUNA KAYITSIZ KOŞULSUZ KENDİ KADERİNİ TAYIN HAKKI!
- BİMRE KOLETİ BIJI AZADI!

EYLÜL-1986
TKP/ML HAREKETİ
YURT-DIŞI KOMİTESİ

TÜRKİYE SOSYALİST BASIN ARŞİVİ

WIR AUSLÄNDISCHEN WERKTÄTIGEN STEHEN SCHULTER AN SCHULTER MIT UNSEREN DEUTSCHEN BRÜDERN UND UNSEREN BRÜDERN ANDERER NATIONEN IM KAMPF GEGEN DEN KRIEG

Wir Arbeiter und Werktätige, die wir hier im Ausland leben und arbeiten, sehen und erkennen, mit welcher Geschwindigkeit sich ein neuer Weltkrieg nähert. Es wird immer offensichtlicher, daß die beschleunigte Produktion von Atombomben, Neutronenwaffen und Panzern nicht aus Gründen der Schaufensterdekoration geschieht.

Wir glauben fest daran, daß der Krieg verhindert werden kann, wenn die Völker der Welt sich zusammenschließen und gegen den Krieg kämpfen. Aus dieser Überlegung heraus stehen wir heute gemeinsam Schulter an Schulter mit unseren Brüdern aller Nationen in Bonn im Kampf gegen den Krieg.

Wir glauben, daß es die werktätigen Völker und allen voran die Arbeiterklasse ist, auf die wir uns im Kampf gegen den Krieg stützen können. Wir haben genug der Lügen darüber, daß die Imperialisten, daß die bis zu den Zähnen bewaffneten Supermächte USA und Sowjetunion den Frieden wollen. Nicht sie, sondern der Kampf der Völker gegen den Krieg kann den Frieden sichern.

Wir Werktätige aus der Türkei, die wir in vielen europäischen Ländern arbeiten, unterstützen von ganzem Herzen die Forderung der europäischen Völker nach einem atomwaffenfreien, nach einem neutralen Europa. Ein neuer Weltkrieg ist nicht etwa ein unausweichliches Schicksal. Durch den gemeinsamen und starken Kampf der Völker können die Kriegspläne der Imperialisten, können besonders die Kriegspläne der beiden Supermächte vereitelt werden.

DIE FASCHISTISCHE JUNTA MÖCHTE UNSER LAND VOR DEN KRIEGSKARREN DER USA SPANNEN

Die faschistische Junta in unserem Land, die jeden Befehl der US-Imperialisten in die Tat umsetzt, bereitet unsere Heimat im Interesse der USA auf den Schrecken eines neuen Krieges vor; da sind die Militärbasen, die zur Verfügung gestellt werden, da sind die Geheimabkommen, da sind die 500.000 Mann der türkischen NATO-Armee. Schon heute gibt es Versuche, den NATO-Partner Türkei, die türkische Armee dazu zu benutzen, den Kampf der Völker des Mittleren Osten zu unterdrücken. Unsere Heimat Türkei wird eines der ersten Länder sein, die der Zerstörung durch einen neuen Krieg zum Opfer fallen wird.

Wir werten diesen Kampf gegen den Krieg gleichzeitig als einen Kampf gegen die faschistische Junta in unserer Heimat. Und der sich verschärfende Kampf gegen den Krieg ist ein sich verschärfender Kampf gegen die faschistische Junta in der Türkei. Diesen Kampf gegen Faschismus und gegen Krieg zu unterstützen, sehen wir Werktätige aus der Türkei als eine unserer wichtigsten Aufgaben.

DEN KAMPF GEGEN KRIEG VERBINDEN MIT DEM KAMPF GEGEN DIE AUSLANDERHETZE

Auf der einen Seite rüsten die Imperialisten wie verrückt für einen neuen Krieg. Auf der anderen Seite unternehmen sie nur alles Erdenkliche, um den Kampf der Völker gegen den Krieg in eine Sackgasse zu lenken.

Niemand kann verschweigen, daß die um sich greifende Ausländerfeindlichkeit dazu dient, die Aufmerksamkeit der Arbeiter und Werktätigen in andere Bahnen zu lenken.

Die werktätigen Menschen verschiedenster Nationen kämpfen gemeinsam gegen den Abbau ökonomischer und demokratischer Rechte, gegen die Kriegstreiberei. Um diesem Kampf Einhalt zu gebieten, um die Einheit der Arbeiter und Werktätigen zu zerstören, wird die Ausländerhetze ganz bewußt geschürt. Die ausländischen Kollegen werden verantwortlich gemacht für die Auswirkungen der ökonomischen Krise. In dem Maße, in dem es gelingt dieses Ablenken zu durchbrechen, in dem Maße wird es gelingen die Kriegstreiber zu isolieren, wird es gelingen unseren Kampf zu stärken. Deshalb sind wir Werktätige aus der Türkei davon überzeugt davon, daß es notwendig ist, den Kampf gegen den Krieg mit dem Kampf gegen die Ausländerfeindlichkeit zu verbinden. Unser gerechter Kampf, dieser Kampf zehntausender Menschen gegen den Krieg wird um so stärker werden, um so mehr wir ihn mit dem Kampf gegen Ausländerfeindlichkeit verbinden.

Gegen die imperialistische Kriegstreiberei - Für Frieden und Völkerverständigung in aller Welt !

V.i.S.d.P. M.Z.Alpay, Postfach 0104, 5000 Köln 30

sympathisanten von

HALKIN KURTULUŞU
in europa

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ YAKIN

YAŞASIN 1 MAYIS

Hakim sınıflar ülkemizde işçi sınıfı ve emekçi halkın birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı engellemek için her türlü çabayı harcadılar.

Ama ne sıkıyönetimlerin terörü, ne sokağa çıkma yasakları işçi sınıfımızın 1 Mayıslarda coşkun bir sel gibi meydanları doldurmasını engelleyemedi. Yiğit bir mücadele geleneğine sahip işçi sınıfımız ve emekçi halkımız 1 Mayısları hep mücadeleci bir ruhla kutladı. Her 1 Mayıs'ta sermayeye ve faşizme karşı, barış ve özgürlük için mücadele bayrakları biraz daha yükseğe çekildi.

Şimdi ise, işçi sınıfının mücadelesini durdurmayı kendisine en temel hedef olarak seçen faşist cunta 1 Mayıs'ı yasakladı. 1 Mayıs'ta artık "bahar bayramı" bile kutlanmıyacak. Ama bütün bu saldırılar boşunadır. Tüm işçi sınıfımız içten içe kaynayan, her an patlamaya hazır bir volkan gibidir. Bu sessizlik geçicidir. Cuntanın korkunç terörü altında işçi sınıfımız sınıf bilincini keskinleştirmekte, sınıf kinini bilemekte ve bu zor şartlar altında örgütlenmesini pekiştirmektedir. Ve bu volkan patlayacaktır.

İşçi sınıfımızın öncü örgütü, Türkiye Devrimci Komünist Partisi bu sene 1 Mayıs'ta tüm işçilere, emekçilere üretimi durdurarak, boykotlar yaparak, toplantılarla 1 Mayıs'ı kutlamaya çağırdı. Bu çağrı cevapsız kalmayacaktır.

İşçi sınıfımız her 1 Mayıs'ta olduğu gibi bu 1 Mayıs'ta da:

★ Sendikal özgürlük için!
★ Toplu sözleşme hakkı, sınırsız grev ve genel grev hakkı için!
★ Kitle örgütlerinin açılması için!
★ İşkencelere, idamlara, tutuklanmalara son verdirmek için!
★ Sınırsız siyasal örgütlenme özgürlüğü için MÜCADELE EDECEKTİR.

KARDEŞLER,

Emeğimizi sattığımız Avrupa'dada işçi sınıfı 1 Mayıslarda ekonomik ve demokratik hakları için mücadele ediyor. Ve bizlerin sorunlarıda buralardaki sınıf kardeşlerimizin sorunlarının kopmaz bir parçası. Her 1 Mayıs'ta olduğu gibi bu 1 Mayıs'ta da mücadele alanlarını dolduralım:

★ Tam ücret karşılığı 35 saatlik iş haftası için!
★ Lokavtın yasaklanması için!
★ Eşit işe eşit ücret için!
★ Faşizme, savaşa ve gericiliğe karşı!
★ Türkiye'ye yardımın kesilmesi için!
★ Türkiye'nin Avrupa Konseyinden atılması için!

diğer uluslardan kardeşlerimizle omuz omuza mücadele edelim.

Avrupa'da

HALKIN KURTULUŞU

taraftarları

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

SEGENEK

İki Aylık Politika, Ekonomi ve Kültür Dergisi

Yöneten: Yıldırım DAĞYELİ

Yazı Kurulu: Esat Ümit AĞCA, Yıldırım DAĞYELİ, Yalçın DAL, Kamil DEDE, Ali DEVELİOĞLU, Akif ERSOY, Mehmet ÜNAL.

Adres: 30, Ave. M. Maeterlinck, B - 1030 Bruxelles.

Ödemeler için: Yıldırım Dağyeli, Dresdner Bank, Nürnberg/Federal Almanya
Konto Nr. 109361700, BLZ 760 800 40

Fiyatı: 5.- DM. Federal Almanya dışındaki ülkelerde bu fiyat temel alınmalıdır.

Sürdürüm Koşulları: Yıllık 25.- DM, altı aylık 13.- DM. Öğrenci ve meslek öğrenimi görenlere yıllık 22.- DM. Federal Almanya dışındaki ülkelerde yukarıdaki fiyatlar temel alınmalıdır.
Her sayıdan en az 15 adet almayı yükümlenen ve parasını peşin yatıranlara % 15 indirim yapılır.

Genel Dağıtım: Anadolu Kitabevi, Sophienstr. 47, D - 6000 Frankfurt 90. Kitabevlerine dağıtım Anadolu Kitabevi üzerinden yapılmaktadır.

İlan Koşulları: DIN A4 boyu 400.- DM; DIN A 5 boyu 250.- DM; DIN A 6 boyu 150.- DM.

Dizgi: Anadolu Verlag, Frankfurt.

Baskı: Forum Druck und Verlag, Hannover.

15. 3. 1983

Bu dergiyi maocu'lar yayınlıyorlar. Yazı kurulundakileri sende tanırsın... İçindekileri basıp dağıttıkları için sana da yollamakda sakınca görmedim...

Y. Küpeli

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

BU SAYIDA

Bu sayıda, yazılarımızın ağırlığını Ağca Olayı, Ermeni Sorunu ve TKP içindeki iç çatışmalar oluşturmaktadır. Ayrıca Polonya ve Afganistan'daki direnişle ilgili yazılar da yer almaktadır.

Ali Kiriş, "Ağca Gökten Zembille Mi İndi" yazısında şimdiye değin Türkiye'de açıklanamamış noktalara parmak basmaktadır. Bilindiği gibi, Ağca'nın, MHP-Kontrgerilla işbirliği sonucu cinayet işlediği ileri sürülmüştü. Ancak devlet ve ordu içinde örgütlenmiş Kontrgerilla 'nın bu cinayetteki sorumluluğunu aydınlatmak Türkiye'nin dünkü ve bugünkü koşullarında mümkün değildi. Yazarımız, şimdi bu yazısıyla, bu meselenin üzerindeki sis perdesini aralamaktadır.

"Bulgaristan - Mafia - MHP Zinciri ve Ağca Meselesi" yazısıyla Ziya Akdağ, son günlerin üzerinde en çok konuşulan meselesini kapsamlı bir şekilde ele almaktadır. Olaylara Ağca'nın, MHP içinde bir militan faaliyet göstermesinden başlayarak, onun Türkiye'de ve uluslararası alanda bir cinayet aracı haline gelmesini somut delillerle ortaya koymaktadır. Cinayet aracının arkasındaki MHP, Türk mafiası ve Bulgaristan gizli polisinin rollerini ortaya koymaktadır. Bu yazının en önemli bölümlerinden biri de, MHP'nin Avrupa'daki örgütlerinin ve yöneticilerinin Papa cinayetiyle olan ilişkilerini ortaya çıkarmasıdır. Yazarımız, özellikle Almanya ve İsviçre'de bu cinayet şebekesinin bazı politikacılar ve resmi makamlar tarafından korunduğunu göstermektedir.

Ermeni terörünün gittikçe yoğunlaşması ve kamuoyunun güncel bir meselesi haline gelmesi dolayısıyla Yıldırım Dağyeli, "Ermeni Soykırımı, Türkiye ve Ermeni Terörünün Ardındaki Güçler" yazısındabu konuyu ele alıyor. Ermeni sorunu Türkiye üzerinde hesapları olan büyük devletler tarafından geçmişten beri kullanılmaktadır. Bugün de Türkiye üzerinde emelleri olan Türkiye'nin kuzey komşusunun Ermeni terörünün arkasındaki güç olduğu bu yazıda gösterilmektedir.

Ermeni sorunuyla ilgili olarak bir dizi belge yayınlıyoruz. Bu belgeler, İngiliz devlet arşivlerinin belgeleridir ve 1950'li yıllara dek gizli tutulmuştur. Belgelerde 1895 - 1915 arası Türkiye'deki Ermeni meselesinde İngiltere, Rusya ve Fransa'nın nasıl kışkırtıcı bir rol oynadıkları görülmektedir.

"Çöküşe Giden Osmanlı İmparatorluğu ve Ermeni Meselesi" yazısında Hüseyin Mutlu, bu soruna tarihi bir perspektifle bakmaktadır. Çok sayıda belgeyi inceleyerek bu meselede Osmanlı yöneticilerinin, Ermeni örgütlerinin ve zamanın büyük devletlerinin rollerine değinen yazarımız, milliyetçiliğin ve dış güçlerin kışkırtıcılığının bu meselenin ortaya çıkmasındaki önemini vurgulamaktadır. Keza İttihat ve Terakki yöneticilerinin Alman emperyalizminin, Ermeni örgütlerinin de Çarlık Rusyası'nın aleti olarak tarihin bu korkunç soykırımına yol açtıklarını göstermektedir.

TKP'de son günlerde yoğunlaşan iç çatışmaya ve hesaplaşmaya iki belgeyle ışık tutuyoruz. Söz konusu belgelerden biri, TKP'nin Merkez Komitesi üyelerine ve bölge sekreterlerine, TKP Politbüro üyesi Aydın Meriç (Hasan Erdal) hakkında gönderdiği "gizli" yazıdır. Bu yazıda TKP'nin Türkiye'de "gizli ve konspratif" çalışmalarından sorumlu olan Aydın Meriç'in birçok parti militanını polise teslim ettiği ileri sürülmektedir. Bu konuya ilişkin diğer bir belgeyi TKP'nin organı Atılım'dan aldık. Bu belgede ise, Aydın Meriç hakkındaki dedikodular tekzip edilmekteydi.

Afganistan'daki Marksist kurtuluş örgütünün sözcülerinden olan Shehab, "İşgalden Üç Yıl Sonra Afganistan'da Durum" başlıklı yazısında işgal kuvvetlerinin ve direniş örgütlerinin bir tahlilini yapmaktadır. Direniş örgütleri arasındaki fikir ayrılıklarının da ortaya konulduğu bu yazıda, Afganistan'ın geleceği konusunda öngörülerde bulunulmaktadır.

Mehmet Ünal, Reagan'ın dış politikasını irdelediği yazısında ABD yönetiminin Üçüncü Dünya ülkelerine karşı tutumunu eleştirirken, Sovyetler Birliği'ne karışı direnmesini de olumlu değerlendirmektedir. Yazıda ABD'nin baskıcı tutumunu Avrupa'ya karsı da sürdürdüğü, bu yüzden deABD - Avrupa ilişkilerinde soğukluğun ortaya çıktığı belirtilmektedir.

Soldarnosc'un yöneticilerinden Seweryn Blumsztajn ile yaptığımız röportajda bu sendikanın geçmişteki çalışmalarının başarı ve zaafları üzerinde durduk. Baskılara rağmen Solidarnosc'un saygınlığının Polonya ulusu içinde sürdüğü ve Polonya işçi sınıfının yakın bir gelecekte güçlü bir gizli sendikal mücadeleye hazırlandığı görülmektedir.

Mehmet Ünal'ın ilk bölümü geçen sayımızda yer alan "Nükleer Silahlar ve Güç Dengesi" yazısı bu sayımızda da sürmektedir. Bu kez nükleer silahlanmanın tarihçesine ve iki süper devletin bu konuda izlediği stratejilere değinilmekte, somut veriler karşılaştırılmaktadır.

Karl Mark ve George Thomson'un yazılarıyla Marksist sanat anlayışına ilişkin yazılarımızı sürdürüyoruz. Bu yazılarla Marksist sanat anlayışı konusundaki bulanıklığı gidermeye hizmet ettiğimiz inancındayız.

"Çağdaş Edebiyatın Devi Ya Da Siyasal Sürgünlerin Sözcüsü Olmak" yazısıyla Yalçın Dal, sanat ve kültür alanında aşırı sağcı ve aşırı solcu görüşlerin nasıl da belli konularda aynı fikre sahip olduklarını göstermektedir. Bu konu, ulusal değerlerdir ve söz konusu olan, uluslararası ödüllerine bir yenisini ekleyen Yaşar Kemal'dir.

Bu sayımızda okuyucularımıza üç dergiyi tanıtıyoruz.

ATATÜRK SOSYAL ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'DEKİ İÇ ÇATIŞMA, ATILIM VE BİR "GİZLİ" BELGE

Bu sayımızda başında İ.Bilen'in bulunduğu Türkiye Komünist Partisi'nin (TKP) "Gizli" bir parti içi yazısını ve aynı örgütün yayın organı Atılım'ın bir makalesini belge olarak yayınlıyorusz.

Söz konusu olan 22 Kasım 1982 günlü yazı, TK' nin Merkez Komitesi üyelerine ve bölge sekreterlerine gönderilmiş, okunduktan sonra da yokedilmesi istenmiştir. Aynı yazı, Batı Berlin'den postayla Dergimizin adresine de gönderilmiştir! Okuyucularımızdan, İ.Bilen'in talimatına uyarak bu "gizli" yazıyı okuduktan sonra onu yoketmelerini ve Moskovacı TKP'nin kirli çamaşırlarını ortaya dökmemelerini rica ederiz!

TKP'nin "gizli" yazısı, Aydın Meriç'in partiden atılmasıyla ilgilidir. TKP içinde Hasan Erdal olarak tanınmakta olan Aydın Meriç, İsmail Bilen'den sonra gelen üst yöneticilerdendi ve onun adına bu örgütün Türkiye içindeki faaliyetini yürüten perde arkasındaki adamıydı. TKP Davası İddianamesindeki TKP'nin Merkez Komitesi ve Politbüro üyesi Aydan Bulutlugil'in ifadesine göre, Aydın Meriç'in resmi görevi "TKP'nin gizli ve konspratif çalışmasını örgütlemektir".TKP' nin bir diğer fraksiyonu olan R.Yürükoğlu grubunun yayını İşçinin Sesi'nde yayınlanan bu iddianamede, Aydın Meriç'in devlet dairelerindeki belgelerin TKP'li militanlarca çekilen mikrofilmlerini Doğu Berlin'e ulaştırmakla da bizzat yükümlü olduğu belirtilmektedir.

Aydın Meriç, 1970'yi yılların ortalarında İbrahim Güzelce'nin DİSK Başkanlığını ele geçirmesiyle ortaya çıktı. DİSK'in eğitim bölümüne ve diğer yerlerine, tabiri caizse, paraşütle indirildi. TKP'nin DİSK içindeki tırmanması belli bir başarıya ulaşınca, Aydın Meriç TKP'yi Moskova'nın beşinci kolu olarak örgütlemek üzere esas görevine geçti.

1978 sonlarına doğru TKP, İ.Bilen ve R.Yürükoğlu, başka bir deyişle Atılım(Doğu Berlin) ve İşçinin Sesi (Londra) olarak bölünmeye başladı. Bu bölünmede Aydın Meriç ve çevresinin ilkin R.Yürükoğlu grubuyla kırıştırdığı, ama sonra İ.Bilen'in yanında kaldığı bilinmektedir. Ancak 12 Eylül 1980'e dek, yani Aydın Meriç'in Türkiye'de bulunduğu sürece, İ.Bilen'den "bağımsız" bir tutum aldığı da bu "gizli" yazıdan anlaşılmaktadır. Onun bu tutumu, TKP içinde ve dışında haklı söylentilere yol açmıştır.

Aydın Meriç, 12 Eylül 1980 darbesinden sonra TKP'nin talimatı hilafına yurtdışına kaçar kaçmaz, İ.Bilen, İşçinin Sesi tarafından da körüklenen bu söylentilere ve TKP'nin Avrupa'daki şefleriyle Aydın Meriç arasındaki sürtüşmeye son vermek umuduyla bir ortak bildiri yayımlattı. Yine bu sayımızda belge olarak sunduğumuz Atılım'ın 1 Şubat 1982 günlü yazısında bu ortak bildiri 3 rumuzla çıktı.

Buradaki rumuzlardan H.E.'nin ardında Hasan Erdal (Aydın Meriç), N.Y.'nin ardında Yelkenci(Mustafa Demir) ve N.Z.'nin ardında Hasan Zaro (Veysi Sarısözen) saklanmaktadır. Veysi Sarısözen 12 Mart 1971 askeri darbesinin hemen öncesinde bir grup arkadaşıyla birlikte "Partizan" adlı bir dergi çıkarmış ve bu dergide "en esaslı Maocunun kendisi olduğunu" iddia etmişti. İşçinin Sesi'nin yayımladığı TKP İddianamesine göre her üçü de TKP'nin Politbüro üyesidir.

Atılım'daki ortak bildiride, söz konusu söylentilerin "CİA'nin Göbelslerden aldığı ve daha da geliştirdiği bir propaganda silahı oiduğu" yazılıyor. Ama bu söylentiler, 10 ay geçmeden aynı bildirideki demogojik üslupla, TKP'nin "gizli" yazısında doğrulanmaktadır. Anlaşılan İ.Bilen, CİA'nin Göbels'den devraldığı silahı KGB'de gördüğü talimlerle daha da geliştirmişe benziyor!

Her iki belge, TKP'nin bir partiden çok bir beşinci kol olarak çalıştığını ibretle ortaya koymaktadır. Aynı zamanda Atılım'ın ve TKP'nin Sesi radyosunun yaydığı abartmalı "mücadele" haberlerinin ve "birlik" safsatalarının aksine, TKP'nin içine düştüğü derin iç çatışmayı da göstermektedir. TKP'den savunan yalnız bir Aydın Meriç değil! Bir zamanlar TKP'nin Almanya sorumlusu olan Metin Gür de, TKP içindeki payeleri geri alındıktan sonra ve oradan kovulmasına ramak kala, TİP'e kapağı atmıştır. Üstelik TKP içindeki adamlarını da yanına alarak!

Bu iç çatışmaya rağmen TKP, dışa kendisini hala güçlü gösterme çabasındadır. Etkin olduğu derneklerde gençleri Türkiye'de TKP'nin "mücadele" verdiği safsatasıyla yanına çekmeyi ve onlardan Türkiye'ye göndermek üzere kadrolar devşirmeyi deniyor. Bu her iki belgenin TKP içinde ve dışındaki insanların gözünü açmasını ve bir casusluk örgütü peşinde maceralara kalkmamalarını dileriz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'NİN AYDIN MERİÇ (HASAN ERDAL) HAKKINDAKİ GİZLİ BELGESİ

Yoldaşlar,

1981 Mayıs'ında başlayan; bugün de süregelen gericiliğin saldırılarıyla, partimizin uğradığı ağır kayıplar kimse için sır değildir. Buna karşın parti örgütlerimizin, komünistlerin inancı, yiğitliği, özverisi ve bilinciyle, parti sıralarının birliği ve çelik disipliniyle iki yıldan beri, çunta rejimi altında savaşımızı aralıksız sürdürüyoruz.

Bu savaşım, yalnız işçi sınıfının açık düşmanlarına karşı değil, onun yanısıra, partiyi içerden yıkmak isteyen gizli düşmanlara karşı da veriliyor. Partimizin tarihi, sınıf savaşının yükseliş döneminde partiye giren kimi dayanıksız, çürük kişilerin, saldırıların yoğunlaştığı dönemlerde yıkılıp gittiklerine, partiye hıyanet ettiklerine bir çok kez tanıklık ediyor. Böylesi durumlar, belli ki, parti örgütlerini yeni bir sınavla karşı karşıya bırakıyor. Özellikle bugün, birisi açık, ötekisi gizli düşmana karşı verdiğimiz savaş olağanüstü keskinleşiyor. Bu, ak koyunla kara koyunun ayrışmasını kaçınılmazlıkla hızlandıracaktır. TKP, bu savaştan daha da güçlü ve sıralarını arındırmış olarak çıkacaktır. Marksçı-Leninci partilerin gelişme yasallığı böyledir.

I

TKP MK Politik Bürosu,1981 Mayıs saldırısıyla uğradığımız kayıpların nedenlerini ortaya çıkarmak için özel ve gizli bir araştırma yapma kararı aldı. Eski Politbüro üyesi H.Erdal'ın görevini bırakıp, gizlice bir Batı Avrupa ülkesine sığınmasıyla söz konusu araştırma üstüne örgütlerine bilgi vermek bir zorunluluk oldu. Bu, hiç de şaşırtıcı olmayan olayla birlikte, parti içi araştırma yeni bir nitelik kazandı. Burada söz konusu olan şudur; Tutuklamaların, polis sızmalarının nedenlerini bulup, yok etmek görevi, dolaysız bir biçimde, parti düşmanlarına, döneklere,bozgunculara, kariyeristlere ve oportünistlere karşı açık savaşımda birleşti.

İşte bu nedenle, Politbüro, tüm parti örgütlerine, bugün de yürütülen gizli araştırmanın kimi sonuçları ve H.Erdal'ın tutumu üzerine başvurmayı zorunlu görmüştür.

PB, partimize düşman güçlerin yararlanmasını önlemek amacıyla eğer bizim dışımızda bir açıklama olmazsa, bu sorunu kamuoyu önünde şimdilik açığa vurmama kararı almıştır. Bu nedenle, genelge tüm örgütlerde üyelere gizlilik içinde okunacak ve sonra yok edilecektir.

II

Parti araştırmasının bugüne dek gösterdiği sonuçlar, gizli çalışmanın en can alıcı yerinde görevli olan H.Erdal'ın, yüzlerce yoldaşımızın tutuklanmasına yol açan konspratif yanlışlıklarda açık sorumluluğunu kanıtlamış bulunuyor. Bunun yanısıra bir gerçek daha kanıtlandı. H.Erdal yalnız çalışmalarında partiyi yıkıma sürükleyecek boyutta büyük yanlışlar yapmakla kalmadı. Üstelik, üyelikle hiç bir biçimde bağdaşmayan bir dizi parti suçu işledi.

Birincisi: H.Erdal, tüm çalışmaları boyunca, en başta kendisinin koruması gereken konsprasyonu, gizliliği açıkça çiğnemiş, partiye polis sızmasının ortamını yaratmıştır.

— O, partinin en üst yönetiminde yer almayı sindirememiş, gösterişe kapılmış ve gizli kalması gereken görevini bir çok yoldaşa ve kimselere açıklamış, yaptığı işler üstüne bile ayrıntılı bilgileri rastgele anlatmıştır. H.Erdal, böylesi açıklamalarla, kardolar üstünde tümüyle kendi kariyerist çıkarları için etkide bulunmayı denemiştir.

— Kendisiyle çalışan yoldaşların ve yapılan işlerin güvenliğini ve gizliliğini zedeleyen serüvenci, sorumsuz bir çalışma yürütmüştür. Bunun sonucunda partinin en gizli aygıtı önemli ölçüde tutuklamalardan önce açığa çıkmıştır.

— H.Erdal gizli işlerde çalışacak kadroların seçiminde çok büyük yanlışlar yapmıştır. Polisçe deşifre edilmiş kişilere en gizli görevleri vermiştir. Kadro seçiminde subjektivist davranmış, yalnızca kendisine özel yakınlık gösterenlere güvenmiştir. Bu partiyi polis sızmasına açık duruma getirmiştir.

— Bu zayıf yapıya karşın, H.Erdal liberal bir yönetime sapmış, kadroların yanlışlarına göz yummuş, onları ve yapılan işleri denetlememiştir. Üstelik, güçleri elinde toplamak amacıyla ve sözde güvenlik gerekçesiyle çalıştığı kadrolar ve yaptığı işler üstüne partiye bilgi vermekten kaçınmış, kendisine gösterilen güveni kötüye kullanmıştır. Böylece partinin bu alanı denetlemesi olanağını da yok etmiştir.

İkincisi: H.Erdal, 1981 MK Plenumundan sonra, partiye karşı ağır suçlar işledi.

— H.Erdal, görevli olduğu alandan alınmasına karşın, birlikte çalıştığı kadrolar ve olanaklar üstüne tüm bilgileri partiye vermemiştir. Bu durum, böylesine çetin bir dönemde partimizin aylar boyunca çok değerli zaman yitirmesine ve etkileri bugün bile süren bir dizi zorlukla karşı karşıya kalmasına neden olmuştur. H.Erdal, partinin yararlanmasını önlemek amacıyla, kendisinde bulunan gizli belgeleri, araç ve gereçleri ilişki kurduğu kişiler aracılığıyla saklamıştır. Bugün bunların ancak bir bölümü ortaya çıkarılmış, üstelik, en gizli bilgilerin son derecede güvenilmez yerlerde saklandığı saptanmıştır.

— H.Erdal, işlediği suçları ortaya çıkaran söz konusu araştırmanın kimi sonuçlarını öğrendikten sonra, PB önünde hesap vermekten kaçınmış, araştırmanın daha da derinleşmesini önlemek amacıyla ve kanıtları yok etmek için görevli olduğu yerden gizlice kaçmış, bir batı ülkesine sığınmıştır. Bu durum partinin ajan-provokatörleri ortaya çıkarmak amacı taşıyan araştırmalarını zorlaştırmıştır. Şimdi açığa çıkarılacak her ajan-provokatör, kendisini gizlemek için, H.Erdal'la ilişkisinin suçlamaya neden olduğunu söyleme olanağını kazanmıştır.

İşte H.Erdal'ın 1981 MK Plenumu sonrasında işlediği kimi parti suçları bunlardır. O partimizin bedelini çok ağır ödediği kişisel yanlışlarını açıkça ortaya koymaktan kaçındı ve giderek parti üyeliğiyle bağdaşmayan ağır suçlar işledi. Sonuçta, kendi evini soyan bir hırsız gibi kurtuluşu onursuzca kaçmakta gördü.

III

Eğer H.Erdal dürüstçe partiye hesap verseydi, PB ona yönetim dışında da olsa bir parti üyesi olarak kendisini dü-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

zeltmesi için fırsat tanıyacaktı.

Gerçekten de parti ağır yanlışlarını eleştirmekle birlikte hem 1981, hem de 1982 MK Plenumlarında H.Erdal'ı her şeye karşın PB den çıkarmadı. Böylece ona, komünist te yaraşır bir tutum alması için fırsat verdi. Ne ki o, partinin bu esnek yaklaşımını yıkıcı eylemlerini yoğunlaştırmakla yanıtladı.

Araştırma sonucu ilk belgeler ele geçince, başta MK Genel Sekreteri olmak üzere, parti yönetiminden yoldaşlar, H.Erdal'ı partiye karşı açık olmaya ve partiden gizlediği her şeyi teslim etmeye çağırdılar. H.Erdal buna karşılık, partiye yardım konusunda "kaygı duymuyorum" bulunanlar dışında gizlenen hiçbir şey kalmadığını söyledi. Bununla o, partiyi son kez aldatmaya çalıştı.

Neki, hemen ardından daha da önemli belgeler ele geçti. Ve H Erdal işlediği daha büyük suçların ortaya çıkacağını anladı, kanıtları yok etmek amacıyla panik içinde görevini bırakıp bir Batı Avrupa ülkesine sığındı.

Böylece H Erdal kendi eylemi ile parti dışına düşmüş oldu. TKP MK Politik Bürosu, görevlerinden kendiliğinden ayrılan H.Erdal'ı oybirliği ile partiden çıkarttı.

IV

Bu kararla partiye karşı tutuklamaların nedenleri tümüyle açıklanmış olmuyor. Bunun tersini düşünmek sorunu küçümsemek olur. Oysa önümüzde çözülmesi gereken karmaşık örgütsel, politik, ideolojik sorunlar ve alınması gereken bir dizi konsprasyon önlemi duruyor.

Kaldı ki, 1981 MK Plenumunda, parti yönetimi tutuklamalara neden olan zayıflıklardan ötürü kollektif sorumluluğu yüklenmiş açık özeleştiri yapmıştır.

Bilindiği gibi kollektif sorumluluk kişisel sorumluluğu ortadan kaldırmaz. Marksçı-Leninci partide görev bölümü kollektif yönetim ve kişisel sorumluluk ilkesine dayalıdır. H.Erdal'ın kişisel sorumluluğu yaptığı görevin gereği kuşkusuz önemlidir ve tutuklamaların böylesine yoğun olmasında belirleyicidir.

Neki, bu karar, yalnızca bu kimsenin kişisel sorumluluğunu içermekle kalmıyor. Bundan da önemlisi tutuklamalarda ağır sorumluluğu olan H.Erdal'ın üstelik partiye düşmanlık ettiğini ve suç işlediğini saptıyor.

V

H.Erdal, PB'daki sorumlu görevindeyken, bir çok yoldaşla gerekli ve gereksiz görüştü. Onlara çoğu zaman parti görüşlerine aykırı, tümüyle kişisel görüşlerini yansıttı. Ve çoğu partinin bilgisi dışında, özellikle örgütler arasında yatay ilişkilere yol açan direktifler verdi.

Bu durumda kimi yoldaşlar, bu görüşleri ve direktifleri parti görüş ve direktifleri sandıkları için bilmeyerek, H.Erdal'ın yanlış ve zararlı girişimlerine araç oldular.

Neki bugün, H.Erdal, gerçek konumunu ortaya koyduğuna göre şu ya da bu nedenlerle H.Erdal'la ilişkiye geçen her yoldaş kendi deneylerinden gerekli sonuçlar çıkarabilir. Şimdi bu yoldaşlara düşen görev, H.Erdal'ın parti çıkarlarına ters düşen açıklamalarını ve girişimlerini yeniden değerlendirmek, parti için gerekli her türlü bilgiyi gecikmeden yetkili organlara bildirmektir.

VI

Partimizin, tüm Türkiye İşçi sınıfının karşı karşıya olduğu bu çetin dönemde, H.Erdal'ı böylesine parti düşmanı girişimlere sürükleyen ne gibi nedenler vardır. Olgular, H.Erdal'ın partinin Marksçı-Leninci çizgisine içten içe karşı çıksa da ideolojik ve politik eleştirilerden hareket etmediğini gösteriyor.

Gerçi H.Erdal daha Yörükoğlu gurupçuğunun partide gizli fraksiyoncu çalışmalar yürüttüğü dönemlerde, bu gurupla ideolojik ve örgütsel ilişkiye geçmişti. O, bu arada partinin birliğini sarsmak, yurt içi ve yurt dışı parti örgütlerini birbirinin karşısına koymak, ülkenin en güçlü parti komitelerini sağa sapma yakıştırmasıyla lekelemek, partinin legal ve illegal yayınlarına güvensizlik aşılamak girişimlerinde bulunmuştur. Neki, parti, Yörükoğlu gurupçuğunu açığa çıkardığı zaman, H.Erdal bu sekter-serüvenci akıma karşı çıkacağı ve parti birliğini koruyacağı yönünde partiye söz verdi. Bu nedenle parti H.Erdal'ı Yörükoğlu gurupçuğu ile işbirliği yapmakla suçlamadı.

Özellikle 12 Eylül devirmesiyle kimi çevrelerde psikolojik çöküntüler başlayınca, şurada burada partiye düşman kıpırdanmalar uç verince, H.Erdal yeniden sözde ideolojik "eleştiri"lere yönelmeye yeltendi. Ancak parti örgütlerinin ezici çoğunluğunun ve MK'nın kararlı tutumu karşısında yeniden gerileti. 1981 ve 1982 MK Plenumunda parti çizgisiyle hiçbir ayrılığı olmadığını belirtti, alınan tüm kararlara tek sözle karşı çıkmadı, bunları onayladı.

H.Erdal'ın bu sallantılı tutumu parti içinde ve dışında partinin değişik guruplara bölündüğü yolunda yıkıcı söylentilerin yaygınlaşmasına neden oldu. Bu durum karşısında parti, bir kez daha H.Erdal'a partiyle ideolojik, politik ve örgütsel sorunlarda temel bir ayrılığın var olup olmadığını sordu. O partiye bir kez daha güvence verdi ve çıkarılan söylentilere karşı partinin birlik içinde olduğunu belirten üç imzalı bir yazıyla yanıt vermeyi önerdi. Bilindiği gibi bu yazı, MK'nın yayın organı Atılım'ın 1 Şubat 1982 tarihli sayısında yayınlandı.

Kuşkusuz tüm belirtilenler, H.Erdal'ın ilkesiz, pragmatik ve komplocu karakterini kanıtlıyor. Önümüzdeki günler, H.Erdal'ın nasıl bir ideolojik çizgiyle partimize saldırmayı deneyeceğini gösterecektir. İster sağ, ister "sol" konumlarda ortaya çıksın, H.Erdal'ın temelde kendi kariyerist çıkarlarını her türlü ilkenin üstünde tuttuğunu parti biliyor. Parti üyeleri H.Erdal'a her zaman şu soruyu soracaklardır: Kararlara evet derken mi bizi aldatıyordun, şimdi partiyi suçlarken mi aldatıyorsun.

VII

Yoldaşlar,

Bugün partimizin temel sorunu TKP'nin politik, ideolojik ve örgütsel birliğini parti yıkıcılarına karşı korumak ve güçlendirmektir. Partimizin polis saldırısına başarıyla karşı koyması, yığınların savaşına önderlik etmesi parti disiplinini, gizliliği daha da güçlendirmeyi zorunlu kılıyor. H.Erdal'ın serüveni parti disiplinini çiğnemenin partiye hıyanet etmek olduğunu bize öğretiyor.

Kuşkusuz parti yönetiminde yer almış bir kimsenin bu tutumu, önümüze yeni güçlükler getiriyor. Öyle de olsa, hiç kimse savaşan parti kadrolarının birliğini ve partiye güvenini sarsamayacaktır.

Cuntanın zindanlarında yayınlanan KOMON gazetesinin 5. sayısında işkenceye boyun eğmeyen komünistler haykırıyor:

"Partimizin güçlü kollarının, etrafımızı çeviren dikenli telleri parçalamak, zindanı düşmanın başına yıkmak için havayı nasıl döğdüğünü görüyoruz. Moralimiz yüksek, partimize inancımız, güvenimiz tam..."

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

22 Kasım 1982

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Genel Sekreteri
İ. Bilen

DEVRİMCİ İŞÇİ SAVAŞI TARİH BİLİMİ

Gerekli Bir Yanıt

●H.E ●N.Y ●N.Z

Uzunca bir süredir kimi çevrelerde TKP'nin yönetiminde bir bölünmeden, fraksiyonlardan sözediliyor. Bu söylentilerin parti örgütlerine bulaştırılmak istendiği de parti örgütlerince saptandı. Zaman zaman tekrar ısıtılan bu söylentiler polisin psikolojik savaşa hız verdiği ortamda doğrudan doğruya polisin elinde bir saldırı aracına dönüşmüştür.

Biz ortalık durulup, partimizin durumunu herkes daha iyi gördükten sonra bu dedikoduların üstüne gitmeyi daha uygun bulduk. Şimdi dedikoduların temelsizliğini herkes daha iyi kavrayabilecek durumda. Serinkanlılıkla değerlendirme yapabilecek olanaklara sahip.

İlk soru şudur: Partimizde bir "bölünme" olduğunu-hem de bizlerin adı çevresinde- yeminle anlatan TKP "düşmanları"nın dayandıkları kanıtlar ve somut belirtiler nelerdir? Böyle bir kanıt ve belirti gösteremiyorlar. Çünkü yok.

Polisin ve dedikoducuların dayandıkları biricik dayanak İşçinin Sesi gazetesidir. Gerçekten de bu gazete 1978 sonundan bu yana TKP yönetiminden ve "fraksiyonlardan" sözediyor. 1979 başlarında "devrimci durumun" parti içine "yansıdığını" ilan eden bu gazete, az zaman sonra partinin hâlâ niçin dağılmadığına şaşkınlığını dile getirdi. 12 Eylül sonrasında, özellikle Mayıs saldırısı ile yeniden bölünme haberleri yaymaya başladı.

İşte dedikoduların haber kaynağı bu gazetedir. Onun başlattığı bu saldırı şimdi polis tarafından yönlendiriliyor. Aklıbaşında herkes biliyor ki "dedikodu ve söylenti" CİA'nın Göbbels'lerden aldığı ve daha da geliştirdiği bir propaganda silahıdır. Ayrı amaçlar için ayrı biçimlerde ve ayrıntılarına kadar hazırlanmış bir propaganda biçimi olarak kullanılır. En önemli unsuru ortamın "dedikoduya uygun" olmasıdır. Böyle bir uygunluk varsa, dedikodunun kendisi ayrıca kendine daha elverişli ortam oluşturur.

Geçtiğimiz Mayıs saldırısından sonra burjuva basınında "TKP'nin çökertildiği" haberleri baş yeri tuttu. Partimiz Mayıs saldırısından ağır yaralar aldı. Ama kısa zamanda kendini toparladı. Hemen ardından MK Plenumunu topladı. Örgütleri MK'nin önderliğinde yeniden savaşa yöneltti.

Tarih, böylesine ağır bir saldırıdan yönetici çekirdeğini koruyabilen ve geçici yenilgiye karşın bölünmeleri önleyen partilere pek sık rastlamıyor. TKP'nin gerçekten de kahraman denmeye hak kazanmış üyelerinin partiye bağlılığı, disiplini, bilinci ve cesareti olmasaydı bugün durum düşmanın istediği gibi olurdu. Öyle olmadı. Düşman partinin savaş azmini kıramadı.

Ancak uğranılan saldırı birçok yerel örgütün bağlarının kopmasına, ya da eski düzenliliğinde gitmemesine neden oldu. Geçici bir süre için, fakat uzun süre, kimi yoldaşlar işlevsiz kaldı. İşte partinin bileğini bükemeyen gericilik bu geçici zorluktan yararlanma yoluna koyuldu. Bölünme söylentileri bu ortamda ve bu nedenle piyasaya sürüldü.

Gericiliğin yararlanmak istediği başka bir yön daha vardı: MK Plenumunda okunan Politik Büro raporu 12 Eylül devirmesiyle ilgili politik çizgimizin bir çırpıda oluşturulmadığını özellikle belirtti. Parti içinde cuntanın karakteri, ona karşı izlenecek taktik, yığınlar arasında çalışma, örgütsel önlemler vb. üstüne kendiliğinden bir tartışmanın yürüdüğü kimse için bir sır değildi. MK'ne iletilen değişik görüşler, parti çizgisinin işlenmesine yardımcı oldu. Ne ki, bu tartışmalar parti yönetimi içinde birbirine karşı platformlar yaratmadı. Tam tersine MK Plenumunda parti çizgisi oybirliği ile onaylandı. Böylece Plenum tartışmaları sonuca bağladı ve partinin taktik çizgideki birliğini kanıtladı. Partimiz daha sonra bu çizgiyi derinleştirdi, işledi.Cuntanın politikası, politik gelişmelerin yönü, eylem ve cephe birliği, bizim dışımızdaki partilerle ilişkilerimiz sorunu, Polonya olaylarının değerlendirilmesi gibi bir dizi temel sorun Plenumun çizdiği doğrultuda işlendi. Bu konularda kimse parti yönetiminde tek bir çatlak ses bulamaz.

Gerçekler böylesine açıktır bugün. Dedikoduları yalanlayan gerçeğin kendisidir. TKP'nin ideolojik, politik, örgütsel birliği ve gücüdür. Bir kanıtımız daha var. O da doğrudan dedikodunun ilk kaynağının ta kendisidir. Çünkü İşçinin Sesi, kendi deneyi ile, partiyi bölmeye kalkan bir kimsenin, bir fraksiyonun TKP içinde asla barınamayacağını çok iyi öğrenmiştir.

Ne ki, biz partiye yönelik yeni saldırı tehlikelerinin olduğunu gözardı etmiyoruz.Gericiliğin psikolojik savaşı da ciddiye alınmalıdır. Partimizin derin gizlilikte çalışması, haberleşme, enformasyon akışının eski düzenliliğinde olmayışı, yer yer süren bağ kopuklukları düşmanın yalan ve dedikodu silahını etkili kılabilir. Söylentinin kendisinin etkin bir bölünme aracı olduğu unutulmamalıdır. Buna karşı savaşta uyanıklık başta gelir. Her parti komitesinin sekreter ve üyeleri çıkartılan her söylentiyi anında parti MK'ne bildirmelidir. Bu alçakça yöntemi boşa çıkarmak polise karşı savaşın başlıca görevleri arasındadır. ■

ATILIM

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Yıl 9, sayı 2 (98)

1 Şubat 1982

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

Sosyalist Parti Program Taslağı

Sosyalist Parti Girişim Komitesi, hazırladığı Program Taslağı'nı emekçilerin, sosyalistlerin ve her görüşten halkın tartışmasına ve eleştirisine sunuyor.

Sosyalist Parti kendisini "geçici" bir "demokratik konfederasyon", gevşek bir "blok" veya "sosyalistlerin partisi" olarak görmüyor. Bu girişimin amacı, işçi sınıfının öncülerini birleştirerek, Türkiye'nin geleceğini belirleyecek halk insiyatifine önderlik etmektir. Bugünün perspektifi, halkın dağınık olan demokratik ve ekonomik mücadelelerini birleştirmek ve geliştirmek, emekçi kitleleri mücadele içinde Türkiye'nin kaderini değiştirecek bir bilinçle donatmak ve yüzyıllık demokratik birikimi kalıcı başarılara ulaştırarak sosyalizmin yolunu açmaktır. 19. Yüzyılın ortalarından bu yana dünyayı değiştiren güç ve akım olan sosyalizm, Türkiye'nin geleceğini de belirleyecektir.

Sosyalist Parti Girişim Komitesi, 21. Yüzyıla kadar geçerli olacak bir program perspektifiyle çalışmıştır. Bu program, o nedenle gelişmelere ve dalgalanmalara göre değişecek bir günlük talepler bildirisi değildir. Ayrıca bir eylem programı da değildir. Program Gerekçesi ve Açıklaması, Eylem Programı, Halkın Günlük Talepleri ve Tüzük hazırlıklarımız da başlamış bulunuyor.

Bu programı, bütün yayın organlarına sunuyoruz, ayrıca bastıracak ve dağıtacağız. Bugün çeşitli parti, grup ve çevrelerdeki sosyalistlerden, sosyalist olmayan yurttaşlarımızdan ve özellikle emekçilerden programımızı eleştirmelerini, görüş ve değerlendirmelerini bize ulaştırmalarını diliyoruz.

Sosyalist Parti'nin kurulması, Türkiye işçi sınıfının öncülerinin birleştirilmesi çabalarının sona erdiği anlamına gelmeyecektir. Tersine kuruluş, mücadele içinde birleşmek için en kritik adımı ifade edecektir.

Yürekten selam ve saygılarımızla.

Sosyalist Parti Girişim Komitesi

Yazışma Adresi:
Yalçın Büyükdağlı Abdülhakhamit Cad.
No: 18/4 TAKSİM-İST. Tel: 150 03 30

I- Temel İlkeler

1- Adı ve niteliği
2- Tarihsel miras
3- İdeoloji
4- İdeolojik bağımsızlık
5- Sosyalist devrimleri savunmak ve aşmak
6- Amaç
7- Sosyalizm
8- Kitleleri öncüler haline getirmek
9- En geniş güçlerle birleşmek
10- Kanatlı parti

II. Demokrasi ve Özgürlükler

11- İktidarın kaynağı
12- Millet Meclisi, Devlet Başkanı, hükümet
13- Yönetim
14- Halk yönetimin efendisi
15- Düşünceyi açıklama özgürlüğü
16- Basın özgürlüğü
17- Vicdan özgürlüğü ve laiklik
18- Direnme hakkı
19- Dilekçe hakkı
20- Diğer özgürlükler
21- Sendika ve grev hakkı
22- Kitle girişimi
23- Bilim ve sanat özgürlüğü
24- Demokratik barışçı ve evrensel bir kültür
25- Emekçi ahlâkı
26- İş güvenliği
27- Mülkiyet ve girişim hakkı
28- Hak arama özgürlüğü ve yargı
29- İşkence yasağı ve cezaevleri
30- Kişi güvenliği
31- Eşitlik, ırkçı baskılara son
32- Kadının kurtuluşu
33- Çocukların korunması
34- Gençlik ve eğitim
35- Köylüye toprak ve özgürlük
36- Köylerde kooperatifleşme
37- Köylerde demokrasinin organları

III. Bağımsızlık

38- Emperyalist sistemden kopmak
39- Emperyalist askeri ittifaklara son
40- Yurt savunması
41- Enternasyonalizm

IV. Halkın Refahı

42- Halk mülkiyeti
43- Demokratik ekonominin esasları
44- Üretimin amacı: Halkın refahı
45- Kendi gücüne güvenme
46- Emek seferberliği
47- Dengeli gelişme
48- Planlama
49- Karma ekonomi
50- Kademeli tek vergi
51- Esnaf ve zanaatkârın korunması
52- Acil önlem
53- Çalışma süresi
54- Parasız hizmetler
55- İnsanı ve doğayı korumak

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH VAKFI

I Temel İlkeler

Adı ve Niteliği

1- Sosyalist Parti, Türkiye işçi sınıfının köy emekçilerinin ve sosyalist aydınların siyasal partisidir. Kısa adı SP'dir. Merkezi Ankara'dadır.

Partinin amblemi,

Tarihsel Miras

2- Sosyalist Parti yeni bir partidir. 1980 öncesindeki sosyalist partilerden birinin devamı değildir. Türkiye işçi sınıfının bütün öncü unsurlarını ve sosyalist aydınları, yüzyılı aşan işçi sınıfı hareketinin ve sosyalist akımın devrimci mirası ve geçmiş hataların eleştirisiyle derinleştirilecek teorik kazanımlar temelinde birleştirir.

İdeoloji

3- Sosyalist Parti'nin mücadelesine, insanlığın düşünce mirasından beslenen sosyalist teori yol gösterir.

Parti, işçi sınıfının evrensel teorik birikimini, Türkiye koşullarına yaratıcı bir biçimde uygular. Büyük devrimlerin pratiğinde zenginleşen bu teorik hazine, dünyamızın yüzyıldır yaşadığı değişikliklerin başlıca ideolojik kaynağıdır. Parti, daima gerçeklerden hareket eder, teoriyi hayatın içinde arar, pratikte sınar ve geliştirir.

İdeolojik Bağımsızlık

4- SP, üyelerini ideolojik ve örgütsel bağımsızlık ruhuyla eğitir. Kendi yolunu kendi çizer. Başka bir ülke veya başka bir parti tarafından yönetilmeyi kesinlikle reddeder. Teorisini, programlarını ve siyasetlerini kendisi oluşturur. Dünyanın diğer ülkelerinin emekçi partileriyle ve demokratik, barışsever örgütleriyle ilişkilerinde ve görüş alışverişinde, bağımsızlık, eşitlik ve birbirine karışmama ilkelerini dikkatle uygular.

Sosyalist Devrimleri Savunmak ve Aşmak

5- SP, yaşadığımız yüzyılda tarihin tekerleğini döndüren sosyalist ve demokratik devrimlerin ve ulusal kurtuluş savaşlarının, insanlığın özgürlüğe, refaha ve barışa ilerleyişine yaptıkları büyük katkıları savunur. Bununla birlikte devrimlerin ve sosyalizmi kurma deneylerinin taklit edilemeyeceğinin bilincindedir. Parti, uluslararası alandaki deneylerden ve teorik yeniliklerden kavrayıp özümseyerek yararlanır.

SP, bu anlayışla sosyalizm deneylerini olumlu-olumsuz yönleriyle eleştirir, Türkiye'de sosyalizmin kuruluşunu bu deneyleri aşma ruhuyla ele alır.

Amaç

6- SP'nin amacı, ülkemizin meşrutiyetlerle başlayıp Millî Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyet Devrimiyle büyük bir atılım yapan yüzyıllık demokratik devrim mücadelesini, işçi sınıfı önderliğinde kesin başarıya ulaştırarak demokratik halk iktidarını gerçekleştirmek ve durmaksızın sosyalizmin kuruluşuna geçmektir.

Sosyalist Parti, Milli Kurtuluş Savaşımızın ve Cumhuriyet Devriminin Sultanlığın ve halifeliğin kaldırılması, laiklik, tekke ve zaviyelerin kapatılması, ağalığın efendiliğin paşalığın kaldırılması, Latin harflerinin kabulü, Türk dilinin çağdaşlaşma ve demokratlaşma yönünde geliştirilmesi gibi, emperyalizme ve Ortaçağ karanlığına karşı bağımsızlık, demokrasi ve çağdaşlaşma yönündeki bütün kazanımlarını korur, bu kazanımları emekçi halk yararına geliştirir, demokratik halk devriminin ve sosyalizme ilerlemenin tarihsel birikimi olarak değerlendirir.

Demokratik halk iktidarı, emperyalizme her türlü bağımlılığa son verir, Türkiye'yi kapitalist dünya sisteminin bir parçası olmaktan kurtararak tam bağımsızlığı gerçekleştirir, ortaçağ kalıntısı bütün ilişki ve kurumları köyden, şehirden

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ YAYAKFI

ve toplumun her alanından temizleyerek demokratik ve çağdaş bir toplum kurar, emekçileri refaha kavuşturur.

Sosyalizm

7- SP, sosyalizmin kuruluşu sürecinde, sömürünün, baskının ve yabancılaşmanın bütün sınıfsal temellerini kaldırır, ideolojik ve kültürel kaynaklarını kurutur. İşçi ile köylü, şehir ile köy ve kafa emeği ile kol emeği arasındaki farkları adım adım yok eder. Dünyada emperyalizmin varlığı ve ülkemizde üretici güçlerin bugünkü gelişme düzeyi nedeniyle sosyalizmin kuruluşu geri dönüş tehlikelerini içeren uzun süreli bir dönemdir. Bu dönem boyunca, çeşitli toplumsal çelişmeler temelinde, sosyalizm ile kapitalizm ve sosyalist ideoloji ile liberalizm arasında mücadele devam eder. Sosyalist demokrasinin özü, emekçilerin iktidarı döne döne fethetmeleri, iktidarın emekçi karekterinin yaygınlığına ve derinliğine pekişmesidir. Sosyalist Parti, halk içindeki çelişmeler ile uzlaşmaz çelişmeleri her dönemde dikkatle ayırır.

SP, kurulduğu günden başlayarak, kapitalizmin insanı ve doğayı yıkıma uğratan, insanlığa barışı haram eden, bir avuç kapitalistin çıkarlarının zorunlu kıldığı üretim ve tüketim hummasının eleştirisine büyük bir önem verir. Kapitalizmin karşısına üretimde, tüketimde, bölüşümde ve kaynak dağılımında, emekçi halkın refahını, her türlü sömürüden ve yabancılaşmadan kurtularak özgürce gelişmesini ve barışı gözeten bir emekçi seçeneğiyle çıkar. SP, toplumsal ilişkileriyle, insan-doğa ilişkisiyle, felsefesi, ahlakı, refah ve mutluluk ölçüleriyle, kapitalizme gerçek anlamda alternatif bir program geliştirir.

SP, sınıflar ve devletler arasında paylaşım kavgalarına yolaçan üretim kıtlığının ve toplumsal farklılaşmaların son bulacağı, insanların değil yalnız araçların yönetileceği bir barış dünyasına ilerleyişin bilincindedir.

Kitleleri Öncüler Haline Getirmek

8- SP'nin biricik güvencesi, Türkiye emekçileridir. Bu nedenle Parti, emekçileri, ülkemizin önündeki ufku açacak aktif bir siyasal güç haline getirmek için çalışır. Devrimci değişiklikler, yalnız emekçi halka çaresizlik ve acı veren bir sömürü ve baskı düzeninin son bulması için değil, emekçilerin kendilerinin değişmesi ve geleceği kuracak ileri insan birikiminin oluşması için de gereklidir. Parti, bu bakışla emekçi kitlelerin siyasal, kültürel ve manevi yönlerden alabildiğine gelişerek, toplumumuzun her yönden ilerlemesine önderlik edecek ileri unsurlar haline gelmeleri ve böylece emekçilerin bütün kitlesiyle seçkinleşmesi ve sonuç olarak öncü ile kitle farkının kalkması için çalışır.

SP, demokrasiyi de sosyalizmi de emekçi halkın eliyle inşa eder. En büyük üretici ve değiştirici güç, emekçi halkın kendisidir.

En Geniş Güçlerle Birleşmek

9- Sosyalist Parti, yüzyılımızın başında Cumhuriyeti kuran ve yüzyılımızın sonunda bu cumhuriyeti gerçek bir demokrasi haline getirebilecek birikimin oluştuğu toplumumuzda, her somut durumda, tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi amacının önüne dikilen gücü doğru saptamaya ve olabildiğince tecrit etmeye, birleşilebilecek en geniş güçlerle birleşmeye, bütün çelişmelerden sonuna kadar yararlanmaya özen gösterir. Siyasal mücadelede, işçi sınıfının bağımsızlığını ve hareket serbestliğini korumakla birlikte, diğer halk güçlerine ve örgütlerine kıskanç ve sekter davranmaz, onlarla kısır rekabetlere girmez. Her somut durumda, partinin çıkarlarına göre değil, işçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarına göre düşünmeyi ve davranmayı ilke edinir.

Sosyalist Parti, halk içindeki çelişmelerin ve sosyalistler arasındaki çelişmelerin şiddet yöntemiyle çözülmesine karşı daima kararlı bir ideolojik mücadele yürütür, sorunların özgür ve zengin tartışmalarla çözülmesini propaganda eder. Halk içinde şiddete başvurulmasına kesinlikle izin vermez.

Kanatlı Parti

10- Sosyalist Parti, işçi sınıfı içindeki çeşitli eğilimleri kucaklayacak bir teori

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ve program çerçevesi içinde partide kanatların oluşmasını hem kaçınılmaz, hem de yararlı görür. Parti içindeki çelişmeler, teorik inşânın motorudur. Partinin kanatlarının ve üyelerinin topluma karşı, programı ve temel siyasetleri savunma sorumlulukları vardır. Bununla birlikte parti içinde bu programın değişmesini önermek ve gerekçelerini açıklamak, her üyenin hakkıdır.

Birbirine yakın görüşte olan üyeler, toplantılar yapabilir ve seçimlerde birlikte liste çıkarabilir. Ancak bu toplantılar gizli ve kapalı olmaz. Bu toplantılarda bağlayıcı kararlar alınamaz ve parti içinde ikinci bir disiplin kurulamaz. Parti dışında herhangi bir örgütsel merkezden talimat alınamaz.

II. Demokrasi ve Özgürlüklükler

İktidarın Kaynağı

11- İktidarın kaynağının halkta olması SP'nin demokrasi ilkesidir. Demokratik halk iktidarı, Millet Meclisi ve bütün kademelerde yerel meclisler aracılığıyla kullanılır. Meclisler, doğrudan, genel, çok seçenekli, özgür seçimlerle belirlenir. 18 yaşını bitirmiş bütün yurttaşlar seçme ve seçilme özgürlüğüne sahiptir. Seçimlerde gizli oy, açık sayım ilkesi uygulanır.

Yurttaşların, bireyler ve topluluklar olarak veya partiler kurarak tek başına ve liste halinde aday olma ve aday gösterme hakları güvence altındadır.

Milletvekilleri ve yerel meclis üyeleri, toplantı dönemleri dışında üretimdeki çalışmalarını sürdürürler. Seçmen kitlesi, anayasada belirlenecek bir çoğunlukla seçtiği üyenin görevine son verebilir. Milletvekillerinin ve meclis üyelerinin aylıkları hiç bir şekilde en yüksek işçi ücretinin üzerinde olamaz.

Millet Meclis toplantıları başından sonuna kadar televziyonda yayınlanır.

Millet Meclisi, Devlet Başkanı, Hükümet

12- Millet Meclisi Başkanı, aynı zamanda devlet başkanıdır.

Başbakanı ve bakanları, Millet Meclisi seçer. Hükümet, Millet Meclisine karşı sorumludur. Devlet görevlerinde rotasyon yöntemi uygulanacaktır.

Hayatta bulunduğu dönemde, hiçbir devlet görevlisinin heykelleri dikilemez, kentlere, kasabalara, köylere veya kamu kurumlarına ismi verilemez, kamu kurumlarında resmi asılamaz.

Yönetim

13- Sosyalist Parti, iktidara geldiği zaman yönetimi basitleştirecek, hafifletecek ve ucuzlatacaktır. Yasalar azaltılacak ve basitleştirilecektir. İdare ile belediyeler arasındaki ikilik kaldırılarak, yönetim tek bir belediye idaresinde birleştirilecektir. Yerel meclisleri ve belediye başkanlarını halk seçecek ve gerekirse görevden alabilecektir. Bugünkü idarenin bütün görev ve yetkileri belediyelere geçecektir. Yerel düzeydeki askeri birlikler ve güvenlik örgütü, belediye başkanının emrindedir. Köy Güvenlik Birlikleri, Köy Kurullarının yönetimi altında olacaktır.

Toplum mahalle ve sokaklardan köylere kadar demokratik biçimde örgütlenecek, bu örgütlere inisiyatif tanınarak, halka yönetime katılması olanağı sağlanacaktır. Böylece yerel birimlerde doğrudan demokrasi kurumları oluşturulacak ve geliştirilecektir. Toplumun birçok sorununun zengin yöntemlerle yerel birimlerde çözülmesi için, yerel girişim desteklenecektir. Yerel yönetimlere, doğrudan demokrasi yöntemleriyle halka gerçekten hizmet edebilmeleri için geniş parasal kaynaklar bırakılacaktır.

Halk Yönetimin Efendisi

14- Yerel yönetimlerin ve kamu kuruluşlarının hesapları halkın inceleme ve denetimine açık olacaktır. Memurlar göreve gelirken ve giderken mal bildiriminde bulunacaklardır. Halka hizmet eden ve yolsuzluklara olanak tanımayan bir yönetim gerçekleştirilmesi için, yerel ve doğrudan denetim mekanizmaları geliştirilecek, halk idarenin efendisi olacaktır. Yönetimde halka zorluk yaratan for-

TÜRK SOSYAL BİLİMLER ARŞİVİRMA VAKFI

maliteler kaldırılacak, hizmetten yararlanmak basitleştirilecek, "Bugün git, yarın gel"e son verilecektir. Yönetimin yurttaşın ayağına hizmet götürmesi yöntemleri geliştirilecektir.

Kamu iktisadi kuruluşlarında çalışanların yönetime katılması sağlanacaktır.

Yerel yönetimlerde, memurların görevlendirilmesinde seçim ilkesi uygulanacak, halk memuru görevden alabilecektir.

Memur aylıkları, en yüksek işçi ücretinin üzerinde olmayacaktır.

Özellikle merkezi yönetimlerde görevli büyük memurların belli dönemlerde işçilik yapmaları, buna karşılık işçilerin yönetime ve kültürel faaliyete katılmaları gerçekleştirilecektir.

Devlet memurlarının görevleri sırasında yurttaşlara karşı işledikleri öldürme, yaralama, dövme, hakaret gibi suçlarda cezalar artırılacaktır. Yurttaşın düğmesini koparmak suçtur.

Düşünceyi Açıklama Özgürlüğü

15- Demokratik halk iktidarı, herkesin düşüncesini herhangi bir araçla açıklama özgürlüğünü güvence altına alır ve herkese düşüncesini açıklayabilmesi için olanak sağlar.

Hiç kimseye, devleti, varolan toplumsal düzeni eleştirdiği, yeni bir toplum düzeni istediği için ceza verilemez. Devlet, eleştireni korur ve eleştiriyi özendirir.

Herkes duvarlara yazı, resim vb. asarak düşüncesini ve eleştirisini açıklamakta özgürdür. Devlet, bu hakkın kullanılması için, şehirden köye ve mahalleye kadar bütün yerleşim merkezlerine, kamu kurumlarına, işyerlerine, sendikalara, derneklere, okullara, ordu birliklerine ve bütün toplumsal kurumlara, halkın kolaylıkla okuyabileceği yerlerde ihtiyaca yetecek kadar demokrasi panosu sağlar.

Basın Özgürlüğü

16- Basın özgürdür, sansür edilemez. Herkesin izin almaksızın basım ve yayın faaliyetinde bulunma hakkına sahiptir. Devlet, yerel yönetimlere, sendikalara, kooperatiflere, çalışanların oluşturduğu örgütlere yeterli kağıt ve basım araçlarını sağlar. Bu kurumlar aracılığıyla basın ve yayın hayatında çok sesliliği ve kültürel zenginliği özendirir.

Vicdan Özgürlüğü ve Laiklik

17- Herkes, vicdan, kanaat, dini inanç veya inanmama özgürlüğüne sahiptir. Herkes ibadet veya dinsel inançların bilimsel köklerini açıklamada özgürdür. İnsanların ibadet ihtiyaçlarını karşılayan yerler kapatılamaz. Kimse dinsel ayin ve törenlere katılmaya, dinsel emirleri yerine getirmeye veya inanç ve kanaatini açıklamaya zorlanamaz.

Devlet hiçbir dinin taraftarı, koruyucusu veya yayıcısı olamaz. Devlet, din ve mezheplerin dışındadır ve onlar karşısında tarafsızdır. Eğitim, demokratik, laik ve bilimseldir. Dinler hakkındaki bilgi, tarih ve sosyoloji derslerinde verilir.

Din adamlarına, hayatlarını çalışarak kazanmaları ve topluma bir katkıda bulunmaları için, yeteneklerine göre iş bulmak, devletin görevidir.

Direnme Hakkı

18- Demokratik halk iktidarı, kendisinin, emekçilerin ve toplumun hakkını koruma bilincine sahip yurttaşlar yetiştirir.

Demokratik halk iktidarı, yönetimi altındaki herhangi bir kamu makamının uygulayabileceği haksızlık ve baskılara karşı emekçilere birey olarak ve birlikte direnme hakkı tanır. Direnenler korunur.

Dilekçe Hakkı

19- Askerler dahil herkes, bütün kamu mercilerine ve ordu kurumlarına tek başına ve toplu olarak dilekçe verme hakkına sahiptir. Dilekçelere en geç 15 gün içinde gerekçeli yanıt verilir. Askerlerin, tutukluların ve hükümlülerin dilekçe hakları özel önlemlerle korunur.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Diğer Özgürlükler

20- Demokratik halk iktidarı, halkın toplanma, gösteri ve yürüyüş düzenleme, dernekleşme, haberleşme, gezi ve yerleşme özgürlükleri ile can ve mal güvenliğini, konut dokunulmazlığını gerçekleştirir, gerekli olanakları sağlar ve güvence altına alır. Özel hayatın gizliliğine saygı gösterir.

Sendika ve Grev Hakkı

21- Tüm çalışanların örgütlenme, sendika kurma, grev, dayanışma grevi, genel grev ve siyasal grev hakları güvence altındadır. Devlet, grevi emekçilere yapılan haksızlıkları düzeltmenin bir aracı olarak değerlendirir.

Sendikalar, devletin ve iktidar partisinin emri altına alınamaz. Sosyalist Parti, önderliğini emekçi sınıflara hizmet ederek ve onların çıkarlarını savunarak benimsetebilir.

Kitle Girişimi

22- Demokratik halk iktidarı, politikanın, kültürün, eğitimin, bilimin, sanatın, sporun vb. toplumun hücrelerine kadar yayılmasına hizmet eden her türden toplum girişimini ve dernekleşmeyi destekler. Politik ve kültürel bütün faaliyet alanlarında aktivizmin ve yaratıcılığın önündeki engelleri kaldırır, derinleşmeyi özendirir. Toplumsal gelişme ve özgürlüğün güvencesini bilinçli halk girişiminde gören demokratik bir kültürü yayar. Bu siyasetini izlerken, eski düzenin kenara ittiği yurttaşlara öncelik tanır.

Devlet, halkın derneklerde, kooperatiflerde, sendikalarda ve çeşitli toplumsal birleşmelerde kültür ve sanat faaliyetinde bulunması için gerekli araçları sağlarken, onların karar yetkilerine ve yönelişlerine karışamaz.

Bilim ve Sanat Özgürlüğü

23- Herkes, bilim, kültür ve sanatı, özgürce öğrenme, öğretme, açıklama, yayma ve bu alanlarda faaliyet ve araştırmada bulunma hakkına sahiptir. Bilim ve sanat devlet tekeline alınarak resmileştirilemez. Üniversitelerin, akademilerin, derneklerin, sendikaların, kooperatiflerin ve çalışanların her türlü örgütlenmesinin devletten özerk ve özgür olarak bilim ve sanat faaliyetlerinde bulunmaları güvence altındadır. Bilim, kültür ve sanat alanında çeşitli girişimlerin renkliliğini ve zenginliğini geliştiren, demokratik bir kültürün halk eliyle yayılması ve derinleştirilmesi desteklenir.

Devlet, demokratik kültür, sanatı ve sporu yaymak ve kitleleri kültür ve sanat faaliyetlerine aktif olarak katmak için maddi olanakları sağlayacaktır. Hedef, her mahalleye, her köye kütüphane, tiyatro, sinema, konser, sergi ve kapalı spor salonları. Üreten, eğlenen ve yaratan bir halk.

Demokratik, Barışçı ve Evrensel Bir Kültür

24- Devlet, toplum hayatında sorunları zor kullanarak çözen ve şiddeti kutsayan eski kültürün bütün temelleriyle tasfiyesi ve halk içinde barışçı, insana saygılı ve şiddeti hor gören bir kültürün yayılmasını özendirecek ve destekleyecektir.

Devlet, yaşadığımız toprakların tarihini Malazgirt savaşıyla başlatan bağnaz milliyetçi kültürün karşısına, ülkemizin tarihsel derinliklerinden bu yana çeşitli kavimlerin katkılarıyla zenginleşmiş kültür kaynaklarımızı arayan, koruyan o kaynaklardan beslenen demokratik, insansever ve evrensel bir kültür politikasıyla çıkar. Türkiye'nin evrensel kültür zenginliğini yansıtan yer isimlerinin değiştirilmesine son verilecek, heryer bilinen ve yerleşmiş ismiyle anılacaktır.

Devlet, Türkiye'nin kültürel renkliliğini, komşularıyla ve tüm dünya halklarıyla kültürel alışverişi, dostluğu ve barışı güçlendiren bir zenginlik olarak değerlendirir.

Emekçi Ahlakı

25- SP, kurulduğu günden başlayarak ve iktidar döneminde, insanı topluma, üretime ve kendisine yabancılaştıran, milliyetçilik ve şovenizmle başka uluslara

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

düşman eden kültüre ve malı kaldırarak köşeyi dönme ruhunu, havadan kazanmayı, açgözlülüğü, kapkaççılığı, vurgunculuğu, başkalarının sırtına basarak yükselmeyi, post kapmayı ve mevki düşkünlüğünü kışkırtan, toplumu unufak eden, yalnızlaştıran ve yırtıcılaştıran kapitalist rekabet düzenine ahlakına karşı; toplumsal elbirliği ve dayanışmayı, kendi emeğiyle erdemli bir şekilde yaşamayı, çalışkanlığı, paylaşma mutluluğunu, insan ve doğa sevgisini hoşgörüyü, barışı temel alan sosyalist ahlakın ve değerlerin yayılması ve kök salması için çalışır. Geleceğin insanının manevi kültürel değerleriyle daha bugünden gelişmesine katkıda bulunmak, SP'nin ideolojik görevidir.

İş Güvenliği

26- Devlet, her yurttaşa iş bulmakla yükümlüdür. Hiç kimse siyasal, dinsel vb. görüş ve inançları yüzünden işsiz kalamaz ve işten atılamaz.

Mülkiyet ve Girişim Hakkı

27- Yurttaşlar, sosyalizm döneminde emeklerinin ürünü olan mülkiyet ve özel girişim haklarına sahiplerdir. Bu haklar ve kullanılmaları, hangi dönemde olursa olsun, ancak toplum yararına yasayla sınırlandırılabilir.

En başta gelen hak, yaşama ve geçinme hakkıdır. Devlet, bütün yurttaşlarına yaşama ve geçinme olanaklarını, yeteneğine göre bir işte çalışma hakkını garanti eder.Angarya yasaktır. Eşit işe eşit ücret uygulanır.

Hak Arama Özgürlüğü ve Yargı

28- Herkesin hak arama özgürlüğü güvence altındadır. Devlet hak arama yollarını kolaylaştırır ve basitleştirir. Hak aramak, harca veya pula bağlanamaz, parasızdır. Devlet, toplumda barışı, dostluğu ve hoşgörüyü güçlendirmek için, halk içindeki anlaşmazlıkları halkın yerel örgütleri içinde karşılıklı anlayışla çözmeyi özendirir. Demokratik halk iktidarı, yargıda jüri sistemini gerçekleştirecektir. Yargı hizmeti hızlandırılır. Davaların sonuçlandırılması altı ayı geçemez.

Jürili yargıda görev alan meslekten savcı ve yargıçlar, meslek stajlarının en az bir ayını ceza ve iyileşme evlerinde hükümlülerle birlikte kalarak yaparlar.

Kimse, yasada açıkla belirtilmeyen bir suçtan sorumlu tutulamaz ve hiç kimse yasada öngörülmeyen bir cezaya çarptırılamaz. Demokratik halk iktidarında düşünce suçu olamaz. Demokratik faaliyeti devlet olanaklarıyla veya yetkilerini kötüye kullanarak engelleyen kamu görevlileri cezalandırılır.

İşkence Yasağı ve Cezaevleri

29- Kimseye eziyet ve işkence yapılamaz. İnsan onuruna aykırı cezalar konamaz. İdam cezası kaldırılacaktır. Cezalar hafifletilecek, insanca koşullar sağlanacaktır. Cezaevleri, suç işleyenleri emekleriyle ve kültürleriyle toplumsal gelişme ve barışa katkıda bulunan yurttaşlar haline getirecek biçimde yeniden düzenlenerek iyileştirme evlerine dönüştürülecektir. Tutuklu ve hükümlülerin kendilerini kültürel yönden geliştirme özgürlükleri ve olanakları hiçbir biçimde kısıtlanamaz, tersine devlet bu olanakları sağlamakla ve herkese yeteneğine göre bir iş göstermek ve ücret vermekle yükümlüdür. Tutuklu ve hükümlüler kendi seçtikleri temsilcileri aracılığıyla cezaevi yönetimine katılacaklardır. İyi ve barışçı bir yurttaş olarak topluma dönmeye hazır olduğu saptananlar, cezalarının tümünü çekmeden salınacaklardır.

Kişi Güvenliği

30- Suçluluğu konusunda kuvvetli kanıt bulunan kimseler, ancak kaçmayı, kanıtları yok etmeyi veya değiştirmeyi önlemek amacıyla tutuklanabilirler. Yakalama ancak suçüstü durumunda veya gecikmede sakınca bulunan hallerde yapılabilir. Tutuklanan, yakalanan veya gözaltına alınanlara yakınlarına ve avukatlarına suçlama hemen yazılı olarak bildirilir. Gözaltı süresi en çok 24 saattir.

Gözaltına alınan herkes, sorgu sırasında avukat yardımına başvurabilir.

Eşitlik, Irkçı Baskılara Son

31- Herkes, dil, ırk, milliyet, cinsiyet, siyasal düşünce, felsefi kanaat, din ve

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

mezhep ayrımı gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Parti, herhangi bir ırkın veya bölgenin diğerlerine hakim veya diğerlerinden ayrıcalıklı olmasına karşı mücadele eder.

Demokratik halk iktidarı, Türkiye halkının barış, kardeşlik ve gönüllü birlik içinde kendine özgür ve refahlı bir gelecek yaratmasının karşısındaki engeller olan ırkçı baskı politikasının, bölgeler arası eşitsizliğin ve şövenizmin temellerini ve bütün belirtilerini ortadan kaldırır.

Sosyalist Parti, Türkiye'nin kültürel zenginliğinin ve tarihten gelen gerçeklerin ortaya konmasını ve tartışılmasını bile yasaklayan SPK'daki ve diğer yasalardaki hükümlerin değiştirilmesi için mücadele eder.

Kadının Kurtuluşu

32- Sosyalist Parti, kurulduğu günden başlayarak, erkekle kadın arasındaki eşitsizliklere ve kadın üzerindeki baskılara karşı, parti saflarında ve toplumun her kesiminde kültürel ve pratik bir seferberlik başlatacaktır.

SP, insanlığın yarısına ağır acılar çektiren ve diğer yarısının da maddi ve manevi gelişmesini köstekleyen bu tarihsel haksızlığın, sosyalizm dönemini de aşan uzun ve kararlı mücadelelerle çözüleceğinin bilincindedir.

SP, kadını ikinci sınıf sayan bütün anlayış ve uygulamaların, yazılı ve yazısız yasalardan ve insanlığın bilincinden ve hayatından temizlenmesi için mücadele eder. Kadını bir meta olarak gören bugünkü ilişkilerin yerine, kadın ve erkek arasında gerçek sevgiye dayanan bir kadın-erkek ilişkisi kültürünün kök salması için çalışır.

Kentlerde ve köylük alanlarda çalışan kadının hakları gerçekleştirilecek, eşit işe eşit ücret uygulanacaktır. Kadınların kültürel ve siyasal hayatta yaratıcı ve önder roller üstlenmesinin önündeki engeller temizlenecek, ev işleri ve çocuk bakımı toplumsallaştırılacaktır. Bu amaçla yeterli kreş ve yuva açılacaktır. Parola, kadının ev köleliğinden kurtulmasıdır. Kadınları bedenlerini satmaya zorlayan ve onları büyük acıların içine iten ekonomik ve toplumsal temel ortadan kaldırılacaktır.

SP, toplumumuzda kadın girişiminin gelişmesini özendirir, kadın hareketiyle ortak eylemlerde bulunmaya önem verir, kadının kurtuluşuna ilişkin programını böyle bir pratik içinde ve kadınların yaratıcılığından en büyük ölçüde yararlanarak zenginleştirir.

Çocukların Korunması

33- 15 yaşından küçük çocuklar çalıştırılamaz. Devlet çocukları korur. Yetim ve öksüzlerin bakımını ve eğitimini devlet üstlenir. Suçlu çocukların topluma kazanılması için çocuk iyileştirme evleri açılır.

Gençlik ve Eğitim

34- Gençliği geleceğin sahibi ve güvencesi olarak gören SP, "fikri hür, vicdanı hür ve irfanı hür" kuşakların yetişmesi için çalışır.

Demokratik halk iktidarı, yaratıcılığı söndüren, emir kulları yetiştiren, ortaçağ düşüncesini canlandıran ve çocuklarımızı kurt sütüyle besleyerek arkadaşına çelme atmayı kışkırtan bugünkü eğitim sisteminin yerine toplumsal, ekonomik ve kültürel devrimin ihtiyaçlarına cevap veren, laik, bilimsel, demokratik bir eğitim gerçekleştirir.

Öğrenim parasızdır. Sekiz yıllık temel eğitim zorunlu kılınacaktır.

Üniversitelerin bilimsel ve yönetsel özerkliği güvence altına alınacaktır. Öğrenciler üniversite yönetimine ve pratik üretim çalışmasına katılır. Gençliğin derneklerde örgütlenme, kültürel ve siyasal faaliyet özgürlüğü toplumsal gelişmenin güvencesidir.

Eski düzenin eğitimden yoksun bıraktığı emekçi kitlelerin mesleki ve kültürel eğitimleri için emekçi üniversiteleri ve meslek okulları kurulacaktır.

Köylüye Toprak ve Özgürlük

35- Demokratik halk iktidarı, toprak ağalığını, aşiret reisliğini, beyliği, şeyhli-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH VAKFI

ği, tefeciliği ve bu ortaçağ kalıntılarının herhangi bir belgeye veya görgü ve göreneğe dayanan her türlü örgüt ve organlarını kaldırarak Cumhuriyet programını kağıt üzerinde kalmaktan kurtaracak, toplum hayatında gerçekleştirecektir.

"Toprak işleyenin. su kullanandır" ilkesini temel alan bir toprak reformu gerçekleştirilecektir. Toprak reformunun amacı, topraksız ve az topraklı köylüye toprak sağlamak, böylece toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek, tarımı geliştirmek, doğayı korumak ve erozyonla toprak kaybını önlemek, genel olarakcumhuriyetlebağdaşmayan ortaçağ kalıntısı kurum ve ilişkileri tasfiye etmektir.

Bu amaçla,

Herhangi bir hüküm veya belgeye veya örf ve adetle aşiretlerin şahsiyetlerine veya onlara dayanılarak reis, bey ağa ve şeyhlere ait olarak tanınmış, kayıtlı kayıtsız bütün taşınmazlar ve hazine toprakları, cumhuriyet yasaları gereği, topraksız veya az topraklı köylülere, göçmenlere, mültecilere, göçebelere bedelsiz olarak dağıtılacak ve tapuya bağlanacaktır.

Angarya, ortakçılık, yarıcılık, kiracılık gibi yollardan yapılan yarı-feodal sömürü ve bağımlılıklara son verilecektir.

Bugünkü hukuk düzeninin de yasakladığı tefeci alacakları iptal edilecek, köylüler tefeci borçlarından kurtarılacak, senetler imha edilecek, ipotekler kaldırılacaktır. Devlet, köylülerin banka borçlarını üstlenecektir.

Toprak Reformu Yasası, değişik tarım bölgelerine ve çeşitlerine göre, toprağın genişliğini saptayacaktır. Bu genişlik, toprak sahibinin ve ailesinin geçimini sağlayacak miktarın altında belirlenemez.

Toprağı modern yöntemlerle ve çağdaş ücret ilişkisiyle bizzat işleten zengin köylülerin toprakları, dağıtım kapsamı dışında tutulacaktır.

Tarım işçilerinin sosyal güvenlik, sendika ve bütün demokratik hakları gerçekleştirilecek, tarımda sekiz saatlik işgünü uygulanacaktır.

Köylerde Kooperatifleşme

36- Demokratik halk iktidarı, köylük bölgelerde geniş bir kooperatif hareketinin bizzat köylülerin eliyle geliştirilmesini özendirir ve bütün olanaklarıyla destekler. Toprakların ıslahı. erozyonun önlenmesi, yeni tarım alanlarının açılması, dağların zeytin ve meyva ağaçlarıyla şenlendirilmesi, teraslama, sulama kanalları ve bentler yapılması, ormanların ve doğanın korunması gibi verimi artıracak ve tarımı geliştirecek önlemlerin elbirliği ve imece yöntemleriyle başarılması için özellikle üretim kooperatifleri özendirilecektir. Demokratik halk iktidarı, bu kooperatiflere gerekli makine, araç, traktör, tarım ilacı, gübre, yem, tohumluk ve kredi sağlayarak yoksul ve orta halli köylüleri destekleyecektir. Köylüler, kooperatiflerin yararını görüp gönüllü olarak katılacaklardır. Bu yönde zora başvurulamaz.

Ormanlar, göller, sular ve meralar köylünün ortak malıdır. Bu doğal kaynakların korunması, geliştirilmesi ve halkın yararına sunulması, köy, ilçe ve il meclislerince düzenlenir ve yönetilir.

İhtiyarlık, sakatlık veya hastalık nedeniyle toprağını işleyemeyen köylülerin, dul ve yetimlerin geçimleri ve bakımları sağlanacaktır.

Köylerde Demokrasinin Organları

37- Toprak Reformu ve toprak dağıtımını tarım işçileriyle yoksul köylülerin önderlik ettiği Köylü Kurulları yürütecektir. Köylerde, doğrudan demokrasi organı olarak, tarım işçilerinin ve köylülerin tümünden oluşan Köy Meclisleri kurulacaktır.

Köylü Kurulu, Köy Meclisi'nin yürütme organıdır ve Köy Meclisinde seçilecektir. Köylülerin çoğunluğunu oluşturan tarım işçilerinin ve yoksul köylülerin Köylü Kurulları'nda da çoğunluğu oluşturması güvenceye kavuşturulacaktır. Köylü Kurulları, Köy Meclisi'ne karşı sorumludur ve onun denetimi altındadır.

Doğrudan demokrasinin ilk adımları olarak, köylerde önemli sorunların Köy Meclisleri'nde demokratik yöntemlerle karara bağlanması için gerekli yasal düzenlemeler yapılacaktır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

sal ekonominin karma karekteri korunur. SP, sosyalist sektörün geliştiği planlı bir ekonomi ile piyasa mekanizmaları arasındaki ilişkiyi düzenlerken ekonominin etkin işleyişini, çalışmanın özendirilmesini ve halkın ihtiyaçlarıyla üretim arasında gercek bağlantılar kurulmasını gözetir.

Kademeli Tek Vergi

50- Halkın sırtındaki ağır vergi ve harçlar kaldırılacak, gelir ve servete göre kademeli, tek bir vergi alınacaktır.

Esnaf ve Zenaatkarın Korunması

51- Özel girişim, planlamanın ve yasaların yönlendirmesiyle kamu yararına uyum halinde faaliyette bulunacaktır. Esnaf, zanaatkar ve küçük atölyeler korunacak, adım adım kooperatiflerde birleşmeye özendirilecektir...

Acil Önlem

52- Sosyalist Parti, ekonomik alanda dünya krizinin yükünün azgelişmiş ülkelerin ve özellikle onların emeki sınıflarının sırtına yıkılmasına yolaçan, uluslararası kapitalizmle topyekün bütünleşme program ve politikalarına karşı bugünden başlayarak mücadele eder. Uluslararası şokların ekonomimiz üzerindeki olumsuz etkilerini zayıflatmayı, Türkiye ekonomisini daha özmerkezli kılmayı krizin yüklerinin dağıtılarak emekçilere soluk aldırmayı, geniş işsiz yığınlarını ve sanayide tarımda mevcut atıl teknolojik kapasiteleri öncelikle değerlendirerek üretimi ve üretici güçleri rasyonel ve tutumlu bir tarzda yeniden gelişme mecrasına sokmayı içeren program ve politikaları üretip savunur.

Çalışma Süresi

53- Haftalık çalışma süresi 40 saattir. Demokratik halk iktidarı, işçilere dinlenmeleri, eğlenmeleri, siyaset, kültür, sanat vb. toplumsal faaliyetlerde bulunmaları ve kendilerini geliştirebilmeleri için mümkün olan en geniş zamanı sağlamak anlayışıyla çalışma süresini adım adım kısaltır. Fazla mesaiye kural olarak izin verilmez.

Parasız Hizmetler

54- Devlet ve belediyeler, eğitim ve sağlık hizmetlerini parasız görecektir. Elektrik, şehir içi ulaşım ve ısınma gibi diğer kamu hizmetlerinin de adım adım parasız hale getirilmesi hedeflenecektir. Konut kiraları, asgari ücretin beşte birinin altında tutulacaktır. Sosyal güvenlik gerçekleştirilecek, emeklilerin durumları düzeltilecektir. Devlet, çocukları, yaşlıları ve sakatları korur.

İnsanı ve Doğayı Korumak

55- Kapitalizmin zorunluluklarından ileri gelen "üret ve sat", "kullan ve at" mantığı, hammadde ve enerji kaynaklarının israfı, sanayi artıkları, nükleer denemeler, şehirleşme, yabancılaşma ve bencillik, bugün doğayı ve insanın bedensel ve ruhsal sağlığını yıkıma uğratan etkilerde bulunmaktadır. Doğal zenginliklerimiz ve tarihsel kültür hazinemiz topraklarımız erozyona uğramakta, ormanlarımız kül olmakta ve kesilmekte, denizlerimiz ve şehirlerde soluduğumuz hava, kirlenmektedir. İnsanlarımız şehir denen silolara tıka basa yığılmakta, kuru kalabalıkların içinde yalnızlaşmakta ve topluma yabancılaşmaktadır. Sosyalist Parti, insanı, toplumu, kültürü, yeşili ve maviyi korumak için seferberlik başlatacaktır. Çevreyi koruyacak bir sanayileşme ve yerleşme politikası izlenecektir. İnsanla insan ve insanla doğa arasındaki ilişkileri zenginleştirmek için küçük yerleşim birimleri esas alınacaktır. Akarsularımız ve güneş enerji kaynağı olarak azami ölçüde değerlendirilecek, savurganlığa son verilecektir. SP, doğal zenginliklerimizi korumak amacıyla "Ağaç ve Hayvan Hakları Bildirgesi" hazırlayacaktır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI